

การประชุมวิชาการระดับชาติ “เบญจมิตรวิชาการ” ครั้งที่ 5

รวมบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ
เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
ณ 28 พฤษภาคม 2558
ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การประชุมวิชาการระดับชาติ เเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5 ประจำปี 2558

วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการ การประชุมวิชาการระดับชาติ เเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ ๕

คณะกรรมการอำนวยการ

1. ดร.วิศิษฐ์	แสงหิรัญ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	ประธานกรรมการ
2. ดร.บัญชา	เกิดมณี	มหาวิทยาลัยชนบุรี	กรรมการ
3. ดร.ประเสริฐ	ประวัติรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	กรรมการ
4. ดร.สมศักดิ์	รุ่งเรือง	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	กรรมการ
5. ดร.อนาวุติ	ชูทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	กรรมการ
6. ดร.กิตติพัฒน์	สุวรรณชิน	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	กรรมการ
7. ผศ.ดร.จักรพันธ์	พรนิมิตร	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง	กรรมการ
8. ดร.ณัฐกาญจน์	สุวรรณธारा	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	กรรมการ
9. อาจารย์วิภาวดี	คุณวงศ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	เลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุม

1. ดร.ศรัณย์	นาถนอม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์พินิตา	ภักดี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์อัศวิน	เสนีย์ชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	กรรมการ
4. อาจารย์ณัฐพล	หล่ออนิล	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	กรรมการ
5. ดร.สิทธิพร	ประวัติรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	กรรมการ
6. ผศ.ดร.สมยศ	อวเกียรติ	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	กรรมการ
7. อาจารย์सानิต	ศิริวิศิษฐ์กุล	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	กรรมการ
8. ผศ.ดร. วัลยา	ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	กรรมการ
9. ผศ.ดร. อำพล	นวงษ์เสถียร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	กรรมการ
10. ดร.ธิปไตย	โตตติวรรณ	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	กรรมการ
11. อาจารย์สุฉวี	ทิพย์เกษร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	กรรมการ
12. อาจารย์ พฤกษ์	จิรศักดิ์กรณ	มหาวิทยาลัยชนบุรี	กรรมการ
13. อาจารย์วีรนุช	แซ่ฉิน	มหาวิทยาลัยชนบุรี	กรรมการ

คณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุม (ต่อ)

14. อาจารย์ วนิชากร	แก้วกัน	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	กรรมการ
15. อาจารย์กัญญา	สมมิตร	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	กรรมการ
16. รศ.ดร. วิรัช	วรรณรัตน์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	กรรมการ
17. อาจารย์สุพรรณรัตน์	มาศรีตัน	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	กรรมการ
18. รศ.ดร. โกสุม	สายใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	กรรมการ
19. อาจารย์ปรีศนา	ตั้งมูทาสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	กรรมการ

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยจุมิตรวิชาการ ครั้งที่ ๕ ประจำปี ๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

เวลา	กิจกรรม	สถานที่
๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ น.	ลงทะเบียน	ลานวัฒนธรรม
๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐ น.	พิธีเปิดงานประชุมวิชาการ โดย ดร.วิศิษฐ์ แสงหิรัญ อธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	ห้องประชุมแสงหิรัญ
	พิธีการมอบรางวัล The Best Paper Awards และ พิธีการมอบรางวัลสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งบทความเข้าร่วมมากที่สุด	
๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๐ น.	การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การสร้างคุณค่าและรายได้จากงานวิจัยและนวัตกรรม” โดย ศ.ดร.ภาวิช ทองโรจน์	ห้องประชุมแสงหิรัญ
๑๐.๓๐ - ๑๐.๔๕ น.	พักรับประทานอาหารว่าง	ลานวัฒนธรรม
๑๐.๔๕ - ๑๒.๐๐ น.	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบโปสเตอร์ (ช่วงที่ ๑)	ลานวัฒนธรรม
	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบบรรยาย (ช่วงที่ ๑)	ห้องบรรยาย ชั้น ๒, ๓, ๔ และ ๕
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	ลานวัฒนธรรม
๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ น.	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบโปสเตอร์ (ช่วงที่ ๒)	ลานวัฒนธรรม
	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบบรรยาย (ช่วงที่ ๒)	ห้องบรรยาย ชั้น ๒, ๓, ๔ และ ๕
๑๔.๓๐ - ๑๔.๔๕ น.	พักรับประทานอาหารว่าง	ลานวัฒนธรรม
๑๔.๔๕ - ๑๖.๐๐ น.	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบโปสเตอร์ (ช่วงที่ ๓)	ลานวัฒนธรรม
	การนำเสนอผลงานวิจัย แบบบรรยาย (ช่วงที่ ๓)	ห้องบรรยาย ชั้น ๒, ๓, ๔ และ ๕
	ปิดการประชุม	

Keynote Speaker การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยจวิทยาการ ครั้งที่ 5 เรื่อง "การสร้างคุณค่าและรายได้จากงานวิจัยและนวัตกรรม"

เกสัชกร ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. ภาวิช ทองโรจน์ ศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

- ระดับหลังปริญญาเอก : Post-doctoral Research at Faculty of Medicine, University of Tokyo
(Specialisation : Neuronal Signaling & Learning Model)
- ระดับปริญญาเอก : Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Pharmacology, พ.ศ. 2520
(The School of Pharmacy, The University of London, U.K.)
- ระดับปริญญาโท : Master of Science (M.Sc.) in Neurobiology, พ.ศ. 2517
(Bedford & Chelsea Colleges, The University of London, U.K.)
- ระดับปริญญาตรี : เกษศาสตรบัณฑิต, พ.ศ. 2512 (มหาวิทยาลัยมหิดล)
(ปัจจุบันคณะเภสัชศาสตร์แห่งนี้โอนมาสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- ปริญญา วปอ. : หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.42.) พ.ศ. 2542
(วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร)

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่งล่าสุด เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (นักบริหาร ระดับ 11) –เกษียณ 1 ต.ค. 2549
สถานที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เลขที่ 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

หน้าที่การทำงานและการรับราชการ

- ข้าราชการบำนาญ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- รองประธาน และกรรมการ ในคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ประธานคณะกรรมการด้านสนับสนุนทรัพยากรอุดมศึกษา ในคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อปฏิรูปการเงินเพื่อการอุดมศึกษา
- อนุกรรมการด้านการวิจัยระบบ ในคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- อนุกรรมการด้านการติดตามและประเมินผล ในคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ศาสตราจารย์พิเศษ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
- ศาสตราจารย์พิเศษ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภาควิชาเภสัชวิทยา ราชบัณฑิตยสถาน สำนักวิทยาศาสตร์
- สมาชิกบัณฑิตสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
- ประธานมูลนิธิ ไทย-เชลล์ เพื่อการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยนครพนม, มหาวิทยาลัยโยนก, วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
- ประธานคณะกรรมการจัดการความเสี่ยง มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ประธานสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยโยนก
- อธิการบดีเกียรติคุณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- นายกสภาเภสัชกรรม
- นายกสมาคมประสาทวิทยาศาสตร์ไทย (The Thai Neuroscience Society)
- นายกสหพันธ์สมาคมประสาทวิทยาศาสตร์แห่งเอเชียและคาบสมุทรม (Federation of Asian Oceanic Neuroscience Societies, FAONS)
- กรรมการ บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน)
- กรรมการ คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- กรรมการ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- กรรมการ คณะกรรมการแห่งชาติด้านยา
- กรรมการ มูลนิธิเครือข่ายผู้ป่วยเอดส์
- กรรมการที่ปรึกษา มูลนิธิคุณวีโรกุลสงเคราะห์ (เอ็ง เต็ก ตึง) จังหวัดมหาสารคาม
- ประธานโครงการพัฒนาร้านยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสภาเภสัชกรรม

- ประธานคณะกรรมการการศึกษาเภสัชศาสตร์ สภาเภสัชกรรม
- อนุกรรมการพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- ประธานคณะกรรมการอำนวยการ วิทยาลัยการbinsนานาชาติ มหาวิทยาลัยนครพนม
- ผู้บรรยาย หัวข้อ “วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในฐานะเป็นปัจจัยพลังอำนาจแห่งชาติ” วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (เป็นปีที่ 6)

ตารางนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1202 ชั้น 2 อาคาร 1
 การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1) ผศ.ดร.ฉันทณรงค์ จัตุรัส 2) ผศ.ดร.จินตนา อาจหาญ
 ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1) อ.พรพรรณ เจริญสุข ..

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S131	ศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	อัญชติ ปิ่นทองคำ ดร.ประเสริฐ ประเวติรุ่งเรือง	1251
11.00 – 11.15	S169	การตอบสนองการใช้สมาร์ทคลาสรูม ของ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยธนบุรี	ดวง บงกชเกตุสกุล สิทธิศักดิ์ ทองสุข	1597
11.15 – 11.30	S170	ศักยภาพนักบัญชีสู่เวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ศึกษานักบัญชีในสถานประกอบการจังหวัดลำพูน	ดร.สมชาย เลิศภิรมย์สุข, ศศิธร เปอร์เจียว	1603
11.30 – 11.45	S171	การรับรู้สถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยธนบุรี ศูนย์การศึกษาจังหวัดลำพูน	ดร.สมชาย เลิศภิรมย์สุข, ศศิธร เปอร์เจียว	1614
11.45 – 12.00	S124	ความฉลาดทางการเมืองของชนชั้นรากหญ้า: กรณีศึกษากลุ่มอาชีพมอเตอร์ไซด์รับจ้างในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร	सानิต ธีรวิศิษฏ์กุล, ดร.เฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ	1192
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S128	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	สุวิษา การพัชชี นพัชรกร ทองเรือนดี	1225
13.15 – 13.30	S029	โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสมรรถนะของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร นครปฐม และ สมุทรสาคร เพื่อเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ธนวรรณ แฉ่งจำโลม	271
13.30 - 13.45	S136	ปัจจัยทางการศึกษาที่ส่งผลต่อความเครียดของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	อาชิรญาณ์ สุทัศน์	1294
13.45 – 14.00	S142	ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวไทยในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ	ภณสิทธิ์ อ้นยะ สุภาพร รักแก้ว	1351
14.00 – 14.15	S143	การศึกษาพฤติกรรมกรมการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของพนักงานบัญชี	พรพรรณ เจริญสุข วรัญญา ธงทอง บุญชนก เกิดลาภ	1358
14.15 – 14.30	S144	ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา	ภาณุ ปิ่นทุกำพล	1366
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S146	การศึกษาแนวทางการเพิ่มความปลอดภัยในการทำงานด้วยหลักการ 4E	ณัฐชญา พิมพาภรณ์	1394

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1205 ชั้น 2 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ดร.สุดาสุวรรณรัตน์ งามมงคลวงศ์ 2)..... ผศ.ดร.นำชัย เลวลักษณ์.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.อาชิรญาณ์ สุทัศน์.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S018	ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของบุคลากรทางการบัญชี วิชาชีพศึกษา : สถานประกอบการในจังหวัดปทุมธานี	วรรณภา กัลยานุกุล	153
11.00 – 11.15	S019	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการห้างไฮเปอร์มาร์เก็ต ของผู้บริโภคในจังหวัดนนทบุรี	กฤติญา รุจิภัทรเจริญ, ดร.สาธิตชัย แซ่เช็ง	166
11.15 – 11.30	S020	ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัท วังน้อย เเบเวอเรจ	รัชชัช ธรรมธวัช ดร.สาธิตชัย แซ่เช็ง	176
11.30 – 11.45	S021	ความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับกระบวนการการบริหารของบริษัท เบต้าไฟ แมชชีนเนอรี 779 จำกัด	ณภัทร ปทุมานนท์	183
11.45 – 12.00	S022	การพัฒนาองค์ประกอบเชิงอื่นอันทกยะภาวะผู้นำของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนของประเทศไทย	ดร.เชษฐภักดิ์ภู ติลาศรีศิริ	193
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S023	พฤติกรรมการซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มวัยทำงาน	พรพรทิรา นันทเสน, ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	205
13.15 – 13.30	S024	รูปแบบและกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ของเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต	ดวงหทัย ศรีสุข	221
13.30 - 13.45	S032	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการเครื่องเบญจรงค์ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร	ศุภกศรี ศรีคงแก้ว	306
13.45 – 14.00	S026	ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร	จุฬารพร พรหมสาขา ณ สกลนคร	244
14.00 – 14..15	S027	การตัดสินใจซื้ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร	มัทยรินญา มาบางครุ ดร.สาธิตชัย แซ่เช็ง	255
14.15 – 14.30	S028	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าในตลาดนัดจตุจักรของประชาชนทั่วไป	ยุวพร เกษมสลดย์วงศ์ ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	266
14.30 -14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S030	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์แก้ว	วิศภพ ตรีสุวรรณ	285
15.15 – 15.30	S031	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านอาหารครัวพ่อกำนันชีฟู๊ด เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	ฐานิดา เรือนงาม รศ.จินตนา สุนทรธรรม	297

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1206 ชั้น 2 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษัชกรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ผศ.วัลลภ นิมนานนท์..... 2)..... ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธรา.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ดวงดาว โยชิตะ.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S034	ปัจจัยเชิงเหตุทางด้านจิตลักษณะและปัจจัยด้านสถานการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางตั้งใจเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอินเตอร์เทคเล่าปาง ศูนย์กรุงเทพ	ประสิทธิ์ชัย เชนจำ	316
11.00 – 11.15	S035	มาตรการทางกฎหมายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล	สังข์วัฒน์ เรืองกาญจน์กุล	325
11.15 – 11.30	S036	ผลกระทบของอุตสาหกรรมที่มีต่อชุมชนในเขตพื้นที่บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	สมศักดิ์ ติลาสถาพรกูร, รศ.จินตนา สุนทรธรรม	336
11.30 – 11.45	S038	ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดนนทบุรี เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน	ผศ.สมศักดิ์ ถิ่นขจี	355
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S039	การรับรู้การสร้างแบรนด์ของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	ประทีป บุญเยี่ยม	370
13.15 – 13.30	S040	ประสิทธิภาพของการสื่อสารที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในงานตามเป้าหมายขององค์กร	จิตติมา พูลเพชร	378
13.30 – 13.45	S116	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจในตราสารหนี้ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดแรก	สุกัญญา ศิริโท ดร.เกียรติชัย วีระญาณนนท์	1114
13.45 – 14.00	S043	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นสามัญในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	วิยะดา วรานนท์วันิช	419
14.00 – 14.15	S044	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแบบยั่งยืน กรณีศึกษา ชะมูนวนวัดหนองผักชี เขตสายไหม	อภิขยา นิเวศน์ วิภา คงพัาะ	430
14.15 – 14.30	S045	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติของรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (รถยนต์อีโค) ในด้านส่วนประสมทางการตลาด ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร	พีระยุทธ คู่่มศักดิ์ ผศ.ดร.พิบูลย์ ลิ้มประภัทร	444
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S046	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศคุณภาพน้ำดื่มเพื่อสุขภาพ ในเขตจังหวัดนนทบุรี	ประณัฐรัชญา จิรพนาสม ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	455
15.15 – 15.30	S049	พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านเครือข่ายออนไลน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเขตจตุจักร	ธันยาภรณ์ ครองยุติ, ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	472

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1304 ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เเบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ดร.นิวัฒน์ น้อยมณี 2)..... ผศ.ดร. รุ่งทิวา เสาร์สิงห์.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.กัญญาพัชร วุฒิยา.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S050	ปัจจัยที่มีผลความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท ทริป บรอดแนคท์ จำกัด (มหาชน)	วัลภา คงพะวะ อภิขยา นิเวศน์	481
11.00 – 11.15	S118	ปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อระดับสาเหตุการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนเวลาในหลักสูตรของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์	สุวรรณา ตรงต่อศักดิ์ วรรณวิมล จงจรวายสกุล	1138
11.15 – 11.30	S123	ประเมินผลการจัดการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้นในระบบแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทย	ดร.เสกสรรค์ มานวิโรจน์	1184
11.30 – 11.45	S125	พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	พรณรงค์ สิงห์สำราญ ดร.ปัทมา รูปสุวรรณกุล	1202
11.45 – 12.00	S063	การศึกษาผลของการใช้เกมปั้นหุ่นพระคัมภีร์ในวิชาคริสต์ศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	สุเทพ หุ่นสวัสดิ์ กมล หริกุลรักษ์ จักรพันธ์ โสรัจจกิจ	602
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S126	การรับบริการทางวิชาการในการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการแก่บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสังกัด อบจ.นนทบุรี	รศ.พิศพลิน เขียวหวาน	1210
13.15 – 13.30	S057	การจัดการความรู้หลักสูตรมาตรฐานสากลของโรงเรียนวัดโนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	จันทร์ดาว แสงแก้ว ดร.พัชรีวรรณ กิจมี	550
13.30 - 13.45	S129	การบริหารและการบริการของห้องสมุดประชาชนที่มีชีวิต ของ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี	สุภาพร บุญพิมพ์	1233
13.45 – 14.00	S064	การศึกษาผลเกมดนตรีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์การศึกษา 2557 จำนวน 40 คน	มังกร หิริรักษ์, นิพนธ์ สมบูรณ์พูลเพิ่ม สมชาย สร้อยศิริ	614
14.00 – 14.15	S060	โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการเรียนรู้กฎหมายเช่าทรัพย์สินโดยใช้เกม	ศรีัญญา แจ่มจำ กิตติศักดิ์ จันทนิช	576
14.15 – 14.30	S061	การศึกษาผลของการใช้เกม"จิ๊กซอว์อาเซียน"ในวิชาอาเซียนศึกษา ของนักเรียนชั้น ปวช. 1	ดร.เดือนจิตต์ จิตต์อารี อภิสิทธิ์ ปุเรนเด บุลากร ชื่นตา	585
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S062	การศึกษาผลของการใช้เกมโดมิโนอาเซียน ในรายวิชาอาเซียนศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	ดร.นภวรรณ แยมชุติ พัชรี นาคทอง, นันทวัน กลั่นอาจ	594

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1305..... ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เบนจุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....ดร.เจติเมพร เย็นเยือก..... 2).....ดร.อดิเรก เยาว์วงศ์.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.สุภาภรณ์ จันทโชติ.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S147	คุณลักษณะของบัณฑิตสาขาการจัดการอุตสาหกรรมที่เข้าทำงานในสถานประกอบการตามความคาดหวังของผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง	วันทนา สุขอนุเคราะห์	1410
11.00 – 11.15	S148	พฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานช่างเทคนิค วิทยาลัยฯ บริษัทอู่ชูชูแห่งหนึ่ง ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	วันทนา สุขอนุเคราะห์	1417
11.15 – 11.30	S149	การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับผู้ค้าขายน้ำตาลกลั่นมะขาม	จรูญวิทย์ โดสัจจะวงษ์	1426
11.30 – 11.45	S150	ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการยื่นแบบแสดงรายการผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต วิทยาลัยฯ สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ สาขาย่อยวัดลาดบุญ กรุงเทพมหานคร	ธาวิณ เกษรสังข์	1443
11.45 – 12.00	S152	กระบวนการตัดสินใจซื้อน้ำหอมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร	บุษบา อู่อรุณ	1457
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S153	พฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตของพนักงาน บริษัทเอกชน วิทยาลัยฯ: เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	บุษบา อู่อรุณ	1466
13.15 – 13.30	S154	ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้ออะไหล่เครื่องจักรในเขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	บุษบา อู่อรุณ	1471
13.30 - 13.45	S156	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสาขาการบัญชี	พัทธ์ธีรา จิระอุดมสาโรจน์ วิภาวดี คุณวงศ์ ดร.ปติ พุทธิวิบูรณ์	1485
13.45 – 14.00	S162	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ตโฟนของนักศึกษามัธยมศึกษา	สุภาภรณ์ จันทโชติ อุบลรัตน์ เรืองศรีจันทร์ ละอองดาว สืบเพ็ง	1526
14.00 – 14..15	S163	การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	วฤตดา พิพัฒน์กุล พรณิภา สิงหา ลัดดาวัลย์ บุญปัญญา	1531
14.15 – 14.30	S191	การศึกษาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว วิทยาลัยฯ นักท่องเที่ยววันหยุด	คุษดี มุกดา สุจิตตรา พุ่มทอง วรรณิศา บุญสาระวัง พรณิภา พระไทรยะ	1807
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1305..... ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....ดร.เจกิมพร เย็นเยือก.....2).....ดร.อดิเรก เยาว์วงศ์.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.สุภาภรณ์ จันทโชติ.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
15.00 – 15.15	S192	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการที่ได้รับกับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาอำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา	ศุภดี มุกดา	1410
15.15 – 15.30	S193	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ธาวิน เกสรสังข์ พนิดา ภักดี ณัฐนพิน ชมชื่น นพดล เอี่ยมรัก	1828

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1306..... ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....รศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข.....2).....ดร.วรางคณา ตันสกุล.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.ดวงใจ หนูเล็ก.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S173	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู	วรินทร์ ปรงเรณู	1633
11.00 – 11.15	S174	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1	กวีกันต์ กลั่นมา	1642
11.15 – 11.30	S175	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึก เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	นลินรัตน์ วิเศษวรพงศ์	1655
11.30 – 11.45	S176	การศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2	ปณิธา อินทาศ	1666
11.45 – 12.00	S177	ศึกษาสาเหตุที่นักเรียนเข้าเรียนไม่ตรงเวลา กรณีศึกษา นักเรียนระดับ ปวช. 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2557	ประไพศรี ฤทธิ์ไธสง	1677
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S178	การพัฒนาทักษะวิชาการประกันภัย เรื่องการประกันภัยเชิงสัมมนาของนักเรียนระดับปวช.3	ภณิศา ปรัชญชรินกร	1688
13.15 – 13.30	S179	ศึกษารายการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	รุจิภา คำหาวย	1699
13.30 - 13.45	S180	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Participatory Learning ของนักศึกษา	สิริรัตน์ เทียมเสวีวงศ์	1710
13.45 – 14.00	S181	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยการจัดการเรียนรู้ แบบกระบวนการกลุ่มระดับ ปวส.2	ชลิตา บุญวันท์	1720
14.00 – 14.15	S187	พฤติกรรมกรการใช้โซเชียลมีเดียของพนักงานบริษัท	ชนิดา เอี่ยมสะอาด ธาราคา มะยัง	1780
14.15 – 14.30	S188	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค	ชนิดา เอี่ยมสะอาด	1786
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S189	การรับรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพ เขตลาดกระบัง ของประชากรในเขตลาดกระบัง	ชุตินา เกตุยา ชนิดา เอี่ยมสะอาด	1792
15.15 – 15.30	S094	การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศษคาร์บอนไฟเบอร์ กรณีศึกษา : บริษัท คอมโพสิทส์ จำกัด	อนุชา มาณพ คมสันต์ การโสภา นุชา โยธาพันธ์ ยอดคนา เกษเมือง ธีระพงษ์ ทัพพร	890

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1307 ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....ดร.กฤษฎา ทวีศักดิ์ศรี..... 2).....ผศ.ดร.อนุพงษ์ อินฟ้าแสง

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.พิมพ์ทิพย์อร แสงทองไชย.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S165	แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานพม่า ประเภทอุตสาหกรรมอาหารในเขตจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558	มัณฑุสา คุ่มครอง	1552
11.00 – 11.15	S166	แนวทางพัฒนาลดความล่าช้าของการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงของสถาน ประกอบการในจังหวัดระยอง	ประจักษ์ พรหมงาม, ดร.เชษฐภักดิ์ ลีลาศรีศิริ รศ.ดร.ศักดิ์ กองสุวรรณ ดร.ไพโรจน์ บาลัน	1565
11.15 – 11.30	S167	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการบริการสำนักงานบัญชีในเขต กรุงเทพมหานคร	มิตร ทองกาบ	1577
11.30 – 11.45	S168	ศึกษากลยุทธ์การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย)	ขวัญรพี ศรีใส	1588
11.45 – 12.00	S172	การบริหารงานจัดซื้อวัตถุดิบกับการใช้หลักกรรมภิบาลของธุรกิจผลิตและ ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน กรุงเทพมหานคร	สายพิน ภู่ง, อนุพงษ์ อินฟ้าแสง อุรุพนธ์ กัลยาสิริ	1625
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S130	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมในเขตสาย ใหม่ กรุงเทพมหานคร	ยุวดี ชูจิตต์	124
13.15 – 13.30	S042	การจัดการความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมของเทศบาลเมืองต้น เปาอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่	นพรัตน์ สัจจะวิสัย	397
13.30 - 13.45	S108	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อจัดการความยากจนตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	พล.ต.ดร.อนุชาติ บุนนาค	1030
13.45 – 14.00	S109	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง	พล.ต.ดร.อนุชาติ บุนนาค	1041
14.00 – 14.15	S114	ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อบริษัทไอที จำกัด (มหาชน) จังหวัดลำปาง	สิริชญาภัทร์ ชัยวัชรนนท์ วิศุทธิ์ ขวัญพุกภัย	1098
14.15 – 14.30	S117	รูปแบบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดและคุณค่าตราสินค้าที่มีต่อความภักดี ต่อตราสินค้าของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในประเทศไทย	ภัทรญาณ์ บุญนาค	1123
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S111	แนวทางพัฒนาห้องเรียนคอมพิวเตอร์ด้วยเทคโนโลยีเสมือน เพื่อลดต้นทุนใน การบริหารจัดการ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	เอนก นามจันทร์, ดร.บัญญัติ เกตุมณี, ดร.อุไรรัตน์ เข้มขุติ ดร.อุรุพนธ์ กัลยาสิริ	1062
15.15 – 15.30	S115	การศึกษานโยบายและแนวทางการแก้ปัญหาการให้บริการของบุคลากรสาย สนับสนุนมหาวิทยาลัยชนบุรี	ดร.ปฐมพร อินทรางกูร ณ อุษยา รศ.ดร.ฉัฐวิณี สิทธิศิริอรอด	1105

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1310..... ชั้น 3 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษัชกรรมวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....รศ.ดร.สมชาย ปราการเจริญ 2) ดร.สุธาณี แสงมุกดา.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.ผกากรอง อรรถการณพันธ์.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S096	การวัดทักษะทางวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาคณะบัญชี ศูนย์บริการวิชาการภาคเหนือ มหาวิทยาลัยวิทยาลักษณ์บุรี	กมลวรรณ ศิริจันทร์ชื่น ดร.สมชาย เลิศภิรมย์สุข	913
11.00 – 11.15	S097	ความต้องการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของพนักงานบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน	รุจิรัตน์ ปาลีพัฒนสกุล สมชาย เลิศภิรมย์สุข	922
11.15 – 11.30	S098	การประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารของนักบัญชีธุรกิจSMEs ประเภทการผลิตสินค้าในเขตกรุงเทพมหานคร	ปัทมา ลิ้มชัยเจริญ	931
11.30 – 11.45	S099	การพัฒนาระบบการบริหารงานและการจัดการความรู้ ด้านงานวิจัย กรณีศึกษา สำนักวิชาศึกษาทั่วไป ม.วิทยาลัยรัตนบุรี	พฤกษ์ จิรสัตยาภรณ์ ดร.ปัญญา เกติมนตรี	942
11.45 – 12.00	S100	การเรียนการสอนแบบผสมผสานกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และพัฒนาค้นเอง	สำราญ ผลดี	949
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S101	ศึกษาแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของหลักสูตรหมวดศึกษาศาสตร์ศึกษาทั่วไป	สุพร ธารพงษ์พันธ์ สิริกักร วัฒนภัทรพร พฤกษ์ จิรสัตยาภรณ์	957
13.15 – 13.30	S102	การศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการให้บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรของบริษัทลำพูนซึ่งเคยเกินจำกัด จังหวัดลำพูน	สงกรานต์ อินชัน ปทุมวัลย์ เตโช	963
13.30 - 13.45	S103	ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอน โดยรูปแบบโยนิ โสมนสิการ เปรียบเทียบกับการสอนรูปแบบปกติในรายวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบุรี ศูนย์บริการวิชาการภาคเหนือ จังหวัดลำพูน	ธนพล บุญปลุก	971
13.45 – 14.00	S134	สมรรถนะครูที่พึงประสงค์ระดับประถมศึกษาตามทัศนะของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	สุกัญญา สุदारรัตน์	1275
14.00 – 14.15	S132	การบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตำบล สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดนนทบุรี	รัชชก โขติวิไลวรรณ	1257
14.15 – 14.30	S107	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อสินค้าร้านซีพีเฟรชมาร์ทของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร	อัจฉราพรรณ เกษดี ดร.สาธิตชัย แซ่จั้น	1018
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S110	ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานบัญชีของบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร	นพจักร ทองเรือนดี	1052

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1401..... ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....ผศ.ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต.....2).....ผศ.ดร. อำพล นววงศ์เสถียร.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.อนุศิริ ชินศิริ.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S065	จัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ของพนักงานในสถานประกอบการนิคมอุตสาหกรรมนวนคร	พินิจ แก้วเกษตรกรณ์ ดร.นันทน์นันท์ บัวบัวบานน์	621
11.00 – 11.15	S066	เจตคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร	วิชุดา นากเลื่อน	631
11.15 – 11.30	S067	ปัจจัยส่วนผสมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเซอร์วิสอพาร์ทเมนต์แบบรายวันในเขตกรุงเทพมหานคร	ดร.สาธิตย์ แซ่ซิ่น	641
11.30 – 11.45	S068	การศึกษามผลของการใช้เกม “คณิตคิดหรรษา” ในวิชาการจัดเสริมประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นอนุบาล 3	พรรณี บุญประกอบ สุภารัตน์ แซ่เตียว ณัฐชานันท์ พบขุนทด	653
11.45 – 12.00	S069	การศึกษามผลของการใช้เกม “บันไดงูประวัติศาสตร์” ในวิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ดร.ปฐมพร อินทรางกูร ณ อยุธยา วราพร จันทรแจ่มหล้า วาริน จินดาวงษ์	661
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S070	การศึกษามผลของการใช้เกม “กลยุทธ์ธุรกิจ” ในวิชากลยุทธ์การตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1	ดร.อุไรรัตน์ แยมจูดิ อ้อมใจ ยิ้มสอาด อรุณรัตน์ วรรณารัก	668
13.15 – 13.30	S071	การศึกษามผลของการใช้เกม “Mixed Marketing” ในวิชาการตลาดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1	ผศ.พรศักดิ์ คำทอง ผศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	677
13.30 - 13.45	S072	การศึกษามผลของการใช้เกมในวิชาการบริหารเส้นทางการขนส่งสินค้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ	รศ.เฉลียว พันธุ์ลีดา วิสนุ ศาสตร์เพ็ชร์ ขจิวรรณ พร้อยพานิช	688
13.45 – 14.00	S074	เกมบันไดงู ควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า	กมลภพ แก้วศรี, โสภณ ยินยัน	702
14.00 – 14.15	S075	การศึกษามผลของการใช้เกมในวิชาเสริมทักษะสังเกต ของนักเรียนระดับอนุบาล 2	ดร.ประสิทธิ์ บุญทรง จารุวรรณ ดาวงษ์ วันสิริ ม่องส่วนอ้อย	709
14.15 – 14.30	S076	การศึกษามผลของการใช้เกมบันไดงูหรรษา ในวิชาการบัญชีต้นทุนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/1	ว่าที่ร้อยตรี ดร.มนัส บุญประกอบ ธนัชญา โพธิ์ทอง จันจิรา กรุดสุข	1717

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1402 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษัชกรรมวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วันที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ศศ.ดร.กาญจนา บุญภักดิ์..... 2)..... ศศ.ดร.ปณิตา วรรณพิรุณ

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.จรรยาวิทย์ โตสีจจะวงษ์.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S081	การศึกษาผลของการใช้เกม “สัตว์ปริศนา” ในวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ไพรัช จุ่นเกด ทวี รุศักดิ์ ประเสริฐ สิริโรจน์ธรรม	764
11.00 – 11.15	S082	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการและความต้องการใช้บัตรเครดิตธนาคารไทยพาณิชย์	วีรณัฐ แซ่จิ้น, อุไรรัตน์ แซ่มชุตี	771
11.15 – 11.30	S083	ศึกษาการใช้งานโปรแกรมระบบบัญชีสำเร็จรูป Express ในการบันทึกบัญชีของบริษัท เจเอสที แอ็กซเซอร์วิส จำกัด	ศิริวัลย์ จันทร์แก้ว	780
11.30 – 11.45	S084	ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คของพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย เขตคลองเตยกรุงเทพมหานคร	ปณิตา แจ่มจำรัส กรณัฐ หล่อวิฑาเลิศนภา	787
11.45 – 12.00	S085	ความคาดหวังในการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยชนบุรี	ประยูร ปัญญาณาม ศิริวรรณ ฉายศิริ	799
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S086	ส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร	วารภรณ์ ตั้งคลัง ดร.ปณยณัฐ ยังทินนัง ศิริวรรณ ฉายศิริ	814
13.15 – 13.30	S087	การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ	สุรศักดิ์ ประชุมเกษตร อัคราช วลายุทธสวัสดิ์	825
13.30 - 13.45	S088	การศึกษาช่องทางในการประชาสัมพันธ์และสื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาของนักศึกษาศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยชนบุรี วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ	ชนมรัชดา ยศปิ่น	839
13.45 – 14.00	S089	รูปแบบการสื่อสารภายใน ความพึงพอใจต่อการสื่อสารภายใน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานการประปาส่วนภูมิภาค	ไชยศ ชนะกุล ณัฐชฎา วิจิตรจามรี	851
14.00 – 14.15	S095	การพัฒนาแบบบัญชีผู้ผลิตน้ำดื่ม : กรณีศึกษาโรงงานน้ำดื่ม เอ็น พี เอส ตำบลบ้านบอม อำเภอมือง จังหวัดลำปาง	ราตรี ไวสดี	904
14.15 – 14.30	S091	การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในมหาวิทยาลัยชนบุรี	ไพโรจน์ แจ่มศรี	867
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S092	ทัศนคติของกลุ่มผู้ชมรายการเรื่องเด่นเย็นนี้ของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3	ภัทรพล สีวอลเกต	874
15.15 – 15.30	S093	การสำรวจปริมาณความต้องการการใช้อาหารกุ้งของกลุ่มเกษตรกรเพื่อวางแผนการตลาดขนส่งที่ยาวเปล่า กรณีศึกษา บรูพา ฟาร์ม	นุชจรี แก่นละออ สิวพร หอมไม้หาย	882

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1403 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... รศ.ดร.สมศักดิ์ กงเที่ยง..... 2)..... ดร.กัญญา เอี่ยมพญา.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.วฤดา พิพัฒน์กุล.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S073	คุณลักษณะของผู้นำที่พึงประสงค์ในยุค AEC	ดร.วิศิษฐ์ แสงหิรัญ อนุศิริ ชินศรี	696
11.00 – 11.15	S195	ทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลในการซื้อรถยนต์คันแรก	ธาวิน เกสรสังข์ พนิดา กักดี มารุต อยู่คง วรายุทธ ชะอุ่ม ณศิน ทิมเรืองเวช	1840
11.15 – 11.30	S196	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปณิคนันท์ ปานพลอย	1847
11.30 – 11.45	S198	ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์ (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง	ปุณิกา โทพิลา	1860
11.45 – 12.00	S194	การศึกษาทัศนคติของประชาชนในชุมชนรอคอนันต์ 7 เขตคันทนายาวต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค	ธาวิน เกสรสังข์ พนิดา กักดี พนิดดา เกลียงนุ้ย วันดี มาลาสาย	1834
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S204	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี	ภณสิทธิ์ อ้นยะ	1908
13.15 – 13.30	S199	พฤติกรรมการบริโภคชาปอกระบิลของประชาชนในเขตลาดกระบัง	ปุณิกา โทพิลา	1869
13.30 - 13.45	S205	การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อสุขภาพตามหลักการออกแบบเว็บไซต์ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุ	ดวงใจ หนูเล็ก	1914
13.45 – 14.00	S200	การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติของประชากรในตอนบนของประเทศไทย	ประดิษฐ์ ดีใจ พนิดา กักดี	1877
14.00 – 14.15	S077	การศึกษาผลการใช้เกม “ผมคือใคร” ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ดร.สิริรัตน์ เกษประทุม กฤษฎา ไทวะระ, อานนท์ ชำนาญกุล	726
14.15 – 14.30	S078	กลยุทธ์ทางการตลาดในการปรับตัวของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม(โชวห่วย)ในเขตหนองแขม	อมรรัตน์ หงษ์ทอง	734
14.30 - 14.45		พักรับประทานอาหารว่าง		
15.00 – 15.15	S079	การศึกษาผลของการใช้เกมกราฟม.สนุก ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ไพโรจน์ แจ่มศรี ปวีศา หวานุดดา, อมรรัตน์ เจียวประไพ	748
15.15 – 15.30	S080	ความภักดีของลูกค้าค้าไอศกรีมการบินดินทุ่นดำ	ว่าที่เรืออากาศตรี พันธุ์ สนสิน ศศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	755

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง1404..... ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์

1).....รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์.....2).....ดร.ศรินทร์ นาคณอม.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน

1).....อ.บุษบา อุ่อรุณ.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S004	การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สถานบริการดูแลผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครตะวันตก	ประกาศ ปาวา ทองสว่าง	21
11.00 – 11.15	S008	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศของผู้บริโภค กรณีศึกษา บริษัท กัญญาณัฐ อิเล็กทริก จำกัด	กัญญาณัฐ ศิริกุล	62
11.15 – 11.30	S005	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคไทยอย่างห้าดาว	ประสงค์ อุทัย วัฒนา เอกปมิตรศิลป์ สมบัติ ทิมทรัพย์	33
11.30 – 11.45	S006	องค์ประกอบของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท อีออน ธนสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	บุญสม รัศมีโชติ, กิตติศักดิ์ จังพานิช, ประสงค์ อุทัย	43
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S003	การตัดสินใจและพฤติกรรมกรบริโภคอาหารสำเร็จรูปแช่แข็งพร้อมทานของผู้บริโภคในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร	ดร.สิทธิพร ประวัชรเรือง ผศ.ดร.สมยศ อวเกียรติ	10
13.15 – 13.30	S009	ความคิดเห็นของพนักงานต่อประสิทธิภาพการจัดซื้อของบริษัท เอบีซี จำกัด	พลอยอันดา วงษ์ศรี	70
13.30 - 13.45	S010	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าห้องพักอาศัยของผู้เช่าห้องพักคอกบัว	ประภัสสร จันทรพวง	78
13.45 – 14.00	S011	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของลูกค้าในการเลือกใช้บริการของ บริษัท นิธิ เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด	สุนิรัชต์ ชันข่อย	84
14.00 – 14.15	S012	ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการ โลจิสติกส์ของสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร พื้นที่ 3 กรณี การชำระภาษีรถประจำปี	ณัฐติกาญจน์ สกลวัฒน์หิรัญ	94
14.15 – 14.30	S013	การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารจัดการของบริษัทจำกัดในจังหวัดนนทบุรี	วรรณภา อิมะไชย์ ดร.ปัญญา กล้ายเดช	102

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1405 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ผศ.ดร. คำเพชร ภูริปริญญา 2)..... ผศ. ญาณวัฒน์ พลอยเทศ

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ปิยาภา พรमतอง

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	S017	การวิเคราะห์ห้องครัวประกอบสมรรถนะของผู้ทำบัญชีที่ขึ้นทะเบียนในเขตจังหวัดสมุทรปราการในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ปุ่นนุช ยังทินนัง	142
11.00 – 11.15	S014	ผลกระทบของนโยบายการเงินต่ออัตราแลกเปลี่ยนก่อนและหลังวิกฤตการณ์ทางการเงิน	สุภาวดี ศิริวัฒน์ ดร.ชัยวุฒิ กุลมา	111
11.15 – 11.30	S037	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในด้านส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร	จารึก สิมพลิงค์	344
11.30 – 11.45	S113	ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์บริษัทไทยน้ำทิพย์จำกัดในจังหวัดลำปาง	วารินทร์ ธาสุดใจ	1087
11.45 – 12.00	S121	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้บริการของสายการบินนกแอร์ภายในประเทศ (กรุงเทพฯ – เชียงใหม่)	โสธรา พาหุวัฒน์กร	1166
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	S122	จิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	สุวรรณ ชันดี ดร.พรพิมล ประเวศรุ่งเรือง	1175
13.15 – 13.30	S002	การประเมินผลหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ ภาควิชาศึกษาศาสตร์สารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดชุมพร	กัญญา แก้วประดิษฐ์	1
13.30 - 13.45	S112	ความคิดเห็นด้านส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นปิ้ง	ธนพล มงคล	1076
13.45 – 14.00	S048	การวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย	อุไรวรรณ ธนระักษ์	464
14.00 – 14.15	S015	การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตข้าวพันธุ์ปากอ้าปีลของเกษตรกรบ้านทัพไทย ตำบลหมอ อำเภอบางบาล จังหวัดสุรินทร์	ปัญญาวัฒน์ จุฑามาศ	121
14.15 – 14.30	S201	การแพทย์วิถีชาวบ้าน จังหวัดละโว้	ประดิษฐ์ ดีใจ พนิดา กักดี	889

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1406 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษัชกรรมวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....รศ. วสันต์ กันอ้า..... 2)..... ดร.ณรงค์ โปธิ.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ชาวิน เกษรสังข์.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	T011	การศึกษาวิธีการนำเว็บเพจขึ้นหน้าแรก ของโปรแกรมช่วยการสืบค้นข้อมูล ผ่านเว็บไซต์ http://www.google.com กรณีศึกษาเว็บไซต์ http://www.rommaigreenpark.com ภายใต้คำค้นหา “ที่พักลำปาง”, “โรงแรมลำปาง”, “รีสอร์ทลำปาง”	ชัยวัฒน์ สมศรี	1999
11.00 – 11.15	T013	การศึกษายานาการทดสอบของการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม ระหว่างสถิติทดสอบ t-test และ F-test ภายใต้เงื่อนไขของขนาดกลุ่มตัวอย่าง และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างกัน โดยใช้เทคนิคการจำลองมอนติคาร์โล	สุวิษฐา กุ้ทับทิม ณัชชา มหบุญญานนท์ กฤษฎากาญจน์ ไตพิทักษ์	2013
11.15 – 11.30	T014	การลดต้นทุนการติดตั้งชุดลือกผ้าทายด้วยเทคนิควิศวกรรมคุณค่า ของโรงงานตัวอย่าง	เถลิง พลเจริญ	2024
11.30 – 11.45	T016	การพัฒนากระบวนการข้อมูลหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษา: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยออร์ทกรุงเทพ	อนุมาศ แสงสว่าง ดร. เถลิงชัย วิโรจน์วรรณ	2038
11.45 – 12.00	T019	การสร้างโมบายแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	พุทธิพันธ์ นาคสุข ดร.ศิริพร อยู่ประเสริฐ	2066
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	T017	การออกแบบและพัฒนาส่วนติดต่อกราฟิกกับผู้ใช้	จิรวินัญญ์ ดีเจริญชิตพงศ์	2047
13.15 – 13.30	T021	การพัฒนากระบวนการข้อมูลฝึกทักษะการจดจำด้วยเกมตารางปริศนา	สมบูรณ์ สุภัทรกุลชัย ณัฐชดา ธรรมเวช	2088
13.30 - 13.45	T026	กระบวนการเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา ในการเทียบโอนรายวิชา โดยการให้น้ำหนักคำ (term weighting) ร่วมกับแบบจำลองเวกเตอร์สเปซ	นพดล สิทธิเลิศ, ศิริประกาย พงศ์สุวรรณ พิมพ์นารา อาจคง	2125
13.45 – 14.00	T027	วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารในม.วิทยาลัยชนบุรี	ศิริประกาย พงศ์สุวรรณ อรรถกร องค์ศิริพร	2133
14.00 – 14..15	T035	การจัดการความรู้ด้วยเทคโนโลยี “ระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ” ของมหาวิทยาลัยชนบุรี	ดร.บัญชา เกิดมณี เสาวภา เมืองแก่น เอนก นามจันทร์ ดิเรก รั้งรองจิตภูมิ	2214
14.15 – 14.30	T039	คำสนทนาภาษาอาเซียนพื้นฐาน 10 ประเทศผ่านระบบออนไลน์	จิรนุช เจริญเรืองทรัพย์	2252

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1407 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ศศ.ดร.เปรมพร เขมมาวุฒดี 2)..... ศศ.สุเนตร มุลทา.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ชุตินา เกตุยา.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	T038	พัฒนาระบบจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีผ่านเทคโนโลยีเว็บเซอร์วิส	พิชญ ชะดวงคร ดร.ไพศาล ตระกูลสุข	2242
11.00 – 11.15	T015	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบทบทวนบนเว็บรายวิชาการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการเท็กซ์โหมดที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์เทคนิคเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	ฝนทิพย์ เพชรจำรัส	2029
11.15 – 11.30	T020	การศึกษาคำว่าความเข้าใจและความพร้อมใช้บริการกลุ่มเมฆในหน่วยงานภาครัฐ	ดร.ทกกลชัย อุดตรนที ดร.อภิรักษ์ ปรีชญสมบูรณ์ ดร.วรินญา สุจริยา	2075
11.30 – 11.45	T022	การเพิ่มผลผลิตโดยใช้เทคนิคการจำลองสถานการณ์กรณีศึกษาบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์	สุรฉันทย์ ปาละพรพิสุทธิ์ ทิพวรรณ โชติเวที กิตติพงษ์ แสงนะ สมศักดิ์ มีแสง อานันท์ จันทมาศย์	2096
11.45 – 12.00	T023	การลดของเสียจากปัญหาระยะเวลาห่างของสปริงกว้างไม่ได้ตามมาตรฐานในกระบวนการม้วนขึ้นรูปสปริง กรณีศึกษา โรงงานผลิตสปริง	สุรฉันทย์ ปาละพรพิสุทธิ์ ทิพวรรณ โชติเวที จุฑามาศ พรหมเลิศ สุครัตน์ อินสิงห์	2103
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	T024	การปรับปรุงกระบวนการผลิตน้ำดื่มโดยโปรแกรมการจำลองสถานการณ์กรณีศึกษาโรงงานน้ำดื่ม	สุรฉันทย์ ปาละพรพิสุทธิ์ ทิพวรรณ โชติเวที รุ่งโรจน์ เชียงทอง สุทธิพงษ์ กิ่งทอง	2111
13.15 – 13.30	T029	การศึกษาและการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอะไหล่เตาอบด้วยวิธีการออกแบบการทดลอง	สุรฉันทย์ ปาละพรพิสุทธิ์ อริวัฒน์ สีนะธรรม นิภากรณ์ ชะมาประโคน นัทธูชา กองแก้ว สุริยา ไชยหานิชย์	2155
13.30 - 13.45	T025	การสร้างตัวแบบจำลองในกระบวนการผลิตของบุคลากรฝ่ายผลิตกรณีศึกษาบริษัท กราเวีย กราฟฟิกส์ จำกัด จังหวัดสมุทรสาคร	วารุณี มลิทนปัญญา กิตติศักดิ์ จันทานิช ณัฐพงศ์ ศรีภูงา	2118

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1407 ชั้น 4 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษัชกรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1)..... ศศ.ดร.เปรมพร เขมมาวุฒม์ 2)..... ศศ.สุเนตร มุลทา.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ชุตินา เกตุยา.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
13.45 – 14.00	T028	การใช้ Model ในการจำลองสถานการณ์การปฏิสัมพันธ์ของระบบผู้เชี่ยวชาญ	สินีภคณัญ จรุงสารทูล	2144
14.00 – 14.15	T036	การพัฒนาเว็บไซต์ผ่านแอปพลิเคชัน บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์	ชุตินา เกตุยา กิติพงษ์ นวลปัทม์	2227
14.15 – 14.30	T044	การดำเนินงานระบบการจัดการห้องสมุด กรณีศึกษา โรงเรียนสุกกรณวิทย์วิทยา	ศรัญธร มั่งมี	2311

ตารางการนำเสนอแบบบรรยาย ห้อง 1204 ชั้น 5 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภษุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1).....ดร.จุมพลเดชน์ บำรุงวงศ์ชารี..... 2)..... ผศ.ดร.ชานนท์ วัริสาร.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1)..... อ.ศุภฤกษ์ มุกดา.....

เวลา	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
10.45 – 11.00	T041	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่2 โดยใช้กระบวนการสอนแบบโครงงานวิทยาศาสตร์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	สุกัญญา หาญศึก	2276
11.00 – 11.15	T034	ระบบจำหน่ายสินค้าออนไลน์ ด้วยระบบคิวอาร์โค้ด กรณีศึกษา: ร้านขายเสื้อผ้า COPTER SHIRT	ศุติตา ปานสุวรรณ	2206
11.15 – 11.30	T018	ยางมะตอยที่ดัดแปลงด้วยอนุภาคยางจากเศษถุงมือยาง	เชาวลิต ประเสริฐสมบูรณ์ ศราวุธ ริมคูสิต	2057
11.30 – 11.45	T033	ระบบจัดการเชิงปฏิบัติการ และซ่อมบำรุงทรัพย์สินสารสนเทศ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	อัครเดช ศิริพงษ์วัฒนา สุพจน์ พ่วงกำเนิด พลวัฒน์ เกษสุวรรณ	2194
11.45 – 12.00	T042	การฝึกทักษะการสร้างเฟรมโดยใช้วีดีโอประกอบการฝึกปฏิบัติรายวิชาการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3	สุภาพร ศรีสมัย	2287
12.00 – 13.00		พักรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 – 13.15	T040	บทเรียนออนไลน์คำศัพท์เทคนิคและประโยคปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์	ภัทรนันท์ สร้างวงศ์ใหม่	2265
13.15 – 13.30	T032	EXPERIMENTAL OF WALL THICKNESS USING TUBE SINKING	ธนิต แต่งศรี	2182
13.30 - 13.45	T043	การเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการงานคลังสินค้า กรณีศึกษาบริษัทเอกชน ด้วยการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	ศุภฤกษ์ มุกดา อนุพงศ์ ศรีสัตยา ศุวิมล อุ่มหงษ์	2298
13.45 – 14.00	T046	การพัฒนาระบบบริหารบริการเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยระบบปฏิบัติการลินุกซ์	สันติ เดิมผล ดร.ศรินทร์ นาคถนอม	2324
14.00 – 14.15	T037	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงโครงการ	ศรีณัฐร มั่งมี นิพนธ์ หมั่นการ	2233
14.15 – 14.30	T047	การพัฒนาระบบค้นหาสนามกอล์ฟโดยใช้เทคโนโลยี จีพีเอส บนโทรศัพท์เคลื่อนที่	ณัฐพล หล่อนิล ดร.ศรินทร์ นาคถนอม	2330

ตารางการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ ณ ลานวัฒนธรรม ชั้น 1 อาคาร 1
การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

เวลา 10.45 – 16.00

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1) ศศ.สุปัด ทองอินทร์ 2) อ.ชนิตา เอี่ยมสะอาด

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1) อ.ณัฐชญา พิมพากรณ์ 2) อ.วันทนา สุขอนุเคราะห์

ลำดับ	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
1	T001	การจัดฝังกังคังสินค้าด้วยเทคนิค SLP	ดร.สรันย์ นาคณอม	1925
2	T002	การจัดการสินค้าคงคลัง กรณีศึกษาบริษัทผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	ดร.สรันย์ นาคณอม	1932
3	T003	การศึกษารายการพยากรณ์การส่งออกสินค้าแบบอนุกรมเวลา	ดร.สรันย์ นาคณอม	1938
4	T004	การสร้างตัวแบบขนส่งธุรกิจไก่สด	ดร.สรันย์ นาคณอม	1944
5	T005	การสร้างแบบจำลองการจัดการสั่งซื้อสินค้ากรณีศึกษาผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าในกิจการโรงแรม	ดร.สรันย์ นาคณอม	1950
6	T006	การเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบในการผลิต กรณีศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมยานยนต์	พศิน จตุเทน ปพน สีหอมชัย ดร.ศักดิ์ชาย รักการ	1956
7	T007	การศึกษาเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	วิทยา หอมอ่อน ดร.ศักดิ์ชาย รักการ	1963
8	T008	การพัฒนาระบบค้าปลีกโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์	ชุตินา ธีบุญรักษ์	1972
9	T009	การพัฒนาระบบการจัดการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ สำหรับสถานศึกษา	ชุตินา ธีบุญรักษ์ ดร.ศักดิ์ชาย รักการ	1977
10	T010	การจำลองการเคลื่อนที่ของแกนกลแบบหนึ่งแกนโดยใช้เทคนิค Sliding Mode Control	บัณฑิต อินทรีย์มีศักดิ์ สิริชัย นิธิอุทัย	1987
11	T012	การลดพลังงานไฟฟ้าในการเลี้ยงไม้ซุงยาวพารา	กฤติเดช ดวงใจบุญ, อุดมคมศักดิ์ บุญศรีโรจน์	2008
12	T030	การศึกษารายการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าแสงสว่าง มหาวิทยาลัยธนบุรี	เอกรัตน์ นภกานต์ ดร.บัญชา เกียมณี	2165
13	T031	การวิเคราะห์และออกแบบระบบติดตามภาวะการมีงานทำของบัณฑิตออนไลน์สำหรับมหาวิทยาลัยธนบุรี	ศุภลักษณ์ บาดโพธิ์	2172
14	T045	ตัวแบบการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกกล้วยของประเทศไทย	อัสวิน เสนิชัย	2316
15	S016	การศึกษามุมมองพร้อมในกระบวนการแก้ปัญหา โจทย์ฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง ด้วยความเร่งคงที่ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยธนบุรี	ณัฐรดา ธรรมเวช	131

ตารางการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ ณ ลานวัฒนธรรม ชั้น 1 อาคาร 1

การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

เวลา 10.45 – 16.00

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์

1) ศศ.สุปัด ทองอินทร์ 2) อ.ชนิตา เอี่ยมสะอาด

ผู้ดำเนินการและประสานงาน

1) อ.ณัฐฎา พิมพากรณ์ 2) อ.วันทนา สุขอนุเคราะห์

ลำดับ	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
16	S025	ความคิดเห็นการปรับปรุงการจัดการวัสดุ กรณี บริษัท เอ็มเค เรสโตรองค์ กรุ๊ป จำกัด (ม.ชน)	ปรางวลัย เสาวพันธ์	233
17	S041	ศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันมลพิษทางน้ำในคลองประยูรศักดิ์ ของชุมชนเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี	คณารักษ์ ศรีสมบูรณ์	389
18	S051	คุณลักษณะของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือของชุมชนในว.ชุมชน กลุ่มภาคเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	พรศักดิ์ คำทอง, ศศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	498
19	S052	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์ พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลแม่ละ อำเภอลำปาง จังหวัดเชียงใหม่	นวพรรณ เทียมรอด, ดร.พัชรวีรชน กิจมี	509
20	S053	แนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการ บริหารงานทั่วไปของโรงเรียนเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	สุริย์รัตน์ ธรรมทิง, ดร.พัชรวีรชน กิจมี	517
21	S054	การทำงานเป็นทีมในการบริหารวิชาการของครูในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา การศึกษาสะเมิง 1 อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่	นริศรา ฟองศักดิ์, ดร.พัชรวีรชน กิจมี	527
22	S055	การจัดการสถานศึกษาพื้นที่พิเศษในเขตอำเภอลำปาง จังหวัดเชียงใหม่	สรารุช จินดาหลวง, ศศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	534
23	S056	การดำเนินงานแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสะเมิง 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่	ทิตยา หม่อมแป้ว, ศศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	543
24	S058	การติดตามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำปาง เขต 3	ชุตติกานต์ ทามา, ศศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	558
25	S059	การจัดการแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนบ้านปางขอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย	ครันภพ ทองอาญา, ศศ.ดร.พนมพร จันทรปัญญา	568
26	S090	การนำผลิตภัณฑ์เครื่องยนต์เข้าสู่ตลาดกลุ่มโรงงานน้ำตาลในเขต ตะวันออกเฉียงเหนือ	ธนิตเทพ ทวีจิต	862

ตารางการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ ณ ลานวัฒนธรรม ชั้น 1 อาคาร 1
การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

เวลา 10.45 – 16.00

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1) ศศ.สุปัด ทองอินทร์ 2) อ.ชนิตา เอี่ยมสะอาด

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1) อ.ณัฐชญา พิมพาภรณ์ 2) อ.วันทนา สุขอนุเคราะห์

ลำดับ	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
27	S104	ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนบ้านแม่แฮเหนือ อำเภอแม่แจ่มจังหวัด เชียงใหม่	สายฝน ยะจรรยา	984
28	S105	ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานกับกระบวนการปฏิบัติงาน ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนขยายโอกาสใน อำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่	อรนุช กุณา, ดร.พัชรวิพรรณ กิจมี	995
29	S106	การบริหารสถานศึกษาดามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนใน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัด เชียงใหม่	นารีรัตน์ กุลเม็ง, ศศ.ดร. พนมพร จันทรบัญญา	1008
30	S119	ภาวะผู้นำของนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย	ศศิณา สมเดช	1148
31	S120	ความคล้ายคลึงและความแตกต่างในด้านพฤติกรรมการบริหารงานระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียนเพศหญิงและชายสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ศศิณา สมเดช	1158
32	S133	แบบการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ ทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6	วชิราภรณ์ แดงวิชัย	1265
33	S135	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในกลุ่มโรงเรียนบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ	รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลักษณ์ จิรปริยา ขันทะชา	1281
34	S137	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานพยาบาล โครงการประกันสังคม ของผู้ประกันตนเขตสวนหลวง จ. กรุงเทพมหานคร	อารยา คุณารักษ์ ดร. ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	1301
35	S138	ปัจจัยการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2	ดร. นิวัตต์ น้อยมณี นพพล เสี่ยงกล่อม	1316
36	S139	การศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนพระ โขนงพิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	ดร. นิวัตต์ น้อยมณี, อิสยาภรณ์ เวียนวงศ์	1328
37	S140	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการขนส่งสินค้าเร่งด่วนทางอากาศในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร	บัณฑิต ทับทิมศรี, ทวีพันธ์ พัวสรรเสริญ	1335

ตารางการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ ณ ลานวัฒนธรรม ชั้น 1 อาคาร 1
การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558
เวลา 10.45 – 16.00

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1) ศศ.สุปัด ทองอินทร์ 2) อ.ชนิตา เอี่ยมสะอาด

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1) อ.ณัฐชญา พิมพากรณ์ 2) อ.วันทนา สุขอนุเคราะห์

ลำดับ	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
38	S141	ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสปาของประชาชนในเขตลาดกระบัง	ปุณิกา โทพิลา	1342
39	S145	การศึกษาทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในธุรกิจศูนย์บริการรถยนต์	ณัฐชญา พิมพากรณ์ ธีรัชย์ เปี้ยวัน	1374
40	S151	การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชา MKT 452 (การสื่อสารทางการตลาดเชิงบูรณาการ)	บุษบา อู่อรุณ	1453
41	S007	แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท ทีเอ็นที เอ็กซ์เพรส เวิลด์ไวด์ (ประเทศไทย) จำกัด	ชนัญญา เอี่ยมละออ	52
42	S157	กระบวนการคิดและวิธีการทำงานของผู้นำชุมชน ตำบลราชาเทวะ ใน การดำเนินงานการป้องกันและควบคุมปัญหาเสพติด	ศศิณา สมเดช ดร.จิตติมา ธีรदानนท์	1490
43	S158	ปัจจัยส่วนบุคคล ความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผล การให้ความรู้ในการประเมินประสิทธิผล และการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด	ดารารัตน์ สุริวงค์ ดร.นิรัญชา ลิวเฉลิมวงศ์	1496
44	S159	การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขา บัญชี	วิภาวดี คุณวงศ์	1504
45	S160	ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	ศศิณา สมเดช, วิภาวดี คุณวงศ์, ดร.จิตติมา ธีรदानนท์	1511
46	S161	ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย	ศศิณา สมเดช ดร.วิภา ว่องพูลสิน	1515
47	S164	ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	วิภาวดี คุณวงศ์ มนสันต์ มฤคทัต	1540
48	S182	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ชลธิดา รักยุทธ ดร. ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	1731

ตารางการนำเสนอผลงานแบบโปสเตอร์ ณ ลานวัฒนธรรม ชั้น 1 อาคาร 1
การประชุมวิชาการระดับชาติ เภยุมิตรวิชาการ ครั้งที่ 5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วันพฤหัสบดีที่ 28 พฤษภาคม 2558

เวลา 10.45 – 16.00

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้วิพากษ์ 1) ศศ.สุปัด ทองอินทร์..... 2) อ.ชนิตา เอี่ยมสะอาด.....

ผู้ดำเนินการและประสานงาน 1).....อ.ณัฐชญา พิมพากรณ์ 2).....อ.วันทนา สุขอนุเคราะห์.....

ลำดับ	รหัส	รายการ/หัวข้อเรื่อง	ผู้นำเสนอ	เลขหน้า
49	S183	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี	ทรงศักดิ์ แซ่ลี ศศ.วัลลภ นิมมานนท์	1742
50	S184	ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง	วิภารัตน์ เกาประเสริฐ ศศ.วัลลภ นิมมานนท์	1751
51	S185	ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร	อมฤต สุขสายออ ศศ.วัลลภ นิมมานนท์	1763
52	S186	ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6	สรายุ รักเจียม รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย	1771
53	S190	การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง	ณัฐชญา พิมพากรณ์ ชนิตา เอี่ยมสะอาด	1797
54	S197	ทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตลาดกระบัง	ปุณิกา โทพิลา	1853
55	S202	พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	ภณสิทธิ์ อ้นยะ	1897
56	S203	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา	ภณสิทธิ์ อ้นยะ	1902
57	S155	คุณลักษณะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการเขตลาดกระบัง	พัทธวีรา จิรอุดมสาโรจน์ ดร.นิรัญา ลีเฉลิมวงศ์	1478

ปัจจัยส่วนบุคคล ความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผล การให้ความรู้ในการประเมินประสิทธิผล และการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด
Personal factors Understanding the Evaluation The knowledge of how to evaluate their effectiveness . And self-improvement in performance are correlated. To the satisfaction of the employee's action . Operation Cross section of malware floating (UK) Limited.

ดรรรัตน์ สุริวงค์ ดร.นิรัชชา ลีวเฉลิมวงศ์

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

E-mail: hyinsh.hyinsh@gmail.com

บทคัดย่อ

เกิดจากปัญหาการปรับเงินเดือนโดยพิจารณาจากผลสรุปของใบประเมินผลงานของพนักงานในแต่ละปีของแผนก Operation มักจะเกิดขึ้นเนื่องจาก ผู้รับการประเมินบางกลุ่มหรือส่วนไม่เห็นผลการให้คะแนนจากหัวหน้างาน จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจว่าเกณฑ์ในการให้เป็นอย่างใด บางคนบอกว่าเขาทำงานดีกว่าคนอื่น แต่ทำไมจึงได้น้อยกว่าคนที่ไม่ค่อยทำงาน จึงทำให้พวกเขาเกิดความคิดว่ามีการลำเอียงเกิดขึ้น และมีการร้องเรียนแผนกทรัพยากรบุคคล เรื่องการประเมินผลงานแบบไม่เป็นธรรม ซึ่งหลังจากแผนกทรัพยากรบุคคลได้เรียกหัวหน้างานมาประชุมปรึกษากันจนทราบว่าหัวหน้างานบางคนไม่ได้อธิบายหัวข้อที่ใช้ในการประเมิน ให้แก่พนักงานทราบ จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาฉะนั้นทางแก้ที่ดีจึงคิดว่าน่าจะให้ความรู้ความเข้าใจ วัตถุประสงค์ในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้รับประสิทธิผลในการทำงานที่ดีขึ้น เพื่อนำไปสู่เกณฑ์ในการประเมินผลงานประจำปีของแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 รายพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเป็นเพศหญิง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 25 - 35 ปี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ช่วงอายุอยู่ระหว่าง มากกว่า 36 ปีขึ้นไป จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 มีสถานภาพสมรส จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 78 รองลงมาคือระดับ ปริญญาตรีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 มีระดับช่วง 10001-20000 บาท จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ ช่วงรายได้ 20001-30000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38 มีอายุงานตั้งแต่ 7 ขึ้นไป จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคืออายุงานในช่วง 4-6 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16

ผลการวิเคราะห์ พบว่าผลการวิเคราะห์ พบว่าตรวจ ปฏิบัติงาน ด้านผลตอบแทน ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ด้านการปรับตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายองค์กร ด้านการเป็นที่ยอมรับภายในส่วนงาน ด้านความไว้วางใจให้รับหน้าที่การงานที่ดีขึ้น มีความสัมพันธ์ต่อ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด อย่างนัยสำคัญที่ 0.05

Abstract

Due to the salary adjustment based on the results. Estimates of the contribution of employees in each department of Operation. Usually occurs because Recipient's assessment of any party, or do not see the ratings from supervisors. This helps to understand the criteria to be. Some say that they work better than others. Why does it have less than someone who does not quite work. Thus making them the idea that there is a bias occurs. And the complaints department resources The evaluation is not justified. After HR departments have come together for a supervisor to know that there is some unexplained Head of threads used in the assessment.

To employees This is causing the problem, so the solution is therefore thought to be a better understanding. The purpose of self-development To be effective in doing a better job. To contribute to the criteria in the evaluation of the department's Operation Cross -malware company afloat (UK) Limited.

The study and collect data from a sample of 400 cases. Found that the majority were male, 288 people representing 72 percent. And a female, 112 students representing 28 percent. Aged between 25 - 35 years, 200 people representing 50 percent. Followed by those aged between more than 36 years. 176 people representing 44 percent. Marital status, 256 people representing 64 percent. Followed by the single, 136 percent. With low levels of education than 312 undergraduate margin was 78 percent. Followed by a BA has 88 members representing 22 percent. A range 10001-20000 THB 176 people representing 44 percent. Followed by income range 20001-30000 THB 152 people representing 38 percent. Age ranging from 7 to 280 people, representing 70 percent. Followed by 4-6 years of age and over 64 people, representing 16 percent. Analysis result The results showed that the performance of returns on progress and stability in their lives.

The margin to keep pace with changes in corporate policy. It is recognized within the segment. The trust to get the job better. Relating to Satisfied in practice. Of staff Operation Cross -malware company afloat (Thailand) Co., Ltd. is significant at 0.05.

บทนำ

เกิดจากปัญหาการปรับเงินเดือนโดยพิจารณาจากผลสรุปของใบประเมินผลงานของพนักงานในแต่ละปีของแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด มักจะเกิดขึ้นเนื่องจาก ผู้รับการประเมินบางกลุ่มหรือส่วนไม่เห็นผลการให้คะแนนจากหัวหน้างาน จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจว่าเกณฑ์ในการให้เป็นอย่างไร บางคนบอกว่าเขาทำงานดีกว่าคนอื่น แต่ทำไมจึงได้น้อยกว่าคนที่ไม่ค่อยทำงาน จึงทำให้พวกเขาเกิดความคิดว่ามีการลำเอียงเกิดขึ้น และมี

การร้องเรียนแผนก ทรัพยากรบุคคล เรื่องการประเมินผลงานแบบไม่เป็นธรรม ซึ่งหลังจากแผนก ทรัพยากรบุคคลได้เรียกหัวหน้างานมาประชุมปรึกษากันจนทราบว่าหัวหน้างานบางคนไม่ได้อธิบายหัวข้อที่ใช้ในการประเมิน ให้แก่พนักงานทราบ จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหานั้นทางแก้ที่ดีจึงคิดว่าน่าจะให้ความรู้ความเข้าใจ การพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้รับประสิทธิผลในการทำงานที่ดีขึ้น เพื่อนำไปสู่เกณฑ์ในการประเมินผลงานประจำปีของแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย)

จำกัด ในกระบวนการการผลิตนั้นแรงงานจัดได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในการดำเนินกิจการขององค์กรเนื่องจากแรงงานเป็นผู้ใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในการผลิตและการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การที่จะให้แรงงานทำงานให้มีประสิทธิภาพและเลือกที่จะอยู่ในองค์กรให้นานที่สุดนั้น โดยปกติจะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับจากองค์กร หากแรงงานไม่ได้ รับค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสมแล้วอาจจะเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่อองค์กร เช่น ทำให้ของงานที่ผลิตนั้นมีคุณภาพต่ำ มีการขาดงาน ซึ่งทำให้แรงงานไม่สามารถที่จะอยู่กับองค์กรได้ จนต้องลาออกจากสถานประกอบการ ไป ซึ่งถ้าองค์กรขาดแรงงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตไป อาจส่งผลต่อการดำเนินการของสถานประกอบการนั้นได้ ดังนั้นผู้ประกอบการควรให้ความสนใจแก่ปัจจัยดังกล่าวเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

นอกจากค่าจ้างซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่แรงงานใช้ในการตัดสินใจเลือกที่จะทำงานแล้ว สวัสดิการที่จะได้รับจากบริษัทหรือสถานประกอบการยังเป็นอีกปัจจัยที่แรงงานใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกที่จะทำงาน ซึ่งสวัสดิการที่ได้รับอาจเป็น โบนัส , เบี้ยขยัน , กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และชุดฟอร์ม เป็นต้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาว่าพนักงานบริษัท ธานีรินทร์ เอลน่า นั้นมีความพึงพอใจในระดับ ค่าจ้าง และ สวัสดิการ ที่ได้รับจากบริษัท ธานีรินทร์ เอลน่า มากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการของบริษัท ธานีรินทร์ เอลน่า เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ ค่าจ้าง และ สวัสดิการ ของบริษัท เพื่อลดปัญหาทางด้านแรงงานที่อาจเกิดขึ้นในองค์กร

วัตถุประสงค์

เพราะว่าบริษัทมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับพนักงานเป็นประจำแบบสม่ำเสมอทุก ๆ ปีเกี่ยวกับการปรับเงินเดือนของพนักงานในทุก ๆ ปีเพราะว่าผลการประเมินผลงานเป็นขั้นตอน ในการพิจารณาจากฝ่ายบัญชีและฝ่ายทรัพยากรบุคคล ในการขึ้นเงินเดือนประจำปีซึ่งแยกได้ 4 ประเด็น

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาการทำงาน ของพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด

เพื่อศึกษาความรู้ของพนักงาน ของพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อศึกษาความเข้าใจของพนักงาน ของพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด

เพื่อศึกษาการพัฒนาตนเองของพนักงาน ของพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด

ขอบเขตการศึกษา

ประชากร เป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้จะเป็นพนักงานแผนก Operation ของ บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด โดยจะทำการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างจากพนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มประชากรมีจำนวน 600 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับ ความคลาดเคลื่อน+ - 5% ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากการเก็บแบบสอบถาม โดยจะทำ

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 และวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558
ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย
การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยจะกำหนดตัวแปร
2 ลักษณะ ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับ
การศึกษา รายได้ และระยะเวลาการทำงาน ของ
พนักงาน

1.2 ความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผล
ในการปฏิบัติงานของพนักงานแผนก Operation
บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด

1.3 การให้ความรู้การประเมินประสิทธิผล
ในการปฏิบัติงานของพนักงานแผนก Operation
บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด

1.4 การพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานของพนักงาน
แผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย)
จำกัด

2. ตัวแปรตาม (Dependent

Variables) คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
พนักงานแผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย
(ประเทศไทย) จำกัด

ประโยชน์ที่จะได้รับ

เพื่อให้ทราบถึงระดับค่าจ้างและสวัสดิการ
ที่พนักงานได้รับจากบริษัท รวมถึงปัญหาอุปสรรค
และข้อเสนอแนะของพนักงานที่มีต่อสวัสดิการที่
ได้รับจากบริษัทเพื่อเป็นแนวทางเพื่อที่จะนำมาใช้
พัฒนาระบบ ค่าจ้างและสวัสดิการของบริษัท เพื่อลด
ปัญหาทางด้านแรงงานที่อาจเกิดขึ้นของวิธีการ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน

แนวคิดและทฤษฎี

ความหมายของความพึงพอใจในการ
ปฏิบัติงาน ความพึงพอใจหรือความพึงพอใจในการ
ทำงาน ตรงกับคำ ภาษาอังกฤษว่า Job Satisfaction มี
ผู้ให้ความหมายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง
นี้ไว้หลายท่าน แต่ส่วนใหญ่แล้วมีเห็นใกล้เคียงหรือ
สอดคล้องกัน ดังนี้

รณชัย ยมจินดา และเสน่ห์ จุ้ยโต (2544, 27) ได้
กล่าวถึง ความพึงพอใจในงาน (job satisfaction) ซึ่ง
หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลในทางบวกหรือ
ทางลบต่องาน ซึ่งประกอบด้วย

1. ความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทน (pay)
2. ความพึงพอใจในผู้บังคับบัญชา (supervision)
3. ความพึงพอใจเพื่อนร่วมงาน (co-worker)
4. ความพึงพอใจในสภาพการทำงาน (work setting)
5. ความพึงพอใจในตัวเอง (tasks)
6. ความพึงพอใจในโอกาสความก้าวหน้า
(advancement opportunities)

รณชัย สันติวงษ์(2539,379) กล่าวว่า ความพึงพอใจใน
การทำงาน หมายถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมอง
เป็นช่องทาง หรือโอกาสที่ตนจะสามารถ ตอบสนอง
แรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความพึงพอใจของ
เขาดีขึ้นหรืออยู่ในระดับสูง หากฝ่ายบริหารจัดการให้
คนทำงานได้มีโอกาส ตอบสนองแรงจูงใจ ของตน
แล้ว ความพึงพอใจของคนทำงานจะสูงและผลงานก็
จะดีตามไปด้วย

จากความหมายต่าง ๆ ของความพึงพอใจในการ
ปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความ
พึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางที่ดีของ บุคคลที่มีต่อ
ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่
ความรู้สึกชอบ หรือพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น
จากการที่ได้รับการตอบสนอง ตามระดับความ

ต้องการ กล่าวคือเป็นความรู้สึกเป็นสุขในการกระทำ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ภายใต้สภาพบรรยากาศการทำงาน
ที่ถูกต้อง โดยมีสิ่งตอบแทนทางวัตถุและจิตใจ โดยมี
ภาวะแวดล้อมเป็นตัวจูงใจ หลังจากได้ผ่าน
กระบวนการประเมินค่า จะแสดงออกมาในระดับที่
แตกต่างกัน เช่น พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง
น้อย และน้อยที่สุด

จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็น
เรื่องที่จะเลียดอ่อนมากเพราะมีความเกี่ยวข้อง
สัมพันธ์กับความต้องการหรือแรงจูงใจของแต่ละ
บุคคล ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญทั้งต่อ
ผู้ปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยส่วนบุคคล ความเข้าใจใน
การประเมินประสิทธิผล การให้ความรู้ในการ
ประเมินประสิทธิผล และการพัฒนาตนเองในการ
ปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการ
ปฏิบัติงาน พนักงานแผนก Operation บริษัท
โครมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด มีระเบียบวิธีการ
วิจัยดังนี้

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey
Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม
แบบปลายปิด (Closed-end Questionnaire) ที่
ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลความเข้าใจใน
การประเมินประสิทธิผล ข้อมูลการให้ความรู้ในการ
ประเมินประสิทธิผล และข้อมูลการพัฒนาตนเองใน
การปฏิบัติงาน และข้อมูลทัศนคติความพึงพอใจใน
การปฏิบัติงาน พนักงานแผนก Operation บริษัท
โครมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดปทุมธานี
เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ตามรายละเอียด
ดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 5 ส่วน
ดังนี้

1.1 ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล

ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล ประกอบด้วยเพศ อายุ
สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ และ
ระยะเวลาการทำงาน โดยมีระดับการวัดดังนี้

- เพศ ระดับการวัดตัวแปรแบบนาม
บัญญัติ (Nominal Scale)
- อายุ ระดับการวัดตัวแปรแบบลำดับ
(Ordinal Sacal)
- สถานภาพ ระดับการวัดตัวแปรแบบนาม
บัญญัติ (Nominal Scale)
- ระดับการศึกษา ระดับการวัดตัวแปรแบบ
นามบัญญัติ (Nominal Scale)
- รายได้ ระดับการวัดตัวแปรแบบลำดับ
(Ordinal Sacal)
- ระยะเวลาการทำงาน ระดับการวัดตัวแปรแบบ
ลำดับ (Ordinal Sacal)

1.2 ข้อมูลความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผล มี
ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

1.3 ข้อมูลการให้ความรู้ในการประเมินประสิทธิผล มี
ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

1.4 ข้อมูลการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงาน มี
ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

1.5 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพนักงานแผนก
Operation ของ บริษัท โครมัลลอย (ประเทศไทย)
จำกัด

2. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็น
พนักงานแผนก Operation บริษัท โครมัลลอย
(ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดปทุมธานี โดยทราบ
จำนวนพนักงานที่ชัดเจน 800 คนแต่จะทำการสุ่ม

กลุ่มตัวอย่างจากพนักงานแผนก Operation ซึ่งมีพนักงาน จำนวน 600 คน ทางคณะผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน + - 5% ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จากการเก็บแบบสอบถาม โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ วันที่ 5-26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 เก็บข้อมูลที่แผนก Operation บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดปทุมธานี 400 ชุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว รายได้ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน วัตถุประสงค์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังนี้

1. จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเป็นเพศชาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28

2. จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 25 - 35 ปี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ช่วงอายุอยู่ระหว่าง มากกว่า 36 ปีขึ้นไป จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 และช่วงอายุต่ำ

3. จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 78 และปริญญาตรีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ตามลำดับ

5. จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระดับรายได้สูงสุด พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ 10001-20000 บาท จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 20001-30000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และ มากกว่า 30001 บาทขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ

6. จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุงานตั้งแต่ 7 ขึ้นไป จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วง 4-6

ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และช่วง 1-3 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ตามลำดับ

7. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความรู้ความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น บริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด ของพนักงานแผนก โอเปอร์เรชั่น : ตรีศึกษาในบริษัท ทรอมัลลอย (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อความเข้าใจในการประเมินประสิทธิผลในการปฏิบัติงานอยู่ในภาพรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.45) และเมื่อพิจารณารายชื่อปรากฏว่าให้ความสำคัญแก่ด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมายและมีอิสระในการตัดสินใจในงานตามขอบเขตความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.82) ด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการส่งเสริมอาชีพอนามัย สุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนมีแผนป้องกันภัยพิบัติของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.64) ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อภาระงานที่ให้ความสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.56) ด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อนโยบายมาตรการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย= 3.22) และด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อนโยบายและเป้าหมายการบริหารทรัพยากรบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย= 3.02) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะอธิบายตามสมมติฐาน ดังนี้

5.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาการทำงาน ใช้วิเคราะห์สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (T-test) และวิเคราะห์สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จากการวิจัยจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 25-35 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รายได้ 10,001-20,000 บาท ระยะเวลาในการทำงาน 4-6 ปี ตามแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ที่สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ปัจจัยปัจเจกบุคคล ซึ่งในแต่ละบุคคลย่อมมีลักษณะส่วนบุคคล ความคิด การตัดสินใจที่ต่างกักันเนื่องจากความเป็นปัจเจกบุคคลที่ต่างกักัน เช่น อายุที่ต่างกักัน ประสบการณ์การทำงาน ส่งผลให้การสื่อสาร การเข้าใจ การตัดสินใจ ตลอดจนประสิทธิผลการทำงานต่างกักันไปด้วย รวมถึงความพึงพอใจในด้านต่างกัๆ เช่นความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทน ความพึงพอใจในผู้บังคับบัญชา ความพึงพอใจเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจในสภาพการทำงาน ความพึงพอใจในดวงงาน ความพึงพอใจในโอกาสความก้าวหน้า เป็นต้น

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสาขาการบัญชี พบว่า ด้านความคาดหวังของนักศึกษามีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในภาพรวมอยู่ระดับมากค่าเฉลี่ย 4.07 ด้านคุณภาพ

ของสถานศึกษาอยู่ระดับมากค่าเฉลี่ย 3.86 และด้าน
หลักสูตรค่าเฉลี่ย 3.82

ซึ่งก็สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความ
ต้องการของ Maslow ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนความคิดว่า
การตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มี
ความสำคัญที่สุดซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของ
มนุษย์ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมี
ความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นแรงจูงใจของคนเรามา
จากความต้องการพฤติกรรมของคนเรา มุ่งไปสู่การ
ตอบสนองความพอใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้
เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1 การนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การทำงานของพนักงานขายที่จะทำให้เกิด
ประสิทธิผลในการทำงานได้ ต้องเริ่มจากผู้นำหรือ
ผู้บริหาร กล่าวคือต้องเริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการ
คัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน มีการวางแผน กำหนด
เป้าหมาย การบริหารจัดการที่ชัดเจน รวมทั้งมีการ
กำกับดูแลติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตาม
เป้าหมายภายใต้กรอบเวลาที่กำหนด

1.2 ควรจัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นกัน เพื่อที่พนักงานขายทุกคน
ทุกระดับสามารถนำปัญหา หรือประสบการณ์ที่
ได้รับมาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทาง
ออกตลอดจนแนวทางในการปรับปรุงร่วมกัน โดย
วิธีการสื่อสารจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
พร้อมกันนี้ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีการสร้างจูงใจ
ให้พนักงานในองค์กรร่วมกันพัฒนางานด้วย

2. การเสนอแนะหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสืบเนื่อง
ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาคุณสมบัติของพนักงาน ภาวะผู้นำ และการ
สื่อสารความเข้าใจที่มีผลต่อประสิทธิผลการทำงาน
ของพนักงานขาย บริษัท ทีคิวเอ็ม อินชัวร์รันส์ โบรค
เกอร์ จำกัด

2.2 ศึกษาคุณสมบัติของพนักงาน ภาวะผู้นำ และการ
สื่อสารความเข้าใจที่มีผลต่อประสิทธิผลการทำงาน
ของพนักงานขาย

อ้างอิง

<http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/job-satisfaction.htm#ixzz3Qwyt6uJ1>

<https://sites.google.com/site/mbakrabi/thvsdi-phawa-phuna>

http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Self_Development.htm#ixzz3U01YPdn3

http://krufonclass9.blogspot.com/p/blog-page_10.html

<https://sites.google.com/site/mbakrabi/thvsdi-phawa-phuna>

(เรวัตร์ สมบัติทรัพย์. 2543:18 ; อ้างอิงจาก อรุณ.
2533. หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร.)

การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี Education in Preparing for the ASEAN community :Accounting Students

วิภาวดี คุ้มวงศ์

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

E-mail: Wi_662@hotmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา สาขาบัญชี จำแนกตามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาบัญชี นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 331 คน เครื่องที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะกระบวนการ ความพร้อมด้านเจตคติ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) และ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's)

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 100 มีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับมาก ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปีมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาบัญชีแต่ละระดับชั้นปีมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี

ABSTRACT:

This study aimed to investigate the availability of the ASEAN community. Accounting Students Classification based on student accounts. A total of 331 students were. The machine used to collect data was ready to enter the ASEAN Community by the 3 sides. Including its readiness to With process skills With attitude This is a five -level scale . Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation . Independent t tests (t-test independent) One-way analysis of variance(One – Way ANOVA) The statistical F-test (F-test) And test different pairs with Scheffe method .(Scheffe's)

The results showed that 100 percent of the respondents . Opinions about the availability of student accounts for the ASEAN community . In the overall level. To the criterion that. Knowledge and skills at a high level . With attitude At a high level The test, the difference of each level,

students are ready to enter the ASEAN community is no different . But considering it was found that . Each year level accounting students are ready to enter the ASEAN skills and processes. Attitudes vary statistically significant at the 0.05 level .

KEYWORDS: Education in Preparing for the ASEAN community, Accounting Students

1. บทนำ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ซึ่งต้องเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 จึงเป็นบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยที่จะต้องกำหนดเป้าหมายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ชัดเจนให้เป็นที่ไปตามคุณลักษณะของเยาวชนไทยในประเทศประชาคมอาเซียนใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านกระบวนการ และด้านเจตคติ มหาวิทยาลัยได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาวิทยาลัยไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยให้นักศึกษาและบุคลากรของวิทยาลัยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับการเป็นประชาคมอาเซียน มีการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ คุณลักษณะของนักศึกษาและบุคลากรตลอดจนสร้างความตระหนักในการเตรียมความพร้อมและมาตรฐานการศึกษาจึงต้องมุ่งที่ประสิทธิภาพ ต้องมีการตื่นตัวสถาบันการศึกษาในฐานะผู้ผลิตบัณฑิตต้องพร้อมแข่งขัน ได้ทั้งในระดับอาเซียนและระดับโลก และจิรวรรณ วีระกร (2554) กล่าวว่า การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่จะกระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาในอดีต นักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการ (Adaptability and Preparation) ประเด็นที่นักศึกษาใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อทำให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น 1) ควรมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัว

ของประเทศต่าง ๆ 2) การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ และการดำรงอยู่ของรัฐบาลไทยเพิ่มมากขึ้น 3) ปรับกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมายอย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ 4) นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของรัฐบาล 5) พัฒนาความเป็นคนมีวินัย มุ่งเน้นความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม 6) สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจว่า สามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้ 7) เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน 8) สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้ ฉะนั้น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จึงต้องมีความตระหนักรู้เข้าใจและวางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี มีดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะของเยาวชน

ไทยในการประชาคมอาเซียนมี 3 ลักษณะ ได้แก่

1) ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

2) ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

3) ความพร้อมด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในค่านิยม ศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม และการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 331 คน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความพร้อมของนักศึกษาสาขาบัญชี ว่ามีความพร้อมหรือไม่ อยู่ในระดับใด และมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไรในปัจจุบัน

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนด

แนวทาง/จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเสริมสร้างให้นักศึกษาสาขาบัญชี มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเหมาะสม

2.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาสาขาบัญชี ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน “ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือ การทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันมีจำนวน 10 ประเทศและพัฒนาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและวัฒนธรรม
2. ความเป็นมาของอาเซียน เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ณ วังสราญรมย์ (ที่ตั้งของกระทรวงการต่างประเทศไทยในขณะนั้น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ 5 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ” (Bangkok Declaration) เพื่อจัดตั้งสมาคมความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้ชื่อ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” หรือ “อาเซียน” (ASEAN) ซึ่งเป็นตัวย่อของ Association of South East Asian Nations ชื่อทางในภาษาอังกฤษของอาเซียน

3. วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน
อาเซียนมีเป้าหมายจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 (ค.ศ.2015) ที่ประกอบด้วยสามเสาหลัก ได้แก่ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเมื่อปี 2551 ได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียนหรือธรรมนูญอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร และแผนการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Blueprints) ในทั้งสามเสาหลัก ทั้งนี้ เป้าหมายหลักของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน คือ การสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง สามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทายทั้งด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต

5. กฎบัตรอาเซียน

6. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

7. เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียน

8. ทักษะกระบวนการอาเซียน

9. เจตคติอาเซียน

10. หลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. วิธิดำเนินการศึกษา

การศึกษา เรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

3.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษาสาขาบัญชี ทั้งหมดจำนวน 331 คนที่กำลังศึกษาอยู่ใน ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาสาขาบัญชี 3 ด้าน ได้แก่

1. ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน
 2. ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน
 3. ความพร้อมด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนัก ในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม และการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมจำนวน 41 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี มีลักษณะปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากสำนักงานวิจัยไปยังคณะต่างๆ จำนวน 3 คณะ 9 สาขา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย

2) ผู้วิจัยใช้การส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนในสาขาบัญชี เพื่อนำแบบสอบถามไป เก็บข้อมูลตามห้อง

นักศึกษาเรียน ทั้งหมดจำนวน 331 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แจกแจงค่าความถี่ แลหาค่าร้อยละ ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมุติฐาน โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษา ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนด้านการจำแนกรายคณะใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

2) สถิติอนุมารหรืออ้างอิง (Inferencial Statistic) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

4.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี ผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะ

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปีที่ 1	150	45.32
ระดับชั้นปีที่ 2	181	54.68
รวม	331	100.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาสาขาบัญชี พบว่า

1. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน ด้านความรู้ที่อยู่ในระดับ ปานกลาง ($X = 3.15; S.D = 0.55$)

2. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านทักษะ/กระบวนการ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($x = 3.48 ; S.D. = 0.57$)

3. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านเจตคติ อยู่ในระดับ มาก ($x = 3.88 ; S.D. = 0.67$)

จากตาราง 2.4 พบว่า จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($x = 3.36 ; S.D. = .048$)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปได้ ดังนี้

ระดับชั้นปีที่ 1

1. ต้องการให้เตรียมความพร้อมโดยการจัดทำเอกสารแจก จัดอบรม จัดค่ายอาเซียนจัดทัศนศึกษา และทำวิจัยหรือหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน โดยการเรียนการสอนสอดแทรกเรื่องอาเซียนในการจัดการเรียนการสอน

2. ต้องการให้เตรียมความพร้อมโดยจัดการฝึกอบรมให้กับนักศึกษา การจัดทำ website. ให้เรียนรู้หรือจัดทำวารสารแจกให้รู้เท่าทันเหตุการณ์จัดอบรม จัดค่ายอาเซียน จัดทัศนศึกษา และทำวิจัยหรือหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน

ระดับชั้นปีที่ 2

1. นักศึกษาต้องการเข้ารับการอบรมหรือข้อมูลข่าวสารด้านอาเซียนจากวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

5.สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี ประชากรเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยจำนวน 331 คน ส่งแบบสอบถามเก็บได้จริงจำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

- ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษาสาขาบัญชีที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 100 จำแนกตามคณะจากมากไปหาน้อย
- ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 3.26 โดยมีความพร้อมด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง 3.25 ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ อยู่ในระดับ ปานกลาง 3.48 แต่ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับ มาก 3.88 สรุปจำแนกตามรายด้านได้ดังนี้ ด้าน

ความรู้ โดยมีความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง 3.11 ความรู้เรื่องการเมือง อยู่ในระดับ ปานกลาง 3.22 ความรู้เรื่องเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ปานกลาง 3.31 และความรู้เรื่องสังคมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง 3.42 ด้านทักษะ/กระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง 3.48 โดยมีทักษะพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง 3.38 ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม อยู่ในระดับ มาก 3.55 ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน อยู่ในระดับมาก 3.61 นักศึกษามีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านเจตคติ อยู่ในระดับ มาก 3.88

6.ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาบัญชี มีข้อเสนอแนะ 2 ประการคือ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 สามารถนำผลการวิจัยให้แต่ละคณะจัดทำแผนในการพัฒนานักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะด้านความพร้อมด้านความรู้ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ ตามจุดเน้นที่แตกต่างกัน

1.2 มหาวิทยาลัยควรจัดทำหลักสูตรกลางในการพัฒนานักศึกษาเพื่อพร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนปีการศึกษา 2559

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำชุดการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ด้านประชาคมอาเซียน เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงในทุกคณะ

2.2 ควรสอดแทรกหรือบูรณาการ

เรื่องอาเซียนศึกษาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

7.เอกสารอ้างอิง

[1] กระทรวงศึกษาธิการ.(2555). แนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียน ด้านการศึกษาที่ท่ามา (ออนไลน์).เข้าถึงได้จาก [www.http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655](http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655) s. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน2555)

[2] .(2555) ความสำเร็จของคุณภาพการจัดการศึกษาอาเซียน. เอกสารประกอบการอบรมเรื่องการปฏิรูปการศึกษาสู่อาเซียน วันที่ 28-29 สิงหาคม 2555, ณ โรงแรมมิราเคิล กรุงเทพฯ

[3] ภาวิศ ทองโรจน์.(2556). ทักษะกระบวนการของนักศึกษาอาเซียน.เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุม สกอ. ประจำปี 2555 ณ เมืองทองธานี.หน้า 56-58 (เอกสารอัดสำเนา).

[4] ชินวรรณ บุญเกียรติ.(2548). การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558. เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา ณ กระทรวงศึกษาธิการ, วันที่ 25 มีนาคม 2548.

[5] นพดล สุสันติวิมานิชย์กุล.(2554). การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย. งานวิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปี 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ศศิณา สมเดช วิภาวดี คุณวงศ์ ดร.จิตติมา ชีรตานนท์

คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

E-mail: Phatteera.n@gmail.com , Wi_662@hotmail.com

บทคัดย่อ

ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557 ทั้งหมด 3 สาขา ได้แก่ สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 94 คน สาขาบริหารธุรกิจ จำนวน 158 คน และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 18 คน ทั้งหมด 270 คน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มวิชาการตลาดมากกว่ากลุ่มวิชาอื่น กลุ่มรองลงมาที่นักศึกษาสสนใจ ได้แก่ กลุ่มวิชาการจัดการ วิชาการบัญชี และวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีเหตุผลในการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้เฉพาะด้าน เพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาและเพื่อจะได้รับการยอมรับจากสังคมในด้านความรู้ความสามารถ

คำสำคัญ: ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

Abstract

The need to study at the doctoral level . Doctor of Philosophy Bachelor of Business Novak purpose is to study the needs of graduate students . The Graduate School By collecting data from students who are studying in the year 2557 , all three branches. Fields of study , including 94 158 Administration and Information Technology, 18 participants. All 270 people

The results showed that Graduate students The Graduate School There is a need to study at the doctoral level . Doctor of Philosophy Bachelor of Business The academic market, rather than the other subjects. Group , followed by a staff member. Including the Department of Management Accounting and Information Technology. The reason for the study to gain specialized knowledge . To education and to be accepted by society in its efficacy .

1. บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งเป็น การศึกษาในระดับสูง ได้รับความสนใจจากบุคคล ทั่วไปเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่กำลัง ศึกษาในระดับปริญญาโท ย่อมจะมีแนวทางที่จะ นำไปสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อีกทั้งตัว องค์กรเอง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน ต่างก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะเพิ่มศักยภาพในองค์กรนั้น

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นเสมือน การพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เพิ่มขึ้น เสริมทักษะ ทางด้านวิชาการให้ก้าวหน้าอีกระดับหนึ่ง ในการ พัฒนาประเทศแบบยั่งยืน หลายๆประเทศจึงให้ ความสำคัญกับการศึกษามาเป็นลำดับแรก

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้ศึกษาสนใจที่จะ ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาโทพัฒนา ศักยภาพของตนเอง เพิ่มประสบการณ์ เพิ่ม ประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่สำคัญเพื่อการเปิดดำเนินการเรียนการสอนในระดับ ปริญญาเอกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

ศึกษาความต้องการของนักศึกษาปริญญา โทในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาจากนักศึกษาปริญญาโท 3 สาขา ที่กำลัง ศึกษาในปีการศึกษา 2557 ทั้งหมด 270 คน

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ทราบความต้องการศึกษาต่อของ นักศึกษาปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย
2. เพื่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมินำ ข้อมูลไปวิเคราะห์ และทำการเปิดหลักสูตรให้ตรง กับความต้องการได้

2. แนวคิดและทฤษฎี

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow) ลำดับขั้นความต้องการ Maslow เชื่อว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรม ของคน มุ่งไปสู่ความตอบสนอง ความพอใจ มาส โลว์ แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกัน ความร้อน หนาว และอากาศ ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศร้อน หนาว และสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้เป็นความ ต้องการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้าน ร่างกาย ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะ มีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและ ทรัพย์สินของตนเองเพิ่มมากขึ้นต่อไป เช่นหลังจากที่ รับประทานอาหารอิ่มแล้วจะหันกลับมานึกถึงเรื่อง ความปลอดภัยของอาหาร การดูแลสุขภาพ เริ่มคำนึง ถึงสารพิษที่มาจากอาหารอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อ ร่างกายได้
3. ความต้องการความรักและการเป็น เจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความ

ต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ความต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้น ไปรักคนอื่น โดยการแสดงความเป็นเจ้าของเป็นต้น

4. ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่ง หลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพ ให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

5. ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้าย หลังจากที่ผ่านมาความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่จะมความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องการผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

เมื่อวิเคราะห์โดยรอบด้านแล้วจะพบว่าระดับความต้องการทั้ง 5 ระดับของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์ สามารถตอบคำถามเรื่องความมุ่งหมายของชีวิตได้ครบถ้วน ในระดับหนึ่ง เพราะมนุษย์เราตามปกติจะมีระดับความต้องการหลาย

ระดับ และเมื่อความต้องการระดับต้นได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความต้องการในระดับสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไปตามลำดับจนถึงระดับสูงสุด

3.วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษารปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 270 คน (ฝ่ายทะเบียน 2557) โดยใช้สูตร Taro Tamana ได้วิจัยจะใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ส่วนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

การเก็บรวบรวมข้อมูลนำข้อมูลที่รวบรวมได้ และตรวจให้คะแนนแล้ว ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาคุณภูมิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักศึกษารปริญญาโท จำนวน 270 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.96 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 37.04 นักศึกษารปริญญาโท มีอายุระหว่าง 20-23 ปี ร้อยละ 35.93 มากกว่ากลุ่มอื่น รองลงมา ได้แก่ อายุระหว่าง 24-27 ปี ร้อยละ 20 อายุระหว่าง 30-36 ปี ร้อยละ 9.63 และอายุ 35 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.56

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก พบว่า นักศึกษา

ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา สนใจศึกษาต่อ
ปริญญาเอก ร้อยละ 53.19 ไม่สนใจศึกษาต่อ
ปริญญาเอก ร้อยละ 46.81 สาขาบริหารธุรกิจ
สนใจศึกษาต่อปริญญาเอก ร้อยละ 68.35 ไม่สนใจ
ศึกษาต่อปริญญาเอก ร้อยละ 31.65 สาขา
เทคโนโลยีสารสนเทศ สนใจศึกษาต่อปริญญาเอก
ร้อยละ 44.44 ไม่สนใจศึกษาต่อ ร้อยละ 55.56

5.อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญา
โท คณะบัณฑิตวิทยาลัย ที่อายุแตกต่างกัน สนใจ
การศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะ
ได้รับจากการศึกษา นักศึกษาปริญญาโท คณะ
บัณฑิตวิทยาลัย มีความต้องการศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาเอก คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในเรื่องเพิ่ม
ความรู้ความสามารถในการทำงาน พัฒนาความคิด
ให้กว้างไกล ทັນสมัยเพิ่มเครดิตในสายตาของ
บุคคลภายนอก

ข้อค้นพบ

1. นักศึกษาปริญญาโท คณะบัณฑิต
วิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ ให้ความสนใจศึกษาต่อ
ปริญญาเอก มากที่สุด
2. กลุ่มวิชาที่นักศึกษาปริญญาโท คณะ
บัณฑิตวิทยาลัย สนใจศึกษาต่อ ได้แก่ ปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการตลาด
รองลงมา กลุ่มวิชาการจัดการ กลุ่มวิชาการบัญชี
และกลุ่มวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. นักศึกษาปริญญาโทส่วนใหญ่สนใจ
ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ในภาคพิเศษ (วัน
อาทิตย์)

ข้อเสนอแนะ

1. คณะบัณฑิตวิทยาลัย ควรจะวางแผน
การศึกษาในระดับปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น

2. ควรเน้นด้านประสบการณ์การทำงาน
ของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก เป็น
ประเด็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะการศึกษาต่อครั้งต่อไป

1. ศึกษาความต้องการของประชาชนใน
การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก คณะบริหารธุรกิจ
2. ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับ
ปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

อ้างอิง

- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่.(2555). ความต้องการทางการ
ศึกษา โอกาสและทางเลือก. วารสาร
การศึกษาแห่งชาติ ,16(2),17-23
- ณรงค์ นิติกาล. (2545). องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ
การเลือกศึกษาของนักศึกษาในสถานศึกษา
สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง
วิทยา จงรักษ์สัตย์. 2537. ความต้องการศึกษาต่อใน
ระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กรณีศึกษาอำเภอ
เมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบ
อิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาริณี ดันประยูร. 2545. ความต้องการศึกษาต่อใน
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
ระดับปริญญาตรี ของนักเรียนมัธยมปลาย
หรือเทียบเท่า ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปสตรีม
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา

คณะบัณฑิตวิทยาลัย

Complacency Of graduate students towards providing education. The Graduate School.

ศศิณา สมเดช ดร.วิภา ว่องพูลสิน

คณะบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ

E-mail : noonbeeg12@hotmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านบริหารวิชาการ ด้านห้องสมุดอัตโนมัติ ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยจำแนกตามสาขา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเป็นนักศึกษาปริญญาโทคณะบัณฑิตวิทยาลัยทั้งหมด จำนวน 270 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) คะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที-เทสต์ (t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) ผลของการศึกษาพบว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวนนักศึกษาสาขาบัญชีทั้งหมด 270 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น นักศึกษาสาขาปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา มีความพึงพอใจในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในของนักศึกษาปริญญาโทที่จำแนกตามสาขา ต่างกัน พบว่า มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโท สาขา ต่างกัน พบว่ามีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
5. ความพึงพอใจความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโท ที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา จำแนกรายด้าน 4 ด้าน พบว่า
 - ด้านบริหารวิชาการ นักศึกษาปริญญาโทได้ให้ข้อเสนอแนะ ด้านการของเอกสารหรือ

หนังสือรับรองต่างๆ มีความล้ำซ้ำ

- ด้านห้องสมุด นักศึกษาปริญญาโทให้ข้อเสนอแนะ ต้องการหนังสือตำราและเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาปริญญา
 - ด้านระบบสื่อสารเรียนการสอน นักศึกษาปริญญาโทให้ข้อเสนอแนะ ห้องไม่เก็บเสียง สื่อเช่น ไมโครโฟนไม่ค่อยดี
 - ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม นักศึกษาปริญญาโทให้ข้อเสนอแนะ ด้านสถานที่ไม่ค่อยมีที่นั่งพักผ่อน ที่จอดรถน้อย ต้นไม้ไม่ค่อยมี ห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่สะอาด)
- คำสำคัญ:** ความพึงพอใจ ด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย

ABSTRACT:

This study aims To study and compare the satisfaction of graduate students who have continued to provide education. Overall and 4 side by side . Knowledge management is the The Library The system of learning and teaching . And the premises and facilities . The classified This study provides a graduate student at the Graduate School, a total of 270 people . The instruments used to collect data was a 5-level scale . The statistics for the data collection percentage (Percentage) Average (Mean) , standard deviation (Standard Deviation) t test - test (t-test) and one-way analysis of variance (One- Way Anova)

The study found that

The results The outcome is as follows.

1. The status of the respondents Accounting students from a total of 270 people . Found that respondents Graduate students The Graduate School
2. The study of graduate students ' satisfaction with the services provided. Education is in overall satisfaction was high . And when the criterion was high .
3. Comparison satisfaction of graduate students who classified . Are found to be satisfied with the service of education . Overall and specifically No difference
4. Comparison satisfaction , graduate student as well. Found that satisfaction with providers of education. Overall and specifically No difference
5. satisfaction of graduate students. On the service provided. Identification of the top 4 found.
 - Academic services Graduate students gave feedback. Top of document Certificates are very slow .
 - The library of graduate students provide feedback . Need books and textbooks Reference modern and adequate to the needs of students .
 - The communication system of instruction. Graduate students provide feedback . Non- store media such as microphone , sound good .
 - The building and the environment. Graduate students provide feedback . The place was a little seating , parking, trees rarely. Unhygienic toilet (not clean) .

KEYWORDS: Complacency of graduate students, Providing education, The Graduate School.

1. บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องบริหารจัดการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมผลักดันให้กระบวนการทำงานในทุกกระดับและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันเป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพราะได้กำหนดสาระบัญญัติเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไว้หมวดหนึ่ง โดยเฉพาะ คือ ในหมวดที่ 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักและดำเนินการในเรื่องนี้ได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง สาระบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ปรากฏในมาตรา 47 ถึงมาตรา 51 (จรัส นองมาก, 2554, หน้า 12) โดยสรุปเกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งจะเห็นว่าในมาตรา 47 เป็นการกล่าวไว้ในเรื่องระบบการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามาตรา 49 กล่าวถึงการประกันคุณภาพภายนอก เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์เอกชน มาตรา 50 ให้อำนาจผู้ประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ในการขอข้อมูลและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ จากสถานศึกษาเพื่อประโยชน์ในการประเมินภายนอก และมาตรา 51

เป็นบทบังคับสถานศึกษาให้ปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว เป็นการสร้างหลักประกันที่สถานศึกษาจะได้จัดการเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่องเป็นเป้าหมายสำคัญ

คณะบัณฑิตวิทยาลัย มีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาแก่นักศึกษาที่จบ คณาจารย์ และหน่วยงานอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการ ด้านวิชาการ และสารสนเทศ ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพงานสูงสุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงระบบการดำเนินงานให้รวดเร็วมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง อำนวยความสะดวกในการให้บริการ รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์ในการให้บริการที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

คณะบัณฑิตวิทยาลัย มีบุคลากรปฏิบัติงานประจำของสาขาไม่เพียงพอ ซึ่งไม่สัมพันธ์กับจำนวนนักศึกษาปริญญาโท จึงเกิดปัญหาการให้บริการ และปัญหาความไม่เหมาะสมของห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษา สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่เหมาะแก่การเรียนรู้ ห้องน้ำและโรงอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อให้ผู้บริหารนำผลการศึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการบริหารจัดการภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษา
ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัด
การศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย

เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษา
ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการ
การศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย โดยจำแนกตาม
สาขาวิชา

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะความพึงพอใจของ
นักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัด
การศึกษาคณะบัณฑิตวิทยาลัย เกี่ยวกับ
ความพึงพอใจ
สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษานิเทศศาสตร์ที่มีสาขา แตกต่างกัน
มีความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการด้านการจัด
การศึกษา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้
ได้แก่ นักศึกษานิเทศศาสตร์ คณะบัณฑิตวิทยาลัย
สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 94 คน สาขาการ
บริหารธุรกิจ จำนวน 158 คน สาขาเทคโนโลยี
สารสนเทศ จำนวน 18 คน ทั้งหมดจำนวน 270
คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของเรื่องที่ศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้
กำหนดขอบเขตเนื้อหาของการศึกษา 4 ด้าน คือ

บริการด้านวิชาการ

บริการห้องสมุด

บริการระบบสื่อการเรียนการสอน

บริการอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาการบริหาร

การศึกษา

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาการบริหารธุรกิจ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาเทคโนโลยี

สารสนเทศ

ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่

ความพึงพอใจของนักศึกษานิเทศศาสตร์ที่มีต่อการ
บริการการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่ง

ประกอบด้วย ด้านบริการวิชาการ ด้านบริการ

ห้องสมุด ด้านบริการระบบสื่อการเรียนการสอน

และด้านบริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ได้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษา

ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา
คณะบัณฑิตวิทยาลัย

ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับ

ผู้บริหาร ในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการ

บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

2.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็น
แนวทางการศึกษาดังนี้

ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แนวคิดเกี่ยวกับด้านบริหารการจัดการ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในองค์กรมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์กรรวมทั้งความสุขของเพื่อนร่วมงานองค์กรใดก็ตามหากบุคคลไม่มีความพึงพอใจในการทำงานก็เป็นมูลเหตุหนึ่งทำให้ผลงานและการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลงเมื่อมีการขาด งาน ลาออกจากงาน และปัญหาทางวินัยได้อีกด้วย ในทางตรงกันข้ามหากองค์กรใดมีความพึงพอใจในการทำงานสูงมีผลบวกต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความพึงพอใจในการทำงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงควมมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กร ดังนั้น ถ้าหากหน่วยงานใดเห็นความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้นในหน่วยงานกับคนในหน่วยงานของตนเองและมีความเข้าใจในการปฏิบัติงาน อีกทั้งตระหนักอยู่เสมอว่าความพึงพอใจนั้นสามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์ หรือตามเวลา (สุนทร เพ็ชรพราว, 2511:61)

ความหมายความพึงพอใจ

สุนทร เพ็ชรพราว (2551 :17) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานและการทำงานนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้พร้อมจะเสียสละอย่างอุทิศแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาให้แก่งาน และทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่องาน ก็จะไม่กระตือรือร้นในการทำงาน เพียงทำงานตามหน้าที่ให้เสร็จไปในแต่ละวันเท่านั้น ก็จะไม่มีกระตือรือร้นในการทำงาน เพียงทำงานตามหน้าที่ให้เสร็จไปในแต่ละวันเท่านั้น

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ที่มีความมุ่งมั่นมีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน และส่งผลต่อความสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

จากความหมายของความพึงพอใจ ผู้ศึกษาอยากทราบว่าการบริหารการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด เพราะความพึงพอใจของแต่ละบุคคลมีความรู้สึกที่เกิดจากทัศนคติ ความต้องการที่เป็นไปตามความคาดหวัง ถ้าได้ทำตามความต้องการก็เกิดความพึงพอใจ และถ้าไม่ได้รับตามความต้องการความพึงพอใจก็จะหายไปทันที

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับด้านบริหารการจัดการ

ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงานที่จะทำให้งานนั้น ๆ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ที่ขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถในการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

การบริหารงานบุคคล

Flippo (1980,p.5) ได้สรุปความของการบริหารงานบุคคลว่า คือการวางแผนการจัดองค์กร การอำนวยความสะดวก การควบคุมเพื่อการพัฒนา การพัฒนา การจัดค่าตอบแทนการประสานประโยชน์ การบำรุงรักษาบุคลากร และการพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบในองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทรัพยากรบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของปัจเจกองค์กรและสังคม

บริการด้านวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 2) กล่าวไว้ว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

จากความหมายที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารงานหรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ห้องสมุดเฉพาะ

ห้องสมุดเป็นแหล่งที่เก็บรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบ ที่มีเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานในหน่วยงานที่ห้องสมุดนั้นสังกัด เป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานที่สำคัญของศูนย์สารสนเทศเฉพาะวิชา คือการให้บริการที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงสารสนเทศได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บริหารรวบรวมและจัดทำบรรณานุกรม วรรณคดีและสาระสังเขป เป็นต้น ผู้ให้บริการจึงต้องเป็น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาและสามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการประมวลข้อมูล (ภาควิชา บรรณารักษ์ศาสตร์; 2542: 15-16)

การบริหารจัดการอาคารสถานที่

การบริหารจัดการอาคารสถานที่ถือเป็นงานบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เข้ามาแทนการดูแลอาคารสถานที่แบบเดิม ได้แก่ งานดูแลรักษาอาคาร งาน

จัดการอาคาร ซึ่งการบริหารจัดการอาคารสถานที่มิได้มีจุดมุ่งหมายเพียงแค่ดูแลอาคารให้เหมาะกับการใช้งานเพียงอย่างเดียว หากแต่ครอบคลุมถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานลงทุณสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมตามลักษณะงานของการบริหารจัดการสถานที่ซึ่งมีภารกิจตั้งแต่ การวางแผนควบคุมประเมินผลรวมทั้งการจัดระบบฐานข้อมูลและการตรวจสอบด้วยภารกิจดังกล่าวที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานอาคารก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเหมาะสมและสอดคล้องต่อนโยบายขององค์กรให้มากที่สุด ในช่วงที่ผ่านมาเราได้นำเสนอแนวคิดและประสบการณ์ การบริหารจัดการอาคารในคอลัมน์ Today,s Facility Management

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ

หลักการบริการงานคุณภาพ 8 ประการ

หลักการที่ 1 : องค์กรที่ให้ความสำคัญแก่

ลูกค้า (Customer Focused Organization) “องค์กรต้องฟังฟังลูกค้าเพื่อความอยู่รอด ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจความต้องการของลูกค้าทั้งในส่วนปัจจุบันและอนาคต และทำให้บรรลุความต้องการเหล่านั้น รวมถึงความพยายามที่จะทำให้ได้เกินความคาดหวังของลูกค้า”

หลักการที่ 2 : ความเป็นผู้นำ

(Leadership) “ผู้นำเป็นผู้สร้างและธำรงไว้ซึ่งปัจจัยเกื้อหนุนภายในที่สนับสนุนให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและส่งเสริมการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้”

หลักการที่ 3 : การมีส่วนร่วมมีของ

บุคลากร (Involvement of People) “พนักงานทุกระดับถือเป็นหัวใจสำคัญขององค์กรและ การให้

ความร่วมมืออย่างเต็มที่และเพิ่มความสามารถของพนักงานทุกคน ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร”

หลักการที่ 4 : การบริหารเชิงกระบวนการ (Process Approach) “ผลลัพธ์ที่ต้องการสามารถบรรลุได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อทรัพยากรและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นกระบวนการ”

หลักการที่ 5: การบริหารเป็นระบบ (System Approach to Management) “การบ่งชี้ การทำความเข้าใจและการบริหารจัดการในเชิงระบบที่ประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร”

หลักการที่ 6: การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continual Improvement) “การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องควรได้รับการกำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์ถาวรขององค์กร

หลักการที่ 7: การตัดสินใจจากข้อมูลที่เป็นจริง (Factual Approach to Decision Making)

หลักการที่ 8 : ความสัมพันธ์กับผู้ขายเพื่อประโยชน์ร่วม (Mutually Beneficial supplier Relationship) (คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา มร. 2550)

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบและกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อม

จำลอง โพธิ์บุญ (2550, หน้า 1) กล่าวว่า โครงการสิ่งแวดล้อม เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นักจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือ การกำหนดโครงการ การเขียนโครงการ การวิเคราะห์ประเมินโครงการ การตัดสินใจโครงการ

การนำโครงการไปปฏิบัติและการประเมินผลโครงการ การจัดการสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีการดำเนินการเป็นกระบวนการเช่นเดียวกับการจัดการในเรื่องอื่น ๆ เช่นกันในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 3 ส่วน คือ (1) นโยบายสิ่งแวดล้อม (2) แผนและโครงการสิ่งแวดล้อม (3) การจัดการองค์การงบประมาณ บุคลากร (จำลอง โพธิ์บุญ, 2550 หน้า 3)

3. วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งได้แบ่งวิธีดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากรได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท จำนวน 270 คน ของคณะบัณฑิตวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ประเภทของข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้วประกอบไปด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย โดยจะสอบถามทางด้านบริการวิชาการ ด้านบริการ

ห้องสมุด ด้านบริการระบบสื่อการเรียนการสอน และด้านบริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำถามให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด เป็นชนิดมาตราส่วน ประมาณ ค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อกำหนดเป็นคำนิยามของความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย

สร้างคำถามของความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการด้านการศึกษา ในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับคำนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้ บริการวิชาการ บริการห้องสมุด บริการระบบสื่อการเรียนการสอน บริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาปริญญาโท ทั้งหมดจำนวน 270 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้ศึกษาคำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ

เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโท โดยจำแนกตามสาขา กรณีตัวแปร 2 กลุ่ม ค่าวิเคราะห์ใช้ t-test หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรณีคำถามปลายเปิด ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามปลายเปิด จะใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อความ หรือสรุปความ โดยจำแนกเป็นประเด็น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโท จำนวน 270 คน นำเสนอผลการวิจัยและแปลความหมายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาขา ของนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษานิเทศศาสตร์ปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การบริหารการศึกษา	94	34.81

การบริหารธุรกิจ	158	58.52
เทคโนโลยีสารสนเทศ	18	6.67
รวม	270	100

4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย

การให้บริการด้านการจัดการศึกษา	\bar{x}	S.D	ระดับ
1.ด้านบริการวิชาการ	4.02	.42	มาก
2.ด้านห้องสมุด	4.12	.42	มาก
3.ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน	4.17	.43	มาก
4.ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.10	.54	มาก
รวม	4.10	.39	มาก

4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย รายด้านดังนี้

- ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรมีความรู้เข้าใจในงานด้านบริการวิชาการ รองลงมา ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ และข้อมูลที่ได้รับถูกต้องครบถ้วนตามที่ต้องการตามลำดับ
- ด้านห้องสมุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การใช้บริการสืบค้นสารสนเทศทางการศึกษา รองลงมา บุคลากรมีความรู้เข้าใจในงานด้านบริการห้องสมุด และการให้บริการยืมหนังสืออ่านประกอบกันคว่ำ ตามลำดับ

- ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรมีความเต็มใจในการให้บริการด้านบริหารสื่อการเรียนการสอน รองลงมา การเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และความทันสมัยของอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

- ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บริเวณอาคารสถานที่สะอาดสวยงาม มีความปลอดภัย รองลงมา สภาพในห้องเรียนมีความเหมาะสมแก่การเรียน และแสงสว่างในห้องเรียน มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน ตามลำดับ ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย โดยจำแนกตามสาขา โดยภาพรวม และรายกิจกรรม ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การให้บริการด้านการจัดการศึกษา	M.Ed.	M.B.A.	Ms.IT.
	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}
1.ด้านบริการวิชาการ	4.22	4.04	4.24
2.ด้านห้องสมุด	4.12	4.00	4.14
3.ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน	4.17	4.31	4.10
4.ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.08	4.10	4.23
รวม	4.15	4.11	4.18

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มีสาขาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้
 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ทั้งหมดจำนวน 270 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
 เป็นนักศึกษาปริญญาโท

ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักศึกษา
 ปริญญาโทที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา
 คณะบัณฑิตวิทยาลัย มีความพึงพอใจโดยภาพ
 รวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ใน
 ระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ
 นักศึกษาปริญญาโทสาขาต่างกัน พบว่ามีความพึง
 พอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดย
 ภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ความพึงพอใจความคิดเห็นของนักศึกษา
 ปริญญาโทสาขาต่างกันที่มีต่อการให้บริการด้านการ
 จัดการศึกษา จำแนกรายด้าน 4 ด้าน พบว่า
 ด้านบริการวิชาการ นักศึกษาได้ให้
 ข้อเสนอแนะ ด้านการขอเอกสารหรือหนังสือรับรอง
 ต่าง ๆ มีความล่าช้า

ด้านห้องสมุด นักศึกษาสาขาบัญชีให้
 ข้อเสนอแนะต้องการหนังสือตำราและ
 เอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับ
 ความต้องการของนักศึกษาปริญญา
 ด้านระบบสื่อการเรียนการ นักศึกษาปริญญาโทให้
 ข้อเสนอแนะ ห้องไม่เก็บเสียง สื่อเช่น ไมโครโฟน
 ไม่ค่อยดี

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม
 นักศึกษาปริญญาโทให้ข้อเสนอแนะ ด้านสถานที่ไม่
 ค่อยมีที่นั่งพักผ่อน ที่จอดรถน้อย ต้นไม้ไม่ค่อยมี
 ห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่สะอาด)

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความพึง
 พอใจของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการบริการด้าน
 การจัดการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย พบว่าประเด็น
 ที่น่าสนใจควรมานำมาอภิปรายผลดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญา
 โทที่มีต่อการบริการด้านการจัดการศึกษา คณะ
 บัณฑิตวิทยาลัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 โดยมีความพึงพอใจในด้านระบบสื่อการเรียนการ
 สอน เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านบริการวิชาการ
 ด้านห้องสมุด และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ เนื่องมาจากผู้บริการได้ให้
 ความสำคัญกับการศึกษาจึงได้มีการขยายการศึกษา
 โดยการเปิดปริญญาเอกในปีการศึกษา 2558 เพื่อ
 เป็นการรองรับนักศึกษาปริญญาโท ศึกษาต่อปริญญา
 เอกทุกสาขา เพราะการศึกษาสามารถพัฒนาคน ซึ่ง
 คนจะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาชาติต่อไปใน
 อนาคตแต่สถานศึกษาต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก
 สถานที่เอื้อต่อการศึกษาและต้องมีบุคลากรที่มีความรู้
 ความสามารถและพร้อมที่จะให้บริการในทุก ๆ ด้าน
 ซึ่งสอดคล้องกับสิรินารถ สายอ่อง (2552) ศึกษาการ
 วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ
 บัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการการศึกษาของโครงการ
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า
 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจต่อการ
 ให้บริการการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามี
 ความพึงพอใจต่อการบริการสุดท้ายมีความพึงพอใจ
 ต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ควรมีการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่และ
สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสะอาดของห้องน้ำ มีคู่มือ
คู่มือไว้บริการ เพิ่มต้นไม้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาศึกษาต่อ
ปริญญาเอก คณะบัณฑิตวิทยาลัย

7. เอกสารอ้างอิง

[1] จำลอง โปธิบุญญ (2552) การ
ดำเนินงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1

[2] พงษ์ศักดิ์ เสถคุมพัทธ์ (2552) การ
ดำเนินงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1

[3] หทัยกรณ์ แจ่มจันทร์และสุวรรณณี
ภาควิวัฒน์. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการ
ให้บริการของงานบริการการศึกษา คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
กรุงเทพมหานคร.

[4] ดารารัตน์ มะหะหมัด (2552) วิจัย
เรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่องานบริการ
การศึกษานอกพื้นที่ระดับบัณฑิตศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษาบัญชี

Factors Influencing the Decision to Buy a Smart Phone of Accounting Students

สุภาภรณ์ จันทโชติ¹ อุบลรัตน์ เรืองศรีจันทร์² ละอองดาว สืบเพ็ง³

^{1,2,3} คณะบริหารธุรกิจ/สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ:

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ที่ตัดสินใจเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 337 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.8 อายุพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.0 ระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100 สาขาที่ศึกษาพบว่าศึกษาอยู่สาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.7 รายได้พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.5 ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย และด้านราคา คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2926 ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2092 และปัจจัยด้านราคา ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.1935

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกซื้อ สมาร์ทโฟน

ABSTRACT:

The study is a descriptive study and aims to study the factors that influence the decision to buy a smart phone, and to study the use of smart phones of students. The sample used in this study were 337 students by using a questionnaire to collect data. Product factors results showed that an average of 3.2926, factors distribution results showed that an average of 3.2092 and the price factor, the study found that an average of 3.1935.

KEYWORDS: Decision of buying, Smart phone

1. บทนำ

ปัจจุบันอุปกรณ์สื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์อย่างมาก ทำให้ต้องพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร ให้ทันสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือสื่อสาร ให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smart Phone) ซึ่งไม่เพียงแต่นำไปใช้เพื่อการสนทนาเพียงแค่โทรออกหรือรับสายเท่านั้น แต่ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ใช้งานจากโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนได้ เช่น การเชื่อมต่อข้อมูลเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตที่สะดวก และง่ายโดยผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย อย่าง 3G หรือ Wifi ที่สามารถทำการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสาร หรือแม้กระทั่งการดูหนัง ฟังเพลง และความบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น ด้วยฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลายนี้จึงทำให้ผู้คนสนใจการใช้โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน มากยิ่งขึ้น มากไปกว่านั้น การแข่งขันของผู้ผลิตมีผลให้โทรศัพท์มือถือมีราคาถูกลง ส่งผลให้เยาวชนมีการเข้าถึงโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งแต่ละยี่ห้อ มีรูปแบบการใช้งานที่หลากหลาย แบบนี้เน้นด้านความบันเทิง หรือที่เน้นการติดต่อสื่อสารอย่างเดียว ก็มีให้เลือกใช้ตามความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกันไป ดังนั้นพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มีผลกระทบของตัวนักศึกษาในหลากหลายพฤติกรรมตามการใช้งาน ซึ่งมีทั้งด้านที่เป็นประโยชน์ และด้านที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาด้วยเช่นกัน ซึ่งความสำคัญของโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนนั้นมีมากต่างจากเมื่อก่อนที่ใช้เพียงโทรออกหรือรับสาย ในปัจจุบันโทรศัพท์สามารถเชื่อมอินเทอร์เน็ตได้

อย่างสะดวกและง่ายดาย โดยผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายอย่าง 3G หรือ Wifi ซึ่งสามารถส่งผ่านข้อมูลจำนวนมากถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ การเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังทำให้การเข้าถึงโซเชียลเน็ตเวิร์ค อย่าง Facebook Twitter และ Skype เป็นไปอย่างรวดเร็ว และสามารถเข้าถึงได้อย่างตลอดเวลา อีกทั้งที่ชื่นชอบการ Chat เขียน Blog ก็สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้สึก และประสบการณ์ได้อย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันนี้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้บนโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน เพียงแค่ Download โปรแกรมนั้น ๆ ลงบนโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน

ประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาผู้ที่ซื้อ

โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน ส่วนใหญ่มีปัจจัยด้านใดบ้างในการเลือกซื้อสินค้า ซึ่งจะสามารถสื่อให้เห็นถึงระดับความสำคัญและความต้องการเลือกซื้อของผู้บริโภค ทำให้ผู้ผลิตทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ผู้บริโภคมีความสนใจที่จะพัฒนาสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ ที่ตัดสินใจเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสมาร์

โฟน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ ราคา และการจัดจำหน่าย

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

นักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เป็นผู้ใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟน ซึ่งมีนักศึกษาทั้งหมด 2,157 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น จากจำนวนประชากรทั้งหมด 2,157 คน ได้ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 337 คน โดยคำนวณตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ราคา และการจัดจำหน่าย

4. สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเป็นการใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.8
- 2) อายุ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.0
- 3) ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100
- 4) สาขาที่ศึกษา พบว่า ศึกษาอยู่สาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.7
- 5) รายได้ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 44.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย และด้านราคา ตามลำดับ

- 1) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.2926, S.D. = .49519$)
- 2) ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.2092, S.D. = .57960$)
- 3) ปัจจัยด้านราคา ผลการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.1935, S.D. = .42463$)
- 4)

5. อภิปรายผล

ด้านผลิตภัณฑ์

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อบริการ

ผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อสมาร์ทโฟนมากที่สุดในขนาดเรื่องขนาดกะทัดรัด น้ำหนักเบา โดยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552: 80-81) ได้กล่าวไว้ว่า ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถขายได้ การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ต้องพยายามคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

- 1) ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) หรือความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive Differentiation)
- 2) องค์ประกอบ (คุณสมบัติ) ของผลิตภัณฑ์ (Product Component) เช่น ประโยชน์พื้นฐาน รูปร่างลักษณะ คุณภาพ การบรรจุภัณฑ์ ราคาสินค้า เป็นต้น
- 3) การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning) เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ของบริษัทเพื่อแสดงตำแหน่งที่แตกต่าง และมีคุณค่าในจิตใจของลูกค้าเป้าหมาย
- 4) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Development) เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ มีลักษณะใหม่และปรับปรุงให้ดีขึ้น (New and Improved) ซึ่งต้องคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น
- 5) กลยุทธ์เกี่ยวกับส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (Product Mix) และสายผลิตภัณฑ์ (Product Line) ด้านราคา

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผลต่อการ

ตัดสินใจซื้อสมาร์ทโฟนมากที่สุดในขนาดเรื่องการมีหลายระดับราคาให้เลือกซื้อ โดยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552: 80-81) ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้น ผู้กำหนดกลยุทธ์ด้านราคาต้องคำนึงถึง

- 1) คุณค่าที่รับรู้ในสายตาของลูกค้า ซึ่งต้องพิจารณาการยอมรับของลูกค้าในคุณค่า ของผลิตภัณฑ์ว่าสูงกว่าผลิตภัณฑ์นั้น
 - 2) ต้นทุนสินค้าและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
 - 3) การแข่งขัน
 - 4) ปัจจัยอื่น ๆ
- ด้านการจัดจำหน่าย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสมาร์ทโฟนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อสมาร์ทโฟนมากที่สุดในขนาดเรื่องสถานที่จัดจำหน่าย สะดวก หาซื้อง่าย โดยสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจเลือกซื้อของ ฉัตรยาพร เสมอใจ (2555) ได้กล่าวว่าการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคตามหลัก 7Os ต่อไปนี้

- 1) ใครคือตลาดเป้าหมาย (Who is target market?) ผู้บริโภคทุกคนอาจไม่ใช่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเสมอไป วัตถุประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อหากลุ่มที่ใช้สินค้าหรือบริการ หรือมีแนวโน้มที่จะใช้สินค้าหรือบริการนั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้ทราบลักษณะกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์

รวมถึงพฤติกรรมในการซื้อและการใช้ของ

กลุ่มเป้าหมาย

2) ตลาดซื้ออะไร (What does the market buy?) ทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงที่ลูกค้าต้องการจากสินค้าหรือบริการ

3) ทำไมจึงซื้อ (Why does the market buy?) การวิเคราะห์นี้จะช่วยให้ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงในการตัดสินใจซื้อของลูกค้า เพื่อสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนสร้างแรงจูงใจเพื่อตอบสนองเหตุผลที่ทำให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อได้

4) ใครมีส่วนร่วมในการซื้อ (Who participates in the buying?) ในการตัดสินใจซื้ออาจมีบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ เพราะผู้ที่ทำหน้าที่ซื้ออาจไม่ใช่ที่ใช้นั้นเอง โดยตรง อาจใช้ร่วมกันหลายคน อาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับสินค้ามากนักจึงต้องอาศัยผู้รู้หรือกลุ่มของผู้ซื้อเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

5) ซื้อเมื่อใด (When does the market buy?) ผู้บริโภคจะมีพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าและบริการในแต่ละประเภทที่แตกต่างกันตามโอกาสที่จะใช้ ดังนั้นการวิเคราะห์โอกาสในการซื้อของลูกค้า จะช่วยให้เห็นว่าการตลาดสามารถเตรียมรับมือในการผลิตให้เพียงพอ และเตรียมแผนการส่งเสริมการตลาดให้เหมาะสม

6) ซื้อที่ไหน (Where does the market buy?) เพื่อทราบถึงแหล่งที่ลูกค้านิยมหรือสะดวกที่จะไปซื้อ เพื่อการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมกับลูกค้าในแต่ละกลุ่ม

7) ซื้ออย่างไร (How does the market buy?) เพื่อให้ทราบถึงการบริหารการซื้อของลูกค้า ว่ามีขั้นตอนการซื้ออย่างไร ตั้งแต่การรับรู้ถึงปัญหา

ทำการค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ไขหรือลดปัญหานั้นๆ ทำการประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหา และตัดสินใจซื้อ จะช่วยให้ธุรกิจมีข้อมูลในการวางแผนการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้มากที่สุด

7. เอกสารอ้างอิง

Gronroos, (1990), Buzzell & Gale, (1987). คุณภาพ.

เข้าถึง <http://spssthis.blogspot.com/>

สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน

2557

Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985).

แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ.

เข้าถึง <http://spssthis.blogspot.com/>

สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน

2557

นิตยาพร เสมอใจ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. / กรุงเทพฯ/ บริษัท วี.พี.เอ็น. (1991) จำกัด.

บทความสารนิพนธ์.(2556).พฤติกรรมกรรมการเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. เข้าถึง

<http://www.spu.ac.th/commarts/files/2013/09/บทความสารนิพนธ์.docx/>

สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2558

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2552). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด.

เข้าถึง <http://spssthis.blogspot.com/>

สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน

2557

การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาสาขาวิชาบัญชี A Study of Fitness of Students in Accounting

วฤตดา พิพัฒน์กุล¹ พรรณิภา สิงหา² ลัดดาวัลย์ บุญปัญญา³

^{1,2,3} คณะบริหารธุรกิจ/สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, ni_nu@hotmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาสาขาวิชาบัญชีในมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 350 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 67.1 มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.6 มีรายได้อยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.6 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 91.7 สาขาที่ศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 26.9 แหล่งที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกายจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 46.3 เมื่อมีเวลาว่างจะดูโทรทัศน์หรือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 66.9 ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาจะออกกำลังกายสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.9 จุดประสงค์ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.3 ชอบกีฬาแบดมินตันในการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 46.0 ด้านพฤติกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก และด้านการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออกกำลังกาย

ABSTRACT:

The study is a descriptive study which aims to study the fitness of account students at Bangkok Suvarnabhumi University, Bangkok. The sample used in this research is 350 account students by using a questionnaire to collect data. The statistics used in this study was the percentage, average, standard deviation. The research found that most exercise behavior and knowledge of the principles and methods of exercise were a high level. The perceived benefits of exercise was most levels.

KEYWORDS: fitness

บทนำ

สังคมยุค โลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีและพฤติกรรม การดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตที่เร่งรีบ แต่กลับมีกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกาย การออกกำลังกายที่ลดลง ประกอบกับการมีพฤติกรรมบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสมคือ บริโภคอาหารที่มีรสหวาน มัน และเค็มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็บริโภคผักและผลไม้มีน้อยลง ทั้งหมดนี้ส่งผลให้คนไทยเกิด “โรควิถีชีวิต” ซึ่งหมายถึงโรคที่เกิดจากพฤติกรรม เช่น ภาวะน้ำหนักเกินหรือภาวะอ้วนลงพุง ซึ่งเป็นภาวะของเมตาบอลิกซินโดรม (Metabolic Syndrome) ที่เป็นปัญหาต้นตอของโรคต่างๆ เช่น โรคหัวใจขาดเลือด โรคหลอดเลือดสมองอุดตัน ภาวะไขมันในเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และโรคมะเร็ง เป็นต้น นอกจากนี้ องค์การอนามัยโลกยังรายงานผลการศึกษาจากประเทศต่างๆ ที่สอดคล้องกันว่า ภาวะการตาย เจ็บป่วย และพิการที่เป็นผลมาจากโรควิถีชีวิต เช่น โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน นั้น เกิดขึ้นจากปัจจัยหลักคือการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม และการขาดการออกกำลังกายหรือการขาดกิจกรรมทางกาย (Physical Inactivity) ร่วมกับปัจจัยเสริมอื่น เช่น การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สิ่งเหล่านี้เกิดจากพฤติกรรมแย่ๆ ในการใช้ชีวิตของคนในสมัยนี้ ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชน จนติดนิสัยไปถึงวัยทำงาน นั่นคือการไม่ออกกำลังกาย เคลื่อนไหวร่างกายน้อย บริโภคอาหารไร้คุณภาพ นำมาซึ่งน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น โรคภัยไข้เจ็บถามหา สร้างความเจ็บป่วยทางกาย จิตใจ และเงินทองที่หา มาได้ ที่ต้องนำไปรักษาตัวเองและคนในครอบครัว

เมื่อไม่นานมานี้มีข้อมูลตอกย้ำความน่าสะพรึงกลัวข้างต้น เกิดจากความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2557) โดยเปิดเผย "รายงานสุขภาพคนไทย 2557" สะท้อนให้เห็นถึงภัยคุกคามสุขภาพที่สำคัญในปีนี้อยู่คือภาวะ "โรคอ้วน" ที่กำลังบั่นทอนสุขภาพคนไทยมากขึ้น และที่น่าตกใจพบว่า ความอ้วนของคนไทยเติบโตเป็นอันดับ 2 ของ 10 ประเทศอาเซียน ขณะที่เด็กไทย 10 คน อย่างน้อยมี 1 คนที่มีน้ำหนักเกินด้วย

นักโภชนาการชื่อดังบอกว่า วิธีลดความอ้วน ได้ที่ดีที่สุดคือควรออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ 40 นาที อย่างต่อเนื่องสัปดาห์ละ 5 วัน โดยเน้นการเคลื่อนไหวต่อเนื่องหรือแอโรบิก สิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จคือแรงจูงใจที่มีบทบาทมาก และหากมีคู่หูหรือคนที่ตั้งใจจะลดความอ้วนพร้อมกัน หรือลดกันเป็นกลุ่ม โอกาสลดความอ้วนสำเร็จจะเพิ่มขึ้น หรือจะทำพร้อมกันทั้งครอบครัวยิ่งดี เพราะจะทำให้มีกำลังใจและไม่เบื่อ รวมทั้งยังมีการชักชวนกันออกกำลังกาย และกินอาหารที่ถูกต้องด้วย

การลดน้ำหนัก ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการลดปริมาณพลังงานจากอาหารที่ได้รับ ร่วมกับการเพิ่มการเคลื่อนไหวร่างกาย จะช่วยป้องกันไม่ให้น้ำหนักที่ลดนั้นเพิ่มกลับมาอีก และยังช่วยระบบหัวใจหลอดเลือด ลดความเสี่ยงการเกิดโรคเบาหวาน ซึ่งดีกว่าการลดการบริโภคอาหารเพียงอย่างเดียว การเคลื่อนไหวและออกกำลังกายควรเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปทำประจำและสม่ำเสมอ

การออกกำลังกายจะทำต่อเนื่องกัน หรือจะแบ่งเป็นช่วงสั้น ซึ่งเมื่อนับรวมกันแล้ว ได้ผลลัพธ์ไม่

ต่างกัน (หรือที่เรียกกันว่าออกกำลังกายสะสม) ซึ่งงานวิจัยโดยอาสาสมัครที่ออกกำลังกายวันละ 30 นาที 3 วัน/สัปดาห์เทียบกับอาสาสมัครที่ออกกำลังกาย 3 ครั้ง ครั้งละ 10 นาทีรวมเป็น 30 นาทีต่อวัน 3 วัน/สัปดาห์ ให้ผลไม่ต่างกัน รวมทั้งการออกกำลังกายแบบต้านแรง ผลที่ได้เมื่อเทียบการฝึก 1 เซ็ท กับ 3 เซ็ท พบว่าเพิ่มความแข็งแรงกล้ามเนื้อและเป็นประโยชน์ต่อสมรรถภาพร่างกาย กล่าวโดยสรุปการออกกำลังกายแบบสะสม (accumulated physical activity) ช่วยได้เช่นกัน และยังมีความเป็นไปได้ในการที่จะแนะนำสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ ซึ่งสามารถแบ่งทำเป็นช่วงสั้นๆ

การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพประการหนึ่งที่สำคัญ โดยมีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้อวัยวะระบบต่างๆ ของร่างกายได้ทำงานอย่างเต็มที่ เช่น ระบบกล้ามเนื้อและข้อต่อ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ เป็นต้น นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทั้งบุคคลที่มีภาวะสุขภาพดีและบุคคลที่เจ็บป่วยและอีกทั้งยังสามารถป้องกันโรคหรือลดอัตราเสี่ยงการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคอ้วน โรคหัวใจและหลอดเลือด

การมีสุขภาพดีทั้งกายและใจเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงปรารถนา โดยที่การมีสุขภาพดีมิได้หมายความว่าเพียงแต่การไม่เจ็บป่วยหรือปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้น หากยังครอบคลุมถึงการมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

สุขภาพที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า การพัฒนาคุณภาพประชากรในประเทศให้เป็นผู้มีคุณภาพ ประชากรจะต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงทั้งสุขภาพกายและ

สุขภาพจิต การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพดี โดยที่พฤติกรรมการออกกำลังกายจะช่วยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ซึ่งการออกกำลังกายแต่ละชนิดจะมีรูปแบบกระบวนการ และหลักเกณฑ์แตกต่างกันไป แต่จากการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการออกกำลังกาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่มีเวลา สภาพร่างกายไม่เหมาะสม หรือไม่มีสถานที่ออกกำลังกายที่ประชาชนไม่ออกกำลังกายนั้นจะส่งผลเสียต่อสุขภาพตามมา

จากการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถประมวลสรุปได้ว่าพฤติกรรมสุขภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อปัญหาสุขภาพของประเทศ ด้วยเหตุนี้กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องสาธารณสุขของประเทศตลอดจนสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยตรง จึงมีแนวคิดในการดำเนินงานที่จะมีผลดีต่อการบริหารจัดการงบประมาณและการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน โดยจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องและได้กำหนดแนวทางอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนคือ การประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 รองรับการดำเนินงานที่ยั่งยืน ที่ยึดหลัก การสร้างสุขภาพ นำการซ่อมสุขภาพ โดยรัฐบาลได้ประกาศนโยบายให้ปี พ.ศ.2545 เป็นปีเริ่มต้นแห่งการรวมพลังสร้างสุขภาพตามกรอบการรณรงค์ 6 อ. ได้แก่ ออกกำลังกาย อาหาร อารมณ์ อนามัยชุมชน อโรคา และอบายมุข หรือการลดโรคที่สำคัญ ๆ ซึ่งกิจกรรมระดับชาติในการรณรงค์ให้ประชาชนหันมาใส่ใจสร้างสุขภาพอย่างเป็นธรรม และในแผนการพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติฉบับที่ 9 ที่เน้นเรื่องการสร้างสุขภาพ

กล่าวคือ ต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยประกาศให้ปี พ.ศ. 2545 เป็นปีแห่งการเริ่มรณรงค์สร้างสุขภาพทั่วไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ รวมถึงสร้างสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิดการสร้างสุขภาพมากกว่าการซ่อมสุขภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าการศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลวิจัยมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการออกกำลังกาย สร้างกลยุทธ์เสริมแรงใจ เพื่อให้ให้นักศึกษามีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เหมาะสม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพด้านอื่นๆ ให้มีสุขภาพที่ดีแข็งแรงต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษานิยมมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษานิยมมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง กลุ่มนักศึกษานิยมมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 2,200 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนนักศึกษาที่แน่นอน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้มาจาก การกำหนดของ

กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณ ในกรณีทราบจำนวนประชากร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร

N หมายถึง จำนวนประชากรทั้งหมด

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากสุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,200}{1+2,200(0.05)^2} \\ &= \frac{2,200}{6.5} \\ &= 338.46 \end{aligned}$$

ดังนั้นได้ตัวอย่างที่ต้องการใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 350 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา . ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกายจากแหล่งใด เมื่อมีเวลาว่างประกอบกิจกรรมใด ท่านออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาบ่อยครั้งเพียงใด ท่านมีจุดประสงค์ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสิ่งใด ท่านชอบกีฬาประเภทใดในการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณ

ภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมการออกกำลังกาย
2. ความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย

3. การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล อันประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกายจากแหล่งใด เมื่อมีเวลาว่างประกอบกิจกรรมใด ท่านออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาบ่อยครั้งเพียงใด ท่านมีจุดประสงค์ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสิ่งใด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร อันประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ

1.) พฤติกรรมการออกกำลังกาย
2.) ความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย

3.) การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

4. สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แล ะ เป็ น ก า ร ใ ช้ แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.) เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.1

2.) อายุ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.6

3.) รายได้ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.6

4.) ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 91.7

5.) สาขาที่ศึกษา พบว่า ศึกษาอยู่สาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.9

6.) แหล่งที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกาย พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 46.3

7.) เมื่อมีเวลาว่างประกอบกิจกรรมใด พบว่า ส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์หรือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 66.9

8.) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาบ่อยครั้งเพียงใด พบว่า ส่วนใหญ่จะออกกำลังกายสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.9

9.) จุดประสงค์ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสิ่งใด พบว่า ส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.3

10.) ชอบกีฬาประเภทใดในการออกกำลังกาย พบว่า ส่วนใหญ่ชอบกีฬาแบดมินตันในการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 46.0

ผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย

ผลการศึกษา พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษาออกกำลังกายเมื่อมีจุดประสงค์บางอย่างเท่านั้น เช่น ต้องการให้ร่างกายได้สัดส่วน

เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 3.3600 , S.D. = .91570)

ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย

ผลการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษาเริ่มออกกำลังกายโดยเริ่มต้นที่เบาๆ แล้วค่อยเพิ่มความหนักของการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.1943 , S.D. = .89056)

ผลการวิเคราะห์ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

ผลการศึกษา การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษารับรู้ว่าการออกกำลังกายมีประโยชน์ช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 3.5486 , S.D. = .61190)

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมกรออกกำลังกายของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านพฤติกรรมกรออกกำลังกาย

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรออกกำลังกายเมื่อมีจุดประสงค์บางอย่างเท่านั้น เช่น ต้องการให้ร่างกายได้สัดส่วนเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากความต้องการทางด้านร่างกายเป็นแรงผลักดันทำให้เกิดพฤติกรรม หรือมีสิ่งเร้าที่เหมาะสมมากระตุ้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมา ดังนั้น เมื่อพบว่า มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น มีเวลาว่าง หรือกีฬาที่ชอบ และมีเพื่อนสนิทชวนไปออกกำลังกาย ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรม

การออกกำลังกาย ดังจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างมีการออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สอดคล้องกับการศึกษาภาวะและสุขภาพพฤติกรรมกรออกกำลังกายของครูในจังหวัดชัยนาท ของประดิษฐ์นาทวิชัย (2540) ผลการศึกษาพบว่า มีจำนวนวันในการออกกำลังกาย 1-2 วัน/สัปดาห์ และสอดคล้องกับการศึกษาภาวะสุขภาพในกลุ่มประชาชนในจังหวัดราชบุรี ของมณูญ ขอเสงี่ยม และพิสุทธิ คงคำ (2542) ผลการศึกษาพบว่าภาพรวมของพฤติกรรมกรออกกำลังกายพบว่าอยู่ในจำนวนมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ของพัลลภ คำลือ (2543) ผลการศึกษาพบว่า การแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกายของเพื่อนมีคะแนนสูงสุด มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยในภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ของชื่น สิริวิรัช (2547) ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรออกกำลังกายของนักศึกษาผู้ช่วยพยาบาล โรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล ของทัศนัท กาบแก้ว (2549) ผลการศึกษาพบว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรออกกำลังกายโดยรวมของนักศึกษาผู้ช่วยพยาบาล และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษพฤติกรรมกรออกกำลังกายของบุคคลากรในโรงพยาบาลสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ของกัญทิ

มา หลวงทิพย์ และคาริณี ศรีนวล (2550) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมในการออกกำลังกายเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายที่มีการออกกำลังกาย และสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษา กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการออกกำลังกาย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีตัวประกอบที่มีผลต่อการออกกำลังกาย

ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการออกกำลังกาย เริ่มออกกำลังกายโดยเริ่มต้นที่เบาๆ แล้วค่อยเพิ่มความหนักของการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมากกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ไม่ว่าจะจากเพื่อน เป็นส่วนใหญ่ หรือทั้งจากโทรทัศน์ เพื่อน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครู/อาจารย์ จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ดังจะเห็นได้จากเริ่มออกกำลังกายโดยเริ่มต้นที่เบาๆ แล้วค่อยเพิ่มความหนักของการออกกำลังกาย สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตน ในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของบุคลากรในสำนักงานเลขานุการครูสภา ของทรงศักดิ์ ไพศาล (2541) ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในสำนักงานเลขานุการครูสภามีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตน ในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวก และสอดคล้องกับการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดนครปฐม ของ ประยงค์ นะเงิน (2544) ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดนครปฐม มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ

พฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดราชบุรี ของอัญนิกา งามเจริญ (2548) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความรู้เจตคติ มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ดังที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2527) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการออกกำลังกายไว้ว่า การออกกำลังกายอย่างถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา แม้ในคนป่วย ยังต้องการการออกกำลังกายเพื่อให้ฟื้นสภาพเร็วยิ่งขึ้น ในวัยชราการออกกำลังกายจะช่วยป้องกันและรักษาอาการของโรคที่เกิดในวัยชราได้ เช่น อาการปวดเมื่อย จากความสำคัญของการออกกำลังกาย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นเราควรทราบถึงความหมายของการออกกำลังกายด้วยเพื่อจะได้มีความเข้าใจในความหมายของการออกกำลังกายต่อไป และภาสกร วัธนธาดา (2557) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกายคือ กิจกรรมที่มีการวางแผนเป็นลำดับขั้นเพื่อเพิ่มความฟิตของร่างกายโดยรวม ตัวอย่างเช่น การวิ่งจ็อกกิ้ง การปั่นจักรยาน ฯลฯ และการวางแผนที่กล่าวถึงนี้จะมีรายละเอียด เช่น ระยะเวลา ความหนัก และความถี่ ของการออกกำลังกาย เมื่อร่างกายมีความฟิตมากขึ้น แผนการออกกำลังกายในส่วนของระยะเวลา ความหนัก และความถี่ ก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม เพื่อส่งผลให้เพิ่มความฟิตที่มากขึ้น และสุขภาพที่ดีขึ้น

ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย ดังจะเห็นได้จากการรับรู้ประโยชน์การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความเครียดได้ กลุ่มตัวอย่างมีจุดประสงค์ในการออกกำลังกายเพื่อให้ได้มาซึ่งสุขภาพเพื่อการลดน้ำหนัก หรือเพื่อความสนุกสนาน จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย เห็นได้จาก

การออกกำลังกายสม่ำเสมอสามารถลดคลอเลสเตอรอลในเลือดได้ การออกกำลังกายเป็นประจำทำให้หัวใจและปอดแข็งแรง และการออกกำลังกายสามารถเพิ่มสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องความรู้เจตคติ และการปฏิบัติตนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของบุคคลากรในสำนักงานเลขานุการครูสภาของทรงศักดิ์ ไพศาล (2541) ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติตนเพื่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวก และสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาพยาบาล เขตกรุงเทพมหานคร ของจำเนียรสุ่มแก้ว (2545) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสถาบันต่างกัน มีพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับการศึกษาการประเมินโครงการรวมพลังสร้างสุขภาพต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ของสุริยา ชันทรควร (2546) ผลการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีเหตุผลในการออกกำลังกายคือ ต้องการมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง และสอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ของสมนึก แก้ววิไล (2552) ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตรปกติ คณะสาธารณสุข มหาวิทยาลัยสารคาม ของนิจลารรณ เพ็ชรรินทร์ (2553) ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับดี ดังที่สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526) ได้ให้ความหมายว่า การออกกำลังกาย หมายถึง กิจกรรมที่

กระทำแล้วทำให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดี มีความฟิต การออกกำลังกายจะทำให้กล้ามเนื้อ หัวใจและหลอดเลือดแข็งแรง ป้องกันโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และโรคเมเร็ง

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมอนามัย. (2557). **การเคลื่อนไหวออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ**. เข้าถึง <http://dopah.anamai.moph.go.th> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2557
- คณะอาจารย์กลุ่มจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. (2552). **องค์ประกอบของพฤติกรรมมนุษย์**. เข้าถึง <http://hbdkru.blogspot.com/2009/12/3.html> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2557
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2543). **การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต**. เข้าถึง <http://www2.swu.ac.th/royal/rodetail.html> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2557
- ปิยะนุช รักพาณิชย์. (2557). **หลักการออกกำลังกาย**. เข้าถึง <http://dmithi.com/2013/12/27> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2557
- ภาสกร วัชรชาติ. (2557). **การออกกำลังกาย**. เข้าถึง <http://haamor.com/th> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2557
- วรัญญา เตชะสุขถาวร. (2557). **พลิกชีวิตสู่ความแข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย**. เข้าถึง <https://www.goodfoodgoodlife.in.th> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2557
- ศูนย์พยาบาลสิริธร. (2557). **ประโยชน์ของงานออกกำลังกาย**. เข้าถึง <http://www.labelrun.com> สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2557

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

(2557). สุขภาพแข็งแรง ด้วยอาหารดี

ควบคู่ออกกำลังกาย. เข้าถึง

<http://www.thaihealth.or.th/Content/25357>

สืบค้นข้อมูล เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน

2557

ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

**Satisfaction student account with the provider of education.
Administration Administrative Lat Krabang, Bangkok Bangkok**

วิภาวดี คุณวงศ์ มนสันต์ มฤคทัต

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

E-mail : wi_662@hotmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านบริหารวิชาการ ด้านห้องสมุดอัตโนมัติ ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยจำแนกตาม ระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้ที่ให้ข้อมูลเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา (2556-2557) จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) คะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที-เทสต์ (t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวนนักศึกษาสาขาบัญชีทั้งหมด 220 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น นักศึกษาสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 โดยกำลังศึกษาอยู่
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา มีความพึงพอใจในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในของนักศึกษาสาขาบัญชีที่จำแนกตามระดับชั้นปี ต่างกัน พบว่า มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาการบัญชี ระดับชั้นปี ต่างกัน พบว่ามีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
5. ความพึงพอใจความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาบัญชี ที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา จำแนกรายด้าน 4 ด้าน พบว่า
 - ด้านบริการวิชาการ นักศึกษาสาขาบัญชีได้ให้ข้อเสนอแนะ ด้านการขอเอกสารหรือหนังสือรับรองต่างๆ มีความล่าช้า

- ด้านห้องสมุด นักศึกษาสาขาบัญชีให้ข้อเสนอแนะ ต้องการหนังสือตำราและเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา
 - ด้านระบบสื่อสารเรียนการสอน นักศึกษาสาขาบัญชีให้ข้อเสนอแนะ ควรมีสื่อการเรียนการสอนทุกห้อง
 - ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม นักศึกษาสาขาบัญชีให้ข้อเสนอแนะ ด้านสถานที่จอดรถไม่เพียงพอกับจำนวนรถ ห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่สะอาด)
- คำสำคัญ:** ความพึงพอใจ ด้านการจัดการศึกษา

ABSTRACT:

This study aims To study and compare the satisfaction of the students toward providing education. Administration Administrative Lat Krabang, Bangkok Bangkok Overall and is the 4 aspects of management . The Library The system of learning and teaching . And the premises and facilities .

Class of samples used in the study. Who provides information to students who are studying in the school year (2556-2557) of 220 people . The instruments used to collect data was a 5-level scale . The statistics for the data collection percentage (Percentage) Average (Mean) , standard deviation (Standard Deviation) t test - test (t-test) and one-way analysis of variance (One- Way Anova)

The results The outcome is as follows:

1. The status of the respondents Accounting students from a total of 220 people . Found that respondents Accounting Students The Year 1 and Year 2 by studying.
 2. The results of student satisfaction on account of services provided. Education is in overall satisfaction was high . And when the criterion was high .
 3. The comparison of student satisfaction in the account by year level . Are found to be satisfied with the service of education . Overall and specifically No difference
 4. The comparison of students' satisfaction level, different accounting . Found that satisfaction with providers of education. Overall and specifically No difference
 5. satisfaction reviews of student accounts. On the service provided. Identification of the top 4 found.
 - Academic services Accounting students gave feedback. Top of document Any other is slow .
 - The library, students account for suggestions . Need books and textbooks Reference modern and adequate to the needs of students.
 - The communication system of instruction. Students account for suggestions . Should be learning to every room.
 - The building and the environment. Students account for suggestions . The parking place is not sufficient to car . Unhygienic toilet (not clean) .
- KEYWORDS:** Satisfaction, the provider of education

1. บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องบริหารจัดการการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมผลักดันให้กระบวนการทำงานในทุกกระดับและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันเป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพราะได้กำหนดสาระบัญญัติเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไว้หมวดหนึ่งโดยเฉพาะคือ ในหมวดที่ 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักและดำเนินการในเรื่องนี้ได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง สาระบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ปรากฏในมาตรา 47 ถึงมาตรา 51 (จรัส นองมาก, 2554, หน้า 12) โดยสรุปเกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งจะเห็นว่าในมาตรา 47 เป็นการกล่าวนำในเรื่องระบบการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มาตรา 49 กล่าวถึงการประกันคุณภาพภายนอก เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์เอกชน มาตรา 50 ให้อำนาจผู้ประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการ

ประเมินคุณภาพการศึกษา ในการขอข้อมูลและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ จากสถานศึกษาเพื่อประโยชน์

ในการประเมินภายนอก และมาตรา 51 เป็นบทบังคับสถานศึกษาให้ปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว เป็นการสร้างหลักประกันที่สถานศึกษาจะได้จัดการเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่องเป็นเป้าหมายสำคัญ

มหาวิทยาลัย เขตลาดกระบัง เป็นสถาบันการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาแก่นักศึกษา คณาจารย์ และหน่วยงานอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการ ด้านวิชาการและสารสนเทศ ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพงานสูงสุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงระบบการดำเนินงานให้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง อำนวยความสะดวกในการให้บริการ รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์ในการให้บริการที่ทันสมัย และเพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มีบุคลากรปฏิบัติงานประจำของสาขาทั้งสิ้นจำนวน 8 คน ซึ่งไม่สัมพันธ์กับจำนวนนักศึกษาของสาขาบัญชี จึงเกิดปัญหาการให้บริการ และปัญหาความไม่เหมาะสมของห้องเรียนกับจำนวนนักศึกษา สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่เหมาะแก่การเรียนรู้ ห้องน้ำและโรงอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาการบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้บริหารนำผลการศึกษาไปปรับปรุงแก้ไข

และพัฒนาการบริหารจัดการภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นปี และสาขาวิชา

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา การศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความพึงพอใจ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษสาขาบัญชีที่มีระดับชั้นปี แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษสาขาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ เขต

ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ระดับชั้นปีที่1 และปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 220 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของเรื่องที่ศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาของการศึกษา 4 ด้าน คือ

1. บริการด้านวิชาการ
 2. บริการหือสมุด
 3. บริการระบบสื่อการเรียนการสอน
 4. บริการอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่

- สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามระดับชั้นปี ได้แก่
- นักศึกษสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1
 - นักศึกษสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 2

ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการบริการการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริการวิชาการ ด้านบริการห้องสมุด ด้านบริการระบบสื่อการเรียนการสอน และด้านบริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัย เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาดังนี้

1. ทฤษฎี และแนวคิดกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับด้านบริหารการจัดการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
5. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในองค์กรมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์กรรวมทั้งความสุขของเพื่อนร่วมงานองค์กรใดก็ตามหากบุคคลไม่มีความพึงพอใจในการทำงานก็เป็นมูลเหตุหนึ่ง ทำให้ผลงานและการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลงเมื่อมีการขาด งาน ลาออกจากงาน และปัญหาทางวินัยได้อีกด้วย ในทางตรงกันข้ามหากองค์กรใดมีความพึงพอใจในการทำงานสูงมีผลบวกต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความพึงพอใจในการทำงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงควมมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรดังนั้น ถ้าหากหน่วยงานใดเห็นความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้นในหน่วยงานกับคนในหน่วยงานของตนเองและมีความเข้าใจในการปฏิบัติงาน อีกทั้งตระหนักอยู่เสมอว่าความพึงพอใจนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์หรือตามเวลา (สุนทร เพ็ชรพราว, 2511:61)

ความหมายความพึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547:122) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือผลที่เป็นความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึก

กระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ และสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

โยเดอร์ (Yoder, 1985,p.6) อธิบายความพึงพอใจในงาน หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีความพึงพอใจในงานและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร บุคคลที่มีความพึงพอใจในงานที่ทำ เมื่อได้รับผลตอบแทนประโยชน์ที่ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจจากงานนั้น

จากความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือความรู้สึกที่เกิดขึ้น ดังนั้นความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จึงเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาอยากทราบว่าการบริหารการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับด้านบริหารการจัดการ

ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงานที่จะทำให้งานนั้น ๆ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ที่ขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถในการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

การบริหารงานบุคคล

Pigors and Myer (1981,p.6) เห็นว่า “กระบวนการบริหารงานบุคคลไม่สามารถแยกออกจากการจัดการได้” เนื่องจากการบริหารองค์กรและการบริหารงานบุคคลมีความสัมพันธ์ต่อกัน จึงส่งผลให้การบริหารงานบุคคลมีความสำคัญมากขึ้นทุกขณะ เมื่อการบริหารองค์กรมีความจำเป็นต่อการดำเนินงานอันจะทำให้ภารกิจต่างๆ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ตามที่ต้องการ

บริการด้านวิชาการ

สมศรี มธุรสสุวรรณ (2541, หน้า 14) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเป็น การจัดกิจกรรมทุกด้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาขึ้น ในตัวเด็กตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งในการบริหารโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียน จะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการบริหารงานด้านวิชาการ

สื่อการเรียนการสอน โดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ ภาษาพูดและภาษาเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ในปัจจุบันจะพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะถือว่า สื่อการเรียนการสอน คือ มือที่สามของครู ช่วยให้นักเรียนได้สนุก และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียน ก็คือ เป็นตัวกลาง ตัวช่วย ในการให้ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น ต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน อีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัด และคุ้มค่าอีกด้วย สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณลักษณะต้องใช้อย่างประหยัด ดังนั้นผู้ที่รับผิดชอบซึ่งรวมทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องของการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม (อำภา บุญช่วย, 2540, หน้า 98)

ห้องสมุดเฉพาะ

ห้องสมุดเป็นแหล่งที่เก็บรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบ ที่มีเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานในหน่วยงานที่ห้องสมุดนั้นสังกัด เป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานที่สำคัญของศูนย์สารสนเทศเฉพาะวิชา คือการให้บริการที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงสารสนเทศได้สะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บริหารรวบรวมและจัดทำบรรณานุกรม วรรณคดีและสาระสังเขป เป็นต้น ผู้ให้บริการจึงต้องเป็น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาและสามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการประมวลข้อมูล (ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์; 2542: 15-16) การบริหารจัดการอาคารสถานที่

การบริหารจัดการอาคารสถานที่ถือเป็นงานบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เข้ามาแทนการดูแลอาคารสถานที่แบบเดิม ได้แก่ งานดูแลรักษาอาคาร งานจัดการอาคาร ซึ่งการบริหารจัดการอาคารสถานที่มิได้มีจุดมุ่งหมายเพียงแค่ดูแลอาคารให้เหมาะกับการใช้งานเพียงอย่างเดียว หากแต่ครอบคลุมถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานลงทุนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมตามลักษณะงานของการบริหารจัดการสถานที่ซึ่งมีภารกิจตั้งแต่ การวางแผนควบคุมประเมินผลรวมทั้งการจัดระบบฐานข้อมูลและการตรวจสอบด้วยภารกิจดังกล่าวที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานอาคารก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเหมาะสมและสอดคล้องต่อนโยบายขององค์กรให้มากที่สุด ในช่วงที่ผ่านมาเราได้นำเสนอแนวคิดและประสบการณ์ การบริหารจัดการอาคารในคอลัมน์ Today,s Facility Management

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ

หลักการให้บริการแก่ประชาชน เป็นเป้าหมายที่สนองตอบความต้องการของประชาชนให้ได้รับความพึงพอใจในการบริการ และมีความเท่า

เหมือนกันจากการมารับบริการ ผู้ศึกษาจะศึกษาตาม
ทักษะของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
ให้บริการ เพราะจะใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา
การกำหนดความหมายที่ใช้ในการศึกษาต่อไป

กุลชน ธนาพงศธร (2548, หน้า 155-156)
ได้สรุปหลักการให้บริการสาธารณะไว้ดังนี้

1. หลักการต้องสอดคล้องกับความต้องการของ
บุคคลส่วนใหญ่ คือประโยชน์ที่ได้รับและสิ่งที
องค์การจัดให้มันจะต้องตอบสนองต่อความต้องการ
ของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัด
ให้บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้น
ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆ หยุด
ๆ ตามความพอใจของผู้ให้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค การบริการที่ดีนั้นจะต้อง
ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้าเท่า
เทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใด
ในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้การ
ให้บริการจะต้องมีไม่มากจนเกินกว่าผลที่ได้รับ

5. หลักความสะอาด การบริการที่จัดให้แก่
ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปตามลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่าย
สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยัง
ไม่เป็นการสร้างภาวะยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการหรือ
ผู้ใช้บริการมากเกินไป

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบและกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อม

จำลอง โพธิ์บุญ (2550, หน้า 1) กล่าวว่า
โครงการสิ่งแวดล้อม เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่ง
ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เกิด
ประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นักจัดการ

สิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญคือ การ
กำหนดโครงการ การเขียนโครงการ การวิเคราะห์
ประเมินโครงการ การตัดสินใจโครงการ การนำ
โครงการไปปฏิบัติและการประเมินผลโครงการ การ
จัดการสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องมีการดำเนินการเป็น
กระบวนการเช่นเดียวกับการจัดการในเรื่องอื่น ๆ
เช่นกันในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญอย่าง
น้อย 3 ส่วน คือ (1) นโยบายสิ่งแวดล้อม (2) แผน
และโครงการสิ่งแวดล้อม (3) การจัดการองค์การ
งบประมาณ บุคลากร (จำลอง โพธิ์บุญ, 2550 หน้า 3)

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปแล้ว ประสิทธิภาพ (efficiency)
ในการปฏิบัติงานมักจะแยกไม่ออกกับประสิทธิผล
(effectiveness) ในการปฏิบัติงานเพราะการปฏิบัติงาน
นั้นจะมีประสิทธิภาพไม่ได้ ถ้าหากว่าการปฏิบัติงาน
นั้นไม่มีประสิทธิผล

พีเตอร์สัน และพลาวแมน (Peterson &
Plowman อ้างถึงใน คทาวิฑูร พรหมายน, 2545 หน้า
9) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพในการ
บริหารงานด้านทางธุรกิจในความหมายอย่างแคบว่า
หมายถึง การลดต้นทุนในการผลิต และความหมาย
อย่างกว้าง หมายถึง คุณภาพของการมีประสิทธิภาพ
(quality of effectiveness) และความสามารถในการ
ผลิต (competence and capability) และในการ
ดำเนินงานทางด้านธุรกิจที่จะถือว่ามีประสิทธิภาพ
สูงสุด ก็เพื่อสามารถผลิตสินค้า หรือบริการใน
ปริมาณและคุณภาพที่ต้องการที่เหมาะสมและต้นทุน
น้อยที่สุด เพื่อคำนึงถึงสถานการณ์และข้อผูกพันด้าน
การเงินที่มีอยู่ ดังนั้นแนวความคิดของคำว่า
ประสิทธิภาพในด้านธุรกิจมีองค์ประกอบ 5 ประการ

คือต้นทุน (cost) คุณภาพ (quality) ปริมาณ (quantity) และวิธีการ (method) ในการผลิต

ให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยจะสอบถามทางด้านบริการวิชาการ ด้านบริการห้องสมุด ด้านบริการระบบสื่อการเรียนการสอน และด้านบริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีคำถามให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แบ่งวิธีดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 220 คน ของคณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ประเภทของข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้วประกอบไปด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ นักศึกษาสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด เป็นชนิดมาตราส่วน ประมาณ ค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อกำหนดเป็นคำนิยาม

ของความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. สร้างคำถามของความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการด้านการศึกษา ในแต่ละด้านให้สอดคล้อง

กับคำนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้ บริการวิชาการ บริการห้องสมุด บริการระบบสื่อการเรียนการสอน บริการอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาการบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2557 ทั้งหมดจำนวน 220 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้ศึกษาคำเเนกการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2. ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชี โดยจำแนกตามระดับชั้นปี

กรณีตัวแปร 2 กลุ่ม ค่าวิเคราะห์ใช้ t-test หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรณีคำถามปลายเปิด ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามปลายเปิด จะใช้วิธีการสงเคราะห์ข้อความ หรือสรุปความ โดยจำแนกเป็นประเด็น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ

ให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลนักศึกษาสาขาบัญชี ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 220 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 นำเสนอผลการวิจัยและแปรความหมายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาบัญชี คณะ

บริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาสาขาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	140	63.64
ชั้นปีที่ 2	80	36.36
รวม	220	100

4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะ

บริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การให้บริการด้านการจัดการศึกษา	\bar{X}	S.D	ระดับ
1.ด้านบริการวิชาการ	4.12	.42	มาก
2.ด้านห้องสมุด	4.02	.42	มาก
3.ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน	4.17	.43	มาก
4.ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.06	.54	มาก
รวม	4.09	.37	มาก

4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการ

ให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร รายด้านดังนี้

- ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

(\bar{X} = 4.13) และเมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับ 3

ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรมีความรู้เข้าใจในงานด้านบริการวิชาการ รองลงมา ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ และข้อมูลที่ได้รับถูกต้องครบถ้วนตามที่ต้องการ ตามลำดับ

ด้านบริการวิชาการ	4.17	.42	4.08	.44	1.08	.28
2.ด้านห้องสมุด	4.10	.45	3.97	.40	1.71	.90
3.ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน	4.10	.43	4.23	.44	1.58	.11
4.ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.09	.49	4.01	.60	.79	.43
รวม	4.11	.36	4.07	.37	.64	.52

- ด้านห้องสมุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ

ลำดับแรก ได้แก่ การใช้บริการสืบค้นสารสนเทศทางการศึกษา รองลงมา บุคลากรมีความรู้เข้าใจในงานด้านบริการห้องสมุด และการใช้บริการยืมหนังสืออ่านประกอบค้นคว้า ตามลำดับ

- ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรมีความเต็มใจในการให้บริการด้านบริหารสื่อการเรียนการสอน รองลงมา การเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และความทันสมัยของอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ

- ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ บริเวณอาคารสถานที่สะอาดสวยงาม มีความปลอดภัย รองลงมา สภาพในห้องเรียนมีความเหมาะสมแก่การเรียน และแสงสว่างในห้องเรียน มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นปี โดยภาพรวม และรายกิจกรรม ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การให้บริการด้านการจัดการศึกษา	ระดับชั้นปีที่ 1		ระดับชั้นปีที่ 2		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาสาขาบัญชี ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 220 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาบัญชีระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 โดยกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่ามีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาบัญชีที่มีต่อการให้บริการด้านการจัดการศึกษา จำแนกรายด้าน 4 ด้าน พบว่า

- ด้านบริการวิชาการ นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ ด้านการขอเอกสารหรือหนังสือรับรองต่าง ๆ มีความล่าช้า
- ด้านห้องสมุด นักศึกษาสาขาบัญชีให้ข้อเสนอแนะต้องการหนังสือตำราและเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา
- ด้านระบบสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาสาขาการบัญชีควรมีสื่อการเรียนการสอนให้ครบทุกห้องเรียน
- ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม นักศึกษาสาขาบัญชีได้ให้ข้อเสนอแนะ ด้านอาคารสถานที่จอดรถไม่เพียงพอกับจำนวนรถที่เข้าติดต่อห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่สะอาด)

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการบริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาบัญชีที่มีต่อการบริการด้านการจัดการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านระบบสื่อการเรียนการสอน เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านบริการวิชาการ ด้านอาคารสถานที่และ

สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านห้องสมุด ตามลำดับ เนื่องจากผู้บริการได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาจึงได้มีการขยายทางการศึกษาโดยการเปิดศูนย์แถวพระโขนงและศูนย์เทพารักษ์ เพื่อความสะดวกในการเดินทางมาศึกษาต่อ เพราะการศึกษามีการพัฒนาคน ซึ่งคนจะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาชาติต่อไปในอนาคตแต่สถานศึกษาก็ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่เอื้อต่อการเรียนและต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและพร้อมที่จะให้บริการในทุก ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับศิรินารถ สายอ่อง (2552) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการการศึกษาของโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจต่อการให้บริการการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการสุดท้ายมีความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา
 - ควรมีการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสะอาดของห้องน้ำ มีตู้น้ำดื่มไว้บริการ
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการด้านอื่น ๆ
 - ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาทุกสาขาและทุกชั้นปี

7.เอกสารอ้างอิง

[1] ศิรินารถ สายอ่อง (2552) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการการศึกษาของโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

[2] สมศรี มรรตสุวรรณ (2553) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร.

[3] จำลอง โพธิ์บุญ (2552) การดำเนินงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต1

[4] ดารารัตน์ มะหะหมัด (2552) วิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่องานบริการศึกษานอกพื้นที่ระดับบัณฑิตศึกษา

แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าประเภทอุตสาหกรรมอาหารในเขต
จังหวัดสมุทรสาครเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558
**TREND OF BURMESE WORKER'S LABOR MOBILITY DECISION-
MAKING FOR FOOD INDUSTRY IN SAMUT SAKHON PROVINCE
TOWARD ASEAN ECONOMIC
COMMUNITY IN 2015**

มัญจสา คุ่มครอง

Munchusa Kromkrong

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม

E-mail: Munchusa.kee@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานของแรงงานพม่า ประเภทอุตสาหกรรมอาหาร ในเขตจังหวัดสมุทรสาครเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นการเคลื่อนย้ายแรงงานพม่า ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร(2) ศึกษาปัจจัยภายในทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเสรีทางแรงงานในเขตจังหวัดสมุทรสาคร (3) ศึกษาปัจจัยภายนอกทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเสรีทางแรงงานในเขตจังหวัดสมุทรสาคร และ(4) ศึกษาแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานพม่า ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ แรงงานพม่า ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และ F-Test การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มที่อิสระต่อกัน และการทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 25-35 ปี มีสถานภาพโสดสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 9,001 – 10,000 บาท สำหรับปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นกับปัจจัยภายในด้านลักษณะของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานมากที่สุดและมีคะแนนเท่ากัน รองลงมา คือ ด้านผลตอบแทน ส่วนปัจจัยภายนอกกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเมือง และด้านกฎหมาย โดยเมื่อมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แรงงานพม่าร้อยละ 66 เลือกเดินทางกลับประเทศพม่าด้วยตัวเอง เนื่องจากไม่พอใจนโยบายการบริหารจัดการในระบบจัดสรรบุคลากรขององค์กรในประเทศไทย และจะเดินทางกลับภายในระยะเวลา 0-11 เดือน

คำสำคัญ: แรงงานพม่า การเคลื่อนย้ายแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อุตสาหกรรมอาหาร

ABSTRACT

This research is quantitative research aims (1) to study demographic characteristics that influence to the opinion of Burmese labors mobility in Samut Sakhon Province, (2) to investigate the internal factors that effect to labor Mobility in Samut Sakhon Province, (3) to scrutinize the external factors that effect to labor mobility in Samut Sakhon Province, and (4) to study the trend of decision-marking on Burmese free flow of labors in Samut Sakhon Province. Four hundred of Burmese labors in Samut Sakhon Province were used as sample groups for this study. The tools used to collect data are close ended and open ended questionnaires. The statistics used to analyze data are percentage, mean, and standard deviation. T-test, One way ANOVA and F-test are used to test the hypothesis. Difference analysis of mean of independent groups and hypothesis test determine the statistical significance level of 0.05.

This research result find that most of respondents were male, age are between 25-35 years old, most of them are single, graduated from primary school, and average salary between 9,001-10,000 baht per month. For internal factors that influence the decision-marking for free flow of labor, the characteristic of job and working environment factors has highest point and equal score, follow by compensation factor. For external factors, environment factor has highest point, follow by political factor and law factor, respectively. The opening of ASEAN Economic Community (AEC) in 2015, 66 percent of Burmese labors were decided by themselves to working at Myanmar. Their main reasons are dissatisfied with the management policy on personnel allocation of the organization in Thailand and will return to Myanmar within 0-11 months

Key words: Burmese labor, labor mobility, ASEAN Economic Community (AEC), food industry.

บทนำ

อาเซียน ASEAN หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพ ในวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย (ไพโรสทิธี ศรีสุทธิเกิดพร, 2558 : 7) ในเวลาต่อมา มีสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไนดารุซซาลาม และสมาชิกใหม่อีก 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ทำให้อาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ (ฉรงค์ โพธิ์พุกยกานันท์, 2556 : 17) วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมในภูมิภาคเพื่อรักษา

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาคและเพื่อใช้เป็นเวทีในการแก้ไขปัญหาในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ถนอมศักดิ์ จิรายุสวัสดิ์, 2555 : 14) โดยมีการร่างสนธิสัญญาร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ที่เรียกว่า กฎบัตรอาเซียนเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียน ที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคลเป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน (มณฑิรา ตาเมือง, 2556 : 56) ตามที่ผู้นำได้ตกลงกันซึ่งจะประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและ

วัฒนธรรมอาเซียน (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556 : 14)

จากการรวมตัวของอาเซียนก็ได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economic Community) ให้บรรลุเป้าหมายภายในปี 2558 ได้มีการส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556 : 25) กรอบวัตถุประสงค์ดังกล่าว หากมีการเคลื่อนย้ายการลงทุนและบริการจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนเสรี ส่งผลทำให้เกิดการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ในภูมิภาคเดียวกันมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น ขณะเดียวกันจะส่งผลทำให้นักลงทุนเริ่มมีการวิเคราะห์ ในการตัดสินใจเลือกประเทศที่จะเข้าไปทำธุรกิจมากขึ้นหลังจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมาถึงปี 2558 (อภิรักษ์ โกษะโยธิน, 2555 : 9) ประเทศที่ นักลงทุนจับตามองและให้ความสนใจขณะนี้ คือ ประเทศพม่า(สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์) เพราะจากการที่ประเทศพม่ามีการปฏิรูปการปกครองที่ดีขึ้น และหากได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย รวมถึงได้มีการยกเลิกการคว่ำบาตรด้านการลงทุนจากสหรัฐอเมริกาและยุโรป ประเทศพม่ายังถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าแรงงานที่ถูกอีกทั้งประเทศพม่ายังมีการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา เพื่อรองรับการแข่งขันอุตสาหกรรม (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์, 2555 : 1-5) นอกจากนี้ยังรวมไปถึงความพร้อม ด้านปัจจัยการผลิต ด้านปัจจัยแรงงาน จากปัจจัยที่กล่าวมา หากนักลงทุนเลือกที่จะเคลื่อนย้ายการลงทุนไปดำเนิน

ธุรกิจหรือทำการค้าหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะส่งผลให้แรงงานพม่าที่อาศัยทำงานในประเทศไทยอาจเดินทางกลับสู่บ้านเกิดประเทศพม่า

ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จากการเคลื่อนย้ายแรงงาน เพราะแรงงานพม่าที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือมีรายได้ต่ำ ในประเทศไทยมีค่อนข้างมาก จะเห็นได้จากจังหวัดสมุทรสาครถือว่าเป็นจังหวัดที่มีแรงงานพม่ามากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ จากข้อมูลสำนักแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2556 พบว่าแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ถูกต้องตามกฎหมายทั้งสิ้น 217,318 คน ซึ่งพบว่าเป็นแรงงานพม่ามีจำนวนสูงถึง ร้อยละ 90 หรือ 196,057 คน ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับแรงงานไทยในจังหวัดสมุทรสาครมีจำนวน 459,444 คน (กรมแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2556) จากตัวเลขแรงงานพม่าเปรียบเทียบกับแรงงานไทย ถือว่า จังหวัดสมุทรสาครพึ่งพาแรงงานพม่าค่อนข้างมาก อีกทั้ง จังหวัดสมุทรสาครมีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ Gross Domestic Product (GDP) เป็นอันดับ 6 ของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวเป็นอันดับต้นๆทั้งภาคอุตสาหกรรม การผลิตการส่งออกในหลายประเภทกิจการ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมจากการประมงทะเล การแปรรูปอาหาร เบื้องต้น อาหารแช่แข็งส่งออก ที่แรงงานต่างด้าวทำงานทดแทนแรงงานไทย (ศูนย์ส่งเสริมวิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก, 2555 : 16-19) จากที่กล่าวมา เบื้องต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาเรื่องแนวโน้มนการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าประเภทอุตสาหกรรมอาหารในเขตจังหวัดสมุทรสาครเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เพื่อทราบถึง

สาเหตุการตัดสินใจเดินทางกลับประเทศพม่าและ เพื่อเป็นแนวทางการเตรียมความพร้อมในการจัดสรรทรัพยากรแรงงาน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระยะยาว เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

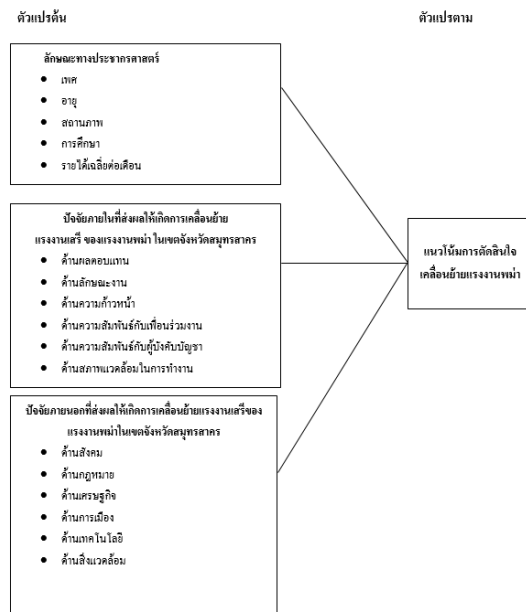
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นการเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร
4. เพื่อศึกษาแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน
2. แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน
3. แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิด

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติที่สนใจทางด้านเศรษฐศาสตร์แนวคิดนีโอคลาสสิก

คุณภาพด้านเศรษฐกิจ (The Neo-Classical

Economic Equilibrium Approach) ซึ่งก่อกำเนิดจาก

กลุ่มทฤษฎีทางภูมิศาสตร์ในศตวรรษที่ 19 หรือรู้จักกัน

ดีในแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด

(Push-Pull Theory) ให้เกิดการย้ายถิ่นโดยมองว่าการ

ย้ายถิ่นเกิดจากปัจจัยผลักดัน เช่น ความยากจน การขาด

แคลนที่ดินทำกิน การมีประชากรมากเกินไป การ

ว่างงานในประเทศต้นทางปัจจัยดึงดูดเช่น โอกาสใน

การมีงานทำ ค่าจ้าง ความทันสมัย ของประเทศผู้รับ นัก

เศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก มองว่าผู้ย้ายถิ่นแต่ละคนจะ

ทำการตัดสินใจเลือกว่าจะย้ายไปประเทศใด ขึ้นอยู่กับ

การประเมินโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ ใน

ตลาดแรงงาน ซึ่งนำไปสู่ความเท่าเทียมของระดับ

ค่าจ้างในระยะยาวก่อให้เกิดดุลยภาพทางเศรษฐกิจ

ระหว่างประเทศผู้ส่งและรับ แนวคิดนีโอคลาสสิก เน้นสาเหตุที่ระดับจุลภาคไม่พิจารณาถึงสาเหตุปัจจัยเชิงประวัติศาสตร์ที่ก่อให้เกิดการย้ายถิ่น

สรุปทฤษฎีการย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติมาใช้ในงานวิจัย เพราะว่า การศึกษาตัดสินใจย้ายถิ่น มีสาเหตุใดบ้างที่ประกอบการตัดสินใจการย้ายถิ่นของแรงงาน ซึ่งจากทฤษฎีดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจถึงปัจจัยและขั้นตอนการเคลื่อนย้ายแรงงานมากขึ้น และสามารถนำเอาแนวคิดการย้ายถิ่นมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัย

แนวคิด PESTEL ANALYSIS

PESTEL ANALYSIS คือเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาด และวิเคราะห์ภาพรวมของธุรกิจในอนาคต โดยอาศัยข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกต่างๆ ที่เราไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ก็ประกอบไปด้วย (ฉวีฐพันธ์ เจริญนันท์, 2552 : 68 - 72)

- P – Politic: ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง
- E – Economic: ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
- S – Social: ปัจจัยทางสภาพสังคม
- T – Technology: ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ
- E – Environment : ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม
- L – Legal: ปัจจัยทางกฎหมาย

ดังนั้นธุรกิจที่รู้แนวโน้มของตลาดจากปัจจัยภายนอกก่อนย่อมได้เปรียบในการทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการได้เตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ รอบตัวที่เรากำหนดไม่ได้ แต่สามารถปรับตัวตามได้ ซึ่ง PEST ANALYSIS ถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมากในการแก้ปัญหาในส่วนนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการไปลงทุน

กับ ธุรกิจ ใน ประเทศที่เรา ยัง ไม่ รู้จัก ทั้ง ใน ด้านวัฒนธรรมและการลงทุน เครื่องมือชิ้นนี้จะช่วยให้เราตัดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เพื่อให้สามารถลงทุนเดินหน้าทำการตลาดหรือพัฒนาธุรกิจให้ไปข้างหน้าอย่างมั่นคง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลาสินี ัตยธรรมา (2555) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจย้ายไปทำงานกลุ่มประเทศอาเซียนหลังการเปิดการค้าเสรี ในเรื่อง การเพิ่มความถี่ของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การตัดสินใจย้ายไปทำงาน และการตัดสินใจไปทำงานในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

(Basu, Bharati1997: 59-268) ศึกษา เรื่องความก้าวหน้าของการพิจารณาของแรงงานข้ามชาติและการเลือกปลายทาง จากการศึกษาพบว่าการตัดสินใจร่วมในรายงานวิจัยฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญการย้ายถิ่น โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการพิจารณาในการตัดสินใจย้ายถิ่น เช่นการเลือกประเทศปลายทาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การพิจารณาการย้ายถิ่นมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลและที่ตั้งสำหรับบางคนสามารถส่งผลกระทบต่อเลือกประเทศปลายทาง การเลือกประเทศปลายทางที่มีศักยภาพสามารถก่อให้เกิดการพิจารณาสู่การเคลื่อนย้ายนอกจากนี้ งานวิจัย แสดงให้เห็นว่า การรวมตัวในการพิจารณาการเคลื่อนย้ายถิ่น เช่นผลกระทบจากอัตราว่างงานในภูมิภาค จะส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายไปพื้นที่ว่างงานสูง และแรงงานสามารถวางแผนไว้ล่วงหน้า และทำให้การหางานมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาครอบคลุมเฉพาะแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครและแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานพม่าเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี 2558 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

คือ แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครจำนวน 196,057 คน (กรมแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร : 2556)

2. กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ข้อมูลเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เหมาะสมและถูกต้องทางสถิติ

ผู้ศึกษาจึงคำนวณหาจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1973) ที่ระดับการเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

กำหนดให้ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหรือขนาดของกลุ่มประชากร

e คือ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ (Sampling Error) ในที่นี้กำหนด 0.05 ดังนั้น

$$\text{แทนค่า ประชากร} = 196,057$$

$$\begin{aligned} & 1+ \\ & 196,057(0.05)^2 \\ & = 400 \end{aligned}$$

ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้คือ 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ส่วนที่ 1

แบบสอบถามจะเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple choices) ส่วนที่ 2 บัญชีภายในและบัญชีภายนอกทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) ซึ่งประกอบด้วยความคิดเห็นระดับความสำคัญ มากที่สุด = 5, ระดับมาก = 4, ระดับปานกลาง = 3, ระดับน้อย = 2, และระดับน้อยที่สุด = 1 ส่วนที่ 3 แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าของแรงงานพม่าโดยใช้คำถามปลายปิด (Closed-Ended Question) ซึ่งลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการ

เก็บรวบรวมตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 1 ลักษณะ

ประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนที่ 2 บัญชีภายในและบัญชีภายนอกทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของแรงงานพม่าโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ส่วนที่ 3 แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าของแรงงานพม่าโดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 และสถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถามใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ผลการทดสอบความเชื่อมั่น $\alpha = 0.903$

ผลการวิจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากผลการวิจัย พบว่า แรงงานพม่าจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55 อายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 43 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 51 การศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 62 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าของแรงงานพม่าเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การตัดสินใจของแรงงานพม่าที่จะเดินทางกลับประเทศพม่าหากมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมาถึงในปี 2558	จำนวน (คน)/ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
กลับ	264	66
ไม่กลับ	136	34
รวม	400	100

จากการผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกกลับประเทศพม่ามาก

ที่สุด จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66 และส่วนที่เหลือเลือกไม่กลับประเทศพม่า จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 และสาเหตุการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่พอใจนโยบายการบริหารจัดการในระบบจัดสรรบุคลากรขององค์กรในประเทศไทย

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่าที่มี ระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน แตกต่างกัน ยกเว้น เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน ในเรื่องของสาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่า ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สาเหตุของการไม่กลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่าที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน แตกต่างกัน ยกเว้น เพศ สถานภาพ พบว่า มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน ในเรื่องของสาเหตุของการไม่กลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่า ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายกลับประเทศพม่า ระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน แตกต่างกัน ยกเว้น เพศ

อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเคลื่อนย้ายกลับประเทศพม่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับไปทำงานที่ประเทศพม่า แตกต่างกัน

ลักษณะประชากรศาสตร์	แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับไปทำงานที่ประเทศพม่า		
	สาเหตุของกลับไปทำงานที่ประเทศพม่า	สาเหตุของการไม่กลับไปทำงานที่ประเทศพม่า	บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
เพศ	0.792	0.591	0.463
อายุ	0.190	0.001*	0.123
สถานภาพ	0.847	0.384	0.118
ระดับการศึกษา	0.011*	0.000*	0.025*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.300	0.011*	0.059

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐาน สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่ามีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยภายในด้านผลตอบแทน ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความคิดเห็นของแรงงานพม่าที่ต่อปัจจัยภายในด้านต่างๆที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยภายใน

แนวโน้มการตัดสินใจ	ปัจจัยภายใน	x	SD	F	Sig.
สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่า	ด้านผลตอบแทน	2.88	1.687	0.283	0.283
	ด้านลักษณะของงาน	2.88	1.687	0.863	0.558
	ด้านความก้าวหน้า	2.89	1.687	1.043	0.410
	ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	2.88	1.687	0.857	0.527
	ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	2.89	1.687	0.991	0.450
	ด้านความสภาพแวดล้อมในการทำงาน	2.88	1.687	0.746	0.666

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่ามีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยด้านสังคม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นของแรงงานพม่าที่ต่อปัจจัยภายนอกด้านต่างๆที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยภายใน

แนวโน้มการตัดสินใจ	ปัจจัยภายนอก	\bar{x}	SD	F	Sig.
สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่า	ด้านสังคม	2.89	1.687	0.789	0.671
	ด้านกฎหมาย	2.89	1.687	1.027	0.425
	ด้านเศรษฐกิจ	2.89	1.687	1.293	0.193
	ด้านเมือง	2.89	1.687	1.018	0.425
	ด้านเทคโนโลยี	2.89	1.687	1.295	0.165
	ด้านสิ่งแวดล้อม	2.89	1.687	1.140	0.331

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของแรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของแรงงานพม่าจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับไปประเทศพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 25-35 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับประถมศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001 - 10,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยภายในที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82

แรงงานพม่าให้ความคิดเห็นปัจจัยภายในสภาพแวดล้อมในการทำงานมากที่สุด จากการศึกษาปัจจัยภายในด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากมีค่าเฉลี่ย 3.90

เมื่อพิจารณารายละเอียดปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานพบว่าผู้บังคับบัญชาชาวพม่าให้การยอมรับและไว้วางใจในการทำงานมากกว่าผู้บังคับบัญชาชาวไทยอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 รองลงมาคือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศพม่ามีความพร้อมมากกว่าในประเทศไทยในระดับความคิดเห็นมากมีค่าเฉลี่ย 3.93 และบรรยากาศในองค์กรของประเทศพม่าดีกว่าในประเทศไทย เช่น ความสะอาด ภายถ่ายเท เป็นต้นมีค่าเฉลี่ย 3.80

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.84

แรงงานพม่าให้ความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด จากการศึกษาปัจจัยภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเมื่อเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทยไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับประเทศพม่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมาคือ สภาพปัญหาหามลพิษ ทางน้ำ และทางอากาศ ในประเทศไทยส่งผลต่อสุขภาพของแรงงานพม่าในระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 และการป้องกันและลดมลพิษภาคอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับประเทศพม่าในระดับความคิดเห็นมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06

ส่วนที่ 4 แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าของแรงงานพม่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกกลับประเทศพม่ามากที่สุด จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66 และส่วนที่เหลือเลือกไม่กลับประเทศพม่า จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เลือกกลับประเทศพม่า แสดงความคิดเห็นไม่พอใจนโยบายการบริหารจัดการในระบบจัดสรรบุคลากรขององค์กรในประเทศไทยมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือ ไม่ต้องการอยู่ห่างจาก ครอบครัว เพื่อนและผู้ใกล้ชิด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ได้รับรายได้และสวัสดิการที่ประเทศพม่าเพิ่มมากขึ้นจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และเบื่อลักษณะงานในประเทศไทย อยากเปลี่ยนบรรยากาศในการทำงาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ

3 และส่วนที่เหลือเลือกไม่กลับประเทศพม่า จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่าที่มีระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน แตกต่างกัน ยกเว้น เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า มีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน ในเรื่องของสาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่า ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐาน สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่ามีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยภายในด้านผลตอบแทน ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความคิดเห็นของแรงงานพม่าที่ต่อปัจจัยภายในด้านต่างๆที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 แรงงานพม่าในเขตจังหวัดสมุทรสาครที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน สาเหตุของการกลับไปทำงานที่ประเทศพม่าของแรงงานพม่ามีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยด้านสังคม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นของแรงงานพม่าที่ต่อปัจจัยภายนอกด้านต่างๆที่ต่างกันมีแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

(1) แนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานของแรงงานพม่าประเภทอุตสาหกรรมอาหารในเขตจังหวัดสมุทรสาครเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ จากผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าความคิดเห็นของสาเหตุการกลับไปทำงานประเทศพม่าความคิดเห็นของสาเหตุการไม่กลับไปทำงานในประเทศพม่าและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งในเชิงประชากรศาสตร์ ทฤษฎีการย้ายถิ่น (Lee, 1996) เป็นทฤษฎีที่ถูกนำไปเป็นแนวทางว่า การย้ายถิ่นจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ได้แก่ ปัจจัยในถิ่นต้นทาง ปัจจัยในถิ่นปลายทาง ปัจจัยหรืออุปสรรคที่อยู่ระหว่างถิ่นต้นทางและถิ่นปลายทาง จากการตอบสนองปัจจัยผลักดันในถิ่นต้นทางและปัจจัยดึงดูดปลายทาง ผลจากการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ไม่ได้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจย้ายไปทำงานในต่างประเทศ

(2) ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าเมื่อเข้าสู่

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถอภิปรายได้ดังนี้ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในของแรงงานพม่า ในด้านผลตอบแทน ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้าด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอันรูดและเทอร์เนอร์ (Unruh and Turner: 1970) ที่กล่าวว่าความรู้สึก การแสดงออกในรูปพฤติกรรมต่างๆ เช่น ความสนใจ ความกระตือรือร้น หรือความใส่ใจที่จะทำงานในหน้าที่ของตน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคือ ขวัญ ในการปฏิบัติงาน เช่น 1) ยกย่อง ชมเชย วิธีการที่จะทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความรู้สึกนับถือตนเอง ช่วยให้เกิดความมั่นใจในสายตาของคนอื่น และช่วยให้เกิดกำลังใจในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น 2) ความสำเร็จในการทำงานความปรารถนาที่จะทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดบรรลุสำเร็จก็จะเกิดความภาคภูมิใจ และเกิดแรงจูงใจในการทำงานต่อไป ดังนั้นผู้บริหารควรรหาทางให้ผู้ร่วมงานได้ประสบความสำเร็จด้านการงาน โดยกำหนดให้ตรงกับ ความสนใจ และความสามารถของผู้ปฏิบัติงานไม่ฝายหรือยากเกินไป 3) โอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพโอกาสเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้ร่วมงานอาจทำได้โดยการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกัน จัดกิจกรรมให้ผู้ร่วมงานมีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กัน บ่อยๆหรือจัดเข้าประชุมอบรมหรือศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพส่งเสริมให้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

(3) ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่าเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถอภิปรายได้

ดังนี้ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกของแรงงานพม่า ในด้านสังคม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านเทคโนโลยี และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกลับ (ณัฐพันธ์ เจริญนันท์, 2552) PESTEL ANALYSIS จะช่วยให้ผู้ประกอบการและแรงงานได้เตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ รอบตัวที่ไม่สามารถควบคุมได้แต่สามารถปรับตัวตามได้ ซึ่ง PESTEL ANALYSIS ถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมากในการแก้ปัญหาในส่วนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการไปลงทุนกับธุรกิจในประเทศที่ยังไม่มีข้อมูลทั้งในด้านวัฒนธรรมและการลงทุน แนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้เราตัดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เพื่อให้สามารถลงทุนเดินหน้าทำการตลาดหรือพัฒนาธุรกิจให้ไปข้างหน้าอย่างมั่นคงสำหรับปัจจัยที่ควรพิจารณา ได้แก่ 1) ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง สถานะความมั่นคงและรูปแบบของทางรัฐบาลว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด ปัญหาคอร์ปชั่นที่มีในประเทศมีมากจนภาษีของประชาชนไม่ได้ถูกนำไปส่งเสริมในด้านสาธารณูปโภคอื่นๆ 2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจภาวะเงินฝืด ภาวะเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศอัตราว่างงานของคนในประเทศอัตราค่าแรงขั้นต่ำและค่าแรงของพนักงาน โดยเฉพาะระดับชนชั้น และกำลังซื้อของคนในประเทศ 3) ปัจจัยทางสังคมมีการเพิ่มหรือลดของประชากรในสังคมมากน้อยเพียงใดทัศนคติต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชนการจับจ่ายใช้สอยของคนในชุมชนเน้นสินค้านำเข้าหรือสินค้าพื้นๆ มากกว่ากัน

ข้อเสนอแนะ

1. ปัจจัยภายใน ผลการศึกษาพบว่า แรงงานพม่าให้ความคิดเห็นด้านปัจจัยภายในที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับประเทศพม่า คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน บรรยากาศในองค์กร ความสะอาด อากาศ ถ่ายเท วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกในองค์กรในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ รวมไปถึงตำแหน่งที่ตั้งของโรงงาน อุตสาหกรรม ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน เช่น ใกล้ที่พักอาศัย เดินทางไม่สะดวก ด้านลักษณะของงาน แรงงานพม่าให้ความคิดเห็น แรงงานพม่าไม่มีสิทธิเสรีในการเลือกปฏิบัติงาน ไม่มีโอกาสพัฒนาการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ตำแหน่งงานในประเทศไทยไม่ ดังนั้น ควรมีการพิจารณาด้านปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายและ มีการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับผู้ใช้แรงงานเพื่อรองรับปัญหาการขาดแคลนแรงงานรวมทั้งเตรียมความพร้อมหากมีการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับประเทศพม่า

2. ปัจจัยภายนอก ผลการศึกษาพบว่า แรงงานพม่าให้ความคิดเห็นด้านปัจจัยภายในที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับประเทศพม่า คือ ด้านสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมยังไม่ดีพอ และสภาพปัญหา มลพิษ ทางน้ำ ทางอากาศ ส่งผลต่อสุขภาพแรงงานพม่า ด้านการเมือง แรงงานพม่าให้ความคิดเห็น การเมืองไทยมีความขัดแย้งและความรุนแรงทางการเมืองไทย ทำให้แรงงานพม่ารู้สึกไม่ปลอดภัย นโยบายทางการเมืองในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลต่อการปรับตัวของแรงงานพม่า ซึ่งจากที่กล่าวมาเป็นปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลทำให้เกิดการตัดสินใจเคลื่อนย้ายกลับประเทศพม่า หากนักลงทุนมีการเคลื่อนย้ายแหล่งเงินทุนไปยังประเทศพม่า

อาจส่งผลให้แรงงานพม่าเคลื่อนย้ายกลับประเทศ
ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ภาครัฐ หรือ องค์กร ควรนำเอาปัจจัยดังกล่าว มาเตรียม
ความพร้อมและหาแนวทางแก้ไขปัญหากหากมีการ
เคลื่อนย้ายของแรงงานพม่า

3. แนวโน้มการตัดสินใจในการ
เคลื่อนย้ายกลับประเทศของแรงงานพม่า ผลการศึกษา
พบว่า แนวโน้มการตัดสินใจในการย้ายกลับประเทศ
พม่าอยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรพิจารณาการเตรียม
ความพร้อมปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานของพม่าใน
เขตจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากผลกระทบการเปิด
การค้าบริการเสรีก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม
ประเภทอุตสาหกรรมอาหาร ปัญหาการขาดแคลน
แรงงานจะส่งผลกระทบต่อการผลิตที่ต้องพึ่งพา
แรงงานพม่าเป็นส่วนใหญ่ ภาคธุรกิจควรมีการ
จัดเตรียมหาแนวทางแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, ASEAN MINI
BOOK. กรุงเทพมหานคร : บริษัท PAGE
MAKER จำกัด, 2556.

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, ASEAN IN
BRIEF. กรุงเทพมหานคร : บริษัท PAGE
MAKER จำกัด, 2556.

ผศ.ดร. ณรงค์ โปธิ์พุกษานันท์, อาเซียนศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แมคกรอฮิล, 2556.

ผศ.ดร. ณัฐพันธุ์ เขจรนันทร, การจัดการเชิงกลยุทธ์.
กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2552

ถนอมศักดิ์ จิรายุสวดี, AEC THAILAND.

กรุงเทพมหานคร : ปราชญ์สำนักพิมพ์, 2556.

ไพโรลิตี ศรีสุทธิเกิดพรม, ประชาคมอาเซียน.

กรุงเทพมหานคร : เอดิสัน เพลส, 2556.

มณฑิรา ตามเมือง, อาเซียนศึกษาเพื่อการปรับตัวและการ
พัฒนา. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ การพิมพ์

คอตคอม, 2557.

อภิรักษ์ โกษะโยธิน, รายงานการศึกษาเรื่อง การเตรียม
ความพร้อมและการปรับตัว ของประเทศไทย

ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน ปี 2558. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ส

เจริญ

การพิมพ์ จำกัด, 2555.

บทความ

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์. “
พม่าก่อนเดินหน้าปัดคลังทุน” Insight.

(กันยายน 2555) : 1-5

ศูนย์ส่งเสริมวิจัยผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก. “ การ
บริหารจัดการแรงงานธุรกิจไทยภายหลังเปิด

ประเทศพม่า”. วารสารร่วมพลกษ.

(ฉบับที่ 3 มิถุนายน-กันยายน 2555) : 16-19

เอกสารอื่นๆ

วิลาสินี สัตยราชา, ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ
เคลื่อนย้ายแรงงานจากกรุงเทพมหานครเข้าสู่

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี

บัณฑิตวิทยาลัย สาขา ธุรกิจระหว่าง

ประเทศ, 2554.

Articles

Basu, B. “Advanced consideration of migration
and the choice of destination”. Applied

Economics (February, 1997) : 259-268

แนวทางพัฒนาลดความล่าช้าของการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงของสถานประกอบการ ในจังหวัดระยอง

Development of Delay Decreasing Process of Cements Establishments in Rayong Province

ประจักษ์ พรหมงาม¹ ดร.เชษฐภรณ์ภู ลีลาศิริศิริ² รศ.ดร.ศักดิ์ กองสุวรรณ³ ดร.ไพโรจน์ บาลัน⁴

¹คณะเทคโนโลยี วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม, prachak260424@gmail.com

^{2, 3, 4} บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม, Chetphanat_1@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสาเหตุ และปัญหาในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงที่ล่าช้าของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง และ 2) เพื่อศึกษาหาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง โดยประชากรที่ศึกษาประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้างาน และพนักงานขับรถ จำนวนทั้งหมด 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผง พบว่า 1) ปัญหาด้านสภาพยานพาหนะไม่ได้มาตรฐาน และไม่พร้อมให้บริการ 2) ปัญหาด้านการควบคุมติดตามยานพาหนะระหว่างการขนส่งสินค้า 3) ปัญหาด้านสภาพเส้นทางและระยะทางในการขนส่ง 4) ปัญหาด้านพนักงานขับรถไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ 5) ปัญหาด้านโครงข่ายเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงได้สะดวก และรวดเร็ว 6) ปัญหาด้านการอบรมให้ความรู้เพิ่มทักษะการขับขี่ที่ปลอดภัย 7) ปัญหาด้านพนักงานไม่มีทักษะ และความสามารถ ความชำนาญ ในการขับขี่ 8) ปัญหาการติดตามประสานงานแก้ไขปัญหาที่รวดเร็ว และถูกต้อง 9) ปัญหาด้านพนักงานดื่มสุรา หรือสารกระตุ้น ก่อน หรือ ขณะขับขี่ยานพาหนะ และ 10) ปัญหาด้านอัตราค่าตอบแทน และสวัสดิการพนักงานขับรถ

ผลจากการศึกษาวิจัย ได้แนวทางการปฏิบัติลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผง ดังนี้ 1) ไม่ควรบรรทุกสินค้าเกินที่กฎหมายกำหนดในแต่ละเส้นทาง ศึกษาสภาพเส้นทางที่จะใช้ในการบรรทุกทั้งวางแผน พิจารณาระยะทางเส้นทางการเดินทางให้เหมาะสมกับเวลาในการส่งมอบสินค้าต่าง ๆ 2) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเสนอข้อมูลวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาโครงข่ายให้เชื่อมโยงได้สะดวก รวดเร็ว ให้พนักงานศึกษาเส้นทางในวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นการสนับสนุนความสะดวก รวดเร็ว และทันเวลาในการส่งมอบ 3) สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาพนักงานให้มีทักษะ ความสามารถการขับขี่เพิ่มขึ้น การคัดสรรหาบุคลากรที่ตรงลักษณะงาน และผ่านการทดสอบใบอนุญาตในการขับขี่ จัดส่งพนักงานขับรถเข้าร่วม

โครงการพัฒนาทักษะ ความสามารถ หรือจัดฝึกอบรม โดยองค์กรภายใน และภายนอกให้สามารถปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น

4) จัดวางแผนตารางเดินรถให้เหมาะสมกับเวลาที่พักผ่อนให้มีพนักงานขับรถสองคนเพื่อผลัดเปลี่ยน และจัดสถานที่สำหรับพักผ่อน สนับสนุนให้พนักงานขับรถมีเวลาพักผ่อนตามกฎหมายให้สภาพร่างกายมีความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่

5) จัดโครงการพนักงานขับรถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ทุกครั้งก่อนปฏิบัติงาน ทั้งสุ่มตรวจสอบเสพยาเสพติดทั้งในสถานที่ และนอกสถานที่ขณะปฏิบัติงาน จัดอบรมณรงค์ให้ความรู้ถึงโทษ กำหนดบทลงโทษ และมีการลงโทษอย่างเคร่งครัด หรือจัดโครงการขับขี่ยปลอดภัยโดยมีการมอบรางวัลเพื่อเป็นการจูงใจ

6) จัดอบรมให้ความรู้ การดูแลบำรุงรักษา แก่พนักงานขับรถในเบื้องต้นเข้าซ่อมบำรุงตรวจสอบสภาพตามระยะที่กำหนด จัดให้มีช่างบริการที่เพียงพอได้มาตรฐาน ตรวจสอบสภาพความพร้อมของยานพาหนะก่อนการเดินทางทุกครั้ง จัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับแก้ไขเบื้องต้น และจัดให้มีช่างซ่อมภายนอกสำหรับกรณีฉุกเฉิน

7) จัดอบรมให้ความรู้ถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ทั้งประสานงาน ขั้นตอนการทำงานที่ต้องตั้งเจ้าหน้าที่ และพนักงานขับรถให้สามารถติดต่อได้ทั้งสองฝ่ายให้มีเจ้าหน้าที่ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

8) ส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีในการติดตามสถานะยานพาหนะเพื่อให้ติดตามยานพาหนะในระหว่างการขนส่งที่เป็นปัจจุบัน เช่น นำระบบบริหารจัดการกองรถ (Transport Management System: TMS) หรือ ระบบติดตาม GPS มาเพิ่มประสิทธิภาพ และให้ความรู้เจ้าหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องตลอดการขนส่ง

9) การจัดอบรมสนับสนุนการให้ความรู้ขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้องทั้งอบรมพัฒนาทักษะ ความชำนาญในการขับขี่ยอย่างต่อเนื่อง จัดอบรมภายใน และส่งพนักงานร่วมฝึกอบรมในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

10) จัดอัตราค่าตอบแทนให้เป็นธรรมทั้งสองฝ่ายทั้งพิจารณาค่าตอบแทนตามตลาดแรงงานที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย เลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานทั้งจัดให้ค่าตอบแทนอย่างอื่น เพื่อเป็นแรงจูงใจ และขวัญกำลังใจ เช่น ค่าเที่ยววิ่งให้เหมาะสมกับผลงานในการปฏิบัติงานที่เป็นธรรมเหมาะสมสามารถเลี้ยงชีพอย่างปกติสุข เพื่อเป็นการรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้อยู่กับองค์กรต่อไป

คำสำคัญ: ความล่าช้า, การขนส่ง, ปูนซีเมนต์ผง

ABSTRACT

The purposes of this research are as follows: 1) To study the causes and problems of the delay in transportation of cement powder by Establishments in Rayong Province 2) To study the guidelines improving for reducing the delay in transportation of cement powder by Establishments in Rayong Province. The population study conducted includes the executives, chiefs, and drivers accounted for 50 persons. The research tools are composed of questionnaire, focus group, and content analysis.

The result of the research study concluded that the delay in transportation of cement powder by Establishments in Rayong Province. were due to: 1) The shortage of non-standard transportation vehicles, which are ready for services, 2) The unavailability to track vehicles during transportation, 3) The road conditions and transportation distance, 4) The driver inadequate resting time, 5) The inefficiently linked highway network, 6) The inadequate training system leading to unskilled drivers, 7) Unproductive driver without real expertise in driving, 8) The inability to coordinate and solve arising problems sufficiently, 9) Drivers' addiction problem from alcohol or stimulant before and

during working hour, and 10) Mediocre payroll and benefit. The research study established that all these problems are interrelated and contributed to the delay in transportation of cement powder by Establishments in Rayong Province.

The results of the research study The process reduce delays in the transport of cement powder by Establishments in Rayong Province. Including: 1) Trucks should not exceed the legal limit in route Study the route to be used to carry the plan . Consider distance route in advance to the timely delivery 2) Cooperate with the government Data is presented of methods , including operating support to develop infrastructure to quickly and easily connect study employees to the pre-planned route in order to support fast and easily. And timely delivery. 3) Encourage and support employees develop skills. Driving the increase and This job recruitment screening. Tested and driving license Delivery Driver Program develop the skills or training within the organization And outside to performance better. 4) The planned schedule for relax as of the drivers and shift two drivers. And relaxation a place for are encouraged to relax by the body is ready to fully to performance 5) The project driver used his spare time to benefit. Measuring the amount of alcohol and addictive substance before operation. The random alcohol and addictive substance Measuring in place. And out of place during operation. Training campaign to educate the penalty imposed penalties and sanctions strictly. Safe driving program or an incentive to attract. 6) Awareness Training Maintenance The driver primarily to maintenance check within specified. Provides adequate service standards. Check availability of the vehicle before every trip. Provide tools for basic editing. And provide for an emergency repair. 7) Organized a training to process various operational coordination. The process of work as officials. And drivers can contact both parties to monitor ongoing coordination of appropriate technology. 8) Support the technology to tracking vehicle during transport, such as the current fleet management system (Transport Management System: TMS), or tracking system GPS. The optimization and to educate staff to supervise continuously monitor and coordinate delivery.9) The training supports educating the correct procedures and training skills. Expertise in driving continuous training and sending staff for training in the relevant departments 10) The remuneration to be fair for both sides Compensation by the labor. The laws Suitable for both men considerations. As an incentive And morale, such as trips to the portfolio of operating at a fairly reasonable . In order to retain the ability to stay with the organization.

Key words: delay, transportation, cement powder

หลักการและเหตุผล

ในปี 2556 ได้จัดอันดับโครงข่ายถนนของประเทศไทย โดยใช้ความหนาแน่น ของโครงข่ายถนนเป็นกิโลเมตรต่อพื้นที่หนึ่งตารางกิโลเมตร พบว่าประเทศไทยมีคุณภาพ และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานของถนน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556) อีกทั้ง การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development

Program) ของประเทศไทยในปีพุทธศักราช 2524 ช่วงระยะเวลากว่า 30 ปีที่ผ่านมาทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจ จังหวัดระยอง เปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการเกษตร ส่วนใหญ่มาจากการผลิตด้านอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 92 การคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดระยอง ยังต้องอาศัยการคมนาคมขนส่งทางบก (สำนักงานจังหวัดระยอง, 2556)

ฉะนั้น การขนส่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเคลื่อนย้ายต่างๆ และเพิ่มขีดความสามารถในการแลกเปลี่ยน ทั้งพัฒนาองค์กร และเศรษฐกิจสนองต่อความต้องการในทุกภาคส่วน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีอย่างต่อเนื่องทั้งยังผลกระทบจากการเจริญเติบโตในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเศรษฐกิจด้านสังคมการเมือง รวมทั้งด้านสิ่งแวดล้อมวิกฤตการณ์ทางพลังงานตลอดจนสภาวะการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นการพัฒนาขนส่งสินค้าให้สามารถส่งมอบภายใต้เงื่อนไขด้านเวลา และด้านต้นทุนที่มีความสำคัญต่อการขนส่งที่สร้างความได้เปรียบในทางการแข่งขันเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ความพึงพอใจต่อการบริการในรูปแบบต่างๆ จากสถิติการขนส่งสินค้า

ภายในประเทศพบว่า การขนส่งสินค้าทางถนนโดยรถบรรทุกเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายมากกว่าร้อยละ 82.56 (คำนาย อภิปรัชญาสกุล, 2556)

ทั้งความได้เปรียบในด้านเวลา และสถานที่ทำให้การดำเนินงานการขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกมีต้นทุนการดำเนินงานที่สูงเนื่องจากกิจกรรมขนส่งจะมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกประเภท เพื่อสร้างมูลค่าด้านเวลา และสถานที่ (สาริต พะเนียงทอง, 2549; คำนาย อภิปรัชญาสกุล, 2551) ดังนั้น การดำเนินงานโลจิสติกส์ทาง

การขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการกองยานพาหนะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อเป็นการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน โดยมั่นใจว่าจะได้รับประโยชน์จากยานพาหนะ หรือทรัพยากรที่ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาการดำเนินงานปัจจุบัน อีกทั้งไม่มีการวางแผนล่วงหน้าที่ดีใช้ระยะเวลาส่งมอบสินค้าเป็นเวลานาน หรือ ค่าใช้จ่ายที่กำหนดทำให้ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรโดยรวมลดลง โดยเฉพาะ

ความเชื่อมั่นการบริการขนส่งมีระดับการบริการที่ลดลงเนื่องจากมีข้อร้องเรียนลูกค้าอย่างต่อเนื่อง และมีผลกระทบต่อโรงผลิตคอนกรีต ไม่มีสินค้าไว้สำหรับเป็นสวนผสม ผลิตคอนกรีตสำเร็จรูป ได้ไม่ตรงกับคุณภาพ และงานหล่อแบบการเทพื้น ติดขัดหยุดชะงัก และเกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่องไม่สามารถส่งมอบงานได้ตามกำหนด หรือทำให้เกิดการเสียเวลา และส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นการใช้เวลานานในการติดตั้งเครื่องจักร กระบวนการขาดความสมดุลอันเนื่องจากการวางแผนการผลิตที่ไม่ต่อเนื่องทำให้เกิดการรอคอยและเกิดการสูญเสีย (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง, 2557)

จากที่กล่าวสรุปสาเหตุที่ผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงในจังหวัดระยอง เนื่องจากคณะผู้วิจัยได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดระยอง และผู้บริหาร ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาข้อมูลของสาเหตุ และปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังต้องการหาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงในจังหวัดระยอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสาเหตุ และปัญหาในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงที่ล่าช้าในจังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงในจังหวัดระยอง

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนาระบบการ

ทำงาน (Operating System Development) ของสถานประกอบการขนส่งปูนซีเมนต์ผงโดยศึกษาผู้ประกอบการในจังหวัดระยอง ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบช่วงชั้น (Stratified Random Sampling) ได้สถานประกอบการ 12 แห่ง (ขนส่งไทย, 2557) และการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการคำนวณค่ากลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดทุนจดทะเบียนในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้างาน และพนักงานขับรถที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผง จำนวน 50 คนเป็นการศึกษาทั้งประชากรมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดระบบการขนส่ง รายงานของการขนส่ง และแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้า แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของการขนส่งทางระบบการขนส่งกฎหมายการขนส่งระบบสารสนเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบความคิดในการวิจัย 2) ทำการสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา ปัญหา และแนวทางพัฒนาลดความล่าช้า 3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัญหา และแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงเป็นแบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลอง (Try Out) จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดมีความเที่ยงเท่ากับ 0.66 มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงข้อคำถาม

จากที่ทำการทดลองและดำเนินการแจกแบบสอบถามเป็นครั้งที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดมีความเที่ยงเท่ากับ 0.72 เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 4) การหาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผง ผู้วิจัยดำเนินการเลือกข้อคำถามจากแบบสอบถาม โดยนำค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51-5.00 มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดเป็นข้อคำถามในการสนทนากลุ่มเพื่อเป็นประเด็นปัญหาและหาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้า โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน 5) สรุปแนวทางและข้อเสนอแนะการพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่ง หลังจากที่ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม และนำผลที่ได้ไปพิจารณาความเป็นไปได้ในแหล่งที่มาของปัญหาและร่างแนวทางการพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งปูนซีเมนต์ผงและข้อเสนอแนะความเป็นไปได้ถูกต้องเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อสถานประกอบการที่จะนำไปใช้ได้

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงในจังหวัดระยองสามารถสรุปผลวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสาเหตุ และปัญหา การส่งสินค้าปุ๋ยซีเมนต์ผงในจังหวัดระยอง ปัญหา การขนส่งที่ล่าช้า ประกอบด้วย 1) ปัญหาสภาพ ยานพาหนะไม่ได้มาตรฐาน และไม่พร้อมให้บริการ 2) ปัญหาการควบคุมติดตามยานพาหนะระหว่าง การขนส่ง 3) ปัญหาสภาพเส้นทาง และระยะทางในการ ขนส่ง 4) ปัญหาพนักงานขับรถไม่มีเวลาพักผ่อน อย่างเพียงพอ 5) ปัญหาโครงข่ายเส้นทางที่เชื่อมโยงได้สะดวก และ รวดเร็ว 6) ปัญหาการอบรมให้ความรู้เพิ่มทักษะการ ขับขี่ที่ปลอดภัย 7) ปัญหาพนักงานไม่มีทักษะและ ความสามารถความชำนาญการในการขับขี่ 8) ปัญหา การติดตามประสานงานที่รวดเร็ว และถูกต้อง 9) ปัญหาพนักงานดื่มนสุราหรือสารกระตุ้นทั้งก่อนหรือ ขณะขับขี่และ 10) ปัญหาอัตราค่าตอบแทน และสวัสดิการพนักงาน ขี่รถ

2. แนวทางการพัฒนาลดความล่าช้า ในการขนส่งสินค้าปุ๋ยซีเมนต์ผง ผู้วิจัยสามารถ สรุปผลได้แก่ 2.1) ปัญหาสภาพเส้นทาง และ ระยะทางในการขนส่งไม่ควรบรรทุกสินค้าเกิน น้ำหนักที่กฎหมายกำหนดในแต่ละเส้นทาง และ ศึกษาสภาพเส้นทางที่จะใช้ในการบรรทุกทั้งวางแผน พิจารณาระยะทางเส้นทางการเดินทางล่วงหน้า ให้เหมาะสมกับเวลาในการส่งมอบสินค้าต่างๆ 2.2) ปัญหาโครงข่ายเส้นทางที่เชื่อมโยงต่างๆ ได้ สะดวก รวดเร็ว ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเสนอ ข้อมูลวิธีการต่างๆ และสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อ พัฒนาโครงข่ายให้เชื่อมโยงได้สะดวก รวดเร็ว ให้ พนักงานศึกษาเส้นทางในวางแผน และเดินทางไว้ ล่วงหน้าเพื่อเป็นการสนับสนุนความสะดวกรวดเร็ว และทันเวลาที่

2.3) ปัญหาต่างๆ ของพนักงานนั้น ไม่มีทักษะและ ความสามารถในการขับขี่สนับสนุนพัฒนาพนักงาน ให้มีทักษะ ความสามารถการขับขี่เพิ่มขึ้น เริ่มตั้งแต่ การคัดสรรหาบุคลากรที่ตรงลักษณะงาน และผ่าน การทดสอบใบอนุญาตในการขับขี่ส่งพนักงานขับรถ เข้าร่วม โครงการของกรมขนส่งทางบก กรมการ พัฒนาฝีมือแรงงาน หรือจัดฝึกอบรม โดยองค์กร ภายใน และภายนอกให้มีทักษะ และความสามารถ ในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น 2.4) ปัญหาพนักงานขับรถ ไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอต้องจัดวางแผนตาราง เดินทางให้เหมาะสมกับเวลาที่พักผ่อนให้มีพนักงาน ขี่รถสองคนเพื่อผลัดเปลี่ยน และให้มีสถานที่ สำหรับพักผ่อนสนับสนุนให้พนักงานขับรถมีเวลา พักผ่อนตามที่กฎหมายกำหนดให้สภาพร่างกายมี ความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ 2.5) ปัญหา พนักงานดื่มนสุรา หรือสารกระตุ้น ก่อนหรือขณะขับขี่ ธรรมชาติจัด โครงการพนักงานขับรถใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ มีการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ก่อนปฏิบัติงานเป็นประจำ ทั้งสุ่มตรวจสารเสพติดทั้ง ในสถานที่ และนอกสถานที่ขณะปฏิบัติงานอย่าง ต่อเนื่อง จัดอบรมรณรงค์ให้ความรู้ถึงโทษ กำหนด บทลงโทษ และมีการลงโทษอย่างเคร่งครัด หรือจัด โครงการขับขี่ปลอดภัยปราศจากสารเสพติดโดยมี การมอบรางวัลเพื่อเป็นการจูงใจ 2. 6) ปัญหา ยานพาหนะไม่ได้มาตรฐาน และไม่พร้อมให้บริการ จัดอบรมให้ความรู้ การดูแลบำรุงรักษา แก่พนักงาน ขี่รถในเมืองต้นเข้าซ่อมบำรุงตรวจสอบสภาพตามระยะ ที่กำหนด ให้มีช่างบริการซ่อมที่เพียงพอได้มาตรฐาน ทั้งสามารถตรวจสอบสภาพความพร้อมของยานพาหนะ ก่อนการเดินทางเพื่อให้เกิดความปลอดภัย จัดให้มี เครื่องมืออุปกรณ์สำหรับแก้ไขเบื้องต้น และจัดให้มี ช่างซ่อมภายนอกสำหรับกรณีฉุกเฉิน 2.7) ปัญหาของ

การติดตามประสานงานแก้ไขปัญหาที่รวดเร็ว และถูกต้องอบรมให้ความรู้ขั้นตอนต่างๆ การปฏิบัติงานประสานงาน ขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้องทั้งเจ้าหน้าที่ และพนักงานขับรถให้สามารถติดต่อได้ทั้งสองฝ่ายให้มีเจ้าหน้าที่ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว 2.8) ปัญหาการควบคุมติดตามยานพาหนะระหว่างการขนส่งสนับสนุนเทคโนโลยีในการติดตามสถานะยานพาหนะเพื่อให้ติดตามยานพาหนะในระหว่างการขนส่งที่เป็นปัจจุบัน เช่น นำระบบบริหารจัดการกองรถ (Transport Management System: TMS) หรือระบบติดตาม GPS มาเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้ความรู้เจ้าหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องตลอดการขนส่ง 2.9) ปัญหาการอบรมให้ความรู้เพิ่มทักษะการขับขี่ที่ปลอดภัย การจัดอบรมสนับสนุนการให้ความรู้ขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้องทั้งอบรมพัฒนาทักษะความชำนาญในการขับอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทั้งจัดอบรมภายใน และส่งพนักงานร่วมฝึกอบรมในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการขนส่งทางบก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน 2.10) ปัญหาอัตราค่าตอบแทนและสวัสดิการพนักงานขับรถ จัดอัตราค่าตอบแทนให้เป็นธรรมทั้งสองฝ่ายทั้งพิจารณาค่าตอบแทนตามตลาดแรงงานที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย เลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานทั้งจัดให้ค่าตอบแทนอย่างอื่น หรือค่าเที่ยววิ่งให้เหมาะสมกับผลงานเพื่อเป็นแรงจูงใจ และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วยค่าจ้างที่เป็นธรรมเหมาะสมสามารถเลี้ยงชีพในสังคมอย่างปกติสุข และเป็นการรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้อยู่กับองค์กรต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลสาเหตุ และปัญหาในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงที่ล่าช้าในจังหวัดระยอง
2. ได้ข้อมูลแนวทางการพัฒนาลดความล่าช้าในการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงในจังหวัดระยอง

ข้อสรุป

คณะผู้วิจัยได้นำประเด็นมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุ และปัญหาในการขนส่งโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางบก ที่มีผลต่อการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ที่ล่าช้า พบมากที่สุด เป็นสภาพเส้นทาง และระยะทางในการขนส่ง และสอดคล้องกับเกษม ชูจารุกุล (2555: 2-3) ได้กล่าวว่า หลักการวิเคราะห์การขนส่งเส้นทางเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่ามาวิเคราะห์ในการขนส่งสินค้าและคำนวณ อภิปรัชญาสกุล (2553: 169-170) ได้กล่าวว่า เส้นทางเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการขนส่งให้เกิดความรวดเร็ว การศึกษาสภาพเส้นทางที่จะใช้ในการบรรทุกน้ำหนักในแต่ละเส้นทางที่ความเหมาะสมทั้งการพิจารณาระยะทางที่ในการขนส่งให้เหมาะสมกับแผนตารางเดินรถสามารถทำการส่งมอบได้รวดเร็ว ความล่าช้ารองลงมาเป็น โครงข่ายเส้นทางที่เชื่อมโยงได้สะดวก และรวดเร็ว การศึกษาวางแผนการเดินรถในโครงข่ายเส้นทางในการขนส่งพิจารณาการเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางสำหรับการส่งมอบได้รวดเร็วทันเวลา และมีประสิทธิภาพซึ่งภาครัฐควรสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวก ในการพัฒนาระบบขนส่งและสอดคล้องกับ กรมทางหลวง (2553: ออนไลน์) ได้กล่าวว่าโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานช่วยทำให้การติดต่อสะดวกรวดเร็วทำให้การพัฒนา ระบบขนส่งดียิ่งขึ้น

2. ระบบการขนส่งที่มีผลต่อการขนส่งสินค้าปุ๋ยเคมีของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง มีความล่าช้าพบมากที่สุดเป็นพนักงานไม่มีทักษะ และความสามารถในการขับขี่ ดังนั้นปัจจัยสำคัญในการที่จะนำพวังก่อให้เกิดบรรลุเป้าหมายโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการสรรหาที่ตรงตามลักษณะงานต้องผ่านการทดสอบเพื่อขอใบอนุญาตเป็นทักษะสำหรับผู้ขับขี่ การฝึกอบรม การเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ปลอดภัย เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถความชำนาญ และการปฏิบัติงานถูกต้องสอดคล้องกับ สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร (2552: ออนไลน์) และ สุจิตรา ชนนันท์ (2555: 24) ได้กล่าวว่า วิธีการ และขั้นตอนการเป็นผู้ขับขี่ตามกฎหมายกำหนด และการฝึกอบรมเป็นการช่วยเพิ่มทักษะความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับ วรากรณ์ ทองเก้ง (2551: ค) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการ โลจิสติกส์การขนส่งทางบกด้วยโลจิสติกส์แบบสินค้าของกลุ่มสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศไทย พบว่า ประสิทธิภาพในการให้บริการขนส่งทางบกแบบสินค้า ให้มีความสำคัญในด้านความปลอดภัย ด้านความแน่นอนเชื่อถือได้ การให้บริการอย่างมีคุณภาพความต้องการของลูกค้า การติดต่อสื่อสาร ส่งผลต่อการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งทางบกได้แก่ ความรวดเร็ว และระยะเวลาในการส่งมอบ ภาพลักษณ์ของบริษัท และพนักงาน ผู้ให้บริการ

3. กฎหมายขนส่งที่มีผลต่อการขนส่งสินค้าปุ๋ยเคมีของสถานประกอบการที่ล่าช้าพบมากที่สุดเป็นสภาพยานพาหนะที่ไม่ได้มาตรฐานและไม่พร้อมให้บริการให้ความรู้การดูแลบำรุงรักษาแก่พนักงานขับรถในการตรวจสอบสภาพยานพาหนะเบื้องต้น ซ่อมบำรุงตรวจเช็คตามระยะที่กำหนดทั้งให้มีช่างซ่อมอย่างเพียงพอพร้อมบริการยานพาหนะ มีมาตรฐานพร้อมใช้งานอยู่เสมอสามารถเดินทางได้อย่างปลอดภัยส่งมอบได้ทันตามกำหนดเวลาโดยไม่เสียระหว่างทางสอดคล้องกับ คำนาย อภิปรัชญาสกุล (2553: 169-170) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญในการขนส่ง สภาพยานพาหนะต้องได้มาตรฐาน และพร้อมให้บริการอยู่เสมอ และสภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2551: 145-150) ได้กล่าวว่า มาตรฐานของยานพาหนะต้องได้ตามลักษณะการใช้งานที่กำหนดเพื่อความปลอดภัย ความล่าช้ารองลงมาเป็นพนักงานขับรถไม่มีเวลาพักผ่อนเพียงพอทำให้สภาพร่างกายไม่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ทั้งมีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายเนื่องจากเกิดอาการเมื่อยล้าจากการขับขี่เป็นระยะเวลานานๆ เพื่อความปลอดภัย และการขนส่งที่มีประสิทธิภาพทันต่อเวลาส่งมอบ สอดคล้องกับ คำนาย อภิปรัชญาสกุล (2553: 169) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพการขนส่งจากสภาพความพร้อมของพนักงานขับรถเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพการส่งมอบรวดเร็วยิ่งขึ้น ความล่าช้าท้ายสุดเป็น พนักงานดื่มสุราหรือสารกระตุ้นก่อน หรือ ขณะขับขี่ สอดคล้องกับ สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่ง และจราจร (2552: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติงานของพนักงานขับรถต้องไม่ให้มีสารเสพติด

คิดหรือมีสารแอลกอฮอล์ในร่างกายอาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงทำให้เกิดการขนส่งที่ล่าช้า และสอดคล้องกับ ลิปดา ถนอมทรัพย์ (2551: ค) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการขนส่งของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็ก พบว่า ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อประสิทธิภาพการขนส่งด้านต้นทุนมากที่สุด ส่วนด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้ และการเติบโตอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการขนส่งทำให้ความสำคัญในการส่งมอบที่รวดเร็ว ถูกต้องครบถ้วน ลดต้นทุนในการขนส่ง ขนาดการลงทุนพนักงานบรรทุก ไม่ต่างกัน แต่ต่างกันในด้านมุมมองการเรียนรู้ และการเติบโต

4. ระบบสารสนเทศการขนส่ง ที่มีผลต่อการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผงของของสถานประกอบการที่ล่าช้า พบว่า การควบคุมติดตามยานพาหนะระหว่างขนส่ง การจัดอบรม ให้ความรู้ ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการประสานงานที่ถูกต้องรวดเร็ว แม่นยำ มีเจ้าหน้าที่ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องแก้ไขปัญหาอย่างทันที่ด้วยเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ วิศิษฐ์ วัฒนานุกุล (2552: 47) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศการขนส่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการยานพาหนะให้รวดเร็ว และแม่นยำสามารถขนส่งได้รวดเร็วยิ่งขึ้นความล่าช้าลดลงมา พบว่า เป็นการติดตามประสานงานรวดเร็ว และถูกต้องมีเจ้าหน้าที่ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างทันที่ในการประสานงานเพื่อตอบสนองความต้องการ และสอดคล้องกับ คำนาย อภิปรัชญาสกุล (2555: 2) ได้

กล่าวว่า ระบบสารสนเทศของการขนส่งจำเป็นต้องมีข้อมูลที่รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเป็นปัจจุบันในการตัดสินใจ และสอดคล้องกับ นิตินันท์ ณ พัทลุง (2553: ข) ได้ศึกษา แนวทางระบบวิเคราะห์ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความล่าช้าจากการส่งมอบวัตถุดิบกรณีศึกษา บริษัทไทยโตะชิบาอุตสาหกรรม จำกัด พบว่า การพัฒนาระบบวิเคราะห์ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความล่าช้าจากการส่งมอบวัตถุดิบเพื่อให้ผู้ใช้สามารถติดตามวัตถุดิบที่มีความน่าจะเป็นสูงที่จะเกิดความล่าช้าจากการส่งมอบ กำกับ และติดตามที่จะเกิดความล่าช้าได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ลดโอกาสที่จะเกิดความล่าช้าซึ่งระบบงานนี้พัฒนาขึ้นโดยใช้ Naive Bayes Model ในการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นและใช้เครื่องมือ Microsoft Business Intelligence พัฒนาโปรแกรมผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อระบบเทคโนโลยีมากที่สุดที่พัฒนาขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการจัดตารางเวลาการเดินทางเพื่อลดปัญหาความล่าช้าในการขนส่ง และเพิ่มขีดความสามารถในการทำกำไร และสอดคล้องกับ สายชล การิพจน์ (2553: จม) ได้ศึกษาการนำโปรแกรมการจัดตาราง Interactive Production Scheduling and Sequencing Software (IPSS) เป็นเครื่องมือช่วยการศึกษาด้วยการพิจารณาผลลัพธ์ที่ได้ของ 2 ตัววัดผล (Measures of Performance) พบว่า ผลรวมค่าของเวลาล่าช้าของงาน (Total Tardiness) และจำนวนงานที่ล่าช้า (Number of Tardy Job) โดยทำการใช้วิธีในการจัดทำตารางของ 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) แบบเชิงกำลังใช้งาน (Active Schedule Generation) และ 2) เชิงไม่หน่วงเหนี่ยว (Non delay Schedule Generation) ประกอบด้วย กฎที่ใช้ทำการศึกษาจำนวน 3 กฎ ได้แก่ กฎ SPT กฎ LPT และ กฎMPWT ซึ่งวิธีที่ใช้ในการจัดทำตารางเป็น

ผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้โปรแกรม IPSS เป็นวิธีจัดตารางแบบเชิงไม่หน่วงเหนี่ยว (No delay Schedule Generation) ด้วยการเลือกใช้ กฎ LWKP (Least Work Remaining) ผลจากการทดลองปฏิบัติการสามารถลดปัญหาความล่าช้าส่งผลให้สร้างรายได้จากงานรับช่วงบริการขนส่งเพิ่มขึ้น และกำไรเพิ่มขึ้นหลังจากได้ทำการปรับปรุงแล้ว

5. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อการขนส่งสินค้าปูนซีเมนต์ผง ขอสถานประกอบการในจังหวัดระยองที่ล่าช้า พบว่า การอบรมให้ความรู้เพิ่มทักษะการจับชี้ที่ปลอดภัยการอบรมพัฒนาให้ความรู้ ขั้นตอนการวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องทั้งพัฒนาทักษะความสามารถ ความชำนาญในการจับชี้ที่ปลอดภัยอย่างต่อเนื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งที่ความปลอดภัยในการส่งมอบสอดคล้องกับ กรมควบคุมมลพิษ (2544: 44-63) และสอดคล้องกับ คำนาย อภิปรัชญาสกุล (2553: 168-169) ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานการขนส่งเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และการพัฒนาการขนส่งควรเน้นเรื่องความปลอดภัย พนักงานขนส่งมีทักษะการจับชี้ที่ปลอดภัย ความล่าช้ารองลงมา พบว่าอัตราค่าตอบแทน และสวัสดิการของพนักงานขับรถ ควรจัดอัตราค่าตอบแทนให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นธรรมทั้งสองฝ่ายตามลักษณะงานเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ด้วยค่าจ้างที่เป็นธรรมสามารถเลี้ยงชีพอย่างปกติสุข ทั้งจัดค่าตอบแทนอย่างอื่นที่เหมาะสม หรือค่าเที่ยววิ่งที่เหมาะสมกับประสิทธิภาพงานที่ได้รับ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ช่วยรักษาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ให้อยู่กับองค์กร ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่รวดเร็ว และตอบสนองต่อลูกค้าดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ชงชัย สันติ

วงษ์ (2546: 1-7) ได้กล่าวว่า อัตราค่าจ้าง และค่าตอบแทนก่อให้เกิดประสิทธิภาพงานที่ดีในหน้าที่ และผลการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับ วรากรณ์ ทองเก้ง (2551: ค) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการ โลจิสติกส์การขนส่งทางบกด้วย โลจิสติกส์แบบดินของกลุ่มสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศไทย พบว่า ประสิทธิภาพในการให้บริการขนส่งทางบกแบบดินให้ความสำคัญในด้านความปลอดภัย ด้านความแน่นอนเชื่อถือได้ คุณภาพการบริการ การสนองต่อความต้องการของลูกค้า การติดต่อสื่อสาร ความรวดเร็ว ระยะเวลาการส่งมอบ ภาพลักษณ์ของบริษัท และพนักงาน ผู้ให้บริการ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งทางบกด้วย โลจิสติกส์แบบดิน

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

- 1) ปัญหาที่มีสาเหตุจากบุคลากรเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในเวลาอันรวดเร็ว ต้องอาศัยการประสานการณ์ ความชำนาญ และการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะในการทำงาน
- 2) เมื่อพบความล่าช้าเกิดขึ้นควรมีการตอบสนองการแก้ปัญหาที่รวดเร็วในทันที ขณะที่มีการปฏิบัติงานช่วยสามารถลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้
- 3) การประเมินผลพนักงานแต่ละคนเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร ถ้ามีการผิดพลาดที่เกิดขึ้นจะได้แก้ไขตรงจุด
- 4) สามารถนำแผนการดำเนินงานข้างต้นไปประยุกต์ใช้กับปัญหาและการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งสินค้าประเภทอื่น เพื่อช่วยลดความล่าช้าที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในด้านการจัดเส้นทางเดินทางที่เหมาะสมกับการขนส่งเพื่อให้ได้เส้นทางที่สั้นและประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีและได้รับการสนับสนุนจากวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม และขอขอบคุณ ดร. สิทธิชัย ฝรั่งทอง และ ดร. รุทกุต ปานขลิบ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ความรู้และข้อเสนอแนะต่างๆ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน ที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบในการสนทนากลุ่ม

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร เจ้าหน้าที่พนักงานสถานประกอบการในจังหวัดระยองที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจเสมอมาขอขอบคุณครอบครัว และพี่สาว พี่ชาย น้องชาย ที่คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือด้านต่างๆ แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา และคุณงามความดีใด ๆ ที่จะเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. คู่มือการขนส่งวัสดุ

อินเทอร์เน็ตราย. [Access on August 02, 2013]

Available from: <http://logisticscorner.com/index.php/2009-05-25-00-4543>

/transportation /2661-danger-transport.html.

กรมทางหลวง. ข้อมูลทางหลวง. Retrieved on August 21, 2013, from [http://www.doh.go.th.](http://www.doh.go.th;); 2553.

เกษม ชูจารุกุล. ระบบการขนส่ง และการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: วีพรีนท์; 2555.

ขนส่งไทย. รายชื่อสถานประกอบการ. from <http://> Retrieved on August 22, 2013, <http://xn--22ck2cg1c5b314a.com/>.

กานาย อภิปรัชญาสกุล. การจัดการขนส่งพิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี: วิชั่น พีริเพรส; 2551.

_____. โลจิสติกส์และการจัดการซัพพลาย เช่น กลยุทธ์สำหรับลดต้นทุน และเพิ่มกำไร. กรุงเทพฯ: โฟกัส มีเดีย แอนด์ พับลิชซิ่ง; 2553.

_____. การบริหารระบบข้อมูลโลจิสติกส์. กรุงเทพฯ: โฟกัส มีเดีย แอนด์ พับลิชซิ่ง; 2555.

_____. การจัดการขนส่งสินค้าในงานโลจิสติกส์. กรุงเทพฯ: โฟกัส มีเดีย แอนด์ พับลิชซิ่ง; 2556.

นิตินันท์ ณ พัทลุง. ระบบวิเคราะห์ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความล่าช้าจากการส่งมอบของวัสดุดิบ กรณีศึกษา: บริษัทไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2553.

ลิปดา ถนอมทรัพย์. การพัฒนาตัวชี้วัด

ประสิทธิภาพการขนส่งของผู้ประกอบการ

- ในอุตสาหกรรมเหล็ก.ปริญญาานิพนธ์ธุรกิจ
มหาบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร; 2551.
- วารสารณ์ ทองแก่ง. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์
การขนส่งทางบกด้วยโลจิสติกส์แบบสินข
อง กลุ่มสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศ
ไทย.ปริญญาานิพนธ์ธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร. 2551.
- วิศิษฐ์ วัฒนานุกูล. การจัดการไอทีโลจิสติกส์.
กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น. 2552.
- สาธิต พะเนียงทอง. การจัดการโซ่อุปทาน เชียงกล
ยุทธ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น; 2549.
- สำนักงานจังหวัดระยอง. ข้อมูลสภาพการขนส่ง.
Retrieved on May 23, 2014, from: [http://
http://www.rayong.go.th/v2/](http://http://www.rayong.go.th/v2/).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และ
สังคมแห่งชาติ. การพัฒนาระบบโครงสร้าง
พื้นฐานและโลจิสติกส์ในประเทศไทย
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ
โลจิสติกส์ของไทย ฉบับที่ 2 (2556-2560).
กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี. (2556)
Retrieved on May 23, 2014, from:
<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid>
= 118.
- สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่ง และ จราจร.
กฎหมายการขนส่งและจราจร และ
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง. Retrieved on April
27, 2014, from [http://www.otp.go.th/
index.php/law.html](http://www.otp.go.th/index.php/law.html).
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง.
ยุทธศาสตร์. Retrieved on June 20, 2014,
from <http://www.industry.go.th/rayong>.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. คู่มือ
แนะนำมาตรฐานโลจิสติกส์. กรุงเทพฯ:
ประชุมทอง พรินต์ติ้ง กรุ๊ป; 2551.
- สายชล การิพจน์. การจัดการเวลาการเดินทาง
เพื่อลดปัญหาความล่าช้าในการขนส่ง และ
เพิ่มขีดความสามารถในการทำกำไร
ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.
สาขา การจัดการโซ่อุปทานแบบบูรณาการ
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต; 2553.

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการบริการสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร FACTORS AFFECT THE SERVICE STANDARDS OF ACCOUNTING FIRMS IN BANGKOK

มิตร ทองกาบ

MIT THONGKARB

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, Star_saimai@hotmail.com

บทคัดย่อ:

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการบริการสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับปรุงคุณภาพการบริการของสำนักงานรับทำบัญชี คุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกซื้อบริการของลูกค้า เนื่องจากข้อมูลบัญชีและรายงานทางการเงินที่สำนักงานบัญชีจัดทำให้ลูกค้าจะส่งผลต่อการตัดสินใจเชิงธุรกิจและการวางแผนกลยุทธ์ที่จะสามารถสร้างความสำเร็จให้กับธุรกิจได้ ปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาคือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองคุณภาพของสำนักงานบัญชี พ.ศ.2550 ตามประกาศของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี คุณสมบัติของสำนักงานบัญชี และรูปแบบของสำนักงานบัญชี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งให้หัวหน้าสำนักงานบัญชีจำนวน 300 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร และได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 210 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า 1) นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในด้านความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี ความสามารถด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของสำนักงานบัญชี ความสามารถด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี มีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี 2) คุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีในด้านความรู้วิชาชีพและด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพมีผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี 3) รูปแบบของสำนักงานบัญชีต่างกันคุณภาพการบริการของสำนักงานต่างกัน รูปแบบสำนักงานต่างกัน นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีต่างกัน ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนายกระดับคุณภาพสำนักงานบัญชีให้มีมาตรฐานสากลอีกด้วย

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการบริการสำนักงานบัญชี

Abstract:

The research on “Factors Affecting to the Service Standards of Accounting Firms in the Bangkok Metropolitan Area” was done to study problems and obstacles in improving service quality of accounting firms. The service quality of accounting firms was one factor of customers in choosing to buy the service because accounting data and financial statements that accounting offices provided to the customers affected to business decisions and strategic planning, leading to success of the business. The factors used in the study were criteria and conditions in quality accreditation of accounting offices in 2007 specified in the notification of Department of Business Development, Ministry of Commerce, which related to policy and process of accounting firms, qualifications of accounting firms, and forms of accounting firms. The research collected data from questionnaires

distributed to heads of 300 accounting firms in the Bangkok metropolitan area and got back the questionnaires from 210 accounting firms, equal to 70 % The results showed that 1) policy and process of accounting firms in terms of executives' responsibilities towards policy and process of accounting firms, operating abilities as specified in the code of ethics of accounting firms, and process abilities related to customers of accounting firms had positive effects towards the service quality of accounting firms, 2) accountants' qualification of accounting firms in professional knowledge and code of ethics in profession had effects towards the service quality of accounting firms, and 3) different forms of accounting firms had effects towards the service quality of accounting firms. The findings from the research can be applied in enhancing quality of accounting firms to be international standard.

Keywords : Factors Affect the Service Standards of Accounting Firms

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกซื้อบริการของลูกค้าเนื่องจากข้อมูลทางการบัญชีและรายงานทางการเงินที่สำนักงานบัญชีจัดทำให้ลูกค้าจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจและการวางแผนกลยุทธ์ที่จะสามารถสร้างความสำเร็จให้ธุรกิจ ปัจจุบันข้อมูลทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ใช้งบการเงินทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นนักลงทุน เจ้าหนี้ ผู้ถือหุ้นและสาธารณชนทั่วไปโดยผู้ใช้งบการเงินต้องการนำข้อมูลทางการเงินมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์พยากรณ์หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจในปัจจุบันมีผู้ตั้งสำนักงานบัญชีใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมายทำให้คุณภาพของมาตรฐานการทำบัญชีลดลงไม่ว่าจะเป็นในด้านการตอบสนองต่อลูกค้า ด้านให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้า ด้านการดูแลเอาใจใส่ต่อลูกค้า ด้านภาพลักษณ์และด้านความน่าเชื่อถือของสำนักงานบัญชี เนื่องจากพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี และผู้ทำบัญชีมีภาระหนักถึงความสำคัญในเรื่องการจัดทำบัญชีมากขึ้น เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้มีหน้าที่ทำบัญชีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งส่งผลให้สำนักงานบัญชีมีบทบาทในวงกว้างขึ้น แต่ในขณะเดียวกันประเทศ

ไทยของเราอยู่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ยังคงต้องอาศัยระยะเวลาในการฟื้นตัว สำนักบัญชีก็เช่นเดียวกัน ในแต่ละแห่งมีการแข่งขันทางธุรกิจสูงเพื่อรักษาฐานลูกค้าเดิม และขยายฐานลูกค้าใหม่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย จึงต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของสำนักงานบัญชี การปรับกระบวนการทำงานและเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันให้บริการแก่ลูกค้า การปรับรูปแบบการบริหารและพัฒนาบริการในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บริการที่ครอบคลุมทุกความต้องการของลูกค้า ด้วยมาตรฐานการให้บริการที่ทัดเทียมระดับสากล โดยถือหลักที่ว่าลูกค้าเป็นหัวใจสำคัญขององค์กร แต่การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่างๆ ทำให้ความต้องการของลูกค้าเปลี่ยนไป จากเดิมที่ความต้องการของลูกค้ามีลักษณะคล้ายๆ กัน และยอมรับในสินค้าและบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เปลี่ยนมาเป็นความต้องการเฉพาะเจาะจงเป็นความต้องการพิเศษเฉพาะตัว ลูกค้ามีความต้องการที่จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษมากขึ้น ดังนั้นธุรกิจที่จะสามารถแข่งขันและดำเนินไปด้วยดี จึงจำเป็นต้องรู้สภาพของการเปลี่ยนแปลงให้เร็วกว่าคู่แข่งทั้งนี้เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันนั่นเอง ดังนั้นการบริหารจัดการเกี่ยวกับคุณภาพของสำนักงานบัญชีจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สำนักงานบัญชีต้องพยายามส่งเสริมและสนับสนุน

ให้เกิดขึ้นภายในสำนักงานบัญชีเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันด้านคุณภาพการบริการที่ให้กับลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ และที่สำคัญคือธุรกิจสำนักงานบัญชียังเป็นธุรกิจที่ให้บริการซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้าบริการระหว่างประเทศขององค์การการค้าโลก นั้นหมายความว่านักธุรกิจของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกสามารถเข้าร่วมลงทุนหรือเปิดสำนักงานบัญชีในประเทศไทยได้ และในขณะเดียวกันนักธุรกิจของประเทศไทยก็สามารถเข้าไปลงทุนหรือเปิดสำนักงานบัญชีในประเทศอื่นที่เป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลกได้ เช่นเดียวกัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักงานบัญชีในประเทศไทยต้องยกระดับคุณภาพให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่การแข่งขันในเวทีโลก

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาคุณสมบัติสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร
- (2) เพื่อศึกษาคุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร
- (3) เพื่อศึกษานโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร
- (4) เพื่อศึกษาคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี

สมมุติฐานการวิจัย

- (1) คุณสมบัตินักบัญชีของสำนักงานบัญชีส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี
- (2) นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี

- (3) รูปแบบของสำนักงานบัญชีต่างกันคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการการศึกษาจากความเห็นของหัวหน้าสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครที่ขึ้นทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) สำนักงานบัญชีและผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานสากล ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนธุรกิจของกิจการขนาดกลางและขนาดกลางและขนาดย่อมในการจัดหาเงินทุน การตัดสินใจลงทุน และการวางแผนภาษี เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต
- (2) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชี
- (3) สถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสามารถใช้เป็นทางในการจัดอบรมให้ความรู้แก่สำนักงานบัญชี และผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีให้คุณภาพเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณะชน และลูกค้าที่มาใช้บริการ

แนวคิดทฤษฎี

ความหมายและลักษณะการให้บริการ การบริการ (Service) คือกระบวนการของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในการส่งมอบบริการให้ลูกค้า โดย

ลักษณะที่สำคัญ 4 ลักษณะดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

(1) จับต้องไม่ได้ (Intangible) ไม่มีลักษณะทางกายภาพ ลูกค้าไม่สามารถทราบล่วงหน้าได้ว่าตนเองจะได้รับบริการในรูปแบบใด เนื่องจากบริการเป็นผลการปฏิบัติงาน (Performance) มากกว่าเป็นวัตถุ (Objects) ไม่สามารถสัมผัส หรือเห็นได้เหมือนสินค้า อาศัยประสบการณ์ที่เคยได้รับบริการมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจใช้บริการ ดังนั้นผู้ให้บริการจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้าตัดสินใจใช้บริการได้เร็วขึ้น

(2) ไม่สามารถแบ่งแยกการให้บริการได้ (Inseparability) การบริการเป็นการผลิตและการบริโภคในเวลาเดียวกัน ผู้ให้บริการไม่สามารถให้บริการลูกค้าพร้อมกันหลายรายในเวลาเดียวกันได้ เนื่องจากลักษณะของลูกค้าไม่เหมือนกัน

(3) ไม่แน่นอน (Variability) ลักษณะของการบริการไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้บริการเป็นใคร จะให้บริการเมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร เช่น อาจารย์ผู้สอนในชั่วโมงที่อารมณ์ดีมีการเตรียมตัวดีจะสอนดี ในชั่วโมงที่อารมณ์ไม่ปกติและขาดการเตรียมตัวคุณภาพการสอนจะต่ำ ดังนั้นผู้ให้บริการจะต้องมีการควบคุมคุณภาพ 2 ขั้นตอนคือ

- ตรวจสอบ คัดเลือก และฝึกอบรมพนักงานที่ให้บริการ
- สร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า โดยรับฟังคำแนะนำและข้อเสนอแนะของลูกค้า การสำรวจข้อมูลของลูกค้า และการเปรียบเทียบ ทำให้ได้รับข้อมูลเพื่อการแก้ไขปรับปรุงบริการให้ดีขึ้น

(4) ไม่สามารถเก็บไว้ได้ (Perishability) บริการไม่สามารถเก็บไว้ได้ จึงมีกำลังการผลิตที่ไม่ใช่บางเวลาและบริการไม่มีสินค้าคงคลัง ถ้าความต้องการของ

ลูกค้ามีสม่ำเสมอ การให้บริการก็จะมีปัญหา แต่ถ้าลักษณะความต้องการไม่แน่นอนจะทำให้เกิดปัญหาการบริการไม่ทันหรือไม่มีลูกค้า

ลักษณะการให้บริการของสำนักงานบัญชี
สำนักงานบัญชีเป็นธุรกิจที่ให้บริการด้านการบัญชี โดยอาจจัดตั้งในรูปแบบบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลก็ได้ (ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2550) ปัจจุบันการให้บริการของสำนักงานบัญชีมีหลายรูปแบบนอกเหนือจากการทำบัญชี และตรวจสอบบัญชีให้ลูกค้าแล้ว สำนักงานบัญชีบางแห่งยังมีการให้บริการลูกค้าเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในด้านกฎหมาย ภาษี และการวางแผนธุรกิจ ซึ่งเป็นการสร้างทางเลือกให้กับลูกค้า โดยที่สำคัญจะทำให้สำนักงานบัญชีลดปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนสูญเสียไปในบางเวลาที่ไม่มีลูกค้ามาใช้บริการด้านการทำบัญชี

ความหมายของคุณภาพการบริการ
Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985, p.42) ได้กล่าวว่าคุณภาพบริการ คือการรับรู้ของลูกค้าซึ่งลูกค้าจะทำการประเมินคุณภาพโดยทำการเปรียบเทียบความต้องการ หรือความคาดหวังกับการบริการที่ได้รับจริง และการที่องค์กรจะได้รับชื่อเสียงจากคุณภาพบริการต้องมีการบริการอย่างคงที่อยู่ในระดับของการรับรู้ของลูกค้า หรือมากกว่าความคาดหวังของลูกค้า การประเมินคุณภาพการบริการของลูกค้า นั้นยากกว่าการประเมินคุณภาพสินค้า การรับรู้คุณภาพบริการ เป็นผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบของความคาดหวังของลูกค้ากับการบริการที่ได้รับจริง ซึ่งคุณภาพที่ถูกประเมินไม่ได้เป็นการประเมินเฉพาะผลจากการบริการเท่านั้น แต่เป็นการประเมินที่รวมไปถึงกระบวนการของบริการที่ได้รับ

Oliver, R.L.(1997)ได้กล่าวว่าคุณภาพบริการเป็นลักษณะของแนวความคิดที่มีการมองถึงความเข้าใจว่าลูกค้าคืออย่างไรต่อคุณภาพการบริการ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการบริหารองค์กรให้เกิดประสิทธิผล โดยมีแนวความคิดในการทำความเข้าใจที่สัมพันธ์กันอยู่ 3 แนวความคิดประกอบด้วย ความพึงพอใจของลูกค้า คุณภาพการบริการและคุณค่าของลูกค้า

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในประเทศไทย เพื่อ 1) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายกระบวนการของสำนักงานบัญชี กับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี 2) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี 3) ทดสอบความแตกต่างของรูปแบบสำนักงานบัญชีที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี และ 4) ทดสอบความแตกต่างของรูปแบบสำนักงานบัญชีที่มีผลกระทบต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสำนักงานบัญชีที่ขึ้นทะเบียนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ และมีสถานประกอบการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในเดือนพฤษภาคม 2557

วิธีการเลือกตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างสำนักงานบัญชีจำนวน 300 แห่ง จากจำนวนสำนักงานบัญชีทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3,500 แห่ง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามรูปแบบของสำนักงานบัญชี ได้แก่ รูปแบบความคิดเป็นนิติบุคคล และรูปแบบความเป็นบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล รายละเอียดของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบของสำนักงานบัญชี เป็นดังนี้ 1) สำนักงานบัญชีรูปแบบนิติบุคคล จำนวน 134 สำนักงาน 2) สำนักงานบัญชีรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล จำนวน 166 สำนักงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของหัวหน้าสำนักงานบัญชี โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้ ส่วนที่ 1 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของสำนักงานบัญชี ส่วนที่ 2 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี ส่วนที่ 3 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี ส่วนที่ 4 ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ 210 ชุด และทำการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลเพื่อตอบสนอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ 1) แจกแจงความถี่เกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ของสำนักงานบัญชี 2) แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของหัวหน้าสำนักงานบัญชีเกี่ยวกับ คุณสมบัติผู้ทำบัญชี นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี และคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

(1) ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี จากตำรา บทความและงานวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และจัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในประเทศไทย (2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้หัวหน้าสำนักงานบัญชีจำนวน 5 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาการบัญชีอีก 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (3) ปรับปรุงแบบสอบถาม และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 ตัวอย่างเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะสามารถเข้าใจคำถามอย่างชัดเจน (4) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในประเทศไทย จากข้อมูลดังต่อไปนี้

ข้อมูลทุติยภูมิได้จากศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี

คุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี จากตำรา บทความและงานวิจัย

ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสำรวจความคิดเห็นของหัวหน้าสำนักงานบัญชีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ทั้ง 210 ชุด และทำการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้คือ สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic)

ประกอบด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ของข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

(1) แจกแจงความถี่เกี่ยวกับคุณสมบัติต่างๆ ของสำนักงานบัญชี

(2) แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของหัวหน้าสำนักงานบัญชีเกี่ยวกับ

ก. คุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี

ข. นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี

ค. คุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี

สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจหัวหน้าสำนักงานบัญชีที่ขึ้นทะเบียนกับกรมธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่สำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลและในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า สำนักงานบัญชีส่วนใหญ่มีจำนวนลูกค้าไม่เกิน 100 ราย มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปี มีจำนวนผู้ช่วยทำบัญชีมากกว่า 5 คน โดยผู้ช่วยทำบัญชีทุกคนมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชีส่วนใหญ่ทำงานเต็มเวลา นอกจากนี้ยังพบว่าหัวหน้าสำนักงานบัญชีของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ด้านการทำบัญชีมากกว่า 10 ปี

ด้านคุณสมบัติของผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าผู้ทำบัญชีของสำนักงานมีค่านิยม จรรยาบรรณ ในวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือทักษะในวิชาชีพและความรู้ในวิชาชีพ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีมีค่านิยม จรรยาบรรณ ในวิชาชีพ คีมาก โดยมีความซื่อสัตย์ดีที่สุดในวิชาชีพ รองลงมาคือมีความใส่ใจและการรักษาความลับ ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมตามลำดับ ผู้ทำบัญชีมีทักษะในวิชาชีพค่อนข้างดี โดยมีทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารดีที่สุดในวิชาชีพ รองลงมาคือทักษะเชิงวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางบัญชีและทักษะทางองค์กรและการจัดการตามลำดับ ผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีมีความรู้ด้านบัญชีและการเงินดีที่สุดใน รองลงมาคือความรู้และสมรรถนะด้านเทคโนโลยี และความรู้ด้านองค์กรธุรกิจ ตามลำดับ โดยความรู้ในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานมีค่า Factor Loading อยู่ระหว่าง 0.756 – 0.984 ทักษะในวิชาชีพ มีค่า Factor Loading อยู่ระหว่าง 0.821 – 0.894 และ ค่านิยมจรรยาบรรณในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของ

สำนักงานมีค่า Factor Loading อยู่ระหว่าง 0.714 – 0.984 ตามลำดับ

ด้านนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าสำนักงานบัญชีมีความสามารถด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของสำนักงานบัญชี และมีความสามารถด้านการจัดการเอกสารของสำนักงานบัญชีมากที่สุด เท่ากันรองลงมาคือความสามารถด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี มีความสามารถด้านการติดตามตรวจสอบของสำนักงานบัญชี มีความสามารถด้านความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี มีความสามารถด้านการจัดการทรัพยากรของสำนักงานบัญชี และมีความสามารถด้านการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีตามลำดับ โดยความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี มีค่า Factor Loading อยู่ระหว่าง 0.743 – 0.917

ด้านคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าสำนักงานบัญชีคุณภาพการบริการด้านภาพลักษณ์ของสำนักงานบัญชีสูงสุด รองลงมาคือความน่าเชื่อถือของสำนักงานบัญชี การตอบสนองต่อลูกค้า การดูแลเอาใจใส่ต่อลูกค้าและการให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้าตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยย่อยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี ประกอบด้วย ปัจจัยการตอบสนองต่อลูกค้า ปัจจัยการให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้า ปัจจัยการดูแลเอาใจใส่ต่อลูกค้า ปัจจัยภาพลักษณ์ของสำนักงานบัญชี และปัจจัยความน่าเชื่อถือของสำนักงานบัญชีมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดคุณภาพของสำนักงานบัญชี

ประกอบด้วย 1) ปัจจัยการตอบสนองลูกค้า 2) ปัจจัยการให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้า 3) ปัจจัยการดูแลเอาใจใส่ต่อลูกค้า 4) ปัจจัยภาพลักษณ์ของสำนักงานบัญชี และ 5) ปัจจัยความน่าเชื่อถือของสำนักงานบัญชีมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ โดยมีค่า Factor Loading อยู่ระหว่าง 0.764 – 0.881 และมีค่า

Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.8424

ด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) กำหนดให้ตัวแปรคุณสมบัติผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีเป็นตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 1) ความรู้ในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี 2) ทักษะในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี 3) ค่านิยมจรรยาบรรณในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี โดยมีตัวแปรคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีเป็นตัวแปรตาม ทำการคัดเลือกตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Enter พบว่า คุณสมบัติของผู้ทำบัญชีในด้านความรู้ในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีและค่านิยมจรรยาบรรณในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชีส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีกับคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีพบว่า นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในด้านความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี ความสามารถด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของสำนักงานบัญชี

ความสามารถด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี ความสามารถด้านการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชี และความสามารถด้านการติดตามตรวจสอบของสำนักงานบัญชี ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการทดสอบความแตกต่างของคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีพบว่ารูปแบบของสำนักงานบัญชีต่างกัน คุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยสำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี สูงกว่าสำนักงานบัญชีในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีแตกต่างกันจากสำนักงานบัญชีในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการตอบสนองต่อลูกค้าด้านการให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้าและด้านภาพลักษณ์ของสำนักงานบัญชี โดยสำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีในทุก ๆ ด้าน สูงกว่าสำนักงานบัญชีในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล

ผลจากการทดสอบความแตกต่างของนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีพบว่ารูปแบบของสำนักงานบัญชีต่างกัน นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยสำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีนโยบายและกระบวนการของสำนักงานดีกว่าสำนักงานในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีนโยบายและกระบวนการของสำนักงาน

บัญชีแตกต่างจากสำนักงานบัญชีในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคลอย่างมีนัยสำคัญในด้านความสามารถด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี โดยสำนักงานบัญชีในรูปแบบนิติบุคคลมีนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชี ดีกว่าสำนักงานบัญชีในรูปแบบบุคคลธรรมดาและคณะบุคคล

อภิปรายผลการวิจัย

นโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริหารต่อนโยบายของกระบวนการสำนักงานบัญชี ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของสำนักงานบัญชี ความสามารถด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี ความสามารถในการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชี และความสามารถด้านการติดตามตรวจสอบ ของสำนักงานบัญชี ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีเนื่องจาก 1) ความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อนโยบายและกระบวนการของสำนักงานบัญชีในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนของสำนักงานบัญชี มีการมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับพนักงานอย่างเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ใช้วิธีการสื่อสารที่เข้าใจง่ายและรวดเร็วทันเวลาสอดคล้องกับ (ประโชติ นาสุขตระกูล, 2553) ที่กล่าวไว้ว่าความสำเร็จของการนำนโยบายคุณภาพมาใช้ในองค์กรขึ้นอยู่กับผู้บริหารเป็นสำคัญ โดยพวกเขาเหล่านั้นมีหน้าที่ในการสร้างและสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพขึ้นในองค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหากสำนักงานมีการกำหนดนโยบายและวางแผนธุรกิจได้อย่างเหมาะสมก็จะนำพาให้ผู้ปฏิบัติงานของ

สำนักงานบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้ก็จะนำพาให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนของสำนักงานบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสำนักงานบัญชี 2) การปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของสำนักงานบัญชีเป็นตัวผลักดันให้สำนักงานบัญชีทำงานให้ลูกค้าอย่างตรงไปตรงมาไม่รับทำงานให้ลูกค้าโดยขาดความเป็นอิสระในการพิจารณาเนื้อหาที่ถูกต้อง ครบถ้วน นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และยังเป็นการกระตุ้นสำนักงานบัญชีให้มีจิตสำนึกต่อวิชาชีพ ปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี ไม่เห็นแก่ประโยชน์และผลตอบแทนจนไม่คำนึงถึงความรู้ความสามารถที่จะทำงานให้ลูกค้าได้ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้าภายหลัง สอดคล้องกับ (เพ็ญธิดา พงษ์ธานี, 2552) ซึ่งกล่าวไว้ว่าความโปร่งใสเป็นหัวใจของการดำเนินธุรกิจมีความชอบธรรมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละด้านภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องดังนั้นผู้บริหารสำนักงานบัญชีควรพิจารณารับงานให้ลูกค้าด้วยความเป็นอิสระ และคำนึงถึงความรู้ความสามารถของสำนักงานบัญชีและผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำบัญชีให้เหมาะสมกับงานของลูกค้า 3) กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของสำนักงานบัญชี การปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีและการติดตามตรวจสอบของสำนักงานบัญชี เป็นแนวทางที่ทำให้สำนักงานบัญชีสามารถทำงานให้ลูกค้าได้ตามข้อตกลงและสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้าได้อย่างครบถ้วน สามารถตอบสนองงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา สอดคล้องกับ (Brensinger and Lambert, 1990) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการของลูกค้าเกิดจากความพึงพอใจ 5 ด้าน คือ ความ

น่าเชื่อถือ, ความเชื่อมั่น, การดูแลเอาใจใส่ลูกค้า, การตอบสนองต่อลูกค้า, ภาพลักษณ์ของธุรกิจ ดังนั้น สำนักงานบัญชีจำเป็นต้องจัดทำเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า ในการทบทวนการปฏิบัติงานว่าครบถ้วนตามสัญญาหรือไม่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับลูกค้า โดยสำนักงานต้องเปิดโอกาสให้ลูกค้าสามารถติดต่อได้ตลอดเวลาที่ทำงานให้ลูกค้าเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว 4) คุณสมบัติผู้ทำบัญชี ในด้านความรู้ในวิชาชีพ ผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี และค่านิยม จรรยาบรรณในวิชาชีพผู้ทำบัญชีของสำนักงานบัญชี ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากความรู้ในวิชาชีพผู้ทำบัญชี ทำให้ผู้ทำบัญชีสามารถจัดทำบัญชีให้ลูกค้าได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ตามมาตรฐานการบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ภายใต้กรอบจรรยาบรรณของนักบัญชีที่พึงปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบต่อลูกค้าและสาธารณชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุวรรณ หวังเจริญเดช, 2551) ซึ่งกล่าวว่าผู้ทำบัญชีต้องสามารถให้ข้อมูลเพื่อการสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร ดังนั้นสำนักงานบัญชีควรจัดหาผู้ทำบัญชีที่มีความรู้ความสามารถในมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี หรือจัดให้มีการพัฒนาความรู้ของผู้ทำบัญชีอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการของ

สำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้ เนื่องจากสำนักงานบัญชีส่วนใหญ่มีคุณสมบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขอรับรองคุณภาพ ดังนั้นสำนักงานบัญชีที่มีคุณสมบัติครบถ้วนควรรีบดำเนินการขอรับรองมาตรฐานคุณภาพสำนักงานบัญชี เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันกับสำนักงานบัญชีอื่นทั้งในประเทศและนอกประเทศ ตามนโยบายและกระบวนการของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2550

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี โดยใช้ตัวอย่างประชากรที่มีขนาดใหญ่กว่าการทำวิจัยครั้งนี้
2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีจากนโยบายและกระบวนการของสำนักบัญชีและคุณสมบัติของผู้ทำบัญชี ซึ่งเป็นเพียงปัจจัยภายในของสำนักงานบัญชีเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยภายนอกต่าง ๆ อีกมากมายที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการ และเป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยาก เช่น จำนวนสำนักงานบัญชีที่เป็นคู่แข่ง อัตราค่าบริการของกลุ่มคู่แข่ง จำนวนสถานประกอบการที่ใช้บริการของสำนักงานบัญชี สภาวะเศรษฐกิจของประเทศและของโลก ฯลฯ ดังนั้นการศึกษาปัจจัยภายนอกซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชี จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นที่ควรจะไปศึกษาวิจัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2550).
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองคุณภาพ
สำนักงานบัญชี พ.ศ.2550. (ประกาศ).
กรุงเทพมหานคร.

ประโชติ นำสุขตระกูล. (2553). การศึกษาวิเคราะห์
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจใน
การใช้บริการของสำนักงานบัญชี
(กรณีศึกษาจังหวัดชลบุรี). จังหวัดชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา

เพ็ญธิดา พงษ์ธานี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ
คุณภาพการบริการของสำนักงานบัญชีใน
ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การบริหาร
การตลาดยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.

สุวรรณ หวังเจริญเดช. (2551). ปัญหาการให้บริการ
จัดทำบัญชีของสำนักงานบัญชีในเขตพื้นที่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง,
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต

Brensinger, R.P. and Lambert, D.M. (1990), "Can
the SERVQUAL Scale be Generalized to
Business-to-Business Services" in
Knowledge Development in Marketing,
AMA's Summer Educators' Conference
Proceedings, American Marketing
Association, Chicago, IL, p.289.

Oliver, R.L., 1997. Satisfaction : A behavioral
Perspective on the Consumer. McGraw
Hill, New York. NY,.

Parasuraman, A., Zeithaml, V.A. and Berry, L.L.
(1985), "A conceptual model of service
quality and its implication", Journal of
Marketing, Vol.49, Fall, PP.41-50.

ศึกษากลยุทธ์การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) Marketing strategy study on the traditional retail store

ขวัญรพี ศรีใส

คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, kwanrapee.sr@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพื่อศึกษากลยุทธ์การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) ที่ใช้ในการปรับตัวการดำเนินธุรกิจภายใต้กระแสการขยายตัวของร้านสะดวกซื้อสมัยใหม่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือซึ่งกลุ่มประชากรได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ที่มีทำเลที่ตั้งของร้านค้าอยู่ใน 5 แขวง ในเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) แขวงสามวาตะวันตก 2) แขวงสามวาตะวันออก 3) แขวงบางชัน 4) แขวงทรายกองดิน 5) แขวงทรายกองดินใต้ งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นผู้ประกอบการร้านโชห่วย การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ประกอบการร้านโชห่วย จำนวน 30 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41-50 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีบุคลากรทั้งหมดในร้าน 1-2 คน ระยะเวลาดำเนินการร้านค้าปลีกที่ผ่านมา 1-5 ปี รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจเป็นเจ้าของคนเดียว ขนาดของกิจการร้านค้า 2 คูหา/ไม่ติดแอร์ ด้านกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในผลของแต่ละด้านแล้วพบว่าด้านช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (S.D. = 0.56) รองลงมาคือด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (S.D. = 0.47) ด้านบุคคลมีค่าเท่ากับ 4.01(S.D=0.55) ด้านลักษณะสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีค่าเท่ากับ 3.95 (S.D.= 0.61) ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเท่ากับ 3.93 (S.D = 0.59) ด้านราคามีค่าเท่ากับ 3.78 (S.D = 0.83) ด้านกระบวนการให้บริการ มีค่าเท่ากับ 3.66 (S.D = 0.55)

คำสำคัญ: กลยุทธ์/ส่วนประสมทางการตลาด/ร้านค้าปลีก

ABSTRACT:

This research study the marketing strategies of traditional retailers (grocery) are used to adapt the business under the current expansion of the modern convenience store. The survey research Using a questionnaire, which population groups are. Entrepreneurs traditional retailers. The store has a prime location in the 5th district of Khlong Sam Wa. Bangkok: 1) Sam Wa West District 2) Sam Wa East District 3) Road, Chan 4) Road, Sai Kong Din 5) Road beneath the sand pile. Data were collected from 30 traditional trade retailers. And the data was statisticaanalyzed by the frequency, the mean and the standard deviation.

The results of this study found. Most of the households are female, 41-50 years of age, marital status, education level below secondary. All personnel in the period 1-2 run retailers over the past 1-5 years, establishing a business model as the sole owner. Size of company stores, two stand / not air conditioned. Strategic marketing mix operators, traditional retailers. At a high level Considering the results of each side, and then found that the distribution channel is at the highest level. The mean was 4.22 (SD = 0.56), followed by the product. The mean was 4.11 (SD = 0.47), the individual is equal. 4.01 (SD = 0.55) in the manner the environment, physical value of 3.95 (SD = 0.61) and marketing promotions are equal 3.93 (SD = 0.59), The price is equal to 3.78 (SD = 0.83) below. process serving is equal to 3.66 (SD = 0.55).

KEYWORDS: Strategy , marketing mix , retailers.

คำนำ

ในปัจจุบันร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม หรือ ร้านโชห่วย กำลังประสบปัญหา อย่างหนักในการแข่งขันกับร้านค้าปลีกสมัยใหม่ที่เปิดดำเนินการอย่างแพร่หลายในหลายพื้นที่ ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตของคนไทยในประเทศไทย ที่เน้นความสะดวกรวดเร็วและทันสมัยมากขึ้นและขนาดของครอบครัวที่เปลี่ยนมาเป็นขนาดเล็กทำให้การบริโภคเปลี่ยนไป ซึ่งแนวโน้มในอนาคตผู้บริโภคจะเน้นการซื้อสินค้าจากร้านค้ารูปแบบใหม่มากขึ้น เพราะมีความสะดวกสบาย ความหลากหลายของตัวสินค้า การบริการ และรูปแบบชีวิตที่เร่งรีบ มากขึ้นจะเป็นปัจจัยทำให้คนไทยหันมาใช้บริการร้านสะดวกซื้อมากขึ้น

ความสามารถในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลาได้อย่างรวดเร็ว จึงเกิดการแข่งขันในระยะยาวของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) และทำให้กระบวนการสนับสนุนปัจจัยนำเข้าในการให้บริการ, รูปแบบของการวิจัยและพัฒนา, การออกแบบ, การตลาด, การส่งผ่านต่างๆ และแบบจำลอง การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ผลักดันให้ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมต้องเพิ่มความเร็วในกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้ และ

เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อตอบสนองต่อตลาด และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งปัจจุบันความน่าสนใจของร้านสะดวกซื้อคือ กลยุทธ์การบริหารการจัดการร้านสะดวกซื้อที่สามารถปรับตัวของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) และแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนารูปแบบร้านค้าให้ดูสดใสและการบริการที่รวดเร็ว การคัดเลือกสินค้าที่ตรงต่อความต้องการของผู้บริโภค การจัดวางสินค้าภายในร้านให้ดูสะอาดเรียบร้อยและทันสมัย การสร้างคุณค่าในการบริการ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ภายในร้าน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในร้านที่ทันสมัยตลอดเวลาและความปลอดภัยภายในร้านค้า ตลอดจนการควบคุมมาตรฐานคุณภาพสินค้าและการบริการให้เป็นสากล ดังนั้นรูปแบบร้านสะดวกซื้อจึงมีการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งสถานการณ์เป็นสิ่งกระตุ้นสำคัญที่ทำให้เกิดรูปแบบร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

สินค้าของผู้บริโภค โดยมีเหตุผลในการเลือก ร้านสะดวกซื้อสมัยใหม่คือ ความสะดวกและความรวดเร็วในการบริการ ความทันสมัยของรูปแบบร้านค้า การจัดวางสินค้าภายในร้านค้านั้นเป็นหมวดหมู่สะดวกในการหาสินค้า หยิบง่าย และมีเสน่ห์ดึงดูดใจให้เกิดความต้องการซื้อสินค้า ซึ่งผลที่ได้จากศึกษาวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกดั้งเดิม หรือ ร้านโชห่วย เข้าใจถึงความสำคัญของการจัดการร้านค้าปลีกและพฤติกรรมการซื้อสินค้าของผู้บริโภค เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในการดำเนินธุรกิจต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม

วิธีการวิจัย (Research Methodology)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและวิธีการปรับตัวกลยุทธ์ของร้านค้าปลีกดั้งเดิมในเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร และแสดงผลการวิจัยเป็นจำนวนและร้อยละ ทำการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ที่มีทำเลที่ตั้งของร้านค้าอยู่ใน 5 แขวง ในเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) แขวงสามวาตะวันตก 2) แขวงสามวาตะวันออก 3) แขวงบางชัน 4) แขวงทรายกองดิน 5) แขวงทรายกองดินใต้
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างประชากรแบบ 2 ขั้นตอน (Two-stage sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณจำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมทั้งหมดได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ตัวอย่าง โดยคำนึงถึงสัดส่วนของการกระจายเนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการให้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเรื่องการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตคลองสามวา ลักษณะข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ ข้อมูล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุคลากร ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รูปแบบการจัดตั้งบริษัท โดยใช้คำถามแบบสำรวจรายการ (Check list) เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางจำหน่ายด้านการส่งเสริมการขาย ด้านบุคลากร

ด้านกระบวนการให้บริการ และด้วยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นคำถามมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตคลองสามวา โดยการสุ่มจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเองและรอรับแบบสอบถามหรือสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ซึ่งในแบบสอบถามจะมีเนื้อหาชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามผู้วิจัยต้องเก็บกลุ่มตัวอย่างให้ครบ 30 คน

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ข้อมูล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุคลากร ระยะเวลาดำเนินกิจการ รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ โดยการวิเคราะห์หาความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนผสมทางการตลาดของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม โดยการ

วิเคราะห์หาสถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean: X) และส่วนเบี่ยงเบน (Standard Deviation : S.D.)

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษากลยุทธ์ศึกษากลยุทธ์การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย) ในเขตคลองสามวา

กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 30 คนพบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรสเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 41-50 ปีเป็นผู้มีการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีจำนวนบุคลากรทั้งหมดในร้าน 1-2 คน ระยะเวลาดำเนินการค้าปลีกที่ผ่านมามีตั้งแต่ 1-5 ปี รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจเป็นลักษณะเจ้าของคนเดียว ขนาดของกิจการร้านค้าปลีกเป็นลักษณะ 2 คูหา/ไม่คิดแอร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคา และด้านกระบวนการตามลำดับ พิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่า ด้านราคา โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญที่สุดคือ ร้านค้าปลีกควรมีป้ายบอกราคาสินค้าบนผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ควรมีการปรับลดราคาตามสัดส่วนปริมาณการซื้อสินค้า ก่

ลูกค้า ควรมีคู่มือป้องกันส่วนลดให้ลูกค้าบ้าง ควรค่อย
ดูแลเอาใจใส่ในเรื่องลดราคาสินค้าบ้าง ในกรณี
สินค้าใกล้หมดอายุก็ควรนำมาลดราคา
ด้านผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างให้
ความสำคัญในระดับมาก กลยุทธ์ส่วนประสม
การตลาดคือมีความหลากหลาย และมีความ
ทันสมัย รองลงมา คือ ควรนำสินค้าใหม่มาจำหน่าย
มากขึ้น และมีการรับประกันสินค้าและให้คืนได้ใน
กรณีชำรุดเสียหาย
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย โดยภาพรวม กลุ่ม
ตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับ มากที่สุด เมื่อ
พิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วน
ประสมทางการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกแบบ
ดั้งเดิมควรจัดเรียงสินค้าให้มีความน่าสนใจ และ
สะดวกหาจ่าย รองลงมา คือ ควนจัดสินค้าให้เป็น
หมวดหมู่เลือกหาได้ง่าย เจ้าของร้านค้าปลีกให้
ความสำคัญกับเรื่องความสะดวกของร้านค้า และ
ทำเลที่ตั้งของร้านค้าในแหล่งชุมชน ตามลำดับ
ด้านส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่าง
ให้ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณาใน
รายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมทาง
การตลาดที่สำคัญ คือร้านค้าปลีกควรมีการส่งเสริม
การขาย โดยการติดป้ายโฆษณา ติดป้ายร้านค้า
รองลงมา คือร้านค้าปลีกควรมีการแนะนำ สินค้า
ใหม่ๆ ให้ลูกค้า และควรมีคู่มือเพื่อแลกเปลี่ยน
หรือรับส่วนลดในการซื้อครั้งต่อไป ควรจัด
กิจกรรมพิเศษในช่วงเทศกาลหรือโอกาสพิเศษ
ตามลำดับ
ด้านบุคลากร โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้
ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณาใน
รายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมทาง
การตลาดที่สำคัญ คือ บุคลากรของร้านค้ามีความ
สุภาพ รองลงมา มีความเอาใจใส่ลูกค้า และมีความ
เป็นกันเองกับลูกค้า และสนิทกับลูกค้าทั้งขาประจำ

และขาย นอกจากนี้แล้ว ยังแนะนำผลิตภัณฑ์อื่น
ต่อลูกค้าได้ ตามลำดับ
ด้านกระบวนการให้บริการ โดยภาพรวมแล้ว กลุ่ม
ตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก กลยุทธ์ส่วน
ประสมการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกควรมีการ
จัดส่งสินค้าถึงบ้าน รองลงมา คือ ควรแจ้งข่าวสาร
ราคาผลิตภัณฑ์/โปรโมชั่น และควรมีการสอบถาม
สินค้าทางโทรศัพท์ ตามลำดับ
ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยภาพรวม กลุ่ม
ตัวอย่างให้ความสำคัญ คือ การจัดรูปแบบหน้าร้าน
ที่สะอาดตา รองลงมา คือ ร้านค้าปลีกควรมีเครื่อง
คิดเงินอัตโนมัติเพื่อความแม่นยำ สถานที่จอดรถ
สะดวกสบายตามลำดับ
อภิปรายผล
ผลการศึกษาเรื่อง “ศึกษากลยุทธ์ศึกษากลยุทธ์
การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ร้านโชห่วย)
ในเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร มีประเด็น
สำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้
ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่
เป็นเพศหญิง อายุ 41-50 ปี สถานภาพสมรส ระดับ
การศึกษาค่ำกว่ามัธยมศึกษา มีจำนวนบุคลากร
ทั้งหมดในร้าน 1-2 คน ระยะเวลาดำเนินกิจการ
ร้านค้าปลีกที่ผ่านมา 1-5 ปี รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ
เป็นเจ้าของคนเดียว ขนาดของกิจการร้านค้า 2
คูหา/ไม่คิดแอร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด รัฐถก
มาศ พลศรี (2550) ที่พบว่าผู้ประกอบการร้านค้า
ปลีกขนาดเล็กส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง
ผลการศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของ
ผู้ประกอบการค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตคลองสาม
วา กรุงเทพมหานคร พบว่าด้าน พบว่าด้านช่องทาง
การจัดจำหน่ายให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา
คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคคล ด้านลักษณะทาง
กายภาพ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคา และ
ด้านกระบวนการตามลำดับ

พิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่า ด้านราคา โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญที่สุดคือ ร้านค้าปลีกควรมีป้ายบอกราคาสินค้าบนผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ควรมีการปรับลดราคาตามสัดส่วนปริมาณการซื้อสินค้า แก่ลูกค้า ควรมิอุปถัมภ์ส่วนลดให้ลูกค้าบ้าง ควรคอยดูแลเอาใจใส่ในการเรื่องลดราคาสินค้าบ้าง ในกรณีสินค้าใกล้หมดอายุก็ควรนำมาลดราคา สอดคล้องกับแนวคิดของ สมอังก์ แนววิชา (2543) ซึ่งกล่าวว่า การกำหนดราคาของร้านค้าปลีก จะต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับกลยุทธ์อื่นทางการค้า ผู้ค้าปลีกจะต้องรู้จักใช้กลยุทธ์วิธีทางราคาที่เหมาะสม และบังเกิดผลดี เช่นมีการลดราคาตามเทศกาลบ่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิรพล รักษา (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีก และสิ่งที่ทำให้รู้จักร้านค้าปลีก คือป้ายร้านค้า และมีความคิดเห็นว่าร้านค้าปลีกมีความแตกต่างจากร้านสะดวกซื้อ ในเรื่องราคาสินค้าสินค้าปลีกจะมีราคาถูกกว่าร้านสะดวกซื้อ แต่ด้านคุณภาพของสินค้าเท่าร้านสะดวกซื้อ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญคือมีความหลากหลาย และมีความทันสมัย รองลงมา คือ ควรนำสินค้าใหม่มาจำหน่ายมากขึ้น และมีการรับประกันสินค้าและให้คืนได้ในกรณีชำรุดเสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐธกามาศ พลศรี (2550) ที่ผลว่ากลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ในจังหวัดอุดรธานี มีการบริการปรับเปลี่ยนสินค้า ที่ชำรุดเสียหาย ที่อยู่ในความรับผิดชอบของร้านค้าด้านช่องทางการจัดจำหน่าย โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับ มากที่สุด เมื่อ

พิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมควรจัดเรียงสินค้าให้มีความน่าสนใจ และสะดวกตาหาง่าย รองลงมา คือ ควนจัดสินค้าให้เป็นหมวดหมู่เลือกหาได้ง่าย เจ้าของร้านค้าปลีกให้ความสำคัญกับเรื่องความสะดวกของร้านค้า และทำเลที่ตั้งของร้านค้าในแหล่งชุมชน ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐธกามาศ พลศรี (2550) ได้ศึกษากลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก พบว่า การจัดบรรยากาศในร้านจงใจให้เข้าใช้บริการ และการจัดวางสินค้าแต่ละประเภทเป็นหมวดหมู่ให้ลูกค้าเลือกซื้อสินค้าภายในร้าน ได้สะดวก

ด้านส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญ คือร้านค้าปลีกควรมีการส่งเสริมการขาย โดยการติดป้ายโฆษณา ติดป้ายร้านค้า รองลงมา คือร้านค้าปลีกควรมีการแนะนำ สินค้าใหม่ๆ ให้ลูกค้า และควรมีอุปถัมภ์เพื่อแลกสินค้าหรือรับส่วนลดในการซื้อครั้งต่อไป ควรจัดกิจกรรมพิเศษในช่วงเทศกาลหรือโอกาสพิเศษตามลำดับ สอดคล้องผลการศึกษาของ ณัฐธกามาศ พลศรี (2550) ได้ศึกษากลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก

ด้านบุคลากร โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญ คือ บุคลากรของร้านค้ามีความสุภาพ รองลงมา มีความเอาใจใส่ลูกค้า และมีความเป็นกันเองกับลูกค้า และสนิทกับลูกค้าทั้งขาประจำและขาจร นอกจากนี้แล้ว ยังแนะนำผลิตภัณฑ์อื่นต่อลูกค้าได้ ตามลำดับสอดคล้องผลการศึกษาของ เกรียงศักดิ์ เชื้อนแก้ว (2554) กล่าวว่า การบริการ

รวดเร็วจากพนักงานขายเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการด้านลักษณะทางกายภาพ โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญคือ การจัดรูปแบบหน้าร้านที่สะอาดตา รองลงมาคือ ร้านค้าปลีกควรให้เครื่องคิดเงินอัตโนมัติเพื่อความแม่นยำ สถานที่จอดรถสะดวกสบายตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฉัฐธกามาศ พลศรี (2550) ได้ศึกษากลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ด้านกระบวนการให้บริการ โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกควรมีการจัดส่งสินค้าถึงบ้าน รองลงมา คือ ควรแจ้งข่าวสารราคาผลิตภัณฑ์/โปรโมชั่น และควรมีการสอบถามสินค้าทางโทรศัพท์ ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำอาง งามวิธา (2543) ให้แนวคิดว่าการบริการของร้านค้าปลีกที่จะเสนอขายให้แก่ลูกค้ามีหลายอย่าง เช่น การส่งมอบให้ถึงบ้าน การห่อของขวัญ การประกันสินค้า

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายให้ความสำคัญ มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านราคา และด้านกระบวนการ ตามลำดับ

1. ด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมาก กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดคือมีความหลากหลาย และมีความทันสมัย รองลงมา คือ ควรนำสินค้าใหม่มาจำหน่ายมากขึ้น และมีการรับประกันสินค้าและให้คืนได้ในกรณีชำรุดเสียหาย การปรับตัวในด้านสินค้าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ การเลือกสินค้าเข้าร้านที่มีความ

หลากหลาย ทันสมัย หรือการเพิ่มการรับประกันสินค้า จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถเพิ่มยอดขายได้ โดยเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค

2. ด้านราคา พบว่า กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญที่สุดคือ ร้านค้าปลีกควรมีป้ายบอกราคาสินค้าบนผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ควรมีการปรับลดราคาตามสัดส่วนปริมาณการซื้อสินค้า กู้ลูกค้า ควรมีคูปองส่วนลดให้ลูกค้าบ้าง ควรคอยดูแลเอาใจใส่ในการเรื่องลดราคาสินค้าบ้าง ในกรณีสินค้าใกล้หมดอายุก็ควรนำมาลดราคา

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมควรจัดเรียงสินค้าให้มีความน่าสนใจ และสะอาดตา ง่าย รองลงมา คือ ควนจัดสินค้าให้เป็นหมวดหมู่เลือกหาได้ง่าย เจ้าของร้านค้าปลีกให้ความสำคัญกับเรื่องความสะอาดของร้านค้า และทำเลที่ตั้งของร้านค้าในแหล่งชุมชน การจัดวางสินค้า รวมถึงความสะอาดของร้านค้า และทำเลหรือที่ตั้งของร้านค้าปลีกควรอยู่ใกล้ชุมชน

4. ด้านส่งเสริมการตลาด กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญ คือร้านค้าปลีกควรมีการส่งเสริมการขายโดยการติดป้ายโฆษณา ติดป้ายร้านค้า รองลงมา คือร้านค้าปลีกควรมีการแนะนำ สินค้าใหม่ๆ ให้ลูกค้า และควรมีคูปองเพื่อแลกสินค้าหรือรับส่วนลดในการซื้อครั้งต่อไป ควรจัดกิจกรรมพิเศษในช่วงเทศกาลหรือโอกาสพิเศษ ร้านค้าปลีกต้องเพิ่มกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อสร้างกระแสเรียกลูกค้า

5. ด้านบุคลากร กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญ คือ บุคลากรของร้านค้ามีความสุภาพ รองลงมา มีความเอาใจใส่ลูกค้า และมีความเป็นกันเองกับลูกค้า และสนิทกับลูกค้าทั้งขาประจำและขาจร บุคลากรของร้านค้าปลีกควรให้บริการที่รวดเร็วต่อลูกค้า และควรมีความรู้ในด้านสินค้าแต่

ลักษณะประเภท และสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์อื่นต่อลูกค้าได้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้บริโภคตัดสินใจที่จะซื้อสินค้าในครั้งนั้นหรือครั้งต่อไป

6. ด้านกระบวนการให้บริการ กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่สำคัญคือ ร้านค้าปลีกควรมีการจัดส่งสินค้าถึงบ้าน รองลงมา คือ ควรแจ้งข่าวสารราคาผลิตภัณฑ์/โปรโมชั่น และควรมีการสอบถามสินค้าทางโทรศัพท์ การเพิ่มช่องทางในการซื้อสินค้าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการเข้าถึงกลุ่มลูกค้า เช่น แม่บ้านไม่สามารถออกมาซื้อสินค้าได้

7. ด้านลักษณะทางกายภาพ กลยุทธ์ส่วนผสมทางการตลาดที่สำคัญ คือ การจัดรูปแบบหน้าร้านที่สะอาดตา รองลงมา คือ ร้านค้าปลีกควรให้เครื่องคิดเงินอัตโนมัติเพื่อความแม่นยำ สถานที่จอดรถสะดวกสบายเป็นเรื่องสำคัญในการให้บริการแก่ผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการค้าปลีกแบบดั้งเดิมเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษาถึงผู้ประกอบการค้าปลีกเขตอื่นๆ เพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อความต้องการที่แท้จริงของกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในภาพรวม
2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการค้าปลีกแบบดั้งเดิม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวของผู้ประกอบการในการวางแผนกลยุทธ์ดำเนินธุรกิจ
3. การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษา ในต่างจังหวัดด้วย เพื่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อที่จะได้รับทราบถึงกลยุทธ์ของผู้ประกอบการ

เอกสารอ้างอิง

- จรัสศรีชินวัฒน์. (2552). “ได้ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าในการเลือกใช้บริการร้านค้าปลีกในเขตอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐพันธ์ เขจรฉันทน์ และฉัตรยาพร เสมอใจ. (2547). การจัดการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น .
- ธานินทร์ ศิลป์ จารุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss. กรุงเทพฯ : บิสนิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ทานตะวัน เสือสอาด. (2550). “ การปรับตัวเชิงกลยุทธ์ทางการตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมและร้านค้าปลีกสมัยใหม่ในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ไทยตำบล. “ข้อมูลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” [ระบบออนไลน์].แหล่งที่มา <http://www.thaitambon.com/tambon/tampolist.asp?ID=50>. (22 ตุลาคม 2554).
- นันทพงษ์ วนาททรัพย์ต์ รง. (2550). “กลยุทธ์การสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตจังหวัดมหาสารคาม.” การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นุกูล พิภูล. (มปป.). การบริหารการค้าปลีก.

เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจและศิลป
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ล้านนา.
นุชนาถ มีสมพันธ์. (2552). พฤติกรรมการซื้อของ
ลูกค้าและการตัดสินใจซื้อสินค้าจาก
ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในอำเภอ
พระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระ บธ.
ม. (บริหารธุรกิจ).พระนครศรีอยุธยา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
พรพิมล กาบบัว. (2549). หลักการตลาด. เชียงใหม่:

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.

ภัทรภร พลพนาธรรม. (2551). การบริหารการค้า
ปลีกและการค้าส่ง. กรุงเทพฯ: คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา.

วารุณี ต้นดวงศวาณิช. (2552). ธุรกิจการค้าปลีก.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การตอบสนองการใช้สมาร์ทคลาสรูม ของ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยธนบุรี

The response using the smart classroom by teachers in Thonburi University.

ดวง บงกชเกตุสกุล¹ สิทธิศักดิ์ ทองสุข²

¹คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/สาขาวิชาการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่, มหาวิทยาลัยธนบุรี,

dr.duang@outlook.com

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/สาขาวิชาการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่, มหาวิทยาลัยธนบุรี,

sittisakthongsuk@yahoo.com

บทคัดย่อ:

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้สมาร์ทคลาสรูม สำหรับการเรียนการสอน การดำเนินงานวิจัยเรื่องการใช้สมาร์ทคลาสรูม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย คือ 1) ติดตั้งอุปกรณ์สมาร์ทคลาสรูมที่ประกอบด้วย Apple TV, Apple Devices, Wireless Microphone, Bluetooth Speaker, และ Smart Projector 2) จัดทำแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานสมาร์ทคลาสรูม ด้านประสิทธิภาพการใช้งาน ด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน และด้านการทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน 3) อบรมการใช้งานให้กับอาจารย์ผู้สอน 4) จัดเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนโดยใช้แบบสอบถาม 5) วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย ซึ่งงานวิจัยนี้จะนำ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนจำนวน 24 คน ประกอบด้วย อาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 33.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 20.8 และบัณฑิตวิทยาลัย ร้อยละ 1.8 จากการวิเคราะห์ผลประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานสมาร์ทคลาสรูม ด้านประสิทธิภาพการใช้งานมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.812 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.501 ด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.442 และด้านทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.411 ผลสรุปโดยรวมจากการทำวิจัยพบว่าการทำงานของระบบสมาร์ทคลาสรูมของมหาวิทยาลัยธนบุรีมีประสิทธิภาพดี ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้งานควรจะมีการสร้างซอฟต์แวร์ขึ้นมาสนับสนุนระบบงานเดิมที่มีอยู่เพื่อให้การใช้งานง่ายขึ้น

คำสำคัญ: สมาร์ทคลาสรูม

ABSTRACT:

Presently, Information Technology is used to develop the teaching, in order to maximize education in information technology. This research aims to determine the effectiveness of teaching by smart class room. Conducting research on the use of Smart Class Room of the Faculty of Science and Technology, Program in Mobile Application Development includes of 5 steps. 1) Install Smart Class Room Devices composed of Apple TV, Apple Devices, Wireless Microphone, Bluetooth Speaker, and Smart Projector. 2) Prepare the questionnaire that is divided of the information of respondents, the information of smart class room user's satisfaction about the efficiency, the teaching application, and the teaching resource. 3) Training for the instructors. 4) Collect data from the instructors using a questionnaire. 5) Research analysis and conclusion using the Percentage, Mean, and Standard Deviation. The result of 24 respondents was composed of the instructors from the Faculty of Science and Technology 33.3%, the Faculty of Engineering and the Faculty of Business Administration 20.8%, and the Graduate School 1.8%. The result of smart class room user's satisfaction about the efficiency was 4.812 on average and the standard deviation was 0.501, the teaching application was 4.83 on average and the standard deviation was 0.442, and the teaching resource was 4.83 on average and the standard deviation was 0.411. In summary, the results indicated that the all users' satisfaction was at good level. The recommendation should be built up the Software to support the current system is so user friendly.

KEYWORDS:

Keyword : Smart Classroom

1. บทนำ

ปัจจุบันมีการพัฒนาด้านการเรียนการสอนโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์จัดการศึกษาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการนำเสนอ และ เทคโนโลยีไร้สาย มีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก เมื่อนำอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีการแสดงผล และเทคโนโลยีไร้สาย มาผสมผสานรวมกันจะทำให้เกิดระบบห้องเรียนที่ทำให้เกิดการตอบสนองกับการเรียนรู้ได้ดีขึ้นซึ่งเรียกว่าสมาร์ตคลาสรูม โดยสมาร์ตคลาสรูมจะเชื่อมต่อผู้สอนในการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ทำให้สร้างความเข้าใจต่อการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น แลส่งผลต่อการประหยัดทรัพยากรสำหรับใช้ในการเรียนการสอนในระยะยาว จากเหตุผลข้างต้นมหาวิทยาลัยธนบุรีจึงได้นำสมาร์ตคลาสรูมเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงการใช้งาน

และประสิทธิภาพของสมาร์ตคลาสรูมของมหาวิทยาลัยธนบุรี

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ประกอบไปด้วย

2.1 Smart Classroom

Daniel Niemeyer(2003) กล่าวว่า สมาร์ตคลาสรูม คือ ห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่ใช้งานง่ายและเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ต่อกระบวนการเรียนรู้ และมีการจัดสรรทรัพยากรที่ดี

O'Driscoll (2009) กล่าวว่า Smart Classroom เป็นห้องจำลองทางปัญญาในการประยุกต์รูปแบบการใช้งานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปรับใช้กับกลุ่มผู้เรียนดังจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

2.2 Air Play

AirPlay ช่วยการส่งข้อมูลแบบสตรีมมิ่งที่อยู่บน Mac หรืออุปกรณ์ iOS ของไปแสดงผลแบบ HDTV และลำโพงผ่านทาง Apple TV ได้ในแบบไร้สาย หรือเชื่อมต่อสิ่งที่อยู่บนจอภาพของอุปกรณ์ให้ไปปรากฏบนหน้าจอใหญ่ ในช่วงเวลาที่ต้องการ

3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ศึกษาประสิทธิภาพของสมาร์ตคลาสรูมเมื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน
- เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้สมาร์ตคลาสรูมในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน
- เพื่อศึกษาการประหยัดทรัพยากรการเรียนการสอนเมื่อนำสมาร์ตคลาสรูมมาใช้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ได้นำขั้นตอนการวิจัยมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในห้อง Smart Classroom ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพในการนำสมาร์ตคลาสรูมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆดังนี้

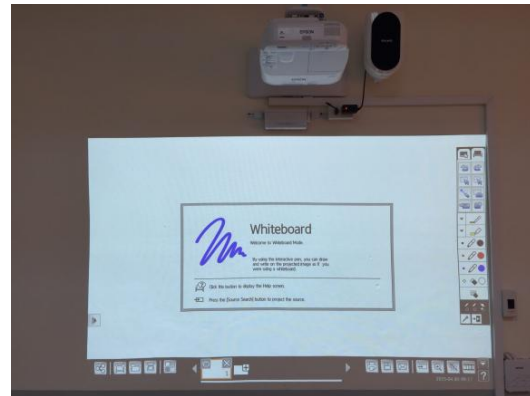
- ติดตั้งอุปกรณ์สมาร์ตคลาสรูม
- ออกแบบแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือวิจัย
- อบรมการใช้งานให้กับอาจารย์ผู้สอน
- จัดเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม
- วิเคราะห์และประเมินผลการวิจัย
- สรุปผลการวิจัย

5. เครื่องมือวิจัย

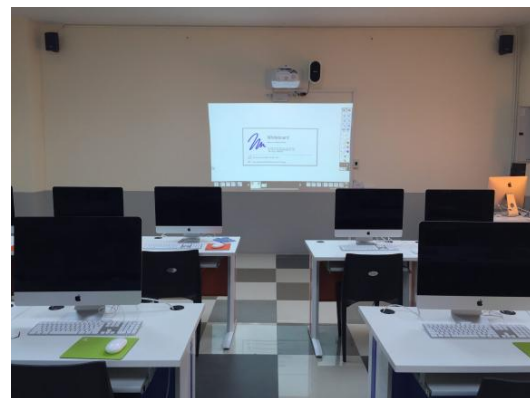
5.1 ระบบฮาร์ดแวร์

ฮาร์ดแวร์ในระบบสมาร์ตคลาสรูมประกอบไปด้วย

- Projector
- Apple TV
- Bluetooth Speaker
- Wireless Microphone
- Apple Device

รูปที่ 1 ภาพระบบสมาร์ตคลาสรูม

รูปที่ 2 ภาพการใช้สมาร์ตคลาสรูมกับ ร่วมกับ iOS Device

5.2 แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้มีการจัดสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้สำหรับสอบถามอาจารย์ผู้สอน โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1: ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นทั่วไป

ตอนที่ 2: ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานสมาร์ตคลาสรูม ด้านประสิทธิภาพการใช้งาน

ตอนที่ 3: ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานสมาร์ตคลาสรูม ด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

ตอนที่ 4: ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานสมาร์ตคลาสรูม ด้านการทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้มีการนำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ที่ทางสาขาวิชาการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธนบุรีออกให้ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ให้ข้อมูล

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติวิจัย

เมื่อรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ได้แล้ว จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักสถิติ ซึ่งงานวิจัยนี้จะนำ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาใช้วิเคราะห์ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอน

8. สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลที่วิเคราะห์ได้สรุปผลการวิจัยได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความคิดเห็นทั่วไป

รายละเอียดข้อมูล		ร้อยละ
เพศ	- ชาย	54.2
	- หญิง	45.8
คณะวิชา	- วิศวกรรมศาสตร์	20.8
	- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	33.3
	- บริหารธุรกิจ	20.8
	- บัญชี	16.7
	- บัณฑิตวิทยาลัย	8.3
อายุ	- 26-30 ปี	8.3
	- 31-35 ปี	29.2
	- 36-40 ปี	25.0
	- 41-45 ปี	20.8
	- 41-45 ปี	8.3
	- มากกว่า 50 ปี	8.3
ประสบการณ์ด้าน การเรียนการสอน	- 1-5 ปี	12.5
	- 6-10 ปี	16.7
	- 11-15 ปี	50.0
	- 16-20 ปี	8.3
	- มากกว่า 20 ปี	12.5

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 24 คน เป็นผู้ชายจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 เป็นผู้หญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือคณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 20.8 ลำดับน้อยที่สุดคือ บัณฑิตวิทยาลัย ร้อยละ 1.8

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 36-40 ปี

ร้อยละ 25.0 และ ลำดับน้อยที่สุดคืออายุ 26-30ปี อายุ 41-45ปี อายุมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 1.8

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอน 10-15 ปี รองลงมาคือ 6-10 ปี และ ลำดับน้อยที่สุดคือ 16-20 ปี

ตารางที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจผู้ใช้งานสมาร์ทคลาสรูม ด้านประสิทธิภาพการใช้งาน

รายการประเมิน	Mean	Std. Deviation	ความหมาย
สมาร์ทคลาสรูมใช้งานง่าย	4.87	.448	ดี
สมาร์ทคลาสรูมเรียนรู้ง่าย	4.83	.481	ดี
ประสิทธิภาพของการแสดงผลของภาพและเสียง	4.91	.282	ดี
ประสิทธิภาพต่อการเชื่อมต่อกับอุปกรณ์เคลื่อนที่	4.54	.779	ดี
ประสิทธิภาพในการโต้ตอบกับผู้ใช้	4.91	.282	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.812	0.501	ดี

ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้สมาร์ทคลาสรูม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.812 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.501 หมายความว่าอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจผู้ใช้งานสมาร์ทคลาสรูม ด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

รายการประเมิน	Mean	Std. Deviation	ความหมาย
การนำเนื้อหามาใช้กับสมาร์ทคลาสรูม ทำได้หลากหลายรูปแบบ	4.87	.337	ดี
การเชื่อมโยงเนื้อหาผ่านระบบเครือข่ายทำได้ง่าย	4.75	.607	ดี
ระบบจัดเก็บและเรียกใช้เนื้อหาเพื่อนำมาใช้ใหม่	4.83	.481	ดี
สมาร์ทคลาสรูมช่วยในการดึงความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น	4.87	.337	ดี
สมาร์ทคลาสรูมช่วยเพิ่มความเข้าใจกับผู้เรียนมากขึ้น	4.87	.337	ดี

รายการประเมิน	Mean	Std. Deviation	ความหมาย
สมาร์ทคลาสรูมนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมในการเรียนการสอนได้ดี	4.79	.508	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.442	ดี

ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้สมาร์ทคลาสรูมด้านการนำไปใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.83 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.442 หมายความว่าอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4 ข้อมูลความพึงพอใจผู้ใช้งานสมาร์ทคลาสรูม ด้านทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน

รายการประเมิน	Mean	Std. Deviation	ความหมาย
ท่านคิดว่าสมาร์ทคลาสรูมช่วยลดอุปสรรคสำนักงาน เช่น กระดาษ ปากกาเขียน เป็นต้น	4.79	.508	ดี
ท่านคิดว่าสมาร์ทคลาสรูมช่วยลดเวลาในการจัดทำสื่อ e-learning	4.87	.337	ดี
ท่านคิดว่าสมาร์ทคลาสรูมช่วยลดเวลาในการเตรียมและสรุปการสอน	4.83	.380	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.411	ดี

ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้สมาร์ทคลาสรูมด้านทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.83 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.411 หมายความว่าอยู่ในระดับดี

9. ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยพบว่าการทำงานของระบบสมาร์ทคลาสรูมของมหาวิทยาลัยชนบุรีมีประสิทธิภาพโดยรวมดี แต่ควรจะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพต่อการเชื่อมต่อกับอุปกรณ์เคลื่อนที่ให้ดีขึ้น และ ควรมีการปรับปรุงระบบเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงเนื้อหา

10. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยธนบุรี

เอกสารอ้างอิง

O'Driscoll, C. "Smart Classroom Technology" in
Kouwenhoven, W.(Editors) Advance in
Technology,Education and Development
,2009.

Tom Vander ARK, "Getting Smart How Digital
Learning Is Changing The World",
SCARECROW PRESS,INC. USA, vol. 2.
Oxford: Clarendon, 2012.

Tom Edwards , Jenna Edwards, "APPLE TV User
Guide Newbie To Expert In 1
Hour!",Kindle Edition.

**ศักยภาพนักบัญชีสู่เวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ศึกษาบัญชี
ในสถานประกอบการจังหวัดลำพูน
Accountant Competency To The Asian Economic Community :
A Study of Accountants In The Lamphun Enterprises.**

ดร.สมชาย เลิศภิรมย์สุข¹, ศศิธร เปรอร์เจียว²

¹คณะบัญชี/สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยธนบุรี, alert_ac@hotmail.com

²คณะบัญชี/สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยธนบุรี, sasithorn_ac@hotmail.co.th

บทคัดย่อ:

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของนักบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักบัญชีให้มีความพร้อมในการทำงานเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามหาค่าระดับศักยภาพของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการจังหวัดลำพูนจำนวน 400 คน ด้วยการนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักแนวคิดของ เดวิด ซี แมคเคลแลนด (David C. McClelland) 5 ส่วน ประกอบด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 4) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล และ 5) แรงจูงใจ / เจตคติ นำมาวิเคราะห์ทางสถิติหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของประชากร ที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพของนักบัญชีอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งหากพิจารณารายด้านพบว่านักบัญชีมีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำงาน โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านความรู้ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความเข้าใจบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเชื่อมั่นว่าสามารถแสดงบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ โดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 2.87 ขณะที่ผลจากการทดสอบสมมติฐานไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการทดสอบโดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.79 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับตัวให้ดำรงอยู่ร่วมกับประเทศสมาชิกอื่นได้ ควรมีการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพบัญชีให้เป็นสากลและสามารถนำไปใช้เวทีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรจัดให้มีการจัดฝึกอบรมด้านการใช้ภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากล ภาษาอื่นที่เป็นภาษาของประเทศสมาชิก เป็นต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารให้มากขึ้น

คำสำคัญ : ศักยภาพนักบัญชี, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ความพร้อมของนักบัญชี

ABSTRACT:

This quantitative research is intended to 1) study the potential of the accountant in order to prepare them into the ASEAN Economic Community. 2) Provide guidelines to develop the capacity of the accountants to be ready to work with the AEC. Questionnaires were used to determine 400 accountants who work in Lamphoon by bringing the concept of David C. McClelland about the approach to develop the competency 5 parts: 1) knowledge 2) Skills 3) the ideas about themselves 4) personal characteristic 5). motivation / attitude to analyze in the statistical analysis to find the frequency, percentage , points on average , standard deviation and analyzes the differences of the population independently.

The findings indicated in 5 parts that the level of the potential of the Accountants was in the medium level, the first was the skill, it found that accountants are skilled in using technology to work, the average of the score was 3.04 followed by the knowledge and the ideas about themselves in the topic of understanding the role of the accountants in the AEC, the average of the score was 2.87 as well as the results of the test do not meet the hypothesis, the scores were moderate with an average of 2.79 at the 0.05 in significance level.

This research suggested about the AEC training to give more knowledge should be trained periodically in order to awareness for adapted to change and work in ASEAN Member States and also encouraged them to develop their knowledge in the Accounting profession in International program and can be applied to use when the AEC come effectively and should provide several language training such as English. English will use to communicate as a common language among ASEAN Member States.

KEYWORDS: Accountants Competency, AEC, the availability of Accountants

1. บทนำ

ท่ามกลางกระแสการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐบาลที่เร่งประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักรู้ของคนในชาติ เพื่อนับถอยหลังพาประชาชนไทยเข้าการมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับประชาคมอาเซียนได้กำหนดทิศทางความชัดเจนของกรอบความร่วมมือที่จะต้องเดินทางไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ร่วมกันภายในปี 2558 ทั้งนี้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นถือเป็นเพียงหนึ่งในสามเสาหลักของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยอีกสองเสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community)

และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(ASEAN Socio-Cultural Community) 1

จากการที่จะมีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนและมีการเปิดเสรีที่มากขึ้น เพราะฉะนั้น จะทำให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัวเพื่อให้ทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต เราจะต้องมีความรู้เพิ่มเติม มีพื้นฐานการศึกษา ความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะ สำหรับทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การเตรียมความพร้อมของไทย ไม่ใช่เตรียมแต่คน แต่เราต้องเตรียมพร้อมทั้งในเรื่องของคนและ เตรียมความพร้อมในเรื่องของยุทธศาสตร์ เตรียมพร้อมในเรื่องของนโยบาย เตรียมพร้อมในเรื่องของระบบการขนส่ง (logistics) ระบบ โครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) ระบบการเมือง ระบบสังคม และระบบเศรษฐกิจ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเตรียมความพร้อม ส่วนในเรื่องของคน ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ

เราต้องมีการเตรียมความพร้อม มีการเติมทักษะให้เพิ่มขึ้น เปลี่ยนทัศนคติเพื่อให้พร้อมรับกับประชาคมอาเซียน ทักษะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การที่เราจะต้องรู้เรื่องประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ต้องรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น 2

ในขณะที่ ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียน ได้อย่างเสรี ด้านคุณสมบัติในสาขาอาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย นักวิชาชีพ แรงงาน เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษ ได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้อย่างเสรี ได้กำหนดครอบคลุม 7 อาชีพ และมีข่าวว่าอาจจะมีการเพิ่มจำนวนอาชีพขึ้นมาอีกในลำดับถัดไป สำหรับ 7 อาชีพที่มีข้อตกลงกันแล้วให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่ 1) อาชีพวิศวกร 2) อาชีพพยาบาล 3) อาชีพสถาปนิก 4) อาชีพการสำรวจ 5) อาชีพนักบัญชี 6) อาชีพทันตแพทย์ และ 7) อาชีพแพทย์ ซึ่งทำให้ผู้จบการศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 7 มีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น 3

อาเซียนกับบัญชี เป็นหนึ่งในเจ็ดอาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ ซึ่งอาเซียนกับบัญชีจะต้องอยู่ในสถานประกอบการที่เป็นหน่วยธุรกิจที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งในประเทศไทยเองและประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาศักยภาพของนักบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน ซึ่งผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักบัญชีให้มีความพร้อมในการทำงานเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ทั้งต่อผู้มีอาชีพนักบัญชีเอง และต่อผู้ประกอบการ รวมถึงยังได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ที่จะพัฒนาองค์ความรู้ และสมรรถนะให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้มีวิชาชีพบัญชีมีศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านต่าง ๆ ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของนักบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักบัญชีให้มีความพร้อมในการทำงานเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy's adaptation model) รอยได้ให้ความหมายของมนุษย์ว่าเป็นบุคคลเดี่ยว ครอบครัวยุค กลุ่ม องค์กร และชุมชนเป็นระบบการปรับตัวแบบองค์รวม (Holistic adaptation system) ระบบของมนุษย์เป็นทั้งหมดในหนึ่งเดียวแสดงถึงพฤติกรรมที่มีความหมายของมนุษย์ มีความสามารถในการคิด มีสติ และมี ความหมายซึ่งจะมีการพิจารณาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะทำการเปลี่ยนแปลงคนและสิ่งแวดล้อมจะมีรูปแบบและมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

ระบบการปรับตัวของบุคคลเป็นระบบเปิดภายในมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่งมี

ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ตลอดเวลา รอยมองว่า บุคคลประกอบด้วยกาย จิต และสังคัม (Biopsychosocial being) มีความเป็นองค์รวม ไม่สามารถแยกจากกันได้เพื่อความปกติสุข หรือภาวะสุขภาพที่ดี นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับระดับ การปรับตัว (Adaptation level) ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการปรับตัวของบุคคลอีกตัวหนึ่ง ระดับการปรับตัว ก็คือระดับหรือขอบเขตที่แสดงถึงความสามารถของบุคคลในการตอบสนองทางบวก ต่อสถานการณ์หนึ่ง หรือเป็นผลจากการที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นเอง ทั้งนี้ รอย ได้แบ่งระดับการปรับตัวออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) ระดับการปรับตัวที่มีการผสมผสานกันได้ดี (Integrated level of adaptation) หมายถึง ระดับของการปรับตัวที่โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย สามารถ ทำงานประสานกันได้อย่างเหมาะสม ตอบสนองความต้องการของบุคคล 2) ระดับการปรับตัวที่อยู่ในระยะของการชดเชย (Compensatory level of adaptation) หมายถึง ระดับที่กลไกการควบคุมและกลไกการคิดรู้ถูกกระตุ้นการทำงานเพื่อ ที่จะให้เกิดกระบวนการปรับตัวอย่างผสมผสาน และ 3) ระดับการปรับตัวที่อยู่ภาวะอันตราย/ไม่ดี (Compromised level of adaptation) หมายถึง ระดับการปรับตัวที่ยังไม่เพียงพอที่จะไปถึงระดับของการปรับตัวที่ผสมผสานกันได้ดีและระดับการปรับตัวในระยะของการชดเชยทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวในระยะการปรับตัวที่ไม่ดีนี้เมื่อสิ่งเร้าที่มากกระทบนั้นอยู่ในขอบเขตความสามารถในการปรับตัวของบุคคล บุคคลจะสามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

ปรเมษฐ โมลี (2552) สรุปว่าสมรรถนะ (Competency) นั้น เป็นแนวคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการสรรหา คัดเลือก พัฒนา และประเมินผลงานของบุคลากรได้ตรงวัตถุประสงค์ของตำแหน่งงานและองค์กรมากที่สุด ซึ่งตามหลักแนวคิดของ แมคเคลแลนด (David C. McClelland: 1973) องค์ประกอบของสมรรถนะ มี 5 ส่วน คือ

- 1) ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น
- 2) ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว
- 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) คือ เจตคติ ค่านิยม แลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็นเช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น
- 4) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
- 5) แรงจูงใจ/เจตคติ (Motives /Attitude) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น 5

2.3 บทความที่เกี่ยวข้อง

โสภณ ใจชื่น (2556) ระบุว่า วิธีการปฏิบัติของประเทศไทยใน “ประชาคมอาเซียน” ทั้งด้านวิสัยทัศน์ร่วมกัน เปรียบเสมือน จิตหนึ่งใจเดียวกัน ที่มีสายสัมพันธ์ร่วมกันในการสร้างให้มีการปฏิบัติอย่างแท้จริง เป็นการเตรียมความพร้อมนั้น ประเทศไทยมีการร่วมลงทุน ขยายธุรกิจข้ามพรมแดน การใช้ประโยชน์จากมาตรการภาษีอากร พัฒนาบุคลากร กำหนดมาตรฐานแรงงาน นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วยังมีการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

ในส่วนของทางด้านวิชาการ ผ่าน โครงการความร่วมมือ 4 ลักษณะ คือ 1) การส่งเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนของพลเมือง โดยเฉพาะเยาวชน ผ่านการเผยแพร่ความรู้ 2) การเสริมอัตลักษณ์ผ่านการศึกษา 3) สร้างทรัพยากรมนุษย์ในสาขาการศึกษา และ 4) การสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ตั้งเมื่อ 2538 ปัจจุบันมีสมาชิกจาก 22 มหาวิทยาลัยทั่วประเทศไทย สำหรับแวดวงวิชาการในประเทศไทย กำหนดแนวทางขับเคลื่อน ได้แก่ การพัฒนาการศึกษา ของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน และพัฒนาทักษะที่สำคัญทางภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้กันเกือบทุกประเทศ แต่อีกภาษาหนึ่งที่ใช้กันในประชากรอาเซียนคือ ภาษามลายู ผู้ที่ใช้พูดสื่อสารกันมีมากถึง 300 ล้านคนที่เดียว ประเทศไทยยังมีการตั้งมาตรฐานวิชาการ โดยการจัดทำกรอบมาตรฐานของการศึกษาไทย ในสายสามัญหรือมหาวิทยาลัย คือ TQF (Thailand Qualification Framework) ในสายอาชีวศึกษาเรียกว่า TVQ (Thailand Vocational Education) ด้วยการให้มีการจัดสอบอาชีวศึกษาระดับชาติ หรือ V-NET (Vocational National Education Test) ขณะที่มีการประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เห็นว่าควร

มีการปรับเปลี่ยนการเปิดภาคเรียนให้ตรงกับสากล คือภาคเรียนที่ 1 เปิดเรียนเดือนกันยายน-ธันวาคม ภาคเรียนที่ 2 เดือนมกราคม – พฤษภาคม แต่อย่างไรแล้วก็มีเสียงแย้งว่าไม่เหมาะสมตามสภาพ ภูมิศาสตร์ ฤดูกาล วิถีชีวิต วัฒนธรรมของประเทศไทย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรีศนีย์ กายพันธ์ และนธิ เหมมันต์ (2557) ศึกษาเรื่องนักบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทยโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า นักวิชาชีพบัญชีมีความ พร้อมด้านทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารมากที่สุด รองลงมาเป็น ทักษะทางปัญญา และทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล อาจกล่าวได้ว่า ทักษะวิชาชีพบัญชีเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่นักวิชาชีพบัญชีทุกคนต้องมีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทางด้านบัญชี ซึ่งเมื่อมีการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนักบัญชีควรมีการเตรียมความพร้อมทางด้านทักษะวิชาชีพให้มากขึ้นเพื่อสามารถแข่งขันกับนักวิชาชีพบัญชีในกลุ่มประเทศอาเซียนได้

นงลักษณ์ ศิริพิศ, สุชญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานบัญชี ตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักบัญชี

ไทยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน 4 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งในการเตรียมความรู้ด้านวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 4.76 ความรู้ด้านกฎหมาย มีค่าเฉลี่ย 4.59 ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.56 และเห็นด้วยในการเตรียมความรู้ด้านภาษา มีค่าเฉลี่ย 4.44 3) ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่านักบัญชีที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานต่างกันมีความเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านกฎหมายและความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านภาษา และความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง

ศักยภาพของนักบัญชีและ นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักบัญชีให้มีความพร้อมในการทำงานเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยนำปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) การศึกษา 4) รายได้ และหลักแนวคิดของ แมคเคลแลนด (David C. McClelland: 1973) องค์ประกอบของสมรรถนะ มี 5 ส่วน คือ 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 4) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล

5) แรงจูงใจ/เจตคติ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรูป

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

(Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อสรุปผลการศึกษาลงถึงศักยภาพของนักบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงกำหนดขอบเขตในการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการจังหวัดลำพูนจำนวน 1,837 แห่ง และทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดจำนวนประชากรโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ ได้จำนวนประชากรจำนวน 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ตามลักษณะเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยแบบสอบถามใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งให้ผู้ตอบเลือกตอบ มากที่สุด จนถึงน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวคิดมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและกำหนดแบบสอบถาม

2) ก่อนทำการวิจัยจริง นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างในประเภทเดียวกันคือประชาชนทั่วไป จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach, 1990

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้วิธีทางสถิติ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ 1) ความถี่ ร้อยละ ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับการวิเคราะห์เพื่อวัดระดับความคิดเห็น สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ T-Test และ One – Way ANOVA สำหรับวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถามการวิจัย

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการทดสอบความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักบัญชีในสถานประกอบการจังหวัดลำพูน

4.1 ในด้านข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.0 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 12.0 มีอายุอยู่ในช่วง 31-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 26 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.50 ช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.00 และที่น้อยที่สุดคือช่วงอายุ 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมาที่มีการศึกษาประกาศนียบัตร คิดเป็นร้อยละ 19.75 และที่น้อยที่สุดคือการศึกษาในระดับสูงกว่า ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.50 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีรายได้ 15,0001-20,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาคือ มีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.2 มีรายได้ 10,000-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 21.2 และที่น้อยที่สุดคือ30,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

4.2 ผลการทดสอบศักยภาพเพื่อเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักบัญชีด้วยหลักสมรรถนะ 5 ส่วน พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านความรู้ จำแนกเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ มีความเข้าใจบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีคะแนนสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 รองลงมาคือ สามารถอธิบายถึงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.82

2) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านทักษะ จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำงาน โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 รองลงมาคือ มีการเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.83

3) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ เชื่อมั่นว่าสามารถแสดงบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 รองลงมาคือ สามารถดำรงชีวิตร่วมกับสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอื่นได้ มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.82

4) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านลักษณะประจำตัว จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ สามารถเป็นผู้นำให้แก่ผู้มีวิชาชีพเดียวกันให้เข้าสู่เวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.57 รองลงมาคือ สามารถสร้างความเชื่อถือในวิชาชีพให้แก่สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.54

5) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านแรงจูงใจ/เจตคติ จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ มีความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มโอกาสให้ตนเองไปสู่เวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.80 รองลงมาคือ เชื่อว่าเวที

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็น โอกาสของตนเอง มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.77

4.3 จากสมมติฐานที่กำหนดว่าศักยภาพของนักบัญชีในสถานประกอบการจังหวัดลำพูนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการทดสอบโดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.79 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4 ข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีผู้ตอบคำถามจำนวน 227 รายจากจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 56.75 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เสนอให้มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ในวิชาชีพบัญชีที่สามารถนำไปใช้เวทีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และยังมีข้อเสนอแนะให้มีการจัดฝึกอบรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องศักยภาพของนักบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักบัญชีในสถานประกอบการจังหวัดลำพูน พบว่าศักยภาพของนักบัญชีอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งหากพิจารณารายด้านพบว่านักบัญชีมีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำงาน โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 อธิบายได้ว่า ปัจจุบันมีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการทำงานด้านบัญชีในสถานประกอบการทุกแห่ง ด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งสอดคล้องกับ ภริณยา เชื้อ วรสถิตย์ (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป Express for Windows มาใช้ในธุรกิจเคมีเกษตรของ

บริษัท โควดงเซ็ง จำกัด ผลการศึกษาพบว่า บริษัทได้มีการนำโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป Express for Windows มาใช้ในแต่ละวงจรคือ วงจรรายได้ วงจรค่าใช้จ่าย วงจรผลิต และวงจรบัญชีแยกประเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายการปฏิบัติในระบบบัญชี จะมีการแบ่งงานตามระบบงานแต่ละโมดูล ซึ่งความสำเร็จในภาพรวมจากการนำโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป Express for Windows มาใช้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) โดยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในภาพรวมในระดับมากคือ ด้านข้อมูล ด้านโปรแกรม ด้านเทคโนโลยี ด้านบุคลากร และด้านการควบคุมภายใน ส่วนด้าน นโยบายของผู้บริหาร และด้านคู่มือปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในภาพรวมในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

ขณะที่รองลงมา กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับศักยภาพด้านความรู้ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความเข้าใจบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเชื่อมั่นว่าสามารถแสดงบทบาทของนักบัญชีในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ โดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 2.87 ซึ่งอธิบายได้ว่าหากมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นักบัญชีสามารถเรียนรู้ปรับตัว และสามารถแสดงบทบาทของวิชาชีพบัญชีได้อย่างแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ นางลักษณ์ ศิริพิศ, สุขญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานบัญชี ตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานครพบว่า ผล

การเปรียบเทียบความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่านักบัญชีที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานต่างกัน มีความเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้าน กฎหมาย และความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านกฎหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี ความรู้ด้านภาษา และความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลจากการทดสอบสมมติฐานไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการทดสอบโดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.79 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ของนักบัญชีเพื่อการปรับตัว (Adaptation level) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการปรับตัวของบุคคลอีกตัวหนึ่ง ระดับการปรับตัว ก็คือระดับหรือขอบเขตที่แสดงถึงความสามารถของบุคคลในการตอบสนองทางบวกต่อสถานการณ์หนึ่งตามแนวคิดของรอย อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการ ซึ่งสอดคล้องกับ นางลักษณ์ ศิริพิศ, สุขญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานบัญชี ตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่าความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักบัญชีไทยอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่

สอดคล้องกับปรีศนีย์ กายพันธ์ และนธิ เหมมันต์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องนักบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีไทยโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรให้มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับตัวให้ดำรงอยู่ร่วมกับประเทศสมาชิกอื่นได้

ควรมีการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพบัญชีให้เป็นสากลและสามารถนำไปใช้ได้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ควรจัดให้มีการจัดฝึกอบรมด้านการใช้ภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากล ภาษาอื่นที่เป็นภาษาของประเทศสมาชิก เป็นต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารให้มากขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรทำวิจัยให้ครอบคลุมพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีแนวโน้มเพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักบัญชีเกิดความชัดเจนขึ้น

ควรมีการสำรวจและวิจัยเพื่อสอบถามความต้องการและพัฒนารูปแบบการเพิ่มศักยภาพของนักบัญชีให้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. เอกสารอ้างอิง

- ไทยโพสต์ 2. ไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน (ตอนที่2). คอลัมน์กระบวนทรรศน์ ฉบับวันที่ 6 กันยายน 2555. กรุงเทพฯ. 2555
- นงลักษณ์ นิมิต 1.คนไทยอยู่อย่างไรในเวทีประชาคมอาเซียน.ระบบออนไลน์ <http://www.freightmaxad.com/magazine/?p=4230>. 2556.
- นงลักษณ์ ศิริพิศ,สุชญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น .ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานบัญชี ตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ. 2556
- เบญจมาศ สุขศรีเพ็ง 4. ทฤษฎีการปรับตัวของรอย Roy's adaptation model ระบบออนไลน์ <https://www.gotoknow.org/posts/115432>. 2550.
- ปรเมษฐ์ โมลี 5. สมรรถนะ (Competency): พลังแห่งการพัฒนางานสู่ความเป็นเลิศ. นนทบุรี. 2552.
- ปรีศนีย์ กายพันธ์ และนธิ เหมมันต์. นักบัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. 2557
- ภรณ์ยา เชื้อ วรสถิตย์. ที่ศึกษาเรื่องปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป Express for Windows มาใช้ในธุรกิจเคมีเกษตรของบริษัท ไร่ดวงซึ่งจำกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2552

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา 3. 7 อาชีพ ที่จะ
ทำงาน ได้อย่างเสรีในประชาคมอาเซียน.
ชลบุรี. 2557.

โสภณ ใจชื่น. ประเทศไทยเตรียมพร้อม ก้าวสู่
ประชาคมอาเซียน. ระบบออนไลน์
[http://www.stou.ac.th/study/sumrit/2-56%
28500%29/page1-2-56%28500%29.html](http://www.stou.ac.th/study/sumrit/2-56%28500%29/page1-2-56%28500%29.html).
2556

การรับรู้สถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชี

มหาวิทยาลัยธนบุรี ศูนย์การศึกษาจังหวัดลำพูน

A Perceptions On The Free Career Status In AEC Of The Accounting Students In The Thonburi University Education Center in Lamphun.

ดร.สมชาย เลิศภรณ์มัยสุข¹, ศศิธร เปรอร์เจียว²¹คณะบัญชี/สาขาการบัญชี, มหาวิทยาลัยธนบุรี

E-mail: sasithorn_ac@hotmail.co.th

บทคัดย่อ:

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามหาค่าระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยธนบุรี ศูนย์การศึกษาลำพูน จำนวน 73 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ความคิดเห็น ด้วยการนำแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร ประกอบด้วย 1) ความต้องการของผู้รับสาร 2) ความแตกต่างของผู้รับสาร 3) ความตั้งใจ และประสบการณ์เดิม และ 4) ความคาดหวังและความพึงพอใจ นำมาวิเคราะห์ทางสถิติหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของประชากร ที่เป็นอิสระต่อกัน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลจากการระดมความคิดเห็น

ผลการวิจัยการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยธนบุรี ศูนย์การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 73 คน พบว่า ระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีอยู่ในระดับน้อย เท่านั้น ซึ่งหากพิจารณาทางด้านพบว่านักศึกษาเชื่อว่า AEC จะสร้างรายได้ให้ท่านเพิ่มขึ้นในอนาคต โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.19 ในขณะที่การรับรู้เรื่อง AEC ถือเป็นสร้างประสบการณ์ใหม่ของท่าน มีคะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.97 เท่านั้น ซึ่งการให้ห้องความรู้แก่นักศึกษายังไม่มากพอที่จะทำให้ นักศึกษาสามารถรับรู้ได้ถึงความสำคัญของ AEC ขณะที่สรุปและวิเคราะห์ความคิดเห็นเรื่องการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC จากการประชุมระดมความคิดเห็นทั้งสองครั้ง พบว่า อุปสรรคสำคัญคือการเรียนการสอนในรายวิชามีเวลาไม่เพียงพอต่อการสอดแทรกองค์ความรู้ด้าน AEC เพิ่มเติมให้แก่ นักศึกษา จึงควรแนะนำให้ นักศึกษาได้สร้างการรับรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก โดยที่ผู้สอนต้องสื่อถึงความสำคัญของการเข้าสู่ AEC

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับ AEC ให้แก่ผู้สอนเพื่อให้สามารถสร้างการรับรู้ด้วยการสอดแทรกองค์ความรู้ให้แก่ นักศึกษา และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในวิชาชีพบัญชีให้เป็นสากลและสามารถนำไปใช้ที่ AEC ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : อาชีพนักบัญชี, อาชีพเสรี, การรับรู้

ABSTRACT:

This research is intended to 1) study the perception of the accountant to the Liberalization Career Status in the ASEAN Economic Community. 2) Provide guidelines to develop teaching and learning of the accounting in accordance with the AEC. Questionnaires were used in quantitative research to determine the level of perception of accounting students in Thonburi University and 73 accounting students in Education Center in Lamphoon and using the interviewing method in qualitative research bringing the concept of perception toward information composed with: 1) the needs of the audience 2) the difference of receiver 3) the willingness and previous experience and 4) the expectations and satisfaction to analyze in the statistical analysis to find the frequency, percentage , points on average , standard deviation and analyzes the differences of the population independently together with the analysis from brainstorming session.

The findings found that the perception of the Accounting students to the Liberalization Career Status in the ASEAN Economic Community in Thonburi University and 73 students in Education Center in Lamphoon in 2557 that the level of the perception was only in the low level. Considering in the topic of AEC will make money for you in the future, an average of the scores was 2.19 that was the highest score in the least. The lowest score 1.97 was in the topic of perception in AEC can create the new experience. It means that it was not enough knowledge to provide for the students and to make the students realize the importance of AEC In conclusion and the analysis from the comments on the perception of the students to the Liberalization Career Status in the ASEAN Economic Community brainstorming both found that the main obstacle was about the time for teaching and learning course ,not enough time to give more knowledge about AEC to students. It should encourage the students to find the knowledge by themselves. The teachers should tell the students to be aware of the importance of the AEC because we are ASEAN Member States.

This research suggested about the AEC training to give more knowledge should be trained periodically and the Instructors should create awareness by incorporating knowledge to the students and should improve the curriculum for teaching in the accounting profession to be universal and can be applied to a stage AEC effectively.

KEYWORDS: Professional accountants, free career ,Awareness

1. บทนำ

อาเซียนตั้งเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) โดยได้วางแผนงานในการ ผลักดันการค้าไปสู่ภูมิภาคที่เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ซึ่งจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายทรัพยากรการผลิตระหว่างกันได้อย่างเสรี เช่น ในด้านการเคลื่อนย้ายสินค้า อาเซียนจะดำเนินการลดภาษีศุลกากรและยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายในให้หมดสิ้นไป สำหรับการค้าภาคบริการและการลงทุนนั้น อาเซียนมุ่งหน้าดำเนินการเปิดตลาดระหว่างกัน รวมถึงการจัดทำ ความตกลงยอมรับร่วมในบริการวิชาชีพต่างๆ และ สนับสนุนการลงทุนร่วมกันภายใต้กฎระเบียบและ ขั้นตอนร่วมกันภายใต้กฎระเบียบและขั้นตอนการ ลงทุนที่มีความโปร่งใส

อาเซียนมีเป้าหมายในการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี โดยอำนวยความสะดวกการเดินทางของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน ในด้านต่างๆ อาทิ การตรวจลงตรา การออกใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ และแรงงานฝีมืออาเซียนที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้ามพรมแดน และกิจกรรม ที่เกี่ยวเนื่องกับการลงทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายในภูมิภาค โดยได้ ดำเนินการ 2 แนวทาง คือ 1) การจัดตั้งกรอบทักษะ ฝีมือแรงงานระดับประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปสู่กรอบการยอมรับฝีมือ แรงงานของ อาเซียน และ 2) การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม (MRA) สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบริการซึ่งการจัดทำ ร่างข้อตกลง MRA เป็นการดำเนินการเพื่อเสริมการ เปิดเสรีการค้าบริการภายใต้กรอบความตกลงด้านการค้า บริการของอาเซียน (AFAS) โดย MRA ที่ จัดทำขึ้นภายใต้กรอบการค้าบริการของอาเซียน จะ

เป็นพันธกรณีให้อาเซียนยอมรับ ร่วมกันเรื่อง คุณสมบัติของแรงงานฝีมือ ประวัติการศึกษาและ ประสบการณ์การทำงาน ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยเป็นคุณสมบัติ สำคัญที่เป็น เงื่อนไขในการขอรับอนุญาตให้ ประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้

เพื่ออำนวยความสะดวกในขั้นตอนการขอใบอนุญาต ที่ผ่านมา อาเซียนได้มี การจัดทำข้อตกลง MRA แล้ว ทั้งหมด 8 ฉบับ ได้แก่ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม ช่างสำรวจ ท่องเที่ยว แพทย์ ทันต แพทย์ การบัญชี¹

ประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน จะต้องปรับตัวปรับใจเพื่อยินยอมเป็นสมาชิกที่ แท้จริงของอาเซียน ไม่ใช่แค่พูดถึงแล้วผ่านไป ต้อง สร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของร่วมกัน ประมาณว่า ร่วมกันเป็นหุ้นส่วน ชาวอาเซียนต้องฝึกฝนตนเองใน การรับรู้ข่าวสารประเทศเพื่อนบ้าน ฝึกการใช้ ภาษาอังกฤษอย่างน้อยก็ฝึกอ่านข่าวสั้นๆ จาก หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ยอมรับในความเป็นตัวตน ของกันและกัน รับฟังความคิดเห็น แลกเปลี่ยนภูมิ ปัญญา และเลิกเปรียบเทียบให้เกิดปมด้อย แต่จะต้อง ช่วยกันยกระดับความรู้ ความคิด ค่านิยม ในการสร้าง ความเจริญและความมั่นคงของภูมิภาค จากที่เห็นทุก มหาวิทยาลัยเปิดโปรแกรมการเรียนเพื่อป้องกันความ ต้องการของตลาดอาเซียน การส่งนักศึกษาไปฝึกงาน กับมืออาชีพ เพื่อให้เกิดความชำนาญก่อนสำเร็จ การศึกษา และการเปิดรับนักศึกษาจากอาเซียนเข้ามา เรียน ทำให้บรรยากาศความร่วมมือดูมีชีวิตชีวาและมีความ เป็นสากลมากขึ้น เราลองหันมาเรียนภาษา ประเทศเพื่อนบ้านเป็นภาษาที่สาม ซึ่งยังมีผู้ที่ชำนาญ จำนวนไม่มากก็จะดูดีมีเสน่ห์อยู่ไม่น้อย รุ่งๆ ใหม่ๆ จะต้องวางแผนในการเลือกสาขาที่จะเรียนให้ สอดคล้องกับอนาคตในสาขาที่ขาดแคลน เช่น แพทย์

แขนงต่างๆ วิศวกรรมปิโตรเลียมและเคมี บัญชีและการเงิน สาธารณสุข หรือสาขาที่จำเป็นต่อตลาดธุรกิจอินเตอร์ เช่น นิเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ บริหารธุรกิจ ระหว่างประเทศ มัลติมีเดีย สถาปนิกและออกแบบการโรงแรมและท่องเที่ยว แต่ที่สำคัญไม่ว่าจะเลือกเรียนสาขาใด ก็จำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของภูมิภาคอาเซียนว่ายังคงมีกรอบวัฒนธรรมดั้งเดิมอยู่ หากเราเรียนรู้ การต้อนรับ การทักทาย การแสดงความเคารพ ซึ่งหมายถึงการยอมรับและการรับฟังผู้อื่น ก็จะเพิ่มความราบรื่นในการผูกมิตร²

จากเนื้อหาข้างต้น การรับรู้ถึงสถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชีถือเป็นสิ่งสำคัญเพื่ออาชีพนักบัญชีมืออาชีพในอนาคตและสิ่งสำคัญคือสามารถใช้วิชาชีพและดำรงอยู่ภายใต้บริบท AEC ได้อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ถึงสถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ทั้งต่อนักศึกษา รวมถึงยังผู้มีวิชาชีพบัญชีที่เป็นอาชีพอิสระใน AEC มีศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านต่าง ๆ ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข่าวสาร พินิจ รุจินาม (2544, หน้า 14-18) ได้สรุปเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารไว้ดังนี้ ผู้รับข่าวสารอาจหมายถึง บุคคลเพียงคนเดียวเช่นการคุยระหว่าง 2 คนหรืออาจหมายถึงกลุ่มบุคคลก็ได้ในการติดต่อสื่อสารนั้น บุคคลที่เป็นผู้รับสารอาจเปลี่ยนเป็นผู้ส่งสารในเวลาอื่นได้ เช่นในการพูดคุยกันผู้รับสารอาจกลายเป็นผู้ส่งสาร ผู้รับสารมีความสำคัญต่อการสื่อสารมีความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการติดต่อสื่อสาร และผู้รับสารมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบอื่นของการสื่อสารอีกด้วย นอกจากนี้ควรพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยของผู้รับสาร หรือคุณลักษณะของผู้รับสาร ในฐานะที่เป็นผู้รับการติดต่อสื่อสารโดยตรง การส่งข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอันเกี่ยวข้องกับผู้รับสารหลายประการด้วยกัน คือ 1) ความต้องการของผู้รับสาร โดยทั่วไปแล้วในการรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้นจะเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตน ประกอบด้วย 1.1) ต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับตน 1.2) ต้องการข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมของตน 1.3) ต้องการประสบการณ์ใหม่ 1.4) ต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการรับสาร 2) ความแตกต่างของผู้รับสาร ผู้รับสารแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านได้แก่ วัย เพศ การศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม 3) ความตั้งใจและประสบการณ์เดิม ในขณะที่มีความต้องการจะช่วยให้บุคคลรับรู้ข่าวสาร ได้ดีกว่า ดังคำกล่าวที่ว่า เราเห็นในสิ่งที่อยากเห็นและได้ยินในสิ่งที่ต้องการได้ยิน ดังนั้นความตั้งใจ และประสบการณ์เดิมของผู้รับสาร

จึงมีความสำคัญต่อผู้รับสารเช่นกัน 4) ความคาดหวัง และความพึงพอใจ ความคาดหวัง เป็นความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึง ความต้องการของคนในการที่จะตีความต่อสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ ส่วนความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร คือ ความพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับ เพราะข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับนั้น ผู้รับสารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ และการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปได้ ดังนั้นผู้ให้ข่าวสารและบริการจึงควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวของบุคคล เพื่อจะได้ให้ข่าวสาร และให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 แนวคิดการพัฒนาตนเอง

บุคคลที่จะพัฒนาตนเองได้ จะต้องเป็นผู้มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงตัวเอง โดยมีความเชื่อหรือแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาตนที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตนเองประสบความสำเร็จ แนวคิดที่สำคัญมีประกอบด้วย 1) มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่มีคุณค่าอยู่ในตัวเอง ทำให้สามารถฝึกหัดและพัฒนาตนได้เกือบทุกเรื่อง 2) ไม่มีบุคคลใดที่มีความสมบูรณ์พร้อมทุกด้าน จนไม่จำเป็นต้องพัฒนาในเรื่องใดๆ อีก 3) แม้บุคคลจะเป็นผู้ที่รู้จักตนเองได้ดีที่สุด แต่ก็ไม่สามารถปรับเปลี่ยนตนเองได้ในบางเรื่อง ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการพัฒนาตน การควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง มีความสำคัญเท่ากับการควบคุมสิ่งแวดล้อมภายนอก 4) อุปสรรคสำคัญของการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง คือ การที่บุคคลมีความคิดติดขัด ไม่ยอมปรับเปลี่ยนวิธีคิด และการกระทำ จึงไม่ยอมสร้างนิสัยใหม่ หรือฝึกทักษะใหม่ๆที่จำเป็นต่อตนเอง และ 5) การปรับปรุงและพัฒนาตนเองสามารถ

ดำเนินการได้ตลอดเวลาและอย่างต่อเนื่อง เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องเกี่ยวกับตนเอง³

2.3 บทความที่เกี่ยวข้อง

ไทยโพสด์ (2555) ระบุว่า การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือ นักศึกษานั้น หลีกเลียงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ ผู้ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับกระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตระกูล จิตวัฒนากร และวิโรจน์ หมั่นเทพ (2557) ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง (X

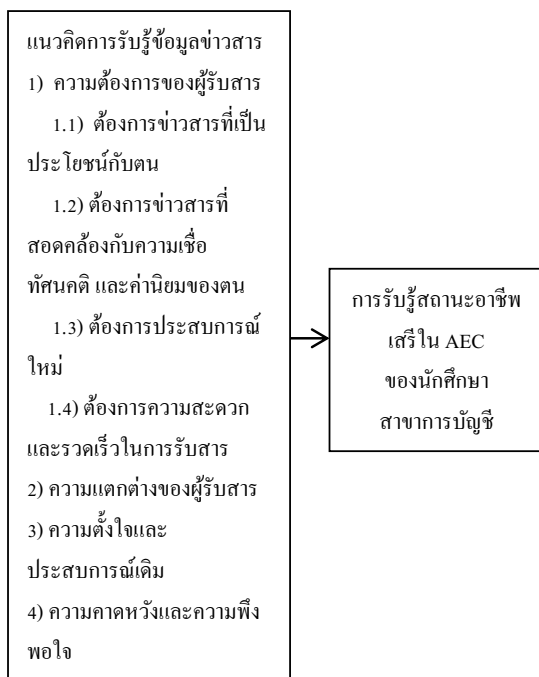
=3.32, S.D.=.62) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเตรียมความพร้อมนักศึกษาด้านการเรียนรู้ของตนเองอยู่ในระดับมาก ($X = 3.78, S.D.=.66$) รองลงมาได้แก่ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ($X = 3.73, S.D.=.69$) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.35, S.D.=.79$) ด้านการติดตามข่าวสารอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.17, S.D.=.86$) ด้านการเรียนรู้อาเซียนและด้านวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.16, S.D.=.86$) และด้านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.90, S.D.=1.02$) ตามลำดับ

กานดาวรรณ แก้วผาบ (2554) ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา สาขาวิชาชีพบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนต้องมีการพัฒนาตนเองในหลาย ๆ ด้าน เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารทางสื่อต่าง ๆ ความรู้ทางวิชาชีพบัญชี ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับเชื้อชาติและศาสนาของแต่ละประเทศ ความรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษา ภาวะเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ภาวะการจ้างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อใช้ ใน การทำงานและเพื่อการติดต่อสื่อสาร ส่วนคณะบัญชีต้องมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมทั้งความรู้ภาษาอังกฤษและความรู้ทางวิชาชีพบัญชีให้นักศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนนั้น ไม่ใช่สอนเพื่อให้ บัณฑิตหางานทำในประเทศไทยเท่านั้น แต่ต้องสอนให้บัณฑิตคณะบัญชีมีความพร้อมที่จะเข้าสู่การแข่งขันใน ตลาดแรงงานระดับอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่กำลังเข้าศึกษาสาขาการบัญชี

ในปีการศึกษา 2554 ซึ่งเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จะเป็นบัณฑิตสาขาการบัญชีรุ่นแรกที่ต้องเข้าสู่การแข่งขันการเปิดเสรีแรงงานในตลาดอาเซียน เพราะนักศึกษารุ่นนี้จะต้องจบการศึกษาเป็นบัณฑิตในปีการศึกษา 2557 ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 แต่ผลบังคับของข้อตกลงการยอมรับร่วมกัน เริ่มบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 ในด้านการเรียนการสอนของ คณะบัญชีที่จะสามารถทำได้ คือ สอนตามมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (international Financial Reporting Standards: IFRS) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกรายวิชาบัญชีและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาชีพบัญชีโดยใช้ตำราภาษาอังกฤษ มีการทัศนศึกษาเพื่อดูแลแนวทางการเรียน การสอนในประเทศสมาชิก เป็นต้น

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาเซียนฟรีใน AEC เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC โดยนำหลักแนวคิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ 1) ความต้องการของผู้รับสาร ประกอบด้วย 1.1) ต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับตน 1.2) ต้องการข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อกทศนคติ และค่านิยมของตน 1.3) ต้องการประสบการณ์ใหม่ 1.4) ต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการรับสาร 2) ความแตกต่างของผู้รับสาร 3) ความตั้งใจและประสบการณ์เดิม 4) ความคาดหวังและความพึงพอใจ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรูป

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามหาค่าระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยชนบุรี ศูนย์การศึกษาลำพูน และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการระดมความคิดเห็นเพื่อสรุปผลการศึกษาดังการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC จึงกำหนดขอบเขตในการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร นักศึกษาสาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยชนบุรี ศูนย์การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 73 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน ตามลักษณะเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยแบบสอบถามใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งให้ผู้ตอบเลือกตอบ มากที่สุด จนถึงน้อยที่สุด และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการระดมความคิดเห็นจากนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 12 คน โดยการระดมความคิดเห็นทั้งสองครั้งไม่ใช่ประชากรคนเดียวกัน ซึ่งแต่ละครั้งจะประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 8 คน และอาจารย์จำนวน 4 คน

3.3 การสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อศึกษาทฤษฎีแนวคิดที่กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและกำหนดแบบสอบถาม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้วิธีทางสถิติ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ 1) ความถี่ ร้อยละใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับวิเคราะห์เพื่อวัดระดับความคิดเห็น สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ T-Test และ One – Way ANOVA สำหรับวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถามการวิจัย และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยใช้วิธีการประมวลผลจากการระดมสมองทั้งสองครั้ง และนำมาวิเคราะห์ถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ และสรุปออกมาเป็นแนวทางตามวัตถุประสงค์

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการทดสอบการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC

4.1 ผลการทดสอบการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC ด้วยหลักแนวคิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับการรับรู้ด้านความต้องการของผู้รับสาร จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านพยายามเร่งติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ AEC ภายหลังจากมีใครกล่าวถึง โดยมีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.99 รองลงมาคือ การรับรู้เรื่อง AEC ถือเป็นสร้างประสบการณ์ใหม่ของท่าน มีคะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.97

2) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับการรับรู้ด้านความแตกต่างของผู้รับสาร จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีท่านทราบว่า AEC จะสร้างรายได้ให้ท่านเพิ่มขึ้นในอนาคต โดยมีคะแนนสูงสุดในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.19 รองลงมาคือ ท่านคิดว่าข้อมูลเรื่อง AEC เกี่ยวข้องกับวิชาที่ท่านเรียน มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.14

3) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับการรับรู้ด้านความตั้งใจและประสบการณ์เดิม จำแนกเป็นรายข้อ อยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เชื่อกันว่าการเปิด AEC จะพัฒนาประสบการณ์ของท่าน โดยมีคะแนนสูงสุดในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.10 รองลงมาคือ ท่านมีความตั้งใจที่จะทำงานในเวที AEC มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.00

4) กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับการรับรู้ด้านความคาดหวังและความพึงพอใจ จำแนกเป็นราย

ข้อ อยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คาดหวังว่าจะมีการเรียนการสอนเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับ AEC โดยมีคะแนนสูงสุดในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.08 รองลงมาคือ พึงพอใจในการเชื่อมโยงรายวิชาเข้ากับความรู้ด้าน AEC มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.06

4.2 จากสมมติฐานที่กำหนดว่าการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการทดสอบโดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.01 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.3 จากการระดมความคิดเห็นจากนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 2 ครั้ง พบว่า การเรียนการสอนในรายวิชาตามปกติมีเวลาไม่เพียงพออยู่แล้ว จึงทำให้ให้การสอดแทรกองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ AEC เป็นอุปสรรคที่สำคัญและไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับองค์ความรู้ของผู้สอนเกี่ยวกับ AEC ไม่มากพอ เนื่องจากไม่ได้เรียนรู้ในเรื่องนี้โดยตรงโดยผู้ร่วมระดมความคิดเห็นส่วนใหญ่เสนอให้มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ทั้งในวิชาชีพบัญชี และวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่สามารถนำไปใช้ AEC ให้มากขึ้น

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีต่อสถานะอาชีพเสรีใน AEC ของนักศึกษาสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยธนบุรี ศูนย์การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 73 คน พบว่าระดับการรับรู้ของนักศึกษสาขาการบัญชีอยู่ในระดับน้อย เท่านั้น ซึ่งหากพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาเชื่อว่า AEC จะสร้างรายได้ให้ท่าน

เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยมีคะแนนสูงที่สุดอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.19 ในขณะที่การรับรู้เรื่อง AEC ถือเป็น การสร้างประสบการณ์ใหม่ของท่าน มีคะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.97 เท่านั้น อธิบายได้ว่า การให้องค์ความรู้แก่นักศึกษายังไม่มากพอที่จะทำให้นักศึกษาสามารถรับรู้ได้ถึงความสำคัญของ AEC ซึ่งทั้งสถาบันการศึกษาและผู้สอนจำเป็นต้องบรรจุการให้ความรู้ด้านนี้เข้าไป ซึ่งสอดคล้องกับ ัญญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555) ที่ระบุว่า ความพร้อม/ทักษะ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่พึงประสงค์ ในบริบท AEC นักศึกษาหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการในเรื่องต่อไปนี้ 1) ทักษะและความสามารถที่ใช้ภาษาอังกฤษ ภาษา ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ภาษาจีนภาษาอังกฤษ จะเป็นภาษากลางของอาเซียน นอกจากนี้ควรสร้าง โอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้าง โอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย 2) เรียนรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้านทั้งใน ด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดความ เข้าใจและเห็น คุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิต ภายใต้อสังคมพหุวัฒนธรรม 3) ติดตามข่าวสาร เกี่ยวกับ AEC และเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของอาเซียนเพื่อทราบทิศทางและ นโยบายเกี่ยวกับ อาเซียน 4) พัฒนาทักษะของแรงงานมีฝีมือให้มี มาตรฐานและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้า กับมาตรฐานการ ทำงานที่เป็นสากลและการ เปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น 5) พัฒนา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม 6)

ปรับกระบวนการเรียนรู้ ควรเป็นไปอย่างมี เป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และ เรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา ขณะที่สรุปและวิเคราะห์ความ คิดเห็นเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบัญชีต่อ สถานะอาชีพเสรีใน AEC จากการประชุมระดมความคิดเห็นทั้งสองครั้ง พบว่า อุปสรรคสำคัญคือการเรียน การสอน ในรายวิชาใช้เวลาไม่เพียงพอต่อการ สอดแทรกองค์ความรู้ด้าน AEC เพิ่มเติมให้แก่ นักศึกษา จึงควรแนะนำให้นักศึกษาได้สร้างการเรียนรู้ ด้วยตนเองเป็นหลัก โดยที่ผู้สอนต้องสื่อถึง ความสำคัญของการเข้าสู่ AEC ซึ่งสอดคล้องกับ กาน ดาวรรณ แก้วผาบ (2554) ศึกษาเรื่องการเตรียมความ พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษា สาขาวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลจากการ ศึกษาพบว่า ผู้เรียนต้องมีการพัฒนาตนเองใน หลาย ๆ ด้าน เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ การ ติดต่อดสื่อสารทางสื่อต่าง ๆ ความรู้ทางวิชาชีพบัญชี ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม เกี่ยวกับเชื้อชาติและศาสนาของแต่ละ ประเทศ ความรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับประเทศประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน การศึกษา ภาวะเศรษฐกิจของ ประเทศต่าง ๆ ภาวะการจ้างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อใช้ ใน การทำงานและเพื่อการติดต่อดสื่อสาร ส่วนคณะบัญชี ต้องมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมทั้งความรู้ ภาษาอังกฤษและ ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีให้นักศึกษา แนวทางในการ จัดการเรียนการสอนนั้น ไม่ใช่สอนเพื่อให้ บัณฑิตหา งานทำในประเทศไทยเท่านั้น แต่ต้องสอนให้บัณฑิต คณะบัญชีมีความพร้อมที่จะเข้าสู่การแข่งขัน ใน ตลาดแรงงานระดับอาเซียน

อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอันใกล้นี้นักศึกษาสาขาการบัญชีต้องก้าวไปสู่วิชาชีพบัญชีที่ต้องใช้มาตรฐานระดับสากลในการประกอบอาชีพในฐานะวิชาชีพเสรี ดังนั้น การรับรู้เรื่อง AEC จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง สอดคล้องกับนงลักษณ์ ศิริพิศ, สุขญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น (2556) ที่ระบุข้อเสนอว่า 1) เพิ่มความเข้มแข็งแก่บุคลากรทางบัญชีและนักบัญชีไทยในเชิงรับ ควรมีการให้ความรู้ในด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีกลุ่มสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน ลาว กัมพูชา พม่าและเวียดนาม ซึ่งภาษาสากลที่ใช้ คือ ภาษาอังกฤษ 2) ในอนาคตมีผลกระทบต่อวิชาชีพบัญชีของนักบัญชีและบุคลากรทางบัญชีในการ เคลื่อนย้ายมีผลดี คือ มีโอกาสในการไปบริการด้านวิชาชีพบัญชียังต่างประเทศ ผลเสีย คือ มีการแข่งขันกันมากขึ้น นักบัญชีที่อยู่ต่างประเทศอาจมีทักษะดีกว่าและเป็นคู่แข่งกับนักบัญชีไทย 3) นักบัญชีไทยควรพัฒนาศักยภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความรู้ความสามารถ มีการเข้าอบรมสัมมนาในความรู้ด้านต่าง ๆ ไม่ใช่เพียงแค่ด้านวิชาชีพบัญชีทั้งในด้านภายในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังต้องพัฒนาไปถึงในด้านภาษา ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) หลักสูตรการศึกษาวิชาชีพบัญชีภายใน ประเทศควรมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในระดับนานาชาติ (ระหว่างประเทศ) ทั้งนี้เพื่อสร้างความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในวิชาชีพบัญชีต่อไปในอนาคต

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีการจัดการอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับ AEC ให้แก่ผู้สอนเพื่อให้สามารถสร้างการรับรู้ด้วยการสอดแทรกองค์ความรู้ให้แก่นักศึกษา

ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในวิชาชีพบัญชีให้เป็นสากลและสามารถนำไปใช้เวทีAECได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ในเรื่อง AEC ให้ครอบคลุมและต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดฝึกอบรมด้านการใช้ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากล ภาษาอื่นที่เป็นภาษาของประเทศสมาชิก เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรทำวิจัยให้ครอบคลุมพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีแนวโน้มเพื่อการรับรู้ของนักศึกษาสาขาการบัญชีเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

ควรมีการสำรวจและวิจัยเพื่อสอบถามความต้องการและพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาการบัญชีในฐานะวิชาชีพเสรี ให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC

7. เอกสารอ้างอิง

- กองอาเซียน 3¹. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ระบบออนไลน์ service.nso.go.th/nso/nsopublish/asean/.../AEC_Connectivity_ASCC.pdf . 2557
- กรุงเทพธุรกิจ มีเดีย². ก่อนจะเข้าสู่อาเซียน เราจะเตรียมตัวอย่างไร กันดี?. ระบบออนไลน์ [http:// www.uasean.com/kerobow01/370.2556](http://www.uasean.com/kerobow01/370.2556).
- กานดาพรรณ แก้วผาบ. การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา

- สาขาวิชาชีพบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
กรุงเทพ. 2554
- ตระกูล จิตวัฒนากร และวิโรจน์ หมั่นเทพ. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพ. 2557
- ไทยโพสต์. ทิศทางการศึกษาของไทยในบริบทประชาคมอาเซียน. ระบบออนไลน์ http://www.enn.co.th/3891_2555
- ชญญ์ลักษณ์ วีระสมบัติ. การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน. กรุงเทพ. 2555
- นงลักษณ์ ศิริพิศ, สุชญา มานวกุล และปฐมภรณ์ คำชื่น. ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยกับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสำนักงานบัญชีที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานบัญชี ตามข้อกำหนดการรับรองคุณภาพสำนักงานบัญชีในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพ. 2556
- วินัย เพชรช่วย³. การพัฒนาตน Self Development ระบบออนไลน์. http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Self_Development.htm#ixzz3YhBkSSJE. 2556.

**การบริหารงานจัดซื้อวัตถุดิบกับการใช้หลักธรรมาภิบาลของธุรกิจผลิตและส่งออก
เสื้อผ้าสำเร็จรูปใน กรุงเทพมหานคร**
**Purchasing management with the principles of good governance
manufacture and export of garments in Bangkok**

สายพิน กูรุ่ง¹ อนุพงษ์ อินฟ้าแสง² อรุพจน์ กัลยาสิริ³

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธนบุรี, asiphin_pom@hotmail.com

²คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธนบุรี, anupong_in@yahoo.com

³คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธนบุรี, urupoj.kanlayasiri@gmail.com

บทคัดย่อ:

วัตถุประสงค์การวิจัย 1) ศึกษาการจัดการงานจัดซื้อวัตถุดิบกับการใช้หลักธรรมาภิบาลของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบการจัดการงานจัดซื้อวัตถุดิบกับการใช้หลักธรรมาภิบาลของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 267 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.20 เพศชาย ร้อยละ 34.80 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 50.60 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.50 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 49.10 มีตำแหน่งพนักงานระดับหัวหน้างาน ร้อยละ 55.40 มีประสบการณ์การทำงาน 5 -10 ปี ร้อยละ 62.50 และ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการบริหารในการวางแผน ร้อยละ 73.00 การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร พบว่า หลักความโปร่งใส หลักความคุ้มค่า ด้านหลักนิติธรรมหลักการมีส่วน หลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม ทุกด้านอยู่ในระดับมาก สมมติฐานการวิจัยพบว่าผู้ที่รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และ ส่วนร่วมในการบริหาร มีการใช้หลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารงานจัดซื้อ, หลักธรรมาภิบาล

ABSTRACT:

The research aims to 1) Study the purchasing management with the principles of good governance manufacture and export of garments in Bangkok. 2) Compare the management level according to the principles of purchasing management with the principles of good governance manufacture and export of garments in Bangkok the samples were 267 employees. The instrument was a questionnaire. The statistics used in data analysis were a percentage, an arithmetic mean and a standard deviation. The results showed that most of respondents of which female 65.20 percent. Most of these were between the ages of 26-30 at 50.60 percent and were graduate bachelor degree 74.50 percent. Most of them which was 49.10 percent had income between 20,001-25,000 Baht. Regarding to the job found that they were operating chief of 55.40 percent, having work experiences less than 5-

10 years of 60.70 percent and the collective management 73.00 percent. The purchasing management with the principles of good governance manufacture and export of garments in Bangkok. was rated as average. The percentile rank indicated the percentage of the transparency, cost-effectiveness, rule of law, participation, accountability, and morality were perceived as high-ranking. Besides, there was a significant difference between the general status of the purchasing management and by the principles of good governance of the executives.

KEYWORDS: Purchasing management, Good governance

1. บทนำ

จากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจทำให้เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเงินทั่วโลกในปี พ.ศ. 2544-2545 อันเป็นสาเหตุที่มาของปัญหาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบไม่โปร่งใสของการบิดเบือนเกี่ยวกับข้อมูลกับข่าวสารขององค์กรหน่วยงานต่าง ๆ อันส่งผลก่อให้เกิดปัญหา ทางด้านการบัญชี การทุจริตเชิงนโยบายในการบริหาร ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สิ่งทีก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการขาดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการของหน่วยงานต่างๆภายในองค์กร ส่งผลในความเชื่อมั่นที่มีต่อสถานประกอบการธุรกิจทุกประเภทของประเทศ พร้อมมีแนวโน้มจะส่งผลเสียหายอย่างต่อเนื่องถ้าไม่มีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนทั่วโลกจึงเกิดแรงผลักดันด้วยการเสนอแนวคิดการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลซึ่งเชื่อว่าเป็นกุญแจสำคัญในการนำองค์กรไปสู่แนวทางแห่งความสำเร็จเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจโลก (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2542) แนวคิดการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารของสถานประกอบการโดยมีความเชื่อมโยงทั้งระดับประเทศ ระดับภาครัฐ และ ระดับองค์กรธุรกิจเอกชน (วีระ ไชยธรรม, 2542) หัวใจสำคัญขององค์กรไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน จึงต้องเตรียมความพร้อมให้บุคลากรได้ตระหนักในการปรับตัวให้

ความสำคัญต่อการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกระดับ (ไชยวัฒน์ คำชู และ คณะ, 2545) เพื่อการพัฒนาไปสู่ทิศทางที่ดีเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน จากประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 10 มกราคม 2542 ให้นำหน่วยงานของรัฐดำเนินการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ ประกอบด้วย ด้านหลักนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความร่วมมือ ด้านความรับผิดชอบ และ ด้านความคุ้มค่า (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2542)

ธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปจึงต้องตระหนักในเรื่องการจัดการโดยเน้นตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเป็นแนวทางเพื่อการบริหารที่ดี การมีคุณธรรม จริยธรรม ในการประกอบธุรกิจ การปฏิบัติต่อ พนักงาน ผู้บริโภค สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม, 2549) รวมถึงการจัดการแบบเปิดเผย ข้อมูล ความรับผิดชอบ ของหน่วยงานหลักต่าง ๆ ภายในองค์กร ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2550-2554) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนสร้างความเข้มแข็ง สุจริต และ เกิดธรรมาภิบาล ในการบริหารอย่างแท้จริง เกิดความเชื่อมั่นของลูกค้า คู่ค้า (ชเนตร นรภูมิพิทักษ์, 2550) ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าที่องค์กรผลิตพร้อมยินยอมให้บริการอย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานประกอบการธุรกิจ ผลิต และ ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป หลักธรรมาภิ

บาลมีความเชื่อมโยงกับงานจัดซื้อ ซึ่งสัมพันธ์กับหน่วยงานหลักของสถานประกอบการทั้งองค์การ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศเป็นอันดับสองรองจากอุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีสถานประกอบการมากกว่า 4,500 แห่ง ทั่วประเทศ มีการจ้างงานถึง 1 ล้านคน ธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 735 ราย มูลค่าการส่งออก 3,021.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อคงไว้ซึ่งความเจริญเติบโตของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป สถานประกอบการดังกล่าวจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผลผลิตของตน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลกับงานจัดซื้อซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการได้มาซึ่งคุณภาพของผลผลิตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภค

จากข้อมูลดังกล่าวภาครัฐพยายามเพิ่มมูลค่าในการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น เพื่อรักษาสถานภาพทางเศรษฐกิจโดยรวม งานจัดซื้อวัตถุดิบเป็นหน่วยงานสำคัญในการกอบกู้ความเชื่อมั่นให้กับสถานประกอบการธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป อันเป็นจุดเริ่มต้นของคุณภาพผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การบริหารงานจัดซื้อวัตถุดิบกับการใช้หลักธรรมาภิบาลของสถานประกอบการธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลที่ค้นพบไปปรับปรุงการบริหารให้เหมาะสมกับหลักธรรมาภิบาลต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบระดับการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร แยกตาม เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน และ การมีส่วนร่วมในการบริหาร

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบที่ประกอบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร

ด้านพื้นที่ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 735 แห่ง

ด้านเนื้อหาในการวิจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์การจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในการบริหารของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

หลักธรรมาภิบาล

- หลักนิติธรรม
- หลักความโปร่งใส
- หลักความรับผิดชอบ
- หลักคุณธรรม
- หลักการมีส่วนร่วม
- หลักความคุ้มค่า

การมีส่วนร่วมในการบริหาร

- การวางแผน
- การจัดองค์การ
- การนำ
- การติดตามและควบคุม

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรอิสระ - ข้อมูลทั่วไป

- การมีส่วนร่วมในการ

บริหาร

ตัวแปรตาม - การจัดการตาม

หลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร

5. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของธรรมาภิบาลคำว่า “ธรรมาภิบาล” หรือที่บางท่านเรียกว่า “ธรรมรัฐ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Good Governance” (ทิพาวดี เมฆสวรรค์, 2543) ได้อธิบายว่า “Good Governance” ได้เริ่มนำมาใช้เมื่อต้นทศวรรษที่ 1990 โดยปรากฏในรายงานของธนาคารโลก และเอกสารของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งองค์การระหว่างประเทศทั้งสองนี้ถือว่า Good Governance เป็นพื้นฐานสำคัญในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขให้ประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะต้องสร้างให้เกิดธรรมาภิบาลขึ้น และมีกรณีการตามนโยบายสาธารณะที่ได้ตกลงไว้ใน

สัญญารับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเคร่งครัด ปัจจัยทั้งสองนี้จะช่วยให้ ประเทศที่ประสบปัญหาสามารถพัฒนาเศรษฐกิจให้กลับสู่เสถียรภาพได้อย่างรวดเร็ว และในระยะยาวสังคมที่มีธรรมาภิบาลจะเป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง มั่นคง มีความสมดุลในการบริหารบ้านเมือง และมีภูมิคุ้มกันวิกฤตที่จะเกิดขึ้นภายหลัง หลังจากนั้นคำว่า “Good Governance” นี้ ได้เริ่มนำมาใช้กันแพร่หลายภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับใหม่ “ธรรมรัฐ หรือ Good Governance” เป็นแนวความคิดหนึ่งในหลายแนวความคิด ที่ถือได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาในการทำงานของภาครัฐ (Public Sector) ภาคเอกชน (Private Sector) และภาคเอกชนหรือองค์กรสังคมต่างๆ (Civil Society) ซึ่งแนวคิดนี้ได้ปรากฏขึ้นครั้งแรกในรายงานของธนาคารโลกเมื่อปี 2532 และต่อมาองค์การพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program; UNDP) ได้นำเอาแนวคิดดังกล่าวไปวิเคราะห์และอธิบายรายละเอียดในเอกสาร Governance for Sustainable Human Development จากนั้นมาแนวคิดนี้ได้นำมาใช้ในหลายองค์กร อาทิ ธนาคารพัฒนาการแห่งเอเชีย (ADB) ธนาคารโลก (World Bank) ที่ได้นำมาใช้กับประเทศในแถบเอเชีย เพื่อแก้ปัญหาทั้งในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

6. ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในการบริหารของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็น

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดการสุ่มตัวอย่างกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane จากสูตรของ Taro Yamane (ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์, 2538) การศึกษาคั้งนี้กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ 267 คนทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจากพนักงานที่ทำงานภายในสถานประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน และการมีส่วนร่วมในการบริหาร ของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

คั้งนี้ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ มีความเที่ยง 0.978

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 267 แห่ง คิดเป็นแบบสอบถามทั้งหมด 267 ชุด ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.20 เพศชาย ร้อยละ 34.80 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 50.60 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 74.50 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 49.10 มีตำแหน่งพนักงานระดับหัวหน้างาน ร้อยละ 55.40 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 -10 ปี ร้อยละ 62.50 และ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการบริหารในการวางแผน ร้อยละ 73.00

ตอนที่ 2 การจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร

ภาพรวมเกี่ยวกับระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจ

ผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร
อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ด้านความโปร่งใส
ด้านความคุ้มค่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านการมีส่วนร่วม
ร่วม ด้านความรับผิดชอบ และด้านคุณธรรม

ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิต
และส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครที่มี
เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง
งาน ประสบการณ์การทำงาน และ มีส่วนร่วมในการ
บริหารองค์การต่างกัน มีระดับการจัดการตามหลัก
ธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

0.5

ตอนที่ 3 อภิปรายผล
สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วน
ใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง 174 คน ร้อย
ละ 65.20 เพศชาย 93 คน ร้อยละ 34.80 มีอายุระหว่าง
26-30 ปี ร้อยละ 50.60 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
ร้อยละ 74.50 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000
บาท ร้อยละ 49.10 มีตำแหน่งพนักงานระดับหัวหน้า
งาน ร้อยละ 55.40 มีประสบการณ์การทำงานน้อย
กว่า 5-10 ปี ร้อยละ 62.50 และ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วม
ในการบริหารในการวางแผน ร้อยละ 73.00

ภาพรวมการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล
ของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและ
ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานครอยู่ใน
ระดับมากทุกด้านดังนี้ ด้านความโปร่งใส ด้านหลัก
ความคุ้มค่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักมีส่วนร่วม
ด้านหลักความรับผิดชอบ และ ด้านคุณธรรม
ตามลำดับ

1. หลักความโปร่งใส ผู้รับผิดชอบงาน
จัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป
ในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อการ
บริหารงานเกี่ยวกับการตรวจสอบภายในอยู่ใน

ระดับสูงสอดคล้องกับการศึกษาของ (อริศรา ชาวพล,
2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรร
มาภิบาลของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 พบว่าผู้บริหารให้
ความสำคัญต่อหลักธรรมาภิบาลด้านความโปร่งใส
อยู่ในระดับมาก รวมถึงกำหนดให้มีการรายงานผล
การดำเนินงานประจำปี การพิจารณาความดี
ความชอบมีระบบที่น่าเชื่อถือและบริหารการจัดซื้อ
วัตถุดิบในรูปแบบของคณะกรรมการ จากการศึกษา
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. หลักความคุ้มค่า ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อ
วัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน
กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในด้านหลักความ
คุ้มค่าอยู่ในระดับมาก ด้วยเรื่องของการเลือกซื้อ
วัตถุดิบในการผลิตให้สอดคล้องระหว่างราคากับ
ผลประโยชน์ที่ได้รับจากวัตถุดิบแต่ละชิ้นตอนใน
การผลิต การใช้ทรัพยากรของแต่ละหน่วยงาน
ผู้บริหารที่รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบมีการเน้น
มาตรการประหยัดค่าใช้จ่าย รวมถึงการวางแผนด้าน
การจัดสรรงบประมาณขององค์การเป็นไปอย่าง
คุ้มค่าสอดคล้องกับการศึกษาของ (ศิริยา โถแก้ว,
2550) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิ
บาล: กรณีศึกษาโรงเรียนสิริวิภาวิทยา จังหวัด
สมุทรปราการ ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อหลักความ
คุ้มค่าอยู่ในระดับมาก

3. ด้านหลักนิติธรรม ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อ
วัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน
กรุงเทพมหานคร มีการกำหนดระเบียบ หน้าที่การ
ปฏิบัติงานของพนักงานเป็นไปตามเวลาที่องค์การ
กำหนด องค์การมีการบริหาร โดยยึดกฎระเบียบอย่าง
เคร่งครัดพร้อมทั้งมีการชี้แนะแนวทางเพื่อให้
พนักงานปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามข้อบังคับของ

องค์การ รวมถึงมีกระบวนการยกย่องชมเชยพนักงานที่ปฏิบัติงานดีเป็นตัวอย่างผลการศึกษายู่ในระดับมาก เป็นไปตามการศึกษาของ (ทศพล ไทรบุญจันทร์, 2554) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานในสังกัดเทศบาลตำบลกำแพงแสน จังหวัด นครปฐม ที่มีต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล พบว่าด้านหลักนิติธรรมความคิดเห็นของพนักงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แสดงถึงแนวคิดของรับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบจะให้ความสำคัญต่อหลักนิติธรรม พร้อมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ธงชัย สันติวงษ์, 2553) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่าเป็นการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงาน สายบังคับบัญชา เพื่อให้กระบวนการบริหารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ส่งผลโดยตรงต่อแผนงานที่องค์กรกำหนดไว้ สมาชิกของแต่ละองค์กรสามารถทบทวนขอบเขตงานของตนเอง ทำให้การสื่อสารและการตัดสินใจไม่ซับซ้อน

4. หลักการมีส่วนร่วม ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายขององค์กรและ ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบมีการรับข้อเสนอแนะจากผู้ร่วมงานรวมถึงพนักงานมีส่วนในการแก้ปัญหาคำขัดแย้งภายในองค์กร ผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับมาก

5. หลักความรับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการมอบหมายงานที่ชัดเจน มีการกำหนดขอบเขตงานเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งองค์กรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน รวมถึงพนักงานและผู้บริหาร

ยอมรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับมาก

6. หลักคุณธรรม รับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบต้องเป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์น่าเชื่อถือ มีความขยัน มุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน และเป็นบุคคลที่ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก รวมถึงการแก้ปัญหาเป็นไปด้วยความรอบคอบ มีเหตุผลพร้อมทั้งมีการบริหารความขัดแย้งที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ผลการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และส่วนร่วมในการบริหาร มีการใช้หลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารงานจัดซื้อวัตถุดิบธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ด้านความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมากเท่ากันทุกด้าน

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบของธุรกิจผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกรุงเทพมหานคร ต้องรักษาระดับความสำคัญของการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านความโปร่งใส ด้านหลักความคุ้มค่า

ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักมีส่วนร่วม ด้านหลัก
ความรับผิดชอบ และ ด้านคุณธรรม ให้คงอยู่ใน
ระดับสูงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อความหลากหลายของความคิดเห็นและ
เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยควรรศึกษากลุ่มตัวอย่าง
ผู้รับผิดชอบงานจัดซื้อวัตถุดิบจากธุรกิจประเภทอื่น
ด้วย

แหล่งอ้างอิง

ไชยวัฒน์ คำชู และ คณะ. (2545). ธรรมภิบาล
บริษัท. สำนักพิมพ์น้ำฝน กรุงเทพฯ.
ทศพล ไทรบุญจันทร์. (2554). ความคิดเห็นของ
พนักงานในสังกัดเทศบาลกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐมต่อการปฏิบัติงานตามหลัก
ธรรมภิบาล. สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข กรุงเทพฯ.
ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์. (2543). สามประสานในการจัด
กิจการบ้านเมืองที่ดี. สถาบันพัฒนา
ข้าราชการ
พลเรือน นนทบุรี.
ธงชัย สันติวงษ์. (2533). กลยุทธ์การจัดการ. พิมพ์
ครั้งที่ 2 : รุ่งแสงการพิมพ์ กรุงเทพฯ.
บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์
ครั้งที่ 3 : กรุงเทพมหานคร สุรยาสาน.
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10
(2550-2554) สำนักนายกรัฐมนตรี
กรุงเทพฯ.

วีระ ไชยธรรม. (2542). เอกสารประกอบการบรรยาย
เรื่อง หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.
นนทบุรี : กรุงเทพฯ.

ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2538). ทฤษฎีและเทคนิค
การสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์.
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม. (2549). สถานการณ์วิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม สำนักงานส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม.
กรุงเทพฯ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). สืบค้นเมื่อ 25
มิถุนายน 2556. จาก [http://
www.agriman.dose.go.th/](http://www.agriman.dose.go.th/)

Taylor. (2002). The Principles of Scientific
Management. New York : Harper.

World Bank. (1989). Governance and Development.

_____. (1992). Governance and Development.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู

The factors affecting research productivity of teachers

วันธร ปรุงเรณู

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ, Tungood@hotmail.com

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู 2. รวบรวมข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู ใน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านลักษณะส่วนบุคคล 2) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยจำแนกตาม เพศ อายุ และแผนกที่สังกัด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู โดยรวมมีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย () เท่ากับ 3.74 จำแนกตามรายด้าน ด้านลักษณะส่วนบุคคล ตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย () เท่ากับ 4.72 รองลงมาคือ สนใจใคร่รู้ และต้องการชื่อเสียงทางวิชาการ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย () เท่ากับ 4.20 และเท่ากับ 3.82 ตามลำดับ ด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เวลาและงบประมาณ และจัดหาวิทยากรมาให้การอบรมเป็นครั้งคราว และต่อเนื่อง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย () เท่ากับ 3.84 3.70 และ 3.64 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู ด้านลักษณะส่วนบุคคล คือ ภาระงานมาก ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการทำงานวิจัย และเวลาในการทำงานวิจัยมีน้อย มีผู้ตอบมากที่สุดจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ด้านสิ่งแวดล้อม คือ ขาดปัจจัยสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำรายงานมีน้อยให้ใช้อย่างประหยัด และต้องการวิทยากรที่สามารถให้ความรู้เฉพาะด้าน และเข้าใจง่าย มีผู้ตอบมากที่สุดจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยครู

ABSTRACT:

This research aims to study the factors that affect the research productivity of teachers 2. gather feedback. Factors affecting the brainchild of teacher research in two areas: 1) the personal characteristics 2) by sex, age and environmental department under. 50 samples were selected by model. The tools used in this research analysis were examined. 5 rating scale questionnaire and statistical methods used to analyze data were mean and standard deviation.

The results showed that

1. The factors affecting research productivity of teachers. Overall, the factors that affect the productivity of research at a high level. The mean () of 3.74 by income side. Realizing that the personal nature It is the obligation Factors affecting the level at the highest level. The mean () of 4.72,

followed by the curious and like academic reputation. Factors affecting the level was high. The mean () equivalent. Equal to 4.20 and 3.82 respectively on the environment. Support from supervisors Time and on budget And provision of trainers to train occasionally and continued with the factors that result in a high level. The mean () of 3.84, 3.70 and 3.64, respectively.

Suggestions factors affecting research productivity of teachers. The workload is very personal nature, lack of knowledge and understanding decorator, research. And there is little time for research. There's much more to it. Descending order The environmental factor is the lack of support Equipment for the preparation of the report, there is little to save. And want a speaker who can provide specialized knowledge. And simplification Most of answers from descending order.

KEYWORDS: The factors affecting research productivity of teachers.

ความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการค้นคว้าและพัฒนาความรู้ในศาสตร์ทุกแขนง เป็นกระบวนการแสวงหาคำตอบที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์และสังคม เป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ล้วนระบุถึงความสำคัญของการวิจัย และส่งเสริมให้มีการวิจัย ในการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติของหลายหน่วยงานได้อาศัยความรู้และข้อมูลที่ได้จากการวิจัย รวมถึงการบรรจุลงในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในทุกระดับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 9 (3) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มาตรฐานที่ 5 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของครู กำหนดให้ครูต้องทำงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย 1 คน/ชิ้น/ปีการศึกษา (มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ

กรุงเทพ ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย และสอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สนับสนุนให้ครูค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนาตนเองสำหรับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่การดำเนินการวิจัยของสถานศึกษายังมีปัญหาด้วยสาเหตุ ไม่มีเวลา หรือเวลาไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานวิจัย เพราะมีงานสอน งานบริการอื่น ๆ อีกทั้งยังขาดแรงจูงใจภายใน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอยากทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารของวิทยาลัย นำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการ สนับสนุน และส่งเสริมการทำงานวิจัยของครู ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
2. รวบรวมข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครุวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
2. ทราบข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครุ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ด้านประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ครูจำนวน 80 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2557
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน จำนวน 50 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2557
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ แผนกที่สังกัด ของครุ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครุ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ใน 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะบุคคล และ ด้านสิ่งแวดล้อม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ของงานวิจัย การวิจัยเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยประโยชน์เป็นอย่างมาก ต่อทั้งสถาบันหน่วยงาน และต่อผู้วิจัยเอง จะต่างกันตรงที่ใครจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดเท่านั้น ดังนั้น ในหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ จึงพยายามสร้าง

แรงจูงใจ เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานของตนทำวิจัย หรือให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากขึ้น โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งรวมของนักวิจัยหลายสาขาวิชา โดยหน่วยงานเหล่านี้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัยมากขึ้น

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัย

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นต่อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ทั้งในหน่วยงานทั่วไป และในสถาบันอุดมศึกษา อาทิเช่น แสวงรัตน์มงคลมาศ (2524 : 6) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัย 2 ประการ คือ ปัจจัยทางด้านตัวผู้ทำวิจัยเอง และปัจจัยทางด้านระบบหรือสิ่งแวดล้อม โดยปัจจัยด้านบุคคลได้แก่ ความรู้สึกรักอยากทำวิจัย ความพร้อมของผู้ทำวิจัยและโอกาสในการลงมือทำวิจัย ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบหน่วยงานที่ขาดแรงจูงใจผลตอบแทน การยอมรับ ระบบข้อมูลข่าวสาร ระบบการแลกเปลี่ยนความรู้และผลงาน ระบบประกันคุณภาพผลงาน พจน์ สะเพียรชัย (2524, 62-63) กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดลักษณะการวิจัยไว้ 3 ประการ คือ ความสนใจของนักวิชาการที่เป็นผู้นำและเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ แหล่งให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของประเทศและโลก และจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องทิศทาง และแนวทางการพัฒนางานวิจัย ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิจัย ได้แก่ โอกาสในการทำงานวิจัย แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529)

กล่าวโดยรวมแล้ว ปัจจัยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับการวิจัยเมื่อนำมาสรุปประมวล สามารถแบ่งได้

เป็นกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะการตอบแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ แผนกที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งมีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์เพื่อหาระดับ ปัจจัยส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อวัดความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 50 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72 อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ร้อยละ 72 สังกัดแผนกสัมพันธวิชาชีพ และสำนักงานมากที่สุด ร้อยละ 22

รองลงมาคือสังกัดแผนกการตลาด คอมพิวเตอร์ และแผนกอื่น ๆ ร้อยละ 16

2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวมมีระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.74 จำแนกตามรายด้าน ด้านลักษณะส่วนบุคคล ตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.72 รองลงมาคือ สนใจใคร่รู้ และต้องการชื่อเสียงทางวิชาการ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.20 และ เท่ากับ 3.82 ตามลำดับ ด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เวลาและงบประมาณ และจัดหาวิทยากรมาให้การอบรมเป็นครั้งคราว และต่อเนื่อง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.84 3.70 และ 3.64 ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ข้อที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละด้าน ดังนี้ด้านลักษณะส่วนบุคคลภาระงานมาก (23 คน)ด้านสิ่งแวดล้อมขาดปัจจัยสนับสนุน เช่น คอมพิวเตอร์, อินเทอร์เน็ต, เครื่องพิมพ์ (21 คน)

อภิปรายผล

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ อภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

และหาค่าร้อยละ (Percentage) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 50 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72 เนื่องจากในปัจจุบันเพศหญิงมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับการ บุปผา เป็ดทิพย์ (2543 : 85) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนใน กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีความต้องการในการทำวิจัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน และศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 86) การทำงานวิจัยในมหาวิทยาลัยศรีครินทรวิโรฒ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีความต้องการในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ร้อยละ 72 เพราะครูผู้สอนส่วนมากจะอยู่มานาน และถือว่างานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ของตนเอง ที่ต้องจัดทำในแต่ละปีการศึกษา ไม่สอดคล้องกับ ศรีเวื่อน แก้วก้งวาน (2530 : 45) ที่พบว่า อาจารย์พยาบาลที่มีอายุน้อยจะมีการผลิตผลงานวิจัยมาก และ Hall (1970 : 156) กล่าวว่าคนวัยนี้เป็นระยะเวลาที่ความสามารถทางกายและสมอง เริ่มต้นอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความต้องการทำตนให้เป็นประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับบุคคลอื่น ๆ ต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ส่วนอาจารย์พยาบาลที่มีอายุมาก จะมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูง ทำให้การผลิตผลงานวิจัยน้อยลง และ อารี ตัญญา เจริญรัตน์ (2530 : 56) กล่าวว่า ความสามารถทางกายลดลงทำให้มีผลเกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ การดำรงชีวิตในสังคมจะแคบลง สังกัดแผนก สัมพันธวิชาชีพ และสำนักงานมากที่สุด ร้อยละ 22 รองลงมาคือสังกัดแผนกการตลาด คอมพิวเตอร์ และแผนกอื่น ๆ ร้อยละ 16 เพราะแผนกสัมพันธวิชาชีพ และสำนักงาน เป็นแผนกที่มีครูผู้สอนอยู่มากที่สุดของวิทยาลัย เนื่องจากสอนวิชาชีพพื้นฐาน

สำหรับทุกสาขางาน ส่วนแผนกต่าง ๆ จะสอนเฉพาะสาขาวิชา หรือเป็นวิชาชีพเฉพาะสาขา ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ รายงานและโดยรวม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวมมีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.74 S.D. เท่ากับ 0.87 จำแนกตามรายด้าน ด้านลักษณะส่วนบุคคล ตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.72 S.D. เท่ากับ 0.45 รองลงมาคือ สนใจใคร่รู้ และต้องการชื่อเสียงทางวิชาการ มีระดับปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.20 S.D. เท่ากับ 0.63 เท่ากับ 3.82 S.D. เท่ากับ 0.84 ตามลำดับ ด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เวลาและงบประมาณ และจัดหาวิทยากรมาให้การอบรมเป็นครั้งคราว และต่อเนื่อง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.84 S.D. เท่ากับ 0.92, 3.70 S.D. เท่ากับ 3.70 S.D. เท่ากับ 0.98 ตามลำดับ

สอดคล้องกับ อุษา อินทะชื่น (2545 : 45-47) รายงานการวิจัย การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2545 สรุปความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1 ด้านบรรยากาศการวิจัยในสถาบัน ผลการวิเคราะห์ด้านบรรยากาศการวิจัยในสถาบัน อาจารย์มีความคิดเชิงวิเคราะห์ว่า บรรยากาศในการวิจัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) เท่ากับ 3.904 สิ่งที่อาจารย์ต้องการเป็นอันดับแรก คือ

แหล่งค้นคว้า เอกสาร/ตำรา /ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 รายงานการวิจัยทันสมัย ทั้งภาษาไทย
 ภาษาอังกฤษ ร่องลงมาคือ แหล่งข้อมูลพื้นฐาน
 เพียงพอและเชื่อถือได้ วารสาร รายงานการวิจัยใหม่
 ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และการรวมกลุ่ม
 ทางวิชาการที่เอื้อต่อการวิจัย เช่น การ
 ประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ เช่น การประชุมสัมมนา
 ทางวิชาการ การเผยแพร่เอกสารทางการวิจัย
 ตามลำดับ

2. ด้านการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา
 ผลการวิเคราะห์พบว่า อาจารย์มีความคิดเชิง
 วิเคราะห์ว่าการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา มีความ
 เหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) เท่ากับ 3.909 สิ่งที่
 อาจารย์ต้องการเป็นอันดับแรก คือการให้
 ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้ทำงานวิจัยจาก
 อธิการบดี/รองอธิการบดี ร่องลงมาคือ การปรับปรุง
 แนวทางดำเนินการให้ส่งโครงการวิจัย เพื่อขอรับ
 ทุนอุดหนุนได้ตลอดปี การพัฒนาบุคลากรเพื่อ
 เพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย และการให้
 ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้ทำงานวิจัยจาก
 คณบดี/รองคณบดี ตามลำดับ

3. ด้านเวลาและงบประมาณ ผลการ
 วิเคราะห์พบว่า อาจารย์มีความคิดเชิงวิเคราะห์ว่า
 เวลาและงบประมาณในการทำงานวิจัย มีความ
 เหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) เท่ากับ 3.942 สิ่งที่
 อาจารย์ต้องการเป็นอันดับแรก คือ ลดภาระงานด้าน
 อื่นๆ สำหรับอาจารย์ที่กำลังทำงานวิจัยเพื่อให้ทำงาน
 วิจัยอย่างเต็มความสามารถ ร่องลงมา คือ ให้
 ทุนอุดหนุนการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ยื่นหยุ่นกฎ ระเบียบ
 เพื่อเอื้อให้ผู้วิจัยไปศึกษา ค้นคว้าเอกสาร หรือเก็บ
 รวบรวมข้อมูล และจัดตารางสอนให้อาจารย์ที่กำลัง

ทำงานวิจัยมีเวลาว่างจากการสอนเป็นช่วงต่อเนื่องกัน
 ตามลำดับ

4. ด้านการพัฒนาความรู้และเทคนิควิธี ผล
 การวิเคราะห์พบว่า อาจารย์มีความคิดเชิงวิเคราะห์ว่า
 การพัฒนาการพัฒนาความรู้และเทคนิควิธี มีความ
 เหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) เท่ากับ 3.871 สิ่งที่
 อาจารย์ต้องการเป็นอันดับแรก คือ การค้นหา
 ความรู้ใหม่ ๆ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ร่องลงมาคือ
 การเลือกหัวข้อปัญหา การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปใน
 การวิเคราะห์ข้อมูล และการอ่านผลการวิเคราะห์
 ข้อมูล (Print out) ตามลำดับ

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ผล
 การวิเคราะห์พบว่า อาจารย์มีความคิดเชิงวิเคราะห์ว่า
 สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ มีความเหมาะสมอยู่ใน
 ระดับมาก (\bar{X}) เท่ากับ 4.001 สิ่งที่อาจารย์ต้องการ
 เป็นอันดับแรก คือ ปรับปรุงแหล่งสารสนเทศให้มี
 เอกสารค้นคว้าที่ทันสมัยและครบทุกสาขาวิชา และ
 รวบรวมเอกสารและรายงานวิจัย ทั้งภายในและ
 ภายนอกสถาบันให้มีหลายสาขาวิชา และหลาย
 สถาบัน ร่องลงมาคือ รวบรวมแหล่งสารสนเทศ
 เกี่ยวกับการวิจัย และเอกสารค้นคว้าไว้ใกล้เคียงกัน
 จัดหารวมบทความของงานวิจัยของหลาย ๆ สถาบัน
 และการให้บริการการพิมพ์รายงาน / ถ่านเอกสาร /
 เข้าเล่มรายงาน ตามลำดับ

6. ด้านการจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการ
 ทำงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ด้านการจัดกิจกรรมที่
 เอื้ออำนวยต่อการทำงานวิจัยพบว่า อาจารย์มี
 ความคิดเชิงวิเคราะห์ว่าการจัดกิจกรรมที่เอื้ออำนวย
 ต่อการทำงานวิจัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 (\bar{X}) เท่ากับ 3.964 สิ่งที่อาจารย์ต้องการเป็นอันดับ
 แรก คือ จัดแหล่งสารสนเทศ และวารสารเกี่ยวกับ
 การวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ร่องลงมา

คือ ปรับปรุงแหล่งสารสนเทศเกี่ยวกับการวิจัยและเอกสารไว้ใกล้เคียงกัน จัดหาวิทยากรมาให้การอบรมเป็นครั้งคราวและต่อเนื่อง และจัดให้มีการวิจัยเป็นกลุ่มตามสาขาวิชา ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านลักษณะส่วนบุคคล ภาระงานมาก 23 คน ด้านสิ่งแวดล้อม ขาดปัจจัยสนับสนุน เช่น คอมพิวเตอร์, อินเทอร์เน็ต, เครื่องพิมพ์ 21 คน สอดคล้องกับ สำเร็จ เทียนทอง (2548 : 87-90) พบว่า อาจารย์พยาบาลที่มีเวลาสำหรับการทำวิจัยแตกต่างกัน จะมีการผลิตผลงานวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะการทำวิจัยแต่ละเรื่องต้องอาศัยเวลามาก ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือปัญหาที่จะทำการวิจัย จนถึงขั้นตอนการเขียนรายงานการวิจัย รวมถึงไม่ได้รับความสะดวกในการการค้นคว้าข้อมูล ผู้บังคับบัญชาไม่จัดสรรเวลาให้ศึกษาค้นคว้า รวมถึงความสามารถในการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต และการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้สำหรับอาจารย์บางท่าน มีระบบข้อมูลข่าวสารไว้ให้บริการ ค้นหาข้อมูลได้ พีรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 105) ที่พบว่าอุปสรรคในการทำวิจัยคือการขาดข้อมูลพื้นฐานเอกสารที่จำเป็นและเป็นจริง รวมทั้งตำราและงานวิจัย สอดคล้องกับ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535 : 48) ชูติมา ปัญญาพินิจนกุล (2539 : 93-95) และ Larson (1984 : 131-134) Abdallah (1993 : 71) ที่กล่าวว่า เวลาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญกับผลผลิตการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัย

1. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู
2. ทราบข้อเสนอแนะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรสนับสนุน และส่งเสริมให้ผลงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของผลงานครู
2. ส่งเสริมการทำงานวิจัย ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของวิทยาลัยเป็นหลัก
3. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัย มีแผนชัดเจน เพราะการทำวิจัยต้องทุ่มเททั้งเวลา สมอง เพราะทำนอกเหนือจากแผนงานในหน้าที่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบรายคู่ เพื่อทราบถึงปัจจัยใดส่งผล และกระทบกับปัจจัยใดบ้าง ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารต่อไป
2. ควรมีการทำระหว่างสถาบันที่อยู่ในระดับเดียวกัน เพื่อให้ทราบปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

ชูติมา ปัญญาพินิจนกุล. การศึกษาความรู้และความต้องการปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของพยาบาลประจำการและอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหา

- หบบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.
- บุปผา เป็ดทิพย์. ปัญหาและความต้องการในการ
ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- พจน์ สะเพียรชัย. “สรุปคำบรรยายเรื่องแนวโน้ม
การวิจัยในปัจจุบัน,” วารสารวัดผล
การศึกษา. 3 (มกราคม – เมษายน, 2524)
: 19-22.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรม
ศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีนแอนคัมมีเดีย,
2535.
- พีรวัฒน์ วงษ์พรม. สภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของ
ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. “สรุปผลการประชุมเชิง
ปฏิบัติการ เรื่องทิศทางและแนวทางการ
พัฒนางานวิจัยของ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.
- มาตรฐานการอาชีวศึกษา. มาตรฐานการ
อาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกัน
คุณภาพภายในสถานศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ : สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2555.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. ปัญหาและความต้องการ
ในการทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วย
วิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 253
- สำเร็จ เทียนทอง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตผล
งานวิจัยของอาจารย์พยาบาล สังกัด
สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวง
สาธารณสุขในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ครุศา
สตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี, 2548.
- แสวง รัตน์มงคลมาส. “บรรยายการวิจัยใน
มหาวิทยาลัย.” ศึกษาสาร. 10
(กรกฎาคม, 2524) : 5-12.
- อารี ตัญญาเจริญรัตน์. จิตวิทยาพัฒนาการ.
พิษณุโลก : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทรวิโรฒ, 2522.
- อุษา อินทะชื่น. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการ
ทำงานวิจัยของอาจารย์ สถาบันราชภัฏ
นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2545.
ครบรอบ 80 ปี สถาบันราชภัฏ
นครสวรรค์, สำนักวิจัยและบริการ
วิชาการ : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์,
2545.

Abdellah, F.G. “Doctoral preparation and

research productivity,” Journal of
Professional Nursing. 9 (March – April
1993) : 71.

Larson, Elaine. The Current Status of
Nursing Research. Nursing Forum.
21,3(1984) : 131 – 134.

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

กวีกันต์ กลั่นมา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทคัดย่อ:

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง มีจุดประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 2) เพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1/3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 3 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง 2) ชุดคำถาม (Pretest) 3 ชุด ๆ ละ 10 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อใช้ในการแข่งขันทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) 1 ชุด 30 ข้อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอบปลายภาค แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t – test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการสอนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้อย่างน่าเชื่อถือ (ด้วยความมั่นใจ 99%)

2. ประสิทธิภาพการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

คำสำคัญ

1. การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน มีสมาชิก 4-5 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มี

ความสามารถในการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มจะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลสำเร็จของสมาชิกคือผลสำเร็จของกลุ่ม

2. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) หมายถึง การเรียน ในลักษณะเป็นทีม ซึ่งแต่ละทีมมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถมาก ความสามารถปานกลางและความสามารถน้อยมาร่วมกันทำงานกลุ่ม โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน มีการอภิปราย อธิบายและแบ่งปันความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน

3. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Teams-Games-Tournaments: TGT) หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทวิธีนี้มีลักษณะเหมือนการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ยกเว้นการทำแบบทดสอบย่อย วิธีนี้จะนำประโยชน์ของการแข่งขันมาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่มภารกิจของกลุ่มคือการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมตอบคำถามหลังจากครูผู้สอนนำเสนอบทเรียนแล้ว ในการแข่งขันครูผู้สอนจะจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันตอบคำถามคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูผู้สอนจะกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Competence of English reading) หมายถึง ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในด้านการตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญ การลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนและการบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices and Signs ในวิทยาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (High vocational students) หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

Abstract:

The purposes of this research are experimental research 1) to develop STAD cooperative learning management through TGT on Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs in the first year of high vocational student 2) to find efficiency of lesson plan in STAD cooperative learning management through TGT on Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs in the first year of high vocational student into 75/75 standard criteria of efficiency. The samples used in this study were 33 high vocational students of Bangkok Technical of Business Administration Vocational college 1/3 studying semester 1 academic 2014.

The instruments used in the study were 1) 3 lesson plans of STAD cooperative learning management through TGT on Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs in the first year of high vocational student 2) 10 items of 3 pretests which has 4 alternative choices for contest and 3) 30 posttest (achievement test) which has 4 alternative choices. Statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples).

The results of the study were as follows:

- 1) Academic achievement of STAD cooperative learning management through TGT on Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs in the first year of high vocational student higher than pre-teaching at the significance level of .01.
- 2) Efficiency of lesson plan in STAD cooperative learning management through TGT on Instructions and Directions , Announcements, Notices, and Signs in the first year of high vocational student are higher than 75/75 standard criteria of efficiency.

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

สภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษใน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพเขต วัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รับ สัมครมาจากนักศึกษาที่เรียนจบมาจาก ปวช. 3 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนต่าง ๆ โดยมีได้มีการ สอบคัดเลือก เมื่อเข้ามาเรียนแล้วจากทดสอบเพื่อ วิเคราะห์ผู้เรียนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ขาดทักษะ ในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และโดยเฉพาะทางด้านการอ่าน พบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจน้อย ไม่ สนใจในการอ่าน และใช้เวลาในการอ่านมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจำนวนผู้เรียนในชั้นมีมากและผู้เรียน ในระดับชั้นเดียวกันมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ แตกต่างกันทำให้เรียนไม่ทันกันจึงเกิดความเบื่อ หน่าย

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น วิธีสอนไม่เร้าความสนใจที่จะทำให้ให้นักศึกษา สนใจเรียน ขาดอุปกรณ์การสอน เนื้อหาซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจยาก เกิดความเบื่อหน่าย เป็นต้น ทำให้ ผู้เรียนมีเจตคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึง น่าจะแก้ปัญหาที่ตัวครู กรมวิชาการ (2543: 1-2) ได้ กล่าวถึงวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และ

พัฒนาตนเองให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมีดังนี้ วิธีสอนแบบใช้เกม วิธี สอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง วิธีสอนแบบใช้กรณี ตัวอย่าง วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ วิธีสอนโดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูป วิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ วิธีสอน โดยให้ชุดการสอน วิธีสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วย สอน วิธีสอนแบบโครงงาน วิธีสอนแบบทดลอง วิธี สอนแบบถามตอบ วิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อย วิธี สอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิธีสอนแบบความคิดรวบ ยอด วิธีสอนแบบให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วิธีสอน แบบทัศนศึกษานอกสถานที่ วิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวนและวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็น กลุ่ม

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็น สำคัญมีหลายวิธี เทคนิควิธีสอนหนึ่งที่น่าจะทำให้ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ เพราะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน การเรียนแบบร่วมมือกัน ไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้า กลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มที่มี โครงสร้างชัดเจน การเรียนแบบร่วมมือได้รับความ สนใจ และนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ คริสต์ศักราช 1970 โดยมีความเชื่อว่า วิธีการเรียนรู้นี้จะช่วยพัฒนา และแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้านที่เกี่ยวข้อง

กับการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่ม การยอมรับความอ่อนด้อยทางวิชาการของเพื่อน และความภาคภูมิใจตนเอง นักเรียนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการเรียน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มบรรลุจุดประสงค์ จะเห็นได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ให้นักู้จักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมใจกันแก้ปัญหาจนสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม (สมศักดิ์ ขจรชัยกุล 2534 : 19)

จากการศึกษารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือจากตำราและเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ พบว่ามีหลายรูปแบบ เช่น แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) แบบบูรณาการอ่านและการเขียน (CIRC) แบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (TAI) แบบกลุ่มการแข่งขัน (TGT) และแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นต้น การเรียนแบบร่วมมือแต่ละรูปแบบมีความเหมาะสมด้านเนื้อหา และวิธีสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มาสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การเรียนร่วมมือเทคนิค TGT (Teams-Games-Tournaments) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบหนึ่งซึ่งคละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่กำหนด แต่ละกลุ่มเตรียมสมาชิกแต่ละคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันตอบคำถาม ซึ่งเป็นคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ครูแจกให้ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกตอบคำถามได้ จะนำมารวมกันเป็น

คะแนนของกลุ่ม เมื่อจบการแข่งขันในแต่ละครั้ง ครูจะประกาศผู้ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

2. เพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

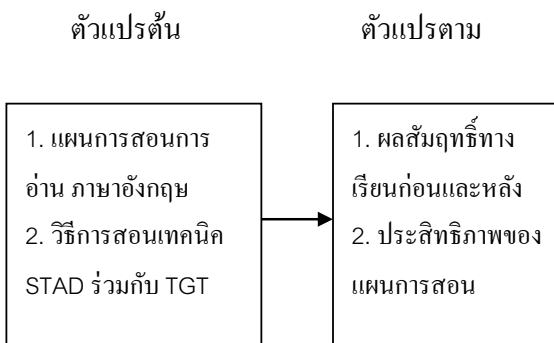
สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สูงขึ้น

2. ประสิทธิภาพการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสามารถสรุปได้ดังนี้

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ มี 5 ประการ (Johnson; et al.1994: 7-8) ดังนี้คือ

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependent) คือ การพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกในกลุ่มที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานนั้นๆ ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มและผลงานของแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่ม กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับทุกคน ถ้ากลุ่มประสบความสำเร็จทุกคนย่อมประสบความสำเร็จด้วย ถ้ากลุ่มล้มเหลวทุกคนก็ถือว่าล้มเหลวด้วยทุกคน ในกลุ่มจะต้องเรียนรู้บทเรียนที่ได้รับและต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนสามารถเรียนรู้บทเรียนนั้น การที่จะแน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกจะเรียนรู้บทเรียน ทุกคนต้อง

ช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีลักษณะความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนต้องยอมรับว่าผลงานของคนอื่นมีความสำคัญต่อตนเองและต่อกลุ่ม

2. การปรึกษาหารือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม (Face-to-face Interaction) มาจากหลักการที่ว่า ผลงานที่ดีมาจากการใช้ความสามารถ การสร้างสรรค์ของบุคคลหลายคนเพราะลำพังบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำงานทุกอย่างสำเร็จ ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง ในการเรียนแบบร่วมมือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด การอภิปรายให้เพื่อนได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ช่วยให้อุณหภูมิสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการทำงาน สัมฤทธิ์ผลของกลุ่มขึ้นอยู่กับสัมฤทธิ์ผลของสมาชิกแต่ละคน แต่อาจประเมินได้จากผลการทดสอบของสมาชิก โดยการสุ่มเลือกสมาชิกในกลุ่มเป็นตัวแทนรายงานผลงานของกลุ่ม

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skill) เป็นทักษะที่สำคัญที่จะทำให้การทำงานของกลุ่มประสบความสำเร็จผู้เรียนควรได้รับการฝึกและส่งเสริมให้ใช้ทักษะนี้ก่อน ซึ่งมาจากหลักการที่ว่าการทำงานร่วมกันจะเสริมสร้างความสามารถได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว คนเราไม่ได้เกิดมาเพื่อเรียนรู้โดยทันทีทันใด ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่มไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆตามที่ต้องการ

บุคคลต้องเรียนรู้ ต้องได้รับการสอนทักษะทางสังคม เพื่อให้เกิดคุณภาพสูงในการทำงานร่วมกัน

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่ช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่วางไว้โดยเน้นที่กระบวนการหน้าที่ บทบาทที่ชัดเจนของสมาชิกที่จะทำให้การทำงานนั้นได้ผลดีตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้จากองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือนั้น จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson; & Johnson. 1994: 224-225) ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนแบบปกติ ดังแสดงในตาราง 1

รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือมีหลายวิธี เช่น (กรมวิชาการ. 2544: 116-120)

1. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student-Teams-Achievement Divisions: STAD) พัฒนาโดย Slavin ปี 1978 โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาบทเรียน หลังจากนั้นผู้เรียนศึกษาจากใบงาน (Work Sheets) ในลักษณะเป็นทีม ซึ่งแต่ละทีมมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถมาก ความสามารถปานกลางและความสามารถน้อยมาทำงานกลุ่มโดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน มีการอภิปราย อธิบายและแบ่งปันความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะถามคำถามซึ่งกันและกัน แล้วเปรียบเทียบคำตอบ และอภิปรายปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะทำการทดสอบย่อย (Quizzes) คะแนนของทีมที่ได้คำนวณจากความมากน้อยของ

แต่ละคนที่พัฒนาดีขึ้น ครูผู้สอนกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เทคนิคนี้สามารถนำมาใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แนวคิดที่สำคัญของเทคนิคนี้คือ เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นความสำคัญของการเรียนและความสนุกสนาน ถ้าผู้เรียนต้องการให้ทีมของตนได้รับรางวัลจะต้องช่วยเหลือและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด (Slavin. 1995: 71-83)

2. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Teams-Games-Tournaments: TGT) ได้รับการพัฒนาโดย De Vries; & Edwards และ Slavin ในปี 1978 วิธีนี้มีลักษณะเหมือนการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ยกเว้นการทำแบบทดสอบย่อย วิธีนี้จะนำประโยชน์ของการแข่งขันมาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่มภารกิจของกลุ่มคือการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมตอบคำถามหลังจากครูผู้สอนนำเสนอบทเรียนแล้ว ในการแข่งขันครูผู้สอนจะจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันตอบคำถามคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูผู้สอนจะกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด (Slavin. 1995: 84-96)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มณี บุญญาดิษฐ์ (2548) ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน

โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อำเภอบางคนที สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 57 คน จาก 2 ห้องเรียน ๆ ละ 28 คน โดยให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมเรียนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบ ที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

ัญญา จากศรี (2551) ได้วิจัยผลการของการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดาบำรุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 40 คน ผลวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งผลสัมฤทธิ์มีประโยชน์ต่อการเรียนในระดับมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 7 ห้องเรียน จำนวน 158 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์การ

ทดสอบกลางภาควิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ซึ่งเรียงจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ และแบ่งกลุ่มโดยใช้อัตราส่วน 1:2:1 ซึ่งจะได้ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถมาก 4 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถปานกลาง 8 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถน้อย 4 คนต่อจากนั้นผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้บัตรสี บัตรสีส้ม (A) สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก บัตรสีเหลือง (B) สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และบัตรสีขาว (C) สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย แล้วให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเอง โดยผู้วิจัยกำหนดให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ได้บัตรสีส้ม (A) 1 คน บัตรสีเหลือง (B) 2 คน และบัตรสีขาว (C) 1 คน รวมกลุ่มละ 4 คน และผู้เรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เลือกตลอดการทดลองและผู้ที่ได้คะแนนกลางภาคสูงที่สุดอันดับ 1 ให้เป็นผู้ช่วยครูในการแข่งขัน และให้ได้คะแนนเต็ม 30 คะแนน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 3 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง

2. ชุดคำถาม (Pretest) 3 ชุดละ 10 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จะทำการแข่งขันทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) 1 ชุด 30 ข้อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอบปลายภาค แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลจากเครื่องมือพัฒนา ได้แก่ 1) คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้จากแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 2) แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบจำนวน 30 ข้อ กับตัวชี้วัด จำนวน 5 ข้อ (IOC : Index of Item-Objective Congruence) ข้อมูลจากเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำสอบทั้งก่อนและหลังการแข่งกัน TGT มาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

2. ทำการวิเคราะห์นัยสำคัญทางสถิติของคะแนนที่ได้กล่าวข้างต้น โดยใช้สถิติที่ใช้ในการหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากการคำนวณ นำค่า t ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่า t ตามตารางแจกแจง t แบบทางเดียว (t -distribution) หากค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าสูงกว่าค่า t ในตาราง มีความหมายว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการสอนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ประสิทธิภาพการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 59.7/82.13 นั่นคือประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับ TGT เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 59.7/82.13 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน จาก

พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อย เท่ากับ ร้อยละ 59.7 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียน เท่ากับร้อยละ 82.13 แสดงว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขันตอบปัญหา (TGT) เรื่อง Instructions and Directions, Announcements, Notices, and Signs ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการอันเป็นแนวทางนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์เนื้อหาสาระอย่างละเอียดและได้ผ่านการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการสอนจริง และการที่นักศึกษาได้คะแนนระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งนี้ เป็นเพราะนักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาที่เรียน นักศึกษาได้เข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สามารถช่วยเหลือแนะนำซึ่งกันและกันได้ รวมถึงเป็นความคาดหวังของกลุ่มจึงทำให้นักศึกษามีความตั้งใจในการศึกษาเนื้อหา ฝึกถามตอบเพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน และแบบทดสอบย่อยท้ายแผน คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 82.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาได้ผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดทักษะ และความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำทักษะ ความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวมาแก้ปัญหาในการ

ทำแบบทดสอบได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาโดยยึดการสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสอดคล้องกับ มณี บุญญาคิษฐ์ (2548) ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้ผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดทักษะ และความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำทักษะ ความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวมาแก้ปัญหาในการทำแบบทดสอบได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรศึกษาแนวคิด ขั้นตอน วิธีการจัดการกิจกรรมการสอน ให้เข้าใจก่อนการนำไปใช้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง
2. ครูควรปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการเรียน แนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทำความเข้าใจถึงบทบาทของผู้เรียนและของครู บรรยากาศในการเรียน แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่างก่อน และดำเนินกิจกรรมครบทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีเรียนดี แล้วจึงเริ่มการสอน ซึ่งจะ ทำให้ การเรียน การสอน มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน

3. ครูควรเตรียมบทอ่านให้มีจำนวนมาก และหลากหลาย เนื้อหาของบทอ่านควรมีความยาว ประมาณ 1,000-3,000 คำ ผู้เรียนจะได้ร่วมมือกันในการวิเคราะห์หรืออภิปรายร่วมกัน เพื่อมาเสนอหน้าชั้นเรียนและให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกบทอ่านตามความสนใจซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากศึกษายบทอ่านในการศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ควรเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในขณะที่ทำงานกลุ่มรวมทั้งการแสดงความคิดเห็น ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม การวางแผนขั้นตอนการทำงานเพื่อกลุ่มจะได้ประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

4. ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอรายงานด้วยรูปแบบต่าง ๆ เช่น การโต้วาที การแสดงละคร การใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนดึงศักยภาพในตนเองออกมาแสดงความสามารถได้เต็มที่

5. ครูมีผู้ช่วยทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน เพราะจะได้ช่วยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้ทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การเรียนแบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้ตามความสามารถ (Team-Assisted Individualization: TAI) การเรียนแบบร่วมมือประเภทปริศนาคำความรู้ (Jigsaw) การเรียนแบบร่วมมือประเภทการสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะการทำงานกลุ่มซึ่งเป็นพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาการของผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และการสนับสนุนส่งเสริมจากบุคคลหลายท่านด้วยกัน ดังนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ศิริ ทรัพย์สมบูรณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ และ อาจารย์ภูวนัย สุวรรณธารารองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ให้การสนับสนุนงานวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ อาจารย์ศิริรัตน์ เทียมเสวีวงศ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำการเขียนรายงานการวิจัยให้เป็นอย่างดี

สุดท้ายขอขอบคุณอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ให้การสนับสนุนด้วยดี

นายกวีกานต์ กลั่นมา

ผู้วิจัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตร*

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับ

ปรับปรุง พุทธศักราช 2546:

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

กาญจนา คุณารักษ์ (มีนาคม 2541 : 69). *การ*

เรียนรู้แบบร่วมมือกันในชั้นเรียนบูรณา

การ. ทับแก้ว 2, 4.

มณี บุญญาดิษฐ์ (2548). *การเปรียบเทียบ*

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่

ได้รับการสอนการเรียนแบบร่วมมือ

เทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ.

วิทยานิพนธ์ ศศม. (การสอนภาษาไทย).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

ทิสนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์*

ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธัญญา จากศรี. (2551). *ผลของการใช้เทคนิคแบบ*

ร่วมมือ โดยการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อ

การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สาร

นิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษใน

ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ.

วิชัย ดิสสระ. (2535). *การพัฒนาหลักสูตรและการ*

สอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

สุจิตรา เวทยางศ์. (2545). *การศึกษาความเข้าใจ*

ในการอ่านและความสนใจในการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วย

โดยสร้างระดับยอดประกอบกับการจัด

กิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับการ

สอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ศศ.ม.

(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมุทร เช่นเชาวนิช. (2545). *เทคนิคการอ่าน*

ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่

11 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมศักดิ์ ขจรชัยกุล. (พฤษภาคม 2534) : 19 – 23.

ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมใจ ในการเรียนกลุ่ม

เรียนคณิตศาสตร์. สารพัฒนาหลักสูตร 7,

3.

Aronson, E; et al. (1978). *The Jigsaw*

Classroom. Beverly Hills, CA: Sage

- Publications.
- Artzt, Alice F: & Newman, Claire M. (1993, September). "Cooperative learning," *The Mathematics Teacher*. 83 (6): 448-452.
- Burmeister, Low E. (1974). *Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Hafner, Lawrence E. (1971). *Improving Reading in Secondary Schools: Selected Reading*. London. Collier Macmillan.
- Holguin, C. 58(August 1997) :366. *A Study of Cooperative Learning as an Organizational Design in the Acquisition of English as a Second Language in a Third Bilingual Classroom*. Dissertation Abstracts International.
- Johnson, D. W; & Johnson, RT. (1994). *Learning Together and Alone* (4th ed.).
- New Kessler, C. (1992). *Cooperative Language Learning*. A Teacher's Resources Book:
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A.: The Center for Applied Research in Education.
- Moore, D.W. & Readence, J.B. (1984). "A Quantitative and Qualitative Review of Graphic Organizer Research, W." *Journal of Educational Research* 78 (11-17).
- Slavin, Robert E. (1995). *Cooperative Learning Theory Research and Practice*. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- William, Edie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London: Macmillan Publisher Ltd.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึก เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญา ผ่อนชำระ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

นลินรัตน์ วิเศษวรพงศ์

ครูผู้สอน แผนกบัญชี

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึก เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/21 แผนกบัญชี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบ นักศึกษาจำนวน 8 คน ทำแบบทดสอบ ได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 60 % ขึ้นไปโดยจากผลการทดสอบ คะแนนของนักศึกษาก่อนการใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 2.63 หรือ 26.25 % และคะแนนของนักศึกษาลังการใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 7.13 หรือ 71.25 % ผลสรุปคือนักศึกษาผ่านเกณฑ์ทุกคน ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษามีความรู้อีกขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

Abstract :

Research this time Experimental research Objective develop Academic achievement The exercises calculation Interest on loan contract Advanced accounting Diploma

Sample student Diploma 1/21 Accounting department Advanced semester academic year 2557 amount 8 tool Research Documents for learning test The exercises Data analysis Statistics for the mean Percentage

Research compare test student 8 Test be correct Criteria The passing score must 60% or above From the test results The scores of students before using traditional skills training The average of all of 2.63 Or 26.25 % The score of students after the use of a skills training The average all equal 7.13 or 71.25% The result is the student through the everyone So the exercises used to solve the problem As a tool for students. Have more Knowledge Result students through the criterion

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การบัญชีเป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่ง เนื่องจากข้อมูลทางบัญชีมีประโยชน์ต่อบุคคลหลายด้าน เช่น เป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ หรือทางเศรษฐกิจ ดังนั้นบัญชีจึงเป็นวิชาที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของบุคคลหลายฝ่าย การเรียนรู้วิชาบัญชี จึงเน้นทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการคำนวณ ซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างยากในการเรียน ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจในบทเรียน จะมีผลทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนบัญชี ผู้สอนจึงควรรำนำกระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นจากการเรียนการสอน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 รหัส 3201-2005 ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่ผ่านมา ผู้สอนจะใช้วิธีสอนแบบบรรยาย และสาธิตตัวอย่างประกอบ ผู้สอนจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยการอธิบายเนื้อหา และวิธีการคำนวณตามที่ผู้สอนได้ทำการศึกษาค้นคว้ามา ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับฟัง ทำให้ผู้เรียนบางคนบางกลุ่มไม่สนใจเรียน และไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญอย่างแท้จริง

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะขึ้นมา เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ และฝึกทักษะทางบัญชีของนักศึกษา ให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความ

เข้าใจ และเกิดทักษะในการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ โดยวิธีใช้แบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักศึกษามีทักษะการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ มากยิ่งขึ้น
2. ทำให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษาและของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

เนื้อหาในรายวิชาวิชาบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ โดยวิธีใช้แบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

4. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกบัญชี เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 21 คน

5. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ห้องปวส.1/21 แผนกบัญชี เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

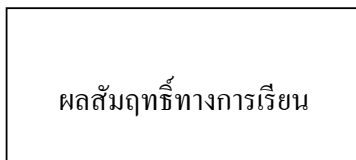
ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการเรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ทบทวนเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

นิยามศัพท์

แบบฝึกทักษะ หมายถึง ใบงานที่ใช้ในการฝึกการบันทึกบัญชีเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติในการจัดทำบัญชีด้วยความเข้าใจและถูกต้อง
แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน หมายถึง แบบทดสอบความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวัดจากค่าของระดับคะแนนว่ามีผลแตกต่างกันเป็นอย่างไร

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
อารีย์ วชิรวารการ (2542: 143) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และมองในแง่ความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่จริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ทั้งนี้ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียน ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้วโดยใช้แบบทดสอบ
ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอนซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
กฤษฎา บุญวัฒน์ (อ้างถึงใน พัฒนฉวี ดวงเนตร 2552: 8) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการ

ประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือสองอย่างรวมกัน

อภิญา อิงอาจ (2548: 48) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ ทักษะคิดที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของบิดา-มารดา เป็นต้น นอกจากนี้ ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา ในการคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาค้นคว้า และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน พัทธฉัตร 2552: 10) ได้กล่าวถึงการประเมินผล การศึกษาของผู้เรียนทั้งทางด้านปฏิบัติและด้านเนื้อหา ถือว่าเป็นการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน

ว่าอยู่ในระดับสูง กลาง หรือต่ำ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

- 1) คะแนนเฉลี่ย 0.00-1.99 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- 2) คะแนนเฉลี่ย 2.00-2.99 ถือว่าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 3) คะแนนเฉลี่ย 3.00-4.00 ถือว่าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของผลความสำเร็จของผู้เรียนที่เกิดจากเหตุแห่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา หรือ องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบและ/หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับของผลความสำเร็จของนักศึกษาซึ่งวัดจากผลการเรียนของรายวิชา การบัญชีต้นทูน 1 สำหรับภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับต่ำ หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่า ร้อยละ 60
2. ระดับปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนตั้งแต่ ร้อยละ 60 – 69
3. ระดับสูง หมายถึง ผลการเรียนตั้งแต่ ร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สว่าง หลักเพชร (2541: 57) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นๆ 3 ประการ ดังนี้

- 1) พฤติกรรมทางด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนประกอบด้วย ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียน

2) คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่โรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ

3) คุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ว่าตนเองกระทำได้อีกต้องหรือไม่

กัมปนาท ศรีเชื้อ (อ้างถึงใน พัทธณี ดวงเนตร 2552:

9) กล่าวถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ถือเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพความสำเร็จหรือความล้มเหลว ในการจัดการศึกษา ดังนั้นภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครู คือการส่งเสริมและขจัดปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาให้ถึงขีดสุดตามศักยภาพของตนเอง เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ มีอยู่ 2 ประการคือ

1) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

2) องค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา โดยองค์ประกอบทั้ง 2 ประการมีบทบาทสำคัญพอๆ กันต่อการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่ม คือ

1) องค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

2) องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน และ

3) องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอน การบริหารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีนักวัดผลการศึกษาได้ให้คำนิยามไว้มากมายดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2540: 21) กล่าวว่า การวัด (measurement) หมายถึง การกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์อื่นๆ แทนปริมาณ หรือคุณภาพ หรือคุณลักษณะ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545: 3) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การวัดผล” (measurement) หมายถึงกระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ปัญหาหรือสิ่งที่จะวัด

2. เครื่องมือวัดหรือเทคนิควิธีในการรวบรวมข้อมูล

3. ข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ หากเป็นข้อมูลเชิงปริมาณจะต้องมีจำนวนและหน่วยวัด หากเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพจะต้องมีรายละเอียดที่แสดงคุณลักษณะซึ่งอาจไม่ใช่ตัวเลข สมนึก ภัททิยธนี

(2546: 1) กล่าวว่า การวัดผล (measurement) หมายถึงกระบวนการหาปริมาณ หรือจำนวนของสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือ อย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ หรือข้อมูล

ไทเลอร์ (อ้างถึงใน อารีย์ วัชรวารการ 2542: 2) ให้ความหมายของการวัดผลในเชิงจิตวิทยาว่า การวัดผลเป็นการรวมของกิจกรรมหลายอย่าง ในกิจกรรมเหล่านั้นมีสิ่งๆ ที่เหมือนกันอย่างหนึ่งคือ การใช้จำนวน

ดังนั้น การวัดผลจึงหมายถึงการกำหนดค่าตัวเลข โดยเป็นไปตามกฎ กฎเกณฑ์ที่ว่านี้เกี่ยวข้องกับการ บวก ลบ คูณ หาร ทางคณิตศาสตร์ ทอร์น ไคค์ (อ้างถึงใน อารีย์ วชิรวารการ 2542: 2) ได้อธิบาย ความหมายของการวัดผลไว้ว่าการวัดผลเป็นการบอก คุณลักษณะของนักเรียนที่ได้พัฒนาขึ้นอย่าง กว้างขวางจากการให้การศึกษา ซึ่งจะบอก คุณลักษณะได้ 2 วิธี คือ

1. การบอกคุณลักษณะจากการทดสอบ
 2. การบอกคุณลักษณะจากการสังเกตพฤติกรรม
- ชวาล แพร์ตกุล (อ้างถึงใน อารีย์ วชิรวารการ 2542: 2) กล่าวถึงความหมายของการวัดผลไว้ว่าการวัดผล เป็นกระบวนการใดๆ ที่จะให้ได้ว่ามีปริมาณจำนวน หนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้ แบบทดสอบเป็นเครื่องกระตุ้น ก็ถือเอาจำนวน ผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาเป็น เครื่องชี้ บอกเขาว่ามีสมรรถภาพในเรื่องนั้นๆ เพียงใด อารีย์ วชิรวารการ (2542: 3) กล่าวว่า การ วัดผล คือ การกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งที่ถูกวัดตาม เกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ จากความหมายของการวัดผลที่ กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการ กำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบ ขนาดหรือปริมาณและความแตกต่างของคุณลักษณะ ที่ต้องการจะวัด ทั้งนี้ ล้วน สายยศ และ อังคณา สาย ยศ (2543: 11) ได้แบ่งวิธีการวัดผลเป็น 2 วิธี ได้แก่
1. การวัดผลทางตรง หมายความว่า เป็น ความสามารถในการวัดสิ่งนั้นๆ ได้โดยตรงจริงๆ สิ่ง ที่ต้องการวัดมีรูปธรรม เช่น วัดความยาวของโต๊ะ ซึ่ง การวัดแบบนี้มีโอกาสดูคุณลักษณะที่เป็นจริงอยู่ มาก เรียกว่าเป็นการวัดด้านกายภาพ

2. การวัดผลทางอ้อม หมายถึง การวัดคุณลักษณะ หนึ่ง โดยอาศัยวัดจากอีกสิ่งหนึ่ง เช่น การวัดผลการ เรียน การวัดชาวปัญญา การวัดเจตคติ การวัดความ กังวลใจ เป็นต้น คุณลักษณะเหล่านี้เอาเครื่องมือไป ทาบวัด โดยตรงไม่ได้ ต้องผ่านกระบวนการทาง สมอง (Mental process) ก่อนเสมอ การประเมินผล ได้มีผู้ให้นิยามไว้ ดังนี้ อัลคัน และฟิฟส์ กิบบอน (อ้างถึงใน อารีย์ วชิรวาร การ 2542: 4) กล่าวถึงความหมายของการประเมินผล ไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการทดสอบจริงๆ และการนำข้อมูลของการ ทดสอบจริงๆ มาตัดสินใจ อารีย์ วชิรวารการ (2542: 4) การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของ สิ่งของหรือการกระทำใดๆ โดยเปรียบเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการประเมินผล ช่วงให้ผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ไข ปรับปรุง วิธีการเรียนการสอนให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ Glonlund (1976: 6) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่ เป็นระบบในการตัดสินใจในขอบเขตของ วัดดูประสงค์ของการสอนที่เป็นสัมฤทธิ์ผลของ นักเรียน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 12) ได้ให้คำนิยามของการประเมินผล ว่าเป็น กระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบครอบคลุม ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินผล (evaluation) หมายถึงการตัดสิน คุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัด โดย เปรียบเทียบกับผลการวัดอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชุณหิพิมาณ บุญมี (2554) ทำวิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึก เสริมทักษะ เรื่องการบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่

ในรายวิชาการบัญชีการเงิน สำหรับนักศึกษาสาขา
งานการบัญชีระดับ ปวส.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิ
เทคนิคลานนา เชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้น

สายพิณ สีดา (2551) ทำวิจัยเรื่อง การใช้ชุดฝึกทักษะ
เพื่อแก้ปัญหาการเรียนขาดทักษะการบันทึกรายการค้า
ในสมุดแยกประเภททั่วไป ของนักเรียนระดับ ปวช.
1/7 โรงเรียนระยองพาณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2550 จำนวน 12 คน พบว่านักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและผ่านเกณฑ์
ประเมินทุกคน

ยุพา ภูมินรินทโชติ (2550) ทำวิจัยเรื่อง การ
สร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการบัญชีต้นทุน
1 สำหรับนักศึกษา ระดับปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 38 คน พบว่า มี
นักศึกษา 30 คน จากทั้งหมด 38 คน คิดเป็นร้อยละ
81.08 ได้ผลการสอบเกินร้อยละ 50 และผลของการ
ขาดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบ จำนวน 35
คน คิดเป็นร้อยละ 91.89 ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ
จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11

สุทธิดา ชัยชนะ (2554) ทำการวิจัยเรื่อง
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี
เบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อ
ขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป ของนักเรียน ระดับ
ปวช.1/4 โดยใช้แบบฝึกทักษะวิทยาลัยเทคโนโลยี
ศรีธนาพาณิชยการเชียงใหม่ จำนวน 20 คน พบว่า
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผ่าน
เกณฑ์ทุกคน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ทำให้
สรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกทักษะ ชุดฝึกทักษะ
แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน จะทำให้เราเห็น
พัฒนาการของนักศึกษาเพราะการเรียนแบบใช้ชุดฝึก

นี้ นักศึกษาจะได้เรียนเนื้อหาและหัดทำแบบฝึก ไป
พร้อม ๆ กัน ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้นและ
สามารถทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้อง

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่
นักศึกษาระดับชั้น ส.1/21 แผนกบัญชี วิชาบัญชี
ชั้นสูง 1 ในภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 21 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักศึกษา
ระดับชั้น ส. 1/21 แผนกบัญชี วิชาบัญชีชั้นสูง 1 ใน
ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการ
คำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ วิชาการบัญชี
ชั้นสูง 1 รหัสวิชา 3201-2005 สำหรับนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 (ปวส.1)
สาขาการบัญชี โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้แบบ
ฝึกเสริมทักษะ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
เป็นแบบปรนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ
2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณ ดอกเบี้ยตาม
สัญญาผ่อนชำระ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) สาขาการบัญชี

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัย
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการ
ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษา ก่อนจัดการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ กับกลุ่มประชากร

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ กับนักศึกษา สาขาการบัญชี ระดับ ปวส.1/21 จำนวน 21 คนในชั้นเรียนร่วมกัน

4. ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ผู้วิจัยให้นักศึกษา สาขาการบัญชีระดับ ปวส.1/21 จำนวน 8 คน ทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ

5. หลังจากการให้นักศึกษา ทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ แล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำการทดสอบภายหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม

6. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษา ปวส.1/21 มาหาค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ย
2. ค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาจากการทำแบบทดสอบก่อนทำแบบฝึก

ทักษะ และการทำแบบทดสอบหลังจากทำแบบฝึกทักษะ และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่านร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนการทำแบบทดสอบก่อนทำแบบฝึกทักษะ

เรื่อง การคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1/21 จำนวน 8 คน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนทดสอบก่อนทำแบบฝึก (10 คะแนน)	
		คะแนน	ร้อยละ
1	นายจริ โปธิ์สุวรรณ	2	20
2	น.ส.มณฑาทิพย์ สุขน้อม	2	20
3	น.ส. อัญชลี วิยะ	3	30
4	น.ส.ปัทมา บุษยกุล	4	40
5	น.ส.กัญญาวีร์ สมบูรณ์	3	30
6	น.ส.วัลลีย์ กลมเกลียว	2	20
7	น.ส.สุนันท์ เศษจันทิก	2	20
8	น.ส.ขวัญฤทัย ร่วมสโมสร	3	30
	คะแนนเฉลี่ยทั้งหมด	2.63	26.25

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. 1/21 จำนวน 8 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทำแบบทดสอบก่อนทำแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 หรือคิดเป็นร้อยละ 26.25

ตารางที่ 2 คะแนนการทำแบบทดสอบหลังทำแบบฝึกทักษะ

เรื่อง การคำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ
ชำระ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1/21 จำนวน 8 คน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนทดสอบ หลังทำแบบฝึก (10 คะแนน)	
		คะแนน	ร้อยละ
1	นายชริ โปธิ์สุวรรณ	6	60
2	น.ส.มณฑาทิพย์ สุขน้อม	6	60
3	น.ส. อัญชลี วิยะ	7	70
4	น.ส.ปัทมา บุญยากุล	9	90
5	น.ส.กัญญาวีร์ สมบูรณ์	6	60
6	น.ส.วัลลี กลมเกลียว	8	80
7	น.ส.สุนันท์ เศษจันทิก	7	70
8	น.ส.ขวัญฤทัย ร่วมสโมสร	8	80
	คะแนนเฉลี่ยทั้งหมด	7.13	71.25

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. 1/21
จำนวน 8 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทำ
แบบทดสอบหลังทำแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
7.13 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.25

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบ
ก่อนทำแบบฝึกและหลังทำแบบฝึกทักษะ
เรื่อง การคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ ของ
นักศึกษาระดับ ปวส.1/21 จำนวน 8 คน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน ทดสอบ ก่อนทำ แบบฝึก (10 คะแนน)		คะแนน ทดสอบ หลังทำ แบบฝึก (10 คะแนน)		เกณฑ์ที่ กำหนด (60 % ขึ้นไป)	
		คะ แน น	ร้อย ละ	คะ แน น	ร้อย ละ	ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1	นายชริ โปธิ์ สุวรรณ	2	20	6	60	✓	
2	น.ส.มณฑาทิพย์ สุขน้อม	2	20	6	60	✓	
3	น.ส. อัญชลี วิยะ	3	30	7	70	✓	
4	น.ส.ปัทมา บุญยา กุล	4	40	9	90	✓	
5	น.ส.กัญญาวีร์ สมบูรณ์	3	30	6	60	✓	
6	น.ส.วัลลี กลม เกลียว	2	20	8	80	✓	
7	น.ส.สุนันท์ เศษ จันทิก	2	20	7	70	✓	
8	น.ส.ขวัญฤทัย ร่วมสโมสร	3	30	8	80	✓	
	คะแนนเฉลี่ย ทั้งหมด	2.6 3	26 .2 5	7.1 3	71 .2 5		

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. 1/21
จำนวน 8 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทำ
แบบทดสอบหลังทำแบบฝึกทักษะผ่านเกณฑ์ทุกคน
สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบ นักเรียนจำนวน 8 คน ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 60 % ขึ้นไป โดยจากผลการทดสอบ คะแนนของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 2.63 หรือ 26.25% และคะแนนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 7.13 หรือ 71.25 % ผลสรุปคือ นักเรียนผ่านเกณฑ์ 8 คน จากจำนวนทั้งหมด 8 คน หรือผ่าน 100 % ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ทำให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 รหัสวิชา 3201-2005 สำหรับนักศึกษาสาขาการบัญชี ระดับ ปวส.1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เมื่อนำไปใช้แล้วพบว่า นักศึกษาให้ความสนใจในการทำแบบฝึกเสริมทักษะเป็นอย่างดี นักศึกษาเกิดความเข้าใจในการคำนวณดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระมากขึ้น

2. การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ปรากฏว่าคะแนนของนักศึกษาทุกคนเพิ่มสูงขึ้น โดยค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะเท่ากับ 26.25% และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะเท่ากับ 71.25% มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณ ดอกเบี้ยตามสัญญาผ่อนชำระ ที่สร้างและนำไปใช้กับ นักศึกษาสาขาบัญชี ระดับ ปวส.1 ทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การใช้ชุดแบบฝึกทักษะ ควรมีชุดแบบฝึกทักษะที่มีความหลากหลาย และควรคำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้ใช้แบบฝึกอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการสร้างชุดแบบฝึกทักษะในวิชาบัญชีอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังทำชุดแบบฝึกทักษะ

อ้างอิง

- ชุมห้พิมาณ บุญมี. การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่ ใน รายวิชาการบัญชีการเงิน. วิทยาลัย เทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนา เชียงใหม่, 2554.
- สายพิณ สีดา. การใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนขาดทักษะการบันทึกรายการค้าใน สมุดแยก ประเภททั่วไป. โรงเรียนระยองพาณิชยการ , 2551.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยทางการวัดผลและ ประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยา สาส์น, 2540.
- พัฒนณี ดวงเนตร. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 ของ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน.” ผลงานวิจัย คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2552.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. หลักการวัดและประเมินผล การศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เอเชีย ออฟ เคอร์รี่มีส์, 2545.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- เพียรทอง อุ่นบุญธรรม. การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง ต้นทุนการผลิตสินค้า โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์. วิทยาลัยเทคโนโลยี ศรีธนาพาณิชย์เชียงใหม่, 2554
- ยุพา ภูมินรินทโชติ. การสร้างและพัฒนาแบบฝึก เสริมทักษะการบัญชีต้นทุน 1. วิทยาลัย อาชีวศึกษา ร้อยเอ็ด, 2550.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผล การเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก, 2543 .
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กอพลินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์, 2546.
- สว่าง หลักเพชร. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องพลังงานกับชีวิตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ บทเรียนสื่อประสม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- สุทธิดา ชัยชนะ. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึก รายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าในสมุด รายวันทั่วไป. วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีธนาพาณิชย์เชียงใหม่, 2554.

**การศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชาศิลปะ
การขายขั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2
Study on developing learning activities. The sale process Sales advanced art
courses. For student diploma year 2**

ปณิยา อินทกาศ

Paneeya Inthakad

แผนกการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการขาย รายวิชา ศิลปะการขายขั้นสูง และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังเรียนของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชา ศิลปะการขายขั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด มีนักศึกษา 15 คน ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย 5 ชุด และแบบทดสอบกระบวนการขายก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ นำนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนมาทำแบบทดสอบก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อดูพื้นฐานความเข้าใจกระบวนการขาย หลังจากนั้นให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเรียนทฤษฎีกระบวนการขาย และทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุด และทำแบบทดสอบหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นทำการเปรียบเทียบข้อมูลของแบบทดสอบก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อดูผลการเรียนรู้เมื่อ ได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย

ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน ผ่านการทดสอบทั้งหมด ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีดังนี้ โดยก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26 คะแนน จากจำนวนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 52.00 และเกณฑ์พิจารณาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังจากที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดอยู่ที่ 44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 88.00 และเกณฑ์พิจารณาจากร้อยละอยู่ในระดับ ดีมาก นั่นแสดงว่าประสิทธิภาพชุดฝึกกิจกรรมดีมาก

Abstract:

The objective of this research aims to develop a series of learning activities. The sale process Sales advanced art courses. And to compare the scores before and after learning achievement. With a series of learning activities The sale process Sale advanced art courses Student diploma year 2 Marketing. The Bangkok Technical of Business Administration College The second semester of academic year 2557. The population If this research. Student 2/1 year diploma in marketing has 15 student. It was selected by a selection model. The instrument used in this is a set of learning activities. The process of selling 5 sets of test and process sales before and after the exercises. The research was conducted to collect and analyze. Student bring sample of 15 people do a test before using the learning activities. To view a basic understanding If the sales process. After that, student ware learning theories sales process. And a series of learning activities, including five series and test series after activities. Then compare the test before and after a series of learning activities The sale process.

The results showed that all 15 samples of student who passed all the tests. The test compares the results before the exercises are as follows. Before using a series of learning activities mean score of 26 points out of 50 full percentage point If the average of 52.00 and the low level criteria. When the student group has made a series of learning activities. The sales process showed that the average score for all students was 44 points scored by a full 50 percentage of the average of 88.00 percent and considering the very good level of performance that shows a series of training. Activities very well.

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

กระบวนการเรียนการสอนสายพาณิชยกรรมหรือบริหารธุรกิจ มักจะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต โดยเฉพาะสาขาการตลาดจำเป็นต้องใช้ทักษะในการเรียนวิชาต่างๆ ของสาขาไปใช้ในชีวิตการทำงานค่อนข้างมาก ซึ่งการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ดังนั้นต้องมีการฝึกฝนทักษะต่างๆ โดยเน้นขั้นตอน และการปฏิบัติให้มากขึ้น ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และสามารถนำความรู้และทักษะต่างๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การขายถือว่าเป็นงานทางการตลาดที่สำคัญ โดยพนักงานขายเป็นผู้ที่ต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้า หรือผู้มุ่งหวัง ทำให้พนักงานขายเป็นมากกว่าผู้รับคำสั่งซื้อเท่านั้น โดยต้องค้นหา

ความต้องการของลูกค้า และมีความสามารถตอบสนองความต้องการของนั้นได้โดยสมบูรณ์แบบรวมทั้งพนักงานขายต้องสามารถติดต่อสื่อสารทางการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยผลักดันให้ลูกค้าซื้อสินค้าใหม่ เป็นการเพิ่มยอดขาย และให้ลูกค้าได้รู้ถึงตราสินค้าของกิจการด้วย ดังนั้นพนักงานขายต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการติดต่อลูกค้า แสวงหาลูกค้า เสนอขาย กระตุ้นให้ลูกค้าเกิดความตั้งใจ จนกระทั่งตัดสินใจซื้อ พร้อมทั้งให้บริการก่อนและหลังขาย ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เรียกว่า “ศิลปะการขาย”

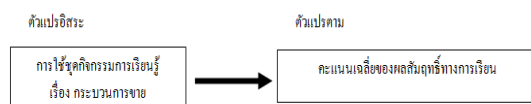
ในการเรียนการสอนรายวิชา ศิลปะการขายชั้นสูง ส่วนใหญ่จะใช้วิธีบรรยายทฤษฎี และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการนำเสนอขาย ให้เป็นไปตามกระบวนการขาย แต่ในการนำเสนอขายของนักศึกษาแต่ละครั้งไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนไม่นำกระบวนการขายมาใช้ เนื่องจากยังไม่เข้าใจกระบวนการขายในแต่ละขั้น ทางผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการเรียนการสอนโดย ใช้ชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้ กระบวนการขาย เพื่อเพิ่มความเข้าใจในกระบวนการขาย และทำให้ผู้เรียนมีทักษะการนำเสนอขายได้ถูกต้องตามกระบวนการขาย และสามารถฝึกเป็นนักขายมืออาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการขาย รายวิชา ศิลปะการขายชั้นสูง
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังเรียนขอผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง กระบวนการขาย รายวิชา ศิลปะการขายชั้นสูง

กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลายๆอย่างมาประกอบกัน ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. กระบวนการขายหมายถึง ขั้นตอนการเสนอขายสินค้าที่ประกอบด้วย
 - ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวก่อนเข้าพบและเสนอขาย
 - ขั้นที่ 2 การเข้าพบและการเสนอขาย
 - ขั้นที่ 3 การขจัดข้อโต้แย้ง
 - ขั้นที่ 4 การปิดการขาย
 - ขั้นที่ 5 การติดตามผล และการบริการหลังขาย
3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด
4. รายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง หมายถึง รายวิชาเอกในการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ สาขาการตลาด ซึ่งเป็นรายวิชาที่ต้องการ

ให้ผู้เรียน เข้าใจทฤษฎีการขาย และศิลปะการขายที่ประสบ ความสำเร็จ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพด้านการตลาดในอนาคตได้

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชา ศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษา โดยศึกษาตัวหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรม
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546
3. ลักษณะรายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง
4. กระบวนการขาย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดกิจกรรม (Activities Package)

ชุดกิจกรรม คือ ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลายๆอย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ประสบความสำเร็จในการสอน

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช

2546

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นำไปใช้ในการค้นคว้า เพื่อพัฒนาตนเอง และวิชาชีพการตลาดให้เจริญก้าวหน้า

2. เพื่อให้มีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

3. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในด้านการเป็นพนักงานการตลาด พนักงานขาย พนักงานจัดซื้อ พนักงานวิจัยและสถิติ และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสามารถบริหารงานด้านการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจถึงการตลาดระบบเครือข่ายสื่อสาร

5. เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ทันต่อสถานการณ์ สำนักในจรรยาบรรณและหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม

3. ลักษณะรายวิชา ศิลปะการขายขั้นสูง (Salesmanship Advance) รหัส 3202 – 2012

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักและเทคนิคของศิลปะการขาย ทฤษฎีการขาย เทคนิคการขาย ศิลปะการขายที่ประสบความสำเร็จ การวางแผนการขาย การเสนอขายให้กับบุคคล องค์กรธุรกิจ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐบาล ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้างของหน่วยงานธุรกิจและภาครัฐ การบริหารงานบุคลากรฝ่ายขาย การประเมินผลการขาย และแก้ปัญหาการขาย การใช้เทคโนโลยีในงานขาย จริยธรรมของพนักงานขาย

4. กระบวนการขาย

เพื่อให้การขายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พนักงานขายต้องเข้าใจในกระบวนการขาย ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ แสวงหาลูกค้า วางแผนวิธีการเข้าหาลูกค้า

เสนอการขายและ/หรือ การสาธิต แก้ไขข้อโต้แย้ง ปิดการขาย ติดตามผลการขาย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวิวรรณ แสงยะรักษ์ และพจนีย์ เสจี่ยมจิตต์(2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชกลุ่มสาระการการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ปฐมพร ทาระเวท(2555) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องระบบร่างกาย กลุ่มสาระการการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เครือวัลย์ แสงโสด(2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในอ่างเก็บน้ำคลองลำกง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

พรวิไล ขันขวัญสูตร(2533) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เงิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด ปีการศึกษา 2557 ของวิทยาลัย

อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด ปีการศึกษา 2557 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้อง คือ ปวส. 2/1 มีนักศึกษา 15 คน ซึ่งได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กระบวนการขาย จำนวน 5 ชุด
 - 1.1 การเตรียมตัวก่อนเข้าพบ
 - 1.2 การเข้าพบและเสนอขาย
 - 1.3 การขจัดข้อโต้แย้ง
 - 1.4 การปิดการขาย
 - 1.5 การติดตามผล และบริการหลังขาย
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการขาย เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

- การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้
1. คัดเลือกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกการตลาด ที่เรียนวิชา ศิลปะการขายชั้นสูง จำนวน 1 ห้อง ซึ่งมีนักศึกษจำนวน 15 คน
 2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องกระบวนการขาย ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว เพื่อดูคะแนน และประเมินพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับกระบวนการขาย

3. ให้นักศึกษาเรียนทฤษฎีกระบวนการขาย แต่ละเรื่อง และนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างทำให้ครบทุกชุด ชุดละ 1 ชั่วโมง

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง กระบวนการขาย ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้นักศึกษาทำเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กระบวนการขาย

5. ผู้วิจัยทำการประเมินผลแบบทดสอบ เรื่องกระบวนการขาย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่าน คือ 40 ข้อขึ้นไป (ร้อยละ 80) ถือว่าผ่านเกณฑ์ และเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนเพื่อดูการพัฒนาในการเรียนรู้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในแบบทดสอบ เรื่อง กระบวนการขาย แต่ละข้อโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการอธิบายข้อมูลในรูปของค่าร้อยละ (Percentage) และ ร้อยละ ของค่าเฉลี่ย () คะแนน ที่ได้ จาก ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง ใช้แบบฝึกทักษะ สูตรค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 5 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุด โดยคำนึงถึงทักษะในกระบวนการที่จำเป็นต่อการนำเสนอขาย ประกอบด้วย การเตรียมตัวก่อนเข้าพบและเสนอขาย การเข้าพบและการเสนอขาย การจัดซื้อได้逞 การปิดการขาย การติดตามผลและการบริการหลังขาย ซึ่งเรียงลำดับตามกระบวนการขายในแต่ละขั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่องกระบวนการขาย

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	เรื่อง	เน้นทักษะ	เวลา(ชั่วโมง)
1	การเตรียมตัวก่อนเข้าพบและเสนอขาย	การนำไปใช้	1
2	การเข้าพบและเสนอขาย	การนำไปใช้	1
3	การจัดซื้อได้逞	การนำไปใช้	1
4	การปิดการขาย	การนำไปใช้	1
5	การติดตามผลและบริการหลังขาย	การนำไปใช้	1

ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขายที่สร้างขึ้นแก้ไขข้อบกพร่องจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ ผลการวิเคราะห์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย จากผู้เชี่ยวชาญให้เพิ่มรายละเอียดในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การเพิ่มข้อมูล และรูปภาพประกอบเพื่อให้นักศึกษาประยุกต์ทฤษฎีในการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุดได้ ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มเติมแก้ไข

ข้อบกพร่องตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำ และนำไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน

2. การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการขาย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ประเมินความครอบคลุมเนื้อหา และหลักการสร้างข้อสอบที่ดี จากนั้นนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการหาประสิทธิภาพแบบทดสอบโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของการใช้ชุดกิจกรรม โดยใช้สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่าง

ข้อสอบกับเนื้อหาการวิเคราะห์ SWOT

ข้อสอบข้อที่	ค่าIOC	ข้อสอบข้อที่	ค่าIOC	ข้อสอบข้อที่	ค่าIOC	ข้อสอบข้อที่	ค่าIOC	ข้อสอบข้อที่	ค่าIOC
1	1	11	1	21	1	31	1	41	1
2	1	12	1	22	0.67	32	1	42	1
3	0.67	13	0.67	23	1	33	1	43	1
4	1	14	0.67	24	1	34	1	44	1
5	0.67	15	1	25	1	35	1	45	1
6	1	16	1	26	0.67	36	1	46	1
7	0.67	17	1	27	0.67	37	1	47	1
8	1	18	0.67	28	1	38	1	48	1
9	0.67	19	1	29	0.67	39	1	49	1
10	0.67	20	1	30	1	40	0.67	50	1

ผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหากระบวนการขาย ของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบทดสอบไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด วิทยาลัย

อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ของทางการเรียนเรื่อง กระบวนการขาย ของนักศึกษาก่อนใช้แบบฝึกทักษะ และหลังใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องกระบวนการขาย

ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้กับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน

3.1 ทดสอบนักเรียนก่อนการใช้ชุดกิจกรรม ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กระบวนการขาย จำนวน 1 ชุด มี 50 ข้อ

3.2 ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กระบวนการขาย โดยนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขา การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพ จำนวน 15 คน ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่ง แบ่งเป็น 5 กิจกรรมในช่วงเวลาเรียนรายวิชาศิลปการ ขายชั้นสูง ทุกวันอังคาร เวลา 12.00 – 14.00 น. โดยใช้เวลาชุดกิจกรรมละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วัน ใน สัปดาห์ที่ 11-15 ตั้งแต่วันที่ 13, 20, 27 มกราคม 2558 และ 3,10 กุมภาพันธ์ 2558 ของภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557

3.3 ทดสอบนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กระบวนการขาย ฉบับเดียวกับกับแบบทดสอบก่อน การใช้แบบฝึกทักษะแล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกั นในรูปของค่าร้อยละ (Percentage) และร้อยละของ ค่าเฉลี่ยจากคะแนนที่ได้ทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่อง กระบวนการขาย ก่อนและหลังการใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย ของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ก่อนใช้แบบฝึกทักษะ		หลังใช้แบบฝึกทักษะ		เกรดที่ พิจารณา ร้อยละ	
		คะแนน เต็ม 50 คะแนน	ร้อยละ ของ คะแนน เต็ม	คะแนน เต็ม 50 คะแนน	ร้อยละ ของ คะแนน เต็ม		
1	น.ส.รุชณา ศิริโชค	30	60.00	ปานกลาง	48	96.00	ดีเยี่ยม
2	น.ส.ทีชญา ชุมนกลิ่น	27	54.00	น้อย	43	86.00	ดีมาก
3	นายธีรวิวัฒน์ สุขสบาย	32	64.00	ปานกลาง	47	94.00	ดีมาก
4	น.ส.ณิชาณา แกมมท	23	46.00	ปรับปรุง	48	96.00	ดีเยี่ยม
5	น.ส.อนิษา แกมมท	22	44.00	ปรับปรุง	45	90.00	ดีเยี่ยม
6	น.ส.วัญญา ศักดิ์ใจ	25	50.00	น้อย	46	92.00	ดีเยี่ยม
7	น.ส.ศุภณีย์ ศรีพนิชย์	25	50.00	น้อย	44	88.00	ดีมาก
8	น.ส.ศุภวรรณ นวลอ่ำ	29	58.00	น้อย	48	96.00	ดีเยี่ยม
9	น.ส.ศศิวิมล ไรศติ	24	48.00	ปรับปรุง	42	84.00	ดีมาก
10	น.ส.พอลิน ทองขาว	22	44.00	ปรับปรุง	41	82.00	ดีมาก
11	น.ส.ปณิณี ชูณา	23	46.00	ปรับปรุง	40	80.00	ดีมาก
12	นายณณชัช เกี้ยวบุญ	24	48.00	ปรับปรุง	44	88.00	ดีมาก
13	นายพรวิทย์ ศุภศิริรัมย์	28	56.00	น้อย	43	86.00	ดีมาก
14	น.ส.ศุภิษา อำนวยวิสัย	27	54.00	น้อย	47	94.00	ดีเยี่ยม
15	น.ส.นันทพร ชื่นอนุกุล	29	58.00	น้อย	45	90.00	ดีเยี่ยม
คะแนนเฉลี่ย \bar{X}			26			44	
ร้อยละของค่าเฉลี่ย			52.00			88	
เกณฑ์พิจารณาจากร้อยละ			น้อย			ดีมาก	

จากตารางพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการ เรียนรู้ ของ นักศึกษา กลุ่ม ตัวอย่าง ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26 คะแนน จาก จำนวนเต็ม 50คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 52.00 และเกณฑ์พิจารณาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังจาก ที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนทั้งหมดอยู่ที่ 44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 88 และเกณฑ์ พิจารณาจากร้อยละอยู่ในระดับ ดีมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กระบวนการขาย รายวิชาศิลปการ ขายชั้นสูง

สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน ที่สร้างชิ้นมีชุดกิจกรรม 5 ชุด โดยเรียงลำดับตามกระบวนการขาย แต่ละชุดใช้เวลาในการทำกิจกรรม 60 นาที เมื่อนำไปฝึกกับนักเรียนกลุ่มนี้แล้วพบว่า นักเรียนให้ความสนใจ กระตือรือร้นในการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเข้าใจ และสามารถกำหนดกระบวนการขาย แต่ละขั้นตอนได้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

2. ผลการใช้แบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการกระบวนการขาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการกระบวนการขาย ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 15 คน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26 คะแนน จากจำนวนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 52.00 และเกณฑ์พิจารณาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังจากที่นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดอยู่ที่ 44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 88.00 และเกณฑ์พิจารณาจากร้อยละอยู่ในระดับ ดีมาก ทำให้ทราบว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษาอาจยังไม่เข้าใจเรื่องกระบวนการขายในแต่ละขั้นตอน จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดวิธีการในกระบวนการขายแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขายจริงได้ และเมื่อนักศึกษาได้ทำชุดฝึกกิจกรรมตามลำดับขั้นกระบวนการขาย ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน เข้าใจกระบวนการขายมากขึ้น จึงสามารถ

ทำคะแนนทดสอบเรื่องกระบวนการขาย ได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้นักศึกษามีทักษะกระบวนการขายเพื่อนำวิธีการนำเสนอขายในแต่ละขั้นตอนไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้เพื่อให้นักขายเป็นมืออาชีพ
อภิปรายผล

การศึกษาพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย รายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนำไปใช้และพบว่า นักศึกษาให้ความสนใจในการทำชุดฝึกกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี นักศึกษาเกิดความเข้าใจในกระบวนการขาย ทำให้มีทักษะการเสนอขายได้อย่างถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตต่อไป และการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้นมาโดยยึดหลักการสร้างคือ การศึกษาจากปัญหาในการเรียนการสอนแล้ว ได้ศึกษาจากเอกสารต่างๆ จัดทำ และมีการประเมินประสิทธิภาพ และปรับปรุงจนเป็นชุดฝึกกิจกรรมที่สามารถเพิ่มทักษะให้กับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเครือวัลย์ แสงโสด(2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในอ่างเก็บน้ำคลองลำกง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ จากรายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในอ่างเก็บน้ำคลองลำกง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการจัดทำอย่างเป็นระบบประกอบด้วย คำแนะนำการใช้ จุดประสงค์การ

เรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหา กิจกรรมการสำรวจ สืบค้นข้อมูล แบบฝึกหัดทบทวน แบบทดสอบหลังเรียน บรรณานุกรม และภาคผนวก และแบบเฉลยสำหรับคำตอบด้วยตนเองให้นักเรียนรู้ผลความก้าวหน้าของตนเอง เป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเนื้อหาต่อไป เพราะเมื่อสอบผ่านจะกระตุ้นให้อยากเรียนรู้ตลอดเวลา ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองจึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์และความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยเนื้อหาแต่ละเรื่องใช้ภาษาคำบรรยายเรื่องที่เข้าใจง่ายให้สาระแนวคิด แลภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ทำให้กระตุ้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน และนักเรียนได้ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำตลอดไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิไล ชันธิวิสูตร (2533) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เงิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นทั้ง 4 ชุดกิจกรรมรูปแบบการสอนแบบ 4 MAT นี้ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกต การสร้างแนวคิด การคิดวิเคราะห์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์การลงมือปฏิบัติจริง การปรับประยุกต์ ซึ่งวิธีเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหานั้นๆอย่างเข้าใจ และสามารถนำไปใช้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นว่าการที่นักเรียนได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาเข้าใจทักษะของกระบวนการขายได้เป็นลำดับขั้นตอน และเกิดทักษะความรู้ในเนื้อหาการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำงานด้านการขายต่อไป

2. การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันปรากฏว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการกระบวนการขาย คะแนนของนักเรียนทุกคนเพิ่มสูงขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26 คะแนน จากจำนวนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 52.00 และเกณฑ์พิจารณาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อหลังจากที่นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างได้ทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขาย พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดอยู่ที่ 44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ร้อยละของค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 88.00 และเกณฑ์พิจารณาจากร้อยละอยู่ในระดับ ดีมาก จึงสรุปได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการขายรายวิชาศิลปะการขายชั้นสูง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการตลาด ทำให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น และเข้าใจหลักกระบวนการขายเป็นลำดับขั้นตอนทำให้มีทักษะในการนำเสนอขายได้ถูกต้องตามกระบวนการขาย และสามารถนำไปใช้ในการทำงานด้านขายในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมพร ทาระเวท (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องระบบร่างกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ระบบร่างกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD คิดเป็นค่าเฉลี่ย 33.45 คะแนน ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สุวิวรรณ แสงยะรักษ์ และ พงนิษฐ์ เสงี่ยมจิตต์(2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยเห็นว่า การทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการขายมากขึ้น และเมื่อมีการทดสอบความรู้กระบวนการขาย นักศึกษาเกิดความเข้าใจและมีทักษะในกระบวนการขาย ในแบบทดสอบได้ถูกต้อง ทำให้ผลคะแนนที่ออกมาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

จากผลการทดสอบความรู้ในกระบวนการขาย หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการที่นักศึกษาเข้าใจในกระบวนการขาย และมีทักษะในการเสนอขายตามลำดับขั้นกระบวนการขาย ได้ถูกต้องเป็นผลมาจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการเรียงลำดับขั้นตอนของกระบวนการขาย ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจหลักการในกระบวนการขายมากขึ้น ถือว่าเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะแก่การนำมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การให้นักศึกษาทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม โดยครูผู้สอนมีการทบทวนความรู้ให้นักเรียนก่อนในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม

2. การประเมินผลหลังจากที่นักศึกษาได้ทำแบบฝึกทักษะของแต่ละกิจกรรม แล้วครูควรแจ้งผลการประเมินจากการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนทราบผลคะแนนการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนในเรื่องที่ตนไม่เข้าใจ ทำให้มี

ทักษะในการเรียนรู้นำไปใช้ในการเรียนชั้นสูงต่อไป หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับชุดกิจกรรมในวิชาอื่น หรือระดับชั้นต่อไปเพื่อทดสอบผลการวิจัยว่าชุดกิจกรรมสามารถใช้ได้ผลกับวิชาอื่น หรือระดับชั้นอื่นหรือไม่

2. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ และสามารถนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้

อ้างอิง

กระบวนการขาย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.stou.ac.th/stouonline/lom/data/sms/market/Unit9/SUBM1/U9 1 3-1 .htm> [ค้นหาววันที่ 10 พฤศจิกายน 2557].

เครือวัลย์ แสงโสภา(2556). การพัฒนาชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพในอ่างเก็บน้ำคลองลำกง อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

http://research.pcru.ac.th/rdb/pro_data/files/5603034.pdf. [ค้นหาววันที่ 10 พฤศจิกายน 2557].

ธัญชนก แดนโพธิ์(2551). ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแก้ปัญหาการเรียน . [ออนไลน์].

เข้า ถึง ใ ด ้ จ า ก : <https://www.gotoknow.org/posts/198155> [ค้นหาววันที่ 10 พฤศจิกายน 2557].

ปฐมพร ทาระเวท(2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องระบบร่างกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการ

เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.research.ubru.ac.th/2557/Journal/Y020403.pdf>. [ค้นหาววันที่ 10 พฤศจิกายน 2557].

พรวิไล ขันขวัญ (2553). การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องเงิน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://swis.acp.ac.th/pdf/research/pomwilai.pdf>. [ค้นหาววันที่ 10 พฤศจิกายน 2557].

สุวิวรรณ แสงยะรักษ์ และพจนีย์ เสี่ยงมจิตต์ (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.graduate.ubru.ac.th/PDF/pitchayatat9.2/17.pdf>[ค้นหาววันที่ 12 พฤศจิกายน 2557].

หลักสูตรการอาชีวศึกษา – สำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.)พุทธศักราช 2546

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก :

<http://bsq2.vec.go.th/course/Bu/buh02.htm> [ค้นหาววันที่ 12 พฤศจิกายน 2557].

ศึกษาสาเหตุที่นักเรียนเข้าเรียนไม่ตรงเวลา กรณีศึกษา นักเรียนระดับ ปวช. 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2557

นางประไพศรี ฤทธิ์ไธสง

สาขางานคอมพิวเตอร์/วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ, Planil_501@hotmail.com

บทคัดย่อ:

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อศึกษาสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา กรณีศึกษา นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2557 ในภาคเรียนที่ 1/2557 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม โดยมีวิธีดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นปวช. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ อำเภอวัฒนา จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช. 2 โดยภาพรวมอันดับแรกคือ ตื่นนอนสาย มีค่า เท่ากับ 4.37 รองลงมาคือ ทำงานกลางคืน มีค่า เท่ากับ 4.27 เล่นเกมดึกเกินไป เท่ากับ 4.20 บ้านอยู่ไกล เท่ากับ 4.10 รอรับเพื่อน เท่ากับ 4.07 ช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้านตอนเช้า เท่ากับ 4.00 ขี้เกียจเข้าแถว,นั่งทานข้าวอยู่โรงอาหาร เท่ากับ 3.93 ไม่อยากมาเรียน เท่ากับ 3.80 ไม่อยากฟังครูบนหน้าแถว เท่ากับ 3.70

คำสำคัญ: วินัย การตรงต่อเวลา

ABSTRACT:

The aim of this research This research is quantitative research to determine the causes that affect the enrollment on time. The students in vocational education . 2. Computer Department . In the year 2557 semester 1/2557 of 30 was used for data collection questionnaire. The procedures to sample vocational students . 2 Vocational Technical School District, Wattana , Bangkok 30 The instruments used in the study were employed . The statistics used for the mean and standard deviation . The study found that Why not affect the admission of students in vocational . 2 overall ranked first Wake up call is equal to 4.37 , followed by the night work is equal to 4.27 game too late as 4:20 home is far equals 4.10 Waiting for friends 4.07 helps parents working at home in the morning at 4:00 lazy to line up , sit and eat . rice is the cafeteria of 3.93 to 3.80 I do not want to listen to the teacher on the front row 3.70

KEYWORDS: discipline , punctuality

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24(5) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่ง วิทยาการประเภทต่างๆ มาตรา 30 ส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กล่าวถึงการวิจัย ในกระบวนการจัดการศึกษา ของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้สอน นำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือบูรณาการใช้ในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถใช้กระบวนการ วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในงานด้านวิชาการและ ตระหนักเกี่ยวกับผลการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมากจึงต้องมีกระบวนการพัฒนา โดยใช้ผลสรุปจาก การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาผลการ เรียนของผู้เรียน ทางวิทยาลัยจึงส่งเสริมให้ผู้สอน หรือบุคลากรของการศึกษาได้จัดทำรายงานวิจัย ได้มี การจัดอบรมเพื่อพัฒนารูปแบบวิจัยของผู้เรียน และ พัฒนาผู้เรียน โดยค้นคว้าสื่อ นวัตกรรม และเทคนิค ต่างๆ เพื่อพัฒนา ผู้เรียน

จุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษา คือการ พัฒนาคูณกร โดยการคำนึงถึงการจัดและส่งเสริมให้

นักเรียน ได้พัฒนาศักยภาพ ใช้ความสามารถของ ตนเองให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ นอกจากการ พัฒนา

ความรู้ ความสามารถในการเรียนแล้ว จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ และ

ระเบียบวินัยควบคู่กัน ไปเพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้ ควบคู่คุณธรรม ซึ่งปัญหาของการเข้าชั้นเรียนไม่ตรง ต่อ

เวลา เป็นปัญหามาจากพฤติกรรมของนักเรียน ที่ เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหา วิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรม อันพึงประสงค์ของนักเรียนในชั่วโมง จึงเป็นหน้าที่ ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคน ที่จะแก้ไข ปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหา ที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน

เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่ง เมื่อ นักเรียนที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียน ในขณะที่ทุกคน กำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้ว ก็จะสอบถามก็ จะสอบถามเพื่อนที่นั่งเรียนว่า ครูสอนอะไร ไปแล้ว บ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้ง ครูผู้สอนต้องเริ่มใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย การแก้ปัญหาของการเข้าชั้น เรียนสายของนักเรียนจำเป็นต้องทราบสาเหตุที่แน่ชัด ซึ่งจะนำไปสู่

การแก้ปัญหาที่ตรงจุด ซึ่งจากการที่นักเรียนเข้า ห้องเรียนช้านั้นจะส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน ทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอน เวลาที่จะใช้สำหรับการในการ เรียนรู้เนื้อหาสาระวิชาของนักศึกษาจะลดน้อยลง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่
ตรงเวลา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวช.2
แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้น
นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
อำเภอ วัฒนาราม จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 30
คน

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้คือ

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
เข้าเรียนไม่ตรงเวลา

ระยะเวลา

ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ครูทราบถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่
ตรงเวลาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเข้า
เรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียน

แนวคิดทฤษฎี/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“...การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จัก
หน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของ
คนทุกคน แต่ในการสร้างเสริมคุณลักษณะสามข้อนี้
จะต้องไม่ลืมว่าวินัย สามัคคี และหน้าที่นั้น เป็นไป

ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งย่อมให้คุณหรือให้โทษ
ได้มากเท่า ๆ กันทั้งสองทาง เพราะฉะนั้น เมื่อจะ
อบรมจำเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้แน่ชัดก่อนว่า
เป็นวินัย สามัคคี และหน้าที่ที่ดี คือปราศจากโทษ
เป็นประโยชน์ เป็นธรรม ไม่เคลือบแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่ว
ร้าย เช่น วินัย ก็ต้องไม่ใช่วินัยเพื่อตน เพื่อหมู่คณะ
ของตนเท่านั้น ต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุกคน เพื่อคน
ส่วนใหญ่ เป็นวินัยที่ถูกต้อง ที่เป็นการสร้างสรรค์
ทำนองเดียวกัน การสามัคคีกันทำการหรือทำหน้าที่
อย่างใดอย่างหนึ่งก็ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์
เกื้อกูล มิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตน
แล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหาย จึงเห็นได้ว่า
การสร้างวินัย สามัคคี และความรู้จักหน้าที่ให้แก่
เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่างละเอียดถี่
ถ้วนเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์
หรือชั่วร้าย อาจกลับกลายเป็นการทำลายอนาคตและ
ความเจริญมั่นคงของชาติไปก็ได้...” (พระราชดำรัส
พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโอกาสเข้า
เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญ
ลูกเสือสดุดี ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต 12
กรกฎาคม 2526)

“...ครูที่แท้จริง เป็นผู้ทำแต่ความดี คือ ต้อง
หมั่นขยันและอดสาหะปากเพียรต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้อง
รักษาวินัยสำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตน
ให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ตั้งงาม ต้องปลื้มตัวปลื้ม
ใจจากความสะอาดสบายและความสนุกรื่นริงไม่
สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจไม่มั่นคงแน่
แน่ ต้องรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้อง
วางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยใจไปตามอคติต้องอบรม
ปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านวิชาการและ

ความฉลาดรอบรู้ในเหตุผล...” (พระราชทานแก่ข้าราชการครูอาวุโส วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2523)

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:58 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2542 : 16) ลักษณะวินัยในตนเอง มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมาก และอาจสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ดีชั่ว และความสามารถกระทำสิ่งดีชั่วด้วย ฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้ว และมีความเห็นว่าการมีวินัยแห่งตนอย่างถูกต้อง จึงเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคลนั้นคือความมีวินัยแห่งตนเอง เป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุภาวะทางจิต ฉะนั้นการมีวินัยแห่งตน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วย ทฤษฎีที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของวินัยแห่งตน มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของแมเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมตน และทฤษฎีของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (peck havighurst) ว่าด้วยพัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรม ซึ่งยึดการควบคุมของอีโก้ และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับวินัยและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของวินัย

จากพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (774) ได้ให้ความหมายของวินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับปฏิบัติ

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540 : 205-206) ได้กล่าวถึงระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับต่างๆที่

โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบการเข้าเรียนตรงต่อเวลา ระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เข้าไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม(ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียน หมายถึงความประพฤติของนักเรียน โดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธน วุฒิเกียรติไพบูลย์ (2524อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัยหมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจจะทำให้เกิดความเสียหาย หรือความไม่เป็นระเบียบ

เรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบูรณ์ สิงห์คำป้อม (2542:36 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคำว่า วินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542:38 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :16) ให้ความหมายการมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมายตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลง อันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 :20) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัยหมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและกติกาดังๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และใช้ควบคุมความประพฤติ ของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

รุจิร ภูสาระ และคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่า ความมีระเบียบวินัย หมายถึง กติกา กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือข้อกฎหมายกำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่น กฎลูกเสือ เป็นต้น

สุรจิต คำมะสอน (2548: 20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้นักเรียน จึงควร

ครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย

อมรา เล็กเริงสินธุ (2540: 205-206)

ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนี้

1) วินัย เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเอง การที่นักเรียนมีวินัย และสามารถควบคุมตนเอง จะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี

2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างควมมีระเบียบ และความสงบสุขในสังคม

3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัย ประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัย เป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย ระเบียบในระบอบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว หากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้น ระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้อำนาจ และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม เป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวนักเรียน

สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จะได้ใช้สิทธิเสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัย การดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เชาวิ มณีวงศ์ (168) ช่วยให้นักเรียนควบคุม ดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน ช่วยนำคนไปสู่การทำความคิด ความเจริญ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงาน เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่วมเย็น ดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่า วินัยช่วยให้นักมีระเบียบในตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงตนอยู่ในสังคม และทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประดินันท์อุปรมัย (2518 อ้างถึงใน น.ส. ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีความคิดเห็น และพฤติกรรมต่างๆ กัน ถ้าปล่อยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจ สังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น ดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจำกัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้กลุ่มคน หรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้น วินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้น ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วย ในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมาก แสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมาก ในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนัก เช่น โรงเรียนใดมีนักเรียนที่มี

วินัยในตนเองมาก ก็รู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใด จะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใด ควรแต่งกายอย่างไร ควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไร และควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไร เป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับเพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลย แต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่งๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลย บางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้ว บางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัย ฉะนั้นจึงจำเป็นอยู่เองที่โรงเรียนจะต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามเหมือนกัน เช่น ระเบียบการแต่งกาย อันได้แก่การไว้ทรงผม การแต่งเครื่องแบบ การสวมถุงเท้าและลักษณะของรองเท้า หรือวินัยภายในห้องเรียน อันได้แก่การไม่นำขนมหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียน และไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิศย์ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่จะต้องมีวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตยทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อควบคุมตนเอง
- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงใน น.ส.ทิวา วรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวถึงหลักการ สร้างวินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขจัด พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจกับการกระทำดีและความพึงพอใจกับ การกระทำไม่ดี นั่นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่ง ที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีไม่ควร

3) เด็กจะต้องกระทำความดีจนกระทั่งเกิด ความเคยชิน หรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใคร แนะนำ

4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่พึงปรารถนาของสังคม

ดังนั้นเมื่อก้าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่ จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไปด้วย เพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ที่นั่นจะต้องมี กฎเกณฑ์ต่างๆตั้งไว้ ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญ มี 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็ก เรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติ ที่จะทำให้สังคมที่ เขาอยู่อาศัยยอมรับ ประการที่สอง เป็นตัวที่หยุดยั้ง พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นวลศิริ เปาโรหิต (2520 อ้างถึงใน น.ส. ทิวา วรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่า วินัย จัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางความประพฤติ ของเด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือ การที่ เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็น ประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่ การบังคับให้กระทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ วินัยที่สูงสุด คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งได้แก่การรู้จักปกครอง

ตนเอง ควบคุม และแนะนำตนเองให้ประพฤติ ในทางที่พึงงามอยู่เสมอ

มาโนชตัมชวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ส. ทิวา วรณ แสงพันธ์ 2542:13) เขียนบทความให้ เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัย กับความสงบ เรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของ สังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมี พื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความนึกคิดแตกต่างกัน ความต้องการสิ่งต่างๆ ใน การดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะเ้าให้ สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจ เป็นไปไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้น ไม่มีสิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่ ร่วมกัน จึงต้องมีระเบียบแบบแผนควบคุมความ ประพฤติของบุคคลในสังคม หรือจะกล่าวอีกอย่าง หนึ่งว่าระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติทั้งปวง เรียกว่าวินัย วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติ ปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยของสังคม นั้นๆ เช่น สมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ นักกีฬาต้อง ปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขัน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของ สถานศึกษาที่กำหนด พระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีล หรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ ข้าราชการพล เรือและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้น การมุ่งให้ การศึกษาแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้และมีสุขภาพทั้ง ร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมุ่ง ผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติด้วย

อารี รังสินันท์ (2529 อ้างถึงใน น.ส. ทิวา
วรรณ แสงพันธ์ 2542 :14) ความจำเป็นของระเบียบ
วินัยมี 4 ข้อ คือ

1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม คนจะอยู่
ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึง
เกณฑ์ หรือมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้น
เสียก่อน

2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิ
ภาวะ เด็กจะต้องสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่
ซึ่งได้แก่การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเองและความ
อดทน หากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัย
เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเอง
ได้ยาก

3) จำเป็นที่จะทำให้คนรู้ผิดชอบชั่วดีในสิ่ง
อันควรและไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควร

4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์
ของเด็ก เด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรทำอะไรได้แค่
ไหน เพราะเขาขาดประสบการณ์ ระเบียบวินัยจะเป็น
เกณฑ์ หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ เขาจะสบายใจ
และไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่า เขาควรทำ เขาก็จะมี
ความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

ความหมายของการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60
อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548: 27)

ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า
หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง
ได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:16 อ้าง
ถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :27)

ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการ
ทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลา

ตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างควมมีระเบียบวินัย

รุจินี ภู่อาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึง
ใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27) กล่าวไว้ว่าการตรง
ต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไป
ตามที่กำหนดไว้ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และเมื่อรู้ว่าจะทำ
สิ่งใดล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นั่งนอนใจควรรีบ
ทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมาก
กว่าเดิม

สวัสดิ์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุ
รจิต คำมะสอน 2548: 27) ได้ให้คำจำกัดความการ
ตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรม
อย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียน
ทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำ
กิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตาม
กำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อ
เวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้
ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่
เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่า
ประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสีย
โอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการ
รู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำ
กิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้น
ตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำ
ให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคม
ได้ด้วยดี

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ
นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการ
เจาะจงนักเรียนที่มีพฤติกรรมชอบมาเรียนสาย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ
แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับสาเหตุที่
ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการ
เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงาน
การค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการ
สร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สาเหตุที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำไป
ปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บ
รวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
เข้าเรียนไม่ตรงเวลา กรณีศึกษา นักเรียนระดับ ปวช.
2 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2557
ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผลการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา
ของนักเรียนระดับ ปวช. 2

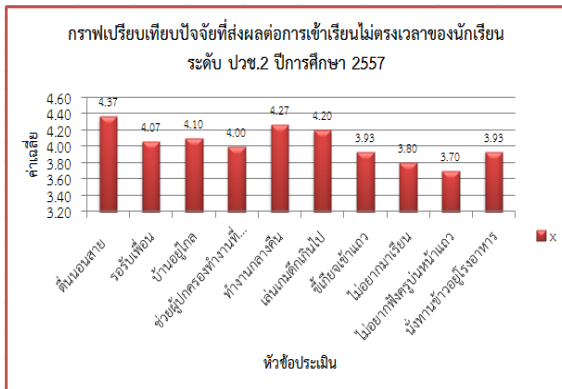
ข้อ	หัวข้อประเมินผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ตื่นนอนสาย	4.37	0.71	มาก
2	รอรับเพื่อน	4.07	0.77	มาก
3	บ้านอยู่ไกล	4.10	0.94	มาก
4	ช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้านตอนเช้า	4.00	0.86	มาก
5	ทำงานกลางคืน	4.27	0.89	มาก
6	เล่นเกมดึกเกินไป	4.20	0.91	มาก
7	ซึ่เกียจเข้าแถว	3.93	0.85	มาก
8	ไม่ยอมมาเรียน	3.80	0.87	มาก
9	ไม่ยอมฟังครูบนหน้าแถว	3.70	0.94	มาก
10	นั่งทานข้าวอยู่โรงอาหาร	3.93	0.93	มาก
รวม		4.04	0.87	มาก

จากกราฟ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้า
เรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช. 2 โดย
ภาพรวมอันดับแรกคือ ตื่นนอนสาย มีค่า \bar{X} เท่ากับ
4.37 รองลงมาคือ ทำงานกลางคืน มีค่า \bar{X} เท่ากับ
4.27 เล่น

เกมดึกเกินไป \bar{X} เท่ากับ 4.20 บ้านอยู่ไกล
 \bar{X} เท่ากับ 4.10 รอรับเพื่อน \bar{X} เท่ากับ 4.07 ช่วย
ผู้ปกครองทำงานที่บ้านตอนเช้า \bar{X} เท่ากับ 4.00 ซึ่
เกียจเข้าแถว,นั่งทานข้าวอยู่โรงอาหาร \bar{X} เท่ากับ
3.93 ไม่ยอมมาเรียน \bar{X} เท่ากับ 3.80 ไม่ยอมฟังครู
บนหน้าแถว \bar{X} เท่ากับ 3.70

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา
ของนักเรียนระดับ ปวช. 2 อันดับแรกคือ ตื่นนอน
สาย รองลงมาคือ ทำงานกลางคืน นอกจากนี้แล้วยังมี
สาเหตุ เล่นเกมดึกเกินไป บ้านอยู่ไกล รอรับเพื่อน
ช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้านตอนเช้า ซึ่เกียจเข้าแถว

,นั่งทานข้าวอยู่โรงอาหาร ไม่อยากมาเรียน ไม่อยากฟังครูบนหน้าแถว ซึ่งก็เป็นสาเหตุส่วนน้อยเท่านั้น

อภิปรายผล

ปัจจัยแรกที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช.2 คือการตื่นนอนสาย รองลงมาคือ ทำงานกลางคืน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนนอนตื่นนอนสาย พอตื่นสายแล้วตัวนักเรียนก็ไม่อยากมาเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก นักเรียนเหนื่อยกับการทำงานในตอนกลางคืน บางคนมีภาระที่จะต้องทำงานเพื่อช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายในครอบครัว จะเห็นได้ว่านักเรียนของเราบางส่วนมีความขยัน และช่วยเหลือบิดามารดา ในการทำงานช่วยครอบครัว ในเวลาว่างบ้าง ในเวลาเช้าบ้าง บางส่วนก็ต้องการหาเงินมาเพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน นักเรียนบางคนต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพตนเอง ครูผู้สอนและ โรงเรียนควรให้ความสนใจและช่วยเหลือส่งเสริมสำหรับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สํารวจนักเรียนจากกลุ่มที่มาสาย กรณีทำงานกลางคืน และช่วยผู้ปกครองทำงานเพื่อขึ้นทะเบียนและติดตามให้มีการผ่อนผันพิเศษ แต่ก็ต้อง

สอนให้นักเรียนรู้จักบริหารเวลาให้ลงตัวแบ่งเวลาให้ถูก

2. ควรจัดกิจกรรมในตอนเช้าให้น่าสนใจให้ผู้เรียนเห็นว่ามีความค่าและมีประโยชน์ และดึงดูดให้นักเรียนมาโรงเรียนแต่เช้า เช่น การให้คะแนนเพิ่มสำหรับคนที่มาทันเช้าแถว

3. ครูผู้สอนทุกท่านควรหันมาให้ความสนใจในเรื่องการเป็นผู้ตรงต่อเวลาให้กับนักเรียนฝึกตั้งแตอยู่ในวัยเรียนเพื่อประโยชน์ในการทำงานในอนาคต เพราะการเป็นผู้ตรงเวลาจะสามารถทำให้มีคุณธรรม จริยธรรมด้านอื่นพัฒนาง่ายขึ้น และเป็นคุณธรรมที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ของ อาจารย์วันธร ปรุงธมู อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยในชั้นเรียน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือและตรวจแก้ไขวิจัยในชั้นเรียน ความกรุณาอนุเคราะห์จากเพื่อนร่วมงาน ที่ให้คำปรึกษาในระหว่างการทำวิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่อนุญาตให้ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ และกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณอันประเสริฐยิ่ง ผู้ให้ชีวิต และทุกสิ่งทุกอย่าง คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบูชาแด่บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ผู้ประสพวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

มนสิข ลิทธิสมบุญ (2550) ชุดฝึกอบรมการทำวิจัยเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ คณะศึกษาศาสตร์

- มหาวิทยาลัยนเรศวร
- นายพรพงษ์ เกตุชัยโกศล (2549) การปรับปรุง
พฤติกรรมกรเข้าห้องเรียนให้ตรงเวลาของ
นักศึกษาชั้น ปวช. 2 สาขาพาณิชยการ
คอมพิวเตอร์ (พค.202) โรงเรียนลำปาง
เทคโนโลยี
- ดวงเดือน พันธุ์นาวัน (2523:58 อ้างถึงในสุรจิต
คำมะสอน 2542 : 16)
- พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525
(774) ความหมายของวินัย
- อมรา เล็กเริงสินธุ (2540 : 205-206)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม(ม.ป.ป.: 73) วินัย
นักเรียน
- กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน
2548 :19)
- ธนู วุฒิเกียรติไพบูลย์ (2524อ้างถึงใน สุรจิต คำมะ
สอน 2548 : 20)
- สมบูรณ์ สิงห์คำป้อม (2542:36 อ้างถึงใน สุรจิต คำ
มะสอน 2548:16)
- พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542:38 อ้างถึงในสุ
รจิต คำมะสอน 2548 :16)
- วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุ
รจิต คำมะสอน 2548 : 20)
- รุจิร ภู่อาระ และคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุรจิต คำมะ
สอน 2548:20)
- สุรจิต คำมะสอน (2548: 20)
- พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239)
- เชาว์ มณีวงศ์ (168)
- ประดินันท์อุปรมย์ (2518 อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ
แสงพันธ์ 2542: 12)
- ศุภนิศย์ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิวาวรรณ แสง
พันธ์ 2542: 13)
- สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงในน.ส.ทิวาวรรณ
แสงพันธ์ 2542: 13)
- นวลศิริ เปาโรหิต (2520อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ
แสงพันธ์ 2542: 13)
- มาโนชต์มชวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ
แสงพันธ์ 2542:13)
- อารี รังสินันท์ (2529 อ้างถึงใน น.ศ. ทิวาวรรณ แสง
พันธ์ 2542 :14)
- พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุ
รจิต คำมะสอน 2548: 27)
- วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุ
รจิต คำมะสอน 2548 :27)
- รุจิร ภู่อาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุ
รจิต คำมะสอน 2548: 27)
- สวัสต์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะ
สอน 2548: 27)

การพัฒนาทักษะวิชาการประกันภัย เรื่องการประกันภัยเชิงสัมมนาของนักเรียน ระดับปวช.3

ภณิกา ปรัชญชรินทร์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนสัมมนาและหลังการสัมมนา วิชาการประกันภัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาการประกันภัยเชิงสัมมนา นักเรียนทำแบบทดสอบ ก่อนสัมมนาและหลังสัมมนา ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ การเรียนวิชาการประกันภัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปี การศึกษา 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวนที่ตอบ แบบสอบถามกลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 17 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่าจากตาราง 4.1 ผลการสอบแบบทักษะก่อนสัมมนาและหลังสัมมนานักเรียนมีคะแนนดี ขึ้นร้อยละ 75.58 % อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ตาราง 4.2 แสดงผลการประเมินด้านเนื้อหา แสดงผลการประเมินด้าน เนื้อหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ย = 3.16 สรุปผลว่า อันดับแรก เนื้อหาสาระของการสัมมนาครั้งนี้เป็น ประโยชน์ต่อการเรียนวิชาการประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.88 อันดับสอง ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันภัยหลังสัมมนา อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.76 อันดับสาม .ความสอดคล้องของเนื้อหา การประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ย = 4.47และตามลำดับ ตาราง 4.3 แสดงผลการประเมินด้านนำเสนอโดย รวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.24 สรุปผลว่า อันดับแรก .นำเสนอได้ครบถ้วนทั้งเนื้อหาและตัวอย่างการ ประกันภัย การนำเสนอมีรูปแบบโดดเด่น น่าสนใจอยู่ในเกณฑ์ การรักษาเวลาในการบรรยาย ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.88 อันดับสอง การใช้สื่อการสอนเหมาะสม อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.82 อันดับสาม ความชัดเจนใน การบรรยาย บุคลิกภาพและกิริยาท่าทางอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย = 4.65 และตามลำดับ

Abstract :

This research aims to study the test results before and after the seminar, symposium insurance. To assess the satisfaction of students, courses, seminars oriented insurance. Students do tests before and after the conference seminars. Respondents' satisfaction level students studying towards a Certificate of Insurance. The population in this study were students at Diploma Year 3 Year 2557 College High School, Bangkok, Bangkok. The number of respondents returned a total of 17 original instruments used in this study was five scales statistics used to analyze the data were frequency, percentage points on average. Standard deviation

The research found that of the 4.1 square exam skills before and after the seminar, seminar students had better percentage 75.58% in moderate Table 4.2 shows the results of the content.

Showing evaluating the overall content is in a very mean = 3.16 conclude that the first subject of the seminar was useful for studying the insurance is in very good shape, mean = 4.88 second understanding. Insurance after meeting favorably very mean = 4.76 ranked third. The consistency of the content of insurance on the basis of an average = 4.47, respectively Table 4.3 shows the results of the overall presentation is very good. mean = 4.24 conclude that the first priority. presented the entire contents and sample insurance. Offering a distinctive style. Interest in the draft Keeping time on the lecture very mean = 4.88 second using appropriate teaching materials are in very good shape, mean = 4.82, ranking third in the narrative clarity. Personality and mannerisms are in very good shape, mean = 4.65, respectively.

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่ง วิทยาการประเภทต่าง ๆ มาตรา 30 ส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กล่าวถึงการวิจัย ในกระบวนการจัดการศึกษาของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้สอน นำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือ บูรณาการ ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถใช้ กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ เรียนรู้

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการทำวิจัยควบคู่

กับการจัดการเรียนการสอนจึงได้มีการส่งเสริมและ สนับสนุนให้บุคลากรครูจนกระบวนการวิจัยมา แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนตัวผู้เรียนใน ชั้นเรียน ซึ่งจากปีการศึกษา 2557 ครูผู้สอนได้จัดทำ รายงานวิจัยการเรียนการสอนในชั้นเรียนและพัฒนา ผู้เรียน โดยค้นคว้าสื่อ นวัตกรรม และเทคนิคการสอน ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่กระบวนการแก้ปัญหา/ พัฒนายังไม่มีความหลากหลายและยังขาดการหา ความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน จัดการเรียน การสอนของแผนกการตลาดในรายวิชาการ ประกันภัยนั้นเป็นรายวิชาที่ต้องรู้ทางทฤษฎีแต่ ในทางปฏิบัติจริงนักเรียนยังขาดความรู้จริงดังนั้น ผู้วิจัยหาวิธีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดเชิง สัมมนา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งทฤษฎีและการ ปฏิบัติจริงของการประกันภัยให้ดีขึ้นส่งผลต่อการ เรียนของนักเรียนรายวิชาการประกันภัยต่อไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การ พัฒนาทักษะวิชาการประกันภัยเรื่องการประกัน วิชาภัยเชิงสัมมนาของนักเรียนระดับ ปวช.3 แผนก

การตลาด ปีการศึกษา 2557 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนสัมมนาและหลังการสัมมนาวิชาการประกันภัย

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาการประกันภัยเชิงสัมมนา

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะวิชาการประกันภัย เรื่องการประกันวินาศภัยของระดับ ปวช. 3 ได้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

การ
ประกันภัยเชิง
สัมมนา

ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์การทำแบบทดสอบก่อนสัมมนาและ หลังการสัมมนาวิชาการประกันภัย
- ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนรายวิชาการประกันภัยเชิงสัมมนา

สมมติฐาน

1. หลังจากการฟังสัมมนานักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ในวิชาการประกันภัยสูงขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับปวช. 3 ของการจัดสัมมนาอยู่ในเกณฑ์ดี

นิยามศัพท์

. คณะอนุกรรมการค้นคว้าและวิชาการ สมาคมการประกันวินาศภัย : การประกันภัย คือ การที่บุคคลฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่เป็นหลักประกันแก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งโดยสัญญาว่าเขาจะต้องไม่รับความเดือดร้อนจากภัย

ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียหรือเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของเขา โดยฝ่ายผู้ให้หลักประกันจะจ่ายเงินชดเชยให้ตามจำนวนและเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ หรืออาจทำให้ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยนั้นกลับสู่สภาพดีหรือใกล้เคียงดั้งเดิม โดยผู้ให้หลักประกันจะได้รับเงินตอบแทนจากอีกฝ่ายหนึ่งตามจำนวนที่ตกลงกันไว้

สัมมนา มีความหมายถึง การประชุมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กำหนดขึ้นมา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น โดยข้อมูลต่าง ๆ จะถูกรวบรวมนำมาใช้วิเคราะห์ร่วมกัน ซึ่งผลจากการสัมมนาจะนำมาซึ่งข้อสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหา

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมมี 5 ทฤษฎี ซึ่ง อคิน รพีพัฒน์ (อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 79) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuasion)

Maslow (อ้างถึงใน อคิน รพีพัฒน์, 2527, หน้า 7-8) กล่าวว่า การเกลี้ยกล่อม หมายถึง การใช้คำพูดหรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ ซึ่งการ เกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการปฏิบัติงานและถ้าจะให้ เกิดผลดีผู้เกลี้ยกล่อมจะต้องมีศิลปะในการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม

โดยเฉพาะในเรื่อง ความต้องการของคนตามหลักทฤษฎีของ Maslow ที่เรียกว่าลำดับขั้น ความต้องการ (hierarchy of needs) คือ ความต้องการของคนจะเป็นไปตามลำดับจาก น้อยไปมาก มีทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (physiological needs) เป็นความต้องการ ขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์ (survival needs) ได้แก่ ความต้องการทางด้านอาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต (safety and security needs) ได้แก่ ความต้องการ ที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทำร้าย ร่างกาย หรือถูก ขโมยทรัพย์สิน หรือความมั่นคงใน การทำงานและการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม

1.3 ความต้องการทางด้านสังคม (social needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการที่ จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (self-esteem needs) ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความ ต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่อง จากบุคคลอื่น ความต้องการ ด้านนี้เป็นความต้องการ ระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความ ความสามารถ และความสำคัญของบุคคล

1.5 ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (self-actualization needs) เป็นความ ต้องการในระบบ สูงสุด ที่อยากจะทำให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่าง ตามความนึกคิด ของตนเองเพื่อจะพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ความต้องการนี้จึงเป็นความ ต้องการ พิเศษของบุคคลที่จะพยายามผลักดัน ชีวิตของตนเองให้เป็นแนวทางที่ดีที่สุด

2. ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale)

คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมี ขวัญดีพอ ผลของการทำงานจะสูง ตาม ไปด้วย แต่ถ้า ขวัญ ไม่ดีผลงานก็ต่ำไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่าขวัญ เป็นสถานการณ์ทาง จิตใจที่แสดงออกในรูป

พฤติกรรมต่าง ๆ นั้นเอง การจะสร้างขวัญให้ดีต้อง พยายามสร้าง ทศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่ เอารัดเอาเปรียบ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเมื่อใด ก็ตามถ้าคนทำงานมีขวัญดีจะ เกิดสำนึกในความ รับผิดชอบ อันจะเกิดผลดีแก่หน่วยงานทั้งในส่วนที่ เป็นขวัญส่วนบุคคล และขวัญของกลุ่ม ดังนั้น จะ เป็นไปได้ว่าขวัญของคนเราโดยเฉพาะคนมีขวัญที่ดี ย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ได้เช่นกัน (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 8)

3. ทฤษฎีสร้างความรู้รักชาตินิยม (Nationalism)

ปัจจัยประการหนึ่งที่น่าสู่การมีส่วนร่วมคือ การสร้างความรู้รักชาตินิยมให้ เกิดขึ้น หมายถึง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือ เน้น ค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ ส่วนรวมของชาติ มีความ พอใจในชาติของตัวเอง พอใจเกียรติภูมิ จงรักภักดี ผูกพันต่อ ท้องถิ่น (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 8)

4. ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership)

การสร้างผู้นำจะช่วยจูงใจให้ประชาชน ทำงานควยความเต็มใจเพื่อบรรลุ เป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญ ของการร่วมกลุ่มคน จูงใจไปยังเป้าประสงค์ โดยทั่วไปแล้วผู้นำอาจจะมีทั้งผู้นำที่ดีเรียกว่า ผู้นำ ปฏิฐาน (positive leader) ผู้นำพลวัต คือ เคลื่อนไหว ทำงานอยู่เสมอ (dynamic leader) และผู้นำไม่มีกิจ ไม่มีผลงานสร้างสรรค์ ที่เรียกว่า ผู้นำนิเสธ (negative leader) ผลของการให้ทฤษฎีการสร้างผู้นำ จึงทำให้ เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญ กำลังใจ งานมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การสร้างผู้นำที่ดี ย่อมจะ นำไปสู่ การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ด้วยดี

นั่นเอง (ยุพาพร รูปงาม, 2545, หน้า 8)

5. ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร

(Administration and Method)

การสัมมนา เป็นกระบวนการประชุมกลุ่มบุคคลที่เป็นที่นิยมจัดกันมากในสังคมไทย ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน โดยหลักการแล้ว เป็นการระดมความคิดเพื่อการแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน หรือตกอยู่ในภาวะปัญหา หัวอกเดียวกัน โดยมากมักนิยมจัดกันตามโรงแรมใหญ่ๆ หอหรุ หรือสถานที่ตากอากาศที่มีบรรยากาศดี เพื่อให้เกิดความคิดที่โปร่ง แล่นสามารถพูดคุยกันได้โดยไม่ต้องพะวงเรื่องอื่นๆ บางที่สัมมนาเสร็จก็พักผ่อนกัน ไปในตัว กลายเป็นที่สังสรรค์ของเพื่อนฝูงอีกทางหนึ่งด้วย มีคนคิดคำนวณกันว่า ประเทศไทยน่าจะใช้งบประมาณในการจัดสัมมนาต่อปีสูงเป็นอันดับต้นๆ ของเอเชียเลยทีเดียว แต่เมื่อสัมมนาแล้วจะได้มรรคผลแค่ไหนนั้น ไม่ได้บอกไว้

วันนี้ผมจึงขอนำเอาหลักการแนวคิดในการจัดสัมมนามาบอกกล่าวกันในเชิงทฤษฎี เพื่ออย่างน้อยจะเป็นประเด็นให้ลูกคิดกันบ้างว่า ถ้าจะจัดสัมมนาอะไร ควรจะได้คำนึงหลักการแนวคิดที่ถูกต้องกันบ้าง เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการสัมมนา บ้านเมืองเราจะได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างจริงจังกันเสียที เสียคายเงินงบประมาณชาติ เสียคายเวลา และเสียคายความรู้ ความคิดของวิทยากร และของสมาชิกที่อุทิศสำหรับระดมกัน

หลักการและแนวคิดสำคัญในการสัมมนา

1. กระบวนการกลุ่ม สัมมนาเป็นการประชุมของกลุ่มคนที่มีความสนใจเรื่องเดียวกัน อยู่ในแวดวงเดียวกันมาร่วมคิด ร่วมทำงานกันเพื่อไปสู่จุดหมายเดียวกัน เช่น แก้ไขปัญหา สร้างสรรค์

ผลงานร่วมกัน คิดหาแนวทาง แนวปฏิบัติงาน เป็นต้น นั้นหมายความว่า การจัดสัมมนาผู้จัดก็ควรให้สมาชิกได้ปะทะสังสรรค์ร่วมคิด ร่วมทำเป็นกลุ่ม จะจัดแบบมีกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย ตามระยะเวลาที่เหมาะสมในการสัมมนา

กระบวนการกลุ่มมีอิทธิพลมากต่อผลสำเร็จ และหากได้ควบคุมกระบวนการกลุ่มให้มีความเข้มข้น จริงจัง มีกรอบ ทิศทาง เป้าหมายที่ชัดเจน มีผู้นำกลุ่มที่เก่งในการกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มระดมความคิด พุดคุย หรือปฏิบัติงานเข้มแข็ง มีบรรยากาศประชาธิปไตย แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดอย่างมีเหตุผล เคารพกติกาของกลุ่ม และรับผิดชอบ ตลอดจนมีเลขานุการกลุ่มบันทึกการประชุมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ประเด็นสำคัญ ก็ย่อมเกิดมรรคผลได้อย่างแน่นอน ดังนั้นผู้จัดก็ควรหาวิทยากรกลุ่มที่เก่งๆ และเข้าใจธรรมชาติของสมาชิกสามารถให้ข้อมูลและความกระจ่างในขั้นตอน ก็จะเกิดประโยชน์คุ้มค่า

2. แนวคิดการสร้างวิธีการคิดแก่

สมาชิก คุณค่าของการสัมมนาอย่างหนึ่งก็คือความคิดที่ได้จากสมาชิกซึ่งเกิดจากการระดมความคิด (Brainstorming) หรือพายุแห่งความคิด ซึ่งถ้าสมาชิกมีวิธีการคิดที่มีประสิทธิภาพก็ย่อมได้ความคิดที่มีคุณภาพ เพราะ “ความคิดคือหัวใจของการสัมมนา” ดังนั้น ควรมีการชี้แนะที่ดี ซึ่งได้จากวิทยากรที่มีแนวคิดที่ดี ควรมีเป้าหมาย กรอบขอบเขตที่ชัดเจน จะได้ไม่ฟุ้งซ่านจับประเด็นการพุดคุยไม่ได้ และอีกอย่างหนึ่งก็คือ ต้องมีข้อมูลที่ดี คำว่าข้อมูลที่ดี หมายถึงต้องมีความหลากหลาย มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และมีเพียงพอแก่การนำมาคิด ตัดสินใจ เพราะฉะนั้นการทำเอกสารประกอบการสัมมนาจึงต้องมีการจัดการที่ดี เพื่อให้มี

คุณภาพพอที่จะนำมาใช้พูดคุยกันได้ แต่ นอกเหนือไปจากนั้น สมาชิกที่ดีก็จำเป็นต้องแสวงหา ข้อมูลมาก่อน หรือรวบรวมประสบการณ์ของตนมา ล่วงหน้าเพื่อประกอบการคิด ตัดสินใจด้วย

3. แนวคิดการสร้างแรงจูงใจในการ สัมมนา การจัดสัมมนาที่ดีและให้ได้ผลจำเป็นต้อง สร้างแรงจูงใจให้สมาชิกมีความต้องการ กระตือรือร้นที่จะทุ่มเททำงาน แก้ไขปัญหาให้ลุล่วง หรืออยากจะทำประชุมสัมมนาโดยตลอด ไม่แอบหนี ออกไป ซ้อมปิ้ง หรือนอนเล่นในห้องของโรงแรม ทำให้สัมมนาเสีย ลงส่งแกงๆ ถ้าเป็นช่วงวันแรก พิธีเปิดผู้คนจะแน่นหนาแต่พอเวลาเนิ่นนาน ไปวันที่ สอง-สาม ก็หนีหายกันไปหมด บางครั้งวันแรกช่วง บ่ายก็หนีกลับแล้วถ้าสัมมนานั้นน่าเบื่อ

แรงจูงใจในการจัดสัมมนาที่เห็นได้ชัดทาง ภายนอกก็หนีไม่พ้นเรื่องสถานที่จัดสัมมนา ซึ่ง หมายถึงห้องประชุมดูทันสมัย สะอาด สวยงามอาจ ไม่จำเป็นต้องดูหรูหราแต่เน้นการเอื้อต่อการประชุม ที่ดู ไม่แออัด คับแคบ เครื่องปรับอากาศเปิดเย็นๆ มี อุปกรณ์เครื่องแสง สี เสียง ภาพ พร้อมครบครัน ทันสมัยไม่ติดขัด ใ้การไม่คอยจะได้ จะลุกเข้า ห้องน้ำห้องท่าก็สะดวกเพราะอยู่ใกล้ ห้องน้ำสะอาด สะอาด กลิ่นหอม ด้านอาหารว่าง อาหารเครื่องดื่ม อร่อย เพียงพอ และต้อนรับประทานได้สะดวก รวดเร็ว ส่วนห้องพักก็สะดวกถ้าจัดในโรงแรมไม่ ต้องเดินทางไกล ห้องพักสะอาดสะอาด กว้างขวาง มี มินิบาร์ และเครื่องบันเทิงจำเป็นเช่น โทรทัศน์ วิทยุ เเคเบิลแล้วแต่พอให้ได้พักผ่อนส่วนตัวบ้าง ตลอดจน บริการต่างๆ ที่มีรองรับความต้องการของผู้เข้า สัมมนาได้ครบถ้วน จนไปถึงสภาพภายนอก ที่ดู โอโถง สวยงาม ตั้งอยู่ใจกลางเมืองบ้าง หรือใน สถานที่ธรรมชาติอันงดงาม มีไม้ดอกไม้ประดับ และ

อื่นๆ ช่วยให้บรรยากาศในการสัมมนาดี น่า ประทับใจ

ส่วนแรงจูงใจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ เนื้อหาสาระการสัมมนาซึ่งประกอบด้วย กระบวนการสัมมนาที่เป็นระบบเรียบร้อย บรรยากาศ เป็นกันเอง มีกระบวนการกลุ่มก่อให้เกิดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และได้ข้อยุติเช่นแนวคิดแนว ปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ บรรลุ จุดมุ่งหมายที่วางไว้แน่นอนบุคคลสำคัญที่จะ ก่อให้เกิดสภาพเช่นนี้ คือ วิทยากร ผู้จัดสัมมนา ที่จะ ควบคุม ดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

ความจริงยังมีแนวคิดอีกหลายประการที่จะช่วย ให้เกิดแรงจูงใจจนสามารถทำให้การสัมมนาเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเนื่อง เช่น การจัดแสดง ประกอบ การสาธิต การนำทัศนศึกษาหรือ ไปด้วยของ จริง สภาพจริงในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง และการจัดแสดง และขายสินค้า (อย่างหลังเห็นบ่อยครับ แต่ต้องระวัง เพราะสมาชิกมักแต่ชื่อของหน้าห้องสัมมนาจนไม่ เป็นอันประชุมสัมมนากันก็มีบ่อย)

จากที่กล่าวมานี้ก็น่าจะมองเห็นสภาพการจัด สัมมนาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับหลักการ แนวคิดเหล่านี้หรือไม่ ผมอยากให้เกิดความตระหนัก ไคร่ครวญว่า ต่อไปจะจัดสัมมนาอะไร ขอให้คำนึง ประโยชน์ที่จะได้คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป หรือไม่ ประหยัดและยึดหลักพอเพียงกันสักนิด หาก ไม่จำเป็นจริงๆ ต้องจัดสัมมนา ก็ไม่ควรจัดครับ ทุก วันนี้เศรษฐกิจไทยนั้นค่อนข้างจะรัดตัวอยู่ ท่านว่า จริงไหมครับ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขา การตลาด 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาด 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้กับข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อน สัมมนาและหลังสัมมนา
ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ซึ่งมี ลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการนำเสนอ

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากผู้บริหาร วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ในการเก็บ ข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักเรียน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของ แบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืนมา จำนวน 17 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐาน
 - 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและความ พึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มี ต่อ วิชาการ ประกันภัยเชิง สัมมนา ผู้ตอบ แบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และ การหาค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน วิชาการ ประกันภัยเรื่องการประกันวินาศภัยเชิง สัมมนา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตาราง 4.3 แสดงผลการประเมินด้านเนื้อหา

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	จำนวนผู้ให้ความ คิดเห็น					\bar{x}	SD
		5	4	3	2	1		
1	ด้านเนื้อหา							
	1.ความ สอดคล้องของ เนื้อหา ประกันภัย	10	5	2	-	-	4.47	0.70
	2.ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การประกันภัย หลังสัมมนา	14	2	1	-	-	4.76	0.55
	3.เนื้อหาสาระ ของการ สัมมนาครั้งนี้ เป็นประโยชน์ ต่อการเรียน วิชาการ ประกันภัย	15	2	-	-	-	4.88	0.82
	4.เนื้อหาสาระ ของการ สัมมนาครั้งนี้ เป็นประโยชน์. ในชีวิตประจำ วัน	15	1	1	-	-	4.33	0.51
							3.16	0.58

จากตาราง 4.3 ด้านเนื้อหา แสดงผลการประเมินด้าน
เนื้อหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.16 สรุปผลว่า อันดับแรก เนื้อหาสาระของการ
สัมมนาครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาการ

ประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88
อันดับสอง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัย
หลังสัมมนา อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ
4.76 อันดับสาม .ความสอดคล้องของเนื้อหาการ
ประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47
และตามลำดับ

ตาราง แสดงผลการประเมินด้านนำเสนอ

ข้อ ที่	หัวข้อเรื่อง	จำนวนผู้ให้ความ คิดเห็น					\bar{x}	SD
		5	4	3	2	1		
2	ด้านการ นำเสนอ							
	1.นำเสนอได้ ครบถ้วนทั้ง เนื้อหาและ ตัวอย่างการ ประกันภัย	15	2	-	-	-	4.88	0.32
	2.การสร้าง บรรยากาศใน การสัมมนา	12	3	2	-	-	4.59	0.69
	3.การจัด ลำดับ ความสัมพันธ์ ของเนื้อหา วิชา	15	1	1	-	-	4.52	0.51
	4.ความชัดเจน ในการ บรรยาย	13	2	2	-	-	4.65	0.68
	5.การนำ เสนอมิ รูปแบบโดค เด่นน่า สนใจ	15	2	-	-	-	4.88	0.32

6.การใช้สื่อ การสอน เหมาะสม	12	3	2	-	-	4.82	0.38
7.การรักษา เวลาในการ บรรยาย	15	2	-	-	-	4.88	0.32
8.บุคลิกภาพ และกิริยา ท่าทาง	13	2	2	-	-	4.65	0.68
						4.24	

จากตาราง ด้านการนำเสนอ แสดงผลการประเมิน
ด้านนำเสนอโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.24 สรุปผลว่า อันดับแรก .นำเสนอได้
ครบถ้วนทั้งเนื้อหาและตัวอย่างการประกันภัย การ
นำเสนอมีรูปแบบโดดเด่น น่าสนใจ อยู่ในเกณฑ์
การรักษาเวลาในการบรรยาย อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก
ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.88 อันดับสอง การใช้สื่อการสอน
เหมาะสม อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.82
อันดับสาม ความชัดเจนในการบรรยาย บุคลิกภาพ
และกิริยาท่าทางอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ
4.65 และตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษา การพัฒนาทักษะวิชาการ
ประกันภัย เรื่องการประกันวินาศภัยของนักเรียน
ระดับ ปวช.3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาทักษะ
ของนักเรียนโดยใช้วิธีการเชิงสัมมนา เพื่อศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีการเชิง
สัมมนา อภิปรายผล ดังนี้

ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะวิชาการ
ประกันภัย เรื่องการประกันวินาศภัยของนักเรียน

ระดับ ปวช.3 รวม 57 คน กลุ่มตัวอย่าง ปวช. 3/2
จำนวน 17 คน ผลการสอบแบบทักษะก่อนสัมมนา
และหลังสัมมนานักเรียนมีคะแนนดีขึ้นร้อยละ 75.58
% อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แสดงการประเมินความพึง
พอใจของนักเรียนระดับปวช. 3 ใน 2 ด้านคือ 1.
ด้านเนื้อหา แสดงผลการประเมินด้านเนื้อหาโดยรวม
อยู่ในเกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.16 สรุปผลว่า
อันดับแรก เนื้อหาสาระของการสัมมนาครั้งนี้เป็น
ประโยชน์ต่อการเรียนวิชาการประกันภัย อยู่ใน
เกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.88 อันดับสอง
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยหลังสัมมนา
อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 อันดับสาม
.ความสอดคล้องของเนื้อหาการประกันภัย อยู่ใน
เกณฑ์ มาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47 และตามลำดับ 2.
ด้านการนำเสนอ แสดงผลการประเมินด้านนำเสนอ
โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24
สรุปผลว่า อันดับแรก .นำเสนอได้ครบถ้วนทั้ง
เนื้อหาและตัวอย่างการประกันภัย การนำเสนอมี
รูปแบบโดดเด่น น่าสนใจอยู่ในเกณฑ์ การรักษา
เวลาในการบรรยาย ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.88
อันดับสอง การใช้สื่อการสอนเหมาะสม อยู่ใน
เกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.82 อันดับสาม
ความชัดเจนในการบรรยาย บุคลิกภาพและกิริยา
ท่าทางอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 และ
ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะวิชาการ
ประกันภัย เรื่องการประกันวินาศภัยเชิงสัมมนาของ
ระดับ ปวช. 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา การศึกษาการพัฒนาทักษะ
วิชาการประกันภัย เรื่องการประกันวินาศภัยเชิง

สัมมนา ผลการวิจัย พบว่า เนื้อหาสาระของการสัมมนาครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาการ ประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยหลังสัมมนา อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ความสอดคล้องของเนื้อหาการประกันภัย อยู่ในเกณฑ์ มาก ดังนั้นผู้วิจัยอาจนำวิธีการพัฒนาทักษะการประกันภัยเรื่องการประกันวินาศภัยเชิงสัมมนาไปทดลองใช้กับวิชาอื่นๆในการเรียนการสอนครั้งต่อไปต่อไป

2. ด้านการนำเสนอ ผลการวิจัย พบว่า นำเสนอได้ครบถ้วนทั้งเนื้อหาและตัวอย่างการประกันภัย การนำเสนอมีรูปแบบโดดเด่น น่าสนใจ อยู่ในเกณฑ์ การรักษาเวลาในการบรรยาย อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ดังนั้นผู้วิจัยอาจนำวิธีการพัฒนาทักษะการประกันภัยเรื่องการประกันวินาศภัยเชิงสัมมนาฯ ด้านการนำเสนอไปทดลองใช้กับวิชาอื่นๆในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยอาจนำผลจากการวิจัยไปปรับใช้กับการเรียนการสอนเพื่อเป็นประโยชน์การจัดการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ของ ดร.วิศิษฐ์ แสงหิรัญ อธิการบดีวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ อาจารย์ศิริทรัพย์สมบูรณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ และอาจารย์ภูวนัย สุวรรณธรา รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่ให้ความกรุณา คำปรึกษา ความรู้ และคำแนะนำต่างๆ จนกระทั่ง

งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย ได้แก่ อาจารย์สุนทรี ตรีพาทย์ อาจารย์ปณิยา อินททาศ อาจารย์วัลลภ ก้อนทองคำ ในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสละเวลาให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์แก่การทำวิจัย เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบคุณ อาจารย์นุชรินทร์ อ้นอำไพ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการระดับปวช. อาจารย์สุนทรี ตรีพาทย์ หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ และ ขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

และสุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบูชาแด่บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่

- เกี่ยวข้องกับ และพระราชบัญญัติการศึกษาภาค
2553
บังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ
ภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2546
- ธีรนท์ นฤนาท (2554) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา
เชิงสำรวจ เพื่อศึกษาผลของการใช้
กรณีศึกษาใน รายวิชาLSC406 สัมมนา
การจัดการโลจิสติกส์ และ โซ่อุปทาน
จิต นิลพานิช และกุลชน ธนาพงศธร. (2532). การมี
ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา
ชนบท. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไป
สำหรับการพัฒนาระดับตำบล หมู่บ้าน
(พิมพ์ ครั้งที่ 3, หน่วยที่ 8) .นนทบุรี: โรง
พิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยูพาพร รูปงาม. (2545,หน้า5-9). การมีส่วนร่วมของ
ข้าราชการสำนักงานประมาณ ในการปฏิรูประบบ
ราชการ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- सानิตย์ บุญชู. (2527). การพัฒนาชุมชน: การส่วน
ร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 ธันวาคม 2553
- อकिन รพีพัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของชุมชนใน
การพัฒนาชนบทในสภาพสังคม และ
วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์
โสภาการพิมพ์.สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 ธันวาคม

ศึกษาดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

รุจิภา คำหาวย

งานประกันคุณภาพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวัดระดับความคิดเห็นการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ 2) เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แบบประเมินค่า (Rating Scale) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง สถิติ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า เป็นเพศ หญิง 15 คน เป็นเพศชาย 15 คน อายุระหว่าง 26 – 30 ปี และ 36 – 40 ปี เป็นอาจารย์ 15 คน เป็นเจ้าหน้าที่ 10 คน เป็นนักการภารโรง 5 คน ปริญาตรี 20 คน อื่น ๆ 10 คน มีค่าเฉลี่ย = 4.52 อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุดคือ ภาพรวมที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีค่าเฉลี่ย = 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 มีการกำหนดวันเวลาส่งร่องรอยหลักฐานอย่างชัดเจนแนะนำเกี่ยวกับการเก็บร่องรอยหลักฐาน มีค่าเฉลี่ย = 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุดลำดับที่ 3 จัดประชุมเพื่อชี้แจงการเก็บร่องรอยหลักฐานอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ย = 4.46 อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า

จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม เนื่องจากพ่อแม่มีสิทธิ์เรียกร้องให้สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา จัดการศึกษาให้แก่ลูกอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ลูกมีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่างๆ ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความถนัดที่แตกต่างกัน และที่สำคัญคือ ทุกคนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่สังคมต้องการ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อไปไม่ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะส่งลูกเข้า

เรียนในสถาบันการศึกษาใด จะมีความมั่นใจได้ว่า สถาบันการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา สูงเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องวิ่งเต้นหรือฝากลูกเข้า เรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบที่พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาให้ ทัดเทียมกัน ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงยอมไม่ได้ ถ้า ลูกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งแล้ว ไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ใน ระดับต่างๆ ดังนั้น ผู้ที่รับประกันคุณภาพการศึกษา โดยตรง คือ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครู และ บุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษา เช่น คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน รวมถึง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำเภอ จังหวัด เขตพื้นที่ การศึกษา กรมเจ้าสังกัด และกระทรวง ต้องมีการ รับผิดชอบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ร่วมกัน การประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งได้ ดังนี้ การ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันการศึกษาจากภายใน โดยวงจร PDCA (Plan - Do - Check - Act) เป็นการปฏิบัติโดยบุคลากรของ สถาบันการศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มี หน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษานั้นๆ การประกัน คุณภาพการศึกษาภายนอก (External Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันการศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือ บุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและเป็นการ

พัฒนาให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถาบันการศึกษานั้นๆ ดังนั้นผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญองงานประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก จึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ

ในการศึกษา เรื่องศึกษาการดำเนินงาน ของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษา โดยศึกษา ดังหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
2. การวางแผนการประกันคุณภาพ การศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา เป็นระบบที่สถานศึกษาร่วมกับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การกำกับ ดูแลและ สนับสนุนส่งเสริมของหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อสร้าง ความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชา ข้อมูล หลักฐาน ที่ตรวจสอบได้ และการมีส่วนร่วมของทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับบริการด้าน การศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา เพื่อพัฒนา ความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่กำหนดในมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และมาตรฐาน การศึกษาและตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพ

ภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๓)

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (Internal Quality Assurance System) สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สอง (พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๓) ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับ ดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด ประกอบด้วย

1) การจัดระบบบริหารและสารสนเทศด้วยการทำจัดโครงสร้างการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการดำเนินงาน ทุกคนมีส่วนร่วมและมีการประชาสัมพันธ์กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดแนวทางให้ความเห็นและข้อเสนอแนะและแต่งตั้งคณะบุคคลทำการตรวจสอบ ทบทวนและรายงานคุณภาพการศึกษา และจัดให้มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อนำมากำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจและแผนพัฒนา

2) การพัฒนามาตรฐานการศึกษา โดยมุ่งเน้นมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานช่วงชั้นที่หลักสูตรกำหนด

3) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้วยการจัดทำแผนอย่างเป็นระบบพื้นฐานของข้อมูลสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติที่ชัดเจน สมบูรณ์ ครอบคลุมการพัฒนาทุกกิจกรรมที่เป็นส่วนประกอบหลักของการจัดการศึกษาและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของแต่ละกิจกรรมที่กำหนดอย่างสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการกำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาที่กำหนดไว้โดยจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่ชัดเจนครอบคลุมงาน/โครงการของสถานศึกษา

5) การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา จะประกอบด้วยตรวจสอบและทบทวนภายใน โดยบุคลากรในสถานศึกษาดำเนินการและการตรวจสอบและทบทวนจากหน่วยงานต้นสังกัด

6) การประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในระดับชั้นที่เป็นตัวประโยค ได้แก่ ประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ในวิชาแกนร่วมโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน จากหน่วยงานส่วนกลางร่วมกับต้นสังกัด (เขตพื้นที่) ดำเนินการ

7) การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี เป็นการนำข้อมูลผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพการตรวจสอบและทบทวนภายในและภายนอก

ประมวลรายงานผลการพัฒนาคุณภาพประจำปี การศึกษาซึ่งจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับ การวางแผนพัฒนาคุณภาพต่อไป

8) การผุ่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา เป็นกลไกส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการ ส่งเสริม พัฒนาและประเมินประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของระบบประกันคุณภาพ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา

1) สถานศึกษาจะต้องจัดทำโครงสร้างการ บริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตาม ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

2) สถานศึกษาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาให้มี อำนาจและหน้าที่ ดังนี้

2.1 กำหนดแนวทางและ วิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา

2.2 กำกับ ติดตาม และให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

2.3 เสนอสถานศึกษาแต่งตั้งคณะ บุคคลทำหน้าที่ตรวจสอบ ทบทวนและรายงาน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

3) สถานศึกษาจะต้องจัดระบบสารสนเทศ ที่มาข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

4) สถานศึกษาจะต้องกำหนดมาตรฐาน การศึกษาระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระการ เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ให้

เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน สถานศึกษา ท้องถิ่นและ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5) สถานศึกษาจะต้องจัดทำแผนพัฒนา การศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงหลักการและ ครอบคลุมในเรื่อง ต่อไปนี้

5.1 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ใช้ข้อมูลจาก การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นอย่างเป็น ระบบและมีแผนปฏิบัติการประจำปีรองรับ

5.2 กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และสภาพความสำเร็จของการพัฒนาไว้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน และเป็นรูปธรรม

5.3 กำหนดวิธีดำเนินงานที่มีหลักวิชา หรือผลการวิจัย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อ้างอิงให้ ครอบคลุมการพัฒนาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล การพัฒนาบุคลากรและการบริหาร จัดการ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

5.4 กำหนดแหล่งวิทยาการภายนอกที่ ให้ การสนับสนุนทางวิชาการ

5.5 กำหนดบทบาทหน้าที่ให้ บุคลากรของสถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียน รับผิดชอบ และดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่าง อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6 กำหนดบทบาทหน้าที่ และแนวทาง ให้บิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคลากรในชุมชน เข้า มามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

5.7 กำหนดการจัดงบประมาณและการ ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

6) สถานศึกษาจะต้องดำเนินงานตาม แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้ง มีการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปอย่าง ต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

7) ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาดำเนินการตรวจสอบ ทบทวนและ รายงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา สำหรับในการตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาให้ ใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม (การสังเกต พฤติกรรม และกระบวนการทำงาน กระบวนการ จัดการเรียนการสอน การสอบถาม การสัมภาษณ์ การ พิจารณาหลักฐาน ร่องรอยการปฏิบัติงาน ตัวอย่าง ผลงาน และแฟ้มสะสมงาน แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบทดสอบและแบบวัดมาตรฐาน) การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข เปลี่ยนแปลงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8) สถานศึกษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนใน ทุกระดับช่วงชั้นที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด ได้รับการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชาแกน หลัก และคุณลักษณะที่สำคัญด้วยเครื่องมือมาตรฐาน

9) สถานศึกษาจะต้องจัดทำรายงานคุณภาพ การศึกษาประจำปี โดยระบุความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดในแบบพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาพร้อมหลักฐานข้อมูลและผลการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ ตามข้อ (8) เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

10) หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานต้นสังกัด ระดับจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมดำเนินงาน ตามระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาดังนี้

10.1 จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

10.2 จัดให้มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ในวิชาแกน หลักของสถานศึกษาร่วมกันเป็นรายปี/รายภาค

10.3 จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชา แกนหลัก และคุณลักษณะที่สำคัญด้วยเครื่องมือ มาตรฐาน

11) หน่วยงานต้นสังกัดระดับจังหวัด ดำเนินการ ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพสถานศึกษาอย่างน้อย หนึ่งครั้งในทุกสามปี และรายงานผลให้สถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดทราบ ทั้งนี้การตรวจสอบ และทบทวนให้เป็นไปตามข้อ (7) โดยอนุโลม

12) หน่วยงานต้นสังกัดศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และเผยแพร่นวัตกรรมเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิค วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกำกับ สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม ประเมินผลและผลดูประสิทธิภาพของระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อทราบระดับความคิดเห็นในการดำเนินงาน ของงานประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพในปี การศึกษา 2557

2) เพื่อทราบข้อเสนอแนะการดำเนินงานของงาน ประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพในปีการศึกษา 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับความคิดเห็นการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษา
2. ทราบข้อเสนอแนะการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา ด้านเนื้อหาสาระ ศึกษาการดำเนินงานที่เน้นประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการดำเนินการของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตพัฒนากรุงเทพ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 107 คน 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตพัฒนา กรุงเทพ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้นคือ ศึกษาการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความคิดเห็นการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง ระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานประกัน

คุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยตามมาตรฐานตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) องค์การมหาชน

2. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ประสิทธิภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในด้านการจัดโครงสร้างการปฏิบัติงาน การกำหนดผู้รับผิดชอบ การประสานงาน การให้ข้อมูลข่าวสารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัย ฐานข้อมูลรองรับงานประกันทรัพยากร ตลอดจนระบบกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย เช่น การจัดทำคู่มือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์และนักศึกษา เป็นต้น ๆ

ตัวแปรต้น

ศึกษาการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ตัวแปร

ผลการดำเนินงานของงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในจากอาจารย์เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญยาพร นิมพลอย และ ธิดาพร โตสติ (2547) http://ireo.bu.ac.th/1html_51.html การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ การศึกษาสภาพปัญหา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และเปรียบเทียบสภาพปัญหาการ

ดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงาน และสายงานที่สังกัด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 1) อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไทและรังสิต จำนวน 1,082 คน 2) ประธานกรรมการและกรรมการในคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 17 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 763 คน และสัมภาษณ์ประธานกรรมการ และกรรมการในคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 7 คน ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 559 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.26 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ สังกัดสายวิชาการและมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 2. ปัญหาการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยภาพรวมทุกด้าน เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) บุคลากรไม่มีเวลา ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมาก 2) บุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก 3) มหาวิทยาลัยไม่มีการจัดให้บุคลากรไปศึกษาดูงานเรื่องการประกันคุณภาพจากสถาบัน/มหาวิทยาลัยอื่น 4) บุคลากรไม่แน่ใจว่าการ

ปฏิบัติงานของตนสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 5) บุคลากรไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสถาบันและระดับหน่วยงาน 6) หน่วยงานไม่มีตัวอย่างการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ 7) บุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 8) บุคลากรมีความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ตรงกัน และจากการสัมภาษณ์คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบันพบปัญหาเพิ่มเติมคือ 1) การขาดระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อมโยงทั้งระบบ 2) การขาดบุคลากรที่คิดวิเคราะห์/จัดระบบ/รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง 3) ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรยังมีน้อย 4) การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้บุคลากร/นักศึกษาทราบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษายังมีน้อย 5) หัวหน้าหน่วยงานหรือคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของหน่วยงานไม่ติดตาม ไม่กระตือรือร้นในการวิเคราะห์/สร้างงานและขยายเครือข่ายความรู้แก่ลูกน้อง 3. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงานสายงานที่สังกัด พบว่า 1) บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านคือด้านบุคลากรและด้านการบริหารจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) บุคลากรที่สังกัดสายงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพ

ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4.1 ด้านบุคลากร ปัญหาที่พบคือ 1) บุคลากรไม่มีเวลาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมากและคิดว่าเป็นภาระบุคลากร ไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดความสับสนในการจัดทำ บุคลากรไม่ตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา (จำนวน 2 คน) และ 2) บุคลากรคิดว่าการทำงานที่เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานประจำ บุคลากรมีเวลาศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่เพียงพอ (จำนวน 1 คน) ส่วนข้อเสนอแนะ คือ บุคลากรควรให้บริการนักศึกษาด้วยความเต็มใจ พุดจา ยิ้มแย้มและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา (จำนวน 1 คน)

4.2 ด้านการบริหารจัดการ ปัญหา ที่พบคือ 1) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ไม่เห็นผลเชิงรูปธรรม (จำนวน 2 คน) 2) มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับสายวิชาการมากกว่าสายสนับสนุนวิชาการ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานไม่มีความเข้าใจ ในมาตรฐานของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน เนื่องจากกำหนดขอบข่ายมาตรฐานกว้างจนไม่สามารถปฏิบัติ ได้ถูกต้อง รูปแบบและการปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษายังไม่ลงตัว และการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

มักจะทำเป็นช่วงๆ (เทศกาล)มากกว่าพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง (จำนวน 1 คน) ส่วนข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรกคือ 1) มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมหรือเผยแพร่ความรู้ให้บุคลากรภายในทุกคนได้เข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (จำนวน 6 คน) 2) มหาวิทยาลัยควรมีการสร้างวัฒนธรรม/ชี้แจงเหตุผลให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มิใช่มองว่าเป็นภาระและมหาวิทยาลัยควรมีมาตรฐานกลาง โดยอาจมีการแบ่งตามสายงานที่ใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติ (จำนวน 5 คน) และ 3) คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในควรเป็นชุดเดิมเพื่อความต่อเนื่องและความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และในการดำเนินงานประกันคุณภาพแต่ละครั้งมีการใช้กระดาษในปริมาณมาก มหาวิทยาลัยควรมีแนวทางหรือการเก็บข้อมูลแบบอื่น /มีระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่ลดปัญหา (จำนวน 4 คน) 4.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ พบข้อเสนอแนะคือ มหาวิทยาลัยควรมี ระบบสารสนเทศส่วนกลางเพื่อสืบค้น/จัดเก็บข้อมูล เพื่อนำไปใช้ในการอ้างอิง เช่น จำนวนนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และ มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการจัดทำเอกสาร การประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้บุคลากรได้รับทราบ อย่างเพียงพอ (จำนวน 1 คน)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานที่เน้นประสิทธิภาพ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพและปัจจัยที่สนับสนุน ให้การดำเนินงานประกันคุณภาพ

การศึกษาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย ให้มี
ประสิทธิภาพ

การรวบรวมข้อมูล

1. ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ ตอบแบบ
ประเมินความคิดเห็นการดำเนินงานของ
งานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัย
อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ระหว่าง
วันที่ 1 มี.ค. 58 – ถึง 10 มี.ค. 58 และรับคืนด้วย
ตนเอง ได้รับคืนมา 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน
3. นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อวัดระดับ
ความพึงพอใจที่มีต่องานประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค
บริหารธุรกิจกรุงเทพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่าเฉลี่ย
ค่ามัธยฐานเลขคณิต เป็นต้น

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็น
การวัดการกระจายที่นิยมใช้กันมากเขียนแทนด้วย
S.D. หรือ S

ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต
ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐานเลขคณิต เป็นต้น

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่นิยมใช้กัน
มากเขียนแทนด้วย S.D. หรือ S

การศึกษาเรื่อง ศึกษาการดำเนินงานของงาน
ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ
ตามลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
ผู้รายงาน ได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนผู้ประเมินในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

อภิปรายผล

ผลจากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่ม
ตัวอย่าง เรื่องศึกษาการดำเนินงานของงานประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค
บริหารธุรกิจกรุงเทพ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 แสดงผลแบบความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. แต่งตั้งคณะกรรมการให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน	4.64	0.56	มากที่สุด
2. กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามร่องรอยหลักฐานแต่ละตัวบ่งชี้	4.33	0.62	มาก
3. มีการกำหนดวันเวลาส่งร่องรอยหลักฐานอย่างชัดเจน	4.54	0.62	มากที่สุด
4. แนะนำเกี่ยวกับการเก็บร่องรอยหลักฐาน	4.54	0.71	มากที่สุด
5. มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ	4.64	0.56	มากที่สุด
6. จัดประชุมเพื่อชี้แจงการเก็บร่องรอยหลักฐานอย่างเป็นระบบ	4.46	0.76	มาก
7. เก็บเอกสารเป็นระเบียบง่ายต่อการค้นหา	4.40	0.58	มาก
8. ภาพรวมที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	4.64	0.56	มากที่สุด
รวม	4.52	0.64	มากที่สุด

ลำดับที่ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน

มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ

ภาพรวมที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มีค่าเฉลี่ย = 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด
ลำดับที่ 2 มีการกำหนดวันเวลาส่งร่องรอยหลักฐานอย่างชัดเจน

แนะนำเกี่ยวกับการเก็บร่องรอยหลักฐาน
มีค่าเฉลี่ย = 4.54 อยู่ในระดับมากที่สุด
ลำดับที่ 3 จัดประชุมเพื่อชี้แจงการเก็บร่องรอยหลักฐานอย่างเป็นระบบ
มีค่าเฉลี่ย = 4.46 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรศึกษาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้ชัดเจน
2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างควรมีจำนวนมากกว่านี้ หรือครึ่งหนึ่งของทั้งหมดเพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจที่มีต่องานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
2. ควรมีการเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่องานประกันคุณภาพการศึกษาทุก ๆ ปี เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในเข้มแข็ง

บรรณานุกรม

กรมสามัญ. (2542) แนวทางการประกันคุณภาพของสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร :คุรุสภาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545

ความสำคัญของงานประกันคุณภาพตาม

พระราชบัญญัติ (<http://taamkru.com/th/X>

แนวคิดการบริหารการประกันคุณภาพ

การศึกษา

(www.stou.ac.th/Offices/rdec/Nakorn/Main/doc/quarantee/001.doc)

บุญยาพร นิมพลอย และธิดาพร โตสติ การศึกษา

สภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพ

การศึกษา (<http://ireo.bu.ac.th/1html>

51.html)

อรัญญา กิมภีระ การดำเนินงานการประกันคุณภาพ

ภายใน

<http://aranyakim.blogspot.com/2009/05/>

blog-post_1725.htm

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาดของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
EDUCATIONAL ACHIEVEMENT IN MARKETING PRINCIPLES OF
FRESHMEN IN HIGH LEVEL VOCATIONAL DIPLOMA THROUGH
PARTICIPATORY LEARNING

สิริรัตน์ เทียมเสวีวงศ์

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) และความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 9 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 ชั่วโมง ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลอง One group pretest posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด มีค่าความเชื่อมั่น .87 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t – test dependent Group

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ในระดับ มากที่สุด คือ การสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และความพึงพอใจที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ให้การปรึกษาในการดำเนินกิจกรรม ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ในระดับ มาก คือ ให้นักศึกษามีโอกาสแสดงออกวิเคราะห์ วิเคราะห์ อภิปราย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เนื้อหาและข้อสอบตรงตามที่เรียนทักษะในการปฏิบัติงานต่างๆ

ABSTRACT:

The purpose of this research is to study the level of achievement of freshmen in Marketing Principles in High Level vocational schools through Participatory Learning and to learn the students' opinions toward Participatory Learning. The sample group used in this study consisted of 9 freshmen from the vocational school in Bangkok from the first semester of the 2557 academic year. The experimental period was 12 hours using a quasi-experimental research method designed for both pretest and posttest to collect data, including achievement evaluation of market principles; .87 conviction, and a questionnaire. Data was analyzed by t - test dependent Group.

The results showed that:

1. The Students who studied the market principles by participatory learning would have higher achievement rates after the learning process. The level of statistical significance was. 01.
2. The students who studied the Market Principles by participatory learning at a high level had the highest opinions of the course. Considering each of the criteria, the research found that the most satisfaction came from the opportunity for the students to build up their new knowledge on their own, and the teacher acts as a consultant to carry out activities. The students were also very satisfied with the fact that they were able to express themselves in critical discussions and share ideas and learn from each other. The content of the exam and skills needed to perform various tasks were covered.

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษา คือ กุญแจสำคัญและเป็นจุดเริ่มต้นที่จะช่วยจัดความยากจน รัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นนโยบาย ด้วยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเยาวชนทั้งภาคเมืองและชนบท โดยให้โอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และจะปั้นนักศึกษาไทยให้ป็นมืออาชีพ เต็ม โดเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัย รวมทั้งยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center)

การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เน้นให้เด็กมีความเป็นมืออาชีพ โดยให้เด็กเก่งสามารถเรียนในด้านที่ตนเองสนใจ รู้จักคิด เป็น ทำเป็น ส่งเสริมให้เด็กมีความเป็นมืออาชีพ ในด้านนั้นๆ ให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของผู้จ้างงาน แต่เด็กเก่งอย่างเดียว นั้น คงไม่เพียงพอ ต้องเป็นคนดีด้วย จึงให้นักเรียนนักศึกษาจำนวนมากสามารถเข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติ

ธรรม เพื่อเข้าใจในจริยธรรมคุณธรรม และเป้าหมายของชีวิต (สุชาติ ธาดาธำรงเวช. 2556 : 6)

ผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษายังขาดทักษะในการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างทักษะการอ่าน การเขียน การพูด การวิเคราะห์ และทักษะการปฏิบัติ ซึ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วม มีความสนุกกับการเรียน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มาใช้ในการสอนวิชาหลักการตลาด เพื่อศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพื่อนำผลจากการวิจัยดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในวิชาหลักการตลาด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิชาหลักการตลาด (32001-1005) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องส่วนประสมทางการตลาด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 348 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด นักศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยดำเนินการวิจัย จำนวน 12 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำ ผลจากวิจัยมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ความคิดเห็น ทักษะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้สูงสุด เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ศักยภาพของผู้เรียนออกมาได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งการสอนทักษะการปฏิบัติโดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นการสอนทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการปฏิบัติงานต่างๆ ในการสอนผู้สอนจะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง หรือแบบอย่างการปฏิบัติทักษะด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะนั้นๆ และกิจกรรมที่ครูจัดต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

ในการวิเคราะห์ขั้นตอนในการปฏิบัติทักษะนั้นๆ และลงมือกระทำ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษา เอกชน. 2545)

กรมวิชาการ (2546) กำหนดองค์ประกอบ ที่สำคัญของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 4 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ (Experience) ครูช่วยให้ ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมของตนมาพัฒนาเป็น องค์ความรู้

2. การสะท้อนความคิดและถกเถียง (Reflect and Discussion) เป็นขั้นตอนที่ครูจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเรียนรู้กันและกัน

3. เข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (Understanding and Conceptualization) เป็น ขั้นตอนการสร้างความเข้าใจเพื่อนำไปสู่การเกิด ความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผู้เรียนเป็น ฝ่ายริเริ่มและครูเป็นฝ่ายช่วยเติมแต่งให้สมบูรณ์

4. การทดลองหรือประยุกต์แนวคิด (Experience) คือการที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเอา การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของ ผู้เรียนเอง

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบมี ส่วนร่วม

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำเอา ประสบการณ์เดิมของตนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้

2. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการสื่อสารโดย การพูดหรือการเขียนเพื่อเป็นการวิเคราะห์และ สังเคราะห์ความรู้

3. เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ด้วยกันเอง และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ ที่ ทำท้าย และเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิฑูรย์ วีรศิลป์ (2555) ได้ศึกษาและวิจัย ในชั้นเรียนเรื่องการมีส่วนร่วมในการเรียนการ สอนแบบบูรณาการรายวิชาความจริงของชีวิต โดยการเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญจะช่วยพัฒนา ผู้เรียนในทุกด้านทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม สติปัญญา ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ (ลักษณะนิสัย) และทั้งด้าน IQ (Intelligence Quotient) และด้าน EQ (Emotional Quotient)

ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2554) ได้ ศึกษาการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการ เรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา ชั้นปี ที่ 3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า นักศึกษา มีทักษะก่อนข้างดีต่อการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะที่ได้ คือรูปแบบกระบวนการ เรียนการสอนที่หลากหลายคือสิ่งนักศึกษา ต้องการ ผู้สอนจึงได้ปรับรูปแบบการเรียน การสอนที่สอดคล้องกิจกรรมการเรียนการสอน แบบนักศึกษามีส่วนร่วม (Participatory Learning Process: PLP) ในการเรียนการสอน โดย ใช้กระบวนการเรียนการสอนสอดคล้องเข้าไป เพื่อกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและเกิด ความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมต่อ กระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าไปค้นคว้าเพิ่มเติมแสดงความคิดเห็นตลอดจนให้ คำปรึกษา ช่วยให้การเรียนการสอนมีความ

หลากหลาย กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สามารถสร้างทักษะในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการสร้างทักษะในเชิงวิชาชีพ การดำเนินอาชีพ ความคิดริเริ่มและการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ตลอดชีวิต

กรองทิพย์ ชัยชาญ (2553) ได้ศึกษารูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในรายวิชา เศรษฐศาสตร์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียน อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ญาณัญญา ศิริภักดิ์ธาดา (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก่อนและหลังการทดลองใช้การสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการวิจัยนี้เป็นวิธีการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชา MKT 1101 หลักการตลาดในภาคเรียนที่ 1/2553 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยสุ่มห้องเรียนมาหนึ่งห้องเรียน เพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการ

วิจัยได้แก่ แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) แบบสังเกตพฤติกรรม แผนภูมิการมีส่วนร่วม ระเบียบพฤติกรรม และแบบทดสอบวัดความรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีการออกแบบการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชา หลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม ซึ่งยังมีเคยได้รับการจัดแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาก่อนทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาภาคทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาดเป็นไปตามประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยการ
ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – group pretest
– posttest design มีการทดสอบก่อนและหลังการ
ทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
(Participatory Learn) ของนักศึกษา

ตาราง แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (One – group pretest – posttest design)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน การจัด กิจกรรม	กิจกรรมการ เรียนรู้แบบมี ส่วนร่วมของ นักศึกษา	ทดสอบ หลังการจัด กิจกรรม
E	T ₁	X	T ₂

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาหลักการตลาด 1 ชุด จำนวน 50 ข้อ โดยการ
นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่า
ความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) และ
คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง
.20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้น
ไป และค่าความเชื่อมั่น อยู่ที่ .87

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ
การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2557

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

1. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนวิชา
หลักการตลาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบ
จำนวน 50 ข้อ

2. ตรวจสอบและให้คะแนนตามเกณฑ์การให้
คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0
คะแนน

3. เก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการ
ทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการจัดการ
เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในวิชาหลักการตลาด โดย
มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองดังนี้

1. ขอความร่วมมือให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่
ได้เลือกไว้แล้วจำนวน 9 คน ทำการทดลอง โดย
การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2. อธิบายขั้นตอนการทดลองด้วยการจัดการ
เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3. การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

4. วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวิชาหลักการ
ตลาดของกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบ จำนวน
50 ข้อ

5. ตรวจสอบและให้คะแนนตามเกณฑ์การให้
คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0
คะแนน

6. เก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการ
ทดลอง (Posttest)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติ
ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X-\bar{X})^2}{N}}$$

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาหลักการตลาดก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน
(t-test Dependent Group) (ชูศรี วงศ์รัตนะ .
2537 : 201)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่
เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
มีส่วนร่วม

การจัดการ เรียนรู้แบบมี		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig
----------------------------	--	-----------	-------------------------	---	-----

ส่วนร่วม		\bar{X}	S.D.		
(Participatory Learning) ของนักศึกษา ในวิชา หลักการตลาด	ก่อน	29.44	5.22	3.909	.004**
	หลัง	34.78	6.74		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางนักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาด
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดมีความ
คิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ใน
ระดับ มากที่สุด คือ การสร้างความรู้ใหม่ด้วย
ตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.67 (S.D. 0.67) และความพึง
พอใจที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ให้การปรึกษาในการ
ดำเนินกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 4.56 (S.D. 0.50) ส่วน
ความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ในระดับ มาก
คือ ให้นักศึกษามีโอกาสแสดงออก วิเคราะห์
วิจารณ์ อภิปราย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ
เรียนรู้ซึ่งกันและกันค่าเฉลี่ย 4.44 (S.D. 0.50)
เนื้อหาและข้อสอบตรงตามที่เรียน ค่าเฉลี่ย 4.44
(S.D. 0.68) ทักษะในการปฏิบัติงานต่างๆ ค่าเฉลี่ย
4.33 (S.D. 0.67)

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วย
การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ในระดับ มากที่สุด คือ การสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และความพึงพอใจที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ให้การปรึกษาในการดำเนินกิจกรรม

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะ การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นวิธีสอนที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีขั้นตอนชัดเจน และเป็นระบบ นักศึกษาได้ดำเนินการขั้นตอนเหล่านี้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง เป็นการเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เป็นอย่างดีด้วยการให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในการพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ความคิดเห็น ทักษะ และพฤติกรรมของนักศึกษา ได้สูงสุดด้วยวิธีการสอนทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการพูด การอ่าน การเขียน และทักษะการปฏิบัติงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของญาณัญญา ศิริภักร์ธาดา (2553) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการ พัฒนาพฤติกรรม การเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราช

ภัฏสวนสุนันทาก่อนและหลังการทดลองใช้การสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง Pretest - Posttest Design ผลการวิจัย พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิฑูรย์ วีรศิลป์ (2555) ได้ศึกษาและวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแบบบูรณาการรายวิชาความจริงของชีวิต โดยการเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ (ลักษณะนิสัย) และทั้งด้าน IQ (Intelligence Quotient) และด้าน EQ (Emotional Quotient)

2. จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาที่เรียนวิชาหลักการตลาดด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อที่อยู่ในระดับ มากที่สุด คือ การสร้าง

ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และความพึงพอใจที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ให้การปรึกษาในการดำเนินกิจกรรม ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักศึกษามีโอกาสทำกิจกรรมการเรียนและการแสดงความคิดเห็น สนุกกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบทฤษฎี ชัยชาญ (2553) ได้ศึกษารูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนนครราชสีมาในรายวิชาเศรษฐศาสตร์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ “มากที่สุด” และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวัฒน์ ปภัสสรกาญจน์ (2554) ได้ศึกษาการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติค่อนข้างดีต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจึงได้ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนแบบที่นักศึกษามีส่วนร่วม (Participatory Learning Process: PLP) ในการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนสอดแทรกเข้าไปเพื่อกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและเกิดความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมต่อกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาได้เข้าไปค้นคว้าเพิ่มเติมแสดงความคิดเห็นและสามารถสร้างทักษะในเชิงวิชาชีพ การดำเนินอาชีพ ความคิดริเริ่มและการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการสอนแบบมีส่วนร่วมไปทดลองใช้สอนกับนักศึกษาชั้นอื่น ๆ และในรายวิชาอื่น ๆ

2. การใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และทักษะต่างๆที่เหมาะสมกับเนื้อหา ระยะเวลา และศักยภาพของผู้เรียน

3. ในการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรดูแลอย่างทั่วถึง เพื่อให้คำปรึกษาชี้แนะและควรมีการสับเปลี่ยนหน้าที่กันภายในกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียน การเป็นผู้นำ ผู้ตาม และส่งเสริม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ อาจารย์กมลทิพย์ เหมือนสุวรรณ อาจารย์ประจำสาขาการตลาดและผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหารงานกิจการนักศึกษา และอาจารย์ปฎิภา โทพิลา อาจารย์ประจำสาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ อาจารย์ปณิชา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพที่ให้ความกรุณา คำปรึกษา ความรู้ และคำแนะนำต่างๆ จนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กรองทิพย์ ชัยชาญ.(2553). รูปแบบ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัย

- นครราชสีมาในรายวิชาเศรษฐศาสตร์.
มหาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
กรมวิชาการ.(2546). การศึกษาแบบมีส่วนร่วม
ในกระบวนการเรียนการสอนแบบมี
ส่วนร่วม. www.academictoyou.com
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อ
การวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ศูนย์
หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณัญญา ศิริภักร์ธาดา. (2553). รายงานการ
วิจัยในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษาการ
พัฒนาพฤติกรรม การเรียน และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ในการเรียนวิชาหลักการตลาดโดยการ
สอนแบบมีส่วนร่วม. สถาบันวิจัยและ
พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิฑูรย์ วีรศิลป์. (2555). การมีส่วนร่วมในการ
เรียนการสอนแบบบูรณาการรายวิชา
ความจริงของชีวิต. สาขาวิชา ยุทธศาสตร์
การพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์.
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์.(2554). การศึกษา
แบบมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน
การสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรรัฐประศาสตร์ .คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบัน
ราชภัฏสวนดุสิต.
- สุชาติ ชาติาธิเรวเวช. อดีตรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). อด
นักเรียนเป็นศูนย์กลาง. มติชนรายวัน.
30-38.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
(2545). แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับ
อาชีวศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์
กระทรวงศึกษาธิการ.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการโดยการจัดการเรียนรู้ แบบกระบวนการ กลุ่ม ระดับ ปวส.2

The Achievement in learning Marketing through Participatory learning Method

ชลิตา บุญวันท์

สาขาวิชาการจัดการและโลจิสติกส์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยการจัดการเรียนรู้ แบบกระบวนการกลุ่ม ระดับ ปวส.2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษา ระดับ ปวส.2 (2) เพื่อทราบความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับปวส.2/4 แผนกการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2557 จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีเจาะจงเฉพาะ ใช้เวลาสอนจำนวน 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ (1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (2). แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ก่อนจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.44 หลังการใช้กระบวนการกลุ่มพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ลดลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.00)

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ด้านกระบวนการกลุ่ม โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาคความพึงพอใจ ลำดับสูงสุด คือ ส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาในชั้นเรียน อยู่ในระดับ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.11$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ABSTRACT:

The objective of this study was to find out the learning achievement of the students who had learned Marketing by using Participatory learning method

The sample group used in this research was student in the high Vocational Certificate from Bangkok Technical of Business Administration Vocational college semester 1/2557. Analysis of average data (X) standard deviation (S.D.) and t-test dependent samples.

The result from the study of the learning achievement posttest of the students who had learned Marketing by Participatory learning instruction method higher than the achievement pretest was statistically significant at 0.01 level.

KEYWORDS: Participatory learning Method

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงสังคมโลกด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย จึงได้มีการปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ได้กำหนด การปฏิรูปการศึกษาไทย "การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2551 - 2561) มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 4 ใหม่ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ครูยุคใหม่ สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ใหม่ ระบบบริหารจัดการใหม่ มุ่งหวังพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เป็นคุณภาพของเด็กไทยในอนาคต เป็นผู้ที่มีความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ก้าวไกลสู่สากล และมีความเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ต้องอาศัยการดำเนินการพัฒนาในกระบวนการต่าง ๆ ที่

เชื่อมโยงกันทั้งกระบวนการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

จากแผนการศึกษาแห่งชาติที่ต้องการมุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการโดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

เพื่อนำผลของการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการ พัฒนางานด้านวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อ การจัดการเรียนรู้ของครู และส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อนำผลของการศึกษาค้นคว้ามาปรับปรุงวิธีการจัด การเรียนรู้แบบ กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจใน บทเรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษา ระดับ ปวส.2

2. เพื่อทราบความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิชา หลักการตลาด (32001-1005) ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ส่วนประสมทางการตลาด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ประเภท วิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 348 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปี 1 /5 สาขาโลจิสติกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ของนักศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการ ตลาดของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2557 ใช้เวลาในการวิจัย 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมจำนวน 12 คาบ คาบละ 60 นาที

สมมติฐานการวิจัย

ภายหลังการจัดการเรียนรู้วิชาหลักการจัดการ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ของกลุ่มตัวอย่างมี

คะแนนการทดสอบเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อน ได้รับ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ตัวแปรและนิยามศัพท์ตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable)

ได้แก่การจัดการเรียนรู้แบบ

กระบวนการกลุ่ม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการ

จัดการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการตลาด และสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษา

2. พัฒนาทักษะการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาของการนำประสบการณ์ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และการศึกษาในระดับสูงขึ้นต่อไป

3. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาทั้งองค์ความรู้ ความคิดเห็น ทักษะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ได้สูงสุด เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ดึงประสบการณ์ศักยภาพของผู้เรียนออกมาใช้อย่างเต็มที่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Active Participation Theory) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความอยากจะเรียนรู้และการมีส่วนร่วม ถ้ามีความอยากเรียนรู้และอยากมีส่วนร่วมมาก ความสามารถในการเรียนรู้ก็จะมีมากขึ้น

การสอนทักษะการปฏิบัติโดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หมายถึง การสอนทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการปฏิบัติงานต่างๆ ซึ่งในการสอนทักษะต่างๆ เหล่านี้ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ คือ ได้รับความรู้ในส่วนทฤษฎีของเนื้อหานั้นมาก่อนแล้ว ในการสอนขั้นนี้ผู้สอนจะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่าง หรือแบบอย่างการปฏิบัติทักษะด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะนั้นๆ และกิจกรรมที่ครูจัดต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันในการวิเคราะห์ขั้นตอนในการปฏิบัติทักษะนั้นๆ จนรู้แจ้งเห็นจริงในทักษะนั้นๆ และลงมือกระทำ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน. 2545)

สำนักพัฒนาสุขภาพจิต ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เกิดมาจากการเชื่อว่า การเรียนรู้

ของคนเราเป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยมีผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างความรู้ ดังนั้นกระบวนการสร้างความรู้จึงต้องอ้างอิงจากประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายกระทำอันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเรียนรู้ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ลักษณะนี้จึงย่ำถึงลักษณะทางสังคมของการเรียนรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้เกิดการขยายตัวของเครือข่ายความรู้ที่ทุกคนมีอยู่ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยอาศัยการแสดงออกทางได้แก่ การพูดและการเขียนเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้

กรมวิชาการ (2546) กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 4 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ (Experience) ครูช่วยให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมของตนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้

2. การสะท้อนความคิดและถกเถียง (Reflect and Discussion) เป็นขั้นตอนที่ครูจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรียนรู้กันและกัน

3. เข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (Understanding and Conceptualization) เป็นขั้นตอนการสร้างความรู้เข้าใจเพื่อนำไปสู่การเกิดความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผู้เรียนเป็นฝ่ายริเริ่มและครูเป็นฝ่ายช่วยเติมแต่งให้สมบูรณ์

4. การทดลองหรือประยุกต์แนวคิด (Experience) คือการที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเอาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เรียนเอง

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) เนื่องจากต้องการหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยจัดกระทำกับตัวแปรอิสระภายใต้เงื่อนไขที่ผู้วิจัยจัดขึ้น แล้วติดตามผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม โดยไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างและไม่มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน ผู้วิจัยจะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปี 1/5 สาขาโลจิสติกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ (One – group pretest – posttest design) มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learn) ของนักศึกษา

ตาราง แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง

(One – group pretest – posttest design)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน การจัด กิจกรรม	กิจกรรมการ เรียนรู้แบบมี ส่วนร่วมของ นักศึกษา	ทดสอบ หลังการจัด กิจกรรม
E	T ₁	X	T ₂

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ หลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เพื่อวัดพัฒนาการของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของนักศึกษาประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.2/4 แผนกการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และจำแนกความพึงพอใจเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 2 ข้อ
2. ด้านกระบวนการกลุ่ม จำนวน 1 0 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

1. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนวิชาหลักการตลาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ

2. ตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. เก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

ระยะที่ 2 ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ในวิชาหลักการตลาด โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองดังนี้

1. ขอความร่วมมือนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้แล้วจำนวน 9 คน ทำการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

2. อธิบายขั้นตอนการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

3. การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

4. วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวิชาหลักการตลาดของกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ

5. ตรวจสอบและให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

6. เก็บคะแนน ไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ความถี่ และ ร้อยละ

1.2 คะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

2 .

วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม โดยคำนวณเป็นค่าร้อยละ

3 .

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่และค่าร้อยละ

4 .

วิเคราะห์ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม โดยหาค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และจัดลำดับความพึง

พอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นรายด้าน รายข้อ และภาพรวม

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับ ปวส.2/4 แผนกการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการโดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการโดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ก่อนจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.06 หลังการใช้กระบวนการกลุ่มพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ลดลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

2. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.44 เป็นเพศชาย ร้อยละ 05.56 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 15 - 20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

รองลงมาคืออายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามอายุต่ำกว่า 15 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปวช. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือระดับการศึกษา ม.6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับ กศน.ม.6

3. นักศึกษามีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ในด้านการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 3.78) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีระดับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ลำดับสูงสุด คือ ช่วยให้นักศึกษาได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.00) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนต่างกลุ่มและส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 3.89) และลำดับรองลงมาคือ ด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 3.91)

4. นักศึกษามีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ในด้านกระบวนการกลุ่มโดยรวมอยู่ในระดับมาก (= 3.91) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีระดับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ลำดับสูงสุด คือ ส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.11) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการ

ประสานงานกับผู้อื่นและส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.06) และรองลงมา คือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.00)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับ ปวส.2/4 แผนกการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายใน 4 หัวข้อ (1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มใน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านกระบวนการกลุ่ม

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการจัดการโดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ลดลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ด้าน

การจัด การเรียนรู้ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 3.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.00)

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ด้านกระบวนการกลุ่มโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 3.91) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาความพึงพอใจ ลำดับสูงสุด คือ ส่งเสริมให้มีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (= 4.11)

ข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัย โรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมหรือจัดการอบรมวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มให้ผู้สอนในวิทยาลัย มีการเผยแพร่และติดตามประเมินผลด้วย

2. ก่อนการจัดการเรียนรู้ครูควรจัดกิจกรรมเพื่อฝึกกระบวนการกลุ่มให้นักศึกษาก่อน นักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ อาจารย์กมลทิพย์ เหมือนสุวรรณ อาจารย์ประจำสาขาการตลาดและผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหารงานกิจการนักศึกษา

และอาจารย์ปฎิภา โทพิลา อาจารย์ประจำสาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ อาจารย์ปณิยา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพที่ให้ความกรุณา คำปรึกษา ความรู้ และคำแนะนำต่างๆ จนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง : คณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

“ขนาดของกลุ่มและการแบ่งกลุ่ม พ.ศ. 2540”, สำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. “แผนพัฒนา

การศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (

พ.ศ. 2552-2599) ได้กำหนดการปฏิรูป

การศึกษาไทย “การปฏิรูปการศึกษา

ไทยในทศวรรษที่สอง” (พ.ศ.2550-

2554)”. สำนักนายกรัฐมนตรี.

----- “รูปแบบและขั้นตอนการสอนแบบ

กระบวนการกลุ่ม พ.ศ. 2540”.

สำนักงาน

คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ.

----- “หลักการ การสอนแบบ

กระบวนการ

กลุ่ม พ.ศ. 2540”. สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ.

จำเนียรน้อย สิงหะรักษ์. ผลจากการจัดการเรียนรู้

ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจริยธรรมกับมนุษย์: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร.

รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2555.

ชัชวาล์ ถาว์ชาติและคณะ. สรุปสาระสำคัญของ

การ
เรียนแบบร่วมมือกัน. การนิเทศการสอน. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาการนิเทศการสอนสำหรับนิเทศและผู้บริหาร โดยเรียนในเขตภาค ตะวันตก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2533.

ทิสนา แคมมณี. “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโมเดลชิปปา. ประมวลบทความ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา”. คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.

ทิสนา แคมมณี และคณะ. ศาสตร์การสอน.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2540

----- วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ :

เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจ, 2544.

----- จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : เดอะ

มาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจ, 2548

นิภา เมธธาวิชัย. การประเมินผลการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารตำราสถาบันราชภัฏธนบุรี, 2536.

บุญเกื้อ ควรรหาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2530.

บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์, 2537.

พัชรา ศรีมัลลานนท์, ผู้เขียนบันทึก. ทฤษฎีการเรียนรู้. (Online) . สืบค้นจาก : <http://www.13nr.com/Posts/533050>. (วันที่สืบค้น 11 ตุลาคม 2557).

พระมหาไกรสร โชติปัญญา (แสนวงศ์). ”การจัดการเรียนรู้ภายใต้กระบวนการทำงานกลุ่มโดยเน้นการนำเสนอ งานในห้องเรียนตามประเด็นคำถามปลายเปิด เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการ” เอกสารการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน รายวิชาความรู้เบื้องต้นทางความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, 2554.

GotoKnow โดย prasert r ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ. (online). สืบค้นจาก :

<https://www.Gotoknow.org/posts>.

(วันที่สืบค้น 11 ตุลาคม 2557)

Learners. ทฤษฎีการเรียนรู้. (online) สืบค้นจาก

: <http://www.Learners.in.th/blogs/>

Posts/386486. (วันที่สืบค้น 11

ตุลาคม 2557)

Krunucharee. การใช้กระบวนการกลุ่ม. (online)

. สืบค้นจาก :

[http://runucharre3011.blogspot.](http://runucharre3011.blogspot.Com/p/17.html)

Com/p/17.html. (วันที่สืบค้น 11

ตุลาคม 2557)

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ ของผู้บริโภค เขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร

THE MARKETING MIX FACTOR OF THE DECISION MADE BY THE CONSUMERS TO
PURCHASE BEER IN BANGKAE DISTRICT, BANGKOK

ชลธิดา รักษ์ฤทธิ์¹ ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณชารา²

¹ การบริหารธุรกิจ, บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.

² คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.

บทคัดย่อ:

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Tamhane's T2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ยกเว้นด้านการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาดตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพล, ตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์

ABSTRACT:

The purpose of this research was to study what factors that affect to the influences of the consumers to choose their beer in Bangkae district Bangkok in 4 parts Product, Price, Distributors and Promotion. The samples to study in this research came from 440 people in Bangkae district Bangkok. The tool was used in this research is questionnaire. The statistic factors were used in this research are Frequency, Percentage, Average, Mean, Standard deviation, t-Test, F-Test, and Tamhane's T2. Our targets of this questionnaire mostly are men, age between 20-29, single, officer, income about 10,001-20,000 baht per month. The results of this research found that The most influences that affect to the consumers to choose their beer in order are No.1 Product No.2 Price No.3 Place No.4 Promotion

KEYWORDS: The marketing mix factor of the decision, Purchase beer**2. บทนำ**

เบียร์เป็นเครื่องดื่มที่มีความหลากหลาย และเป็นที่ยอมรับที่สุดในโลก อีกทั้งเบียร์ยังเป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ชนิดแรกสุดของโลกก็ว่าได้ เบียร์เป็นเครื่องดื่มที่พร้อมดื่ม ไม่ต้องมีส่วนประกอบอื่นมาผสม เช่น โซดา และน้ำแข็งที่ใช้ผสมกับสุรา ในความรู้สึกของผู้บริโภคเบียร์นั้นมีราคาไม่แพง มีคุณภาพ และรสชาติที่เป็นมาตรฐาน ทำให้เบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นที่ยอมรับในประเทศไทยมาเป็นเวลากว่า 70 ปี เป็นธุรกิจมีรายได้ติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศ ทั้งในด้านขนาดของตลาดที่มีมูลค่าสูงกว่า 7.8 หมื่นล้านบาทต่อปี และยังมีการแข่งขันการตลาดที่เข้มข้น เพื่อแย่งส่วนแบ่งทางการตลาด

การขยายตัวของปริมาณจำหน่ายเบียร์ในประเทศไทยมีอัตราที่ไม่สูงมาก รวมทั้งการแข่งขันในประเทศไทยมีแนวโน้มทวีความรุนแรง และและมุ่งเข้าขยายตลาดไปยังกลุ่มเบียร์ในระดับอีโคโนมีมากขึ้น ตลาดเบียร์ในประเทศพัฒนาแล้วมีแนวโน้มบริโภคลดลง ส่งผลให้ตลาดเบียร์อาเซียนมีแนวโน้มขยายความต้องการมากขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ ทิศทางการขยายตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มขยายฐานทั้งทางด้านการส่งออกสินค้า และการมุ่งเข้าสู่การลงทุนในรูปแบบของทั้งการหาพันธมิตรทางการค้า และการเข้าไปตั้งฐานการผลิต รวมถึงการเข้าไปควบรวมและซื้อกิจการ ซึ่งจะเปิดช่องทางที่สามารถเพิ่มยอดขายและสร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้ประกอบการเบียร์ไทยเพื่อที่จะแข่งขันในระดับภูมิภาคในอนาคต(ศูนย์วิจัยกสิกรไทย :2555)

ปัจจุบันธุรกิจเบียร์ไทยต้องเผชิญแรงกดดันจากการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดทั้งจาก

ผู้ประกอบการในประเทศ และเบียร์นำเข้า ซึ่งผู้ประกอบการต้องเผชิญกับแรงกดดันจากมาตรการกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศที่มีความเข้มงวดมากขึ้น ในปัจจุบันมาตรการ ดังกล่าวครอบคลุมตั้งแต่เรื่องของการควบคุมการจำหน่าย (กำหนดช่วงเวลาขาย กำหนดสถานที่

ห้ามจำหน่าย กำหนดระยะเวลาในการ เปิดให้บริการสถานบริการ/สถานบันเทิงที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) การจำกัดกลุ่มผู้บริโภค(ห้ามเด็กซื้อและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทางสาธารณะขณะขับขี่ หรือขณะโดยสารในรถ)การควบคุมการโฆษณา (กำหนดช่วงเวลาในการโฆษณาเงื่อนไขในการโฆษณาผ่านป้ายกลางแจ้ง) ตลอดจนการควบคุมข้อความบนฉลากสินค้า(ระบุห้ามจำหน่ายแก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี การระบุค่าเตือนเรื่องความสามารถในการขับขี่ในขณะเมาสุรา) รวมทั้งการเติบโตของตลาดในประเทศที่มีการขยายตัวไม่มากนัก ทำให้แนวโน้มการบริโภคเบียร์ชะลอลง ด้วยเหตุนี้ ธุรกิจเบียร์ไทยจึงมุ่งรุกขยายตลาดไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะในตลาดอาเซียน ซึ่งเป็นตลาดที่มีการขยายตัวทั้งทางด้านของประชาชน

และกำลังซื้อที่จะเพิ่มสูงขึ้นภายหลังจากรวมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ในปี 2558 ซึ่งประชากรของอาเซียน ส่วนใหญ่ประมาณ 400 ล้านคน เป็นประชากรในวัยทำงาน

(อายุ 15-60) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง และเป็นกลุ่มผู้บริโภคหลักในตลาดเบียร์ ด้วยเหตุนี้ จึงยิ่งเสริมให้อาเซียนเป็นตลาดที่น่าสนใจของผู้ประกอบการธุรกิจเบียร์ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่นๆ มากยิ่งขึ้น (“ธุรกิจเบียร์ไทย: กับตลาดใน อาเซียน”2555)

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคในเขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อปรับกลยุทธ์ในการเลือกซื้อส่วนประสมทางการตลาด และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ตรงจุดอย่างแท้จริง

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคเขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคุณลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้บริโภค

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคเขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตบางแค โดยผู้วิจัยได้คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรแน่นอน (Finite Population) ดังนั้นจึงคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้ค่าความเชื่อมั่นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นจึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีก 10% ดังนั้นได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้นจำนวน 440 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาวิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ และระดับความสำคัญของ

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข และเพิ่มเติมจากคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อใช้ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's) เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.701

4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และเป็นผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีอิทธิพลตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูล

ประชากรศาสตร์ด้าน เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้อ

3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการจัดจำหน่าย จำแนกตามเพศ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้บริโภคสามารถหาซื้อเบียร์จากสถานที่ใดที่หนึ่งที่มีเบียร์จำหน่ายได้สอดคล้องกับทฤษฎี ของคอตเลอร์ (2546) ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มขององค์กรอิสระที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการที่จะทำให้นสินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคอย่างเหมาะสม

3.2 ผลการเปรียบเทียบรายกลุ่มของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการจัดจำหน่าย จำแนกตามอายุ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคแตกต่างกัน โดยผู้บริโภคที่มีอายุ 20-29 ปี มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์แตกต่างมากกว่า ผู้บริโภคที่มีอายุ 30-39 ปี และผู้บริโภคที่มีอายุ 40-49 ปี ตามลำดับ เนื่องจากผู้บริโภคช่วงอายุ 20-29 ปี ส่วนใหญ่ซื้อเบียร์ดื่มจากสถานบันเทิง และเป็นกลุ่มวัยรุ่น แต่ ช่วงอายุ 30-39 และ 40-49 เป็นวัยกลางคน และเป็นวัยทำงาน ส่วนใหญ่จะซื้อเบียร์ดื่มตาม โอกาส หรือสถานที่จัดจำหน่ายที่เหมาะสมสอดคล้องกับทฤษฎี ของคอตเลอร์ (2546) ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มขององค์กรอิสระที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการที่จะทำให้นสินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคอย่างเหมาะสม

3.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการจัดจำหน่าย

จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกันเนื่องจาก ผู้บริโภคสามารถหาซื้อเบียร์จากสถานที่ใดที่หนึ่งที่มีเบียร์จำหน่ายได้สอดคล้องกับทฤษฎี ของคอตเลอร์ (2546) ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มขององค์กรอิสระที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการที่จะทำให้นสินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคอย่างเหมาะสม

3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการจัดจำหน่าย จำแนกตามอาชีพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกันเนื่องจาก ผู้บริโภคสามารถหาซื้อเบียร์จากสถานที่ใดที่หนึ่งที่มีเบียร์จำหน่ายได้สอดคล้องกับทฤษฎี ของคอตเลอร์ (2546) ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มขององค์กรอิสระที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการที่จะทำให้นสินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคอย่างเหมาะสม

3.5 ผลการเปรียบเทียบรายกลุ่มของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการจัดจำหน่าย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค แตกต่างกัน โดยผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์แตกต่างกับ ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,001 เนื่องจากผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท โดยส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเบียร์จากสถานที่จัดจำหน่ายที่หาซื้อง่าย สะดวกไม่มีต้นทุนด้านสถานที่ แต่ผู้บริโภคที่มีรายได้มากกว่า 30,001

บาทนั้นจะเลือกซื้อเบียร์ หรือดื่มจากสถานที่ที่ดูดี บรรยากาศดี เช่น สถานบันเทิง ร้านอาหารสอคล้อง กับทฤษฎี ของค็อตเลอร์ (2546) ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มขององค์กรอิสระที่เข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการที่จะทำให้สินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคอย่างเหมาะสม

สมมติฐานข้อที่ 4 ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้าน เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ในการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเพศ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ซื้อ หรือดื่มจากความคุ้นเคยหรือหาซื้อง่ายมากกว่า ไม่ได้ซื้อเพราะโปรโมชัน ซึ่งไม่ค่อยมี และจะมีแค่ผู้บริโภคส่วนน้อยที่ซื้อ หรือดื่มเบียร์จากพนักงานขาย (สาวเชียร์เบียร์) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของค็อตเลอร์ (2546) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้ คือ การโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง

4.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามอายุ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทาง

การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ไม่แตกต่างกันเนื่องจากผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ซื้อ หรือดื่มจากความคุ้นเคยหรือหาซื้อง่ายมากกว่า ไม่ได้ซื้อเพราะโปรโมชันซึ่งไม่ค่อยมี และจะมีแค่ผู้บริโภคส่วนน้อยที่ซื้อ หรือดื่มเบียร์จากพนักงานขาย (สาวเชียร์เบียร์) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของ ค็อตเลอร์ (2546) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้ คือ การโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกันเนื่องจากผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ซื้อ หรือดื่มจากความคุ้นเคยหรือหาซื้อง่ายมากกว่า ไม่ได้ซื้อเพราะโปรโมชันซึ่งไม่ค่อยมี และจะมีแค่ผู้บริโภคส่วนน้อยที่ซื้อ หรือดื่มเบียร์จากพนักงานขาย (สาวเชียร์เบียร์) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของ ค็อตเลอร์ (2546) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้ คือ การโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง

4.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามอาชีพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทาง

การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคไม่แตกต่างกันเนื่องจากผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ซื้อ หรือดื่มจากความคุ้นเคยหรือหาซื้อง่ายมากกว่า ไม่ได้ซื้อเพราะโปรโมชันซึ่งไม่ค่อยมี และจะมีแค่ผู้บริโภคส่วนน้อยที่ซื้อ หรือดื่มเบียร์จากพนักงานขาย (สาวเชียร์เบียร์) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของ คีตเลอร์ (2546) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้ คือ การโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง

4.5 ผลการเปรียบเทียบรายกลุ่มของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคแตกต่างกัน โดยผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์แตกต่างกัน ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์แตกต่างกับผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,001 บาท มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์แตกต่างกับผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,001 บาท ตามลำดับ จากความแตกต่างข้างต้น ผู้บริโภคที่มีรายได้น้อย มีปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่ทำให้การตัดสินใจซื้อเบียร์ โดยได้รับอิทธิพลมาจากโฆษณาซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ คีตเลอร์ (2546) ในเรื่องการโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง แต่ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือนตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท และมากกว่า 30,001 บาทจะตัดสินใจซื้อจาก ภาพลักษณ์ สถานที่ และรสชาติที่คุ้นเคยมากกว่าไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของ คีตเลอร์ (2546) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้ คือ การโฆษณา การใช้พนักงานขายการส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์และการให้ข่าวสาร และการตลาดทางตรง

5. การอภิปรายผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และเป็นผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิภา เพ็งสุวรรณ ได้ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาสรุปว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-29 ปี อาชีพพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาทต่อเดือน และจากการศึกษา ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค โดยรวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด สามารถสรุปการอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าเบียร์มีหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อดื่ม จึง

มีผลทำให้ทุกปัจจัยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภคทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ยกเว้น ด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบนจุมิตร คุชเดช (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่าปัจจัยทางการตลาดที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ยกเว้น ด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายชื่อในแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภค เขตบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์มากเป็นลำดับแรกคือ ทรายี่ห้อมีชื่อเสียงเป็นที่นิยมและภาพลักษณ์เป็นที่ยอมรับในสังคม รองลงมาคือ รสชาติของเบียร์ รองลงมาคือ มีฉลากแสดงข้อมูลทางโภชนาการ วันที่ผลิต วันหมดอายุอย่างชัดเจน และลำดับสุดท้ายรูปแบบของบรรจุภัณฑ์สวยงาม ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ที่รสชาติดีติดปาก และคำนึงถึงภาพลักษณ์ที่เป็นที่ยอมรับในสังคม จึงทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพงษ์ บัวผัน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบ

ของการขึ้นภาษีสรรพสามิตเบียร์ต่อพฤติกรรมการบริโภคเบียร์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าผู้บริโภคที่ดื่มเบียร์เป็นประจำนั้น จะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านยี่ห้อ และชนิดของเบียร์ก่อน

2. ด้านราคา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านราคา มีอิทธิพลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์มากเป็นลำดับแรก คือ ราคาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ รองลงมาคือ ราคาเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค รองลงมาคือ ราคาเหมาะสมกับสถานที่ในการจำหน่าย (เช่น สถานบันเทิง ร้านสะดวกซื้อ และร้านโชห่วย) และลำดับสุดท้ายราคาขึ้น-ลงเหมาะสมตามที่กฎหมายกำหนด และราคามีให้เลือกหลากหลายตามขนาดบรรจุ ผู้บริโภคที่ดื่มเบียร์เป็นประจำจะให้ความสำคัญด้านราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เสมอ และราคาดังกล่าวจะต้องเป็นที่รับได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าจะมีการปรับราคาจากการเพิ่มขึ้นของภาษี จึงทำให้ราคามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพากร เลวีน (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อไวน์นำเข้าในอำเภอเชียงใหม่ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าชาวไทย และชาวต่างชาติ ให้ความสำคัญ กับราคาเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในระดับมากเป็นอันดับแรกในการตัดสินใจซื้อไวน์นำเข้า

3. ด้านการจัดจำหน่าย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านการจัดจำหน่าย มีอิทธิพลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย

ข้อพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์มากเป็นลำดับแรก คือ มีสถานที่จัดจำหน่ายที่หาซื้อสินค้าได้ง่าย (เช่น ร้านสะดวกซื้อ 7-11) รองลงมาคือ มีสถานที่จัดจำหน่ายอย่างเพียงพอต่อความต้องการซื้อของผู้บริโภค รองลงมาคือ มีปริมาณสินค้าจำหน่ายมากเพียงพอต่อความต้องการซื้อของผู้บริโภค และลำดับสุดท้ายสถานที่จัดจำหน่ายตรงกับกลุ่มผู้บริโภค การที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อเบียร์นั้น เหตุผลหลักๆ ก็คือการที่มีสถานที่ หรือร้านค้าที่อยู่ใกล้สามารถซื้อได้สะดวก รวดเร็วตอบสนองความต้องการได้เร็ว โดยไม่ต้องรอนาน ๆ และมีสถานที่จำหน่ายอย่างทั่วถึงเพียงพอต่อความต้องการที่จะซื้อดื่ม จึงทำให้ราคามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐสิทธิ์ อนันตรณิวัฒน์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคเบียร์ของชายไทย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษารูปได้ว่า ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีผลในระดับมากต่อพฤติกรรมการบริโภคเบียร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การหาซื้อเบียร์ได้ง่าย สะดวก ผลិតภัณฑ์มีจำหน่ายในท้องตลาดอยู่ตลอดเวลา มีจำหน่ายไม่ว่าจะเป็นร้านที่ใกล้บ้าน หรือที่ทำงาน

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ของผู้บริโภคด้านการส่งเสริมการตลาด มีอิทธิพลในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ในระดับปานกลาง เป็นลำดับแรก คือ มีการโฆษณาผ่านสื่อวิทยุ/โทรทัศน์/สื่อสิ่งพิมพ์ รองลงมาคือ มีมีการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม/ชุมชน รองลงมาคือ มีโปรโมชันสำหรับลูกค้า เช่น แลกของ

รางวัลหรือแจกของแถมเมื่อซื้อปริมาณมาก และลำดับสุดท้ายมีเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อเบียร์ดื่มจากการที่ดื่มเป็นประจำอยู่แล้ว หรือจากการที่ได้เห็นในโฆษณา บ่อย ๆ ของเบียร์ยี่ห้ออื่น ๆ หรือแม้กระทั่งซื้อเพราะเบียร์ยี่ห้ออื่นมีส่วนช่วยเหลือสังคม แต่ถ้าไม่มีการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสม ก็จะส่งผลให้ยอดขายลดลง จึงทำให้ราคามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวาเพ็งสุวรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษารูปได้ว่าสื่อโฆษณาที่มีผลต่อการเลือกซื้อมากที่สุดคือ โทรทัศน์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมากในด้านการส่งเสริมการตลาด

6. เอกสารอ้างอิง

- ณัฐสิทธิ์ อนันตรณิวัฒน์. “ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคเบียร์ของชายไทย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย”.วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- เบญจมาภรณ์ คชเดช. “ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเบียร์ของผู้บริโภค ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2554.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, บจก. “ธุรกิจเบียร์ไทย : มงหา

โอกาสขยายการลงทุน... มุ่งสู่ตลาด
อาเซียน.” มองเศรษฐกิจฉบับที่ 3329. (20
สิงหาคม 2555). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<https://www.kasikornresearch.com>,
2 ตุลาคม 2557.
สิทธิพงษ์ บัวผัน. “ผลกระทบของการขึ้นภาษี
สรรพสามิตเบียร์ต่อพฤติกรรมผู้บริโภค
เบียร์.”, เศรษฐศาสตร์มหัศจรรย์
(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ),
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553
ภาวิกา เฟิงสุวรรณ. “ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อ
การ
ตัดสินใจซื้อเบียร์ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหัศจรรย์, สาขาการตลาด,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.

Kotler, P. (2000). *Marketing Management*.

Millenium

Edition. Northwestern University :

Prentice

Hall International, Inc.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัด ชลบุรี

Factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi.

ทรงศักดิ์ แซ่ลี่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว้ลลภ นิมนานนท์

^{1,2}สาขาการบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (2) ด้านราคา (3) ด้านการจัดจำหน่าย (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ตลอดจนเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 246 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และทดสอบค่า (f-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (2) ด้านราคา (3) ด้านการจัดจำหน่าย (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ รายได้ต่อเดือน ต่างกันมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ, รถยนต์มือสอง

Abstract

The objective of this study was to study factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi. In term of 4 items: (1) Product, (2) Price (3) Place (4) Promotion. And then, to compare factors that influence the decision to purchase a used car

consumers in Amphoe Meuang, Chonburi., by sex, status, age, education, occupation, income, the samples used in this study is the consumers to buy used cars in Amphoe Meuang, Chonburi of 246 peoples. The instrument used in this research was a five-level scale questionnaire with the reliability of 0.86. The data were then analyzed in terms of mean, standard deviation, t-test, and F-test, and One-Way Analysis of Variance.

The results showed that

1. Factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi. Overall level in all aspects: (1) Product, (2) Price (3) Place (4) Promotion.

2. factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi. The different was also found that gender, status, age, education and occupation of factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi overall and individual in all aspects were not significantly different. While, Income overall and individual in all aspects has a different factors that influence the decision to purchase a used car consumers in Amphoe Meuang, Chonburi was difference is significant at the 0.05 level.

Keywords: decision, used car

บทนำ

รถยนต์มือสองนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการประกอบธุรกิจและการเป็นอย่งที่ดีขึ้นของประชาชน ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนที่เป็นเจ้าของมีความสะดวกสบายและสามารถใช้ประกอบธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทางเลือกแทนการเป็นเจ้าของรถใหม่ ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ามาก ทำให้ผู้ที่มีงบประมาณน้อย สามารถเป็นเจ้าของรถเพื่อประโยชน์ดังได้กล่าวไว้แล้วนั้น (สุธิตา วงษ์ชู, 2550 : 1) นอกจากนี้ยังมีส่วนกระตุ้นภาคธุรกิจอื่นๆทั้งทางตรง และทางอ้อม อาทิเช่น ธุรกิจรถใหม่ ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจสินเชื่อเช่าซื้อ เป็นต้น ธุรกิจรถยนต์มือสองช่วยธุรกิจรถใหม่โดยช่วย ให้เกิดการหมุนเวียนของรถ ซึ่งผู้ซื้อรถใหม่สามารถนำรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของตนมาขายเป็นรถมือสองเพื่อนำไปซื้อรถใหม่ นับเป็นตลาดที่สามารถรองรับผู้ที่ต้องการจะเปลี่ยนรถได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้จากปัจจัยดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อตลาดรถยนต์มือสองอย่างมาก เกิดการผลัดดันเพื่อขายได้ ซึ่งดึงความต้องการซื้อของกลุ่มที่จะซื้อต่อไป

ทั้งกลุ่มผู้ที่ซื้อรถมือสองและกลุ่มรถใหม่ ดังนั้นจึงเกิดการแย่งความต้องการซื้อกัน ซึ่งกลุ่มรถใหม่ก็ได้หันมาจัดการณรงค์เพื่อดึงดูดกลุ่มคนซื้อรถ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ซื้อรถมือสอง จากสถานการณ์ตลาดดังกล่าวข้างต้น บริษัทได้เตรียมจัดรายการส่งเสริมการขายพิเศษด้วยการมอบการรับประกันภัยในกรณีการเกิดรถยนต์สูญหาย หรือได้รับความเสียหายร้ายแรง เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระ ประกอบกับการรับประกันรายได้ในการผ่อนชำระค่างวดต่อกรณีที่ผู้ซื้อรถยนต์ถูกให้ออกจากงาน หรือการถูกเลิกจ้าง ในการช่วยรับประกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นสำหรับผู้ซื้อรถยนต์มือสองโดยเฉพาะให้เกิดความมั่นใจสำหรับความเคลื่อนไหวของสมาคมผู้ประกอบการรถมือสอง รวมไปถึงการขอความช่วยเหลือจากภาครัฐในการลดจำนวนรถยนต์มือสองด้วยการส่งออกไปยังเพื่อนบ้าน โดยดูแลในด้านเงื่อนไข และการสนับสนุนด้านอื่น ๆ เช่น การให้สถาบันการเงินสนับสนุนในด้านสินเชื่อมากขึ้น ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการที่จะใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และในส่วนของผู้ค้าที่ขอวงเงินเช่าซื้อด้วย

เหตุผลดังกล่าว ผู้จัดทำวิจัย จึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากจังหวัดชลบุรี เป็นเมืองที่มีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม (SMEs), แหล่งท่องเที่ยว และนิคมอุตสาหกรรม จึงทำให้มีผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองเป็นจำนวนมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของผู้บริโภคการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองในจังหวัดชลบุรี
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคและนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนาธุรกิจ ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า

3. ผลจากงานวิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ด้านการบริหารจัดการในการดำเนินการประกอบธุรกิจเดินที่รถมือสอง เพื่อสามารถสนองตอบ ความต้องการของผู้บริโภค และสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นได้

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉัตรพร เสมอใจ (2545 : 49) ได้

รวบรวมว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรม ประโยชน์ หรือความพึงพอใจ ที่จัดทำเพื่อเสนอขาย หรือกิจกรรมที่จัดทำขึ้นรวมกับการขายสินค้า กล่าวถึงคุณภาพการให้บริการเป็นการรักษาระดับการให้บริการที่ดีกว่าคู่แข่ง โดยเสนอคุณภาพการให้บริการตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546 : 434) กล่าวว่า

ธุรกิจที่ให้บริการจะใช้ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4 P's เช่นเดียวกับสินค้า ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์(Product) หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อตอบสนองความจำเป็น หรือความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วย

สิ่งที่สัมผัสได้ และสัมผัสไม่ได้ ราคา (Price) หมายถึง จำนวนเงินหรือสิ่งอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่าย เพื่อให้ได้ ผลิตภัณฑ์หรือ หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทาง ซึ่งประกอบด้วย สถาบันและ กิจกรรม การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือการสื่อสาร เพื่อสร้างความพึงพอใจ ต่อตราสินค้าหรือบริการ หรือความคิด หรือต่อบุคคล

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น เทอดชัย พันระไชย (2539) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของธุรกิจ การจำหน่ายรถยนต์มือสองในเขตเมืองโยธธา การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผล ต่อการขยายตัวของธุรกิจรถยนต์มือสอง พฤติกรรมผู้บริโภคในการซื้อรถยนต์มือสอง และแนวโน้ม ของการขยายตัวทางธุรกิจรถยนต์มือสองในเขตเมืองโยธธา และลาวรรณ ญาณปัญญา (2551) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อรถยนต์ใช้แล้วของ ผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง เชียงราย ในขณะที่ จิรชาติ นวลยง (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อรถยนต์มือสองและการวางแผนการตลาด และสุริดา วงษ์ชู (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของลูกค้าเขตมีนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มประชากรที่มีอำนาจในการตัดสินใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร ของ W.G Cochran (อ้างอิงถึง : นราศรี ไววานิชกุล และ ชุศักดิ์ อุดมศรี, 2538 : 104) โดยการคำนวณประชากรใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 246 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ก ก ก ก ก ก 2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้าง เครื่องมือการวิจัย
ก ก ก ก ก ก 3. สร้างเครื่องมือการวิจัยตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมตรวจสอบความ ถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 30 คน คือ ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง ในอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เท่ากับ 0.863

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถาม คัดเลือกเฉพาะ แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามมีความเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับ การศึกษา และรายได้ส่วนตัวต่อเดือน การวิเคราะห์ ข้อมูลจะนำมาแจกแจงในรูปของค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และทำ การแปลความหมาย และอธิบายข้อมูล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผู้วิจัยแจก แบบสอบถามให้ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ รถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัด ชลบุรี มีการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean :) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Rating Scale 5 ระดับ

ผลการวิจัย

การวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง ผลการศึกษาผู้วิจัยแบ่งวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานภาพโสด อายุระหว่าง 26-35 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพ รับจ้าง และมีรายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาท

ตอนที่ 2 ศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พิจารณาตามรายข้อและรายด้าน

ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในระดับมากที่สุด คือ ประวัติรถและเลขทะเบียนรถ (การเปลี่ยนมือเจ้าของ) อยู่ในระดับมาก ที่สุด และน้อยที่สุด คือ อุปกรณ์ตกแต่งเพื่อความสวยงาม และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก

ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในระดับมากที่สุด คือ ระยะเวลาในการผ่อนชำระผ่อนได้นาน อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ มีป้ายบอกราคาอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในระดับมากที่สุด คือ จำนวนศูนย์บริการซ่อมรถมือสองหาง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ บริษัทตัวแทน

จำหน่ายรถมือสองมีความน่าเชื่อถือ อยู่ในในระดับมาก

ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในระดับมากที่สุด คือ ให้ส่วนลดเงินสดในการซื้อรถยนต์มือสอง อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ฟรีค่าโอนทะเบียนรถมือสอง อยู่ในในระดับมาก

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในทุกด้าน แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงซ้อน (multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Tamhane's T2 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน มากกว่า 40,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในขณะที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด รายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire) กับผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ รถยนต์คือพาหนะในการใช้งาน ไม่จำเป็นต้องเป็นรถมือหนึ่ง ขอเพียงแค่เป็นรถมือสองก็สามารถใช้งานได้แล้ว โดยหลักๆ รถยนต์มือสองหากมีพื้นฐานในการเลือกซื้อรถ มีความรู้เรื่องรถ ถือได้ว่ารถยนต์มือสองซื้อแล้วคุ้มกว่ารถมือหนึ่ง นอกจากความสบายใจในการใช้งาน โดยไม่ต้องกลัวว่ารถสวจะเป็นรอยหรือโดนขโมย อีกทั้งรถมือสองยังมีราคาประหยัดกว่ารถมือหนึ่ง เช่น การเทียบรุ่นของรถยนต์ ถ้าเป็นรุ่นเดียวกัน ราคาของรถมือสองก็จะถูกกว่ามือหนึ่งอย่างแน่นอน แต่หากเป็นรุ่นที่ต่างกัน โดยส่วนใหญ่แล้วราคาของรถมือสองเมื่อมีราคาเท่ากับรถมือหนึ่ง รถยนต์มือสองจะมีรุ่นที่ดีกว่า ราคาอาจเท่ารถใหม่ ได้รุ่นที่ดีกว่า ยกระดับเกรดได้มากกว่า ทั้งนี้การเลือกซื้อรถก็ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ฉัตรชัย เศรษฐพิยานนท์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ของผู้บริโภคในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญ หรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อยู่ในระดับมาก

เพศต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า ลูกค้านั้นส่วนใหญ่ทั้งชาย และหญิงนั้นต้องการปัจจัยที่เหมือนกันและ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ สุริดา วงษ์ชู (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของลูกค้าเขตมินบุรี ผลวิจัยพบว่า สถานภาพ ส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ของลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองไม่แตกต่างกัน

สถานภาพต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่น่าจะมีสถานภาพแตกต่างกันแต่ทุกคนก็ต้องการปัจจัยที่เหมือนกันและ

จำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ต่างกัน สอดคล้องกับ ทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับความต้องการของมนุษย์ (Maslows Hierarchy of Needed Theory) สอดคล้องตามแนวคิดของมาสโลว์ (สุวัณณ์ วัฒนวงศ์, 2555 : 172 – 173; อ้างอิงจาก Maslow,

1943 : 119) ที่ได้กล่าวว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต

อายุต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า ยังมีอายุมากขึ้น ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่ต้องการมากขึ้นและมนุษย์มีความต้องการที่เหมือนกัน ไม่ต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ จิรชาติ นวลยง (2552) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อรถยนต์มือสองและการวางแผนการตลาด ผลการศึกษาพบว่า อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อการเลือกซื้อรถยนต์มือสองที่แตกต่างกัน ได้แก่ ผู้มีอายุน้อยจะมีรถในครอบครองน้อยกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า ผู้มีอายุน้อยจะสนใจประเภทรถกระบะมากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า ผู้มีอายุมากกว่าสนใจรถไฮนุโรปมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ผู้มีอายุมากกว่าสนใจรถที่มีระดับราคามากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

การศึกษาต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริโภคมีการศึกษาต่างกัน แต่เนื่องด้วยเศรษฐกิจ ที่มีการแข่งขันการสูง และมีค่าครองชีพที่สูง ผู้บริโภคจึงมีการตัดสินใจซื้อรถยนต์ที่มีค่าราคาถูกกว่า เพื่อการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุริดา วงษ์ชู (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถมือสองของลูกค้าเขตมินบุรี ผลวิจัยพบว่า สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ของลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองไม่แตกต่างกัน อาชีพต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่าอาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่ไม่ต่างกัน เนื่องจากเศรษฐกิจในปัจจุบันมีค่าครองชีพที่สูง ทำให้ทุกอาชีพ ต้องมีการพิจารณาถึงการตัดสินใจซื้อมากกว่าเดิม ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ สุริดา วงษ์ชู (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถมือสองของลูกค้าเขตมินบุรี ผลวิจัยพบว่า สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ของลูกค้าที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษา

ของลูกค้ำที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองไม่แตกต่างกัน รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านผลิตภัณฑ์ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่ายและ ด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริโภคมีรายได้ต่อเดือนที่สูงกว่า จะมีที่มีอำนาจการซื้อรถยนต์ที่มี มีคุณภาพดีและราคาสูงกว่า ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนประสมการตลาด กับรายได้ต่อเดือน อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิดา วงษ์ชู (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของลูกค้ำเขตมีนบุรี ผลวิจัยพบว่า สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ของลูกค้ำที่แตกต่างกันมีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย
ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะทุกด้านของปัจจัยส่วนประสมการตลาด ดังนี้
ด้านผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการรถยนต์มือสองควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอรูปแบบรถยนต์ให้สอดคล้องกับ สถานภาพทางเศรษฐกิจ การดำรงชีวิต

ของผู้บริโภค ควรมีหลากหลายตรงต่อความต้องการของลูกค้ำ เช่น ยี่ห้อรถยนต์ประเภทรถยนต์และการส่งเสริมการขายโดยการแถมอุปกรณ์ตกแต่ง การให้ประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ตลอดจนการให้ความสำคัญกับ อุปกรณ์ภายใน ความปลอดภัยในการขับขี่ ความประหยัดน้ำมัน ควรมีการพัฒนาคุณภาพและลักษณะผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และควรมีการปรับแผนการตลาดเพื่อรองรับการเติบโตในอนาคต และให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพและผลิตภัณฑ์และการบริการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด

ด้านราคา ผู้ประกอบการธุรกิจรถยนต์มือสองควรให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขในการซื้อขายรถยนต์ให้มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เช่น ควรให้อัตราดอกเบี้ยในการผ่อนนานกว่าปกติ การให้ความสามารถในการผ่อนชำระได้นานมากขึ้น ควรมีอัตราเงินค่านที่ต่ำลงและหลากหลายรูปแบบการผ่อน ควรมีการกำหนดเงื่อนไขการชำระเงินให้มีความหลากหลายเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้บริโภคมีความสนใจรถยนต์มือสองมากยิ่งขึ้น

ด้านการจัดจำหน่าย หรือศูนย์การให้บริการ ผู้ประกอบการธุรกิจรถยนต์ มือสองควรมีทำเล ที่ตั้งให้บริการสะดวกต่อการเดินทาง ตั้งอยู่ในศูนย์ของภูมิภาคหรืออื่นๆ มีพื้นที่ชุมชนในการเลือกรถยนต์ที่กว้างขวาง และเปิดทำการทุกวันไม่เว้นวันหยุด ด้านส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการธุรกิจรถยนต์มือสอง ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการขายต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมการส่งเสริมทางการตลาด ตลอดจนความสามารถในการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ และควรมีการประชาสัมพันธ์รถยนต์รุ่นใหม่ๆที่นำมาจัด

จำหน่าย และความสามารถของพนักงานศูนย์บริการ
พุดจาสุภาพอ่อนนุ่มและมีช่างเทคนิคที่มีความ
ชำนาญไว้บริการตรวจเช็ครถของลูกค้า เป็นต้น
เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อ
พฤติกรรมการใช้และตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของ
ผู้บริโภค

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไปใน

อนาคต

ควรทำการศึกษาในพื้นที่หรือจังหวัดอื่นๆ เซึ่ง
เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของ
ผู้บริโภคที่อยู่ในแต่ละพื้นที่หรือมีสภาพแวดล้อม
แตกต่างกันว่าจะมีการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง
แตกต่างกันในลักษณะใด เพื่อผลการศึกษจะทำให้
ทราบ ความคิดเห็นและการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือ
สองของผู้บริโภคในพื้นที่อื่น ๆ

ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด
บริการที่มีผลกับการตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสอง เพื่อ
ทราบถึงความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยส่วน
ประสมทางการตลาดบริการที่มีผลกับการตัดสินใจ
ซื้อรถยนต์มือสองเพื่อผลการศึกษาจะใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดและใช้เป็น
แนวทางในการพัฒนาแผนการตลาดและธุรกิจให้มี
ความสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง

จิราชาติ นวลขง. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก
ซื้อรถยนต์มือสองและการวางแผน
การตลาด .กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2552.
ฉัตรพร เสมอใจ และมีทินยา สมมิ. พฤติกรรม
ผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2545.
เทอดชัย พันระไชย. ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัว

ธุรกิจการจำหน่ายรถยนต์ใช้แล้วในเขตเมือง
ยโสธร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2539.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. การบริหารการตลาดยุค
ใหม่. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์,
2541.

ถาวรณ ญาณปัญญา. พฤติกรรมในการเลือกซื้อ
รถยนต์ใช้แล้วของผู้บริโภคในเขตอำเภอ
เมืองเชียงราย. บัณฑิตวิทยาลัย. สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การเมือง.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

สุธิดา วงษ์ชู. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
ซื้อรถยนต์มือสองของลูกค้าเขตมีนบุรี.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร,
2550.

ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

**SATISFACTION OF THE CONSUMER DECISION FOR
MAKINGPURCHASE FRESH ROASTED COFFEE IN EDUCATION
SCHOOLS, LADKRABANG**

วิภารัตน์ เกาประเสริฐ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลลภ นิมมานนท์²

^{1,2}บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

E-mail : kpwiparu@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (2) ด้านราคา (3) ด้านการจัดจำหน่าย (4) ด้านการส่งเสริมทางการตลาด และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ตลอดจนเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริโภคที่มีการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังจำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และทดสอบค่า (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังพบว่า เพศ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังพบว่า อายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังพบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT :

The objective of this study was to study Satisfaction of the consumer decision for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang, Ladkrabang In term of 4 items: (1) Product, (2) Price (3) Place (4) Promotion. And then, to compare satisfaction of the consumer decision

for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang, by sex, status, age, education and income. The samples used in this study is the consumer's decision for purchasing fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang of 385 peoples. The instrument used in this research was a five-level scale questionnaire with the reliability of 0.85. The data were then analyzed in terms of mean, standard deviation, t-test, and F-test, and One-Way Analysis of Variance.

The results showed that

1. Satisfaction of the consumer decision for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang were overall and individual all aspects in much level.
2. Satisfaction of the consumer decision for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang. The different was also found that gender, status and income have satisfied of service that the consumer's decision for purchasing fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang overall and individual in all aspects were not significantly different.
3. Satisfaction of the consumer decision for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang. The different was also found that age have satisfied of service that the consumer's decision for purchasing fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang in product was difference is significant at the 0.05 level.
4. Satisfaction of the consumer decision for making purchase fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang. The different was also found that age have satisfied of service that the consumer's decision for purchasing fresh roasted coffee in education schools, Ladkrabang in price and place was difference is significant at the 0.05 level.

บทนำ

กาแฟเป็นทั้งพืชเศรษฐกิจที่กำลังมีบทบาทสำคัญและเป็นเครื่องดื่มที่คนไทยรู้จักมานานและน้อยคนที่จะปฏิเสธกาแฟเป็นเครื่องดื่มที่มีรสชาติเฉพาะตัวมีความเข้มข้นและความหอมในตัวเองกาแฟเป็นหนึ่งในเครื่องดื่มซึ่งอยู่ในรูปร้อนและเย็นได้ดังนั้นจึงเป็นเครื่องดื่มที่สามารถดับความกระหายได้คนไทยนิยมดื่มกาแฟกันมากขึ้นธุรกิจร้านกาแฟมีการแข่งขันสูงขึ้นโดยสังเกตได้จากร้านขายกาแฟที่เปิดขึ้นมาอย่างมากมายมีทั้งกิจการของคนไทยและชาวต่างชาติที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในปัจจุบันธุรกิจการเปิดร้านกาแฟมีการขยายตัวมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแบบเรียบหรือเน้นขายผลิตภัณฑ์เน้นการขายรูปลักษณ์ทุกวันนี้กระแสความนิยมกาแฟยังพุ่งขึ้นสูงตลาดกาแฟมีการปรับโฉมใหม่ออกสู่ตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างลงตัวไม่ว่าจะอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์กาแฟสำเร็จรูป

กาแฟกระป๋องและร้านกาแฟสดที่อยู่ในรูปของแบรนด์ไทยและต่างประเทศแต่ความนิยมในการบริโภคกาแฟยังถือเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกถึงความ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดยสังเกตได้จากค่านิยมในการเลือกซื้อกาแฟจากร้านที่จำหน่ายและปริมาณการดื่มเนื่องจากกาแฟไม่ได้ถูกตัดสินว่าเป็นเครื่องดื่มที่ให้โทษเหมือนกับการดื่มสุราหรือมีประโยชน์ เช่นเดียวกับการดื่มนมดังนั้นโทษและประโยชน์ของการดื่มกาแฟจึงมีภาวะกำกวมเหมือนกับการดื่มชา ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกว่าบางคนดื่มทุกวันวันละหลายๆแก้วดังนั้นกาแฟจึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในกลุ่มนิสิต นักศึกษาหนุ่มสาววัยทำงานและกลุ่มนักธุรกิจจึงทำให้กิจการร้านกาแฟเกิดขึ้นมากมาย และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นทำให้เกิดสภาวะการแข่งขันกันสูงขึ้นเรื่อยๆ (อภิญาตย์กานันท์, 2548)

ร้านกาแฟสดนับเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ให้กับผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากทั้งนี้เนื่อง

มากจากความนิยมของผู้บริโภคที่มีความนิยมบริโภคกาแฟสดมากขึ้นเรื่อยๆจะเห็นได้จากการเจริญเติบโตของธุรกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้านกาแฟสดเหล่านี้เจ้าของร้านมีทั้งที่เป็นของส่วนบุคคลเพียงคนเดียวหรือทำในลักษณะนิติบุคคลเป็นรูปบริษัทแตกสาขาไปเรื่อยๆ โดยอาจเปิดเป็นร้านเดี่ยวหรือร้านในห้างสรรพสินค้าสถานีบริการน้ำมันแหล่งชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวในบรรยากาศที่แตกต่างกันตามรสนิยมของผู้บริโภคหัวใจสำคัญของการทำร้านกาแฟอยู่ที่การเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมมีความสำคัญมากต่อการดำเนินธุรกิจนอกจากการเลือกทำเลที่ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์กับปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่มีต่อความพึงพอใจต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังในการศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire) กับผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดการศึกษารั้งนี้สามารถสรุปได้ 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังสรุปผลดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล

การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด มีอายุ น้อยกว่า 25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาท

ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านส่งเสริมการตลาด พบว่าความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดจำหน่ายรองลงมาคือด้านราคา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์

การทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง โดยมีสมมติฐาน 5 ข้อซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 5.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังด้านราคา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังด้านการจัดจำหน่ายไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังด้านส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ข้อมูล ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง

จากข้อมูลประชากรศาสตร์ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด มีอายุ น้อยกว่า 25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาทอาจเป็นเพราะสถานศึกษาในเขตลาดกระบัง มีนักศึกษาเพศหญิงที่มีจำนวนมาก และมีสถานภาพโสด มีอายุ น้อยกว่า 25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเหมือนกับสถานศึกษาอื่นๆทำให้ผู้บริโภคส่วนเป็นนักศึกษาหญิง สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ สุรินทร์ วัชรปรีชา 2548.ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกใช้บริการร้านกาแฟในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 19 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี อยู่ชั้นปีที่ 2 มากที่สุด มีรายได้ต่อเดือน 20,000- 40,000 บาท

จากการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวม 4 ด้าน ประกอบด้วย 4 ด้าน ผลสัมฤทธิ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่ายด้าน และส่งเสริมการตลาด สามารถสรุปการอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะกาแฟเป็นหนึ่งในเครื่องดื่มซึ่งอยู่ในรูปแบบความร้อนและเย็นได้ดั่งนั้น จึงเป็นเครื่องดื่มที่สามารถดับความกระหายได้คนไทยนิยมดื่มกาแฟกันมากขึ้น ธุรกิจร้านกาแฟมีการแข่งขันสูงขึ้นตลาดกาแฟมีการปรับโฉมใหม่ออกสู่ตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างลงตัว

สอดคล้องกับงานวิจัยของมณีรัตน์นิ่มนวล(2551) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการซื้อกาแฟที่อื่นวันของผู้บริโภควัยทำงานที่ทำงานย่านถนนสีลมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ด้านราคา ด้านช่องทางการจำหน่ายและด้าน

การส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับมากสามารถจำแนกได้ดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อกาแฟสดในสถานศึกษาเขตลาดกระบังในเรื่องชื่อเสียงของรสชาติกาแฟ รองลงมา คือ ความรู้สึกสดชื่นมีพลังเมื่อได้ดื่มกาแฟ และมีกาแฟให้เลือกหลายแบบ ความหลากหลายของประเภทกาแฟ ความเป็นมาตรฐานของรสชาติกาแฟและน้อยที่สุดคือรสชาติ/ความหอมของกาแฟ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบการให้ความใส่ใจ และทำการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ บรรลุถึงมาตรฐานของกาแฟสด มีความสวยงามสามารถหิ้วกลับได้นัด และมีรายการของกาแฟสดหลากหลายชนิด และเครื่องดื่มชนิดอื่นๆ ให้เลือกหลากหลายเพื่อให้ผู้ใช้บริการตัดสินใจซื้อกาแฟสดมีทางเลือกมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของแนวคิดของศิริวรรณเสวีรัตน์, สุภรเสวีรัตน์, อองอาจปะทวนิชและปริญญาธิษิตานนท์ (2546 : 198) ที่กล่าวถึงโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภคว่าเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ โดยกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อประกอบด้วยขั้นตอนคือการรับรู้ปัญหาการค้นหาข้อมูลการประเมินผลทางเลือกการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

ด้านราคา พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อกาแฟสดในสถานศึกษาเขตลาดกระบังในเรื่อง ราคาเหมาะสมกับบรรยากาศในร้าน รองลงมา คือ ราคา

เหมาะสมกับสถานที่ ราคาเหมาะสมกับบริการที่ได้รับ ราคาเหมาะสมกับปริมาณของกาแฟราคาเหมาะสมกับคุณภาพของกาแฟและน้อยที่สุด คือ ราคาเหมาะสมกับรสชาติของกาแฟ อาจเป็นเพราะว่าการตั้งราคาขึ้นอยู่กับ คุณภาพ และรสชาติของกาแฟ ภาพลักษณ์การตกแต่งร้านทำเลที่ตั้งซึ่งผู้ใช้บริการตัดสินใจซื้อกาแฟสดในราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพซึ่งราคาที่ตั้งไว้ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับรายได้ของ นักเรียน นักศึกษา ที่มีรายได้ไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทนียา สมมิ (2546 :56)คุณค่าที่รับรู้ในสายตาของลูกค้า ซึ่งต้องพิจารณาการยอมรับของลูกค้าในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ว่าสูงกว่าราคาผลิตภัณฑ์นั้น

ด้านการจัดจำหน่าย พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อกาแฟสดในสถานศึกษาเขตลาดกระบังในเรื่องจำนวนที่นั่งเพียงพอแก่การไปใช้บริการรองลงมา คือ ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ/อุปกรณ์ดูแลและเป็นระเบียบเรียบร้อย สถานที่ตั้งร้านสะดวกแก่การไปใช้บริการเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้มีความทันสมัยดูมีสนิมที่ดีน้อยที่สุด คือบรรยากาศภายในร้านชวนให้ดื่มกาแฟ มีการตกแต่งร้านหรูหราทันสมัยและมีเอกลักษณ์ อาจเป็นเพราะว่าบริเวณที่ตั้งร้านกาแฟสดในสถานศึกษาอาจจะมีพื้นที่ไม่มาก บ้านหลังเล็กๆจัดตกแต่งร้านให้สวยงามมีบรรยากาศดี แต่มีการให้บริการที่ดี มีโต๊ะเก้าอี้ที่อ่อนนุ่มหน้าร้าน ให้ผู้ใช้บริการสามารถนั่งได้ ทำให้เกิดความสะดวกสบายในการได้รับบริการอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ กิตติสุขภมร (2547) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความ

พึงพอใจต่อการดื่มเครื่องดื่มเนสกาแฟเย็นของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์และ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี มีความพึงพอใจต่อการดื่มเครื่องดื่มเนสกาแฟเย็น ในด้านการ จัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก

ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังในเรื่อง คุณภาพและมาตรฐานการให้บริการของพนักงาน รองลงมา คือ การจัดเครื่องดื่มกาแฟพร้อมของว่างเป็นชุดในราคาพิเศษ จัดโปรโมชั่นแลกซื้อของที่ระลึกในช่วงเทศกาลและมีบัตรสะสมแต้มเพื่อแลกเครื่องดื่มฟรี สื่อโฆษณา/ประชาสัมพันธ์มีความชัดเจนความรวดเร็วในการให้บริการและให้บริการด้วยความถูกต้องแม่นยำและน้อยที่สุด คือความรู้เกี่ยวกับสินค้าและบริการของพนักงานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณีพันธ์ (2551:บทคัดย่อ)ที่ศึกษาพฤติกรรมการเลือกบริโภคกาแฟสดของประชาชนในศูนย์การค้าจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เป็นเครื่องมือสื่อสารทางการตลาดเพื่อบอกกล่าวให้ผู้บริโภครู้สึกถึงคุณค่าและความแตกต่าง รู้จักและก่อให้เกิดพฤติกรรมการซื้อสินค้าหรือให้บริการนั้น

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

เพศ มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดมีความต้องการบริโภคที่เหมือนกันและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ วิจัยเกรียงไกร รอยวิรัตน์ (2548. บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการร้านสตาร์บัคส์สาขาพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนครั้งที่มาใช้บริการมีความพึงพอใจต่อการใช้บริการร้าน สตาร์บัคส์ สาขาพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกัน

สถานภาพ มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดของผู้บริโภค ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจเป็นเพราะว่าระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดของผู้บริโภค ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังส่วนใหญ่ไม่น่าจะมีสถานภาพแตกต่าง

กันแต่ทุกคนก็ต้องการปัจจัยที่เหมือนกันและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ต่างกันสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับความต้องการของมนุษย์ (Maslow's Hierarchy of Needed Theory) สอดคล้องตามแนวคิดของมาสโลว์ (สุวรรณวิวัฒน์วงศ์, 2555 : 172 – 173; อ้างอิงใน Maslow, 1943 : 119) ที่ได้กล่าวว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต

อายุ มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศ ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศของผู้บริโภค ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ด้านราคา และด้านการจัดจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการที่มีอายุมาก ส่วนใหญ่ จะเป็นอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ทำให้มีความพึงพอใจที่แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุมาก ส่วนใหญ่ จะเป็นนักเรียน หรือนักศึกษา ที่มีความต้องการในเรื่องของการพิจารณาถึงราคาของอวกาศ รวมถึงสถานที่จัดจำหน่าย ที่ให้บริการความสะดวกสบายในร้านอวกาศต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานกมลรัตน์ โรจน์เรืองรัตน์ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรบริโภคอวกาศตามร้านอวกาศฟรีเมียมบนถนนสีลมของผู้บริโภคกลุ่มวัยทำงาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรบริโภคอวกาศ

ตามร้านอวกาศฟรีเมียมบนถนนสีลมของผู้บริโภคกลุ่มวัยทำงาน

การศึกษา มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศ ในสถานศึกษาเขตลาดกระบังตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน แตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศของผู้บริโภค ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ด้านผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศของผู้บริโภค ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ที่มีการศึกษาที่สูงกว่า ให้ความสำคัญกับการเลือกผลิตภัณฑ์ของภาชนะบรรจุอวกาศ ที่มีคุณภาพที่ดีกว่า มากกว่า ผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศที่มีการศึกษาน้อยกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ George E. Belch & Michael A. Belch (2005) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีเพศที่แตกต่างกันมักจะมีทัศนคติ การรับรู้ และการตัดสินใจในเรื่องการเลือกสินค้าที่บริโภคต่าง ๆ กัน ส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความต้องการในสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน สำหรับบุคคลที่มีการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย นอกจากนี้อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน และรายได้ต่อเดือนของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ

รายได้ต่อเดือน มีความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้ออวกาศ ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดของผู้บริโภคในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา จึงมีรายได้ต่อเดือนที่ไม่ต่างกันมาก ทำให้มีการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฝนทอง ถิ่นพั่งงา และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556 : 551) ศึกษา แรงจูงใจของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านกาแฟเมซอนในบิ๊มน้ำมันปตท. ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ทุกปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือนและทุกพฤติกรรมกรบริโภคกาแฟที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านกาแฟเมซอนในบิ๊มน้ำมันปตท. ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน และส่วนประสมทางการตลาดทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านกาแฟเมซอนในบิ๊มน้ำมันปตท. ในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด ในสถานศึกษาเขตลาดกระบัง ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด จากมากไปน้อย ตามลำดับ คือ (1) ด้านการจัดจำหน่าย (2) ด้านราคา (3) ด้านการส่งเสริมทางการตลาด (4) ด้านผลิตภัณฑ์ และจากผลการวิจัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจในการบริโภคกาแฟสด ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ทำให้รู้สึกว่าการ

ความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า มีความกระตือรือร้นในการเรียน การทำรายงาน เพิ่มมากขึ้น ทำให้เป็นที่ยอมรับของนักศึกษาโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม การวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของผู้บริโภคที่มีอายุ และ การศึกษาที่ ต่างกัน ไม่ว่าจะแก่นักศึกษาที่ศึกษาในระดับต่างกันและมีอายุต่างกัน ทำให้มีความพึงพอใจต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสด แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง ตัดสินใจซื้อรถยนต์มือสองของผู้บริโภคต่อการตัดสินใจ ซื้อรถยนต์มือสอง ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะทุกด้านของปัจจัยส่วนประสมการตลาด ดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอรูปแบบรถยนต์ให้สอดคล้องกับ สถานภาพทางเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของผู้บริโภค ควรมียี่ห้อหลายตรงต่อความต้องการของลูกค้า เช่น ยี่ห้อรถยนต์ประเภทรถยนต์และการส่งเสริมการขายโดยการแถมอุปกรณ์ตกแต่ง การให้ประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ตลอดจนการให้ความสำคัญกับ อุปกรณ์ภายใน ความปลอดภัยในการขับขี่ ความประหยัดน้ำมัน ควรมีการพัฒนาคุณภาพและลักษณะผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และควรมีการปรับแผนการตลาดเพื่อรองรับการเติบโตในอนาคต และให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพและผลิตภัณฑ์และการบริการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด

ด้านราคา ควรคำนึงถึงราคาคู่แข่งชั้นอื่นและราคาที่เหมาะสมกับปริมาณกาแฟต่อแก้วด้วย นอกจากนี้ควรที่จะตั้งราคาให้ใกล้เคียงกับคู่แข่ง เพื่อให้ผู้บริโภครู้สึกว่ากาแฟสดที่ซื้อไปเมื่อเทียบกับราคาแล้วคุ้มค่างบเงินที่จ่ายไป

ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายควรมองหาแหล่งทำเลที่สามารถเข้าออกได้สะดวกควรมีบริการที่จอดรถที่เพียงพอเพื่อรองรับลูกค้าให้มากขึ้นด้วยและควรติดป้ายร้านให้สังเกตเห็นง่ายเพื่อให้ลูกค้าหาร้านได้ง่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องการใช้คู่มือส่งเสริมเพื่อแลกเปลี่ยนคำหรือลดราคา และการแจกของแถมดังนั้นทางผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญมากในเรื่องของส่วนลดหรือของแถม การแลกเปลี่ยนคำตัวอย่างเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไปในอนาคต

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ผลที่ได้จากการศึกษานี้ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดและตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านกาแฟสด ของสถานศึกษา ในเขตอื่นๆ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ที่แตกต่างกันเพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้กำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมกับผู้บริโภคในแต่ละพื้นที่

2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภคซึ่งสามารถนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจและตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านกาแฟสดในครั้งต่อไป

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาข้อมูลในเชิงลึกเช่นมีการสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กัลยวานิชย์.บัญชา. การใช้ SPSS for windows ใน การวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 9.

กรุงเทพมหานคร : ชรรมสาร,2549.

เกตุแก้ว รุ่งลือ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่

ขัดขวางผลการปฏิบัติงาน : กรณีศึกษา

บริษัท อูเอ โน ไลน์ เคมีภัณฑ์อินดัสตรี

(ประเทศไทย) จำกัด /รังสรรค์ ชะนะเกตุ

เกรียงไกรรอยวิรัตน์. การศึกษาความพึงพอใจของ ผู้ใช้บริการร้านสตาร์บัคส์สาขาพลโยธิน

กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา การตลาด

กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ

นคร, 2548.

ชนัญญาศรีลลิตา. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

เลือกใช้บริการร้านกาแฟสดของผู้บริโภคใน

เขตกรุงเทพมหานคร.ภาคนิพนธ์ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร,2551.

ชงชัยสันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.

พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : ประชุม

ช่าง,2546.

ธีรภิตินวรัตน์ณอยุธยา. การตลาดสำหรับบริการ :

แนวความคิดและกลยุทธ์.เชียงใหม่ภาควิชา

การตลาดคณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2545.

นราศรี ไวนิชกุล,และ ชุศักดิ์ อุคมศรี. ระเบียบวิธี

- วิจัยธุรกิจ(พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(2538)
- บุญชมศรีสะอาด. **การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็กผู้ทรง
ลิขสิทธิ์, 2541.
- เบนจามาสมบัณฑิตนิมิตสกุล. **ปัจจัยที่มีผลต่อการ
บริโภคนโยบายร้านสตาร์บัคส์. ภาคนิพนธ์
ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
การตลาด (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
กรุงเทพมหานครมหาวิทาลัยราม
รามคำแหง, 2546.**
- ปริญญาถิษิตานนท์. **จิตวิทยาและพฤติกรรมกร
บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพมหานคร :
หจก. เจริญบุญการพิมพ์(1998), 2544.
- พวงรัตน์ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์
และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.**
กรุงเทพมหานครจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
, 2540.
- วินัย จิตต์ปรุง. **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการ
ให้บริการของสถานีตำรวจ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี /วินัย
จิตต์ปรุง, 2541**
- ศิริวรรณเสวีรัตน์และคณะ. **การบริหารการตลาดยุค
ใหม่. กรุงเทพมหานคร : ชีระฟิล์ม และ
ไซเท็กซ์, 2546.**
- สมเกียรติเป็งโต. **การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าที่
มีต่อสวนประสมการตลาดบริการของ
ร้านกาแฟในวารีในอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.**
- สิทธิ ชีระสรณ์. **การสื่อสารทางการตลาด / สิทธิ ชีระ
สรณ์กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551**
- องอาจ ปทะวาณิช. **การผลิตและการจำหน่ายไม้อัด
แผ่นเรียบของไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2519.**
- Cohen, L., and Manion, L. **Research Method in
Education. 3rd. ED. London :
Routledge, 1989.**
- Scott, Myers M. **Every Employer a Manager : More
Meaningful work Through Job
Environment. New York : McGraw-Hill,
1970.**

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค
ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
Marketing Mix Factors Affecting the Decision to buy ECO CAR of
Consumers in Ladkrabang, Bangkok

อมฤต สุขสายออ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลลภ นิมนานนท์

^{1,2}บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (2) ด้านราคา (3) ด้านการจัดจำหน่าย (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด (5) ด้านพนักงานให้บริการ (6) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (7) ด้านกระบวนการให้บริการ และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตลอดจนเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มาตรฐาน ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และทดสอบค่า (F-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับดังนี้ (1) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (2) ด้านกระบวนการให้บริการ (3) ด้านพนักงานให้บริการ (4) ด้านผลิตภัณฑ์ (5) ด้านราคา (6) การส่งเสริมการตลาด (7) ด้านการจัดจำหน่าย

2. ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ อายุ และอาชีพ ต่างกันมีมีปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ การศึกษาต่างกันมีปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมการตลาดและด้านรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีผลกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบ้ง กรุงเทพมหานคร ในด้านราคา และด้านพนักงานให้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยส่วนประสมการตลาด, การตัดสินใจ, รถยนต์อีโคคาร์

Abstract

The objective of this study was to study marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok. In term of 7 items: (1) Product, (2) Price (3) Place (4) Promotion (5) People (6) Physical (7) Processes. And then, to compare marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok by sex, age, education, occupation, income, the samples used in this study is the consumers of 385 peoples. The instrument used in this research was a five-level scale questionnaire with the reliability of 0.88. The data were then analyzed in terms of mean, standard deviation, t-test, and F-test, and One-Way Analysis of Variance.

The results showed that

1. Marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok. Overall level in all aspects: (1) Physical (2) Processes (3) People (4) Product (5) Price (6) Promotion (7) Place.

2. Marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok. The different was also found that gender, age and occupation of marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok were not significantly different. While, studying has a different marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok in the promotion, and also the revenue per month has a different marketing mix factors affecting the decision to buy ECO CAR of consumers in Ladkrabang, Bangkok in the price and the service staff was difference is significant at the 0.05 level.

KEY WORD: Marketing mix factors, decision, ECO CAR

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมา

อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สามารถทำรายได้จากการส่งออกปีละหลายแสนล้านบาทรวมทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพ

ในการพัฒนาให้สามารถแข่งขันกับประเทศชั้นนำอื่น ๆ ของโลก ภายใต้การเพิ่มสูงขึ้นของราคาน้ำมันในตลาด ซึ่งส่งผลกระทบต่อ

ประชาชนผู้บริโภค ดังนั้นผู้บริโภคบางส่วนจึงพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถให้สอดคล้องกับภาวะน้ำมันแพงในการเปลี่ยนไปใช้

พลังงานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าและสามารถนำมาทดแทนการใช้และการนำเข้าน้ำมันในประเทศได้เช่น ไบโอดีเซล แก๊สโซฮอล์) ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์ และ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ดังเช่นด้านผู้ประกอบการแต่ละรายมีการแข่งขันที่จะพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในการ ผลิตรถยนต์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอยู่เสมอ ทำให้ยอดขายรถยนต์นั่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และยังมีคาดการณ์ว่าจะมีปริมาณการใช้รถยนต์เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ในอนาคต (นิตา คิชฐ์บุญชู, 2552)

จากที่กล่าวไปข้างต้น สถานการณ์การแข่งขันในตลาดรถยนต์มีสถานะการแข่งขันสูงจึงทำให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายรถยนต์พยายามผลิต พัฒนา และปรับเปลี่ยนรูปแบบรถยนต์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต และ สนองความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด โดยเน้นถึงความสะดวกสบาย ความสวยงาม ความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมีประโยชน์ในการใช้ งานที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคและ สอดรับกับสภาพเศรษฐกิจ ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ทำให้แต่ละบริษัทรถยนต์ทำการผลิตรถยนต์ รุ่นใหม่ออกมาแข่งขันกันมากมายหลากหลายประเภท ซึ่งรถยนต์ประเภทประหยัดพลังงาน อย่างรถอีโคคาร์เป็นรถยนต์อีกประเภทหนึ่งที่ถูกพัฒนาและดัดแปลงคุณลักษณะของรถยนต์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้อง กับนโยบายของรัฐบาลที่เล็งเห็นความเป็นไปได้ของ ราคาน้ำมันที่จะสูงขึ้นตามลำดับและประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและสังคมมากขึ้นจึงคิดที่จะส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เจริญเติบโตจากคุณสมบัติเบื้องต้นทำให้มีผู้บริโภคหันมาสนใจรถยนต์ประเภทนี้มากขึ้น ส่งผลให้มีอัตราการจัดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งในช่วงปีที่ผ่านมาส่วนแบ่ง

การตลาดรถยนต์ประหยัดพลังงานประเภทอีโคคาร์ (Eco Car) มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยส่วน ประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคใน เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร เพราะเป็นรถยนต์ขนาดเล็กที่ ได้รับการออกแบบเพื่อใช้สำหรับการเดินทางในชีวิตประจำวัน ได้อย่างสะดวกโดยเฉพาะการเดินทางในเมือง เป็นรถยนต์ที่ให้ความคล่องตัวสูง ประหยัดพลังงานด้วยขนาดของเครื่องยนต์ที่มีขนาดเล็กถึง มีอัตราการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงต่ำกว่ารถทั่วไป และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ภายนอกต่ำ แต่ยังคงเป็นรถที่มีมาตรฐานความปลอดภัยสูงมีประสิทธิภาพ และ สมรรถนะในการขับขี่ได้ในสภาพปกติเทียบเท่ารถยนต์ทั่วไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ กับปัจจัยส่วนประสมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ข้อมูลประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ ระดับ การศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด แตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 ผู้ประกอบการสามารถนำผลการศึกษางานวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและวางแผนกลยุทธ์ในด้านต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

1.4.2 ให้ผู้บริโภคได้รับความรู้และทราบว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ควรนำมาพิจารณาการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์

1.4.3 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์ ที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงงานด้านการผลิตรถยนต์ อีโคคาร์ เพื่อที่จะได้ผลิตได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และบุคคลทั่วไปเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาข้อมูลทางด้านรถยนต์

1.5 กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1. เพศ	ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่
2. อายุ	มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์
3. ระดับการศึกษา	อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
4. อาชีพ	1. ด้านผลิตภัณฑ์
5. รายได้ต่อเดือน	2. ด้านราคา
	3. ด้านการจัดจำหน่าย
	4. ด้านส่งเสริมการตลาด
	5. ด้านพนักงานผู้ให้บริการ
	6. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
	7. ด้านกระบวนการให้บริการ

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มประชากรที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ในเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ในกรุงเทพมหานครเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G Cochran (อ้างอิงถึง: นราศรี วัฒนชุกุล และชูศักดิ์อุดมศรี, 2538: 104) โดยการคำนวณประชากรใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Rating Scale 5 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้นำประมวลเป็นกรอบแนวคิดหลังจากได้ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของเครื่องมือโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา
4. สร้างเครื่องมือการวิจัยตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา (Content) โดยใช้เทคนิค IOC
6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงตรง หรือ ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha งานวิจัยในครั้งนี้ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.88

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในเขตลาดกระบัง

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบ 385 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ในการหาค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบสมมติฐานได้แก่ใช้ค่าทดสอบที (t-test Independent) และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One- way ANOVA)

3. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สรุปผลดังนี้

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล

การศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000 -20,000 บาท

3.2 ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่ายด้านส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงานผู้ให้บริการ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านกระบวนการให้บริการ พบว่าปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจ ทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ รองลงมาคือ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการจัดจำหน่าย

3.3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เพศ อายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดจำหน่ายแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง

กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านราคาแตกต่างกัน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการมีรถยนต์ส่วนบุคคลเพื่อการพาหนะของแต่ละบุคคล มักจะมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในเรื่องของการบำรุงรักษารวมถึงการที่ต้องเติมน้ำมัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ยิ่งราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลต้องหันมาใส่ใจในการหาวิธีเพื่อจะประหยัดเงินในส่วนนี้กันมากขึ้น ซึ่งรถยนต์อีโคคาร์เป็นรถที่ประหยัดน้ำมัน มีความคล่องตัวสูงในการขับขี่ในเมือง เนื่องจากกะทัดรัด หาง่ายจอดได้ง่าย ค่าซ่อมบำรุงต่ำ และสร้างมลพิษสู่แวดลอมน้อย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ แครีธา กูพัฒนา (2551) เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์ โตโยต้า นิว วีเอสของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้บริโภคยังมีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ในระดับมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุณัฐ ทิพย์คุณอก (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งขนาดใหญ่ของลูกค้านในจังหวัด นครราชสีมา สรุปได้ว่า ลูกค้าที่มีเพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้อ

รถยนต์ และอัจฉรา อินทรีวงศ์ (2553) ที่ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อรถยนต์นิสสันมาร์ช ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยยังพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมที่มีผลต่อความต้องการซื้อรถยนต์ นิสสัน มาร์ชที่แตกต่างกัน

การศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในเขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง มีแนวโน้ม ที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่า เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้สูงกว่าผู้มีการศึกษาค่ำจึงมีแนวโน้มที่จะบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพมากกว่า ยังมีการส่งเสริมการตลาด ทำให้เกิดความแตกต่างในการพิจารณา เป็นเหตุจูงใจให้มีการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสิย์ รุ่งจำกัด (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์อีโคคาร์ โตโยต้า ยาริส ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการศึกษาของตนเองที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์โตโยต้า ยาริส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นิตา ดิษฐ์บุญเชษฐ(2553)เป็น การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในกรุงเทพมหานครพบว่า อายุ มีระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภค ในเขตตลาดกระบี่

กรุงเทพมหานคร ด้านราคา และ ด้านพนักงาน ให้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีรายได้สูง มีความต้องการซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ในราคาที่สูงกว่า และซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ด้วยเงินสดมากกว่าผู้ที่รายได้ต่ำที่ซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ ในราคาที่ย่ำกว่า และซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ด้วยวิธีการผ่อนชำระ เนื่องจากรายได้จะมีผลต่ออำนาจการซื้อคนที่มียาได้ต่ำ จะมุ่งซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ และมีความไวต่อราคามาก ส่วนคนที่มียาได้สูงจะมุ่งซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดีและราคาสูง โดยเน้น ที่ภาพพจน์ตราสินค้าเป็นหลัก ซึ่งเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวีณา สุริยประภากร(2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ไอโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะทุกด้านของปัจจัยส่วนประสมการตลาด ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการใช้น้ำมันไปใช้พลังงานทางเลือกให้มากขึ้น และส่งเสริมให้บริษัทผู้ประกอบการรถยนต์มีการบริการ การติดตั้งเพื่อคัดแปลงระบบก่อนเสมอ ซึ่งจัดเป็นการเพิ่มมูลค่า (Value added) ให้กับผลิตภัณฑ์ได้อีกด้วย

2. ด้านราคา ควรให้ความสำคัญกับเรื่องระยะเวลาในการผ่อนชำระ ผ่อนชำระได้นาน อัตรา

ดอกเบี้ยต่ำ ราคาค่ารถยนต์ รวมถึงราคาตัวรถ เพื่อให้ผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อต่ำสามารถตัดสินใจซื้อได้ง่ายขึ้น

3. ด้านการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการมีศูนย์บริการหลังการขายที่ดี และให้บริการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความศรัทธาเชื่อถือ เกิดความจงรักภักดีในแบรนด์ เกิดความพึงพอใจ ประทับใจสูงสุดและกลับมาใช้บริการอย่างต่อเนื่องและตลอดไป

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด จากผลการศึกษาจะพบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในเรื่องการมีของสมนาคุณเพิ่มเติม เช่น ประกันภัยรถยนต์, บัตรสมนาคุณ เป็นต้น

5. ด้านพนักงานผู้ให้บริการ จากผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านพนักงานผู้ให้บริการในเรื่องพนักงานขายให้ข้อมูลเกี่ยวกับรถยนต์อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการจึงควรมีการอบรมพนักงานผู้ให้บริการให้มีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของบริษัท

6. ด้านลักษณะทางกายภาพ จากผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในเรื่องการตกแต่งโชว์รูม/ศูนย์บริการและความเหมาะสมในการรองรับการให้บริการแก่ลูกค้า

7. ด้านกระบวนการให้บริการ ทางผู้ประกอบการควรมีการจัดรูปแบบการให้บริการอย่างมีระบบ โดยกระบวนการให้บริการต้องเป็นไปตามระบบขั้นตอน และมีการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไปในอนาคต

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร เพื่อทำการ

เปรียบเทียบให้ทราบถึงข้อมูลที่หลากหลายของประชากรในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาใช้กำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างเหมาะสมกับผู้บริโภคในแต่ละพื้นที่

2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจ ความคาดหวัง ปัญหา และความต้องการของลูกค้าหลังจากซื้อรถอีโคคาร์ ด้วย เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น

6. บรรณานุกรม

ฐปณัฐ ทิพย์คุณอก. *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งขนาดใหญ่ของลูกค้าในจังหวัดนครราชสีมา*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2548.

นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

นิตา ดิษฐ์บุญเจริญ. *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อรถยนต์อีโคคาร์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์, ศุภร เสรีรัตน์ และองอาจ ปทะวานิช. *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา. 2546.

แคร์รียา ภูพัฒน์. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์โตโยต้า นีวอของ ผู้บริ*

โภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

สุวีณา สุริยประภากร. *ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อรถอีโคคาร์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2551.

โกสีย์ รุ่งจำกัด. *พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์โตโยต้า ยาริสของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

อัจฉรา อินทรีย์วงศ์. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อรถยนต์นิสสัน มาร์ชของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บข.ม. (การตลาด). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2553.

Kotler, Philip. *Marketing Management : Analysis, Planning, Implement, and Control*. 9th ed., Prentice-Hall, Inc., 1997.

ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

PARENTS' OPINIONS ABOUT CREATING SCHOOL-COMMUNITY RELATIONSHIP OF
SCHOOL UNDERSECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 6

สรายุ รักเจียม¹ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย²

^{1,2}คณะบัณฑิตวิทยาลัย การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ใน 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน ด้านการให้บริการชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ด้านการได้รับความสนับสนุนจากชุมชน และด้านการประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้ปกครองในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 การวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จำนวน 269 คน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกนั้นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของผู้ปกครอง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ABSTRACT:

The purposes of this research were (1) to study parents' opinions about creating school-community relationship of school under the secondary educational service area office 6 in 6 aspects consisting of planning, creating and disseminating school achievements, school service to community, school participation in community development, community support, and evaluation of outcomes of school-community program (2) to compare parents' opinions about creating school-community relationship of school under the secondary educational service area office 6 classified by gender, age, education level and career (3) to gather suggestions of parents about creating school-community relationship of school under the secondary educational service area office 6. The sample consisted of 269 parents of Ratwinituvarnabhumi school students. The research instrument was 5 point scale rating questionnaire with the reliability of .95. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results were as follows:

1. Parents' opinions about creating school-community relationship of school under the secondary educational service area office 6 as a whole were at moderate level when considered in each aspects it was found that creating and disseminating school achievements was at a high level and others aspects were at moderate level.

2. The results of comparing parents' opinions about creating school-community relationship of school under the secondary educational service area office 6 classified by gender, age, education level and career were found that parents with different gender, age, education level, and career had no significantly different which did not confirm to the hypothesis.

KEYWORDS: PARENTS' OPINIONS, CREATING SCHOOL - COMMUNITY RELATIONSHIP

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 สนับสนุนให้ประชากรมีการศึกษามีความรู้ความสามารถสูงขึ้น โดยให้ประชากรไทยได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งทำให้ปวงชนชาวไทยมีโอกาสได้รับการศึกษา (All for Education) และเป็นการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) โดยยึดหลักบริหารจัดการ ซึ่งหมายถึง การถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบในการตัดสินใจทางการบริหาร การศึกษาจากส่วนกลางไปสู่ส่วนล่างหรือระดับปฏิบัติการ ได้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานและสถานศึกษา ตามนัยมาตรา 39 ได้

กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารงาน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ไปยังสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรงตามนัยมาตรา 40 กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา จากการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปให้โรงเรียนที่ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียน มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบคล่องตัวในการบริหารและจัดการบริหารโรงเรียน โดยให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีส่วนร่วมตัดสินใจรับผิดชอบ วางแผน ติดตามผล พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ตามแนวทางการกระจายอำนาจ การบริหารและจัดการการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การ

บริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 โดยการเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา ยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวาง และทั่วถึง คำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา

ทุกระดับ เสริมสร้าง ความตระหนักในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิธีประชาธิปไตย พัฒนาคนใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา การจัดการศึกษานเน้นการกระจายอำนาจ ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนเพื่อให้การศึกษาสร้างคนและสร้างความรู้สู่สังคมคุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 : 14)

การศึกษามีความสำคัญกับการดำรงชีวิตของผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ และเพื่อให้การศึกษาของชุมชนมีความเจริญมากยิ่งขึ้น การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อการพัฒนาของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน เพราะ โรงเรียนจะเข้มแข็งได้ต้องมาจากความช่วยเหลือของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นด้านอาคารสถานที่ หรือ ด้านการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กำลังใช้ในปัจจุบันที่ให้มีกิจกรรม ทรัพยากร เพื่อการศึกษาตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้านรวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 : 14) สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งสถานศึกษาที่อยู่ในชนบท การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษา กับชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยในการดำเนินงานของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การละเลยไม่เห็นความสำคัญของชุมชน จึงเป็นการมองข้ามทรัพยากรที่จะอำนวยความสะดวก การดำเนินงานของสถานศึกษาได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นงานที่ยาก และสำคัญยิ่ง งานหนึ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องปฏิบัติให้สำเร็จ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักการและบทบาทของโรงเรียนกับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร (สมยศ ยิ่งยงเมธี, 2550 : 3)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ซึ่งผลวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้สอดคล้องกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ปกครองให้มากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียนและชุมชน มีการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาชุมชนของตนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ใน 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติ

ประวัติของโรงเรียน ด้านการให้บริการชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ด้านการได้รับความสนับสนุนจากชุมชน และด้านการประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ

2.3 เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6

3. วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้มาจากประชากรที่ใช้เกณฑ์กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากนักเรียน แล้วใช้ผู้ปกครองของนักเรียนที่สุ่มได้มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 32 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 48 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 46 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 51 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 57 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 269 คน

แบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30

คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .95

4. สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง จำนวน 269 คน จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 57.62 จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 55.76 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 68.40 จำแนกตามอาชีพ ส่วนใหญ่อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 38.66

ความคิดเห็นของผู้ปกครองความเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านเห็นว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดด้วย รองลงมาคือ ด้านการประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ($\bar{X} = 3.49$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการให้บริการชุมชน ($\bar{X} = 3.34$)

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ มีดังนี้ การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม

และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 อภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นอาจเพราะว่า โรงเรียนได้มีการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอยู่บ่อยครั้ง ผู้ปกครองจึงเห็นว่า การสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียนเป็นวิธีการของโรงเรียนที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้มีความรู้ความเข้าใจและสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อให้โรงเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โรงเรียนควรจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์เผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนให้แก่ชุมชน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บริตติงแฮม (Brittingham, 1988 : 1406) ที่ศึกษาเรื่องลักษณะของการมีส่วนร่วมของโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนที่ประสบผลสำเร็จ พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติ

ประวัติของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด คือ ด้านการให้บริการชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดบริการห้องสมุดชุมชน วิทยุ หนังสือพิมพ์ ให้แก่ชุมชน จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่ชุมชน จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

ผลวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรีน (Green, 1994 : 3758) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการวางแผนที่จะนำอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ

ภายในโรงเรียนมาให้บริการแก่ชุมชนในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น

การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 เป็นรายด้านจำแนกตามตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมกันในสังคมตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็น

เพศชายหรือเพศหญิง จึงให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน และต้องการที่จะสนับสนุน ส่งเสริม และมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานูวัฒน์ สุดสาคร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอคลองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอคลองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองในแต่ละช่วงอายุมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน มีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อีกทั้งผู้ปกครองส่วนใหญ่อาศัยในชุมชนที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชา ภูธร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางพัฒนางานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน

กับชุมชนของโรงเรียนวัดท่าช้าง พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดท่าช้าง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า

“ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน”

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองทุกคนให้ความสำคัญกับโรงเรียน ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้และประสบการณ์ชีวิตแก่นักเรียนและคนในชุมชน ดังนั้นผู้ปกครองไม่ ว่ามีการศึกษาในระดับใด ย่อมอยากที่จะให้ลูกได้รับการศึกษาที่ดีและเหมาะสม มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และอยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครองจึงเห็นความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพจน์ ศรีนารายณ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพด้านวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า

“ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 แตกต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษา และมีความสามารถในการสนับสนุนการศึกษาให้แก่บุตรหลาน ผู้ปกครองในแต่ละอาชีพ จึงให้ความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมาก เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพจน์ อ้นถาวร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลต่อ

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนของโรงเรียนวัดหนองแซ่แวน สังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนของโรงเรียนวัดหนองแซ่แวน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ในด้านที่มีความถี่สูงสุด มีดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาชุมชน ผู้ปกครองเสนอแนะว่า โรงเรียนและชุมชนควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น และต้องการให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน

การดำเนินงานของโรงเรียน เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ สอดคล้องกับ

เฮฟเฟอร์แมน (Hefferman, 1992 : 1341-1342) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นกุญแจสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

2) ด้านการให้บริการชุมชน

ผู้ปกครองเสนอแนะว่า ควรวางแผนและประชาสัมพันธ์การให้บริการชุมชนร่วมกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนการให้บริการชุมชนเพราะเล็งเห็นถึงศักยภาพของโรงเรียนในการให้บริการชุมชน ด้านสถานที่ เช่น ห้องประชุม สนามกีฬา และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ สอดคล้องกับกรีน (Green, 1994 : 3758) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการวางแผนที่จะนำอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในโรงเรียนมาให้บริการแก่ชุมชนในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น

6. เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.

แนวทางการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2550.

ชานูวัฒน์ สุดสาคร. “การสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง

โรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอคลองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด.”
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,

มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.

สมยศ ยิ่งยงเมธี. “บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ตาก เขต 2.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2550.

สุพจน์ ศรีนารายณ์. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดสมุทรสาคร.”
วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2548.

สุรพล อ้นถาวร. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนวัดหนองแซ่แวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2.”
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.

Brittingham, Kenneth Vernon. “The Characterization of Successful School Family and Community Partnerships”. *Dissertation Abstracts International*. 59 (November 1998) : 1406.

Green, S.R. The Community – School Nexus:

The Challenge of Planning
Sustainable School Facilities.
Dissertation Abstract International.
32 (1997) : 510.

Hefferman, A.N. Perception of Involvement of
Parents of Parents and
Community Members on Shared
Decision Making Cabinets.
Dissertation
Abstract International, 53 (1992) :
1341-1342.

Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. Determining
Sample Size for Research Activity.
Educational and Psychological
Measurement, 30 (1970), 607 – 609.

พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของพนักงานบริษัท Behavior using social media of company employee

ชนิตา เอี่ยมสะอาด ธาราดามะยัง

สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

E-mail : aemmany1980@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประชากรเป้าหมายคือ พนักงานบริษัท ดิจิทัลเร็นท์เออร์ จำกัด จำนวนทั้งสิ้น 321 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และใช้สถิติ Chi-Square t-Test ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีประสบการณ์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 1-2 ปี ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook อุปกรณ์ที่ใช้เป็น Smartphone มีการเปิดบริการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ไว้ตลอดทั้งวัน นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์คือทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น ช่วยเป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้และข่าวสารต่างๆ ได้ ช่วยในการค้นหาสินค้าและบริการที่ต้องการได้ เป็นแหล่งที่แสดงความคิดเห็น แต่ทำให้ความตั้งใจในการทำงานลดน้อยลงและเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารบางอย่างไม่เหมาะสม

คำสำคัญ : พฤติกรรม, โซเชียลมีเดีย

ABSTRACT :

The purpose of this research is to study the use of Behavior and comments on the social network (Social. Media). Data was collected by questionnaire, population is company employees amount 321 people, use percentage, average and standard deviation in the analysis and use statistics and Chi-Square t-Test to test the hypothesis that the significant 0.05. Research results: Company employee in the use of social network 1-2 years, use the online social Facebook network on Smartphone. Social networking service throughout the day. Sex different behavior social network different. Significantly, 0.05 Study of comment about result from use social media makes commutation is high convenience, help is create knowledge and massage, help research goods and service, is comment of location, but intention Decrease of work and some inappropriate the dissemination of information

KEYWORDS : Behavior, social media

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าและการเติบโตด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) และเทคโนโลยีการสื่อสาร ส่งผลให้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) เข้ามามีอิทธิพลอย่างรวดเร็ว และได้เปลี่ยนวิถีทางการดำเนินชีวิต การดำเนินธุรกิจและการสื่อสารของคนในสังคมไปอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสื่อสารจากยุคการสื่อสารแบบดั้งเดิมที่พูดคุยสนทนาแบบเห็นหน้าพบเจอตัวกัน หรือการเขียนส่งจดหมายทางไปรษณีย์ เป็นการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในยุคดิจิทัลแห่งโลกเสมือนจริง (Virtual World) ก่อให้เกิดยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ของการเชื่อมต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลในโลกอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างชุมชนออนไลน์ ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถที่จะแลกเปลี่ยนแบ่งปันข้อมูล ตามประโยชน์ กิจกรรม หรือความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน งานวิจัยด้านเทคโนโลยีการสื่อสารบ่งชี้ว่า สื่อหรือเครื่องมือสื่อสารที่ได้รับความนิยมในแต่ละช่วงเวลาจะมีอิทธิพลต่อความคิดของคน

เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ได้กลายเป็นปรากฏการณ์การเชื่อมต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลในโลกอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์เติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องก่อให้เกิดวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์หลายประเภท โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างชุมชนออนไลน์ซึ่งทำให้ผู้คนสามารถที่จะแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูลตามประโยชน์ กิจกรรม หรือความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้เบื้องต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับผลที่ได้จาก

การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของพนักงานบริษัท ดิจิทัลรีเนอเวชัน จำกัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยผู้วิจัยจะมุ่งเน้นการศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของพนักงาน ใน 6 ด้านได้แก่ ด้านสังคม ด้านการแสดงออกถึงตัวตน ด้านเวลา ด้านผลกระทบต่อสังคม ด้านความบันเทิง และด้านธุรกิจ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของพนักงานบริษัทดิจิทัลรีเนอเวชัน จำกัด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

สมมติฐาน

1. เพศ แตกต่างกัน มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจต่างๆ ในการวางแผนพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารทางเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางธุรกิจ กับ การปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรจำนวนทั้งสิ้น

เท่ากับ 321 คน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วผู้วิจัยจะใช้ค่าสถิติพื้นฐานและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า T- test

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน คำร้อยละของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	112	34.89
หญิง	209	65.11
2. อายุ		
20 - 25 ปี	241	75.08
25 - 30 ปี	64	19.94
30 - 35ปี	10	3.11
35 ปีขึ้นไป	6	1.87
3.สถานภาพ		
โสด	289	90.03
สมรส	29	9.03
หม้าย	3	0.94
หย่าร้าง	-	-
รวม	321	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านเพศ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 209 คิดเป็นร้อยละ 65.11 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ

20-25 ปี จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 75.08 ด้านสถานภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในสถานโสด จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 90.03 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม

ออนไลน์

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละเกี่ยวกับพฤติกรรม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสิทธิภาพการใช้ Social media		
น้อยกว่า 6 เดือน	13	4.10
6 เดือน - 1 ปี	19	5.92
1 - 2 ปี	122	38.01
2 - 3 ปี	89	27.23
3 - 4 ปี	52	16.21
4 ปีขึ้นไป	26	8.11
2. Social Media ที่ท่านใช้บ่อยที่สุด		
Facebook	286	89.10
LINE	33	10.28
YouTube	2	0.62
3. อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับ Social Media มากที่สุด		
Smartphone	197	61.37
Laptop/ Notebook	94	29.28
PC/MACipad/Tablet	30	9.35
4. ความถี่ในการใช้ (Social Media)		
1 - 2 ครั้ง	35	10.90
3 - 4 ครั้ง	61	19.00
5 - 6 ครั้ง	26	8.11
6 - 7 ครั้ง	22	6.85
เปิดตลอดทั้งวัน	177	55.14
5. ช่วงเวลาที่ท่านใช้ (Social Media) บ่อยที่สุด		
6 โมงเช้า - 9 โมงเช้า	6	1.87
9 โมงเช้า - เที่ยงวัน	10	3.12
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเวลาพักกลางวัน	10	3.12
บ่ายโมง - บ่าย3 โมง	6	1.87
เปิดตลอดทั้งวัน	16	4.98
4 โมงเย็น - 6 โมงเย็น	132	41.12

4 รุ่น - เทียงคิน	103	32.09
เทียงคินเป็นคินไป	38	11.84
6. ระยะเวลาในการใช้ (Social Media) ต่อวัน		
น้อยกว่า 30 นาที	13	4.05
30 นาที - 1 ชม.	19	5.92
1 - 2 ชม.	39	12.15
2 - 3 ชม.	51	15.89
3 - 4 ชม.	61	19.00
4 - 5 ชม.	83	25.86
มากกว่า 5 ชม.	55	17.13
7. วัตถุประสงค์ในการใช้ (Social Media)		
โพสต์ข้อความ/รูปภาพ	97	30.21
เช็คคิน	23	7.17
เล่นเกมส์	62	19.31
ติดตามและคุยกับเพื่อน / ข่าวสาร/งาน	75	23.37
ประชาสัมพันธ์สินค้า/ บริการ/บริษัท	5	1.55
ซื้อสินค้าออนไลน์	59	18.39
รวม	321	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านประสบการณ์ในการใช้ Social Media จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 38.01 ด้านการใช้งาน Social Media ที่บ่อยที่สุดคือ Facebook จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 89.10 ด้านอุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับ Social Media คือ Smartphone จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 61.37 ด้านความถี่ในการใช้งานต่อวันคือเปิดตลอดทั้งวัน จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 55.14 ด้านช่วงเวลาที่ใช้คือช่วง 4-6 โมงเย็น จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.12 ด้านระยะเวลาในการใช้อยู่ที่ 4-5 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86 ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ Social Media คือการโพสต์ข้อความและรูปภาพ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 30.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายออนไลน์

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	S.D	การแปลผล
ด้านสังคม			
1. ช่วยให้การติดต่อสื่อสารได้สะดวก รวดเร็วขึ้น	4.37	0.76	เห็นด้วย
2. ช่วยให้ทราบข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วขึ้น	3.95	1.05	เห็นด้วย
ด้านการแสดงออกถึงตัวตน			
1. เป็นที่ระบอบอารมณ์/แสดงความคิดเห็น	3.35	1.11	เฉยๆ
2. เป็นสื่อในการนำเสนอรูปภาพ/ผลงานตนเอง	3.06	1.37	เฉยๆ
ด้านเวลา			
1. ทำให้เวลาส่วนตัวท้นน้อยลง	4.46	0.59	เห็นด้วย
2. ทำให้ท้นพูดคุยกับคินอื่นน้อยลง	4.42	0.60	เห็นด้วย
3. ทำให้ความตั้งใจในการทำงานน้อยลง	4.59	0.49	เห็นด้วยที่สุด
ด้านผลกระทบต่อสังคม			
1. เป็นแหล่งเผยแพร่สื่อที่ไม่เหมาะสม	4.49	0.54	เห็นด้วย
2. ก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ง่ายขึ้น	4.42	0.60	เห็นด้วย
ด้านบันเทิง			
1. ช่วยให้ท้นผ่อนคลายจากความเครียด	4.48	0.57	เห็นด้วย
2. เป็นแหล่งให้ความบันเทิง	4.47	0.56	เห็นด้วย
3. ทำให้ท้นมีเพื่อนมากขึ้น	4.38	0.58	เห็นด้วย

4. เป็นแหล่งพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน	4.43	0.57	เห็นด้วย
5. เป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้/ข่าวสารต่างๆ	4.50	0.58	เห็นด้วย
6. แบ่งปันความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ง่าย	4.30	0.70	เห็นด้วย
ด้านธุรกิจ			
1. ช่วยในการค้นหาสินค้าหรือบริการที่ต้องการ	4.57	0.51	เห็นด้วยที่สุด
2. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อ	4.29	0.64	เห็นด้วย
3. มีอิทธิพลทำให้ซื้อสินค้าหรือบริการนั้น	3.64	0.92	เห็นด้วย
4. เป็นช่องทางติดต่อบริษัท	3.63	0.84	เห็นด้วย
5. ช่วยให้ซื้อสินค้าได้ง่ายและสะดวกขึ้น	3.69	1.11	เห็นด้วย
รวม	4.17	0.73	เห็นด้วย

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้ Social Media ของพนักงานบริษัทมีข้อดีคือทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น (4.37) ช่วยเป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้และข่าวสารต่างๆ ได้ (4.50) ช่วยในการค้นหาสินค้าและบริการที่ต้องการได้ (4.57) เป็นที่แสดงความคิดเห็น (3.35) ส่วนด้านข้อเสียคือ ทำให้ความตั้งใจในการทำงานลดน้อยลง (4.59) และเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารบางอย่างไม่เหมาะสม (4.49) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สมมติฐาน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

เพศ	วัตถุประสงค์	N	ร้อยละ	Chi-square	Sig
-----	--------------	---	--------	------------	-----

ชาย	โพสต์ข้อความ/รูปภาพ	47	41.96	15.314	0.002*
	พูดคุยกับเพื่อน	19	16.97		
	เล่นเกมส่,ดูหนัง	44	39.29		
	แช่คิน	1	0.89		
	ชื่อของออนไลน์	1	0.89		
หญิง	โพสต์ข้อความ/รูปภาพ	76	36.36		
	พูดคุยกับเพื่อน	77	36.84		
	เล่นเกมส่,ดูหนัง	50	23.93		
	แช่คิน	4	1.91		
	ชื่อของออนไลน์	2	0.96		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์ในการใช้โซเชียลมีเดียมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.002 แสดงให้เห็นว่าเพศที่แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการใช้โซเชียลมีเดียแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมกาใช้ Social Media ของพนักงานบริษัท ๆ นั้นมาจากเหตุผลหลายประการ เพราะช่วยให้การติดต่อสื่อสารในการทำงานมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น สามารถค้นหาสินค้าและบริการที่ต้องการได้ง่าย เป็นแหล่งหาความรู้เพิ่มเติมได้ทุกที่ที่ต้องการ ประกอบกับเครื่องที่เป็นสมาร์ทโฟนมีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทุกที่และตลอดเวลา ทั้งในการเพิ่มความรู้อ

ความบันเทิง ทำให้พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนไปมีการพึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ ภัทรา เรื่องสวัสดิ์ (2553) ศึกษารูปแบบดำเนินชีวิต พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook มีการเข้าใช้บริการในช่วงเวลา 18.01-22.00 น. มีความถี่ในการเข้าใช้ 7 วันต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการเข้าเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์แต่ละครั้งโดยเฉลี่ย 90 นาทีเปิดเข้าใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์จากที่บ้าน/หอพัก ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์มากที่สุดกิจกรรมที่คนทำงานทำเป็นประจำมากที่สุด 3 อันดับแรกเมื่อเข้าใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์คือสนทนากับเพื่อน อัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ และหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบกลุ่มรักครอบครัว โดยแสดงให้เห็นถึงกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่า คนวัยทำงานที่มีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีช่วงเวลาในการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจด้านต่างๆ ได้เช่น การขายสินค้า เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสนใจกับการซื้อขายผ่านออนไลน์มากขึ้นเพราะมีความสะดวก เร็วเร็ว และเสียเวลาน้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากลักษณะทางประชากรที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพื่อให้งานวิจัยกว้างขวางและสมบูรณ์มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

เอกสารอ้างอิง

- ภัทรา เรื่องสวัสดิ์. 2553. รูปแบบการดำเนินชีวิต และ พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของ คน วัย ทำงาน ใน เขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มูทิตา นนทรี. 2543. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ บริการทางอินเทอร์เน็ตของนิสิต นักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2548. ทักษะคติและพฤติกรรม ของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการใช้ชีวิต เกี่ยวกับเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร: สถาบันรามจิตติ.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค

ชนิตา เอี่ยมสะอาด

สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

E-mail : aemmany1980@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค โดยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ทางสถิติได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ T-test

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.33 ขนาดของครอบครัว มีจำนวน 4-5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 ประเภทของเสื้อผ้ามือสองที่เลือกซื้อเป็นเสื้อผ้าทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 50.00 แหล่งซื้อตลาดนัดรามคำแหง 2 คิดเป็น 35.33 เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้ามือสองเพราะ มีราคาถูกอยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49) และอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, ปัจจัยทางการตลาด

ABSTRACT :

This study factor to buy second garment of consumer – population and sample about 300 at Bangkok. Using questionnaire of tool percentage, average, standard division and T-test.

The findings that 45 percentage with less than bachelor degree of education, 27percentage have company employees of occupation, 30.33 percentage have less than 10,000 of salary, 33.67 percentage have about 4-5 person of size family , 50 percentage is general garment of type second garment, 35.33 percentage at ramcampang 2 market of location , 4.49 percentage with very high are low price of second garment and occupation have decision of buy second garment by significant 0.05

KEYWORDS : Decision, Factor of Marketing

บทนำ

ในปัจจุบันเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะซบเซา เนื่องจากผลกระทบจากทางด้านการเมืองการปกครองจึงมีผลต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้น เมื่อรายได้เท่าเดิมแต่รายจ่ายกลับสูงขึ้นทำให้ไม่มีค่าใช้จ่ายเพียงพอที่จะใช้ในการจับจ่ายใช้สอยสินค้าต่างๆ ในชีวิตประจำวันดังนั้นการเลือกซื้อสินค้ามือสองจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยลดค่าใช้จ่ายของประชาชนลงได้ เนื่องจากสินค้ามือสองเป็นสินค้าที่ราคาถูกถึงแม้สินค้านั้นจะเป็นสินค้าที่ผ่านการใช้งานมาแล้วแต่ก็ยังมีสภาพที่ดี ทำให้ผู้ที่ต้องการลดค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ได้หันมาใช้สินค้ามือสองแทนสินค้านำใหม่หรือสินค้ามือหนึ่งนั่นเองจากที่กล่าวมาในข้างต้นนั้นการเกิดขึ้นของธุรกิจมือสองได้สร้างทางเลือกใหม่ให้แก่ผู้บริโภคมากขึ้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลขณะนี้ จะพบว่ามีการขยายตัวของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีต้นทุนที่ไม่สูงมาก ทำให้มีผู้ประกอบการเริ่มต้นที่ขายเสื้อผ้ามือสองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมักจะเห็นได้ตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ที่จะมีผู้ประกอบการนำเสื้อผ้ามือสอง มาจำหน่าย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคในการเลือกซื้อเสื้อผ้ามือสองของผู้บริโภค

สมมติฐาน

อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกเสื้อผ้ามือสองแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปใช้วางแผนด้านการตลาดเพื่อความเหมาะสมกับผู้บริโภค
2. ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการลงทุนเกี่ยวกับการลงทุนประกอบธุรกิจเสื้อผ้ามือสอง

วิธีดำเนินการวิจัย**ประชากรและตัวอย่าง**

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่ซื้อเสื้อผ้ามือสอง โดยทำการสุ่มจำนวน 300 ราย

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วผู้วิจัยจะใช้ค่าสถิติพื้นฐานและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า F- test

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน คำร้อยละของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ข้อมูล		จำนวน	ร้อยละ
3. เพศ			
	ชาย	57	19.00
	หญิง	243	81.00
4. อายุ			
	ไม่เกิน 25 ปี	97	32.33
	26-30 ปี	92	30.67
	31-35 ปี	56	18.67
	36 ปีขึ้นไป	55	18.33
3.การศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	135	45.00
	ปริญญาตรี	125	41.67
	ปริญญาโท	25	8.33
	ปริญญาเอก	15	5.00
4.อาชีพ			
	ราชการ	69	23.00
	พนักงานบริษัท	81	27.00
	ค้าขาย /ธุรกิจส่วนตัว	73	24.33
	รับจ้าง	77	25.67

ตารางที่ 1 (ต่อ)

5.รายได้			
	ต่ำกว่า 10,000	91	30.33
	10,001-20,000	86	28.67
	20,001-30,000	77	25.67
	30,001-40,000	31	10.33
	40,001 ขึ้นไป	15	5.00
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว			
	1- 3 คน	101	31.00
	4- 5 คน	93	33.67
	6-7 คน	60	20.00
	8 คนขึ้นไป	46	15.33
	รวม	300	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ด้านเพศ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 243 คิดเป็นร้อยละ 81.00

ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ไม่เกิน 25 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.33

ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00

ด้านอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

ด้านรายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33

ด้านขนาดของครอบครัว ส่วนใหญ่ มีจำนวน 4-5 คน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรซื้อเสื้อผ้ามือสอง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละเกี่ยวกับพฤติกรรมกรซื้อเสื้อผ้ามือสอง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทของเสื้อผ้ามือสองที่เลือกซื้อ		
เสื้อผ้าใส่ทำงาน	52	17.33
เสื้อผ้าใส่ทั่วไป	150	50.00
เสื้อผ้าใส่สำหรับบางโอกาส	98	32.66
2. ความถี่ในการซื้อสินค้า		
ทุกวัน	18	6.00
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	73	24.33
สัปดาห์ละ 3-5 ครั้ง	54	18.00
เดือนละ 1-2 ครั้ง	67	22.33
เดือนละ 2-3 ครั้ง	88	29.34
3. ราคา/จำนวนเงินในแต่ละครั้ง		
ต่ำกว่า 100 บาท	74	24.67
101 -300 บาท	89	29.67
301-500 บาท	86	28.67
501 บาท ขึ้นไป	51	17.00
4. แหล่งในการซื้อ		
ตลาดนัดรวมคำแหง 2	106	35.33
ตลาดนัดรถไฟ	97	32.33
ตลาดนัดใกล้บ้าน	64	21.33
อินเทอร์เน็ต	33	11.00
5. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการซื้อ		
ตัวเอง	190	63.33
ครอบครัว	30	10.00
คนขาย	50	16.67
เพื่อน	30	10.00
6. ทราบแหล่งเสื้อผ้ามือสองจาก		
เพื่อน	108	36.00
หนังสือพิมพ์	11	3.67
ครอบครัว/ญาติ	93	31.00
ป้ายโฆษณา/ใบปลิว	27	9.00
วิทยุ	61	20.33

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
7. เหตุผลในการซื้อ		
ราคาถูก	95	31.67
เกิดความชอบ	50	16.67
ตามบุคคลที่ชื่นชอบ	25	8.33
ตามแฟชั่น	42	9.09
สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	20	6.67
ใช้ในการทำงาน	95	31.67
เพื่อการสะสม	10	3.33
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านประเภทของเสื้อผ้ามือสองที่เลือกซื้อ

ประเภทเสื้อผ้าทั่วไป จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ด้านความถี่ในการซื้อ เดือนละ 2-3 ครั้ง

จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34

ด้านราคา/จำนวนเงินในการซื้อแต่ละครั้ง

จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67

ด้านแหล่งในการซื้อสินค้า ตลาดนัด

รวมคำแหง 2 จำนวน 106 คน คิดเป็น 35.33

ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการซื้อ จำนวน

190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33

ด้านการทราบแหล่งเสื้อผ้ามือสองจากเพื่อน

จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00

ด้านเหตุผลในการซื้อเพราะราคาถูก

จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 31.67

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเสื้อผ้ามือสอง ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้ามือสอง

ลำดับ	เหตุผล	ค่าเฉลี่ย	S.D	การแปลผล
1	ด้านคุณภาพ	2.86	0.84	ปานกลาง
2	มีหลากหลายรูปแบบ	3.70	0.93	มาก
3	ความสะดวก	3.14	1.10	ปานกลาง
4	ราคาถูก	4.49	0.76	มากที่สุด
5	ราคาเหมาะสมกับสินค้า	3.91	0.94	มาก
6	ต่อรองราคาได้	3.62	1.12	มาก
7	ทำเลที่ตั้งง่ายต่อการซื้อ	3.08	0.77	ปานกลาง
9	สถานที่เหมาะสมต่อการซื้อ	3.44	1.03	มาก
10	การโฆษณาร้าน	3.33	1.14	มาก
11	การจัดโปรโมชั่น	3.79	1.03	มาก
12	มีส่วนลดราคา	3.76	0.98	มาก
13	รูปแบบการขาย	2.72	1.04	ปานกลาง
14	มีมาตรฐานการให้บริการ	3.00	1.05	ปานกลาง
15	การให้ข้อมูลสินค้า	3.98	0.82	มาก
16	มนุษยสัมพันธ์ของผู้ขาย	4.10	0.96	มาก
รวม		3.53	0.97	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้ามือสองจาก มีราคาถูกอยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49) รองลงมาคือ มนุษย์สัมพันธ์ของผู้ขาย อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10) และ การให้ข้อมูลของสินค้าอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.98)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สมมติฐาน ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

	อาชีพ	N	\bar{X}	S.D	T-test	Sig
ความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้ามือสอง	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	69	3.77	1.35	2.72	0.022
	พนักงานเอกชน/ลูกจ้าง	81	2.84	0.38		
	ค้าขาย	73	3.22	0.15		
	รับจ้างทั่วไป	77	3.17	0.27		
	รวม	300	3.25	0.54		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
จากตารางที่ 4 พบว่า สถานภาพมีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.022 แสดงว่าอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้ามือสอง

อภิปรายผล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเสื้อผ้ามือสองพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อเพราะมีราคาถูก ซึ่งผู้ซื้อที่มีรายได้น้อยและมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กล่าวมาว่าอาชีพเป็นปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้ามือสอง ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมพงษ์ อรพินท์ (2539) ที่กล่าวว่า ความปรารถนาที่จะได้รับมาซึ่งบางสิ่งบางอย่างขาดแคลน เช่น ถ้าเราต้องการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และสามารถจ่ายสิ่งนั้นได้ ย่อมแสดงถึงความจริงที่ว่าเรามีความจำเป็นที่จะให้ได้ซึ่งสินค้าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นและจะพบเห็นบ่อยครั้งที่ความพอใจอันเกิดจากความต้องการและมักจะทำให้เกิดความต้องการของใหม่

เกิดขึ้นภายหลังแสดงให้เห็นว่าความต้องการของ
มนุษย์นั้นหาที่สุดได้ยาก เมื่อสิ่งนั้นได้มาแล้วยัง
ต้องการสิ่งใหม่ไปเรื่อยๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2. ควรมีการกำหนดปัจจัยทางด้าน
การตลาดให้มีจำนวนมากขึ้นเพื่อใช้ในการ
พิจารณาถึงความแม่นยำและเป็นจริงของผู้
กลุ่มตัวอย่างและมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้
สอดคล้องกับยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

เอกสารอ้างอิง

- นราทิพย์ ชุติวงษ์ และชลลดา จามรกุล. **พื้นฐาน
เศรษฐศาสตร์จุลภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 3
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- วัลลภ นิมานนท์. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. พิมพ์ครั้งที่ 4
กรุงเทพฯ: เสนาการพิมพ์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. **หลักการตลาด**. โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541
- อรชร มณีสงฆ์. **หลักการตลาด**. สำนักพิมพ์แมค
กรอ ฮิว, 2548

การรับรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบังของ
ประชากรในเขตลาดกระบัง
Awareness of promote local museums Bangkok Lat Krabang, Bangkok

ชุติมา เกตุษา¹

ชนิตา เอี่ยมสอาด²

¹สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

²สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การศึกษารับรู้การประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการรับรู้การประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือคือแบบสอบถาม และนำไปเก็บกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพ จำนวน 400 ชุด และนำมาวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน และวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครในเขตลาดกระบัง มีเพียงบางส่วนที่รู้จัก และได้รับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ และให้ความคิดเห็นว่า รูปแบบของการนำเสนอและระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ยังน้อย ควรมีการปรับปรุงให้มากขึ้น
คำสำคัญ: การรับรู้

ABSTRACT :

Awareness of promote local museums Bangkok Lat Krabang, Bangkok. The research have created a questionnaire and take it to the people who live in Bangkok and 400 samples were analyzed statistics. Collection and analysis of the results from the survey found that most people still do not know the local museum in Bangkok Lat Krabang, Bangkok. Only some known And recognition of the internet as well. And to the extent that The format of presentation and time for a little publicity. Should be improved even more.

KEYWORDS : Awareness

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ด้วยจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น การสื่อสารถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากและเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจร่วมกัน การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรที่ทำการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นสมาชิกภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรและเพื่อประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นๆด้วย (ลักขณา สตะเวทิน : 2554) และการเลือกใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการสื่อสารในองค์กร การเลือกสื่อที่มีความเหมาะสมจะทำให้เนื้อหาข่าวสารถูกเผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอายุที่แตกต่างกัน สื่อที่มีประสิทธิภาพจะมีความสำคัญต่อการสื่อสารในองค์กรอย่างยิ่ง (อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี : 2555)

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เขตตลาดกระบี่ ตั้งอยู่ ณ วัดสุทธาโกชน เป็นแหล่งรวบรวมบอกเล่าเรื่องราวท้องถิ่นของเขตตลาดกระบี่ ไม่ว่าจะเป็นประเพณี วิถีชีวิตท้องถิ่นดั้งเดิม และการเป็นเขตการศึกษาที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน มีการจัดแสดงเรื่องราวของเขตตลาดกระบี่ในอดีต ที่มีทั้งชาวท้องถิ่น ไทยมอญ และมุสลิม อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข มีประเพณีและการละเล่นที่หลากหลาย อาทิ ประเพณีตักบาตรพระร้อย ตักบาตรน้ำผึ้ง การแห่หงส์ขงตะขาบ หรือการเล่นสะบ้าของชาวมอญ และการจัดแสดงตัวอย่างข้าวของโบราณ การจัดแสดงร่องรอยวิถีการสัญจรท้องถิ่น ด้วยเขตตลาดกระบี่มีคูคลอง

แม่น้ำไหลผ่านมากถึง 46 สาย การสัญจรไปมาหาสู่จึงพึ่งเรือเป็นหลัก ให้ความรู้เกี่ยวกับเรือรูปแบบต่างๆ ที่ใช้สัญจรในอดีตจึงได้มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อทำหน้าที่ในการศึกษารวบรวมข้อมูล วัตถุสิ่งของ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยทำการเชื่อมโยงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วิถีชีวิตของกลุ่มคนในชุมชน สังคม ประเพณีวัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ ตลอดจนเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้น แสดงให้เห็นถึงการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น หรือสังคมรอบข้าง ตามปัจจัย และบริบททางสังคมของแต่ละท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการรับรู้ในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตตลาดกระบี่ โดยผู้วิจัยได้มีการนำเอาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ ทักษะคิด แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคนในท้องถิ่น ซึ่งคำว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดจากการสั่งสมความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับถ่ายทอดจากบุคคลและสถาบันต่างๆ โดยมีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและศาสนาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานภูมิปัญญา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีการปฏิบัติโดยผู้คนในชุมชนนั้น (ยุพา ทรัพย์อุไร : 2537)

วัตถุประสงค์

1. การศึกษาการรับรู้การประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เขตตลาดกระบี่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาพัฒนารูปแบบของการเผยแพร่เกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานเพื่อฟื้นฟูถึงภูมิภาคท้องถิ่นของคนในเขตลาดกระบัง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและตัวอย่างโดยใช้การอ้างอิงในการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างของ W.G Chochran (1953) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 รายเพื่อใช้ในการเก็บแบบสอบถามและเก็บตามความสะดวกจนได้ครบจำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วผู้วิจัยจะใช้ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน คำร้อยละของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	112	34.89
หญิง	209	65.11
1. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	15	3.75
21-30 ปี	186	46.5
31-40 ปี	172	43.00
41-50 ปี	19	4.75
51 ปีขึ้นไป	8	2.00
2. อาชีพ		
พนักงานบริษัท	212	53.00
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	82	20.50
ค้าขาย	73	18.25
รับจ้างทั่วไป	18	4.50
นักเรียน/นักศึกษา	15	3.75
3. ท่านรู้จักพิพิธภัณฑสถานท้องถิ่นกรุงเทพมหานครเขตลาดกระบังหรือไม่		
รู้จัก	115	28.75
ไม่รู้จัก	285	71.25
4. ท่านได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์จากสื่อใดมากที่สุด		
อินเทอร์เน็ต	91	79.13
ป้ายประกาศ	1	0.86
ใบปลิว/โบรชัวร์	2	1.73
วารสาร/สิ่งพิมพ์	22	19.13
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านเพศ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 209 คิดเป็นร้อยละ 65.11 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ด้านอาชีพเป็นพนักงานบริษัท จำนวน 212 คน คิดเป็น

ร้อยละ 53.00 ส่วนใหญ่ไม่รู้จักพิพิธภัณฑท์ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบัง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 และผู้ที่รู้จักรู้จักจากสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 79.13 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ในการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑท์กรุงเทพมหานครเขตลาดกระบัง
 ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละเกี่ยวกับการรับรู้ในการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑท์ กรุงเทพมหานครเขตลาดกระบัง

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	S.D	การแปลผล
1. มีความชัดเจน ถูกต้อง มีการปรับปรุงข้อมูลด้านเนื้อหาอยู่เสมอ	3.15	0.67	ปานกลาง
2. ปริมาณเนื้อหาไม่เพียงพอต่อความต้องการ	2.58	0.78	น้อย
3. ข่าวด้านการประชาสัมพันธ์ มีความเหมาะสม น่าสนใจ	3.12	0.65	ปานกลาง
4. การจัดลำดับเนื้อหา ขั้นตอนมีความต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจ	3.45	0.85	มาก
5. มีการจัดหมวดหมู่ ง่ายต่อการอ่านและการใช้งาน	3.02	0.64	ปานกลาง
6. สีสีนในการออกแบบมีความเหมาะสม	3.18	0.74	ปานกลาง
7. รูปแบบอักษรและขนาดความเหมาะสมต่อการอ่าน	4.10	0.65	มาก
8. ภาพกับเนื้อหา มีความสอดคล้องกัน	4.01	0.74	มาก
9. สื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์มีความหลากหลายเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	3.15	0.71	ปานกลาง
10. รูปแบบของสื่อมีความทันสมัย คือสุดความสนใจ	3.25	0.69	ปานกลาง
11. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสม	2.45	0.68	น้อย
รวม	3.22	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ผู้ที่รู้จักพิพิธภัณฑท์กรุงเทพมหานคร เขตลาดกระบังยัง ในการรับรู้การประชาสัมพันธ์ในด้านการนำเสนอผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบอักษรและขนาดของอักษรมีความเหมาะสมต่อการอ่าน อยู่ในระดับมาก (4.10) รองลงมาคือ ภาพกับเนื้อหา มีความสอดคล้องกัน อยู่ในระดับมาก (4.01) แต่ข้อที่ต้องมีการปรับปรุงคือระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย (2.45) และปริมาณของเนื้อหาต่อความต้องการอยู่ในระดับน้อย (2.58) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑท์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ในเขตลาดกระบังนั้นพบว่าประชาชนยังไม่ค่อยรู้จักพิพิธภัณฑท์ดังกล่าวมากนัก ซึ่งคนที่รู้จัก ก็จะมีรู้จักจากสื่ออินเทอร์เน็ต อาจเพราะต้องมีการค้นคว้าหาข้อมูล และอาจเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตลาดกระบัง และจากการสอบถามก็พบว่าที่ประชาสัมพันธ์และรูปแบบการสื่อสารยังไม่มีความน่าสนใจทำให้คนส่วนใหญ่ละเลย ซึ่งมีความสอดคล้องกับลักษณะสถิติ (2554) ที่กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรที่ทำการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นสมาชิกภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการขององค์กรและเพื่อประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นๆด้วย ดังนั้นหากต้องการให้ประชาชนได้รู้จักพิพิธภัณฑท์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานครมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง และมีการร่วมมือระหว่างองค์กรและคนในชุมชนช่วยกันเพื่อสร้างการรับรู้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักให้มากขึ้นเพื่อเป็นการช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่นไว้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2. ผลการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขวิธีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากลักษณะทางประชากรที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษา เพื่อให้งานวิจัยกว้างขวางและสมบูรณ์ มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

เอกสารอ้างอิง

ลักษณะ สตะเวทิน. 2542 หลักการประชาสัมพันธ์.

พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ เพ็ญฟ้า พรินต์

อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี 2555 พฤติกรรมและการสื่อสาร

ในองค์การ. กรุงเทพฯ วี.พริ้น (1991)

การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง The study of Attitudes of Thailand's fabrics of people in the LatKrabang

ณัฐชญา พิมพาภรณ์¹ ชนิตา เอี่ยมสะอาด²

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

E-mail: acdt7@hotmail.com

² คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

E-mail: aemmany1980@gmail.com

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตลาดกระบังที่มีต่อผ้าไทย โดยมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนในเขตลาดกระบัง ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 138 คน โดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บัณฑิตส่วนบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทยจำนวน 8 ข้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทย จำนวน 13 ข้อ ผลการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ รู้จักผ้าไทยคิดเป็นร้อยละ 97.8 รู้จักผ้าไหม มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 93.5 คิดว่าข้อเสียของผ้าไทย คือ มีราคาแพง คิดเป็นร้อยละ 96.4 ข้อดีของผ้าไทย คือ มีความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 92 ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าถ้าซื้อผ้าไทย ควรมีราคา ต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.1 ในมุมผู้ชาย ใหญ่คิดว่าถ้าขายผ้าไทย ควรขายราคา 1,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.8 แหล่งจำหน่ายผ้าไทย คิดว่าควรซื้อผ้าไทยจาก ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 95.7 การรับรู้โอกาสในการใส่ผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 77.54 รองลงมาคิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานงานวัด/มัสยิด คิดเป็นร้อยละ 64.49 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทย พบว่าประชาชน มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ผ้าไทย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีระดับทัศนคติสูงสุด คือ ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างจากผ้าทั่วไป และ ผ้าไทยมีคุณค่าหรือมีผลต่อความรู้สึกของผู้ได้รับ ($\bar{X} = 4.75$) และข้อที่มีระดับทัศนคติต่ำที่สุด คือ สถานที่จัดจำหน่ายเกี่ยวกับผ้าไทยหายาก ($\bar{X} = 4.39$)

คำสำคัญ : ทัศนคติ , ผ้าไทย

ABSTRACT:

This research aims to study the awareness of the public about a Thailand's fabrics in Lat Krabang, and attitudes of people in the Lat Krabang with the Thai fabrics. The sample 138 people who live in Lat Krabang district and using a questionnaire to collect data. The result showed that most people think if they buy Thai fabrics should be below 1,000 baht (71.1 percent). Most of vendors gave opinion that should sell Thai fabrics for 1,000-5,000 baht (68.8 percent), 95.7 percent of Thai fabrics distributor thought that they should buy fabric from department. In aspect of perceived in Thai fabrics found that most people wear Thai fabrics think they should wear to work (77.54 percent), they should wear to a temple or mosque (64.49 percent), should wear to wedding (61 percent), should wear to the

clerics (55.80 percent), should wear to the government (44.20 percent), should wear to tradition and ceremony equivalent to 34.78 percent, should wear at home (23.91 percent), should wear to funeral (19.57 Percent), should wear to school (9.42 percent) and should wear Thailand's fabrics to the other (2.17 percent) respectively. Analysis of the attitude about using Thailand's fabrics found that people with a positive attitude towards the use of Thailand's fabrics is at the highest level. By comparison with the most attitude Thailand's fabrics are beautiful, unlike other cloth, valuable, or affect the feelings of the recipient ($\bar{x} = 4.75$). An attitude that has the lowest level of the distribution of rare fabrics. ($\bar{x} = 4.39$).

KEYWORDS : Attitude , Thailand's fabric

บทนำ

ผ้าไทย หมายถึง ผ้าทุกชนิดที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นโดยฝีมือคนไทย ได้แก่ ผ้าลายจืด ผ้ายก ผ้าจก น้ำไหล มัดหมี่ ผ้าพื้นเมือง เป็นต้น โดยผ้าไทยยังถูกจัดเป็นวัตถุศิลปะที่สำคัญในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้มากมาย เช่น เสื้อผ้า หมอน ผ้าห่ม กระเป๋า ฯลฯ ที่ได้สร้างชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลก ส่งผลให้ชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยเกิดความสนใจและหลงใหลในเสน่ห์ของผ้าไทย จนกลายเป็นความนิยมที่จะซื้อสินค้าผ้าไทยในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำกลับไปใช้สำหรับตนเองหรือเป็นของขวัญฝากญาติอีกด้วย ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยจึงช่วยสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงินมากกว่าพันล้านบาทต่อปี และมีวิวัฒนาการที่หลากหลายและมีความน่าสนใจมากขึ้น สืบเนื่องจากความนิยมของชาวต่างชาติ ร่วมกับกระแสการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยของประชาชนคนไทย ดังจะเห็นได้จากการณรงค์ให้หน่วยงานราชการสวมใส่ชุดผ้าไทย การประกวดนกออกแบบเสื้อผ้า โดยใช้ผ้าไทยเป็นวัตถุดิบหลัก การที่ผู้ผลิตเสื้อผ้าและกระเป๋าแบรนด์เนมชื่อดังได้นำผ้าไทยไปเป็นส่วนประกอบ ยิ่งทำให้ผ้าไทยได้รับความนิยมมากขึ้น

การใช้ผ้าไทยของคนไทยในสังคมปัจจุบันมีความนิยมเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จากช่วงเทศกาลหรืองานประเพณีต่างๆ ที่ประชาชนจะนิยมสวมใส่ชุดไทยทั้งแบบดั้งเดิมหรือไทยประยุกต์ ในงานนั้น แต่การรณรงค์ให้ใช้ผ้าไทยเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทยยังพบว่า มีอุปสรรคอีกหลายประการ เช่น ราคาที่สูง แหล่งจำหน่ายยังมีไม่แพร่หลาย รูปแบบไม่หลากหลายไม่ครอบคลุมวัยต่างๆ ประชาชนยังไม่เคยชินกับการใช้ผ้าไทยในชีวิตประจำวัน และประชาชนบางส่วนยังไม่เข้าใจความหมายของผ้าไทย และไม่รู้ว่าจะเลือกใช้อย่างไร เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าของประชาชน เพื่อให้ทราบว่า ประชาชนมีการรับรู้ มีทัศนคติเกี่ยวกับผ้าไทยอย่างไร มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ ผ้าไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านผ้าไทยแก่คนในชุมชน ตลอดจนข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาต่อยอดความคิดผลิตภัณฑ์จากผ้าไทย ให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อีกทางหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นโอกาสในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ้าไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ไทยต่อประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ ได้อันจะนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศไทยอีกทางหนึ่งด้วย

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการใช้ผ้าไทย ของประชาชนในเขตลาดกระบัง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านผ้าไทย และเพื่อประโยชน์ในเชิงธุรกิจในการออกแบบและพัฒนาารูปแบบของผ้าไทยให้มีความหลากหลาย ทั้งด้าน รูปแบบ ราคา แหล่งจำหน่าย การดูแลรักษา ฯลฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตลาดกระบังที่มีต่อผ้าไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตลาดกระบัง โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างตามสูตรของ W.G. โดยให้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 95% จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน ในการศึกษาครั้งนี้
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเนื้อหาของงานวิจัยได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย และทัศนคติเกี่ยวกับผ้าไทย
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนเล่มวิจัยมีความสมบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2557 ถึง 1 กันยายน 2557

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร คือ ประชาชนในเขตลาดกระบัง โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างตามสูตรของ W.G. โดยให้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 95% จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน ในการศึกษาครั้งนี้
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - ปัจจัยส่วนบุคคล
 - ปัจจัยด้านการรับรู้และทัศนคติต่อผ้าไทย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล แบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุด, อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน(บาท) โดยมีจำนวนคำถามทั้งหมด 5 ข้อ.
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย โดยมีคำถามจำนวน 8 ข้อ
 - ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อผ้าไทย โดยมีคำถามจำนวน 13 ข้อ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมทุกตัวแปรที่จะศึกษา
 2. กำหนดข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วยแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล และแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย และแบบสอบถามด้านทัศนคติที่มีต่อผ้าไทย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65 จึงได้นำแบบสอบถามไปใช้จริงต่อไป
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้เก็บมาทำการแจกแจงหาความถี่และนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง ผลการวิจัย เป็นดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 1.1 : ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	90	65.2
หญิง	48	34.8
รวม	138	100.00
อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
20 - 29 ปี	119	86.2
30 - 39 ปี	16	11.6
40 - 49 ปี	3	2.2
รวม	138	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	2	1.4
มัธยมศึกษา	1	7.0
ปวส.	14	10.1
ปริญญาตรี	120	87.0
ปริญญาโท	1	7.0
รวม	138	100.00
อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	4	2.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	17.4
พนักงานเอกชน	74	53.6
รับจ้างทั่วไป	20	14.5
ค้าขาย	8	5.8
เจ้าของธุรกิจ	4	2.9
อื่นๆ	4	2.9

รวม	138	100.00
รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	2	1.4
10,001-19,999	114	82.6
20,000-29,999	16	11.6
30,000-39,000	4	2.9
40,000-49,999	2	1.4
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 มีอายุ 20-29 ปี เป็นจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมา คือ อาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-19,999 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทยของ

ประชาชนในเขตลาดกระบัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง การรู้จักผ้าไทย

ท่านรู้จักผ้าไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้จัก	135	97.8
ไม่รู้จัก	3	2.2
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.1 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ รู้จักผ้าไทย จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 97.8

ตารางที่ 2.2 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านการรู้จักชนิดผ้าไทย

ทำนรู้จักผ้าไทย ชนิดใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผ้าไหม	129	93.5
ผ้าฝ้าย	4	2.9
ผ้าขาวม้า	2	1.4
ผ้าม่อฮ่อม	3	2.2
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.2 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักผ้าไทยประเภทผ้าไหม มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5

ตารางที่ 2.3 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านชื่อเสียงของผ้าไทย

ชื่อเสียงของผ้าไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ราคาแพง	133	96.4
ดูแลรักษายาก	4	2.9
สวมใส่ไม่สบาย	1	0.7
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.3 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าชื่อเสียงของผ้าไทย คือ มีราคาแพง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4

ตารางที่ 2.4 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อ การรับรู้ด้านข้อดีผ้าไทย

ข้อดีของผ้าไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความสวยงาม	127	92.0

เป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของไทย	จำนวน	ร้อยละ
สวมใส่สบาย	3	2.2
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.4 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าข้อดีของผ้าไทย คือ มีความสวยงาม จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0

ตารางที่ 2.5 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านราคาซื้อผ้าไทย

ถ้าซื้อผ้าไทย ควรมีราคาเท่าใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000	99	71.1
1,000-5,000	35	25.4
มากกว่า 5,000 ขึ้นไป	4	2.9
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าถ้าซื้อผ้าไทย ควรมีราคา ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1

ตารางที่ 2.6 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านราคาขายผ้าไทย

ถ้าขายผ้าไทย ควรมีราคาเท่าใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000	41	29.7
1,000-5,000	95	68.8
มากกว่า 5,000 ขึ้นไป	2	1.4
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 1.11 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าถ้าขายผ้าไทย ควรขายราคา 1,000-5,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8

ตารางที่ 2.7 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านแหล่งหาซื้อผ้าไทย

ผ้าไทย ควรซื้อจากที่ใดได้บ้าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ห้างสรรพสินค้า	132	95.7
ร้านขายผ้าทั่วไป	5	3.6
ร้านขายผ้าไทย โดยเฉพาะ	1	0.7
รวม	138	100.00

จากตารางที่ 2.7 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าควรซื้อผ้าไทยจาก ห้างสรรพสินค้า จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 95.

ตารางที่ 2.8 การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ด้านโอกาสในการใส่ผ้าไทย

ถ้าต้องใส่ผ้าไทย ท่านคิดว่าผ้าไทยใช้ใส่ไปงานใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงเรียน	13	9.42
ที่ทำงาน	107	77.54
งานแต่ง	85	61.59
ถ้าต้องใส่ผ้าไทย ท่านคิดว่าผ้าไทยใช้ใส่ไปงานใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
งานบวช	77	55.80
งานศพ	27	19.57
งานประเพณี, งานบุญ	48	34.78
งานวัด/มัสยิด	89	64.49
ใส่อยู่บ้าน	33	23.91
สถานที่ราชการ	61	44.20
อื่น ๆ	3	2.17
รวม	543	

จากตารางที่ 2.8 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปที่ทำงาน จำนวน 107 คน คิด

เป็นร้อยละ 77.54 รองลงมาคิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานวัด/มัสยิด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 64.49

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ทักษะการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ ทักษะการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ข้อที่	ทักษะการใช้ผ้าไทยของประชาชนในเขตลาดกระบัง	ระดับทักษะการใช้ผ้าไทย		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ผ้าไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย	4.64	0.510	มากที่สุด
2	ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างกัน	4.75	0.469	มากที่สุด
3	ผ้าไทยมีวิธีการทำประณีตและใช้เวลานาน	4.56	0.604	มากที่สุด
4	ผ้าไทยมีให้เลือกหลายรูปแบบ	4.51	0.642	มากที่สุด
5	ผ้าไทยสามารถนำมาดัดแปลงให้มีความทันสมัยได้	4.57	0.627	มากที่สุด
6	ผ้าไทยมีราคาแพง	4.42	0.692	มากที่สุด
7	สถานที่จัดจำหน่ายเกี่ยวกับผ้าไทยหายาก	4.39	0.729	มากที่สุด

8	มีผู้ผลิตเกี่ยวกับ ผ้าไทยจำนวน น้อย	4.46	0.706	มากที่สุด
9	ผ้าไทยเหมาะกับการสวมใส่ ในช่วงเทศกาล/ งานพิเศษ	4.49	0.707	มากที่สุด
10	ผ้าไทยเหมาะสม กับผู้สูงอายุ	4.49	0.707	มากที่สุด
11	ผ้าไทยเหมาะ สำหรับให้เป็น ของฝาก	4.53	0.675	มากที่สุด
12	ผ้าไทยมีคุณค่า หรือมีผลต่อ ความรู้สึกของ ผู้ให้	4.70	0.707	มากที่สุด
13	ผ้าไทยมีคุณค่า หรือมีผลต่อ ความรู้สึกของผู้ ได้รับ	4.75	0.469	มากที่สุด

เฉลี่ย	4.56	0.634	มากที่สุด
--------	------	-------	-----------

จากตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประชาชน มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ผ้าไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับทัศนคติมากที่สุดคือ ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างจากผ้าทั่วไป ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างจากผ้าทั่วไป และผ้าไทยมีคุณค่าหรือมีผลต่อความรู้สึกของผู้ได้รับ ($\bar{X} = 4.75$) และข้อที่มีระดับทัศนคติน้อยที่สุดคือ สถานที่จัดจำหน่ายเกี่ยวกับผ้าไทยหายาก ($\bar{X} = 4.39$)

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.2 อายุ มีอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 86.2 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87. มีอาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 53.6 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 82.6

ข้อมูลด้านการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย

การรู้จักผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ รู้จักผ้าไทย คิดเป็นร้อยละ 97.8 รู้จักผ้าไหม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.5 คิดว่าชื่อเสียงของผ้าไทย คือ มีราคาแพง คิดเป็นร้อยละ 96.4 ข้อดีของผ้าไทย คือ มีความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 92. ประชาชนส่วน

ใหญ่คิดว่าถ้าซื้อผ้าไทย ควรมีราคา ต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.1 ในมุมมองผู้ชาย ใหญ่คิดว่าถ้าชายผ้าไทย ควรขายราคา 1,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.8 แหล่งจำหน่ายผ้าไทย คิดว่าควรซื้อผ้าไทยจากห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 95.7 การรับรู้โอกาสในการใส่ผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 77.54 รองลงมาคิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานงานวัด/มัสยิด คิดเป็นร้อยละ 64.49 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานแต่ง คิดเป็นร้อยละ 61. คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานบวช คิดเป็นร้อยละ 55.80 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปสถานที่ราชการ คิดเป็นร้อยละ 44.20 และ คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานประเพณี, งานบุญ คิดเป็นร้อยละ 34.78 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยอยู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 23.91 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานศพ คิดเป็นร้อยละ 19.57 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.42 คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.17

ข้อมูลด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชน มีทัศนคติที่ดีต่อการใส่ผ้าไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) โดยข้อที่มีระดับทัศนคติสูงสุดคือ ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างจากผ้าทั่วไป และ ผ้าไทยมีคุณค่าหรือมีผลต่อความรู้สึกของผู้ได้รับ ($\bar{X} = 4.75$) และข้อที่มีระดับทัศนคติต่ำที่สุดคือ สถานที่จัดจำหน่ายเกี่ยวกับผ้าไทยหายาก ($\bar{X} = 4.39$)

อภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล สรุปผล ดังนี้ ประชาชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 10,001-19,999 บาท

ข้อมูลด้านการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ รู้จักผ้าไทย คิดเป็นร้อยละ 97.8 รู้จักผ้าไหม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.5 คิดว่าชื่อเสียงของผ้าไทย คือ มีราคาแพง คิดเป็นร้อยละ 96.4

คิดว่าข้อดีของผ้าไทย คือ มีความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 92.0 คิดว่าถ้าซื้อผ้าไทย ควรมีราคา ต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.1 การรับรู้ราคาผ้าไทยในมุมมองผู้ชาย พบว่า ควรขายราคา 1,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.8 การรับรู้แหล่งจำหน่ายผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าควรซื้อผ้าไทยจากห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 95.7 การรับรู้โอกาสในการใส่ผ้าไทย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ คิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 77.54 รองลงมาคิดว่าควรใส่ผ้าไทยไปงานงานวัด/มัสยิด คิดเป็นร้อยละ 64.49 จากสรุปผลการศึกษาด้านการรับรู้เกี่ยวกับผ้าไทย อาจสรุปได้ว่า ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผ้าไทยอยู่เป็นพื้นฐานเนื่องจากการพบเห็นในชีวิตประจำวันและการสืบทอดทางประเพณี อาทิเช่นการรับรู้ว่าผ้าไทยมีข้อดี คือ มีความสวยงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ส่วนใหญ่ยังไม่รู้รายละเอียดของผ้าไทยมากนักเนื่องจากผ้าไทยมีหลายชนิด ซึ่งส่วนใหญ่รู้จักแต่ผ้าไหมมากที่สุด อาจเนื่องมาจากการพบเห็นในชีวิตประจำวันหรือในพิธีการที่สำคัญต่างๆ ประกอบกับผ้าไหมได้รับความนิยมมากทั้งจากคนไทยและชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่มองว่าผ้าไทยมีราคาแพง มี

แหล่งจำหน่ายน้อย และมีโอกาสที่จะใส่ผ้าไม่มากนัก ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจใช้ประโยชน์จากการศึกษานี้เพื่อวางแผนรณรงค์การใช้ผ้าไทย หรือให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผ้าไทยให้แพร่หลายมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนคนไทยในท้องถิ่นหรือชุมชนต่างๆ เกิดการรับรู้ที่ถูกต้อง และสามารถประยุกต์ใช้ผ้าไทยในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ผ้าไทยให้คงความเป็นเอกลักษณ์ที่ล้ำค่าทางศิลปวัฒนธรรมไทยสืบต่อไป

ข้อมูลด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ผ้าไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชน มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ผ้าไทยในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับทัศนคติสูงสุด คือ ผ้าไทยมีลวดลายสวยงามแตกต่างจากผ้าทั่วไป และ ผ้าไทยมีคุณค่าหรือมีผลต่อความรู้สึกของผู้ได้รับ ($\bar{X} = 4.75$) และข้อที่มีระดับทัศนคติต่ำที่สุด คือ สถานที่จัดจำหน่ายเกี่ยวกับผ้าไทยหายาก ($\bar{X} = 4.39$) จากผลการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ผ้าไทย ในการมองว่าผ้าไทย มีเอกลักษณ์ มีคุณค่า แต่ประชาชนยังมองว่า ผ้าไทยมีราคาแพง ผู้ผลิตมีน้อยราย แหล่งจำหน่ายมีน้อย และผ้าไทยเหมาะกับผู้สูงอายุมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์เกี่ยวกับการใช้ผ้าไทยจะต้องทำมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในสถานการณ์ปัจจุบันจะมีหลายหน่วยงานที่ส่งเสริมให้พนักงานของตนสวมใส่ชุดผ้าไทยในหนึ่งวันต่อสัปดาห์ แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นหน่วยงานราชการ จึงอาจทำให้การใช้ผ้าไทยยังไม่แพร่หลายไปถึงประชาชนทั่วไป และแม้ว่ารายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องผ้าไทย จะมีจำนวนมากขึ้น แต่อาจยัง

ไม่ได้รับความนิยมนักพอ เมื่อเทียบกับรายการอื่นๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของราชการและเอกชน รวมถึงสถาบันครอบครัว และท้องถิ่นต่างๆ ควรให้ความสำคัญต่อคุณค่าของผ้าไทย จะร่วมกันส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้ผ้าไทยให้มีความหลากหลาย มีความแพร่หลายมากขึ้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับผ้าไทย และสนับสนุนให้ประชาชนคนไทย รักษาศิลปวัฒนธรรมด้านผ้าไทยสืบต่อไป จากข้อมูลข้างต้นจะเป็นแนวทางในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผ้าไทยในรูปแบบต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ทั้งในส่วนของรูปแบบผ้าไทย ราคา แหล่งจำหน่าย การดูแลรักษาผ้าไทย และเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับวงจรของผ้าไทย ให้ครบทั้งวงจร จึงจะช่วยให้เกิดการรับรู้และทัศนคติที่ดีต่อผ้าไทยอย่างถูกต้อง และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ผ้าไทยในชีวิตประจำวันของประชาชนได้หลายหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ใช้ข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรณรงค์ และอนุรักษ์ผ้าไทย ให้แก่คนในท้องถิ่นต่างๆ
2. ใช้ข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์แก่ธุรกิจประเภทผ้าไทย ทั้งในส่วนของผู้ผลิตหรือจำหน่าย เพื่อให้ทราบความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการรับรู้และทัศนคติเกี่ยวกับผ้าไทยกับประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างใน

ชุมชนอื่นๆ ด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลในการส่งเสริมและ
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านผ้าไทยให้กว้างขวาง
มากขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น การสำรวจ
ผู้ผลิตผ้าไทย ผู้จำหน่ายผ้าไทย อุปสรรคของธุรกิจผ้า
ไทย และ โอกาสในการแข่งขันของผ้าไทยในเชิง
ธุรกิจ เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพัฒนาสินค้า
ประเภทผ้าไทยให้แข่งขันได้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
สุวรรณภูมิ ที่ได้สนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

ฤดี ธีระวนิช (2552) พฤติกรรมการซื้อ/การใช้ผ้าฝ้าย
ทอมือเป็นเครื่องแต่งกายของสตรีทั่วไป

สมโชค เจตระการ (2552) แนวทางการเรียนรู้สู่
ความเป็นเลิศของการพัฒนาอาชีพทอผ้า
ไหม

(www.oknation.net/blog/print.php?id=446199)

ผ้าไทย กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
, 2537 สุรินทร์ มรดกโลกทางวัฒนธรรมใน
ประเทศไทย.

การศึกษาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวที่ชนกอล์ฟ

The Study of tourism logistics Case study golfer tourism

ศุภติ มุกดา¹ สุจิตตรา พุ่มทอง² วรรณิตา บุญสาระวัง³ พรนิภา พระไทรยะ⁴

¹อาจารย์ประจำ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต , มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขต

ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10570, Email pp.mookda@gmail.com

^{2,3,4}นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต , มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขต

ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10570, Email Sujittra.log210@gmail.com

บทคัดย่อ:

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาโลจิสติกส์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวที่ชนกอล์ฟ ผลการศึกษาด้านข้อมูลสถานภาพทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายเป็นส่วนใหญ่และมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี สถานภาพแต่งงาน และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอาชีพที่แตกต่างกัน โดยมากแล้วประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,000-60,000 บาทและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย เมื่อพิจารณา ข้อมูลด้านการขนส่งพบว่าส่วนใหญ่มาเที่ยวในสนามกอล์ฟเป็นครั้งที่ 3 โดยใช้การเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุดโดยตั้งใจมาเพื่อเล่นกีฬากอล์ฟ และตั้งใจเพื่อมาเล่นกีฬากอล์ฟ โดยมาเป็นการส่วนตัวและมีความต้องการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง และเมื่อพิจารณาด้านข้อมูล โดยมากเพื่อนแนะนำ เป็นส่วนใหญ่ และในด้านการเงินพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมาก ชำระเงินเป็นเงินสดมากกว่าบัตรเครดิต โดยมีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้โดยมากอยู่ระหว่าง 2,000 – 4,000 บาท มากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว (นักกอล์ฟ) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.72 S.D 0.68 เมื่อพิจารณาในรายด้าน จะพบว่า โลจิสติกส์ด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์ของ มีระดับความพึงพอใจระดับมากคิดเป็นร้อยละ 3.77 S.D 0.69 โลจิสติกส์ด้านการให้และรับข้อมูลข่าวสารมีระดับความพึงพอใจระดับมากคิดเป็นร้อยละ 3.67 S.D 0.67 โลจิสติกส์ด้านการรับจ่ายเงินมีระดับความพึงพอใจระดับมากคิดเป็นร้อยละ 3.72 S.D 0.68 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยว(นักกอล์ฟ)ที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย มีความพึงพอใจโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว โดยภาพรวม มากกว่านักท่องเที่ยว (นักกอล์ฟ)ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้คือ t (t-test)

คำสำคัญ: โลจิสติกส์การท่องเที่ยว , นักท่องเที่ยว , การจัดการ โลจิสติกส์ , ความพึงพอใจ

ABSTRACT:

This research aimed to study the logistics for tourism Case study golfer tourism, The research result showed that respondents were mostly male and mostly between the ages of 41-50 years old, married status. And has a bachelor's degree. The profession is very different then their own business. A monthly income between. 40,000-60,000 baht and domiciled in Thailand, The transportation information come to the golf is the thrice, The journey by car from the most determined to play golf. And intends to play golf. By personally and demand come back again, The Considering the in information most of my friends recommended and. Considering the financial that most tourists payment in cash rather than credit cards. The planned expenditure on tourism between 2000-4000 baht , When considering the overall logistics of Tourism (golfers) with Complacency levels at a high level Percentage 3.72 SD 0.68 and When considering the Physical flow of Tourism (golfers) with Complacency levels at a high level Percentage 3.77 SD 0.69 and When considering the information flow of Tourism (golfers) with Complacency levels at a high level Percentage 3.67 SD 0.67 and When considering the Financial flow of Tourism (golfers) with Complacency levels at a high level Percentage 3.72 SD 0.68 , The hypothesis testing found that tourists (golfer) who resides in Thailand. Satisfaction with logistics for the tour as a whole rather than tourists (golfer) is domiciled abroad. Statistically significant at the 0.05 level statistics that are used to test is t (t-test)

KEYWORDS: Tourism Logistics , Tourist , Logistics Management , Complacency

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาอล์ฟถือว่าเป็นกีฬาที่เกิดขึ้นมาช้านานมาก ซึ่งจะหาหลักฐานประเทศผู้ริเริ่มคงเป็นไปได้ยากแต่สำหรับวงการกอล์ฟไทยนั้นได้ริเริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และคงอยู่เรื่อยมา กีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่เล่นในยามว่าง อีกทั้งมีการแข่งขันกันทั้งระดับสมัครเล่นและระดับอาชีพ เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่มีความนิยมในระดับโลก กีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่มีเสน่ห์คือ เป็นกีฬาที่มีความสนุกสนานในตัวเอง มีเสน่ห์ที่ผู้เล่นได้แข่งขันกับตัวเอง เป็นกีฬาที่ต้องใช้สมาธิ ทักษะและความชำนาญสูง เนื่องจากตลอดระยะเวลาการเล่นผู้เล่นจะเจออุปสรรคมากมาย เช่น อุปสรรคน้ำ บังเกอร์ทราย ต้นไม้ ความลาดเทของสนามและกรีน เป็นต้น ในปัจจุบันกีฬาอล์ฟกำลังเป็นที่นิยมและได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวาง

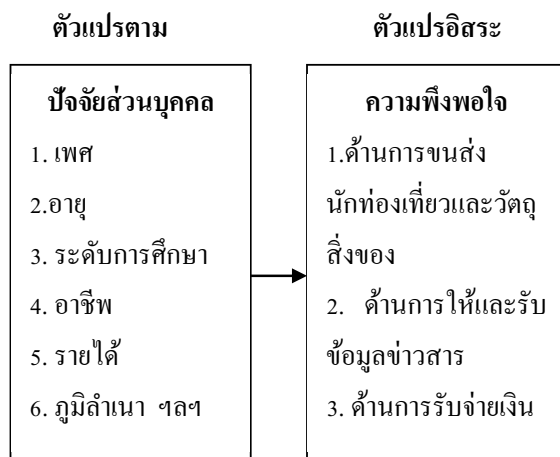
ทั่วไป โดยเฉพาะกับกลุ่มนักธุรกิจและคนทำงานในทุกสาขาอาชีพและทุกช่วงอายุ ดังจะเห็นว่ามีกรกล่าวถึงกีฬาประเภทนี้ตามหนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสารทั่วไปแทบทุกฉบับเป็นประจำ จากทิศทางความนิยมดังกล่าว โครงการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกีฬาอล์ฟจึงได้ถือกำเนิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนสร้างสนามกอล์ฟขนาดต่างๆ สโมสรและสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ โครงการลงทุนทั้งหลายเหล่านี้ ถึงแม้จะมีจำนวนมากแต่ยังไม่อยู่ในระดับที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่นับวันจะทวีขึ้นอย่างรวดเร็วได้ ดังจะเห็นได้จากระดับราคาและความนิยมในโครงการขึ้นแนวหน้าที่มีชื่อเสียงเป็นพิเศษยังคงแตกต่างจากระดับมาตรฐานในท้องถิ่นตลาดค่อนข้างมาก (ปราโซ กอล์ฟ แอนด์ ไดรฟ์วิ่งเร็นจ์,

2551 : ออนไลน์) และเนื่องจากในยุคปัจจุบันกีฬาชนิดนี้ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวค่อนข้างมาก ยิ่งนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาก ก็ย่อมกลับมาใช้บริการ สนามกอล์ฟ อีกเป็นครั้ง ที่สอง ซึ่งความพึงพอใจนั้น เป็นการเปรียบเทียบกันระหว่างความหวังต่าง ๆ กับประสบการณ์ที่เป็นไปในเชิงของการกระทำ (Performance) เมื่อประสบการณ์ดังกล่าวมีความแตกต่างในทางลบจากความคาดหวัง จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจขึ้น (dissatisfaction) (Cadotte และคณะ, 1982) ในด้านของการท่องเที่ยว ความพึงพอใจมักจะเป็นที่เข้าใจกันว่า หมายถึง ความคาดหวังต่าง ๆ ที่คนเรามีก่อนการเดินทางจะเกิดขึ้น (pre-travel expectations) และประสบการณ์ที่ได้รับภายหลังจากการเดินทาง (Moutinho, 1987; Whipple และ Thach, 1988) ถ้านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวอาจกลับมาเยือน แหล่งท่องเที่ยวที่นั่นซ้ำ หรือแนะนำแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวคนอื่น หรือแสดงออกทางคำพูดด้วยการชื่นชมในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ในทางตรงกันข้ามถ้านักท่องเที่ยวไม่พอใจนักท่องเที่ยวก็อาจจะไม่กลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นอีก และอาจจะไม่แนะนำให้นักท่องเที่ยวอื่นมาเที่ยว (Pearce, 1988) ทั้งนี้ ถ้ามองทางด้านการจัดการ โลจิสติกส์ ถ้าหากมีการจัดการ โลจิสติกส์ที่ดีจะสามารถให้บริการ นักท่องเที่ยว ให้เกิดความประทับใจในการบริหารจัดการที่ดี แล้วกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งรวมถึงบอกต่อให้ผู้อื่นเข้ามาใช้บริการ (loyalty) ในสนามกอล์ฟ อีกครั้งหนึ่ง

จากเหตุผลดังกล่าวเบื้องต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษา โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวกรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักกอล์ฟ) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นข้อมูลส่งเสริมสนับสนุนการเล่น

กีฬา กอล์ฟ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการ โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจในการทำธุรกิจประเภทด้านกีฬา ด้านนี้ต่อไป

กรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

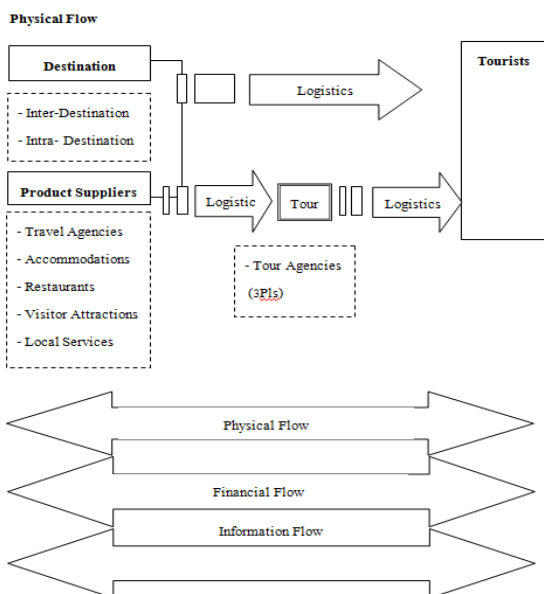
2. ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

เมื่อกล่าวถึงการจัดการ โลจิสติกส์ทางด้านการท่องเที่ยว หรือ โลจิสติกส์การท่องเที่ยว คือการบูรณาการแนวคิดด้านการจัดการ โลจิสติกส์กับแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน ซึ่งในการ พิจารณา รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์ทางด้านการท่องเที่ยว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจถึงห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว เนื่องจากแนวคิดและรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์เป็นการ บริหารจัดการการไหลเวียนภายในห่วงโซ่อุปทาน ที่ประกอบด้วยการจัดการและการบริหารในเรื่อง การไหลเวียนทางด้านกายภาพ (Physical) การเงิน (Financial) และสารสนเทศ (Information) เพื่อให้ มี

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (โกศล, 2548 ; รัตน์, 2549)

เมื่อนำแนวคิดในเรื่องของการจัดการโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการ Supply Chain ของ การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยกรอบแนวคิดดังกล่าวเป็นการจัดการที่ทำการไหลเวียนทางด้านกายภาพ ด้านการเงิน และ ด้านสารสนเทศ จากแหล่งกำเนิดไปสู่ นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีที่สุด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่การผสมผสานวัตถุดิบด้านการท่องเที่ยวที่เป็นเรื่องของ Destination Management และ Product Supplier โดยการผสมผสานดังกล่าวจะถูกจัดการ โดยตัว บุคคลถึง หรือองค์กรก็ได้ แล้วผลิออกมาเป็นสินค้าท่องเที่ยว เพื่อเสนอต่อนักท่องเที่ยว

รูปภาพที่ 1 การจัดการ โลจิสติกส์ภายในห่วงโซ่ อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ที่มา : จากการสังเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของ INPECO

(อ้างอิงใน European Parliament, Luxembourg, 2002)

2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

Lumsdon and Page (2004) ได้ศึกษากรอบสำหรับการประเมินคุณภาพการท่องเที่ยว ซึ่งจำกัด อยู่ใน เรื่องของการขนส่งผู้โดยสารเป็นเรื่องหลัก งานศึกษาที่หนีออกจากกรอบนี้แล้วเริ่มมองถึง บริบทอื่นของการท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการขนส่งนักท่องเที่ยว มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ (2551) ได้ศึกษาด้าน โลจิสติกส์เชิงพื้นที่ในระดับชุมชนห้าแห่ง คือ บ้านแม่กำปอง บ้านผานกกก บ้านกาหลวง บ้านห้วยฮี้ และบ้านปลายโพรง พบว่า จุดอ่อน ของการท่องเที่ยวชุมชนอยู่ที่ข้อมูลที่จะช่วยทำให้การท่องเที่ยวชุมชนเป็นไปด้วยความสะดวกและสบาย (ตามสภาพ) ฯลฯ และการที่ชุมชนไม่มีกระบวนการที่จะเอานักท่องเที่ยวออกมาอย่างรวดเร็ว ในกรณีฉุกเฉิน

คมสัน สุริยะ และกุสุมาลย์ วรงค์สุรติ (2548) ได้ทำการศึกษา อุตสาหกรรมสนามกอล์ฟในจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้โครงการ “มูลค่าเพิ่มในประเทศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมสนามกอล์ฟในจังหวัดเชียงใหม่ประกอบด้วยสนามกอล์ฟ จำนวน 6 แห่ง และสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ จำนวน 9 แห่ง มียอดขายในปี พ.ศ. 2545 เป็นมูลค่า 195 ล้านบาท แยกเป็นยอดขายจากลูกค้าต่างประเทศร้อยละ 43.40 ลูกค้าท้องถิ่นร้อยละ 39.78 และลูกค้านักท่องเที่ยวชาวไทยอีกร้อยละ 16.82 ก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 1,213 คน โดยมีการจ้างงานแค่นี้มากที่สุดถึงร้อยละ 49.46 คิดเป็นประมาณ 600 คน มูลค่าเพิ่มที่เกิดจาก

อุตสาหกรรมสนามกอล์ฟ ในจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวัดด้วยดัชนีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนแรงงาน พบว่ามีค่าเท่ากับ 94,806บาทต่อคนต่อปี หรือประมาณ 7,900 บาทต่อเดือน ผลประโยชน์ที่อุตสาหกรรมสนามกอล์ฟได้รับจากการท่องเที่ยวมาจากกรู๊ปทัวร์ของชาวต่างชาติที่มาเล่นกอล์ฟ อาทิกรู๊ปทัวร์ของชาวเกาหลี ซึ่งเมื่อเข้ามาเล่นในสนามใดแล้วจะทำให้มีผู้เล่นเต็มความจุของสนาม และทำให้แคดดี้มีงานทำมากขึ้น ซึ่งผลประโยชน์นี้จะยิ่งทวีมากขึ้นหากสามารถจัดการให้ทางกรู๊ปทัวร์พานักกอล์ฟต่างชาติเหล่านี้มาเล่นกอล์ฟกระจายไปในแต่ละเดือนได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะทางสนามกอล์ฟมักจะประสบปัญหาที่มีผู้มาใช้สนามกอล์ฟอย่างคับคั่งในช่วงวันหยุดเทศกาลยาวหลาย ๆ วัน จึงอาจจะทำให้เกิดภาพของความไม่เพียงพอของความสามารถในการรองรับนักกอล์ฟทั้ง ๆ ที่ยังเหลือความสามารถในการรองรับอีกเกือบหนึ่งเท่าตัว

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวที่ส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำและบอกต่อ
2. เพื่อเสนอแนะถึงสิ่งที่สนามกอล์ฟควรปรับปรุงการให้บริการโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงการจัดการ โลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว(นักกอล์ฟ) พึงพอใจ และเกิดการกลับมาเที่ยวซ้ำและบอกต่อ เพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นจนและเพื่อเพิ่มศักยภาพช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งเก่าและใหม่

2. เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
3. เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในส่วนของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว และเป็นฐานข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพอีก
4. สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้า ไปประยุกต์ใช้สำหรับงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องได้

5. สมมติฐานของงานวิจัย

H₀ : นักท่องเที่ยว นักกอล์ฟที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยมีความพึงพอใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกับนักท่องเที่ยว นักกอล์ฟที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

H₁ : นักท่องเที่ยว นักกอล์ฟที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยมีความพึงพอใจโดยภาพรวมแตกต่างกับนักท่องเที่ยว นักกอล์ฟที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ t (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน

6. ระเบียบวิธีการวิจัย

6.1 วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Analytic Interview) ร่วมกับการศึกษาทบทวนจากเอกสาร

ทฤษฎี บทความงานวิจัย หนังสือวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ

6.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่เป็นกลุ่มสมาชิก Member Card สนามกอล์ฟ ของบริษัท เดอะ รอยัลกอล์ฟ แอนด์ คันทรี่ คลับ จำกัด โดยมีจำนวนทั้งสิ้นคือ 540 คน

ตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ยามาเน่ (Yamane) (Yamane, 1973 อ้างใน ธีรวิฑู เอกะกุล, 2543) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ค่าจากตาราง พบว่า ประชากร 500 คนจะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 222 คน เพื่อให้ง่ายต่อการทำวิจัยผู้วิจัย จึงขอใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวน 230 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง (Self-administered Questionnaire) โดยเก็บข้อมูลจากสถานที่กรณีศึกษาเท่านั้น

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรา และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นคำถามต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมขอบเขต ด้านเนื้อหาตามที่กำหนด
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบ เพื่อรับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4. วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) จำนวน 30 คน แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ ครอนบัก Croanbach (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 49) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาด้านข้อมูลสถานภาพทั่วไป

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนทั่วไปในประเทศไทยที่เข้ามาใช้บริการ สนามกอล์ฟ บริษัท เดอะ รอยัลกอล์ฟ แอนด์ คันทรี่ โดยแบ่งเป็นเพศชายเป็นส่วนมากและมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี สถานภาพ แต่งงาน และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอาชีพที่แตกต่างกัน โดยมากแล้วประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,000-60,000 บาทและมีภูมิลำเนาประเทศไทย เป็นส่วนใหญ่

ผลการศึกษาข้อมูลด้านการขนส่ง พบว่า ส่วนใหญ่มาเที่ยวในสนามกอล์ฟเป็นครั้งที่ 3 โดยใช้เวลาเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุดโดยตั้งใจมาเพื่อเล่นกอล์ฟและตั้งใจเพื่อมาเล่นกอล์ฟโดยมาเป็นการส่วนตัวและมีความต้องการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง และเมื่อพิจารณาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยมากเพื่อนแนะนำ เป็นส่วนใหญ่ และในด้านการเงินพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมาก ชำระเงิน

เป็นเงินสดมากกว่าบัตรเครดิต โดยมีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้โดยมากอยู่ระหว่าง 2,000 – 4,000 บาท มากที่สุด

ตารางที่ 1 ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว (นักกอล์ฟ) ด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์ของ

ด้านการขนส่งนักท่องเที่ยว และ วัตถุประสงค์ของ	N = 230		ระดับ ความ พึง พอใจ
	\bar{X}	S.D.	
1. ระบบบริการรับส่งใน สนาม	3.69	0.68	มาก
2. การเดินทางในกรณี ฉุกเฉิน เช่น อุบัติเหตุ	3.69	0.68	มาก
3. ความปลอดภัยภายใน สนามกอล์ฟ	3.67	0.62	มาก
4. ความปลอดภัยภายนอก สนามกอล์ฟ	4.22	0.76	มาก
5. การลงทะเบียน	3.73	0.72	มาก
6. เครื่องมือและอุปกรณ์ วัตถุประสงค์ของมีความทันสมัย	3.67	0.67	มาก
7. ความพร้อมของอุปกรณ์ และวัตถุประสงค์ของ	3.93	0.78	มาก
8. ความสะดวกรวดเร็วใน การขนส่งนักท่องเที่ยว	3.75	0.71	มาก
9. ความสะดวกในการ ติดต่อด้านการขนส่ง	3.70	0.68	มาก
10. ความปลอดภัยของ อุปกรณ์ในการขนส่ง	3.67	0.68	มาก
รวม	3.77	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โลกจิตติศาสตร์สำหรับการท่องเที่ยว
กรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักกอล์ฟ) ด้านการขนส่ง
นักท่องเที่ยวและ วัตถุประสงค์ของโดยรวมอยู่ในระดับ
มากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่นักท่องเที่ยวมี

ความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านความปลอดภัยใน
สถานที่ รองลงมาคือด้านความพร้อมของอุปกรณ์และ
วัตถุประสงค์ของและความสะดวกรวดเร็วในการขนส่ง
นักท่องเที่ยวตามลำดับ

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว
(นักกอล์ฟ) ด้านการให้และรับข้อมูลข่าวสาร

ด้านการให้และ รับข้อมูลข่าวสาร	N = 230		ระดับ ความ พึง พอใจ
	\bar{X}	S.D.	
11. ข้อมูลสถานที่สนาม กอล์ฟ	4.4	0.79	มาก ที่สุด
12. ข้อมูล ณ สถานที่พัก	3.67	0.68	มาก
13. ข้อมูลเว็บไซต์อย่าง เป็นทางการ	3.61	0.74	มาก
14. ข้อมูลการเดินทาง มาสนามกอล์ฟ	3.7	0.68	มาก
15. ข้อมูลด้านราคา บริการ/สินค้า	3.59	0.62	มาก
16. ข้อมูลการ ประชาสัมพันธ์เชิญชวน ให้ผู้ใช้บริการกลับ มาใช้บริการใหม่	4.43	0.71	มาก ที่สุด
17. ข้อมูลเอกสารใน การประชาสัมพันธ์และ การแนะนำ	3.88	0.77	มาก
18. ข้อมูลด้านอาหาร และเครื่องดื่ม	3.53	0.53	มาก
19. ข้อมูล ณ สำนักงาน การท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร	3.69	0.7	มาก
20. ข้อมูลข่าวสารด้าน สภาพแวดล้อม	3.69	0.68	มาก
รวม	3.67	0.67	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว
กรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ด้านการให้และ
รับข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึง
พอใจมากที่สุดคือด้านข้อมูลการประชาสัมพันธ์เชิญ
ชวนให้ผู้ให้บริการกลับ

มาใช้บริการใหม่กับข้อมูลสถานที่สนามกอล์ฟ รองลงมา
คือ ข้อมูลเอกสารในการประชาสัมพันธ์และการแนะนำ
และ ด้านข้อมูลการเดินทางตามลำดับ

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว
(นักท่องเที่ยว) ด้านการเงิน

ด้านการรับจ่ายเงิน	N = 230		ระดับ ความพึง พอใจ
	\bar{X}	S.D.	
21. ค่าใช้จ่ายในการ เดินทางเหมาะสม	3.57	0.59	มาก
22. ราคาตั๋วเครื่องบินฟรี แคลดี มีความเหมาะสม	3.88	0.77	มาก
23. ค่าบริการเช่ารถขนาด เล็กมีความเหมาะสม	3.67	0.67	มาก
24. ราคาอาหาร เครื่องดื่ม มีความเหมาะสม	3.67	0.67	มาก
25. ราคาที่พัก มีความ เหมาะสม	3.69	0.7	มาก
26. ราคาของที่ระลึกมี ความเหมาะสม	3.93	0.78	มาก
27. ความถูกต้องในการ รับ-จ่ายเงิน	3.69	0.68	มาก
28. ความรวดเร็วของการ รับ-จ่ายเงิน	3.67	0.67	มาก
29. ความทันสมัยของ ระบบบริหารจัดการด้าน การเงิน	3.69	0.68	มาก

30. ความสะดวกในการ ติดต่อขอใช้บริการด้าน การเงิน	3.93	0.78	มาก
รวม	3.73	0.69	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว
กรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ด้านด้านการรับ
จ่ายเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อ ด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ
ด้านราคาของที่ระลึกมีความเหมาะสม กับด้านความ
สะดวกในการติดต่อขอใช้บริการด้านการเงิน ในข้อ
นี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงคือ ราคาตั๋วเครื่องบินฟรี แคลดี มี
ความเหมาะสม ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว
(นักท่องเที่ยว) โดยภาพรวม

ความพึงพอใจ โดยเฉลี่ย สำหรับการ ท่องเที่ยว โดยภาพรวมทั้ง	Levene's Test for Equality of Variances		Sig.	S.D.	t	df	Sig.		
	F	Sig.							
ความพึงพอใจ โดยเฉลี่ย สำหรับการ ท่องเที่ยว โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน	Equal varian ces	3.20	0.74	ต่างประเทศ	3.73	0.49	3.678**	398	0.00
	assum ed	4		ประเทศไทย	3.91	0.36			
	Equal varian ces								
	not assum ed								

ความพึงพอใจ โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน	N = 230		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านการขนส่ง นักท่องเที่ยวและวัตถุ สิ่งของ	3.77	0.69	มาก

2. ด้านการให้และรับข้อมูลข่าวสาร	3.67	0.67	มาก
3. ด้านการรับจ่ายเงิน	3.73	0.69	มาก
โดยรวม	3.72	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวกรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์ของ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย กรณีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน จะใช้สถิติทดสอบ t (t-test) สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

H_0 : นักท่องเที่ยว นักกอล์ฟ ที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกับนักท่องเที่ยว นักกอล์ฟ ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

H_1 : นักท่องเที่ยว นักกอล์ฟ ที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมแตกต่างกับนักท่องเที่ยว นักกอล์ฟ ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างความพึงพอใจ โดยภาพรวม นักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาประเทศไทยและนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทย มีความพึงพอใจ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกับนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาประเทศไทยมีความพึงพอใจ โดยภาพรวมมากกว่านักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ

ด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นและ

1. การขนส่งนักท่องเที่ยวบางที ความไม่สะดวกของรถขนส่งนักท่องเที่ยว
2. พนักงานที่ให้บริการยังขาดความชำนาญงานบริการ เท่าที่ควร
3. อยากให้มีการเพิ่มช่องทางการจ่ายเงินและส่วนลดเพิ่มมากขึ้น สำหรับบุคคลธรรมดา
4. อยากให้มีการขยายสาขาเพิ่มเติมไปตามแหล่งท่องเที่ยวอื่น บ้าง
5. อยากให้มีบริการ น้ำแร่หรือ อาหารเพื่อสุขภาพ ฟรี สำหรับการมาใช้บริการเกินสองครั้งขึ้นไป
6. อยากให้มีการจำกัดอายุแคคเคดี้ บางที่อายุค่อนข้างมาก ไม่เหมาะกับการเดินระยะทางไกล
7. อยากให้ทางบริษัท เปิด webs ที่ดูผ่านมือถือและสามารถโอนเงินชำระเงินผ่านมือถือ ได้

8. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์กลุ่มคนทั่วไปในประเทศไทยที่เข้ามาใช้บริการ สนามกอล์ฟ บริษัท เดอะ รอยัลกอล์ฟ แอนด์ คันทรี ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์ของ ด้านการให้และรับข้อมูลข่าวสาร ด้านการรับจ่ายเงิน ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ จากผลการศึกษาด้านข้อมูลสถานภาพทั่วไป จะพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนทั่วไปในประเทศไทยที่เข้ามาใช้บริการ สนามกอล์ฟ ของบริษัท เดอะ รอยัลกอล์ฟ แอนด์ คันทรี มากกว่ากลุ่มผู้ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศทำให้องค์กรขาดรายได้ จากกลุ่มลูกค้าต่างประเทศ จากผลการวิจัย เราจะพบว่า เพศชายเป็นส่วนมากที่นิยมเล่นกีฬาชนิดนี้ องค์กรควรมีการส่งเสริมกลุ่มผู้หญิงหรือกลุ่ม

ครอบครัวเพื่อเป็นการเปิดช่องทางการขายอีกช่องทางหนึ่ง แต่ส่วนมากแล้ว ก็นักท่องเที่ยวที่ยังคงจะกลับมาใช้บริการอีกโลจิสติกส์ด้านการขนส่งโดยมากการเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุดมีจุดประสงค์ตั้งใจมาเพื่อเล่นกีฬาอล์ฟ และเมื่อพิจารณาโลจิสติกส์ด้านข้อมูลที่ด้านการท่องเที่ยวโดยมากเพื่อนแนะนำเป็นส่วนใหญ่ โลจิสติกส์ในด้านการเงินพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมาก ชำระเงินเป็นเงินสดมากกว่าบัตรเครดิต โดยมีการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้โดยมากอยู่ระหว่าง 2,000 – 4,000 บาท มากที่สุด สำหรับความพึงพอใจสำหรับการจัดการ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวกรณีศึกษานักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แล้ว อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์ของ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การขนส่งนักท่องเที่ยวบางที่มีการเลอะของรถขนส่งนักท่องเที่ยว
2. พนักงานที่ให้บริการยังขาดความชำนาญงานบริการ เท่าที่ควร
3. อยากให้มีการเพิ่มช่องทางการจ่ายเงินและส่วนลดเพิ่มมากขึ้น สำหรับบุคคลธรรมดา
4. อยากให้มีการขยายสาขาเพิ่มเติมไปตามแหล่งท่องเที่ยวอื่น บ้าง
5. อยากให้มีบริการ น้ำแร่หรือ อาหารเพื่อสุขภาพ ฟรี สำหรับการมาใช้บริการเกินสองครั้งขึ้นไป
6. อยากให้มีการจำกัดอายุแคคตี้ บางที่อายุค่อนข้างมาก ไม่เหมาะกับการเดินระยะทางไกล
7. อยากให้ทางบริษัท เปิด webs ที่ดูผ่านมือถือและสามารถโอนเงินชำระผ่านมือถือได้

9. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยต่อเนื่อง ในเรื่อง CRM เพราะในภาพรวมของความพึงพอใจ โลจิสติกส์กับการท่องเที่ยวในงานวิจัยในครั้งนี้ อยู่ระดับมาก จะได้เป็นการพัฒนาต่อยอดธุรกิจและก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด แก่นักท่องเที่ยว นักกอล์ฟ

2. ควรมีการศึกษาทำ CSR เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร

3. ควรมีการศึกษา ต่อเนื่องในเรื่องของการจัดการ โลจิสติกส์ย้อนกลับ (Reverse Logistics) กับผู้ประกอบการสนามกอล์ฟเพื่อเป็นการกระตุ้นในเรื่องกรีนโลจิสติกส์

4. ควรมีการศึกษา กลุ่มคนทั่วไปในประเทศไทย ที่มีภูมิลำเนาต่างประเทศ หาสาเหตุถึงปัญหา ว่าเหตุใดจึง ไม่นิยมมาใช้บริการ ในสนามกอล์ฟ กรณีศึกษา เพื่อเป็นการขยายตลาดในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กรองทอง อัมวงษ์ (2548). พฤติกรรมการใช้บริการและความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์ปัญญา. (2549). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
- คมสัน สุริยะ และ กุสุมาลย์ วรรณศรี. 2548. รายงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายสาขา เล่มที่ 8. เชียงใหม่: อุตสาหกรรมสนามกอล์ฟในจังหวัดเชียงใหม่.

ณัฐกานต์ แสงแจ่ม. 2541. “พฤติกรรมการเล่นกอล์ฟ
ของผู้เล่นที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่”.

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). การขนส่งผู้โดยสารเพื่อ
การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: บริษัทเพรสแอนด์
ดีไซน์ จำกัด.

มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2550). การบรรยายเรื่อง
โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของประเทศ
ญี่ปุ่น. สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการที่ได้รับกับความพึงพอใจและความภักดี ของนักท่องเที่ยวที่พักแรม กรณีศึกษาอำเภอเกาะยวน้อย จังหวัดพังงา

**Relationships between perceived service quality, patient satisfaction and loyalty of tourists
in the accommodation stay overnight, Case study of Koh yao noi district ,
Phang Nga Province**

ดุษดี มุกดา¹

¹อาจารย์ประจำ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต , มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขต
ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10570, Email pp.mookda@gmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณภาพการให้บริการที่นักท่องเที่ยวได้รับกับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานบริการที่พักแรม ในอำเภอเกาะยวน้อย จังหวัดพังงา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวและพักในสถานบริการที่พักในอำเภอเกาะยวน้อย ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือ 400 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่าง ใช้วิธีตามสะดวก (Convenience Sampling) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ารับบริการที่พักแรม มีความเห็นต่อคุณภาพการบริการที่ได้รับในด้านต่างๆ ในระดับดี มีความพึงพอใจและความภักดีต่อสถานบริการที่พักแรมในสถานที่ท่องเที่ยวกรณีศึกษาในระดับสูง และจากการทดสอบสมมติฐานทางสถิติแสดงให้เห็นถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบริการด้านต่างๆ มีผลต่อระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการที่พักแรม โดยเฉพาะคุณภาพการบริการด้านการตอบสนองที่รวดเร็วจะส่งผลต่อระดับความพึงพอใจ ในขณะที่คุณภาพการบริการด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ ด้านการสร้างความมั่นใจและด้านการเอาใจใส่ดูแล จะส่งผลต่อระดับความภักดีของนักท่องเที่ยวที่เข้ารับบริการที่พักแรม

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยว , ความภักดี , ความพึงพอใจ

ABSTRACT:

The main purpose of this study was to examine the relationship among perceived service quality and satisfaction and loyalty of tourists in the accommodation Case study of Koh yao noi district, Phang Nga Province. The population in this study a tourist trip and accommodation in the Koh Yao Noi district. The sample size used in this study is 400 people. Selected by convenience sampling method (Convenience Sampling). And questionnaires were used to collect data and analyze

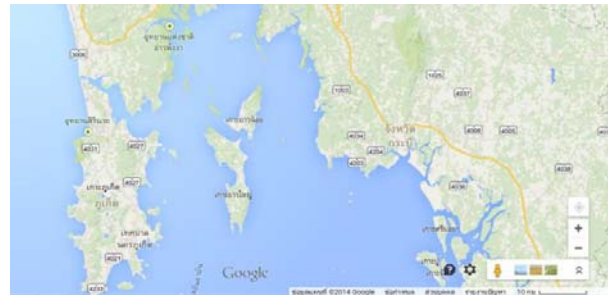
statistical correlation of Pearson (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient). Results revealed that the respondents perceived high level of quality of services provided by the tourists in the accommodation stay overnight . Furthermore, they were highly satisfied and showed loyalty to the service provider at a high level. Statistically tests indicated that there were positive relationships among all fivefold dimensions of service quality with satisfaction and loyalty. Regression analysis, moreover, revealed that service quality of responsiveness enhanced the level of satisfaction while tangibility, assurance, and empathy created the loyalty to the customers.

KEYWORDS: Tourist , loyalty, Satisfaction

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศก่อให้เกิดรายได้จากเงินตราต่างประเทศ ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงานจำนวนมาก และยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนกลุ่มต่าง ๆ ปัจจุบันการท่องเที่ยวของฟังกามีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่อนุรักษ์ธรรมชาติและมีเกาะที่สวยงามมากมาย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังจังหวัดฟังกามากขึ้น ถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวจะเป็นส่วนหนึ่งของความเติบโตทางเศรษฐกิจ ของจังหวัดแต่หากไม่มีการจัดการที่ดีและไม่มีการเตรียมการและวางแผนรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เหมือนดาบสองคมที่อีกด้านหนึ่งก็ก่อให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อทางลบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในที่สุด (ธารง, 2557) เกาะยาวน้อย ตั้งอยู่บริเวณอ่าวฟังกาอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดฟังกาประมาณ 43 กม. กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ทิศเหนือ ติดต่อกับอ่าวฟังกา และ ทะเลอันดามันฝั่งจังหวัดกระบี่ ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลเกาะยาวใหญ่ ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลอันดามันด้านจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันด้านอำเภอตะกั่วทุ่ง แต่ทั้งนี้ แบ่งเป็น 7 หมู่บ้าน คือ 1.บ้านทุ่ง (ตลาด) 2. บ้านใหญ่ 3.บ้านน้ำจืด 4.บ้านท่าเขา 5.บ้านริมทะเล 6.บ้านแหลมยาง 7.บ้านอันเป้า (อบต. เกาะยาวน้อย, 2551)

รูปภาพที่ 1 แสดงแผนที่ตั้ง อำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัด

ฟังกาอ้างอิงข้อมูล จาก ข้อมูลแผนที่ @2014 Google ทั้งนี้ อำเภอเกาะยาวน้อย นอกจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้วนั้นยังเป็นสถานที่สำหรับเป็นจุดแวะพักในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังเกาะแก่งต่างๆที่มีความสวยงามในทะเลอันดามัน และยังมีนักท่องเที่ยว กลุ่มเรือยอชต์ (Yacht Tourism) ในปัจจุบัน ในฝั่งทะเลอันดามันจะมี อยู่สอง จังหวัด คือ ภูเก็ตและกระบี่ แต่ก็ยังรองรับได้ไม่เพียงพอ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในธุรกิจเรือยอชต์คาดการณ์ว่า ภายในปี 2020 ทะเลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเป็นแหล่งที่มีเรือยอชต์เดินทางมาถึงมากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากเมดิเตอร์ เรเนี่ยนและแคริบเบียน (กองส่งเสริมการบริการท่องเที่ยว , 2557)

เนื่องจากความเจริญและการพัฒนา ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวในอนาคตจะมีการ

แข่งขันที่ค่อนข้างสูง หากทางสถานที่พักแรม ไม่มีการปรับปรุงคุณภาพและปรับตัวให้สอดคล้องกับการสอดคล้องกับการท่องเที่ยวในอนาคต ก็ไม่อาจแข่งขันทางธุรกิจได้ จากทำเลภูมิศาสตร์ที่ตั้งของอำเภอเกาะยวน้อย จะพบว่า อำเภอเกาะยวน้อย มีลักษณะตั้งอยู่ตรงกลางระหว่าง ทั้งภูเก็ต พังงา กระบี่ นักท่องเที่ยวสามารถมาพักที่อำเภอเกาะยวและเดินทางไปต่อจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ ได้อย่างสะดวก ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นและสนใจ ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการที่ได้รับกับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักแรม ในอำเภอเกาะยวน้อย จังหวัดพังงา เพื่อให้เกิดการพัฒนา สถานบริการที่พักแรม และสร้างความภักดีให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคตสำหรับธุรกิจที่พักแรม สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอเกาะยวน้อย จังหวัดพังงา ต่อไป

2. ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของลูกค้าและความพึงพอใจ วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังของลูกค้าประกอบด้วย 1. ความต้องการของลูกค้าแต่ละราย ลูกค้าแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวมีพฤติกรรมและอยู่ในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ลูกค้าแต่ละรายอาจมีความต้องการพื้นฐานที่ไม่เหมือนกันและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำหน้าที่กำหนดระดับความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อธุรกิจบริการ 2. ประสบการณ์ในอดีต แบ่งออกเป็นประสบการณ์ในอดีตของลูกค้าเก่าที่มาใช้บริการ คือ ถ้าลูกค้าเคยได้ รับบริการเช่นไรปัจจุบันและอนาคตลูกค้าก็คาดหวังว่าจะได้รับการเช่นนั้นเสมอ ประสบการณ์จากการใช้บริการของกลุ่มแข่งขันคือ ลูกค้าบางรายอาจเคยใช้บริการจากผู้ให้บริการรายอื่นในตลาดมาก่อนลูกค้าก็จะนำระดับการให้บริการ

นั้นมาตั้งเป็นความหวังต่อผู้ให้บริการรายใหม่ที่จะไปใช้บริการ 3. การสื่อสารถึงลูกค้าในรูปแบบต่างๆ แบ่งออกเป็นการสื่อสารทางการตลาดสู่ผู้บริโภค การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การขายโดยพนักงานขาย รวมถึงการสื่อสารการตลาดรูปแบบอื่นๆ ที่ไปถึงตัวผู้บริโภค ได้แสดงบทบาทสำคัญในการ สร้างความคาดหวังขึ้นในใจของผู้บริโภค เช่น ในแผ่นพับของธนาคารที่ได้ให้สัญญาว่า พนักงาน หน้าเคาน์เตอร์จะให้บริการอย่างสุภาพและเป็นมิตร ลูกค้าก็จะเก็บคำมั่นสัญญานั้นไปกำหนดเป็นความคาดหวังที่มีต่อธุรกิจบริการการสื่อสารจากองค์ประกอบภายในองค์กร แบ่งออกเป็น อัตราค่าบริการมีอิทธิพลอย่างยิ่งสำหรับผู้บริโภคในการกำหนดระดับความคาดหวังที่มีต่อธุรกิจบริการ ซึ่งลูกค้าย่อมต้องมีความคาดหวังสูงสำหรับบริการที่มีอัตราค่าบริการที่สูง และมีความคาดหวังต่ำต่อบริการที่มีอัตราค่าบริการที่ต่ำ การตกแต่งสถานที่ทั้งภายนอกและภายในสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ในการให้บริการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคาดหวังของผู้บริโภค หากสถานบริการมีความหรูหรา มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และอุปกรณ์ทันสมัย จะส่งผลให้ระดับความคาดหวังที่ลูกค้ามีต่อบริการสูงขึ้นตามไปด้วย 4. ปัจจัยทางสภาวะการณ์ คือ สถานการณ์หรือจังหวะโอกาสที่ลูกค้าเข้ามาใช้บริการจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับความคาดหวังของลูกค้า เช่น ร้านอาหารในช่วงเที่ยงวันจะมีลูกค้าเข้ามาใช้บริการจำนวนมากซึ่งลูกค้าจะตระหนักดีว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับช่วงเวลาดังกล่าวที่คนจะแน่น อาจไม่มีที่นั่งพนักงานเก็บโต๊ะไม่ทันอาหารออกช้าแต่ลูกค้าจะไม่ค่อยถือสาเพราะลูกค้าส่วนใหญ่จะเข้าใจในสภาวะการณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่า สภาวะการณ์ตาม ตัวอย่างได้ส่งผลให้ความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อ บริการที่ลดต่ำลง 5. ลูกค้าบอกกันแบบปากต่อปาก คือ การที่ลูกค้ามีการสื่อสารถึงกันเองเกี่ยวกับ บริการทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคาดหวัง มี

งานวิจัยระบุว่าคำแนะนำ ของเพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้าน เกี่ยวกับบริการ ซ่อมบำรุง เช่น อยู่ซ่อมรถ มีผลต่อความคาดหวังของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก

2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

คุณภาพการให้บริการจึงจัดให้เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่ธุรกิจได้นำมาใช้ในการเพิ่มระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (Chen and Chen, 2010) และโดยมากจะมีความหมายครอบคลุมไปถึงการที่ผู้บริโภคได้เกิดการรับรู้ถึงระดับคุณภาพการให้บริการที่ดีกว่าหรือเหนือกว่าผู้ประกอบการรายอื่น ซึ่งสามารถวัดออกมาได้โดยการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวัง (Expectations) และ การรับรู้ (Perceptions) ของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจริง ในขณะที่รับบริการ (Parasuraman et al., 1985) ดังนั้น คุณภาพการให้บริการจึงเป็นการวัดระดับคุณภาพของการให้บริการที่จะสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้บริโภคได้มากน้อยเพียงใด ในขณะ นี้ความพึงพอใจของผู้บริโภค (Customer Satisfaction) มักจะมีการนำมาใช้สำรวจกับผู้บริโภคหรือลูกค้าของธุรกิจอยู่เป็นประจำเนื่องจากการรู้จักลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสำหรับองค์กรทุกแห่งที่ต้องการความสำเร็จเหนือคู่แข่ง รวมถึงการเจริญเติบโตและการพัฒนาทางธุรกิจ โดยทั่วไป ความพึงพอใจด้านบริการของผู้บริโภคจะหมายถึงความรู้สึกของผู้บริโภคหลังจากการได้เข้ารับบริการว่ามีความชอบหรือไม่ชอบในบริการที่ได้รับมากน้อยเพียงใด (Woodside et al., 1989) สำหรับความภักดีของผู้บริโภค (Customer Loyalty) จัดว่าเป็นปัจจัยองค์ประกอบที่สำคัญที่สร้างความมั่นคงให้แก่องค์กรธุรกิจต่างๆ เนื่องจากลูกค้ามีการซื้อหรือใช้บริการซ้ำ และมีการบอกต่อให้ผู้อื่นให้มีการซื้อหรือใช้บริการที่ตนมีความภักดีอีกด้วย ความภักดีของผู้บริโภคจึงมีความหมายถึงการที่ผู้บริโภคมีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าหรือบริการหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดจากความเชื่อมั่น การนึกถึง

และหรือตรงใจผู้บริโภค และเกิดการซื้อซ้ำต่อเนื่องตลอดมา (Da Silva and Alwi, 2008) ความภักดีของผู้บริโภคนั้นสามารถให้ความหมายได้ทั้งในเชิงพฤติกรรมในการซื้อ (Purchase Behavior) และในมุมมองเชิงจิตวิทยา (Psychological) อย่างไรก็ตาม Shukla (2004) ได้เสนอว่า พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคมักเป็นที่นิยมในการนำมาใช้ มากที่สุด เพราะสามารถวัดได้อย่างง่าย โดยความภักดีของผู้บริโภคคือการที่ผู้บริโภคมีการซื้อซ้ำในสินค้าหรือบริการเดิม และบ่อยครั้งจนเกิดเป็นความภักดีในสินค้าและบริการนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความภักดีของผู้บริโภคนั้น จะเห็นได้จากงานของ Cronin et al., (2000) ที่รายงานไว้ว่า หากระดับคุณภาพของสินค้าหรือบริการเหนือความคาดหวังของผู้บริโภคแล้ว โอกาสหรือความตั้งใจที่ผู้บริโภคจะกลับมาซื้อหรือใช้บริการซ้ำอีกจะมีในระดับสูง นอกจากนี้ Boshoff and Gray (2004) ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพการให้บริการและความภักดีของผู้รับบริการ โดยวัดจากระดับความตั้งใจซื้อ จะเห็นได้ว่า คุณภาพการให้บริการที่ผู้บริโภคได้รับมีผลต่อระดับความภักดีของผู้รับบริการด้วยเช่นกัน

3. การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงคุณภาพการให้บริการที่ได้รับ ระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการพัทแรม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณภาพการให้บริการกับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการพัทแรม

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงการความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณภาพการให้บริการที่นักท่องเที่ยวได้รับ เพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น

จนและเพื่อเพิ่มศักยภาพช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งเก่าและใหม่

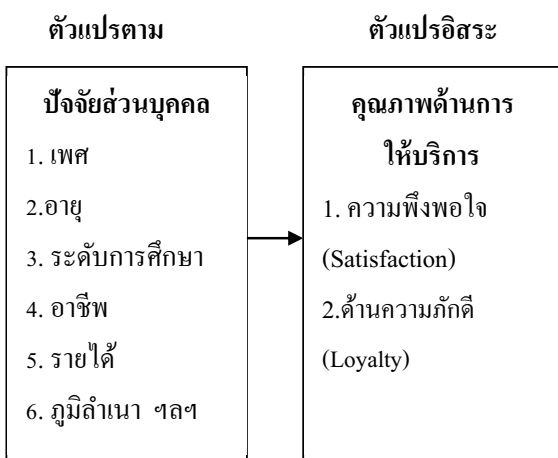
2. เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

3. สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปประยุกต์ใช้สำหรับงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องได้

5. กรอบแนวคิดและสมมติฐานของงานวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการที่ได้รับที่มีต่อความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักรมได้ กำหนดกรอบแนวคิดดังภาพที่ 1 และ สมมติฐานการวิจัยสำหรับการทดสอบสถิติ ดังนี้

กรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

H0 : ปัจจัยองค์ประกอบของคุณภาพการบริการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักรม

H1 : ปัจจัยองค์ประกอบของคุณภาพการบริการมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive statistics analysis) ได้แก่ แจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากร ระดับคุณภาพของการบริการที่ผู้รับบริการรับรู้ ความพึงพอใจและความภักดี ต่อการได้รับบริการของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของการบริการกับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวต่อสถานบริการที่พักของกลุ่มตัวอย่าง

6. ระเบียบวิธีการวิจัย

6.1 วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Analytic Interview) ร่วมกับการศึกษาทบทวนจากเอกสาร ทฤษฎี บทความงานวิจัย หนังสือวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ

6.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่เดินทางไปท่องเที่ยวและทำการพักรม สถานที่อำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา

ตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง แบบใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากรได้แน่นอน โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ 2548:193-194) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้คือ 385 คน และเพิ่มจำนวน ตัวอย่าง 4% เท่ากับ 15 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน การสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง (Self-administered Questionnaire) โดยเก็บข้อมูลจากสถานที่กรณีศึกษาเท่านั้น

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรา และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นคำถามต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมขอบเขต ด้านเนื้อหาตามที่กำหนด
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบ เพื่อรับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
4. วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามคือ กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่เดินทางไปท่องเที่ยวและทำการพักแรมที่อำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา จำนวน 40 คน แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ของ ครอนบัก Croanbach (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 49) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไป

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา ผลการศึกษาด้านข้อมูลสถานภาพทั่วไป พบว่า ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.5) มีอายุระหว่าง 31 - 50 ปี (ร้อยละ 45.5) สถานภาพสมรสแล้วส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.34) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 73.2) ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 46.1) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 44.2) โดยมากแล้วมาท่องเที่ยวเป็นการส่วนตัวแบบครอบครัวมากที่สุด (ร้อยละ 67.89) โดยมีความถี่ในการเข้ารับบริการ 1 - 2 ครั้งต่อปี (ร้อยละ 56.1) มีระยะเวลาเฉลี่ยต่อครั้งที่ใช้บริการที่พักรวม 3 - 5 วัน

ต่อการมาพักรวมที่พักรวมแต่ละครั้ง (ร้อยละ 52.3) และเหตุผลในการเลือกใช้บริการส่วนใหญ่คือ บริการประทับใจ รองลงมาคือ มีความปลอดภัยในสถานที่พักรวม และชื่อเสียงของสถานประกอบการ ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการบริการที่ได้รับ

นักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการที่พักรวม มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากในคุณลักษณะของคุณภาพการบริการในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลเอาใจใส่ ด้านการให้ความมั่นใจ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านภาพลักษณ์ของสถานบริการที่พักรวม และด้านการตอบสนอง รายละเอียดปรากฏตาม ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเห็นที่มีต่อคุณภาพบริการของสถานบริการที่พักรวม

คุณลักษณะของคุณภาพการให้บริการ	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
ด้านความเป็นรูปธรรมของสถานบริการ (Tangible)	4.14	0.56	เห็นด้วยมาก
ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability)	4.19	0.54	เห็นด้วยมาก
ด้านการตอบสนอง (Responsiveness)	4.05	0.59	เห็นด้วยมาก
ด้านการให้ความมั่นใจ (Assurance)	4.23	0.57	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการดูแลเอาใจใส่ (Empathy)	4.24	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด
เฉลี่ยความเห็นที่มีต่อคุณภาพบริการโดยรวม	4.17	0.43	เห็นด้วยมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อมูลในด้านความเป็นรูปธรรมของสถานบริการที่พักรวม เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า นักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการมีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุดที่สุดในประเด็นที่เจ้าหน้าที่มีการแต่ง

กายสุภาพเหมาะสม ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ สถานบริการทางที่พักแรมมีสภาพแวดล้อมปลอดภัย โปร่งเหมาะแก่การเข้ารับบริการ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ผู้เข้ารับบริการที่พักแรม มีอุปกรณ์ในที่พักแรมพร้อมให้บริการตามกิจกรรมนันทนาการที่ได้แสดงไว้ ตามลำดับ

ในด้านความน่าเชื่อถือ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวผู้รับบริการมีระดับความคิดเห็นมาก คือ เจ้าหน้าที่ให้บริการโดยไม่มีข้อบกพร่อง มีความสามารถต่อการให้บริการอย่างเหมาะสม สถานบริการเป็นที่ได้รับความเชื่อถือ อุปกรณ์มีความพร้อมและมีความปลอดภัย แก่การให้บริการ ตามลำดับ

ในการตอบสนอง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักรวมระดับความคิดเห็นด้วยมาก คือ เจ้าหน้าที่สถานที่พัก ให้การบริการด้วยความคล่องแคล่ว มีความตื่นตัวในการบริการเมื่อผู้เข้ารับบริการร้องขอ มีความพร้อมในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เข้ารับบริการ และสถานบริการมีการสัญจรสะดวก รวดเร็ว และ บริการที่สะดวกรวดเร็ว ตามลำดับ

ในการให้ความมั่นใจ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักรวมมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพแก่นักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักรวม และให้ความปลอดภัยและมั่นใจต่อนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ ยังมีความรู้ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ ที่สำคัญให้แก่ผู้เข้ารับบริการ ตามลำดับ

สำหรับด้านการดูแลเอาใจใส่ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักรวม มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการ และให้บริการด้านต่างๆ ตามที่นักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการร้องขออย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มี

ความเห็นด้วยในระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวผู้รับบริการได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีการให้บริการกับนักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการที่พักแรมด้วยความใส่ใจ ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มารับบริการพักรวม

ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มารับบริการพักรวมต่อสถานบริการพักรวมที่ อำเภอกะยงน้อย จังหวัดพังงา แสดงสรุปใน ตารางที่ 2

จากข้อมูลที่แสดงจะเห็นว่า นักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักรวมมีระดับความพึงพอใจมากต่อบริการที่ได้รับ โดยได้แสดงความเห็นต่อคำถามที่เกี่ยวข้องกับระดับความพึงพอใจในบริการที่ได้รับจากสถานบริการที่พักรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งในด้านความพึงพอใจโดยรวม การบริการที่ได้รับตรงกับความคาดหวัง ผู้รับบริการมีความพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และพอใจต่อกระบวนการในการให้บริการของสถานบริการที่พักรวม

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจและความภักดีที่มีต่อสถานบริการที่พักรวม ที่อำเภอกะยงน้อย จังหวัดพังงา

ความพึงพอใจ / ความภักดี	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
ด้านความพึงพอใจ (Satisfaction)	4.09	0.69	เห็นด้วยมาก
ด้านความภักดี (Loyalty)	4.17	0.58	เห็นด้วยมาก

สำหรับระดับความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้รับบริการสถานที่พักรวม ที่มีต่อสถานท่องเที่ยวกรณีศึกษานั้น พบว่าจากข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการพักรวมใน สถานที่

ท่องเที่ยว แห่งนี้มีความภักดีต่อสถานบริการพักรม ในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ในระดับสูง โดยจะเห็นได้จากผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นด้วยต่อคำถามที่เกี่ยวกับความภักดีของผู้บริโภค เช่น นักท่องเที่ยว จะกลับมาใช้บริการสถานที่พักรม ของสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ตลอดไป แม้ว่าจะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกัน เช่น สถานที่พักรม อำเภอเกาะยาวใหญ่ ก็ตาม นอกจากนี้ ยังจะแนะนำเพื่อนหรือคนรู้จักให้เข้ามาใช้บริการสถานที่พักรม สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้เช่นกัน และนักท่องเที่ยวผู้รับบริการพักรม ส่วนใหญ่ตอบว่าจะกลับมาใช้บริการพักรม ที่สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้อีกในครั้งต่อไป

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบริการ ระดับความพึงพอใจ และ ความภักดีของนักท่องเที่ยว ผู้รับบริการที่พักรม

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณภาพบริการของสถานบริการพักรม ความพึงพอใจและความภักดีของผู้รับบริการที่แสดงไว้ใน ตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรของคุณภาพการให้บริการของสถานที่พักรม อำเภอเกาะยาวน้อย ทุกด้าน ได้แก่ คุณภาพด้านความเป็นรูปธรรมของสถานบริการ (Tangible) คุณภาพด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) คุณภาพด้านการตอบสนอง (Response) คุณภาพด้านความมั่นใจ (Assurance) คุณภาพด้านการเอาใจใส่ (Empathy) ตลอดจนคุณภาพการบริการโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวผู้รับบริการพักรม ยังมีความสัมพันธ์ต่อระดับความภักดีที่นักท่องเที่ยวผู้รับบริการพักรม จะมาใช้บริการต่ออยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.684)

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการกับความพึงพอใจและความภักดีของผู้ใช้บริการพักรม

ลำดับที่	ชื่อตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8
1	คุณภาพด้านความเป็นรูปธรรมของสถานบริการ (Tangible)								
2	คุณภาพด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability)	.707**	1						
3	คุณภาพด้านการตอบสนอง (Response)	.460**	.445**	1					
4	คุณภาพด้านความมั่นใจ (Assurance)	.542**	.580**	.420**	1				
5	คุณภาพด้านการเอาใจใส่ (Empathy)	.620**	.605**	.410**	.604**	1			
6	คุณภาพการบริการโดยรวม	.842**	.837**	.698**	.767**	.825**	1		
7	ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ (Satisfaction)	.305**	.257**	.276**	.293**	.314**	.364**	1	
8	ความภักดีของผู้ใช้บริการ (Loyalty)	.432**	.415**	.291**	.409**	.436**	.498**	.684**	1

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาหาระดับคุณภาพของการให้บริการและทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆของคุณภาพการให้บริการกับระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้รับบริการในสถานบริการพักรม ในอำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา ผลจากการศึกษาในเรื่องนี้ สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายผลได้ดังนี้ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการพักรม พบว่า มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่สถานบริการพักรม อำเภอเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา แห่งนี้จากการประเมินคุณภาพการบริการทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นรูปธรรมของสถานบริการ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการตอบสนอง ด้านการให้ความมั่นใจ และด้านการดูแลเอาใจใส่ ซึ่งโดยภาพรวมแล้วกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการพักรมมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับคุณภาพการบริการของสถานบริการพักรม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ผลการศึกษาในประเด็นนี้ จึงยืนยันคุณภาพและมาตรฐานของการบริการของสถานบริการพักรม ของสถานที่ท่องเที่ยวกรณีศึกษาที่เป็นจุดแข็งที่มีความโดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่งอื่นในสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ช่วยเสริมสร้างขีด

ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจได้ดี เนื่องจาก การเลือกใช้บริการที่พักแรม ย่อมต้องการ “บริการ ที่มีคุณภาพ” เพราะหมายถึงสุขภาพที่ดีและชีวิตที่รุด ปลอดภัยของผู้ที่มาขอรับบริการ (วรรณิกา, 2553) คุณภาพการให้บริการจึงถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ธุรกิจ จะนำมาใช้ในการแข่งขัน ในบรรดาคุณลักษณะต่างๆ ของคุณภาพบริการ ข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความเห็นต่อคุณภาพบริการในด้านการ ดูแลเอาใจใส่สูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24) และด้าน ความมั่นใจเป็นลำดับถัดมา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23) แสดง ให้เห็นว่า สถานบริการที่พักแรม อำเภอเกาะขามน้อย แห่งนี้ สามารถตอบสนองความคาดหวังของลูกค้าใน ด้านการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี และสามารถสร้างความ มั่นใจในการเข้ารับบริการ ได้ดีเช่นเดียวกัน ในขณะที่ แม้ว่านักท่องเที่ยวผู้เข้ารับบริการที่พักแรม มี ความเห็นต่อคุณภาพบริการด้านการตอบสนองใน ระดับเห็นด้วยมาก แต่ค่าเฉลี่ยที่ได้ในด้านนี้ของสถาน ประกอบการกลับมีค่าน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05) เมื่อพิจารณาจากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จะเห็นว่านักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว มีการศึกษาและฐานะดี จึงอาจมีความ ต้องการหรือความคาดหวังด้านการตอบสนองที่รวดเร็ว มากกว่านักท่องเที่ยว ที่มีการศึกษาน้อย ผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการให้บริการกับความ พึงพอใจและความภักดีที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า คุณภาพการให้บริการทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับระดับความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยว ผู้เข้ารับบริการที่พักแรม ในระดับปานกลาง (ค่า สัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ .364 และ .498 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bloemer et al. (1998) ในขณะที่ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับ ระดับความภักดีของผู้รับบริการจะมีความใกล้ชิด มากกว่า (ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ .684 ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ Woodside et al. (1989)

และ Kim et al. (2008) ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่า คุณภาพบริการที่ดีของสถานประกอบการมีส่วน สนับสนุนให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจและมีความ ภักดีในระดับที่สูงขึ้น คุณภาพบริการจึงเป็นปัจจัยที่ สำคัญประการหนึ่งที่สถานบริการที่พักแรมควรให้ความ สนใจในการนำมาปรับปรุงคุณภาพการบริการของตน นอกจากนี้ การที่ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้รับบริการที่พักแรม จึง เป็นการยืนยันแนวคิดทางทฤษฎีว่า หากผู้บริโภคมี ความพึงพอใจในบริการแล้ว จะเกิดความภักดีและเกิด การใช้บริการซ้ำบ่อยครั้งหรือมีการบอกต่อให้ผู้อื่นให้มิ การบริการที่ตนมีความภักดีอีกด้วย (CRM) นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่า การตอบสนองอย่าง รวดเร็วของสถานบริการที่พักแรม ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ผู้รับบริการที่พักแรม ในขณะที่สิ่งที่เป็นรูปธรรมของ สถานประกอบการ เช่น อาคารและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง กับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีสภาพปลอดภัย ทัศนสมั ยการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เข้ารับบริการ ตลอดจนการ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ส่งผลต่อระดับความภักดีของ นักท่องเที่ยวที่เข้ารับบริการที่พักแรม ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Bloemer et al. (1998) ที่รายงานถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการและความพึง พอใจว่ามีผลภาพลักษณ์ขององค์กรและความภักดีของ ผู้บริโภคในธุรกิจการบริการด้านการเงิน และ สอดคล้องกับงานของ Merrilees and Fry (2002) ที่ พบว่า ภาพลักษณ์ขององค์กรมีผลทางบวกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความภักดีของผู้บริโภค เช่นกัน ผลการศึกษานี้จึงเป็นการยืนยันว่า คุณภาพการ ให้บริการที่ดีจะช่วยเสริมสร้างระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการที่พักแรมและส่งผลต่อระดับ ความภักดีของนักท่องเที่ยวที่อาจเพิ่มสูงขึ้นได้อีกด้วย

9. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าระดับคุณภาพการให้บริการที่ดีจะส่งผลเชิงบวกต่อทั้งระดับความพึงพอใจและความภักดีของผู้รับบริการที่พักรวมประกอบกับในสภาพการแข่งขันทางธุรกิจด้านบริการทางที่พักแรม ที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้จากการเปลี่ยนแปลงเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะทำให้เกิดโอกาสทางการตลาดจากประชากรของกลุ่มประเทศอาเซียนที่เข้ามาใช้บริการท่องเที่ยวและพักรวม เพิ่มมากขึ้น การแข่งขันของสถานที่พักรวม ก็จะเพิ่มสูงขึ้นเช่นกันผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเชิงบริหารจัดการดังนี้

1. สถานบริการที่พักรวม จึงควรรักษาความสำคัญโดยการศึกษาตรวจสอบระดับคุณภาพการให้บริการของธุรกิจของตน ตลอดจนศึกษาหนทางหรือกลยุทธ์ที่จะพัฒนาคุณภาพบริการให้ดียิ่งขึ้นไป
2. สถานบริการที่พักรวม ควรเน้นการฝึกอบรมพนักงานของตนในทุกกระดับให้มีความเข้าใจและสามารถนำมาซึ่งปัจจัยคุณภาพการบริการดังกล่าวจึงเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานบริการที่พักรวมต้องตระหนักและดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่านักท่องเที่ยวเข้ารับบริการพักรวมจะเกิดความพึงพอใจและกลับมาใช้บริการอีกต่อไป
3. นอกจากนี้ สถานบริการที่พักรวมหลายแห่งจึงต้องปรับตัวและมีการพัฒนากลยุทธ์ด้านการตลาดที่มุ่งเน้นไปที่ผู้รับบริการ (Customer-oriented Marketing) เป็นสำคัญ โดยการสร้างความพึงพอใจด้านคุณภาพการให้บริการ อันนำไปสู่ความภักดีของนักท่องเที่ยวที่เข้ารับบริการ จนกระทั่งสร้างผลกำไรให้ธุรกิจอย่างยั่งยืนได้ในที่สุด ต่อสินค้าหรือบริการหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดจากความเชื่อมั่น การนึกถึง และหรือตรงใจผู้บริโภค และเกิดการซื้อซ้ำต่อเนื่องตลอดมา (Da Silva and Alwi, 2008) ความภักดีของผู้บริโภคนั้นสามารถให้ความหมายได้ทั้งในเชิงพฤติกรรมในการซื้อ (Purchase

Behavior) และในมุมมองเชิงจิตวิทยา (Psychological) อย่างไรก็ตาม Shukla (2004) ได้เสนอว่า พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคมักเป็นที่นิยมในการนำมานำมาใช้มากที่สุดเพราะสามารถวัดได้อย่างง่าย โดยความภักดีของผู้บริโภคคือการที่ผู้บริโภคมีการซื้อซ้ำในสินค้าหรือบริการเดิม และ บ่อยครั้งจนเกิดเป็นความภักดีในสินค้าและบริการนั้น นอกจากนี้ งานวิจัยจำนวนมากได้นำความตั้งใจที่จะกลับมาใช้บริการอีก (Re-visit Intension) ดังนั้น ความภักดีของนักท่องเที่ยวผู้มาใช้บริการของสถานบริการพักรวม จึงเป็นดัชนีที่สำคัญประการหนึ่งที่ใช้วัดระดับความสำเร็จหรือการมีประสิทธิภาพของธุรกิจด้านสถานบริการที่พักรวม

เอกสารอ้างอิง

- กรองทอง อัมวงษ์ (2548). พฤติกรรมการใช้บริการและความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์ปัญญา. (2549). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
- พรสวรรค์ มโนพัฒนะ. 2553. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. ปทุมธานี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2539). คุณภาพในงานบริการ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

A Study of Understanding the social security of citizens in Lat Krabang, Bangkok. Bangkok

ธาวิน เกสรสังข์¹ พนิดา ภักดี² ณัฐนพิน ชมชื่น³ นพดล เอี่ยมรัก⁴

^{1,3,4}คณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

phanita.phakdi@gmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษาค้นคว้าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าประชาชนผู้ใช้ประกันสังคมในเขตลาดกระบัง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมมากน้อยเพียงใด และเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้เฉพาะประชากรในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 165,724 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ร้อยละ 60.2 มีอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 45.8 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 51.8 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 52.9 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 55.5 มีรายได้ 15,001-20,000 ร้อยละ 37.5 และมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมโดยรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ ระบบประกันสังคม

ABSTRACT:

The study of cognition about the social security system of the people in Lat Krabang, Bangkok. The purpose is to study how people's knowledge use social security in Lat Krabang, Bangkok and to deeper understand the social security system, and to compare the level of knowledge and understanding about the social security of citizens in Lat Krabang, Bangkok. The sample was 399 people who live in Lat Krabang, Bangkok. The results showed that most respondents were female, aged 20-30 years, bachelor's degree, married, private employees, and earning 15,001-20,000 per month. A level of understanding about the social security system as a whole was at a high level

KEYWORDS: Understanding, Social Security

1. บทนำ

การประกันสังคมเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศเยอรมันตั้งในปี พุทธศักราช 2424 ภายใต้การปกครองของ Bismark ซึ่งต้องการให้ประชาชนในความปกครองที่เป็นลูกจ้างได้รับบำนาญ โดยให้นายจ้างและรัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายของการประกันสังคม แต่แนวคิดนี้ถูกต่อต้าน เนื่องจากในขณะนั้นกฎหมายการประกันสังคมที่จัดขึ้นโดยภาครัฐไม่น่าเชื่อถือจึงมีผลทำให้ผู้ใช้แรงงานไม่เข้าใจ และปฏิเสธที่จะยอมรับในระบบใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ.2426 ประเทศเยอรมัน ได้ตรากฎหมายประกันสังคม ฉบับแรกขึ้นบังคับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในเรื่องการรักษาพยาบาลและประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วย ส่วนในประเทศไทย สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานราชการ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน พุทธศักราช 2533 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พุทธศักราช 2533 โดยอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยจะรับผิดชอบในงานประกันสังคมและงานสำนักงานกองทุนเงินทดแทนหลังจากนั้นได้มีการโอนสำนักงานประกันสังคมให้มาอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งในตอนนั้นจะใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปและขยายไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2545 เป็นต้นไป สำนักงานประกันสังคมจะคุ้มครองผู้ประกันตนที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมต้องมิสถานะเป็นนายจ้าง-ลูกจ้าง ตามกฎหมายแรงงานเท่านั้น ตามกฎหมายประกันสังคมซึ่งให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างผู้ประกันตนทั้งหมด 7 กรณี คือ

เจ็บป่วย หรือประสบอันตราย คลอดบุตร พุฒสภาพตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และประกันการว่างงาน โดยกำหนดให้นายจ้างซึ่งเป็นเจ้าของกิจการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนให้กับบุคคลในครอบครัวของนายจ้าง เช่น สามี ภริยา บุตร หรือเครือญาติ เพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง เช่นเดียวกับผู้ประกันตนซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคม ซึ่งมุ่งให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้าง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนายจ้างตามกฎหมายตามสัญญาแรงงาน โดยผ่านนายจ้างประสงค์จะใช้แรงงานของลูกจ้าง และฝ่ายลูกจ้างประสงค์ที่จะรับค่าจ้างทดแทนการทำงาน และนายจ้างมีอำนาจในการควบคุมบังคับบัญชาการทำงาน มีอำนาจให้คุณ โทษต่อลูกจ้าง นอกจากนั้นนายจ้างยังมีหน้าที่ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานอีก เช่น การกำหนดเวลาทำงาน เวลาพัก วันลา การจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าชดเชย การจัดสวัสดิการ หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีข้อพิพาทแรงงาน ดังนั้นการวินิจฉัยความเป็นนายจ้าง ลูกจ้างจึงจำเป็นต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเป็นสำคัญ หากมีการตรวจพบว่า มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนให้กับบุคคลโดยไม่ได้ต้องการที่จะทำสัญญาจ้างแรงงาน แต่กระทำเพื่อต้องการที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลให้ได้รับสิทธิประโยชน์โดยอาศัยช่องว่างตามกฎหมาย บุคคลในครอบครัวของนายจ้างที่แม้จะได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนแล้ว ก็ไม่สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทน ตามกฎหมายประกันสังคมแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามการที่สำนักงานประกันสังคมจำเป็นต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเคร่งครัดนั้นก็เพื่อระมัดระวังป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยไม่สุจริตจากช่องว่างของกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับ ระบบประกันสังคม ทั้งนี้ผลจากการศึกษาจะได้นำไปเป็นข้อมูลในการสร้างความรู้ และความ เข้าใจให้กับประชาชนที่จะใช้บริการระบบ ประกันสังคม เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของ ผู้ประกันตนส่วนใหญ่ในระบบทุกคน

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษานโยบายของระบบประกันสังคมของ ประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ ประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้ใช้บริการประกันสังคม ในเขต ลาดกระบังกรุงเทพมหานคร คิดเป็นจำนวนทั้งสิ้น 165,724 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2554) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการ ศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกโดยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกแบบ ไม่มี กฎเกณฑ์ อาศัยความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่ให้ความร่วมมือกับ ผู้วิจัยในการให้ข้อมูลบางอย่าง จากจำนวน ประชากรทั้งหมด 165,724 คน ได้ตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัยทั้งสิ้น 399 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

คำนวณจำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากสูตร ของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) (กิตติพันธ์ และ คณะ, 2555) เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการ สำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ ประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา ด้านประกันสังคม และด้านวิจัย จำนวน 5 คน เพื่อ เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงของข้อ คำถาม เพื่อความมั่นใจว่าได้วัดในสิ่งที่ต้องการวัด หรือผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจ ได้ถูกต้องว่า ผู้วิจัย ต้องการวัดในเรื่องใด โดยผู้เชี่ยวชาญต้องมีความเห็นตรงกัน 80% ปรากฏว่าค่าความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า เท่ากับ 1.0 แสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกัน 100% ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ตนเอง ด้วยการเดินสุ่มตามกรอบกลุ่มตัวอย่างที่ กำหนดและเก็บแบบสอบถามคืนทันที พร้อมทั้ง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

4. ผลสรุปการศึกษา

ตามที่กฎหมายประกันสังคมซึ่งให้ความคุ้มครอง แก่ลูกจ้างผู้ประกันตนทั้งหมด 7 กรณี คือ กรณี เจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณี เสียชีวิต กรณีชราภาพ กรณีว่างงาน กรณีลาออก และกรณีสงเคราะห์บุตร ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ ใช้บริการประกันสังคม แต่อาจจะยังไม่ทราบถึง สิทธิประโยชน์ทดแทนจากประกันสังคม ทำให้ คณะผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการศึกษาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบประกันสังคมเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

เพราะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของประชาชน ในการเข้าใช้บริการระบบประกันสังคม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของ ประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 384 ชุด โดยที่แบบสอบถามมีการเก็บ ข้อมูลสองส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาคพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ อยู่ในช่วง 20-30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มี สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ ประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจกรณีทันตกรรม (ถอนฟัน อุด ฟัน และขูดหินปูน) ประกันสังคมจ่ายให้ 600 บาท มากที่สุด (ร้อยละ = 94.5) รองลงมา มีความรู้ ความเข้าใจกรณีผู้มีสิทธิกรณีบำนาญชราภาพ ต้อง มีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ (ร้อยละ = 88.5) มีความรู้ ความเข้าใจกรณีสำหรับบุตรชอด้วยกฎหมาย สามารถใช้สิทธิได้ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 6 ปี บริบูรณ์ (ร้อยละ = 85.2)

มีความรู้ความเข้าใจกรณีสิทธิที่ผู้ประกันตนได้รับ คือ เงินสงเคราะห์บุตรเหมาจ่ายเดือนละ 400 บาท ต่อบุตรหนึ่ง คน (ร้อยละ = 84.6) มีความรู้ความ เข้าใจกรณีผู้ประกันตนต้องขึ้นทะเบียนผู้ว่างงาน ที่ สำนักงานจัดหางาน ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ ว่างงาน (ร้อยละ = 84.4) มีความรู้ความเข้าใจกรณี

ผู้ประกันตน มีสิทธิเบิกค่าคลอดบุตรได้เมื่อ จ่ายเงินสมทบครบ 7 เดือน และกรณีผู้มีสิทธิได้รับ ค่าทำศพ คือ คู่สมรส บิดามารดา หรือบุตรของ ผู้ประกันตน (ร้อยละ= 83.6) มีความรู้ความเข้าใจ กรณีผู้ประกันตน มีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นราย เดือนในอัตราร้อยละ 20 ของค่าจ้าง (ร้อยละ = 81.8) มีความรู้ความเข้าใจกรณีผู้ประกันตนที่มีอายุ เกิน 55 ปี ไม่สามารถใช้สิทธิ ประกันสังคมได้ และกรณีรักษาโรคมะเร็ง ประกันสังคมจ่ายค่า รักษาพยาบาล ไม่เกิน 15,000 บาท (ร้อยละ = 80.2) มีความรู้ความเข้าใจกรณีกรณี “ยกบุตรให้ เป็นบุตรบุญธรรมของคนอื่น” ผู้ประกันตนจะ หมดสิทธิในการ รับเงินสงเคราะห์บุตรทันที (ร้อย ละ = 78.4) มีความรู้ความเข้าใจกรณีกรณีทุพพล ภาพถึงแก่ความตาย ผู้จัดการศพ ได้รับค่าทำศพ 40,000 บาท (ร้อยละ= 76.6) มีความรู้ความเข้าใจ กรณีกรณีประสบอุบัติเหตุ ผู้ป่วยนอกสามารถเบิก ค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายตามความเป็นจริง (ร้อยละ = 75.0) มีความรู้ความเข้าใจกรณีค่า พาหนะรับส่งผู้ ทุพพลภาพ ให้เหมาจ่ายไม่เกิน เดือนละ 500 บาท (ร้อยละ = 74.5) มีความรู้ความ เข้าใจกรณีผู้ประกันตนสามารถ ขอรับคืนเงินกรณี ชราภาพ คืนได้ภายใน 1 ปี (ร้อยละ= 72.4) มี ความรู้ความเข้าใจกรณีกรณีคลอดบุตร ประกันสังคมเหมาจ่ายในอัตรา 13,000 บาท ต่อ การคลอดบุตรหนึ่งครั้ง (ร้อยละ= 72.1) มีความรู้ ความเข้าใจกรณีเมื่อผู้ประกันตน ถูกยกเลิกจ้าง ด้วย กรณี “การจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย” จะไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็นผู้ว่างงานได้ (ร้อย ละ= 71.6) มีความรู้ความเข้าใจกรณีกรณีเปลี่ยน กระจกตา ประกันสังคมจ่ายวงเงิน 25,000 บาท (ร้อยละ= 68.2) และมีความรู้ความเข้าใจกรณีกรณี

ไม่ได้รับการรักษาในห้อง ICU เบิกได้ไม่เกินวันละ 2,000 บาท น้อยที่สุด (ร้อยละ = 66.9)

5. การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครครั้งนี้พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ทดแทนของประกันสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าใช้ระบบประกันสังคมได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแนะนำประชาชนในบางกรณีที่ประชาชนไม่เข้าใจ อาจจะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ ฉะนั้นสิทธิประโยชน์ควรมีความชัดเจนเข้าใจง่าย เพราะบางกรณีจะเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก จึงทำให้ประชาชนไม่ค่อยทราบข้อมูลข่าวสารสิทธิประโยชน์ แต่กรณีที่เกิดขึ้นบ่อยในชีวิตประจำวันประชาชนส่วนใหญ่ก็มีความรู้ความเข้าใจในการเข้าใช้บริการระบบประกันสังคม และประกันสังคมควรเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ประชาชนมากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของประชาชนในด้านต่างๆ ด้วย จากผลการวิจัยพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจกรณีทันตกรรมมากที่สุดเป็นเพราะประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคมในด้านกรณีทันตกรรม (ถอนฟัน อุดฟัน และขูดหินปูน) ประกันสังคมจ่ายให้ 600 บาท (ร้อยละ = 94.5) เพราะ ในชีวิตประจำวันประชาชนส่วนมากใช้บริการด้านทันตกรรมบ่อยที่สุด สามารถใช้บริการตาม คลินิกทันตกรรมทั่วไปได้ แล้วนำบิลไปเบิก ณ สำนักงาน

ประกันสังคม ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการให้แก่ประชาชนและเป็นบริการที่ใช้ได้จริงเพราะเป็นการให้บริการเบื้องต้นแก่ประชาชนที่ประชาชนรู้จักและเข้าใจเป็นอย่างดี จึงทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบริการ จึงมีประชาชนผู้ให้บริการเป็นจำนวนมาก

6. เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.

(2554).จำนวน

ประชากรทั้งหมดในเขตลาดกระบัง.

เข้าถึงจาก

http://203.155.220.230/info/esp/population_Dec54.html. สืบค้นเมื่อวันที่ 16

พฤศจิกายน 2557

กองวิจัยและพัฒนา สำนักงาน

ประกันสังคม.(2557).จำนวนการใช้

บริการของผู้ประกันตน.เข้าถึงจาก

<http://www.sso.go.th>. สืบค้นเมื่อวันที่ 16

พฤศจิกายน 2557

กระทรวงแรงงาน.(2552).ประวัติความเป็นมาของ

การ

จัดตั้งประกันสังคม.เข้าถึงจาก

http://www.mol.go.th/anonymouse/history_department. สืบค้นเมื่อวันที่ 16

พฤศจิกายน 2557

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ และคณะ (2555).

ระเบียบวิจัยทางธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น

อิน โดไชน่า

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร.(2545).จิตวิทยาสังคม:ทฤษฎี

และปฏิบัติการ.กรุงเทพฯ:สุวีรียาสาส์น
จัดพิมพ์

สุดารัตน์ ภูผกาพันธุ์พงษ์.(2550).ความพึงพอใจ
ของ

ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ สำนักงาน

ประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 (สีลม)

กรุงเทพมหานคร.เข้าถึงจาก

<http://www.pnru.ac.th>.สืบค้นเมื่อวันที่ 20

พฤศจิกายน 2557

สิทธิโชค วรรณสันติกุล.(2524).จิตวิทยาสังคม.

กรุงเทพมหานคร:กรุงสยามการพิมพ์

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาว ต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค

The attitude of people in Rodanun community toward 30-baht universal health care programme

ธาวิน เกสรสังข์¹ พณิตา ภักดี² พณิตา เกลี้ยงนุ้ย³ วันดี มาลาสาย⁴

^{1,3,4}คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

phanita.phakdi@gmail.com

บทคัดย่อ:

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาวต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่อยู่ในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาว จำนวน 228 คน ผลจากการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่อยู่ในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.3 ระดับการศึกษา มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 50.3 รายได้ต่อหัวของประชาชนที่อยู่ในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาว 7,000-10,000 คิดเป็นร้อยละ 46.7 ประชาชนที่อยู่ในชุมชนรอดอนันต์ 7 เขตคันทนายาว มีบัตรทองคิดเป็นร้อยละ 87.9 ส่วนใหญ่ไม่เคยรับการรักษาคิดเป็นร้อยละ 84.9 ทัศนคติต่อโครงการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และจากการสัมภาษณ์พบว่า ข้อเสนอแนะของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงคุณภาพเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคคือ การสร้างความเชื่อมั่นและสร้างความไว้วางใจกับผู้ใช้บริการ ทำให้การเข้าถึงการรับการรักษาบริการมีการอำนวยความสะดวกมากกว่านี้ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องปฏิบัติด้วยความจริงใจและดูในเรื่องของหลักความคุ้มค่ากับหลักของความประหยัดต้องคิดถึงผลกระทบอื่นๆ ไม่ใช่เป็นการรักษาพยาบาล แต่รวมไปถึงการมีสุขภาพที่แข็งแรงของประชาชนระดับรากหญ้าของประเทศ

คำสำคัญ: ทัศนคติ โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค

ABSTRACT:

This research is the study of the attitude of the community toward the 30-baht universal healthcare programme. To collect data from individuals in the community 228 people. The result showed that people had attitude to the 30-baht universal healthcare programme at high level. From interview, we found that they recommended to build confidence and build trust with people. Making access to treatment services is to facilitate the implementation of this policy leaders must act sincerely and in major value to the economy have to think of other effects.

KEYWORDS: Attitude, 30-baht universal health care programme

บทนำ

โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค เป็นโครงการหนึ่งภายใต้ นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อให้ประชาชนชาวไทยทุกคนได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง สำนักประกันคุณภาพสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักที่ต้องรับผิดชอบในการดำเนินการ สร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ากระทรวงสาธารณสุขได้จัดตั้งสำนักงานประกันสุขภาพขึ้นมาเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2534

การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าคือการสร้างหลักประกันให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการ สิทธิ ขั้นพื้นฐานของประชาชน ไม่ใช่เป็นรัฐสงเคราะห์หรือช่วยเหลือประชาชน (Public Assistance) ทั้งนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 กล่าวไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นหัวเรือใหญ่รับผิดชอบจัดและกระจายบริการหรือต้นฉบับเริ่มแรก คือ 30บาทรักษาทุกโรค จากนโยบายประชานิยมในสมัยหนึ่งที่อยู่จนมาถึงทุกวันนี้

ในปี 2557 กับโอกาสครบรอบ 12 ปีของโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า จุดเริ่มต้นก้าวแรกของผู้บุกเบิก 30 บาท นายแพทย์ สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ ประธานชมรมแพทย์ รุ่นที่ 8

บุกเบิกและผลักดันหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าโดยพรรคไทยรักไทยได้นำไปใช้เป็นนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค ในสมัยทักษิณ 1 ซึ่งมีนายแพทย์ สงวนเป็นเลขธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติคนแรก

จากที่รัฐบาลปัจจุบันที่มีความตั้งใจที่จะทำให้ประชาชนทุกคนมีหลักประกันสุขภาพโดยถ้วนหน้าและได้ริเริ่มนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรคขึ้น โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้ตามความจำเป็นเนื่องจากนโยบายสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี้เป็นเรื่องใหม่จริงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการอย่างชัดเจนและต่อเนื่องโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการสอบถามปัญหาข้อข้องใจ และข้อร้องเรียนซึ่งช่วยบรรเทาความทุกข์ร้อนวิตกกังวลของผู้บริการและจึงเป็นช่องทางให้ผู้บริการ ได้รับทราบข้อมูลบกพร่องของการใช้บริการ ซึ่งจะสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานที่ดีขึ้น สนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานอีกด้วย กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายที่จะทำให้สถานการณ์บริการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จัดให้มีหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ขึ้นและมีการดำเนินงานเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันได้ทั้งประเทศ สำหรับเรื่องราวร้องทุกข์“ศูนย์บริการประกันสุขภาพ”

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปรากฏการณ์โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคดังต่อไปนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้าหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าผ่านโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาทรักษาทุกโรค
2. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมของนโยบายหลักประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อที่มีต่อโครงการ30บาทรักษาทุกโรค

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ประชากรที่เป้าหมายในการศึกษา คือ ประชาชนที่เข้ารับบริการโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคในชุมชนรูดอนันต์ 7 เขตคันทนาขาว จำนวน 527 คน (สืบค้นข้อมูลจาก สนท. ท้องถิ่นเขตคันทนาขาว, 2555) ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ “ทาโร ยามาเน่” (เอกชัย, กิติพันธ์และจตุพร, 2553) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 527 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เป็นการเลือกแบบไม่มีกฎเกณฑ์ อาศัยความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการให้ข้อมูลบางอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 527 คน ได้ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 228 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ของประชากรในชุมชนรูดอนันต์ 7 คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค

ของประชาชนในเขตรูดอนันต์ 7 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาและด้านวิจัยจำนวน 5 คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามเพื่อความมั่นใจว่าได้วัดในสิ่งที่ต้องการวัดในเรื่องใด โดยผู้เชี่ยวชาญต้องมีความเห็นตรงกัน 80% จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ต้องให้ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ 0.70 ขึ้นไป จึงจะนำไปเก็บข้อมูลจริงปรากฏว่า ได้ค่าประมาณความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.84

ส่วนแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) สร้าโดยการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสร้าเป็นประเด็นข้อคำถามโดยผ่านการคัดกรองจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นทั้งหมด 4 ประเด็นดังนี้

ความสำคัญของนโยบายประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค

การกำหนดนโยบายประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค

การประสบความสำเร็จนโยบายประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค

การปรับปรุงนโยบายประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการสุ่มตามกรอบสุ่มตัวอย่างที่กำหนดและเก็บแบบสอบถามคืนทันที พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

ส่วนการเก็บรวบรวมจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์โดยใช้คำถามแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) มีการกำหนดคำถามอย่างแน่นอน แต่สามารถยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการบันทึกเสียง จด

รายละเอียด เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 5 คน โดยมุ่งศึกษาถึงการรับรู้ นโยบายประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาทุกโรค

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 25.6 อนุปริญญา / เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6 รองลงมาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.6

2. พุดถึงระดับทัศนคติ จากตารางพบว่า ทัศนคติโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.26 อยู่ระดับมาก โดยข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.83 และข้อที่ 11 มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดร้อยละ 2.75 อยู่ในระดับปานกลาง

5. อภิปรายผล

การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค กรณีศึกษาประชาชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิในการรักษาพยาบาลในระบบโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ได้แก่ กลุ่มที่มีสิทธิในระบบโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ในชุมชนรودคอนันต์ 7 ระหว่างวันที่ 14 ธันวาคม 2557 ถึงวันที่ 21 ธันวาคม 2557 คณะผู้วิจัยมีข้อสรุปและข้อสังเกตประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การบริการสาธารณสุข การรักษาพยาบาล

การบริการสาธารณสุขหรือการรักษาพยาบาลของสังคมไทยในปัจจุบันพบว่า บริการส่วนใหญ่ได้รับการประเมินจากประชาชนให้อยู่ในระดับ ดีมากได้แก่ บริการด้านประชาชนได้รับการดูแลคุ้มครองสิทธิในการรักษาพยาบาลด้านการดูแลเรื่องภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของประชาชน ด้านคุณธรรม/จริยธรรมของบุคคลในการรักษาพยาบาลทั่วไปด้านความเสมอภาคเท่าเทียมในเรื่องของโอกาสที่ได้รับการรักษาพยาบาลด้านคุณภาพมาตรฐานของการรักษาพยาบาล ด้านส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันโรค ด้านมารยาท การดูแลเอาใจใส่ของบุคลากรในการรักษาพยาบาล และด้านความหลากหลายของสถานพยาบาล

2. การดูแลปัญหาสุขภาพจากภาครัฐ

ประชาชนอยากได้รับการดูแลในเรื่องการเอาใจใส่ในการบริการ/มารยาท การพูดจาของเจ้าหน้าที่ให้บริการมากที่สุด

3. ปัญหาในโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค

ปัญหาในโครงการ 30 บาท พบว่า ปัญหาที่ตัวอย่างเห็นว่าควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนอันดับแรกคือ ปัญหาการรักษาพยาบาลที่ด้อยคุณภาพ

ด้านความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงโครงการ 30 บาท ในประเด็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าจำเป็นที่สุดคือ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพในการให้บริการของสถานพยาบาลขนาดเล็ก ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประชาชนที่มีต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคที่ได้รับการดูแลจากภาครัฐโดยรวม พบว่า ยังได้รับการดูแลที่ไม่เพียงพอและอยากได้รับการดูแลมากที่สุด

1. ด้านความเอาใจใส่ในการบริการ มารยาท – การพูดจา
2. ความเท่าเทียม / ความเสมอภาค
3. จำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เพียงพอ
4. การเข้าถึงประชาชนควรมากกว่านี้
5. การปรับปรุงคุณภาพของยาให้มีคุณภาพมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงโครงการ 30 บาท ความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการ 30 บาท

1. ควรเพิ่มคุณภาพการให้บริการของพนักงาน
2. ให้ ภา ค รั ฐ ส ัน ษ ญ ุ ฒ สถานพยาบาลอย่างเต็มที่เพื่อให้มีการให้บริการอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
3. เ พื่ ม คุ ณ ภา พ ใน ก าร รักษาพยาบาล
4. อยากให้มีโครงการ 30 บาทมีตลอดไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน
5. ปรับปรุงคุณภาพยาให้ดีขึ้น
6. ควรจะให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพบ้าง
7. ควรมีบุคลากรเข้าไปในพื้นที่เพื่อแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพของประชาชน
8. ควรมีโครงการนี้ตลอดไปเพื่อช่วยคนยากไร้
9. โครงการ 30 บาทจะสามารถช่วยคนมีรายได้น้อยและช่วยเหลือคนจน

3. ระดับทัศนคติข้อคำถามข้อที่ 2 เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ 3.83 มีค่าเฉลี่ยข้อคำถาม

มากเพราะประชาชนต้องการให้โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรคควรมีอยู่ต่อไป เพราะเล็งเห็นผลประโยชน์ที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้ ประชาชนมองเห็นถึงเรื่องภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วย การที่มีโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคนี้อยู่ต่อไปเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนในกรณีเจ็บป่วย เป็นโครงการที่เข้าถึงประชาชนเพื่อช่วยเหลือคนยากไร้ที่ขาดโอกาสในการรักษาเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนระดับรากหญ้าให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การมีสุขภาพที่ดีของประชาชนย่อมส่งผลถึงการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆให้ดียิ่งขึ้น

ระดับทัศนคติข้อคำถามข้อที่ 11 มีค่าเฉลี่ยน้อยอยู่ที่ 2.75 เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย เพราะประชาชนไม่ได้ขาดความรู้เกี่ยวกับโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค เนื่องจากประชาชนมีความใส่ใจในโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคของรัฐบาล ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลใช้หาเสียงประชาชนมองเห็นถึงประโยชน์จากโครงการนี้ ที่รัฐจะเข้ามาช่วยเหลือให้มีโอกาสทางการรักษาที่จะตกกับประชาชนที่ด้อยโอกาส ช่วยเหลือความยากจนที่ขาดโอกาสทางการรักษา และโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคออกมาเป็นรูปธรรม ประชาชนจึงให้ความใส่ใจและศึกษาถึงประโยชน์ที่จะได้จากโครงการนี้ ทำให้ประชาชนไม่ได้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค

โดยสรุปเมื่อประมวลผลความเห็นในแต่ละด้าน ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางการพัฒนาระบบการให้บริการสุขภาพให้ตอบสนองต่อประชาชนและทัศนคติของประชาชนต่อโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ควรมุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกด้านสถานพยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ คุณภาพยา และมาตรฐานการบริการ มนุษย์สัมพันธ์ในด้าน

การบริการ การดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการกับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ 30 บาท ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยเฉพาะเรื่อง การดูแลเอาใจใส่กับประชาชนในการไปใช้บริการโครงการ 30 บาท เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการ 30 บาทของผู้รับบริการทุกกลุ่มในปัจจุบันและตลอดไป

6. เอกสารอ้างอิง

ชูศักดิ์ เจนประโคน. (2555). เทคนิคการจูงใจ.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ลักขณา สริวัฒน์. (2549). จิตวิทยาใน

ชีวิตประจำวัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.

โอเคนชั่น. (2553). ตัวแบบระบบกับนโยบาย 30

บาทรักษาสุขภาพโรคร. เข้าถึงจาก
<http://www.oknation.net> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

วิวัฒน์ วนรังสิกุล. (2544). หลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้า คิดใหม่ หวังใหม่ บน
เครื่องหมาย ?. เข้าถึงจาก
<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

โครงการวารสารธรรมศาสตร์. (2534).

หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า คิดใหม่
หวังใหม่ บนเครื่องหมาย ?. เข้าถึงจาก
<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

สงวน นิตยารัมย์พงศ์. (2534). หลักประกัน

สุขภาพถ้วนหน้า คิดใหม่ หวังใหม่ บน

เครื่องหมาย ?. เข้าถึงจาก

<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

ชนาวรรณ กิจประไพอำพล. (2529). หลักประกัน

สุขภาพถ้วนหน้า : แนวความคิดเชิง
ปรัชญา. เข้าถึงจาก
<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

วิโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร และ อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล.

(2536). สำนักงานประกันสุขภาพ
หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า :
แนวความคิดเชิงปรัชญา. เข้าถึงจาก
<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

วิวัฒน์ วนรังสิกุล. (2544). เรียนรู้อดีต...สรรค์

สร้างปัจจุบัน...กำหนดอนาคต
(สำนักงานประกันสุขภาพ, 2536:8,48)
<http://www.moph.go.th> สืบค้นเมื่อ 7
ธันวาคม 2557.

คณะกรรมการพัฒนานโยบายหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้า. (2544). ข้อเสนอ ระบบ
ประกันสุขภาพถ้วนหน้า (Universal
Coverage). สถาบันวิจัยระบบ
สาธารณสุข.

ส.น.ท. ท้องถิ่นเขตคันนายาว. (2555). แบบ

รายงานบัญชีในบ้าน (ทร14). รายงานเมื่อ
7 พ.ย. 2555.

เอกชัย อภิศักดิ์กุล, กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ และ

จตุพร เลิศล้ำ. การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ
เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโด ไชนา.

ทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลในการซื้อรถยนต์คันแรก

The Attitudes about the Policies of Government Assistance in Buying a First Car.

ชาวิน เกสรสังข์¹ พนิดา ภักดี² มารุต อยู่คง³ วรายุทธ ชะอุ่ม⁴ ณศิน ทิมเรืองเวช⁵

^{1,3,4,5} คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

² คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

phanita.phakdi@gmail.com

บทคัดย่อ:

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อนโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือในการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภค เมืองสมุทรปราการ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือของนโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภค เมืองสมุทรปราการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริโภคในตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 365 คน โดยจัดทำแบบสอบถามอย่างง่าย เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริโภคในตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 365 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 51.5 มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 37.8 มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มากที่สุด ร้อยละ 29.3 มีอาชีพพนักงานเอกชน มากที่สุด ร้อยละ 54.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10001-20000 บาท ร้อยละ 42.5 ความคิดเห็นต่างๆ ไปต่อนโยบายการช่วยเหลือของนโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรก จากการสำรวจพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับ นโยบายการช่วยเหลือของนโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรก และระดับความคิดเห็น “ไม่แน่ใจ” ในด้านผู้บริโภคไม่แน่ใจว่า นโยบายนี้เป็นทางเลือกทำให้ลดการใช้รถบริการสาธารณะ และผู้บริโภค นโยบายนี้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

คำสำคัญ: ทัศนคติ นโยบายของรัฐบาล การซื้อรถยนต์คันแรก

ABSTRACT:

This research is the study of the attitude of the policies of government assistance in buying a first car of people. The population of the study is that people who live in the Bang Bo District Samut Prakan Province, 365 people. General comments toward policies was support a policy of buying a first car. The survey found that respondents largely agree on policy aid of buying a first car. Furthermore, the comment "not sure" means is not sure that this policy is an alternative to reduce the public service. This policy and consumers improve their quality of life.

KEYWORDS: Attitude, The policy of government assistance, Buying a first car

1. บทนำ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2554 สานฝันคนจำนวนไม่น้อยให้มีโอกาสเป็นเจ้าของรถยนต์คันแรกในชีวิต โดยกรม. อนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ มาตรการภาษีสนับสนุนการมีรถยนต์คันแรก กำหนดราคาไม่เกินคันละ 1 ล้านบาท ค่านายหน้าไม่เกิน 1 แสนบาทภายใต้วัตถุประสงค์ของโครงการที่รัฐบาลบอกว่า สนับสนุนให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยที่ไม่เคยมีรถยนต์มาก่อนสามารถซื้อรถยนต์ได้ จึงกำหนดกลุ่มเป้าหมายคนเงินเท่ากับภาษีที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 1 แสนบาท/คัน ให้ผู้ซื้อรถยนต์ขนาดไม่เกิน 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร รถกระบะ (Pick Up) และรถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก (Double Cab) ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 500,000 คัน รัฐบาลใช้งบประมาณ 30,000 ล้านบาท หลังจากรัฐบาลมีนโยบายค่านายหน้ารถยนต์คันแรก โฉวรูมรถใหม่ก็กัก ยอดสั่งจองเพิ่มขึ้นขณะที่เดินที่รถมือสองกลับซบเซา มีประชาชนให้ความสนใจไปสั่งจองกันอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะรถเก๋งขนาดไม่เกิน 1,500 cc. และรถกระบะ หลังจากรัฐบาลมีนโยบายค่านายหน้ารถยนต์คันแรก ในช่วงแรกที่นโยบายยังไม่ชัดเจนได้รับผลกระทบเนื่องจากประชาชนชะลอการสั่งซื้อและบารายยกเลิกการสั่งจองแต่หลังจากที่นโยบายเริ่มชัดเจนประกาศใช้ในวันที่ 16 กันยายน ได้รับความสนใจจากประชาชน โดยมียอดสั่งจองรถยนต์เพิ่มขึ้นหลังจากมีนโยบายออกมา ผู้ซื้อจึงให้ความสนใจเลือกซื้อรถใหม่แทนรถยนต์มือสอง

สาระสำคัญของเรื่อง “มาตรการภาษีสนับสนุนการมีรถยนต์คันแรก” กระทรวงการคลังรายงาน ว่า

1. ตามนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

ที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ซึ่งมีนโยบายยกระดับคุณภาพประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศสร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค โดยให้มีมาตรการภาษีเพื่อลดภาระการลงทุนสำหรับสิ่งจำเป็นในชีวิตของประชาชนทั่วไป ได้แก่ รถยนต์คันแรก กรมสรรพสามิตได้รับมอบหมายจากกระทรวง การคลังให้ดำเนินการตามแนวทางการใช้มาตรการภาษีเพื่อลดภาระการลงทุนสำหรับสิ่งจำเป็นของประชาชนทั่วไปสำหรับรถยนต์คันแรก เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

2. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวคาดว่าจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและประชาชน ดังนี้

2.1) การสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสซื้อรถยนต์ สำหรับผู้ที่ไม่เคยมีรถยนต์มาก่อนสามารถซื้อรถยนต์ได้ไม่น้อยกว่า 500,000 คัน

2.2) มาตรการนี้จะสนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้มีการขยาย

ตัวอย่างต่อเนื่องเนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศไทย ซึ่งจะขับเคลื่อนของประเทศไทย

2.3) มาตรการดังกล่าวนี้จะส่งผลให้จัดเก็บรายได้ของรัฐบาล เช่น ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ ภาษีสรรพสามิตรถยนต์เพิ่มมากขึ้น

2.4) เมื่อพิจารณาจากปริมาณการเสียภาษีรถยนต์นั่งที่มีราคาขายปลีกไม่เกิน 1,000,000บาท / คัน ในงบประมาณปี 2553 เป็นฐานพบว่า ปริมาณ

รถยนต์นั่งขนาดไม่เกิน 1,800 ลูกบาศก์เซนติเมตร
รถยนต์กระบะ (Pick up) และรถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก
(Double Cab) มีจำนวนประมาณ 520,000 คัน การคืน
เงินเท่ากับค่าภาษีตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท/
คัน ต้องใช้เงินงบประมาณจำนวนมาก ฉะนั้นเพื่อ
สนับสนุนให้ประชาชน ที่มีรายได้ที่ไม่เคยมีรถยนต์มา
ก่อนสามารถซื้อรถยนต์ได้ จึงเห็นควรกำหนด
กลุ่มเป้าหมายคืนเงินเท่ากับค่าภาษีตามจ่ายจริงแต่ไม่
เกิน 100,000 บาท/คัน ให้ผู้ซื้อรถยนต์ขนาดไม่เกิน 1,500
ลูกบาศก์เซนติเมตร รถกระบะ(Pick up) และรถยนต์นั่ง
กึ่งบรรทุก(Double Cab) ซึ่งมีจำนวน 500,000 คัน โดยใช้
งบประมาณ 30,000 ล้านบาท

3. เรื่องนี้เป็นนโยบายรัฐบาลที่ต้องเร่งรัด
ดำเนินการเพื่อให้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน
พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งต้องขอ
ตั้งงบประมาณในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี พ.ศ. 2555-2556

4. หลักเกณฑ์นโยบายรถคันแรก มีดังนี้

4.1) ต้องเป็นรถยนต์คันแรกของผู้ซื้อ

4.2) ต้องทำสัญญาซื้อขายรถยนต์ตั้ง

แต่วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม
พ.ศ. 2555

4.3) เป็นราคารถยนต์ขายปลีกไม่เกิน
1 ล้านบาท/คัน

4.4) เป็นรถยนต์นั่งขนาดความจุ

กระบะไม่เกิน 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร รถ
กระบะ(Pick up)รถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก(Double Cab)

4.5) เป็นรถยนต์ที่ผลิตขึ้นในประเทศ

ไม่รวมถึงรถยนต์ที่ประกอบจากชิ้นส่วนจาก

ต่างประเทศ(รถยนต์จัดประกอบ)

4.6) คืนเงินเท่ากับภาษีตามที่จ่ายจริง

แต่ไม่เกิน 100,000 บาท/คัน

4.7) ผู้ซื้อต้องมีอายุ 21 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

4.8) ผู้ซื้อต้องครอบครองรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5
ปี

4.9) การคืนเงินจะคืนเมื่อครอบครองรถยนต์
ครบ 1 ปีไปแล้ว โดยจะเริ่มจ่ายคืนให้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป ซึ่งกรม
สรรพสามิตจะจ่ายค่าภาษีผ่านทางเช็คเงินสดครั้งเดียว
เต็มจำนวน

นโยบายภาษีรถยนต์คันแรกเป็นสิ่งที่

ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากทำให้คณะผู้วิจัย
เล็งเห็นว่าการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อนโยบาย
รถคันแรกเป็นเรื่องน่าสนใจ เพราะว่ นโยบาย
รถคันแรกเป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อการ
ตัดสินใจของประชาชนในการซื้อรถยนต์และช่วย
ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้ประชาชนที่
มีรายได้น้อยสามารถซื้อรถยนต์ได้และอำนวยความสะดวก
ให้กับประชาชนและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของ
ประเทศในทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อ

นโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือในการซื้อรถยนต์
คันแรกของผู้บริโภคเมืองสมุทรปราการ

2. เพื่อวิเคราะห์ถึงนโยบายการช่วยเหลือของ

นโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภคเมือง
สมุทรปราการ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ

ประชากรที่อาศัยอยู่ใน ตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ

จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งต้องเป็นประชากรที่มีอายุ 21

ปี ขึ้นไปเนื่องด้วยเป็นกลุ่มเป้าหมาย เพราะเป็นผู้ที่เข้า

ข่ายหรือมีสิทธิ์ซื้อรถตามนโยบายรถคันแรก

จำนวน 4,279 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง

,2553) และ เพื่อให้ข้อมูลซึ่งเป็นตัวอย่างของประชากรที่มีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักสถิติ ผู้ศึกษาวิจัยจึงใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (Yamane 1973, อ้างถึงใน บุญธรรมกิจปริดาภิสุทธิ 2540) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 365 ตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น คือ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 365 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นภายใต้กรอบวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน (Try Out) และหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอน บาค (Cronbaeh) ปรากฏว่าได้ค่าประมาณความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.946

4. ผลสรุปการศึกษา

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2554 สานฝันคนจำนวนไม่น้อยให้มีโอกาสเป็นเจ้าของรถยนต์คันแรกในชีวิต โดยกรม. อนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ มาตรการภาษีสนับสนุนการมีรถยนต์คันแรก กำหนดราคาไม่เกินคันละ 1 ล้านบาท คืนภาษีไม่เกิน 1 แสนบาทภายใต้วัตถุประสงค์ของโครงการที่รัฐบาลบอกว่า สนับสนุนให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยที่ไม่เคยมีรถยนต์มาก่อนสามารถซื้อรถยนต์ได้

นโยบายภาษีรถยนต์คันแรกเป็นสิ่งที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากทำให้คณะผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อนโยบายรถยนต์คันแรกเป็นเรื่องน่าสนใจ เพราะว่ นโยบายรถยนต์คันแรกเป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของประชาชนในการซื้อรถยนต์และช่วย

ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยสามารถซื้อรถยนต์ได้และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศในทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือของนโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภคในตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 365 ชุด โดยจากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยที่นโยบายนี้สามารถกระตุ้นการตัดสินใจซื้อรถได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 3.84 เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะคืนเงินภาษีช่วยเหลือเมื่อครอบครองรถยนต์ 1 ปี ไปแล้ว (ค่าเฉลี่ย = 3.94) เห็นด้วยกับเงื่อนไข ผู้ซื้อต้องมีอายุ 21 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 3.88) เห็นด้วยกับเงื่อนไข ผู้ซื้อต้องครอบครองรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 ปี (ค่าเฉลี่ย = 3.78) เห็นด้วยกับเงื่อนไขที่ว่าต้องเป็นรถยนต์นั่ง ขนาดไม่เกิน 1,500 cc เท่านั้น (ค่าเฉลี่ย = 3.57) เห็นด้วยกับนโยบายรถยนต์คันแรกที่ครอบคลุมถึงรถกระบะ (Pick Up) รถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก (Double Cab) (ค่าเฉลี่ย = 3.74) เห็นด้วยกับเงื่อนไขที่ว่าต้องเป็นรถยนต์ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศไทยเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย = 3.68) เห็นด้วยกับการคืนเงินภาษีตามที่จ่ายจริง แต่สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท ต่อคัน (ค่าเฉลี่ย = 3.78) เห็นด้วยกับนโยบายรถคันแรก (ค่าเฉลี่ย = 3.74) เห็นด้วยว่านโยบายนี้สามารถทำให้ทุกคนสามารถมีรถเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 3.83) เห็นด้วยที่นโยบายนี้เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการเพิ่มกำลังการผลิตรถยนต์ (ค่าเฉลี่ย = 3.64) เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ดีลเลอร์ต่างๆ ขายรถยนต์ได้ในจำนวนที่มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 3.60) เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้เกิดปัญหาการจราจรมากยิ่งขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 3.69) เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนเป็นหนี้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย =

3.67) เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนตัดสินใจซื้อรถโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จะตามมา (ค่าเฉลี่ย = 3.83) และ เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนที่มีรถยนต์อยู่แล้วเกิดการเสียเปรียบเพราะไม่สามารถซื้อรถคันใหม่ตามนโยบายได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.71)

รองลงมาคือระดับความคิด “ไม่แน่ใจ”

จำนวน 2 ข้อ ในด้าน ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่านโยบายนี้เป็นทางเลือกทำให้ลดการใช้รถบริการสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย = 3.42) และผู้บริโภคไม่แน่ใจว่านโยบายนี้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (ค่าเฉลี่ย = 3.21)

5. อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการช่วยเหลือของนโยบายในการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภคในตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ครั้งนี้พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลในการซื้อรถยนต์คันแรก ซึ่งทัศนคติส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางบวก นั่นคือการที่รัฐบาลจะคืนเงินภาษีช่วยเหลือเมื่อครบครองรถยนต์ 1 ปี ไปแล้ว ตามที่มิมติเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีทำให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการคืนเงินภาษี ด้วยเป็นระยะเวลาอันสั้นที่จะได้รับเงินคืนทำให้เกิดแรงจูงใจในการซื้อเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจทำให้กำลังการผลิตพุ่งสูงขึ้นอุตสาหกรรมการผลิตขยายตัวทำให้เกิดการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมรถยนต์ และมีตัวแทนในการจำหน่ายรถมากขึ้น ในส่วนของเงื่อนไขและข้อกำหนดของการขอใช้สิทธิที่ประชาชนพึงมีและพึงได้นั้น ภาครัฐและตัวแทนต่างๆ ต้องทำความเข้าใจกับประชาชนเพราะด้วยตัวเงื่อนไขอันซับซ้อนอาจทำให้เกิดการเข้าใจที่ไม่

ตรงกันอาจนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา เพราะฉะนั้นตัวนโยบายเองต้องมีความชัดเจนเข้าใจง่าย เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเข้าถึงประชาชนเพื่อทำความเข้าใจอย่างเป็นระบบระเบียบรวมทั้งต้องหาวิธีการแก้ปัญหาการจราจรหากประชาชนมีความสนใจในการซื้อรถยนต์มากขึ้นเพราะปัจจุบันมีความต้องการใช้รถใช้ถนนมากทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดมากขึ้นกว่าในอดีต เมื่อมีแผนในการกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วรัฐบาลต้องหานโยบายอื่นรองรับเมื่อนโยบายนี้อาจเกิดผลกระทบในด้านต่างๆ ด้วย

ในด้านที่ผู้บริโภค “ไม่แน่ใจ” ว่านโยบายนี้เป็นทางเลือกทำให้ลดการใช้รถบริการสาธารณะ เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่ซื้อรถมาแล้วแต่ไม่ได้นำออกใช้งานนอกจากขับในระยะงานไกลๆ หรือออกต่างจังหวัดเนื่องจากวิกฤตค่าน้ำมันที่แพงในปัจจุบันและปัญหาการจราจรที่ติดขัดทำให้ผู้บริโภคเรื่องใช้การเดินทางในรูปแบบอื่นๆ ที่ช่วยในการประหยัดน้ำมันประหยัดเวลา และไม่ต้องผจญกับปัญหาการจราจรติดขัดมากกว่าการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล และการที่ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่านโยบายนี้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามนโยบายของรัฐบาลแต่ไม่มีเงินมากพอในการผ่อนชำระค่าใช้จ่ายที่ซื้อรถยนต์มา และเงื่อนไขในการได้รับสิทธิของรัฐบาลยังมีความซับซ้อนทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถทำความเข้าใจได้อย่างถูกต้องก่อนตัดสินใจซื้อ ทำให้เกิดภาระหนี้สินตามมาจนต้องนำรถที่ซื้อมานั้นไปขายทอดตลาดและนำเงินคืนให้รัฐบาลเพื่อลดปัญหาหนี้สินดังกล่าว

6. สรุป

จากการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการซื้อรถยนต์คันแรกของผู้บริโภคในตำบลเป็ริง อำเภอบาง

บ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษามาจากการทำการสำรวจทัศนคติของผู้บริโภคในพื้นที่ดังกล่าว โดยการแจกแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 365 คน โดยสรุปแล้วพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21 – 30 ปี มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท โดยทั่วไป ผู้บริโภคส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายการช่วยเหลือของรัฐบาลในการซื้อรถยนต์คันแรก โดยแยกเป็น “เห็นด้วย” ที่นโยบายนี้สามารถกระตุ้นการตัดสินใจซื้อรถให้ง่ายขึ้น เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะคืนเงินภาษีช่วยเหลือเมื่อครอบครองรถยนต์ 1 ปี ไปแล้ว เห็นด้วยกับเงื่อนไข ผู้ซื้อต้องมีอายุ 21 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เห็นด้วยกับเงื่อนไข ผู้ซื้อต้องครอบครองรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 ปี เห็นด้วยกับเงื่อนไขที่ว่าต้องเป็นรถยนต์นั่ง ขนาดไม่เกิน 1,500 cc เท่านั้น เห็นด้วยกับนโยบายรถยนต์คันแรกที่ครอบคลุมถึงรถกระบะ (Pick Up) รถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก (Double Cab) เห็นด้วยกับเงื่อนไขที่ว่าต้องเป็นรถยนต์ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศไทยเท่านั้น เห็นด้วยกับการคืนเงินภาษีตามที่จ่ายจริง แต่สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท ต่อคัน เห็นด้วยกับนโยบายรถคันแรก เห็นด้วยว่านโยบายนี้สามารถทำให้ทุกคนสามารถมีรถเป็นของตนเองได้ง่ายขึ้น เห็นด้วยที่นโยบายนี้เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการเพิ่มกำลังการผลิตรถยนต์ เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ดีลเลอร์ต่างๆ ขายรถยนต์ได้ในจำนวนที่มากขึ้น เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้เกิดปัญหาการจราจรมากยิ่งขึ้น เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนเป็นหนี้มากขึ้น เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนตัดสินใจซื้อรถโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จะตามมาและ เห็นด้วยที่นโยบายนี้ทำให้ประชาชนที่มีรถยนต์อยู่แล้วเกิดการเสียเปรียบเพราะไม่สามารถซื้อรถคันใหม่ตามนโยบายได้ ระดับความคิด “ไม่แน่ใจ” ในด้าน ผู้บริโภค

ไม่แน่ใจว่านโยบายนี้เป็นทางเลือกทำให้ลดการใช้รถบริการสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย = 3.42) และผู้บริโภคไม่แน่ใจว่านโยบายนี้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (ค่าเฉลี่ย = 3.21)

7. เอกสารอ้างอิง

- กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง. 2555. **เงื่อนไขการขอใช้สิทธิ์ฯ สำหรับรถยนต์ใหม่คันแรก (ออนไลน์).** แหล่งที่มา : <https://firstcar.excise.go.th>. (3 ธันวาคม 2557)
- กระทรวงการคลัง. (2556). **สรุปสาระสำคัญโครงการรถยนต์ใหม่คันแรก (ออนไลน์).** แหล่งที่มา: <http://Klang.cgd.go.th> (16 พฤศจิกายน 2557)
- กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง.(2554). **นโยบายรถคันแรก.** แหล่งที่มา: <http://webcache.googleusercontent.com>สืบเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2557
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ.(2540).**เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.** กทม.: อินเทอร์เน็ตเวิร์ปลับลิสซิง
- ประยงค์ มีชัย. (2556). **หลักเศรษฐศาสตร์.** เชียงใหม่: สถาบันรัชต์ภาคย์
- มติชนออนไลน์. (2556). **ผู้ขอยื่นใช้สิทธิ์รถคันแรกออนไลน์.** แหล่งที่มา : <http://www.matichon.co.th>. (วันที่ 3 ธันวาคม 2557)

วินัย ผลเจริญ. “ผลกระทบของนโยบายประชานิยมที่มี

ต่อเศรษฐกิจสังคมและการเมืองไทย(ตอน
1)”.จุลสารกลุ่มประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
(ปีที่4 ฉบับ37 ธันวาคม 2556)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ.(2551). นโยบายรถยนต์คัน

แรก. เข้าถึงจาก

[http://services.nic.go.th/gsic/strategy.php?ds=
=policy-20&rd=policy-20-tab-2](http://services.nic.go.th/gsic/strategy.php?ds=
=policy-20&rd=policy-20-tab-2) สืบเมื่อวันที่

16 พฤศจิกายน 2557

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง.(2553).ข้อมูลหมู่บ้าน.

เข้าถึงจากwww.prenng.go.th สืบค้นเมื่อวันที่

12 ธันวาคม 2557

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow). (2552). ทฤษฎี

ลำดับความต้องการ (Hierachy of Needs

Theory)แหล่งที่มา:

[http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavio
r/Need_Theories.htm](http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Need_Theories.htm) (สืบค้นเมื่อ 18

พฤษภาคม 2557)

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
**Factors affecting learning achievement for computer Programming in
private university, Latkrabang, Bangkok**

ปณิตนันท์ ปานพลอย

สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

489 ถ.ประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง จ.กรุงเทพมหานครฯ 10520 โทรศัพท์ : 0-21719623-26

E-mail: panitanun@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อรวบรวม ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ จำนวน 196 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที

ผลของการวิจัยในภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพศและหลักสูตรต่างกัน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The research aims 1) to a study and compare the factors affecting learning achievement for computer Programming in private university, Latkrabang, Bangkok 2) to collect the factors affecting learning achievement for computer Programming in private university, Latkrabang, Bangkok. The sample size used in this study were personnel of Bangkok Suvarnabhumi university with 196 people. Tools employed in this study was questionnaire. This research data were analyzed by percentage, mean Standard Deviation and t-Test.

The research result found that the factors affecting learning achievement for computer Programming in private university, Latkrabang, Bangkok have gender and curriculums No difference was statistically significant.

Keywords: achievement

1. คำนำ

โลกเราในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปัจจุบันจะสังเกตได้ชัดเจนว่าเทคโนโลยีต่างๆนั้นได้มีการพัฒนาอย่างล้นสมัยซึ่งส่งผลให้เกิดความสะดวกต่อการใช้งานในปัจจุบันและในอนาคต ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตและสังคมของมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันได้บูรณาการเข้าสู่ระบบธุรกิจ ดังนั้นองค์การที่จะอยู่รอดและมีพัฒนาการต้องสามารถปรับตัวและจัดการกับเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ถือเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมาก ในการพัฒนาและผลิตบุคลากรได้ตรงความต้องการของภาคอุตสาหกรรมอย่างไม่เพียงพอ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ทำการเปิดสอนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนมากขึ้น โดยเฉพาะคนไทยการเข้าถึงเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสื่อสารที่ทันสมัยมากขึ้นทุกวัน ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แล้วแต่แนวคิดและความสามารถ ความถนัด ความชอบของแต่ละคนที่จะสรรหาช่องทางสร้างอาชีพและสร้างรายได้ เช่น การเขียนโปรแกรมเขียนโปรแกรมสคริปต์ขาย การสร้างหน้าเพจเพื่อขายของผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ ส่วนต้องมี

ทักษะในการเขียนโปรแกรม จึงทำให้ผู้ที่จบสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจสามารถเติบโตได้หลากหลายแนวทาง

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนในวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะต้องใช้ความรู้ในด้านต่างๆ ทั้งด้านทักษะกระบวนการ การคิดวิเคราะห์ห้อย่างเป็นระบบ มีลำดับของขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนและกระชับรัดกุม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์หรือวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องสำหรับการเขียนโปรแกรมเพื่อสั่งให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งโดยปกติอาจารย์ผู้สอนจะใช้วิธีบรรยายเนื้อหา สาธิตการใช้ฟังก์ชันและคำสั่งในรูปแบบต่างๆ แล้วให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติโดยให้แสดงลำดับขั้นตอนการทำงาน และพัฒนาโปรแกรมเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ตามใบงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละ คาบเรียน ซึ่งจากวิธีการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว พบว่ายังมีนักศึกษาเป็นจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่สามารถระบุลำดับขั้นตอนของการสั่งการคอมพิวเตอร์ได้ เช่น นักศึกษามีพื้นฐานการใช้งานซอฟต์แวร์ที่แตกต่างกัน บางคนมีพื้นฐานด้านการเขียนโปรแกรมที่อ่อนแอ ไม่กล้าในการถามปัญหาเมื่อยังไม่เข้าใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนนักศึกษา การทบทวนและทำเขียนโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาขาดความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายเสร็จไม่ตามกำหนดเวลา ขาดการส่งงานไม่ฝึกหัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ลอกโปรแกรมส่งให้ผู้อื่นช่วยเขียน โปรแกรมโดยไม่ศึกษาด้วยตนเอง เป็นต้น

จากที่กล่าวไปข้างต้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้านผู้สอนวิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้านการประเมินผลการเรียน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อมุ่งนำผลจากการวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้วิจัย และทำการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

1.1 กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1. เพศ	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 1. ด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ 2. ด้านผู้สอนวิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ 3. ด้านการประเมินผลการเรียน 4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน
2. หลักสูตร	

1.2 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรม

คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

เพศและหลักสูตร ต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกลักษณะคุณภาพการศึกษา ดังที่ อนาคตาซี (1970 : 107 อ้างถึงใน ปรียทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ด้านอื่น

ไอแซงค์ อาโนลด์ และไมลิ (อ้างถึงใน ปรียทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) ให้ความหมายของคำว่าผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่นการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาาน

พอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้อันเนื่องมาจากการเรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้อะไรได้มีความสามารถชนิดใด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ จำนวน 400 คน การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970 : 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 196 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการปรับตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของ

มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งแบ่งตามด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้านผู้สอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้านการประเมินผลการเรียนและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถาม คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ในการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครในแต่ละประเภทและรวบรวมเป็นหมวดหมู่ตามสมมุติฐานที่ได้ตั้ง

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์สภาพส่วนบุคคลของความถี่ ร้อยละ และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยการจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นตามเพศและหลักสูตร จากการทดสอบค่าที (t-Test)

4. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ และหลักสูตร

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	36.73
หญิง	124	63.27
รวม	196	100.00
2. หลักสูตร		
4 ปี	73	37.24
4 ปี เทียบโอน	123	62.76
รวม	196	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 196 คน จำแนกได้ดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 63.27 และเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73

จำแนกตามหลักสูตร พบว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ ส่วนมากเรียนหลักสูตร 4 ปี เทียบโอน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 62.73 และหลักสูตร 4 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.27

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	เพศ				t
	ชาย (n=72)		หญิง (n=124)		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1.ด้านเจตคติของนักศึกษา	4.15	0.42	4.16	0.35	-0.065
2. ด้านผู้สอนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	4.09	0.27	4.12	0.25	-0.779
3. ด้านการประเมิน ผลการเรียน	4.10	0.33	4.09	0.24	-0.025
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	4.08	0.32	4.13	0.30	-1.064
รวม	4.10	0.20	4.12	0.15	-1.064

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำแนกตามหลักสูตร

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	หลักสูตร				t
	4 ปี (n=73)		4 ปี เทียบโอน (n=123)		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1.ด้านเจตคติของนักศึกษา	4.15	0.42	4.16	0.35	-0.065
2. ด้านผู้สอนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	4.09	0.27	4.12	0.25	-0.779
3. ด้านการประเมิน ผลการเรียน	4.10	0.33	4.09	0.24	-0.025
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	4.08	0.32	4.13	0.30	-1.064
รวม	4.10	0.20	4.12	0.15	-1.064

1.ด้านเจตคติของนักศึกษา	4.22	0.39	4.11	0.37	1.975	.627
2. ด้านผู้สอนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	4.11	0.24	4.10	0.27	.051	.353
3. ด้านการประเมิน ผลการเรียน	4.07	0.32	4.12	0.26	-1.328	.310
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	4.08	0.32	4.12	0.30	-.877	.725
รวม	4.11	0.16	4.12	0.18	-.088	.722

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ ตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครหลักสูตรต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. บทสรุป

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพศและหลักสูตรต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีกระบวนการเรียนการสอนที่เหมือนกัน ในสภาพเดียวกัน จึงทำให้ผลการวิจัยไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศรี ลิทธิกุลสมบุญณ์ (2559 : บทคัดย่อ) การเลือกรับผลย้อน กลับในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีการเลือกรับผลย้อนกลับในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 รวมถึงสอดคล้องกับ อดิศักดิ์ และคณะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐกรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลทางอ้อมผ่านการปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อน ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

ด้านเจตคติของนักศึกษา ให้นักศึกษารู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มเพื่อเขียนโปรแกรม โดยแต่ละกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น เป็นนักศึกษาเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เป็นต้น เพื่อให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักศึกษาที่เก่งช่วยนักศึกษาที่ไม่เก่ง

ด้านผู้สอน วิชาการเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ควรเพิ่มประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกปฏิบัติ และลดปัญหาของการที่นักศึกษาคัดลอกโปรแกรมจากเพื่อนนักศึกษา โดยให้นักศึกษาอธิบายขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมที่เขียนขึ้น ต่ออาจารย์ผู้สอนเป็นรายคน

ด้านการประเมินผลการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรมีการทดสอบย่อยในหลายๆครั้งมากกว่า การสอบเก็บคะแนนครั้งเดียว

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ควรมีการแนะนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มเติม

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยต่างๆตามสภาพบุคคลเพิ่มเติม เช่น ระดับชั้นปี และระดับผลการเรียน รวมไปถึง การศึกษาถึงพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์

เอกสารอ้างอิง

- [1] ปรียทิพย์ บุญคง. การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- [2] ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : งานส่งเสริมวิจัยและตำรากองบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536.
- [3] Krejcie R.V. and Morgan, D.W. Determining Sample Size for Research Activities : Journal of Education and Psychological Measurement. 7th ed.Singapore : McGraw-Hill. 1970.
- [4] พรศรี ลิทธิกุลสมบูรณ์. การเลือกรับผลย้อนกลับในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- [5] อดิศักดิ์ และคณะ. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐกรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา. มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม, 2544.

ทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของ
ประชาชนในเขตลาดกระบัง

**Attitudes that affect purchasing decisions through social networks of
people in Lat Krabang, Bangkok.**

ปุนิกา โทพิลา

PUNNIGA TOPILA

อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

Department of Marketing, Faculty of Business Administration, Bangkok Suvarnabhumi University

**Corresponding author, E-mail: pranarung@hotmail.com*

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริโภคที่เคยซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยผู้วิจัยทำการคำนวณขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร จำนวน 400 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรโดยใช้สูตร Taro Yamane การประมาณค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเกร็ดและมอร์แมน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) (ประคอง กรรมสูตร, 2538)

Abstract

This study aimed to investigate the attitudes that affect purchasing decisions through social networks. Of people in Lat Krabang, Bangkok The samples were Consumers who have purchased a product via social networks. The researchers calculated the sample size is unknown population of 400 people, set the size of the sample using the formula by the formula Taro Yamane estimation error 0.05 confidence level of 95%, which is due to open a table made of chic. Ford and Moerman The sampling methods, regardless of the probability. (Non-Probability Sampling) (holding ears recipe, 2538).

บทนำ

ปัจจุบันนับได้ว่าอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทที่สำคัญอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการติดต่อสื่อสาร, การประชาสัมพันธ์ข่าว, การโฆษณา, สื่อต่างๆ เป็นต้นเนื่องจากอินเทอร์เน็ตจัดได้ว่าเป็นประเภทของการติดต่อสื่อสารที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถเผยแพร่ข่าวสารในรูปแบบของภาพเคลื่อนไหว หรือ แม้กระทั่งการกระจายข่าวสารผ่าน Social network ชื่อดังอย่าง Facebook, Google+ เป็นต้น ทำให้เว็บไซต์ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถตอบโต้การติดต่อสื่อสารได้เป็นอย่างดี หรือ เราอาจเห็นได้ไม่ไกลตัวนักจากหน่วยงาน หรือ แทบทุกองค์กรธุรกิจที่ให้ความสนใจและ เล็งเห็นความสำคัญของการมีเว็บไซต์เพิ่มมากขึ้น โดยการจัดทำเว็บไซต์สำหรับหน่วยงานของตนเอง อาจด้วยจุดประสงค์เพื่อการค้าขายหรือประชาสัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ดีหากการนำเสนอเว็บไซต์นั้นมีการออกแบบเว็บไซต์ ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ยาก ก็ไม่อาจตอบโต้การประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ใช้ทั่วไปได้ หากแต่ถ้ามีรูปแบบที่สวยงาม ใช้งานง่าย น่าเชื่อถือ จึงจะสามารถตอบโต้ผู้ใช้ได้ดี โดยเฉพาะเกี่ยวกับธุรกิจการค้าขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่จะต้องนำวิธีนี้มาใช้ในการต่อยอดทางธุรกิจ อีกทั้งยังควรต้องก้าวให้ทันเทคโนโลยีดังกล่าวด้วย โดยอาจจะดูตัวอย่างจากทางต่างประเทศว่าเขามีวิธีการใช้เทคโนโลยีการนำเสนออย่างไรแล้วจึงนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการขายเสื้อผ้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives of Research)

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษา ส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลกระทบต่อประกอบธุรกิจการค้าขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบการวิจัย

ตัวแปรอิสระ) *Independent Variable* (

คุณลักษณะส่วนบุคคล

ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา

อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม (*Dependent Variable*) ได้แก่

ทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ประชากรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้บุคคลทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในเขตบางลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดประชากรของการศึกษา คือ ประชากรในเขตลาดกระบัง ทั้งหมดจำนวน 115,847 คน (ที่มา : สำนักงานเขตลาดกระบัง ณ วันที่ 16 มิถุนายน 2556) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของตัวอย่าง 400 คน โดยใช้สูตร Taro Yamane การประมาณค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเกร็ดและมอร์แมน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) (ประคอง กรรณสูตร,2538)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

2. มุ่งศึกษากลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนที่ทัศนคติที่ตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการเก็บข้อมูล ในเขตลาดกระบัง ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในการซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัย สามารถคำนวณค่าและแปลความหมายของข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแสดงผลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการซื้อสินค้าผ่าน

ทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยแสดงผลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบังโดยจำแนกเป็นการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การขายโดยใช้พนักงาน และการส่งเสริมการขาย ใช้ข้อมูลการสร้างสเกลแบบ Likert Scale โดยแสดงลำดับความสำคัญมาก – น้อย (Scales Question) คือระดับความคิดเห็นมากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) โดยแสดงผลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 ส่วนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อเสื้อผ้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 30 ปี รองลงมาในช่วง 20 – 25 ปี อายุต่ำกว่า 20 ปี อายุอยู่ในช่วง 31-35 ปี และอายุ 35 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา รองลงมาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ อาชีพค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาคือ รายได้

20,001-30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และ รายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ทศกคที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อสินค้าเครื่องสำอางค์ รองลงมาคือ เสื้อผ้าแฟชั่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ของเล่นเด็ก รองเท้า อาหารเสริม และอื่นๆ นิยมสั่งซื้อ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ รองลงมาคือ 4 ครั้ง/สัปดาห์ มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ และ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าใช้จ่าย 1,501 – 2,500 บาท รองลงมาคือ 500 – 1,500 บาท ต่ำกว่า 500 บาท และมากกว่า 2,501 บาทขึ้นไป ผู้บริโภคเลือกซื้อเพราะกำลังเป็นที่นิยม รองลงมาคือ ราคาถูก และวิธีการชำระเงินหลายช่องทาง การชำระเงินส่วนใหญ่โอนเงินเข้าบัญชี รองลงมาคือ บัตรเครดิต เพย์พาล (Paypal) และอื่นๆ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกซื้อคือ เป็นที่รู้จัก/มีชื่อเสียง รองลงมาคือ ความน่าเชื่อถือ ปลอดภัยในการชำระเงิน และอื่นๆ ได้รับความคิดหรือคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัว ตัวตนเอง และอื่นๆ เหตุผลที่สั่งซื้อเพราะสะดวกสบาย รองลงมาคือ มีสินค้าให้เลือกหลากหลาย ชื่นชอบสินค้านำเข้า สามารถซื้อสินค้าได้ 24 ชั่วโมง และอื่นๆ

ตอนที่ 3 ส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจในธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมา คือ ด้านการจัด

จำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านราคา โดยมีรายละเอียดของแต่ละด้านดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจในธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านผลิตภัณฑ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความน่าเชื่อถือของชื่อหรือตราสินค้าบนอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ รูปแบบของสินค้ามีความสวยงามและทันสมัย สินค้ามีให้เลือกหลากหลาย ข้อมูลสินค้ามีความละเอียดครบถ้วน และสินค้ามีมาตรฐานสามารถส่งคืนเพื่อเปลี่ยนได้

ด้านราคา พบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจในธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านราคา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีสินค้าหลายราคาให้เลือก รองลงมาคือ มีป้ายบอกราคาชัดเจน ราคาสินค้าเหมาะสมกับคุณภาพสินค้า ราคาสินค้ามีมาตรฐานเดียวกัน และราคาสินค้าถูกกว่าท้องตลาด

ด้านการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจในธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านการจัดจำหน่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความหลากหลายในวิธีการชำระเงิน รองลงมาคือ สามารถสั่งซื้อสินค้าได้ตลอด 24 ชั่วโมง ความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้า มีระบบการตรวจสอบการส่งสินค้า และความรวดเร็วในการจัดส่งสินค้า

ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้บริโภคที่สั่งซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจในธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การส่งเสริมการขายโดยให้ส่วนลด หรือของแถม รองลงมาคือ ปรับเปลี่ยนข้อมูล หรือเพิ่มสินค้าอยู่เสมอ การดึงดูดความสนใจของวิธีการโฆษณาสินค้าบนอินเทอร์เน็ต การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สินค้าเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม และมีระบบแจ้งเตือนเมื่อมีสินค้าใหม่

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง มีประเด็นสำคัญสามารถอภิปรายผล ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 30 ปี อายุอยู่ในช่วง 31-35 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000

ด้านทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อเครื่องสำอางค์ รองลงมาคือ เสื้อผ้าแฟชั่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ของเล่นเด็ก กระเป๋า รองเท้า อาหารเสริม และอื่นๆ นิยมสั่งซื้อ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ รองลงมาคือ 4 ครั้ง/สัปดาห์ มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์ และ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าใช้จ่าย 1,501 – 2,500 บาท รองลงมาคือ 500 – 1,500 บาท ต่ำกว่า 500 บาท และมากกว่า 2,501

บาทขึ้นไป ผู้บริโภคเลือกซื้อเพราะกำลังเป็นที่นิยม รองลงมาคือ ราคาถูก และวิธีการชำระเงินหลายช่องทาง การชำระเงินส่วนใหญ่โอนเงินเข้าบัญชี รองลงมาคือ บัตรเครดิต เพย์พาล (Paypal) และอื่นๆ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกซื้อคือ เป็นที่รู้จัก/มีชื่อเสียง รองลงมาคือ ความน่าเชื่อถือ ปลอดภัยในการชำระเงิน และอื่นๆ ได้รับความคิดหรือคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัว ตัวท่านเอง และอื่นๆ เหตุผลที่สั่งซื้อเพราะสะดวกสบาย รองลงมาคือ มีสินค้าให้เลือกหลากหลาย ชื่นชอบสินค้านำเข้า สามารถซื้อสินค้าได้ 24 ชั่วโมง และอื่นๆ จากผลการศึกษาพบว่า สอดคล้องกับ รัชณี ไพศาลวงศ์ดี (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ตของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ตัดสินใจซื้อสินค้าเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,001 บาท สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาและสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ต, สมมติฐานที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริโภคในด้านการประหยัดเวลาในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ ด้านความสวยงาม สี สัน เป็นหมวดหมู่ของสินค้าในเว็บ ด้านการตรงต่อเวลาในการบริการจัดส่งสินค้าและบริการ และด้านความปลอดภัยของวิธีการชำระเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ต, สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา และด้านการส่งเสริมทางการตลาดมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ และจำนวนเงินการที่ใช้ในการซื้อเฉลี่ย แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการเลือกใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าว เพื่อให้กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดนั้นเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพ

1.2 จากผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ ดังนั้น จึงต้องเลือกใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดอย่างเหมาะสม ส่วนกลยุทธ์ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์เป็นกลยุทธ์รองที่ควรสนับสนุน เพื่อสร้างความคุ้มค่าให้กับงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการตามกลยุทธ์ด้าน ต่าง ๆ ดังนั้นจึงต้องจัดให้มีการส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษฐานลูกค้าเดิม และขยายฐานลูกค้าใหม่ให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาธุรกิจการขายสินค้าผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ตัวอย่างเช่น สินค้าเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องสำอางค์ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ของเล่นเด็ก กระเป๋า รองเท้า อาหารเสริม เป็นต้น เพื่อให้ทราบจุดแข็งจุดอ่อนของสินค้า และนำมาปรับปรุงรูปแบบการขายสินค้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่อไป

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทนันท์ มิยะพันธุ์. (2555). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นบนเว็บไซต์เฟซบุ๊กของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ประภาณี สืบสนธิ์. (2537). *การประเมินบริการค่านิยมกรรม*. วารสารบรรณารักษศาสตร์.
- พินดา ธาราพงศ์สวัสดิ์. (2554). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการสื่อสารการตลาดออนไลน์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. ภูมิศึกษา www.weloveshopping.com. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ยูทช ไกยวรรณ. (2553). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ฉันทนันท์ ธนาศิริเศรษฐกุล (2556) *พฤติกรรมการบริโภคที่มีผลต่อธุรกิจการขายเสื้อผ้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์* : มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
- รัชณี ไพศาลวงศ์ดี. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าเสื้อผ้าสตรีทางอินเทอร์เน็ตของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วันชัย คำเจริญ. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของสำนักงานบริการโทรศัพท์ทั้งมวลวงกว้าง*. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏพระนคร.

- วิชิต อุอิน. (2548). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ : ขั้นตอน
และวิธีการวิเคราะห์ กรณีศึกษาเชิงกลยุทธ์.*
กรุงเทพฯ : เซ็นทรัลเอ็กเพรส.
- ศิริวรรณ เสรีรักษ์. (2546). *การบริหารการตลาดยุค
ใหม่.* กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. (2542). *สถานภาพของการ
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย.*
กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา
ประเทศไทย..
- องอาจ ปะทะวานิช. (2525). *รวมบทความทาง
วิชาการด้านการตลาด.* กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cochran, W.G. (1953). *Sampling Techniques.*
Experimental Designs, New York.
- Schiffman and Kanuk. (1994). *Consumer Behavior.*
(5th ed). Englewood Cliffs, N.J. : Prentice –
Hall.
- _____. (1996). *Consumer Behavior.* 7th ed. New
Jersey : Prentice-Hall.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์ (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขต

ลาดกระบัง

Factors influencing the selection of cosmetics (skin care) of consumers in Lat Krabang

ปุนิกา โทพิลา

PUNNIGA TOPILA

อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

Department of Marketing, Faculty of Business Administration, Bangkok Suvarnabhumi University

*Corresponding author, E-mail: pranarung@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังและ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ประชาชนเพศหญิงในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน คือ ไคส์ แสควร์ (Chi-Square Test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง ส่วนใหญ่เลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ยี่ห้อ ORIENTAL PRINCESS ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่เลือกคือผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้า โดยเป็นประเภทเนื้อครีมมากที่สุด แหล่งที่ซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ส่วนใหญ่คือจากดิสเคาน์สโตร์ เช่น Big C, Lotus โดยจะซื้อเดือนละ 1 ครั้งหรือมากกว่า ค่าใช้จ่ายต่อครั้งอยู่ที่ประมาณ 1,000-2,000 บาท บุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) มากที่สุดคือ เพื่อนในเครือข่ายออนไลน์ และเหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อส่วนใหญ่เนื่องจากต้องการให้ผิวใสขาวเนียน

2. ผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านราคารองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์และด้านช่องทางการจัดจำหน่ายตามลำดับ

3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

4. ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมทางการตลาด

คำสำคัญ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์ (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบ้ง

Abstract

The purposes of this research were to study 1)Buying behavior of cosmetics (skin care) of consumers in Lat Krabang And 2)To determine the Factors influencing the selection of cosmetics (skin care) of consumers in Lat Krabang Population and sample used in this study include retail customers in Lat Krabang of the sample using of 400 questionnaires as a tool. data collection. The statistics used in data collection and basic statistics and hypothesis testing using the chi - square (Chi-Square Test) at the level of statistical significance 0.05 to test the relationship between the independent and dependent variables.

The results follow that;

1. Most consumers buy cosmetics (skin care) of the ORIENTAL.PRINCESS which product to choose facial skincare products, cream utilizes the most. For a placebo buy cosmetics (skin care) Most of the discount stores such as Big C, Lotus will purchase 1 or more times per month. The cost of buying time is approximately 1,000-2,000 baht. The person who has influenced the selection of cosmetics (skin care) is the most important friends in the network, and the reason for buying mainly because. want clear skin whitening

2. Overall, the majority of consumers to focus on the marketing mix factors that influence the selection of cosmetics (skin care), was high level. Factors for the hybrid securities is a top priority, including the price. Followed by the promotion, marketing, product and distribution channels, respectively.

3. Personal factors affecting buying behavior. (Skin Care) at the significance level of 0.05, age, marital status, occupation and monthly income.

4. The marketing mix factors affecting buying behavior. (Skin Care) statistically significant at the 0.05 level factors include the product, its distribution channels and marketing promotion.

Keyword : Factors influencing the selection of cosmetics (skin care) of consumers in Lat Krabang,

ความเป็นมาของปัญหา

เครื่องสำอางบำรุงผิวหน้า (สกินแคร์) เป็นผลิตภัณฑ์ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคในทุกเพศทุกวัยมากขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศ มลภาวะ อาหาร อายุ และปัจจัยอื่นๆ ที่เข้ามาทำลายผิวพรรณมีมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้บริโภคจำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าเพื่อเป็นการดูแลรักษา ฟื้นฟู ผิวพรรณ และชะลอความแก่ เพื่อคงสภาพผิวหน้าให้ดูอ่อนกว่าวัยอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ผลิตเครื่องสำอาง

ประเภทสกินแคร์จึงคิดค้นนวัตกรรมต่างๆ ในการที่จะสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอยู่เสมอ ทำให้ตลาดของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางสกินแคร์เติบโตยิ่งขึ้น การเติบโตของเครื่องสำอางในตลาดยุโรป ตะวันตก อเมริกาเหนือ และเอเชียแปซิฟิก ในปี 2011 ที่ผ่านมามีมูลค่า 4.7 เบลีเยียนต์ นอกจากนี้ยังทำให้ความต้องการวัตถุดิบเพื่อความงามจากเอเชียแปซิฟิก เพิ่มขึ้น ส่งผลให้มูลค่าธุรกิจค้าปลีกขยายเพิ่มมากขึ้น

2.1 หมิ่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคาดว่าในปี 2017 จะมีมูลค่าประมาณ 2.65 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามการเติบโตของธุรกิจโลกโดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ 3.4% ในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยอุตสาหกรรมสินค้าเฟอร์นิเจอร์จะมีมูลค่าสูงถึง 6.3 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 4.87 แสนล้านยูโร ซึ่งธุรกิจสินค้าสกินแคร์ จะสามารถเติบโตเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในปี 2017 สำหรับตลาดสินค้าสกินแคร์ในประเทศไทย ปัจจุบันมูลค่าอยู่ที่ 1.75 หมื่นล้านบาทคาดว่าจะสามารถเติบโตเฉลี่ย 3% ต่อปี หรือเติบโตเพิ่มขึ้นถึง 2 หมื่นล้านบาท ในปี 2017 โดยสินค้าสำหรับดูแลผิวหน้าและผิวกายจะได้รับความนิยมสูงสุด (<http://www.banmuang.co.th/> : ออนไลน์) ถึงแม้จะเกิดภาวะการณ์ต่างๆมากมายแต่ตลาดเครื่องสำอางยังคงเป็นสินค้าที่อยู่ในความต้องการของผู้บริโภคมีการใช้เงินเพื่อซื้อเครื่องสำอางในสัดส่วนที่สูงขึ้นและเป็นรายการค่าใช้จ่ายที่สำคัญมากรายการหนึ่งของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของผู้บริโภค โดยเฉพาะสุภาพสตรีแต่เนื่องจากปัจจุบันมีเครื่องสำอางหลากหลายตราสินค้าให้ผู้บริโภคได้เลือกซื้อประกอบกับกลยุทธ์ทางการตลาดใหม่ๆ ในการดึงดูดใจผู้บริโภคที่บริษัทเครื่องสำอางนำมาใช้ทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกมากขึ้น (ปิยาภรณ์ สามประทีป : 1)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives of Research)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

คุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ประชากรที่ศึกษา

ในการศึกษารุ่นนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาเฉพาะปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดและพฤติกรรมใช้เครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการขาย ของผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์)

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ คือ ประชากรที่เป็นเพศหญิงในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครจำนวน 115,847 คน

(ที่มา : สำนักงานเขตลาดกระบัง ณ วันที่ 8 มิถุนายน 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ เพศหญิงในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน ซึ่งคำนวณจากสูตรของ กำหนดขนาด

ตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่(Yamane, Taro. 1973) ที่ขนาดความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน 5%

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้
ตัวแปรอิสระได้แก่

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วยอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
- 2) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

ตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการเก็บข้อมูล ในเขตลาดกระบัง ซึ่ง

แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการซื้อเครื่องสำอางค์ของผู้ใช้บริการสปาในเขตลาดกระบัง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกซื้อ

เครื่องสำอางค์สกินแคร์ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัย สามารถคำนวณหาค่าและแปลความหมายของข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกเป็น อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ โดยแสดงผลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยทางการตลาดที่ใช้ประกอบการพิจารณาพฤติกรรมในการซื้อเครื่องสำอางค์ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง โดยแสดงผลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้าน ปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์สกินแคร์ของประชาชนในเขตลาดกระบัง โดยจำแนกเป็นด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ของกลุ่มตัวอย่างสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ในการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์ของ

ผู้บริโภครู้จักข้อมูลการสร้างสเกลแบบ Likert Scale โดยแสดงลำดับความสำคัญมาก – น้อย (Scales Question) คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) โดยแสดงผลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 45.3 โดยส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 50.3 และมีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องสำอางค์สกินแคร์ ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ยี่ห้อ ORIENTAL PRINCESS มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยส่วนใหญ่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าคิดเป็นร้อยละ 77.8 ชอบใช้เครื่องสำอาง (สกินแคร์) ประเภทเนื้อครีมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.3 ส่วนใหญ่เลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) จากดิสเคาน์โค้ด เช่น Big C, Lotus มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 ซึ่งส่วนใหญ่ซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) เดือนละ 1 ครั้งหรือ

มากกว่าคิดเป็นร้อยละ 48.5 สำหรับค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ซื้อเครื่องสำอางค์ครั้งละ 1,000-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.3 โดยบุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) มากที่สุดคือ เพื่อนในเครือข่ายออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 34.5 และเหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคส่วนใหญ่เนื่องจากต้องการให้ผิวใสขาวเนียนคิดเป็นร้อยละ 53.3

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้าน ปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องสำอางค์สกินแคร์ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านราคา ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ในระดับมาก รองลงมาอีกคือ ด้านผลิตภัณฑ์ ในระดับมากและด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าที่ผลิตภัณฑ์ได้รับรางวัลรองมาตรฐานจากองค์การที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ในระดับมาก รองลงมาอีกคือ มีหลายสูตรให้เลือกใช้ อยู่ใน

ระดับมาก ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ เป็นแบรนด์ที่มีชื่อเสียง ในระดับปานกลาง

2) ด้านราคา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ราคาเหมาะสมกับคุณภาพอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ราคาเหมาะสมกับปริมาณบรรจุในระดับมาก รองลงมาอีกคือ ราคาเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับยี่ห้ออื่นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีหลายราคาให้เลือกซื้อในระดับมาก

3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ความสะดวกของสถานที่ซื้ออยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีแคตตาล็อกแนะนำและทดลองในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ สถานที่จัดจำหน่ายกว้างขวางทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีการวางสินค้าที่โดดเด่น ในระดับปานกลาง

4) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ มีส่วนลดในการซื้อสินค้า อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีพนักงานแนะนำผลิตภัณฑ์อย่างใกล้ชิดในระดับมาก รองลงมาอีกคือ มีสินค้าให้ทดลอง ณ จุดขายอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์การใช้บริการผ่านสื่อต่างๆในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมกรซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ดูแลผิวหน้ามากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผิวหน้าเป็นสิ่งที่บุคคลให้ความสนใจเป็นพิเศษมากกว่าอวัยวะส่วนอื่นและผิวหน้าเป็นผิวที่สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมภายนอกตลอดเวลา จึงอาจจะทำให้ผู้บริโภคมีความสนใจที่จะดูแลผิวหน้ามากกว่าผิวส่วนอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา ทองสิน (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าสำหรับผู้ชาย ในเขตกรุงเทพมหานครการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าสำหรับผู้ชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ชายส่วนใหญ่ใช้ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้ามากที่สุด

2. จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง

(สกินแคร์) ของผู้บริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลมาเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค ซึ่งถ้าแตกต่างกันในด้านคุณสมบัติของบุคคลจะทำให้มีทัศนคติ การรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร และการค้นหาข้อมูลที่แตกต่างกันไป อาจมีผลต่อพฤติกรรมการใช้ตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ที่ได้กล่าวว่าการตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ วงจรชีวิต ครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษารูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชุลี สิวินทา (2550) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าประเภทต่อต้านและลดริ้วรอยก่อนวัยของสตรีวัยทำงานเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าประเภทต่อต้านและลดริ้วรอยก่อนวัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปริญญา สิทธิดำรง (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับพฤติกรรมของสตรีวัยทำงานในการเลือกซื้อเครื่องสำอางเพื่อบำรุงผิวหน้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เดือน มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง ในด้านช่วงระดับราคาในการเลือกซื้อและปริมาณในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชนิตา ทองสิน (2550) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อ

การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าสำหรับผู้ชายในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในด้านอายุสถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าสำหรับผู้ชายแตกต่างกันด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าสำหรับผู้ชายต่อครั้ง

3. จากผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่าง

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด กับพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภคในเขตตลาดกระบี่ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือปัจจัยทางการตลาดซึ่งเป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการตลาดคือสร้างการแลกเปลี่ยนให้เกิดขึ้นรวมทั้งกระตุ้นผู้บริโภคให้ทำการซื้อ ซึ่งกิจกรรมทางการตลาดที่นักการตลาดสร้างขึ้นนั้นจึงมีผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภคและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคต่อไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา สิทธิดำรง (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับพฤติกรรมของสตรีวัยทำงานในการเลือกซื้อเครื่องสำอางเพื่อบำรุงผิวหน้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอางเพื่อบำรุงผิวหน้าสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และยังสอดคล้องกับผล

การศึกษาของ อารีพร รักษาวงษ์ (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมในการซื้อผลิตภัณฑ์ครีมบำรุงผิวหน้าไวท์เทนนิ่งของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ครีมบำรุงผิวหน้าไวท์เทนนิ่ง ได้แก่ ด้านมูลค่าในการซื้อต่อครั้ง ด้านปริมาณในการซื้อต่อครั้ง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้เจ้าของธุรกิจสปาสามารถนำข้อมูลการวิจัยไปปรับปรุงราคาให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งนี้ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับราคาและคุณภาพของบริการ เจ้าของธุรกิจต้องเน้นในประเด็นนี้และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาด้านประสิทธิผลของปัจจัยทางการตลาดในด้านต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการสปาในเขตตลาดกระบี่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันเชิงธุรกิจด้านสปาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการจัดวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะผู้บริโภคในเขตตลาดกระบี่ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในเขตอื่นๆ และกระจายให้ทั่วกรุงเทพมหานครเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการวิเคราะห์และปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้ เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้สินค้า อันจะเป็น

ประโยชน์ต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาด้านปัญหาและอุปสรรคในการใช้สินค้าอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นประโยชน์กับบริษัทในการนำข้อมูลที่มาปรับปรุงผลิตภัณฑ์และประโยชน์ต่อผู้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานยิ่งขึ้น
3. ควรทำการวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความคิดเห็นในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น
4. ควรทำการศึกษาเรื่องช่องทางการสื่อสารทางการตลาดที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) เนื่องจากผลที่ได้จากการศึกษาจะทำให้ทราบว่าช่องทางใดที่ผู้บริโภคมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มากที่สุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มากำหนดกลยุทธ์ด้านช่องทางการสื่อสารทางการตลาดให้มีความเหมาะสมและตรงกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น
5. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากตัวแปรที่ได้ศึกษามาแล้ว ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ของผู้บริโภค เช่น ทศนคติในการเลือกซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) ความคาดหวังที่มีต่อการซื้อเครื่องสำอาง (สกินแคร์) เป็นต้น

อ้างอิง

ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.

กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

ราชบัณฑิตยสถาน.พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระ

เกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ. อักษรเจริญ

ทัศน์, 2534

ลลิตา ขำแสง และคณะ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวของ

ผู้ชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร”.วารสารศรี

นครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขา

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 3(มกราคม

- มิถุนายน 2554). บทคัดย่อ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. พฤติกรรมผู้บริโภค.

กรุงเทพฯ. วิสิทธ์วัฒนา, 2541.

_____. การบริหารการตลาด : ยุคใหม่.

กรุงเทพฯ. พัฒนาศึกษา, 2552.

สมวงศ์ พงศ์สถาพร. เคล็ดไม่ลับการตลาดบริการ.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ยูบีซีแอล บั๊คส์,

2546.

Kotler Philip Marketing Management. The

Millennium Edition. New york. Prentice

Hall Inc, . 2000.

Yamane, Tero. Statistic: An Introduction Analysis.

3rd ed. New York: Harper & Row

Publisher, 1973.

วิทยานิพนธ์

ชนิดา ทองสิน .ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มี

อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ดูแล

ผิวหนังสำหรับผู้ชาย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต สาขาการตลาด, มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2550.

ปริญญา สิทธิดำรง. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วน

ประสมทางการตลาดกับพฤติกรรมของสตรี

วัยทำงานในการเลือกซื้อเครื่องสำอางเพื่อ

บำรุงผิวหน้าในเขตกรุงเทพมหานคร.

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา

การตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2547.

อัญชุลี สิวินทา. พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์

บำรุงผิวหน้าประเภทต่อต้านและลดริ้วรอย

ก่อนวัยของสตรีวัยทำงานเขต

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต สาขาการตลาด, มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2547.

อารีพร รักษาวงษ์ .พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์

ครีมบำรุงผิวหน้าไวท์ เทนนิ่งของผู้หญิง

ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาการจัดการ

ทั่วไป, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ธัญบุรี, 2550.

พฤติกรรมการบริโภค ชาปอกระบิด ของ ประชาชนในเขตลาดกระบัง Jute, tea consumption habits of people in Lat Krabang, Bangkok twist

ปุนิกา โทพิลา

PUNNIGA TOPILA

อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

Department of Marketing, Faculty of Business Administration, Bangkok Suvarnabhumi University

**Corresponding author, E-mail: pranarung@hotmail.com*

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการในการบริโภคชา ปอกระบิด ของ ประชาชนในเขตลาดกระบังและ 2) เพื่อศึกษาส่วนผสมทางการตลาดในการตัดสินใจบริโภคชา ปอกระบิดของ ประชาชนเขตลาดกระบังโดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คนใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน คือ ไคส์ แสควร์ (Chi-Square Test)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริโภคชา ปอกระบิด ของ ประชาชนในเขตลาดกระบัง

Abstract

This self-study purposes. 1) A study of the consumption of tea, jute yank people in Lat Krabang, Bangkok and 2) to study the marketing mix decisions tea consumption. Paul yank public area Lat Krabang, Bangkok The sample in this study is. People in Lat Krabang, Bangkok 400 Bangkok questionnaire to collect data. The statistical data were analyzed using descriptive statistics were percentage (Percentage) Average (Mean), standard deviation (Standard Deviation) and inferential statistics is Christchurch's Square (Chi-Square Test).

Keyword : Jute, tea consumption habits of people in Lat Krabang, Bangkok twist.

ความเป็นมาของปัญหา

สมุนไพรมีพืชที่คนไทยรู้จักมายาวนาน ทั้งช่วยในการรักษาโรคต่าง ๆ โดยวิธีทางธรรมชาติ นอกจากนี้จะใช้เป็นยารักษาโรคแล้ว สมุนไพรไทยยังเป็นพืชผักที่สามารถนำมารับประทานสด ๆ และยังสามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้เป็นอย่างดี ซึ่งประโยชน์ที่ร่างกายจะได้รับจากการรับประทานพืชสมุนไพรนี้มีมากมาย ช้ำยังส่งผลให้ร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคไพร่ต่าง ๆ โดยไม่ต้องใช้ยาแผนปัจจุบัน ซึ่งบางชนิดอาจมีราคาแพง และต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก อีกทั้งอาจหาซื้อได้ยากในท้องถิ่นนั้น การตลาดและการสร้างงานในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) เพื่อหาความเป็นไปได้ในการพัฒนาคุณภาพและแหล่งปลูกสมุนไพรเพื่อส่งออก จึงมีการกำหนดชนิดของสมุนไพรที่มีศักยภาพ 13 ชนิด คือ มะขามแขก กานพลู เทียนเกล็ดหอย ดองดึง เร่ว กระวาน ชะเอมเทศ ขมิ้น จันทน์เทศ ใบพลู พริกไทย ดีปลี และน้ำผึ้ง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดต่อไป

ปอบิดมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Helicteres isora* L. เป็นพืชในวงศ์ Sterculiaceae มีชื่อเรียกตามท้องถิ่นมากมาย เช่น ปอกระบิด ปอทับ มะบิด มะบิด (พายัพ) จี้อันใหญ่ ปอลิงไซ (ภาคเหนือ) ลูกบิด (ไทยภาคกลาง) ซ้อ (กะเหรี่ยง เชียงใหม่) เซ้าจี (สระบุรี) เป็นพืชที่ขึ้นเองตามริมป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ที่รกร้าง แม้กระทั่งในบริเวณกรุงเทพมหานคร พบได้ทั่วไป ทั้งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีน และอินเดีย ลักษณะเป็นไม้พุ่ม สูงไม่มากประมาณ 1-2 เมตร มี

ขนสีน้ำตาล ใบเดี่ยว รูปไข่กว้าง ขอบใบหยัก เมื่อลูบผิวใบรู้สึกสากคาย ออกดอกปีละครั้ง ช่วงเวลาอาจแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นและภูมิอากาศ ตามบันทึกขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ ออกดอกและติดผลประมาณเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม แต่ตัวผู้เขียนเองเคยพบที่สระบุรี ออกดอกช่วงฤดูร้อน ประมาณเดือน เมษายน กลีบดอกสีส้มอิฐ เป็นหลอด เมื่อติดผล เป็นฝักยาว 3-4 ซม. บิดเป็นเกลียวคล้ายเชือกข้วน เมื่อแก่จะแตก มีสีน้ำตาลดำ

จากข้อมูลในตำรายาไทย ใช้เปลือกต้นและราก บำรุงธาตุ ผล ใช้แก้บิด (สันนิษฐานว่าตามรูปร่างของผล) แก้ปวดเบ่ง(อันเนื่องมาจากบิด) ท้องเสีย ขับเสมหะ คำพอกแก้ปวดเคล็ดบวม^{2,3}

ในประเทศอินเดียใช้ผลแก้ท้องเสียเช่นเดียวกัน และมีการทดลองพบว่าสารสกัดด้วยน้ำมีฤทธิ์ที่ดีในการยับยั้งเชื้ออีโคไล ที่เป็นเชื้อสาเหตุของอาการท้องเสียทั่วไป และให้ผลดีกับเชื้อ *Salmonella typhimurium* ซึ่งเป็นเชื้อสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กระเพาะอาหารหรือลำไส้อักเสบอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีผลปานกลางต่อเชื้อไข้ไทฟอยด์ (*Salmonella typhi*) ซึ่งมีอาการไข้ร่วมกับท้องเสียอื่น⁴ และมีผลยับยั้งการเจริญตัวของกล้ามเนื้อเรียบ⁵ ถึงแม้งานวิจัยนี้จะสอดคล้องการใช้ในโรคท้องเสีย ขนาดที่ใช้ในคนก็ยังไม่ชัดเจนนัก

การศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของปอบิดในโรคอื่นที่น่าสนใจ ได้แก่ โรคเบาหวาน พบว่าสารสกัดน้ำจากผลปอบิดมีฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือดในหนูขาวที่ทำให้เป็นเบาหวาน และป้องกันไม่ให้ระดับไขมันสูงขึ้น

ซึ่งมักพบตามมาหลังจากการเป็นเบาหวาน ฤทธิ์ของ สารสกัดคล้ายกับยาไกลเบนคลาไมด์6 การทดลองใน เซลล์เพาะเลี้ยงพบว่าเพิ่มการขนส่งน้ำตาลเข้าสู่เซลล์ กล้ามเนื้อของหนู7 และเพิ่มการขนส่งน้ำตาลเข้าสู่ เซลล์กล้ามเนื้อกระบังลมแต่มีประสิทธิภาบน้อยกว่า ยามเทฟอรัมีน8 อย่างไรก็ตามการทดลองเหล่านี้แม้จะ สรุปได้ว่าสารสกัดน้ำจากผลปอบิด น่าจะมีผลลด น้ำตาลในเลือดได้ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะระบุขนาดที่ ใช้ และยังไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนยารักษา เบาหวานได้จริง จำเป็นต้องมีการทดลองเพิ่มเติม ต่อไปทั้งในแง่ของประสิทธิภาพและความเป็นพิษ เนื่องจากปอบิดไม่ใช่พืชอาหาร การทดลองเพื่อหา ความเป็นพิษเมื่อใช้ระยะยาวเป็นอีกงานวิจัยที่สำคัญ อนึ่งพบว่าสมุนไพรจำนวนไม่น้อยที่มีรายงานความ เป็นพิษต่อดับและไต หากรูปแบบหรือขนาดที่ใช้ไม่ ถูกต้อง ในกรณีที่ยังมีข้อมูลไม่ครบเช่นนี้ สำหรับผู้ที่ ต้องการเลือกใช้ด้วยตนเอง หรือได้ทดลองใช้แล้ว ให้ ตรวจสอบการทำงานของตับไตอย่างสม่ำเสมอทุก 3 เดือน และห้ามใช้ในผู้ที่มิมีประวัติ หรือแม่แต่ ครอบครัวยังมีประวัติเป็นโรคตับ หรือโรคไต

จากข้อความข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจใน พฤติกรรมการดื่มชาของประชาชน โดยเฉพาะปอ กระบิดที่มีสรรพคุณในการรักษาโรคต่าง ๆ มากมาย ซึ่งการวิจัยถึงพฤติกรรมการบริโภคของประชาชน เป็นการนำข้อมูลไปพัฒนาธุรกิจในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการบริโภคชา ปอกระบิด ของประชาชนเขตลาดกระบัง

2. เพื่อศึกษาส่วนผสมทางการตลาดในการ

ตัดสินใจบริโภคชา ปอกระบิดของประชาชนเขต ลาดกระบัง

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

คุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ

การศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Independent Variable) ได้แก่

พฤติกรรมในการบริโภคชา ปอกระบิดของ

ประชาชนในเขตลาดกระบัง

ประชากรที่ศึกษา

ในการศึกษาคครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของ

การศึกษา ไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาเฉพาะปัจจัยส่วนผสมทาง

การตลาดและพฤติกรรมการบริโภคชา ปอกระบิด

ของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนผสมทาง

การตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทาง

การจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการขาย

.2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ใน

การศึกษาคครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตลาดกระบัง

กรุงเทพมหานครจำนวน 115,847 คน (ที่มา :

สำนักงานเขตลาดกระบัง ณ วันที่ 8 มิถุนายน 2556)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ คือ ประชาชนใน

เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน ซึ่ง

คำนวณจากสูตรของ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้

สูตรของยามานะ(Yamane, Taro. 1973) ที่ขนาดความ
เชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5%

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุสถานภาพ
ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

2) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่อง
ทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านการส่งเสริม
การตลาด

ตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการบริโภค ปอกระบิด
ของประชาชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ด้วย
วิธีการเก็บข้อมูล ในเขตตลาดกระบ้ง ซึ่ง

แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภค ปอ
กระบิด ของประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสม
การตลาดบริการที่มีผลต่อ การบริโภค ปอกระบิด
ของประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม
ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการ

วิจัย สามารถคำนวณค่าและแปลความหมายของ
ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 เป็น
แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนก
เป็น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ
รายได้ โดยแสดงผลด้วยการแจกแจงความถี่
(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 เป็น
แบบสอบถาม ปัจจัยทางการตลาดที่ใช้ประกอบการ
พิจารณา พฤติกรรมการบริโภค ปอกระบิด ของ
ประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง โดยแสดงผลด้วยการ
แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ
(Percentage)

1.3 ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้าน ปัจจัย
การส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการบริโภค ปอ
กระบิด ของประชาชนในเขตตลาดกระบ้ง โดย
จำแนกเป็นด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทาง
การจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ของกลุ่ม
ตัวอย่างสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจง
ความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ในการ
บริโภค ปอกระบิด ของประชาชนใช้ข้อมูลการ
สร้างสเกลแบบ Likert Scale โดยแสดงลำดับ
ความสำคัญมาก - น้อย (Scales Question) คือ ระดับ
ความคิดเห็นมากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย
(2) และน้อยที่สุด (1) โดยแสดงผลด้วยค่าเฉลี่ย
(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

1.4 ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภค พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 45.3 โดยส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 50.3 และมีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภค ปอกระบิด ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับ พฤติกรรมการบริโภค ปอกระบิด ของประชาชนในเขตลาดกระบัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกบริโภคชาสมุนไพรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.5 โดยส่วนใหญ่เลือกซื้อกลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพคิดเป็นร้อยละ 77.8 ชอบ

บริโภคชาที่ไม่มีรสชาติดคิดเป็นร้อยละ 49.3 ส่วนใหญ่เลือกซื้อชาสมุนไพร จากระบบออนไลน์/

อินเทอร์เน็ต มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 ซึ่งส่วนใหญ่ซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่มเดือนละ 1 ครั้งหรือมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 48.5 สำหรับค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่มครั้งละ 1,000-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.3 โดยบุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม มากที่สุดคือ เพื่อนในเครือข่ายออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 34.5 และเหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม ของผู้บริโภคส่วนใหญ่เนื่องจากต้องการดูแลสุขภาพคิดเป็นร้อยละ 53.3

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้าน ปัจจัยการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคชา ปอกระบิด ของประชาชนในเขตลาดกระบัง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อเครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ด้านราคา ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ในระดับมาก รองลงมาอีกคือ ด้านผลิตภัณฑ์ ในระดับมากและด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มชาสำหรับชงดื่ม ได้รับรองมาตรฐานจากองค์การที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ในระดับมาก รองลงมาอีกคือ มีหลายสูตรให้เลือกบริโภค อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ เป็นสมุนไพรที่มีชื่อเสียงในด้านสุขภาพในระดับปานกลาง

2) ด้านราคา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญสูงสุดคือ ราคาเหมาะสมกับคุณภาพอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ราคาเหมาะสมกับปริมาณบรรจุในระดับมาก รองลงมาอีกคือ ราคาเหมาะสมเมื่อ

เปรียบเทียบกับยี่ห้ออื่นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่
กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีหลายราคา
ให้เลือกซื้อในระดับมาก

3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า โดยภาพรวม
กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้
ความสำคัญสูงสุดคือ ความสะดวกของสถานที่ซื้ออยู่
ในระดับมาก รองลงมาคือ สถานที่จัดจำหน่าย
กว้างขวางทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง

4) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า โดยภาพรวม
กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้
ความสำคัญสูงสุดคือ มีส่วนลดในการซื้อสินค้า อยู่
ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการให้ข้อมูล อยู่ระดับ
มาก ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยที่สุด
คือ มีการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ
ต่างๆในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมในการบริโภค
ปอกระบิด ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังผู้วิจัย
อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาข้อมูล พฤติกรรมในการบริโภค
ชา ปอกระบิด ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบังพบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกซื้อกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่เป็น
ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การ
ดูแลสุขภาพเป็นสิ่งที่คุณค่าให้ความสำคัญเป็นพิเศษ
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา บุญนาทวี
(2551) ได้ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อ

สุขภาพประเภท Functional วิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย
เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อ
สุขภาพประเภท Functional จำนวน 400 คน โดยใช้
แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มชา เพื่อบำรุงสุขภาพ มาก
ที่สุด

2. จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วน
บุคคล กับพฤติกรรมการเลือกบริโภคชา ปอกระบิด
ของผู้บริโภค พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 4 ตัวแปร
ได้แก่ ด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคชา ปอกระบิด
ของผู้บริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลมาเป็นข้อมูล
พื้นฐานของผู้บริโภค ซึ่งถ้าแตกต่างกันในด้านคุณสมบัติ
ของบุคคลจะทำให้มีทัศนคติ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
และการค้นหาข้อมูลที่แตกต่างกันไปอาจมีผลต่อ
พฤติกรรมการใช้ตัดสินใจบริโภคชา ปอกระบิด ได้
สอดคล้องกับแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ
(2541) ที่ได้กล่าวว่า การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับ
อิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ
ได้แก่ อายุ วงจรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทาง
เศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณพรพรรณ อินวะษา
(2551) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการซื้อชาเครื่องดื่ม
ชาเขียวโออิชิของผู้บริโภคเขตกรุงเทพมหานคร ผล
การศึกษาพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับ
การศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อ
พฤติกรรมการบริโภคชา ปอกระบิด แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

3. จากผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด กับพฤติกรรม การบริโภคของผู้บริโภคในเขต ตลาดกระบัง พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด มีผล ต่อพฤติกรรมผู้บริโภคบริโภค ของ ผู้บริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือปัจจัย ทางการตลาดซึ่งเป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของ การตลาดคือสร้างการแลกเปลี่ยนให้เกิดขึ้นรวมทั้ง กระตุ้นผู้บริโภคให้ซื้อ ซึ่งกิจกรรมทางการตลาด ที่เน้นการตลาดสร้างขึ้นมาจึงมีผลต่อการรับรู้ของ ผู้บริโภคและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมซื้อของผู้บริโภค ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้เจ้าของธุรกิจจำหน่ายเครื่องดื่ม ชาแบบชงดื่ม นำข้อมูลการวิจัยไปปรับปรุงราคาให้ ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งนี้ผู้บริโภคให้ ความสำคัญกับราคาและคุณภาพของบริการ เจ้าของ ธุรกิจต้องเน้นในประเด็นนี้และสร้างความเชื่อมั่น ให้กับผู้บริโภค
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาด้านประสิทธิผล ของปัจจัยทางการตลาดในด้านต่างๆที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจบริโภคชนิดอื่นของประชาชนเขต ตลาดกระบังเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการ แข่งขันเชิงธุรกิจด้านสปาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการจัดวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะ ผู้บริโภคในเขตตลาดกระบังซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะ กลุ่มเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควร ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในเขตอื่นๆ และกระจาย ให้ทั่วกรุงเทพมหานครเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการ วิเคราะห์และปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้ เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้สินค้า อันจะเป็น ประโยชน์ต่อพฤติกรรมผู้บริโภคบริโภค ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาด้านปัญหาและอุปสรรค ในการใช้สินค้าอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นประโยชน์ กับบริษัทในการนำข้อมูลที่มาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ และประโยชน์ต่อผู้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพและมี มาตรฐานยิ่งขึ้น
3. ควรทำการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอย่าง ต่อเนื่อง เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคย่อมมีการ เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็น เพียงส่วนหนึ่งของความคิดเห็นในช่วงเวลาหนึ่ง เท่านั้น
4. ควรทำการศึกษาเรื่องช่องทางการสื่อสารทางการตลาดที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การบริโภค เนื่องจากผลที่ได้จาก การศึกษาจะทำให้ทราบว่าช่องทางใดที่ผู้บริโภคมี การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มากที่สุด เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้มากำหนดกลยุทธ์ด้านช่องทางการ สื่อสารทางการตลาดให้มีความเหมาะสมและตรง กลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น
5. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากตัวแปรที่ได้ศึกษามาแล้ว ที่คาดว่า น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภค

ปอกระบิด ของผู้บริโภค เช่น ทศนคติในการเลือก
บริโภค ปอกระบิด ความคาดหวังที่มีต่อการซื้อ
เครื่องสำอางค์ชนิดขี้ผึ้ง เป็นต้น

อ้างอิง

ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.
กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

ราชบัณฑิตยสถาน.พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระ
เกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ. อักษรเจริญ
ทัศน์, 2534

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. พฤติกรรมผู้บริโภค.
กรุงเทพฯ. วิสิทธ์วัฒนา, 2541.

_____. การบริหารการตลาด : ยุคใหม่.
กรุงเทพฯ. พัฒนาศึกษา, 2552.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. การบริการการตลาดยุคใหม่.
กรุงเทพฯ. ซีรฟิล์มและไซเทกซ์, 2541.

สมจิตร ล้วนจำเจริญ. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ.
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541.

สมชาย สัมพันธ์วิวัฒน์.เคมีเครื่องสำอาง. ราชบุรี.
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2542.

สมวงศ์ พงศ์สถาพร. เคล็ดไม่ลับการตลาดบริการ.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ยูบีซีแอล บั๊คส์,
2546.

Kotler Philip Margeting Management. The
Millennium Edition. New york. Prentice
Hall Inc, . 2000.

Yamane, Tero. Statistic: An Introduction Analysis.
3rd ed. New York: Harper & Row
Publisher, 1973.

วิทยานิพนธ์

กาญจนา บุญนาทวี (2551) ได้ศึกษา พฤติกรรม
การบริโภคเครื่องสำอางค์เพื่อสุขภาพประเภท
Functional ของผู้บริโภคในเขตบางพลี
สารนิพนธ์ ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาการตลาด : มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

วรรณพรรณ อินวะษา (2551) ได้ศึกษาเรื่อง
พฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอางค์เขียวโออิชิ
ของผู้บริโภคเขตกรุงเทพมหานคร สาร
นิพนธ์ ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาการตลาด : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติของประชากรในตอนบนของประเทศไทย

The Preparation to Deal with Natural Disaster of the Population in the Upper Part of Thailand

ประดิษฐ ติใจ¹ พนิดา ภักดี²

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขามิสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา

² อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติของประชากรในตอนบนของประเทศไทย” เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความรู้สึกของประชากรในพื้นที่กับภัยธรรมชาติ ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ การเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น ในด้านการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติส่วนบุคคล การได้รับข่าวสาร การแจ้งเตือนเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันสามารถที่จะรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้หรือไม่ ถ้าเกิดภัยธรรมชาติขึ้นมีความต้องการในการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยหรือไม่ มีความต้องการที่จะให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ ดูแล ในเรื่องใด อย่างไรบ้าง รวมถึงการคาดการณ์ของประชากรในพื้นที่ว่าภัยธรรมชาติชนิดใดที่จะเกิดขึ้นในตอนบนของประเทศไทย เมื่อเข้าไปทำการศึกษาจึงพบว่าประชากรในพื้นที่ที่มีความเข้าใจมีความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ไม่มีการรับข่าวสารและการแจ้งเตือนเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว หากมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้นอยากให้ภาครัฐช่วยเหลือ ดูแล ในด้านการอุปโภค บริโภค ที่อยู่อาศัยและสาธารณูปโภคต่างๆอย่างรวดเร็ว โดยคาดการณ์ว่าภัยธรรมชาติที่มีความน่าจะเป็นมากที่สุดที่จะเกิดขึ้นในตอนบนของประเทศไทยสามอันดับแรกคือ 1. แผ่นดินไหว 2. น้ำท่วม 3. ภัยแล้งและไฟป่า

คำสำคัญ: ภัยธรรมชาติ ตอนบน การเตรียมรับมือ

Abstract

The purpose of this study is the preparation to deal with natural disaster of the population in the upper part of Thailand. This study was to know the emotion of the local population with the natural disaster, the understanding about natural disaster, the preparation to deal with natural disaster that could be happen. For the preparation to deal with natural disaster, the receiving of information, the warning about natural disaster, the residence can deal with natural disaster in the future or not. If it has natural disaster, do they have to immigrate or not? Do they need any support

from the government? Including with the prediction of what kind of natural disaster will happen in the upper part of Thailand.

The result of this study revealed that the local population had a little knowledge about natural disaster. They didn't receive any information or warning about natural disaster cover all of the area and it wasn't fast enough. If it has natural disaster, they want the government to support them in all aspects such as consumer goods, residence and other aspects as fast as it can. The most prediction of natural disaster that could be happen in the upper part of Thailand as follows

1. earthquake 2. flood and 3. drought and wildfire.

Keyword: natural disaster, upper part, preparation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มนุษย์กำลังประสบกับปัญหาภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงสร้างความเสียหายให้กับทรัพย์สิน พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อยู่อาศัย รวมถึงการทำให้เกิดการสูญหาย สูญเสียชีวิตของมนุษย์ เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างมีมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นจำนวนมหาศาล ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นมีทั้งที่สามารถที่จะพยากรณ์ล่วงหน้าได้และที่ไม่สามารถพยากรณ์ล่วงหน้าได้ แม้ในบางเหตุการณ์ที่ได้ทำการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้าแล้วความรุนแรงที่เกิดขึ้นอาจจะมากกว่าความรุนแรงที่เราได้พยากรณ์ไว้ ถึงแม้ว่าเราจะได้พยากรณ์ไว้แล้วว่าจะต้องเกิดภัยธรรมชาติอย่างถูกต้องและแม่นยำ แต่ก็ยังที่จะทำให้เกิดความเสียหายอยู่ดีเพราะการเกิดซึ่งภัยธรรมชาตินั้นมนุษย์ไม่ได้เป็นผู้ที่กำหนดได้ว่าภัยธรรมชาติจะต้องเกิดขึ้นที่ไหนเวลาใด สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินได้เพียงใด

ดังนั้นมนุษย์จึงเป็นผู้ที่จะต้องเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้า การเตรียมความพร้อมในการรับมือ

กับภัยธรรมชาตินั้นจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติว่ามีภัยธรรมชาติชนิดใดบ้าง มีความรุนแรงแค่ไหน ส่งผลกระทบต่ออะไรบ้าง จะต้องเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยธรรมชาตินั้นอย่างไร มนุษย์ไม่ได้อยู่เพื่อเฝ้าระวังภัยธรรมชาติเพียงอย่างเดียว มนุษย์ยังต้องดำเนินชีวิตประจำวันไปด้วย การที่มนุษย์จะเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาตินั้นจะต้องนำการดำเนินชีวิตที่เป็นปกติสุขมาเป็นส่วนในการพัฒนาวิธีการที่จะรับมือกับภัยธรรมชาติ นั้นหมายถึงการมองถึงการตั้งถิ่นที่อยู่อาศัย การอพยพที่อยู่อาศัย การใช้ที่ดินในการทำประโยชน์ รวมถึงการที่มนุษย์เข้าไปใช้และทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นสิ่งป้องกันภัยธรรมชาติโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ในพื้นที่ตอนบนของประเทศไทยเป็นพื้นที่หนึ่งที่เกิดภัยธรรมชาติขึ้นอยู่บ่อยครั้ง อาทิเช่น ไฟป่า แผ่นดินไหว ดินโคลนถล่ม ประกอบกับเป็นพื้นที่ป่าเขา เป็นแหล่งต้นกำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญในประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเข้ามาเยี่ยมชมพื้นที่ จึงเป็นภาคที่มีการใช้พื้นที่เพื่อให้เกิดประโยชน์ในหลายด้าน จึงควรมีการเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับภัยธรรมชาติที่จะ

เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่เกิดความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินน้อยที่สุด ซึ่งสิ่งแรกที่จะต้องจับมาเป็นประเด็นศึกษาคือประชากรในพื้นที่ที่มีความเข้าใจและเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติอย่างไร ภาครัฐให้ความสนใจดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหน

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษา “การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติของประชากรในตอถนนของประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่าประชากรในพื้นที่ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอย่างไร
2. เพื่อศึกษาว่าประชากรในพื้นที่ที่มีความคิดเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานและการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันภัยธรรมชาติอย่างไร

ขอบเขตงานวิจัย

ในการศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่ประชากรที่อยู่อาศัยในตอถนนของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นว่าประชากรในพื้นที่ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติและเตรียมรับมืออย่างไรเมื่อเกิดภัยธรรมชาติ ถิ่นที่ตั้งของที่อยู่อาศัยพร้อมรับการเกิดภัยธรรมชาติหรือต้องอพยพย้ายถิ่นที่ตั้งที่อยู่อาศัยเพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษานี้ผู้ทำการศึกษาคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ทราบถึงความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติของประชากรในพื้นที่ศึกษา
2. ทราบถึงการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยธรรมชาติของประชากรในพื้นที่ศึกษา
3. ทราบถึงความคิดเห็นในการตั้งที่อยู่อาศัยของประชากรในพื้นที่ศึกษาว่ามีความเหมาะสมกับการรับมือกับภัยธรรมชาติหรือไม่
4. ทราบถึงความต้องการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยของประชากรในพื้นที่ศึกษา
5. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เน้นการศึกษาในส่วนของการที่ประชากรในตอถนนของประเทศไทย ว่ามีความรู้สึกเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอย่างไร มีการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติหรือไม่ อย่างไร ได้รับข่าวสารหรือการเตือนภัยเกี่ยวกับภัยธรรมชาติในระดับใด ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ดูแล ในส่วนใดบ้างโดยเน้นการศึกษาไปในระดับบุคคลเป็นหลักเพื่อที่จะได้ทำการศึกษาในระดับมหภาคต่อไป

การศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้ผู้ทำการศึกษาได้ศึกษาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องในส่วนของการเกิดภัยธรรมชาติชนิดต่างๆที่เพิ่งเคยเกิดขึ้นในพื้นที่ตอถนนของประเทศไทยและไม่เคยเกิดขึ้นในตอถนนของประเทศไทย การเกิดขึ้นของภัยธรรมชาติชนิดต่างๆ ความรุนแรง

ของภัยธรรมชาติชนิดนั้นๆ รวมถึงการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความสูญเสียต่อทรัพย์สินและชีวิต

แหล่งข้อมูลและพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ที่เป็นแหล่งของข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้คือพื้นที่ตอนบนของประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่ที่เกิดภัยธรรมชาติในหลากหลายชนิดทั้งที่มีความรุนแรงและไม่รุนแรง ในการคิดถึงความรุนแรงของภัยธรรมชาตินั้นส่วนใหญ่คิดจากความสูญเสียของทรัพย์สินและชีวิต แต่ในความเป็นจริงภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นก็ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในพื้นที่อยู่อาศัยหรือพื้นที่ทำกินของประชากรเสมอไป ดังนั้นการความรุนแรงจึงไม่เท่ากันแม้จะเป็นภัยธรรมชาติชนิดเดียวกัน ความรุนแรงตามธรรมชาติเท่ากันก็ตาม

ในส่วนของแหล่งข้อมูลที่เป็นประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่ตอนบนของประเทศไทยทั้งที่เป็นประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่ที่เคยประสบกับภัยธรรมชาติและพื้นที่ที่ไม่เคยประสบภัยธรรมชาติ ทั้งที่เป็นแหล่งชุมชนเมือง ชุมชนชนบท โดยการเข้าไปในพื้นที่เพื่อทำการสัมภาษณ์ถึงข้อมูลในด้านต่างๆที่จะทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ที่จะทำการศึกษา

เครื่องมือและวิธีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ทำการศึกษาได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อจะได้เป็นการที่จะสามารถสอบถามรายละเอียดของข้อมูลได้อย่างเจาะลึกและผู้ที่ให้

ข้อมูลสามารถที่จะได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีในแนวคิด มุมมองของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้เครื่องมือดังนี้

1. การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

เป็นการเข้าไปในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีกลุ่มประชากรกำลังดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันเป็นปกติ เช่น ร้านขายของในหมู่บ้าน ร้านตัดผม ร้านกาแฟ คิวรถรับจ้าง แล้วทำการสอบถามข้อมูลจากผู้ที่มาใช้บริการหรือผู้ให้บริการ โดยไม่ได้ตั้งคำถามที่เป็นลักษณะของคำถามที่เป็นทางการแต่เป็นการถามในลักษณะการพูดคุยตามปกติเพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่เป็นแง่คิดของแต่ละบุคคล โดยไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังเป็นผู้ที่ถูกตั้งคำถามอยู่

2. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ในการศึกษานี้การใช้การแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับกลุ่มประชากรในพื้นที่ศึกษาที่มีเวลาเพียงพอและมีลักษณะของการให้ความร่วมมือที่จะให้ผู้ที่เข้าไปเก็บข้อมูลตั้งคำถามที่มีลักษณะที่เป็นทางการได้โดยไม่แสดงออกว่าเป็นการรบกวนการดำเนินกิจกรรมของผู้ที่ให้ข้อมูล

โดยหัวข้อที่ใช้ในการสัมภาษณ์ทั้งสองวิธีที่กล่าวมาแล้วนั้นมีหัวข้อดังนี้

1. ความรู้สึกรู้สึกต่อภัยธรรมชาติ
2. ความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ
3. การเตรียมตัวรับมือกับภัยธรรมชาติ

- 4.ที่อยู่อาศัยกับภัยธรรมชาติ
- 5.ความต้องการอพยพย้ายที่อยู่อาศัย
- 6.แหล่งข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ
- 7.การเตือนภัยจากภัยธรรมชาติ
- 8.สิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ดูแล
- 9.ภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพการวิเคราะห์ข้อมูลจึงได้กระทำโดยการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการจัดเป็นหมวดหมู่ ทำการวิเคราะห์เนื้อหาและนำมานำเสนอในเชิงพรรณนา โดยทำการนำเสนอแยกเป็นหัวข้อต่างๆ ตามหัวข้อที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ทำการสรุปผล ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสอบถามประชากรในตอบนบนของประเทศไทยเกี่ยวกับภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับภัยที่จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภัยธรรมชาติจากสื่อต่างๆ รวมไปถึงการได้รับข่าวสารจากหน่วยงานต่างๆของทางภาครัฐ อีกทั้งการเตรียมความพร้อมในการที่จะรับมือกับภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร โดยได้รับข้อมูลในด้านต่างๆ จากการสอบถามสรุปเป็นผลการศึกษาได้ดังนี้

ความรู้สึกรู้สึกต่อภัยธรรมชาติ

จากการได้เข้าไปทำการสอบถามความรู้สึกของประชากรเกี่ยวกับภัยธรรมชาตินั้นประชากรให้

ความเห็นว่ภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ถึงมีการจัดการอย่างไรภัยธรรมชาติก็ยังคงเกิดขึ้นในมุมมองที่คล้ายตามกันในทุกพื้นที่ตอบนบนของประเทศไทยก็คือการที่มนุษย์ได้เข้าไปใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ได้คิดว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ เช่นการที่มนุษย์ได้เข้าไปบุกกรุกพื้นที่ป่าเพื่อที่จะนำไม้มาใช้ประโยชน์ การทำลายพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตร การขยายตัวของชุมชนซึ่งรวมทั้งชุมชนเมืองขนาดใหญ่และการขยายตัวของชุมชนขนาดเล็ก การสร้างมลพิษของภาคส่วนต่างไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรม การขนส่งรวมถึงการเผาต้นไม้ซึ่งหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อเตรียมทำการเพาะปลูกในครั้งต่อไป

ทั้งหมดนั้นเป็นการทำร้ายโลกหรือเป็นการทำลายแหล่งทรัพยากรที่จะปกป้องไม่ให้เกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงทำความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตเมื่อเกิดการกระทำที่ไม่เป็นผลดีดังกล่าวข้างต้นจึงถึงเวลาที่โลกจะเกิดปรากฏการณ์ต่างๆที่เป็นภัยธรรมชาติที่คาดไม่ถึงและมีความรุนแรงอย่างมาก นั้นหมายถึงการการเอาคืนของโลกหลังจากที่มนุษย์ได้เข้าไปทำร้ายโลกก่อนความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

ในการที่ได้เข้าไปศึกษาโดยการสอบถามประชากรในตอบนบนของประเทศไทยส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติค่อนข้างน้อยโดยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถแยกได้ว่าภัยชนิดใดเป็นภัยที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือภัยชนิดใดเกิดขึ้นโดยไม่ใช่ภัยธรรมชาติ เช่น การเกิดไฟไหม้ในเขตเมืองที่เกิดจากไฟฟ้าลัดวงจรและมีการไหม้เป็นวงกว้างก็ให้ข้อคิดเห็นว่เป็นภัยธรรมชาติ ไม่ได้มีการศึกษาว่าภัย

ธรรมชาติมีอะไรบ้าง เกิดขึ้นได้อย่างไร มีวิธีการในการเตรียมรับมืออย่างไร รวมถึงเจ้าหน้าที่ของภาครัฐที่ไม่ได้อยู่ในส่วนที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับภัยธรรมชาติก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับภัยธรรมชาติในระดับเดียวกับประชากรทั่วไป

เมื่อสอบถามถึงการที่มีหน่วยงานของภาครัฐหรือเอกชนมาให้ความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติหรือไม่อย่างไรเมื่อรวบรวมคำตอบแล้วพบว่าในภาคประชาชนทั่วไปไม่ได้รับการเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติจากภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของภาครัฐที่ไม่ได้อยู่ในส่วนที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับภัยธรรมชาติก็ไม่ได้รับการเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติจากภาครัฐและภาคเอกชนด้วย เช่นเดียวกัน ยกเว้นสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภัยธรรมชาติเป็นบางเรื่อง เช่น เรื่องของภัยแผ่นดินไหวกับสถานประกอบการประเภทโรงแรมขนาดใหญ่ ประกอบกับประชากร โดยทั่วไปของตอนบนของประเทศไทย ไม่ได้ให้ความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติเพราะมีแนวความคิดว่าสิ่งใดจะเกิดก็ต้องเกิดไว้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นคราวๆไป

แหล่งข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ แหล่งข่าวสารที่ประชากรในตอนบนของประเทศไทยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภัยธรรมชาติคือทางรายการโทรทัศน์เป็นสื่อที่สำคัญที่สุดที่ประชากรในภาคเหนือจะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ ในเรื่องของเสียงตามสายหรือการประชาสัมพันธ์ของชุมชนหรือหมู่บ้านต่างๆประชากรให้ความเห็นว่าเป็นช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากเวลาที่ทำการ

ออกอากาศโดยทั่วไปเป็นเวลาที่จะต้องออกไปประกอบอาชีพแล้วจึงไม่ได้รับข่าวสารจากการสื่อสารในรูปแบบนี้

ในส่วนของหน่วยงานของภาครัฐที่เป็นแหล่งข่าวเกี่ยวกับภัยธรรมชาติในพื้นที่ประชากรในพื้นที่มีความคิดเห็นว่าได้มีการประชาสัมพันธ์หรือให้ข่าวสารเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอย่างทั่วถึงโดยบางพื้นที่ประชากรไม่เคยทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของภาคมาให้ข่าวสารหรือไม่อย่างไร

การเตือนภัยจากภัยธรรมชาติ

ในส่วนของ การเตือนภัยเมื่อจะเกิดภัยธรรมชาติ ประชากรได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการเตือนภัยธรรมชาติไว้ว่าไม่ได้รับการแจ้งเตือนว่าจะเกิดภัยธรรมชาติขึ้นเมื่อไหร่ อย่างไร เป็นภัยธรรมชาติชนิดใด ไม่มีภาครัฐหรือองค์กรเอกชนใดเข้ามาทำการแจ้งเตือนเมื่อจะเกิดภัยธรรมชาติ ไม่มีระบบเตือนภัยที่จัดทำขึ้นสำหรับเตือนภัยล่วงหน้าประชากรในพื้นที่มีความเข้าใจว่าการที่จะต้องมีสัญญาณเตือนภัยเมื่อจะเกิดภัยธรรมชาตินั้นไม่สามารถทำได้เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่ได้เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิดังเช่นพื้นที่ในภาคใต้ของประเทศไทย จะมีในส่วนของที่มีการวัดระดับน้ำตามแหล่งน้ำต่างๆ โดยมีแถบวัดระดับน้ำที่เห็นทั่วไปตามแม่น้ำ ลำคลอง ประชากรในพื้นที่มีความเข้าใจว่าภาคเหนือเป็นพื้นที่สูงถ้าจะเกิดภัยธรรมชาติที่เกี่ยวกับน้ำจะไม่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อทรัพย์สินและชีวิตของผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่เคยเกิดภัยธรรมชาติ เช่น ดินโคลนถล่ม พายุหมุนเขตร้อน พายุฟ้าคะนอง ภัยแล้ง เมื่อเหตุการณ์ภัยธรรมชาติผ่านไปแล้วประชากรในพื้นที่ก็จะกลับมาดำเนินชีวิตเหมือนกับก่อนที่จะได้

ประสบกับภัยธรรมชาติ ในบางพื้นที่ก็มีการเฝ้าระวัง แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะแจ้งเตือนที่ชัดเจนว่าจะเกิดภัยธรรมชาติขึ้นอย่างถูกต้องและแม่นยำ เมื่อเวลาผ่านไปการเฝ้าระวังก็ไม่ได้ได้รับความสนใจจากประชากรในพื้นที่อีกทำให้ไม่เกิดการแจ้งเตือนหรือไม่สนใจต่อการแจ้งเตือนว่าจะเกิดภัยธรรมชาติ

การเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เน้นการศึกษาไปในส่วนของการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติในระดับส่วนบุคคลและครอบครัวว่าได้มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยธรรมชาติชนิดต่างๆที่จะเกิดขึ้นอย่างไร

เมื่อได้ทำการสอบถามประชากรในพื้นที่ในส่วนที่จะต้องทำการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยธรรมชาติ

ได้รับคำตอบไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมดว่าในส่วนที่เป็นบริเวณเมืองหรือชุมชนขนาดใหญ่

ประชากรไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามโดยมีแนวคิดที่ว่าไม่

น่าจะเกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงต่อทรัพย์สินและชีวิต กับอีกแนวคิดหนึ่งที่ว่าถ้าจะมีการเกิดภัย

ธรรมชาติที่มีความรุนแรงก็จะได้รับผลกระทบอย่างมากต่อทรัพย์สินและชีวิต การเตรียมการรับมือกับภัย

ธรรมชาติก็ไม่สามารถที่จะช่วยอะไรได้ ดังนั้นจากแนวคิดที่ได้กล่าวมาแล้วทำให้ไม่ได้มีการเตรียมการ

รับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อไม่ได้มีการเตรียมการเฉพาะบุคคลแล้วจึงเป็นสาเหตุของการที่

ไม่ได้มีการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นในระดับครอบครัวตามมาด้วย

ในส่วนของประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับมือกับภัยธรรมชาติโดยตรงตามตำแหน่งหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ในส่วนอื่นๆ

เมื่อได้เข้าไปสอบถามได้ข้อมูลไปแนวทางเดียวกับประชากรทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่คือไม่ได้มีการ

เตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นแต่อย่างใดรวมถึงไม่ทราบว่าทางหน่วยงานราชการมี

การเตรียมการเตือนภัยให้กับประชาชนหรือมีแผนการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้น

อย่างไร

ที่อยู่อาศัยกับภัยธรรมชาติ

เมื่อได้เข้าไปทำการศึกษาในพื้นที่โดยการสอบถามจากประชากรเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในปัจจุบันประชากร

ในพื้นที่ได้ให้คำตอบเป็น 2 ประเด็นคือ

1. ที่อยู่อาศัยที่อยู่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ

เป็นที่อยู่อาศัยที่ปลูกสร้างมาก่อนที่ประชากรที่อยู่ในปัจจุบันจะมีส่วนร่วมในการออกแบบ เลือกทำเลที่ตั้ง

หรือตัดสินใจในเรื่องที่อยู่อาศัยนี้ ในส่วนของที่อยู่อาศัยประเภทนี้ประชากรในพื้นที่ให้ความเห็นว่าเป็น

ที่อยู่อาศัยที่ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงทำเลที่ตั้งรูปแบบการก่อสร้าง ในส่วนของการปรับปรุงเพื่อ

เตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นก็ทำได้ยาก หรือถ้าจะทำการปรับปรุงเพื่อเตรียมรับมือกับภัย

ธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นก็จะมีค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงค่อนข้างสูง โดยทั่วไปการก่อสร้างที่อยู่

อาศัยประเภทนี้ไม่ได้มีการเตรียมการที่จะรับมือกับภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นแต่อย่างใดและมีค่าใช้จ่ายในการ

การตัดแปลงเพื่อเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติค่อนข้างสูงทำให้ไม่ได้มีการปรับปรุงเพื่อเตรียม

รับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นจะมีการซ่อมแซมเพียงเพื่อให้อยู่อาศัยต่อไปได้เท่านั้น

2. ที่อยู่อาศัยที่สร้างขึ้นในประชากรรุ่นปัจจุบัน

เป็นที่อยู่อาศัยที่ประชากรที่อยู่อาศัยในปัจจุบันมีส่วนร่วมในการออกแบบ เลือกทำเลที่ตั้งหรือตัดสินใจในเรื่องที่อยู่อาศัยนี้ ในส่วนของที่อยู่อาศัยประเภทนี้ ประชากรในพื้นที่ให้ความเห็นว่ามีการเลือกทำเลที่อยู่อาศัยในบางอย่าง เช่น ในพื้นที่ที่ไม่เคยเกิดภัยธรรมชาติ ไม่อยู่ในร่องการไหลของน้ำ เป็นต้น แต่ในส่วนของกรออกแบบที่อยู่อาศัยก็ยังคำนึงถึงความสวยงาม ความทันสมัย โดยไม่ได้คำนึงถึงการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นมาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการออกแบบที่อยู่อาศัย ประชากรส่วนใหญ่ยังใช้แนวคิดที่ว่าถ้าเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงถึงจะมีการเตรียมตัวรับมือกับภัยธรรมชาติอย่างไรก็สร้างความเสียหายให้กับทรัพย์สินและชีวิตอยู่ดีไม่สามารถแก้ไขหรือรับมือได้

ความต้องการอพยพย้ายที่อยู่อาศัย เมื่อได้ทำการสอบถามถึงเรื่องที่อยู่อาศัยจึงได้สอบถามเกี่ยวกับการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยเมื่อเกิดภัยธรรมชาติที่มีผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยที่อยู่ในปัจจุบัน ประชากรในพื้นที่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยไว้ในแนวทางที่ว่าไม่อยากย้ายที่อยู่อาศัยเนื่องจากมีความผูกพันกับที่อยู่อาศัยในปัจจุบันกับปัญหาที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดหาที่อยู่อาศัยใหม่รวมถึงการประกอบอาชีพเนื่องจากการย้ายที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ใหม่อาจจะต้องเปลี่ยนการประกอบอาชีพซึ่งอาจจะเป็อาชีพที่ไม่มีควมถนัดหรือไม่เคยประกอบอาชีพดังกล่าวมาก่อนอีกทั้งถ้าเป็นอาชีพเดิมก็ไม่แน่ใจว่าจะมีรายได้เท่าเดิมหรือไม่ อีกทั้งในการที่จะต้องขายที่อยู่อาศัยเดิมก็จะไม่มีผู้ที่ต้องการจะซื้อเนื่องจากเป็นพื้นที่เกิดภัย

ธรรมชาติหรือพื้นที่เสี่ยงที่จะเกิดภัยธรรมชาติก็ตาม ทำให้เป็นการสูญเสียที่อยู่อาศัยเดิมโดยไม่ได้สิ่งตอบแทนต่อจากนั้นยังมีค่าใช้จ่ายในการที่จะหาที่อยู่อาศัยใหม่อีกซึ่งเป็นการลงทุนที่มีค่าใช้จ่ายที่สูงเหล่านี้คือปัญหาที่ทำให้ประชากรในพื้นที่ไม่ต้องการอพยพย้ายที่อยู่อาศัย

จากเหตุผลข้างต้นทั้งหลายนั้นเมื่อทำการสอบถามเจาะลึกลงไปว่าถ้าที่อยู่อาศัยในปัจจุบันต้องรับกับภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือภัยธรรมชาติที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือชีวิตอย่างรุนแรงจนไม่สามารถพัฒนาให้กลับมาให้ประโยชน์ได้ดังเดิมก็จะยินดีที่จะอพยพย้ายที่อยู่อาศัยแต่ในการย้ายที่อยู่อาศัยนั้นอยากให้มีเครือญาติย้ายไปด้วยหรือเป็นการย้ายที่อยู่อาศัยในลักษณะของการย้ายในระดับชุมชนคือการย้ายชุมชนเดิมไปตั้งที่อยู่อาศัยใหม่ให้ใกล้เคียงกับชุมชนเดิมมากที่สุดแต่การอพยพย้ายที่อยู่อาศัยจะเป็นการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายที่สุดของประชากรในพื้นที่ที่ได้เข้าไปทำการศึกษาในครั้งนี้

สิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ดูแล การที่ได้เข้าไปในพื้นที่เพื่อทำการสอบถามถึงความต้องการของประชากรในพื้นที่ตอนบนของประเทศไทยที่จะให้ภาครัฐเข้าไปช่วยเหลือดูแลเมื่อเกิดภัยธรรมชาติขึ้นในพื้นที่โดยสามารถแบ่งเป็นความต้องการช่วยเหลือ ดูแล ในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านการอุปโภค บริโภค

ในด้านการอุปโภค บริโภค ประชากรในพื้นที่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเป็นอันดับแรกเนื่องจากประชากรในพื้นที่ภาคเหนือไม่ได้เตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นดังนั้นในเรื่องของที่จำเป็นในการที่

จะต้องใช้เป็นอาหาร น้ำดื่ม สิ่งของต่างๆ เช่น เครื่องนุ่งห่ม เครื่องนอน จึงถือเป็นเรื่องที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ ดูแล เป็นสิ่งแรกจากภาครัฐตามแนวความคิดของประชากรในพื้นที่

ด้านที่อยู่อาศัย

ในด้านที่อยู่อาศัยประชากรในพื้นที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าควรจัดที่อยู่อาศัยที่มีความพร้อมที่จะรองรับผู้ที่ประสบภัยธรรมชาติได้อย่างพอเพียงและมีระบบสาธารณูปโภคที่มีความสะดวกสบายพอควร เพื่อที่จะเป็นที่อยู่อาศัยชั่วคราวให้กับผู้ประสบภัยธรรมชาติจนกว่าสถานการณ์ภัยธรรมชาติจะเข้าสู่ภาวะปกติสามารถกลับไปพัฒนาที่อยู่อาศัยเดิมให้กลับมาอยู่ในสภาพที่อยู่อาศัยได้ต่อไป โดยให้ทางภาคช่วยเหลือด้านการส่งหน่วยงานเข้ามาจัดทำให้หรือออกค่าใช้จ่ายในการพัฒนาที่อยู่อาศัยเดิมให้กลับมาอยู่อาศัยได้ดั้งเดิม

ในส่วนของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เกิดขึ้นเป็นประจำ ได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือชีวิตอย่างรุนแรง ภาครัฐควรที่จะจัดการป้องกันไม่ให้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ เช่น น้ำหลากเป็นประจำทุกปี ในพื้นที่ที่ไม่สามารถพัฒนาให้สามารถอยู่อาศัยได้อีกต่อไปอยากให้ภาครัฐเข้ามาจัดที่อยู่อาศัยให้ใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม โดยภาครัฐเป็นผู้ดูแลจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายในการอพยพย้ายที่อยู่อาศัยตลอดจนพื้นที่ทำกินให้สอดคล้องกับที่อยู่อาศัยใหม่ด้วย ทั้งนี้อยากให้เป็นการช่วยเหลือในการอพยพย้ายที่อยู่ในรูปแบบการย้ายทั้งชุมชนเพื่อที่จะมีการดำเนินวิถีชีวิตที่ไม่แตกต่างจากการอยู่อาศัยในพื้นที่ของที่อยู่อาศัยเดิม

ด้านสาธารณูปโภค

ในด้านสาธารณูปโภคประชากรในพื้นที่ให้ความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันว่าควรจะมีการซ่อมแซมสาธารณูปโภคให้กลับมาใช้งานได้เหมือนเดิมอย่างรวดเร็วที่สุดเพื่อที่จะกลับมาดำเนินชีวิตในวิถีปกติได้โดยเร็วที่สุดเช่นกัน โดยภาครัฐควรที่จะมีหน่วยงานที่จะสามารถดำเนินการแก้ไขได้ตลอด 24 ชั่วโมง เช่น ด้านการติดต่อสื่อสารเพราะอาจมีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอความช่วยเหลือ ด้านการคมนาคม เพื่อที่จะได้เข้าถึงผู้ที่ประสบภัยธรรมชาติ ถ้าภาครัฐดำเนินการล่าช้าก็จะทำให้ได้รับความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาติเป็นระยะเวลาที่ยาวนานออกไปอีกพร้อมกันนั้นก็อาจทำให้ไม่สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพได้เป็นการขาดรายได้ของประชากรในพื้นที่อีกด้วย

ภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ในการทำการศึกษาค้นคว้าได้ให้ประชากรในตอนบนของประเทศไทย ได้ทำการคาดการณ์ว่าจะมีภัยธรรมชาติชนิดใดเกิดขึ้นบ้างในพื้นที่ได้คำตอบดังนี้

1. พายุ
2. ไฟป่า
3. แผ่นดินไหว
4. น้ำท่วม
5. แผ่นดินทรุดตัว
6. ภัยแล้ง

ทั้งหมดนี้เป็นภัยธรรมชาติที่ประชากรในพื้นที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่และสามอันดับแรกที่ประชากรในพื้นที่คาดการณ์ว่าน่าจะเกิดขึ้นมากที่สุดคือ

1. แผ่นดินไหว

2. น้ำท่วม

3. ภัยแล้งและไฟป่า

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากการทำการศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นของประชากรในตลอบนของประเทศไทยในครั้งนี้อาจสรุปผลความคิดเห็นของประชากรในพื้นที่ศึกษาในหัวข้อต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ความรู้สึกต่อภัยธรรมชาติ

ความคิดเห็นของประชากรในพื้นที่คือภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้และสาเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากน้ำมือของมนุษย์ที่ไปทำร้ายธรรมชาติก่อนธรรมชาติจึงได้กลับมาทำร้ายมนุษย์คืนบ้าง ในด้านความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติประชากรในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำประชากรส่วนใหญ่ไม่สามารถแยกได้ว่าภัยชนิดใดเป็นภัยธรรมชาติหรือไม่เกิดขึ้น ได้อย่างไรควรที่จะรับมืออย่างไร

แหล่งข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

ประชากรในพื้นที่ให้ความคิดเห็นที่ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภัยธรรมชาติอย่างทั่วถึงข่าวสารส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อสาธารณะ เช่น รายการโทรทัศน์ และประชากรส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสารจากภาครัฐ

การเตือนภัยจากภัยธรรมชาติ

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่ได้รับการเตือนภัยจากภัยธรรมชาติและมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถเตือนภัยได้เหมือนกับทางภาคใต้เนื่องจากภาคเหนือ ไม่มีการเกิดคลื่นสึนามิ ในพื้นที่ที่ศึกษา

ประสบภัยธรรมชาติจะมีการเตือนภัยในช่วงแรกแต่พอเวลาผ่านไปก็มีการละเลยการเตือนภัยการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติ

ประชากรในพื้นที่ไม่ได้มีการเตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติทั้งในระดับบุคคลและระดับครอบครัวโดยมีแนวคิดว่าจะเกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงไม่ว่าจะเตรียมการอย่างไรก็ไม่สามารถรับมือได้

ที่อยู่อาศัยกับภัยธรรมชาติ

ในประเด็นที่อยู่อาศัยแบ่งได้ดังนี้ ในที่อยู่อาศัยที่ปลูกสร้างมานานแล้วไม่ได้มีการเตรียมการให้รับมือกับภัยธรรมชาติอาจมีการซ่อมแซมตามกาลเวลาแต่ไม่ได้เพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติ ในส่วนที่อยู่อาศัยที่ปลูกสร้างขึ้นมาใหม่ก็ไม่ได้ออกแบบเพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติแต่เน้นความร่วมสมัยเป็นหลัก

ความต้องการอพยพย้ายที่อยู่อาศัย

ความคิดเห็นในการอพยพย้ายที่อยู่ของประชากรในพื้นที่ที่จะเป็นการอพยพก็ต่อเมื่อพื้นที่อยู่อาศัยเดิมไม่สามารถพัฒนาให้รับมือกับภัยธรรมชาติได้แต่การอพยพย้ายที่อยู่อาศัยอยากในเป็นการอพยพในระดับชุมชนเพื่อให้เกิดการดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างจากเดิม

สิ่งที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ดูแล

ถ้าหากว่าเกิดภัยธรรมชาติในพื้นที่ประชากรต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ ดูแล ในด้านการอุปโภคบริโภค ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสาธารณสุขบริโภค โดยมีความต้องการในด้านของการอุปโภค บริโภคเป็นอันดับแรกรวมถึงที่อยู่อาศัยชั่วคราวระหว่างพัฒนาที่อยู่เดิมให้กลับมาอยู่อาศัยได้เหมือนเดิมและให้

ภาครัฐจัดการให้สาธารณูปโภคต่างๆสามารถใช้งาน
ได้เป็นปกติโดยเร็วที่สุด

ภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ประชากรในพื้นที่ได้คาดการณ์ถึงภัยธรรมชาติที่

อาจจะเกิดขึ้นสามอันดับแรกดังนี้

1. แผ่นดินไหว
2. น้ำท่วม
3. ภัยแล้งและไฟฟ้า

ข้อคิดเห็นและเสนอแนะ

จากการได้เข้าไปทำการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ผู้ศึกษามี
ความคิดเห็นว่าควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับภัย
ธรรมชาติกับประชากรในพื้นที่ให้เข้าใจถึงภัย
ธรรมชาติชนิดต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นโดยหน่วยงาน
ของภาครัฐหรือเอกชนให้มากขึ้น ควรมีการเพิ่มช่อง
ทางการแจ้งข่าวด้านภัยธรรมชาติให้ประชากรใน
พื้นที่สามารถเข้าถึงข่าวสารด้านภัยธรรมชาติอย่าง
ทั่วถึงและรวดเร็ว อีกทั้งควรให้แนวคิดในการ
เตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นใน
พื้นที่โดยอาจทำการโดยหน่วยงานของรัฐ เอกชน
หรือหน่วยงานด้านการศึกษาเพื่อให้ประชากรใน
พื้นที่เข้าใจและมีการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นใน
การรับมือกับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อเป็น
การลดหรือหลีกเลี่ยงความสูญเสียของทรัพย์สินและ
ชีวิตเมื่อต้องประสบกับภัยธรรมชาติ เพราะเมื่อเข้าใจ
ถึงภัยธรรมชาติชนิดต่างๆแล้วพร้อมทั้งมีการ
เตรียมการรับมือกับภัยธรรมชาติอีกทั้งมีการแจ้ง
เตือน ข่าวสารที่รวดเร็วทำให้สามารถปกป้องชีวิต
และทรัพย์สินได้อย่างทันท่วงที

ในอีกข้อเสนอแนะคือทำให้ภาครัฐ เอกชน และภาค
การศึกษาจัดตั้งเป็นเครือข่ายการในการเตรียมรับมือ
กับภัยธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่ โดยมีการ
แลกเปลี่ยนความรู้ในด้านต่างๆเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ
มีการซ้อมการรับมือกับภัยธรรมชาติชนิดต่างๆว่าเมื่อ
เกิดภัยธรรมชาติชนิดใดควรจะต้องรับมืออย่างไรให้
เหมือนกับการซ้อมดับเพลิงเป็นประจำนั่นเอง ทั้งนี้
ประชากรในพื้นที่ก็จะเข้าใจและสามารถรับมือกับภัย
ธรรมชาติที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างน้อยเมื่อในภาคของ
บุคคลมีการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติแล้วในภาค
ที่ใหญ่ขึ้น เช่น ภาคของครอบครัวภาคสถานที่ทำงาน
ก็จะเกิดการเตรียมการเตรียมการรับมือกับภัย
ธรรมชาติตามมา

เอกสารอ้างอิง

- ดร.สมพงษ์ วรรณนุช.2545. ประโยชน์สาธารณะ
การจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนพึ่งตนเอง.
วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 42
ฉบับที่ 4.
- นายภาลิน อินทร์ชิตชัย. 2543. การจำลอง
แผ่นดินไหวในภาคเหนือของประเทศไทย
บนระบบยูนิทซ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- ประดิษฐ์ ดีใจ. 2554. การเตรียมรับมือกับภัย
ธรรมชาติของประชากรในภาคเหนือ.
วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. ปีที่ 5, หน้า 22-
38
- ประดิษฐ์ ดีใจ. 2556. การเตรียมรับมือกับภัย

ธรรมชาติของประชากรในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ.

วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. ปีที่ 7 ฉบับที่ 1,

หน้า 48-65.

พัทธนันท์ รัตนวรเสวต. 2550. ศึกษาลักษณะทาง

ภูมิศาสตร์ของพายุฝนฟ้าคะนองใน

ประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – พ.ศ.

2545. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรี-

นครินทร์วิโรฒ.

รัศมี ภิบาลแทน. พายุฤดูร้อนและพายุหมุนเขตร้อนใน

ประเทศไทย. วารสารรามคำแหง ปีที่ 23

ฉบับที่ 3.

สมิทธ ธรรมสโรธ. 2534. ภัยธรรมชาติในประเทศไทย

ไทย. โรงพิมพ์กรมอุตุนิยมวิทยา.

สำนักพยากรณ์อากาศ. 2546. พยากรณ์อากาศและ

การเตือนภัย. กรมอุตุนิยมวิทยา.

วิภา รุ่งดิลกโรจน์. 2537. ภัยธรรมชาติและ การลดภัย

พิบัติในประเทศไทย. โรงพิมพ์กรม

อุตุนิยมวิทยา กรุงเทพฯ.

การแพทย์วิถีชาวบ้าน จังหวัดฉะเชิงเทรา

Medical Natives Profession: A Case Study of Changwat Chachoengsao

ประดิษฐ์ ดีใจ¹ พนิตา ภัคดี²¹ นิสิตปริญญาเอก สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา² อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การแพทย์วิถีชาวบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้าน และการเป็นที่ยอมรับของการป้องกันและรักษาโรคโดยวิถีชาวบ้าน โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ประชาชน และหมอพื้นบ้าน พบว่าการแพทย์วิถีชาวบ้านไม่ได้รับความสนใจและรับการส่งเสริม อีกทั้งยังหาผู้สืบทอดความรู้ไม่ได้ นำไปสู่การสูญหายของการแพทย์วิถีชาวบ้านในพื้นที่ศึกษา

คำสำคัญ: การแพทย์วิถีชาวบ้าน

ABSTRACT

The study of Medical Natives Profession: A Case Study of Changwat Chachoengsao. The purpose of this research is to study the methods used in the prevention and treatment of disease by folkways and Recognition of prevention and treatment by folkways. A qualitative, phenomenological method using observation, individual interviews, the relevant local authorities, government agencies, the public and the local doctor was utilized to address the specific aims. The result found that the relevant local authorities, government agencies, the public and the local doctor were not interested and encouraged in the medical folkways. Moreover, the medical folkways is the knowledge that is not inherited. It leads to loss of medical folkways in the study area.

Keyword: Medical Natives Profession

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทางด้านการแพทย์ของซีกโลกตะวันตกใช้วิธีการ หลักการทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนาร่วมกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีในด้านต่างๆจนการแพทย์ของซีกโลก

ตะวันตกหรือที่เรียกว่า “การแพทย์แผนปัจจุบัน” เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก มีการเผยแพร่วิธีการของการแพทย์ตะวันตกมาซีกโลกตะวันออก ซึ่งประชากรในซีกโลกตะวันออกก็ยอมรับว่าเป็นศาสตร์ที่ทำให้เกิดการดูแลรักษาสุขภาพที่ดี ทันสมัย เชื่อถือได้ จนกลายเป็นการแพทย์กระแสหลักของ

ประชากรในซีกโลกตะวันออกไปด้วย แต่ก่อนการเข้ามาของการแพทย์แผนปัจจุบันที่มาเป็นทางการแพทย์กระแสหลักอยู่ในขณะนั้น ประชากรของซีกโลกตะวันออกก็มีวิธีการในการดูแลสุขภาพ การรักษาโลก ตามวิถีของชาวตะวันออกอยู่แล้ว เมื่อมีการติดต่อกับชาวตะวันตกทั้งในด้านการเมือง การค้าขาย การอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งประชากรของชาวตะวันออก ไปศึกษาวิชาการในซีกโลกตะวันตก ยิ่งทำให้เกิดการรับเอาวัฒนธรรม เทคโนโลยี รวมถึงวิชาการแพทย์ของชาวตะวันตก เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ทำให้มีการยอมรับเทคโนโลยีทางการแพทย์แผนปัจจุบันอย่างกว้างขวาง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับเอา “การแพทย์แผนปัจจุบัน” มาเป็นการแพทย์กระแสหลักของประเทศด้วย ก่อนที่จะมีการแพร่หลายของ “การแพทย์แผนปัจจุบัน” ประเทศไทยมีการดูแลสุขภาพ อาการเจ็บป่วย ด้วยวิธีการดั้งเดิมที่มีการสืบทอดกันมาเรียกกันว่า “การแพทย์แผนโบราณ” “การแพทย์แผนไทย” หรือ “การแพทย์พื้นเมือง” มีการใช้วิธีการทางด้านต่างๆมาใช้ในการรักษาทั้งที่เห็นเป็นรูปธรรม หรือที่ไม่เห็นเป็นค่านรูปธรรม เช่น การรักษาด้วยยาสมุนไพรพื้นบ้าน การนวดบำบัด วิธีการทางไสยศาสตร์ รวมถึงความเชื่อในด้านต่างๆ การสืบทอดในการรักษาของ “การแพทย์แผนโบราณ” ส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดวิธีการรักษาภายในครอบครัวจากรุ่นสู่รุ่น ลักษณะของการถ่ายทอดเป็นการที่ผู้ถ่ายทอดจะบอกกล่าวด้วยวาจาให้ผู้รับการถ่ายทอดจำ ไม่ค่อยมีการเขียนตำราที่ใช้สำหรับการรักษา และมีการเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ถึงตำรับยา วิธีการรักษา คาลาที่ใช้ จึงไม่สามารถหาตำราทางการแพทย์แผนโบราณ ที่ครบถ้วนในเนื้อหาสาระในด้านการใช้ยา และวิธีการรักษาได้ง่ายนัก ประกอบกับในปัจจุบันมีการยอมรับการแพทย์แผนปัจจุบันกันอย่างแพร่หลาย

และมีมาตรการทางด้านกฎหมายออกมารองรับ ทำให้การแพทย์แผนโบราณที่เป็น “การแพทย์วิถีชาวบ้าน” ไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร จึงเป็นการแพทย์กระแสรองหรือเป็นการแพทย์ทางเลือก การแพทย์วิถีชาวบ้านในท้องถิ่นที่เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านในแต่ละท้องถิ่นเริ่มที่จะไม่สามารถทำให้เป็นที่ยอมรับของประชากรในท้องถิ่นได้อีก ประกอบกับวิธีการรักษาในบางวิธีการไม่สามารถพิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์และอาจเข้าข่ายการกระทำผิดฐานหลอกลวงซึ่งจะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย ทำให้แพทย์พื้นบ้านที่ให้การรักษาให้กับผู้ใด เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การแพทย์วิถีชาวบ้านสูญหายไปจากท้องถิ่น จึงควรที่จะมีการศึกษาถึงวิธีการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้านอันเป็นภูมิปัญญาชนิดหนึ่งของประชากรในท้องถิ่นนั้นๆ และดำเนินการในด้านต่างๆที่จะทำให้การแพทย์วิถีชาวบ้านยังคงอยู่ต่อไปเป็นที่ยอมรับภายในท้องถิ่นนั้นๆเป็นอย่างน้อย สามารถใช้ในการป้องกันและรักษาได้จริง ถ้าการแพทย์วิถีชาวบ้านสามารถที่จะทำให้เกิดการป้องกันโรค การดูแลสุขภาพ อาการเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยของคนในท้องถิ่นได้ ก็จะทำให้เกิดผลดีต่อด้านสังคม และเศรษฐกิจของท้องถิ่นตามมา เช่น การใช้ยาสมุนไพรที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ตามท้องถิ่นนั้นๆก็จะไม่เสียค่าใช้จ่ายในการซื้อยารักษาโรค เป็นต้น

คำถามการวิจัย

1. จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวิธีการที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้านอย่างไร
2. จังหวัดฉะเชิงเทรา มีการยอมรับวิธีการป้องกันและรักษาโรคโดยวิถีชาวบ้าน

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “การแพทย์วิถีชาวบ้าน จังหวัดฉะเชิงเทรา” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาวิธีการที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้าน
2. เพื่อศึกษาการเป็นที่ยอมรับของการป้องกันและรักษาโรคโดยวิถีชาวบ้าน

ขอบเขตงานวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทำการศึกษารูปแบบที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้าน และศึกษาการเป็นที่ยอมรับของการป้องกันและรักษาโรคโดยวิถีชาวบ้าน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา รวมถึงเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาจะใช้เวลาประมาณ 6 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงวิธีการที่ใช้ในการป้องกันและรักษาโรคด้วยวิถีชาวบ้าน
2. ทราบถึงการเป็นที่ยอมรับของการป้องกันและรักษาโรคโดยวิถีชาวบ้าน
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
4. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาภาพรวมของการแพทย์วิถีชาวบ้าน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พบว่า การแพทย์แผนปัจจุบันหรือวิธีการทางการแพทย์ของโลกตะวันตกมีอิทธิพลต่อการรักษาอาการเจ็บป่วยจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการแพทย์กระแสหลักส่วนการรักษาโดยวิธีการอื่นๆจัดได้ว่าเป็นการแพทย์ทางเลือก การแพทย์ตามหลักการของโลกตะวันออกเป็นที่ยอมรับน้อยลงเนื่องจากการรักษาในบางวิธีไม่สามารถพิสูจน์ได้โดยทางวิทยาศาสตร์ ทำให้อาจเกิดการสูญหายไปของการรักษาด้วยวิธีการดั้งเดิมหรือตามการรักษาด้วยการแพทย์วิถีชาวบ้าน แต่ก็มีบางภาคส่วนพยายามที่จะพัฒนาวิธีการรักษาให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชากรในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา หมอชาวบ้าน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มตัวอย่าง

หมอชาวบ้าน เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล

เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพของประชากรในพื้นที่ รวมถึงประชากรในพื้นที่แบบไม่เจาะจงด้วย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลที่ได้จาก 2 แหล่ง ข้อมูล คือ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ไดจากการเข้าไปทำการศึกษาในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้

การสังเกต

การสัมภาษณ์

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)
เป็นข้อมูลที่ได้อาจหนังสือ เอกสาร งานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) โดยทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนวรรณกรรมของการศึกษาในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้การวิเคราะห์เชิงบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือหลักในการทำการศึกษารวมทั้งการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือช่วยอีกวิธีหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นส่วนต่างๆของการศึกษาที่เกี่ยวกับการแพทย์วิถีชาวบ้านอย่างแท้จริง

ผลการวิจัย

การที่ได้เข้าไปทำการเก็บข้อมูลภาคสนามเกี่ยวกับการแพทย์วิถีชาวบ้าน ในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้แยกผู้ให้ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุข หมอชาวบ้าน ได้ผลการวิจัยของแต่ละส่วนมีดังต่อไปนี้ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุข กลุ่มของผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขได้มีการแบ่งผู้ให้ข้อมูลย่อยลงไปอีกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขสถานพยาบาล ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขในองค์การบริหารส่วนถิ่น ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขสถานพยาบาล

มีความคิดเห็นไปในทิศทางที่ว่ามีการให้ความรู้หรือการส่งเสริมในเรื่องของการแพทย์แผนโบราณบ้างในบางโอกาส เช่น การนัดแผนโบราณเพื่อบำบัดอาการหรือเพื่อผ่อนคลาย แต่เนื่องจากการปฏิบัติงานจริงแล้วเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติเป็นประจำอยู่แล้วทำให้มีเวลาในการที่จะดำเนินการในด้านอื่นน้อยหรือไม่มีเวลาที่จะดำเนินการเลย อีกทั้งยังมีความคิดเห็นในส่วนหนึ่งว่าควรที่จะเป็นหน้าที่ในการส่งเสริมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการส่งเสริมจากหน่วยงานที่มีหน้าที่จากส่วนกลาง(ระดับกรมหรือกระทรวง) เพราะจะเป็นการส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรมและอาชีพของชุมชน อีกทั้งบางส่วนยังเป็นวิธีการที่ไม่ได้รับรองหรือการพิสูจน์จากทางด้านการแพทย์แผนปัจจุบันทำให้ไม่สามารถให้การส่งเสริมหรือสนับสนุนได้ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันทั้งที่ในความคิดเห็นส่วนตัวแล้วบางวิธีที่น่าที่จะได้รับการสนับสนุนอย่างน้อยก็เพื่อผลทางด้านจิตใจ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการสาธารณสุขในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ในส่วนของการสาธารณสุขในท้องถิ่นนั้นมีส่วนของงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมสำหรับดูแลประชากรในท้องถิ่นอยู่แล้วแต่ในเรื่องของการแพทย์แผนโบราณหรือการแพทย์วิถีชาวบ้านนั้นไม่ได้ให้มีการส่งเสริมอย่างเป็นทางการอาจกล่าวได้ว่าไม่ได้มีการส่งเสริมเลย โดยหน้าที่หลักของหน่วยงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมนั้นส่วนใหญ่ดูแลทางด้านสาธารณสุขมูลฐานและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของพื้นที่ เช่น การดูแลเรื่องขยะ น้ำเสีย และเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวกับทางด้านการแพทย์โดยตรงซึ่งหน้าที่

นั้นเป็นของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลประจำจังหวัด
 จากการที่ได้เข้าไปทำการศึกษายังพบได้อีกว่า
 เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมี
 ข้อมูลที่เกี่ยวกับหมอฟันบ้านภาพในพื้นที่น้อยมาก
 รวมถึงได้ถามถึงความคิดเห็นในเรื่องของการแพทย์
 วิถีชาวบ้านพบว่าส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นว่าไม่มี
 ความจำเป็นหรือไม่มีความสะดวกในการที่จะใช้
 รวมถึงไม่อาจทราบถึงผลข้างเคียงที่อาจจะได้รับจาก
 การรักษา เช่น การรักษาด้วยยาที่ได้จากหมอฟันบ้าน
 จะต้องมีความยุ่งยากในการเตรียมซึ่งอาจจะต้องมีการ
 คัมเป็นเวลานาน อีกทั้งยังไม่แน่ใจว่าจะได้รับสารที่
 ทำให้เกิดอาการแพ้หรือพิษจากส่วนผสมก็ได้ อีกทั้ง
 การแพทย์วิถีชาวบ้านไม่ได้รับความสนใจจาก
 ประชากรในท้องถิ่นเนื่องจากไม่มีการกล่าวถึงใน
 เรื่องนี้ของประชากรในท้องถิ่นจะมีก็แต่การกล่าวถึง
 แค่การนัดเพื่อผ่อนคลายเท่านั้น ประกอบกับการที่มี
 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพอยู่ในพื้นที่ประชากรจึง
 สามารถเข้าถึงการรักษาได้อย่างรวดเร็วและมีความ
 ทันสมัยเป็นที่ยอมรับ
 ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการราชการที่เป็น
 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
 อสม. นั้นมีความคิดเห็นว่ามีหน้าที่ปฏิบัติ
 ตามในสิ่งที่ทางราชการกำหนดให้ทำ เช่น การ
 กระจายข่าวทางด้านสุขภาพ การแจกจ่ายสิ่งของจาก
 หน่วยงานราชการ รวมถึงการแจ้งข่าวกลับให้
 หน่วยงานของรัฐ อีกส่วนหนึ่งของหน้าที่ อสม. คือ
 การทำให้เจ้าหน้าที่ทางด้านสุขภาพหรือสาธารณสุข
 ของราชการเข้าถึงประชากรในพื้นที่ซึ่งเป็นการนำ
 การแพทย์แผนปัจจุบันเข้าสู่ชุมชน ไม่ได้มีการ
 ส่งเสริมการแพทย์วิถีชาวบ้านแต่อย่างใด อีกทั้งยังได้
 กล่าวถึงในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่ที่เข้ามาในพื้นที่ก็ไม่ได้
 ให้ความสนใจในเรื่องของการแพทย์วิถีชาวบ้านเข้า
 มาเพื่อทำหน้าที่ของตนเพียงเท่านั้น

ประชาชน

กลุ่มของประชาชนได้มีการแบ่งผู้ให้ข้อมูลย่อยลงไป
 อีกเป็น 2 กลุ่มใหญ่และในแต่ละกลุ่มยังแบ่งเป็นอีก 2
 กลุ่มย่อยดังนี้

ผู้ที่เคยเข้ารับการรักษาโดยหมอฟันบ้าน

ผู้ที่มีความเชื่อมาก่อน

ผู้ที่ไม่มีความเชื่อมาก่อน

ผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการรักษาโดยหมอฟันบ้าน

ผู้ที่มีความเชื่อ

ผู้ที่ไม่มีความเชื่อ

ผู้ที่เคยเข้ารับการรักษาโดยหมอฟันบ้าน

ผู้ที่มีความเชื่อมาก่อน

ส่วนใหญ่เป็นความเชื่อที่สืบทอดกันมาจาก
 คนรุ่นก่อนภายในครอบครัว ความเชื่อของคนพื้นถิ่น
 หรือเห็นจากผู้ที่มาได้รับการรักษาแล้วหายจากอาการ
 เจ็บป่วย เมื่อเกิดการเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นก็จะมารับการ
 รักษาด้วยการแพทย์วิถีชาวบ้าน โดยหมอฟันบ้าน
 ผู้ที่ไม่มีความเชื่อมาก่อน

การมาเข้ารับการรักษาเกิดจากความเชื่อของ
 คนรอบข้างหรือเมื่อคิดว่าเป็นทางเลือกหนึ่งหลังจาก
 เข้ารับการรักษาด้วยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผล มารับการ
 รักษาเพราะความเกรงใจคนรอบข้างที่มีความเชื่อ ซึ่ง
 จัดเป็นทางเลือกหนึ่งในกรณีที่ไม่สามารถรักษาได้
 ด้วยการแพทย์แผนปัจจุบัน เช่น ในการวินิจฉัยของ
 แพทย์แผนปัจจุบันให้ทำการตัดอวัยวะบางส่วนของ
 ร่างกายแต่ผู้ป่วยหรือญาติไม่ต้องการให้ตัดจึงมาให้
 ทำการรักษาโดยหวังว่าจะได้ไม่ต้องตัดอวัยวะ
 ดังกล่าว

ผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการรักษาโดยหมอฟันบ้าน

ผู้ที่มีความเชื่อ

ส่วนใหญ่เป็นความเชื่อที่สืบทอดกันมาจาก
 คนรุ่นก่อนภายในครอบครัว ความเชื่อของคนพื้นถิ่น
 หรือเห็นจากผู้ที่มาได้รับการรักษาแล้วหายจากอาการ

เจ็บป่วย จึงมีความเชื่อว่าการแพทย์วิถีชาวบ้านสามารถที่จะใช้ทำการรักษาอาการเจ็บป่วยได้จริง ผู้ที่ไม่มีเชื่อ

มีความคิดเห็นว่าการรักษาด้วยการแพทย์วิถีชาวบ้านนั้นไม่ได้ให้ความมั่นใจในการเข้ารับการรักษา บางอย่างไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์แผนปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างมากมีการรักษาที่สะดวกรวดเร็วเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป อีกทั้งยังคิดว่าผู้ที่รักษาอาจเป็นผู้ที่ไม่ได้มีความรู้จริงในการรักษา มีการหลอกลวงเพื่อหวังทรัพย์สินของผู้ที่เข้ารับการรักษา โดยอาศัยความเชื่อของผู้ที่เข้ารับการรักษาหรือผู้ที่มีความหวังว่าจะได้รับการรักษาให้หายจากอาการเจ็บป่วยหลังจากเข้ารับการรักษาจากวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผล ความเข้าใจได้ง่ายของยาสามัญประจำบ้านที่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อย เช่น อาการปวดหัวที่สามารถรักษาด้วยยาพาราเซตามอลที่หาได้ในตู้ยาประจำบ้านหรือห้องพยาบาลของสถานประกอบการ
หมอชาวบ้าน

การเข้าไปทำการศึกษาในครั้งนี้พบว่าในพื้นที่ที่มีหมอชาวบ้านอยู่ข้างกระจายอยู่ในหลายพื้นที่ แต่ส่วนใหญ่มีอายุมากแล้วและมีสุขภาพที่ไม่ค่อยแข็งแรงนักต้องได้รับการรักษาโดยแพทย์แผนปัจจุบันอยู่ด้วยได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแพทย์วิถีชาวบ้านว่าการที่บุคคลใดจะมาเป็นหมอชาวบ้านนั้นมาจากการสืบทอดวิธีการรักษามาจากบรรพบุรุษหรือจากหมอชาวบ้านอื่น โดยการไปฝากตัวเป็นศิษย์ อาจจะมีหมอชาวบ้านบางคนได้วิธีการรักษามาโดยวิธีการครูพักลักจำ การรักษาด้วยการแพทย์วิถีชาวบ้านนั้นอาจจะกระทำได้ด้วยวิธีการต่อไปนี้
วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกัน
การใช้สมุนไพร
การใช้คาถา

การใช้น้ำมัน
การใช้การนวด
การใช้การประคบ
การใช้การอบ
การใช้วิธีอื่นๆ
การรักษาขึ้นอยู่กับอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นแต่ในบางการรักษาอาจต้องใช้วิธีการของการแพทย์แผนปัจจุบันเข้ามามีส่วนช่วยในการรักษา เช่น ถ้ามีอาการกระดูกแตกหรือหักก็จะอาศัยฟิล์มเอกซเรย์มาดูเพื่อประกอบการรักษา เป็นต้น

ปัจจุบันมีผู้ที่เข้ามารับการรักษาคือเป็นจำนวนที่น้อยลงกว่าในช่วงเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมามีรายงานว่าจำนวนน้อยลงเรื่อยมาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความเชื่อมาก่อน ผู้ที่รับการรักษาด้วยวิถีทางการแพทย์แผนปัจจุบันหรือวิธีการรักษาอื่นแล้วไม่ได้ผลเป็นที่พอใจ เช่น ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องตัดแขนหรือขาจากอุบัติเหตุทำให้กระดูกแตกแพทย์แผนปัจจุบันมีความเห็นว่าจำเป็นต้องตัดออกจึงเข้ารับการรักษาจากหมอชาวบ้านโดยหวังว่าจะไม่ต้องตัดออก ส่วนอาการเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยประเภทปวดหัว ปวดท้อง จะไม่เข้ามารับการรักษาเนื่องจากปัจจุบันประชากรในพื้นที่สามารถเข้าถึงการรักษาได้ง่ายจากยาสามัญประจำบ้าน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ หรือโรงพยาบาลประจำอำเภอ

ในส่วนของการสืบทอดการรักษาด้วยการแพทย์วิถีชาวบ้านนั้น ไม่มีผู้ที่สนใจจะสืบทอดวิธีการรักษาอย่างจริงจังรวมถึงทายาทของหมอชาวบ้านเองซึ่งหมอชาวบ้านก็มีความต้องการให้มีผู้สืบทอดวิธีการรักษาด้วยวิถีทางการแพทย์วิถีชาวบ้านต่อไปเพราะถ้าไม่มีผู้ที่มาสืบทอดความรู้ที่มีอยู่ก็จะหายไปกับอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการแพทย์วิถีชาวบ้านก็คือการหาสมุนไพรมาใช้ในการรักษาเนื่องจากพื้นที่ที่เคยมีพืชสมุนไพรขึ้นอยู่ตามธรรมชาติถูกนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นมากขึ้น

อีกทั้งพื้นที่ของตำบลบางคาเป็นพื้นที่ที่ประสบ
อุทกภัยเป็นประจำด้วย ทำให้เกิดความเสียหายกับพืช
สมุนไพรที่มีอยู่ในพื้นที่รวมถึงที่ทำการปลูกไว้ด้วย
พืชสมุนไพรหลายชนิดต้องใช้เวลาในการปลูก
เพื่อให้ได้ระยะเวลาในการนำมาใช้ทำให้สรรพคุณทาง
ยาทำให้ไม่มีพืชสมุนไพรที่จะนำมารักษาผู้ป่วย
สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้พบว่าในส่วนของ
หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ไม่ได้ให้
ความสำคัญและส่งเสริมการแพทย์วิถีชาวบ้านแต่
อย่างใด ในส่วนของภาคประชาชนยังมีผู้ที่มารับการ
รักษาแต่มีจำนวนน้อยมากและมีแนวโน้มที่ลดลง
อย่างมากซึ่งผู้ที่มารับการรักษาเพราะใช้เป็นการรักษา
ทางเลือกเนื่องจากมารับการรักษาด้วยวิธีอื่น เช่น
การแพทย์แผนปัจจุบันแล้วไม่สามารถได้
ผลการรักษาตามที่ต้องการความเชื่อในการรักษาที่
น้อยลงเนื่องจากเห็นว่าการแพทย์แผนปัจจุบันมี
ความก้าวหน้า ทันสมัย เห็นผลเร็ว และไม่ยุ่งยากใน
วิธีการรักษา ทางด้านของหมอชาวบ้านก็มีจำนวน
น้อยลงไม่มีผู้สนใจที่จะสืบทอดความรู้และรักษาต่อ
อีกทั้งพืชสมุนไพรที่จะใช้ทำยา รักษาในพื้นที่ก็หาได้
ยากขึ้นเนื่องจากการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ประกอบ
กับเป็นพื้นที่ที่ประสบอุทกภัยทำให้เกิดความเสียหาย
กับพืชสมุนไพรทั้งที่มีอยู่เองตามธรรมชาติและที่
เพาะปลูกไว้ใช้ในการรักษา

ทำให้การศึกษาในครั้งนี้มองเห็นแนวโน้ม
ในการสูญหายไปในการรักษาโดยการแพทย์วิถี
ชาวบ้านและหมอชาวบ้านได้อย่างชัดเจนเนื่องจาก
ไม่ได้รับความสนใจเข้ารับการรักษาของผู้เจ็บป่วย
หน่วยงานของรัฐ รวมถึงผู้ที่สืบทอดวิธีการรักษา
ด้วย จะมีเพียงการนัดผ่อนคลายนั่นที่ยังมีโอกาส
สืบทอดต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การแพทย์วิถีชาวบ้านในพื้นที่ศึกษาไม่ได้
รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนอย่างเป็นทางการและ
ไม่สามารถที่จะต้านกระแสของการแพทย์แผน
ปัจจุบันดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้
ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นทางการ
รูปแบบและต่อเนื่อง
ควรส่งเสริมความรู้ในด้านการแพทย์พื้นบ้านให้กับ
ประชาชนและเยาวชนในพื้นที่
ควรที่จะยกการแพทย์วิถีชาวบ้านมาเป็นการแพทย์
ทางเลือกในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
ควรจะทำการศึกษาในระดับพื้นที่ที่ใหญ่กว่านี้ เช่น
ระดับภาค เพื่อที่จะได้เห็นภาพรวมของการแพทย์วิถี
ชาวบ้าน
ควรจะศึกษาถึงวิธีการที่ทำให้ดำรงอยู่ของการแพทย์
วิถีชาวบ้าน
ควรศึกษาวิธีการในการส่งเสริมการแพทย์วิถีชาวบ้าน
ควรมีการทำงานโดยการจัดตั้งเป็นคณะทำงานเพื่อ
การคงอยู่ของความรู้ทางการแพทย์วิถีชาวบ้านใน
ระดับประเทศเพื่อการทำงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบภายใต้
การสนับสนุนทางด้านทรัพยากรจากภาครัฐก่อนที่
การแพทย์วิถีชาวบ้านที่เป็นศาสตร์ความรู้ดั้งเดิมจะ
สูญหายไปเพราะต้านกระแสของการแพทย์แผน
ปัจจุบันไม่ได้

เอกสารอ้างอิง

Unschuld, P.U. “Epistemological Issues and Changing Legitimation: Traditional Chinese Medicine in the Twentieth Century.” In From Paths to Asian Medical Knowledge. Edited by C.Leslie and A. Young (CA: University of California Press. 1992)

โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์(2536) “ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนา เล่ม 2” มูลนิธิหมู่บ้าน บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพฯ

จิราพร ลิ้มปานานนท์ และคณะ(2551) “การบูรณาการ การแพทย์แผนไทย ระบบยาไทยและยาจากสมุนไพรในสถานบริการสาธารณสุข” ศูนย์ข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข หน่วยปฏิบัติการวิจัยเภสัชศาสตร์สังคม คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ สำนักงานกิจกรรมโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

ดาริน อินทร์เหมือน และคณะ(2548) บรรณาธิการ “ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ปฏิบัติการต่อรองของความรู้ท้องถิ่น” ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) กรุงเทพฯ พิมพ์ที่ โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์

ยงศักดิ์ ตันติปฏิภก (2548) “ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ปฏิบัติการต่อรองของความรู้ท้องถิ่น” ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) กรุงเทพฯ พิมพ์ที่ โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์

ธวัชชัย มณีผ่อง 2548) “ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ปฏิบัติการต่อรองของความรู้ท้องถิ่น” ศูนย์มานุษยวิทยา

สิรินธร (องค์การมหาชน) กรุงเทพฯ พิมพ์ที่ โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์

ธรา อ่อนชมจันทร์(2536) “ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนา เล่ม 2” มูลนิธิหมู่บ้าน บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพฯ

รัชณี จันทร์เกษและคณะ(2551) “การบูรณาการ การแพทย์แผนไทย บทบาทวัดกับการดูแลสุขภาพชุมชน” ศูนย์ข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข หน่วยปฏิบัติการวิจัยเภสัชศาสตร์สังคม คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ สำนักงานกิจกรรมโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

สามารถ จันทร์สุรย์(2536) “ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนา เล่ม 1” มูลนิธิหมู่บ้าน บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพฯ

สุด แสงวิเชียร(2521) “จุดจบของการแพทย์แผนโบราณและการเริ่มต้นของการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย” วารสารสังคมศาสตร์ การแพทย์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 ม.ค.- มี.ค. 2521

ประดิษฐ ติใจ(2556) “การแพทย์วิถีชาวบ้าน: กรณีศึกษา ตำบลบางคา อำเภอราชสาสน์ จังหวัดฉะเชิงเทรา” คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา

โอกาส ชามะรัตน์(2548) “ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ปฏิบัติการต่อรองของความรู้ท้องถิ่น” ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) กรุงเทพฯ พิมพ์ที่ โอ.เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์

พฤติกรรม การตัดสินใจเลือกที่พัก รีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ภณสิทธิ์ อ้นยะ

สาขาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

489 ซอยวัดพลมาณี แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 0-21727623-25

E-mail: jabjune_jabjune@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจเลือกที่พัก รีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกที่พัก รีสอร์ทบนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ การหาความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 - 30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษานุปริญญา/ป.ว.ศ. อาชีพหลัก พนักงานเอกชน/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกที่พัก รีสอร์ท บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน เลือกสถานที่พัก รีสอร์ท ใกล้แหล่งท่องเที่ยว มีระยะเวลาในการพัก 1-2 วัน ใช้บริการห้องพักในราคา 1,000 - 2,000 บาท และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ข้อมูลมาจากอินเทอร์เน็ต

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว , พฤติกรรม การเลือกที่พัก , หมู่เกาะเสม็ด

Abstract

This paper study about behavioral of Thailand's tourists deciding Resorts on Koh Samet in Rayong province .The purpose to study the behavior of tourists from Thailand to choose the resort on Koh Samet The research sample consisted of 400 questionnaires were used in the survey to collect data by means of sampling (Purposive Sampling.) and analyzed by a computer using statistical software. The statistics used in this study is to find the frequency percentage of the average. To find the standard deviation.

The survey and analysis The results showed that the respondents were 400 people, mostly female, aged 20-30 years with a single, Education Diploma / P.w.s. Major professional staff, private / public enterprises The average income per month 20001-30000 baht.

The behavior of tourists from Thailand to choose Resorts. On Mu Koh Samet in Rayong province found that most travelers. The objective is for tourism and leisure. Select Resorts Nearby Attractions The period of stay is 1-2 days stay at 1,000 - 2,000 Baht and most tourists get information from the Internet.

KEYWORDS: Travel, The behavior of tourists, Mu Koh Samet in Rayong province

1. ความเป็นมาและความสำคัญของวิจัย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่แสดงบทบาทเด่นชัดในแต่ละปีที่ผ่านมา ความสำเร็จโดยรวมหรือบางส่วนนั้นย่อมมาจากพลังของฟินเฟืองหรือพลังขับเคลื่อนทั้งส่วนเล็กและส่วนน้อยที่ช่วยกันผลักดันให้อุตสาหกรรมนี้เคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง และแสดงบทบาทนำในการเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจซึ่งนำไปสู่การจ้างงาน สร้างอาชีพ การกระจายรายได้และการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากหลายร้อยสาขาเป็นการสร้างความมั่งคั่งให้กับประชาชน และประเทศชาติอย่างอนกอนนัต์ และนำไปสู่ความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทย และประเทศไทยนั้นมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจกระจายอยู่ทั่วทุกภาคซึ่งจำแนกแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นประเภทต่างๆตามลักษณะเด่นของบริเวณพื้นที่และทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณนั้นเช่น แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ (ภูเขา น้ำตก ทะเล) แหล่งท่องเที่ยวตามประวัติศาสตร์ (โบราณสถาน) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (สวนเกษตร ปศุสัตว์ ประมง) หากจะกล่าวตามความน่าสนใจของพื้นที่และความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและสถานที่ได้รับความนิยมในการเดินทางมาท่องเที่ยวและเป็นแหล่งรวมความหลากหลายที่พร้อมบริการนักท่องเที่ยวแห่งหนึ่งนั่นก็คือ หมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

เกาะเสม็ดหรือเกาะแก้วพิสดาร เชื่อกันว่าเป็นเกาะแก้วพิสดาร ในวรรณคดีพระอภัยมณีของสุนทรภู่ อยู่ห่างจากฝั่งบ้านเพ เพียง 6.5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,125 ไร่ นั่งเรือใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด เหตุที่มีชื่อว่า เกาะเสม็ด เพราะเกาะนี้มีต้น เสม็ด

ขาว และ เสม็ดแดงขึ้นอยู่มาก ซึ่งในอดีตชาวบ้านนำมาใช้ทำได้จุดไฟ บนเกาะเสม็ดไม่มีแม่น้ำลำคลอง พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะเป็นภูเขาและป่าไม้เบญจพรรณ แต่ละหาดของเกาะเสม็ดมีความน่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละหาด เพราะมีชื่อเสียงโดดเด่น เช่น หาดทรายแก้ว และหาดวงเดือน เป็นหาดทรายที่ขาว สะอาด ละเอียด น้ำทะเลใส เป็นสีฟ้าคราม และไม่ได้เงียบสงบมามากักเป็นที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบความคึกคักทั้งยามกลางวัน และยามค่ำคืน ต่อมาหาดที่ค่อนข้างสงบ ก็จะ เป็นอ่าวช่อหรืออ่าวทานตะวัน และอ่าวลุงหวัง เป็นหาดที่มีเอกลักษณ์ เป็นหาดที่มีความโค้ง เรียกตามรีสอร์ทที่ตั้ง เช่น รีสอร์ทอ่าวช่อไฮด์เวย์ ก็จะเรียกแถบนั้นเป็นอ่าวช่อ (เกาะเสม็ดออนไลน์)

แม้ส่วนใหญ่เรามักจะเห็นเกาะเสม็ดเต็มไปด้วยบาร์ และเป็นสถานที่แหล่งบันเทิงบนชายหาด แต่ก็ยังมีที่พักเกาะเสม็ดอันเงียบสงบเหมาะแก่ผู้ที่ต้องการพักผ่อนด้วยเช่นกัน เสม็ดนั้นอาจจะเหมาะกับคู่รักหรือครอบครัวมากกว่า เนื่องจากมีกิจกรรมต่างๆ ให้ทำมากมาย เช่น การว่ายน้ำ และการอาบแดด นอกจากนี้ ทริปดำน้ำและตกปลาเป็นกิจกรรมที่ดียวหนึ่งของที่นี่เช่นกัน ซึ่งเมื่อเทียบกันแล้วมีราคาถูกกว่าเกาะอื่นๆเกาะเสม็ดมีรีสอร์ทหลากหลายสไตล์ เกสต์เฮาส์ และบังกะโลจำนวนมาก ตามริมหาดต่างๆราคาห้องพักเริ่มตั้งแต่หลักร้อยไปจนถึงหลักหมื่นบาทซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของห้องพักและที่ตั้ง นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ดมีบริการบ้านพัก จุดกางเต็นและเต็นท์ให้เช่าในราคาขอมเยา

จากข้อมูลดังกล่าวผู้ทำวิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเพื่อทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เพราะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยเข้ามาเที่ยวบนเกาะเสม็ด และเลือกที่จะพักค้างคืนส่วนใหญ่ การศึกษาในครั้งนี้จะ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ทของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวบนเกาะเสม็ดเพื่อที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงความพึงพอใจในด้านต่างๆให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกที่พักรีสอร์ทบนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

2.2 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวบนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบสอบถาม (Quantitative) นำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาเที่ยวบนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ซึ่งมี จำนวน 359,608 คน (สำนักอุทยานแห่งชาติ ปี 2555) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการคัดเลือกตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณวิธี Taro Yamane (ทาโร ยามานะ 1973:887, อ้างอิงใน ชีรวิทย์ เอกะกุล 2549:135) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด 400 คน

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นลักษณะคำถามที่กำหนดคำตอบให้เลือก (Check List) โดยเลือกข้อที่ตรงกับตนเอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พักรีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เมื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามทั้งหมดมารวมกัน จะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา Cronbach เท่ากับ 0.825

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือเอกสาร ตำราวิชาการ รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของผู้ศึกษาที่ได้ทำไว้ก่อน โดยนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้สำหรับกำหนดแนวทางศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาในการแจกแจงความถี่ในรูปตารางร้อยละ (Percentage)

2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาในการแจกแจงความถี่ในรูปตารางร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้นำประมวลผลแปลงข้อมูลที่ให้เป็นรหัสตัวเลขเพื่อให้สามารถประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัย

4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เรื่อง “พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกที่พัก รีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง” สามารถสรุปผลการวิเคราะห์และอภิปรายได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 มีอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 มีสถานภาพโสด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 มีระดับการศึกษานุปริญญา/ป.ว.ส. จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 มีอาชีพหลัก พนักงานเอกชน/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกที่พัก รีสอร์ท บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน จำนวน 395 คน คิดเป็นร้อยละ 98.80 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจเลือกสถานที่พัก รีสอร์ท บนหมู่เกาะเสม็ด เพราะสถานที่พัก รีสอร์ท ที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการพัก 1-2 วัน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.80

5. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำหรับผู้สนใจจะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่พัก รีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวไทย บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ในครั้งต่อไป ควรนำวิจัยเล่มนี้ไปศึกษา เพราะท่านจะได้ทราบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 - 30 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษานุปริญญา/ป.ว.ส. มีอาชีพหลัก พนักงานเอกชน/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

20,001 - 30,000 บาท และส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน ซึ่งข้อมูลนี้ข้าพเจ้าศึกษามา นี้จะเป็นประโยชน์ในการที่ท่านจะนำมาสร้างสินค้าให้ตรงกับกลุ่มลูกค้ามากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษารวมไปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่พัก รีสอร์ท ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ บนหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาการท่องเที่ยวของหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ให้ยั่งยืนต่อไป

6. เอกสารอ้างอิง

กฤษฎีกา กฤษฎีกา กิตติ . (2541). ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้โรงแรม ในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตร์ บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ขวัญหทัย สุขสมณะ. (2545) . มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตร์บัณฑิต คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ข้อมูลหมู่เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง, (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2556, จาก

<http://th.wikipedia.org>.

ความหมายของนักท่องเที่ยว, (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2556 , จาก <http://th.uttvac.ac.th>.

ฐาปณี ศิลปประยา .(2555) . ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาที่พักในอำเภอแก่งกระเจาน จังหวัด เพชรบุรี. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่1).กรุงเทพฯ:บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์

ประวัติของที่พักแรม, (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 10

กรกฎาคม 2556, จาก <http://www.learners.in.th>.

วิจิตรา สมอรัตน์ .(2554) .ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมวรบุรี สุขุมวิท กรุงเทพฯ .การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อนุกา สายบัวทอง. (2550). ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงแรมฮิวต์ล หัวหินรีสอร์ท แอนด์ สปา ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเที่ยว ตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ภณสิทธิ์ อ้นยะ

สาขาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

489 ซอยวัดพลมาณี แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 0-21727623-25

E-mail: jabjune_jabjune@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 2. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ประชากรกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ใช้ 400 คน ซึ่งใช้ได้ทำการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสอบถาม (Quantitative) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติด้วย Independent-Samples t-test, F-test, One-Way ANOVA จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด มีอายุ 31-40 ปี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 15,000 ไปขึ้น และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จากการศึกษาปัจจัยดึงดูดตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4P's) สามารถสรุปเป็นด้านๆ ได้ ดังนี้ ปัจจัยดึงดูดด้านผลิตภัณฑ์ (สถานที่) เป็นปัจจัยที่ดึงดูดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ปัจจัยดึงดูดด้านราคา เป็นปัจจัยที่ดึงดูดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 ปัจจัยดึงดูดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นปัจจัยที่ดึงดูดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นปัจจัยที่ดึงดูดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.26

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว , ตลาดน้ำ, ตลาดน้ำบางคล้า

Abstract

This paper study about factors that attract Thailand tourists to visit Floating Bagclga. Chachoengsao 1. The purpose is to study the factors that attract Thailand tourists to visit in the market Bagclga. 2. To study the province of Thailand tourists who come to visit the floating market Bagclga. Chachoengsao This study used a population sample of 400 people, which is a

quantitative research study. (Quantitative Research) by means of sampling (Purposive Sampling) were collected data from questionnaires. (Quantitative) as a tool to collect data. The questionnaire was created. Has the confidence of 95 percent was used for data analysis software packages. The statistics used in the analysis is to determine how often a percentage of the average. To find the standard deviation. Statistical tests Independent-Samples t-test, F-test, One-Way ANOVA survey and analysis. The study concluded Respondents were 400 people, mostly female are single, aged 31-40 years old ,private Employees, a monthly income of 15,000 up and the average resident undergraduate the factors attracting of the marketing mix. (4P's) can be summarized as the following factors attracting other products. (Location) as factors that attract the highest level with an average of 4.00 for the attraction factor. Among the factors that attract the highest level with an average of 3.72 factors attracting the distribution channel. Among the factors that attract the highest level with an average of 3.55 factor in gaining promotion. A factor that appeals are moderate with an average of 3.26.

KEYWORDS: Travel, floating market , Bangkla floating market

1. ความเป็นมาและความสำคัญของวิจัย

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากรัฐบาลมีการส่งเสริมนโยบายอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและการท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญที่สุด นำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายแสนล้านบาท และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศ การลงทุนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกจากผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศแล้วยังช่วยสร้างงานสร้างอาชีพอีกหลายแขนง ก่อให้เกิดการกระจายงาน การกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นต่างๆ นับเป็นการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจอันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติ จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ต่อมาสถานะทางเศรษฐกิจเกิดมีปัญหา ซึ่งเกิดจากการคุกคามของวิกฤตสินเชื่อดอกฮาร์ดทรัพย์คือยคุณภาพของสหรัฐผู้ภาคการเงิน ตลาดเงินและตลาดทุนทั่วโลกมีสัญญาณชะลอตัวลง และบางประเทศเข้าสู่ภาวะถดถอย และได้ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติขาดความมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย (ที่มา : www.tourismthailand.com)

จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและอยู่ใกล้กับกรุงเทพฯ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากมาย เช่น วัดโสธรวรารามวรวิหาร วัดโพธิ์บางคล้า คุ่มวิมานดิน วัดสมานรัตนาราม มหกรรมปั่นทรายโลก เกาะลัด รวมไปถึงตลาดน้ำและชุมชนโบราณซึ่งมีอยู่หลายแห่งด้วยกัน ตลาดน้ำและชุมชนโบราณในจังหวัดฉะเชิงเทราในอดีตเป็นพื้นที่สำหรับการพบปะ ซื้อขายและแลกเปลี่ยนสินค้ากันของคนไทยในสมัยก่อนเพราะใช้เส้นทางคมนาคมทางน้ำเป็นสำคัญ ดังนั้นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและความเจริญ การพบปะ การแลกเปลี่ยน การกระจายทรัพยากรจึงอยู่ที่ตลาดน้ำเป็นส่วนใหญ่ เมื่อสังคมไทยพัฒนามากขึ้นเป็นสังคมสมัยใหม่ การคมนาคมการขนส่งเปลี่ยนจากทางน้ำเป็นทางบก ชุมชนริมน้ำ การค้าขายในตลาดน้ำจึงซบเซาลงและไม่ได้รับความสนใจ แต่ในช่วงหลังปี 2547 จนถึงปัจจุบัน การท่องเที่ยวในวันหยุดพักผ่อนของนักท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งรายได้ที่ดี เนื่องจากวิธีนิยมของชนชั้นกลางที่มุ่งแสวงหาคุณค่าและอารมณ์อย่างในอดีตความเป็นชนบทจึงถูกภาครัฐดึงขึ้นมาขาย ฉะเชิงเทราก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่ภาครัฐเน้นปรับปรุงและสร้างความหมายของตลาดโบราณขึ้นมาใหม่ เช่น ตลาดร้อยปีบ้านใหม่ ตลาดร้อยปีคลองสวน ตลาดนคร

เนื่องเขต รวมทั้งได้สร้างตลาดน้ำขึ้นมาใหม่อีกด้วย คือ ตลาดน้ำบางคล้า โดยเน้นดึงดูดนักท่องเที่ยวจาก กรุงเทพฯ ทั้งสิ้น ซึ่งถือว่าภาครัฐประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก เพราะในปัจจุบันตลาดโบราณและตลาดน้ำใน จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวทั้ง ชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตลาดน้ำ บางคล้า ตลาดน้ำแห่งใหม่ในชุมชน โบราณบางคล้า (ที่มา:วารวิทย์ ไชยทอง:2556)

ตลาดน้ำบางคล้ามีลักษณะเป็น โป๊ะที่ยื่นลงสู่ แม่น้ำบางปะกงและมีการค้าขายสินค้าทางเรือ โดยมีการ จัดจำหน่ายสินค้าอย่างหลากหลายที่ผสมผสานความเป็น ไทยในอดีตกับปัจจุบันอย่างลงตัว ไม่ว่าจะเป็นหีบห่อ ของอาหารที่ทำจากใบตอง ภาชนะใส่เครื่องคั่วทำจากดิน ปั้น และมีอาหารให้เลือกครบคาวหวาน เช่น ส้มตำ หมู สะเต๊ะ ห่อหมก กุ้งเผา ปลาเผา ปลาหมึกย่าง ขนมจาก กะหรี่ปั๊บบและขนม ไทย ตลาดน้ำบางคล้าจัดตั้งขึ้นภายใต้ นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของคณะผู้บริหารเพื่อเป็น การกระตุ้นเศรษฐกิจของอำเภอบางคล้า โดยส่งเสริมให้ ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ ซึ่งทาง เทศบาลตำบลบางคล้าได้เตรียมการรองรับตลาดน้ำบาง คล้าโดยจัดมีการฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชน เช่น บริการ นวดเพื่อสุขภาพ การทำอาหารและทำขนมการประดิษฐ์ ของที่ระลึกเป็นต้นซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพ จริงและสร้างรายได้จริงนอกจากนี้ตลาดน้ำบางคล้า ยังมี ความพิเศษในเรื่องทัศนียภาพที่สวยงามริมฝั่งแม่น้ำบาง ปะกงธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เป็นป่าชายเลนที่มี ทรัพยากรธรรมชาติอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง ปลา พันธุ์ ไม้ต่างๆ หรือแม้แต่วิถีชีวิตของชาวบ้านริมฝั่งน้ำที่มีการ ดักลอบปลาหรือพายเรือจับกุ้ง เป็นต้น ตลาดน้ำบางคล้า เปิดทุกวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ตั้งแต่ 8 โมงเช้าถึง 6 โมงเย็น รวมถึงวันหยุดนักขัตฤกษ์ที่ต่อเนื่องกับวันเสาร์-วัน อาทิตย์

จากที่กล่าวมาข้างต้นตลาดน้ำบางคล้าจึงมี ความสำคัญด้านการท่องเที่ยวเพราะมีการส่งเสริม นโยบายการท่องเที่ยวในชุมชน รวมไปถึงบรรยากาศที่ แตกต่างไปจากตลาดอื่นๆ ทำให้ตลาดน้ำบางคล้าเป็นที่

นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบัน มีนักท่องเที่ยว หมุนเวียนมาเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อเป็นกรณีศึกษา ผู้ทำวิจัยจึงได้จัดทำวิจัยในหัวข้อ ปัจจัยดึงดูด นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาใน เรื่องเกี่ยวกับสาเหตุที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยว ในตลาดน้ำบางคล้าและนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนว ทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เข้ามาเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เข้ามาเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4P's) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยมาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเป็นการวิจัยเชิง ปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการ เก็บ ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบ สอบถาม (Quantitative) นำมาวิเคราะห์ หาข้อสรุปตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัด ฉะเชิงเทรา ซึ่งมีจำนวน 480,000 คน/ปี (กรองสถิติจาก: เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำบางคล้า จังหวัด ฉะเชิงเทรา) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการคัดเลือก ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีการกำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณวิธี Taro Yamane (ทาโร ยามาเน่ 1973:887, อ้างอิงใน ธีรวิมล เอกะกุล 2549:135) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อน ได้ร้อยละ 5 จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ครั้ง นี้ จ ำ น ว น ทั้ง ห ม ด 400 ค น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อ

ศึกษาปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นลักษณะคำถามที่กำหนดคำตอบให้เลือก (Check List) โดยเลือกข้อที่ตรงกับตนเอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยแบบสอบถามส่วนนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Sale)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เมื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามทั้งหมดมารวมกัน จะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา Cronbach เท่ากับ 0.806

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือเอกสาร ตำราวิชาการ รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองของผู้ศึกษาที่ได้ทำไว้ก่อน โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้สำหรับกำหนดแนวทางศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาในการแจกแจงความถี่ในรูปตารางร้อยละ (Percentage)

2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วทำการแบ่งอันดับการตัดสินใจเพื่อหาความหมายถึงระดับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อเรียงลำดับความสำคัญจากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลแปลงข้อมูลที่ได้เป็นรหัสตัวเลขเพื่อให้สามารถประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัย

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด: 2543)

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับระดับ มาก

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง มีการตัดสินใจในระดับระดับ น้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถสรุปผลการวิเคราะห์และอธิบายได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 มีสภาพโสด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีอายุ 31-40 ปี

จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 มีรายได้ต่อเดือน 15,000 ไปขึ้น จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปัจจัยดึงดูดด้านผลิตภัณฑ์ (สถานที่) พบว่าด้านสถานที่ที่เป็นปัจจัยดึงดูดในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ความสะดวกด้านการคมนาคมเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้าจากร้านอาหารที่หลากหลาย ความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้าจากร้านขายของฝาก ของที่ระลึก และความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยดึงดูดด้านราคา พบว่าปัจจัยด้านราคาเป็นปัจจัยที่ดึงดูดในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ราคาที่มีความเหมาะสมกับสินค้าและบริการเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม ราคาของฝาก ของที่ระลึกมีความเหมาะสม คู่มีค่า และการชำระเงิน เช่น เงินสด บัตรเครดิต มีความสะดวกในการใช้จ่าย

ปัจจัยดึงดูดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่าปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นปัจจัยดึงดูดในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้าเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นการจัดผังร้านค้าเป็นหมวดหมู่

ปัจจัยดึงดูดด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่าเป็นปัจจัยดึงดูดในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คือ การโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นการจัดโปรโมชั่น จัดแพ็คเกจทัวร์ในการท่องเที่ยว

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษาปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายได้ ดังนี้ การวิเคราะห์ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการทำวิจัยพบว่า ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา อันดับแรกคือ ด้านผลิตภัณฑ์ (สถานที่) เนื่องจากมีความสะดวกด้านการคมนาคมเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย เทพตาแสง ศึกษาถึงปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวตลาดน้ำไทรโยธา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2556) ศึกษาปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวตลาดน้ำไทรโยธา และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยตามปัจจัยส่วนบุคคลผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-45 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตำแหน่งพนักงานบริษัทเอกชน อัตราเงินเดือนระหว่าง 15,001-20,000 สถานภาพสมรส ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ด้านสถานที่ เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาสถานที่เดิม แต่เปลี่ยนแนวทางการเก็บตัวอย่างแบบสอบถามเป็นการสัมภาษณ์ เพิ่มตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษามากขึ้น เช่น ปัจจัยดึงดูดด้านบริการ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ เป็นต้น ซึ่งหากนำตัวแปรดังกล่าว มาทำการศึกษา จะทำให้ทราบถึง ปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา มากยิ่งขึ้น และควรทำการศึกษาปัญหาอุปสรรคที่นักท่องเที่ยวได้รับระหว่างการท่องเที่ยวในตลาดน้ำบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เช่น ปัญหาถูกโจรกรรม การถูกทำร้ายร่างกาย หรือปัญหาการถูกเอารถเปรียบจากแม่ค้า เป็นต้น ซึ่งสามารถนำข้อบกพร่องที่ได้นั้น มาปรับปรุงเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและตัดสินใจจะมาท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

6. เอกสารอ้างอิง

- ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดน้ำบางคล้า เข้าถึงเมื่อ 21 มิถุนายน 2557 (ออนไลน์) <http://www.bangkla.co.th>
- คือตเลอร์ (2546) ทฤษฎีสวนประสมทางการตลาด เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2557 (ออนไลน์) <http://www.krirk.ac.th/education/article10.htm>
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2548, หน้า 2) ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว
- บุญเหลือ มีประวัติ, ชิดินันท์ วารีวนิช, และดวงตา สราญรัมย์ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงปัจจัยของแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวพระราชวังบางปะอินของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 : หน้า 26-28) ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว
- พิชิต วงศ์พันธรรม (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงแรงจูงใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ปกาศิต พันธุ์เพ็ง (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีต่อการท่องเที่ยวตลาดนัดจตุจักรของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- วรวิทย์ ไชยทอง (2556 : หน้า 23) ศึกษาเรื่อง เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับตลาดโบราณและชุมชนโบราณ จังหวัดฉะเชิงเทรา
- सानนท์ สุขศรี (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์บางประการที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวจังหวัดสงขลา
- อรทัย เทพตาแสง (2556 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวตลาดน้ำอโยธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี

ภณสิทธิ์ อ้นยะ

สาขาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

489 ซอยวัดพลมาณี แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 0-21727623-25

E-mail: jabjune_jabjune@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ การหาความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วยสถิติ Independent-Samples t-test, One Way Anova จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สามารถสรุปผลการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 147 มีสถานภาพสมรส จำนวน 184 คน การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 139 คน ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 167 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 203 คน จากการศึกษาข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว สามารถสรุปผลการศึกษาข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน โดยพบว่า ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศโดยรอบมีความร่มรื่นเป็นอันดับแรก รองลงมาที่ตั้งของวัดสามารถหาได้ง่าย ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และพนักงาน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพนักงานที่จำหน่ายดอกไม้, รูป เทียน, ชุดสังฆทาน, ชุดทำบุญต่างๆ ฯลฯ ภายในวัดเป็นอันดับแรก รองลงมาความสุภาพและการแต่งกายของเจ้าหน้าที่สมุนไพรร ด้านร้านค้า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความคุ้มค่าต่อการซื้อสินค้าอันดับแรก รองลงมาราคามีความเหมาะสมกับสินค้า

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว , ความพึงพอใจ , วัดเจดีย์หอย

Abstract

This paper study about the satisfaction of tourists visiting Wat Chedi Hoi. Pathumthani The following objectives: 1) to study the satisfaction of tourists visiting Wat Chedi Hoi. Pathumthani This research used a sample of 400 people, which means sampling (Purposive Sampling) instrument used for data collection questionnaire was created by the researcher. The statistics used to analyze the frequency, percentage, standard deviation. To find the standard deviation. Statistical tests Independent-Samples t-test, One Way Anova from the survey and analyzed the data. The results of the study respondents were 400 people, mostly female, aged 20-30 years, 147 225 people were married, 184 undergraduate studies in a number of company employees 139 people. 167 people with an average income per month. 10,001-20,000 baht of 203 people from across the satisfaction of tourists. The results of the study, satisfaction of the tourists polled 400 people and found that the place tourists. Are satisfied with the atmosphere surrounding a shady first. The second location is easy to find. The services of the officers and employees. Visitors are satisfied with the services of the employees who

sold flowers, incense. Candles, for Merit, Merit series, etc. The measure first. Minor polite and dress of the staff herb shops tourists are satisfied with the value for the purchase first. Lower product prices are reasonable.

KEYWORDS: Travel, the satisfaction, Wat Chedi Hoi

1. ความเป็นมาและความสำคัญของวิจัย

ธุรกิจการท่องเที่ยวนั้นมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ในอดีตซึ่งเริ่มมีการพัฒนามาตามยุคตามสมัยและมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน ซึ่งได้มีการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวให้กลายเป็นเศรษฐกิจหลักของประเทศโดยถือว่าธุรกิจการท่องเที่ยวมีทั้งสินค้าหรือบริการที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล และในประเทศไทยนั้นธุรกิจการท่องเที่ยวก็ได้ครองตลาดในการสร้างรายได้เข้าประเทศอย่างมาก นอกจากนี้ธุรกิจการท่องเที่ยวยังกลายเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตให้กับสาขาหรืออาชีพต่าง ๆ ทำให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนหรือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และยังทำให้ระบบเศรษฐกิจภายในประเทศเกิดความคล่องตัว ในประเทศไทยถือว่ามีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวครบทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ทะเล โดยเฉพาะทะเลทางภาคใต้ของประเทศที่ได้รับความนิยมรับจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างมากในเรื่องของความสวยงามและความคุ้มค่าในการเดินทางมาเที่ยว ส่วนทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นก็มีการตั้งแต่ในอดีต ในเรื่องของเจดีย์ ปราสาท รวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่นักท่องเที่ยวสามารถหาชมได้เกือบทั่วทุกภาคของประเทศไทย และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นซึ่งถือเป็นสิ่งที่คู่บ้านคู่เมืองของเราคือวัดวาอาราม

ในปัจจุบันวัดนั้นถือว่ามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากการทำบุญ กราบไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดแล้ว วัดในหลายภูมิภาคของประเทศก็กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทางวัดได้มีการสร้างสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชม

นอกเหนือจากการมากราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดเพื่อหวังให้เป็นการสวดแผ่กุศลวันธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีให้กับคนยุคใหม่ที่ไม่ค่อยจะหันมาสนใจในการเข้าวัดเหมือนแต่ก่อน แต่การสร้างสิ่งดึงดูดหรือมีการปรับปรุงพัฒนานั้นนอกจากผลดีที่จะได้รับแล้ว ยังมีผลกระทบตามมาอย่างมาก อาทิ ปัญหาถดถอยเนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างนิยมไปเที่ยววัดที่ได้รับความนิยม มีชื่อเสียง หรือแม้แต่การตั้งร้านขายสินค้าหรือของที่ระลึกจากพ่อค้าแม่ค้า ที่บางครั้งตั้งขวางทางจราจรทำให้เกิดปัญหาถดถอย การจราจรไม่สะดวก และยังมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากเท่าไร ปัญหาในเรื่องของการบริการสาธารณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสุขา สถานที่จอดรถ อาจจะรองรับ นักท่องเที่ยวได้ไม่เพียงพอ และผลกระทบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาจากการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกับวัดที่ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงซึ่งวัดเหล่านี้จะมีสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของวัดที่นักท่องเที่ยวสามารถจดจำได้ง่าย โดยมีการสร้างออกแบบมาให้โดดเด่นกว่าตัวโบสถ์ วิหารภายในวัดหรือ อาจจะเป็นมีการสร้าง โบสถ์ วิหารให้มีลักษณะโดดเด่นก็เป็นที่ เช่น วัดเจดีย์หอย ที่ตั้งอยู่ที่ จังหวัดปทุมธานี ได้มีการสร้างสิ่งทีโดดเด่นขึ้นภายในวัด คือเจดีย์หอย เป็นต้น

วัดเจดีย์หอย สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2538 โดยท่านพระครูสุนทร คุณธาดาหรือหลวงพ่อดองกลิ้ง สุนทรโร เป็นผู้สร้าง ประวัติของวัดก็มีความน่าสนใจมากเพราะเกิดมาจากการที่หลวงพ่อดองท่านได้ไปจุดธูปที่ประเทศพม่าพบพระอาจารย์ศิลบันตะหนึ่งพรรษา เมื่อทำการศึกษาวิชาอาคมจนแตกฉานจึงจุดธูปกลับมาที่ถ้ำโองจุก อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรีซึ่งเป็นที่จุดกำเนิดทำให้ท่านเกิดนิมิตเห็นว่าในสถานที่ ณ ปัจจุบันแห่งนี้เมื่อ 8 ล้านปี ในอดีตนั้นได้เคยเป็นเมืองใหญ่ ชื่อเมือง

รัตนาวดี และหลวงพ่อดำก็เป็นเจ้าเมืองครองเมืองอยู่ที่นี้ ท่านจึงเดินออกตามหาดตามเมืองแห่งนี้ตามที่ท่านเกิดนิมิตจนพบ และมีความตั้งใจจะสร้างพื้นดินแห่งนี้ให้เป็นบริเวณอารามวัด แต่ในขณะที่กำลังขุดบึงบอเพื่อไว้เป็นที่กักเก็บน้ำเพื่อใช้รดพืชสมุนไพร ก็ได้พบเจอกับเปลือกหอยนางรมยักษ์ที่ฝังตัวอยู่ที่พื้นดิน และมีอายุนับพัน ๆ ปีจำนวนมหาศาล และทำยที่สุดแล้วหลวงพ่อดำก็นำ เปลือกหอยนางรมยักษ์ที่ค้นพบมาสร้างเป็นเจดีย์และให้ชื่อว่า “วัดเจดีย์หอย” มาจนทุกวันนี้ ปัจจุบันวัดแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อเงินอำเภอลาดหลุมแก้ว สิ่งที่โดดเด่นของวัดนี้คือ เจดีย์หอยขนาดใหญ่ สร้างความตื่นตะลึงให้แก่ผู้พบเห็นเป็นอันมาก ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 องค์ องค์แรกอยู่ปากทางเข้าวัด องค์ที่สองอยู่ในบริเวณวัด นอกจากนี้ใน บริเวณวัดยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางเกษตรสวนสมุนไพรว่านยา พิพิธภัณฑสถานเรือยาวและบึงน้ำขนาดใหญ่มีปลาสาวยที่ทางวัดเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมาก และบ่อเต่าอยู่ข้าง ๆ นักท่องเที่ยวสามารถซื้ออาหารเลี้ยงปลาและเต่าได้ (ไปด้วยกัน:ออนไลน์)

จากเนื้อหาข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงความล้มเหลวที่ที่เกิดขึ้นภายในวัดเจดีย์หอยและถือว่าวันแห่งนี้ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานีที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายภายใน วัดนี้แล้วยังมีสิ่งที่น่าสนใจที่สะดุดตาก็คือองค์เจดีย์หอย ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชมทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาวัดเจดีย์หอย เพื่อที่จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา รวมถึงเป็นแนวทางให้กับผู้ที่กำลังศึกษาซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี

2.2 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในวัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) นำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 1,068,529 คน (กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ,2553:ปรับปรุงเมื่อ วันที่ 3 สิงหาคม 2554) เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample) ที่มีจำนวนสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ศึกษาทั้งหมดได้ ผู้วิจัยได้ใช้ตารางสำเร็จของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อน 5% ดังนั้น ผลที่ได้ (n) = 400 ตัวอย่าง จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งหมด 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะเครื่องมือ เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพทางครอบครัว รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) โดยเลือกข้อที่ตรงกับตนเอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิจัย เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี โดยลักษณะแบบสอบถามเป็น (Rating Scale) ซึ่งกำหนดระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิจัย เรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว

วัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) โดยเลือกข้อที่ตรงกับตนเองมากที่สุด

ส่วนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี โดยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อทราบปัญหาข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากหนังสือเอกสาร ตำราวิชาการ รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของผู้ศึกษาได้ทำไว้ก่อน รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากตำรา หนังสือต่าง ๆ โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้สำหรับกำหนดแนวทางการศึกษา โดยใช้วิธีการศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาในการแจกแจงความถี่ในรูปแบบตารางร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ค่าสถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทำการแบ่งอันดับภาคชั้นเพื่อหาความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี

การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี มีดังนี้

เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ในระดับมากที่สุดหรือน้อย

ที่สุดในการเปรียบเทียบคุณภาพบริการ โดยใช้เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็นตามแบบของ ลิกอร์ท (Likert) โดยแบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 มีสถานภาพสมรส จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 มีการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี

ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจด้านสถานที่ โดยพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศโดยรอบมีความร่มรื่นเป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาที่ตั้งของวัดสามารถหาได้ง่าย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 ความสวยงามของวัดโดยภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76 ความสะอาดของวัด โดย

ภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.67 มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.66 สถานที่จอดรถมีความเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.66 และสุดท้ายป้ายบอกทางภายในวัด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60

ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และพนักงานนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และพนักงาน โดยพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของพนักงานที่จำหน่ายดอกไม้, รูป เทียน, ชุดสังฆทาน, ชุดทำบุญต่างๆ ฯลฯ ภายในวัดเป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาความสะอาดและการแต่งกายของเจ้าหน้าที่โดยมีค่าเฉลี่ย 3.82 การให้บริการของพนักงานอาสาสมัคร (เฉพาะผู้ที่เข้าใช้บริการ) โดยมีผู้เข้าใช้บริการจำนวน 248 คน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 และสุดท้ายการให้บริการของพนักงานนวดแผนไทย, แผนโบราณ (เฉพาะผู้ที่เข้าใช้บริการ) โดยมีผู้เข้าใช้บริการจำนวน 242 คน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.73

ด้านร้านค้า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี มีความพึงพอใจด้านร้านค้า โดยพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความคุ้มค่าต่อการซื้อสินค้าอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาความเหมาะสมกับสินค้า โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80 ร้านค้าและศูนย์อาหารมีบริการอาหารและสินค้าให้เลือกหลากหลายชนิด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 และสุดท้ายร้านค้าและศูนย์อาหารมีการจัดตั้งร้านเหมาะสม สะอาด เหมาะแก่การมาซื้อสินค้า โดยมี ค่าเฉลี่ย 3.62

5. อภิปรายผลการวิจัย

นักท่องเที่ยวตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และพนักงานเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านสถานที่ และด้านร้านค้า

ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศโดยรอบมีความร่มรื่นเป็นอันดับแรก รองลงมาที่ตั้งของวัดสามารถหาได้ง่าย ถัดมาความ

สวยงามของวัด โดยภาพรวม ถัดมาความสะอาดของวัด โดยภาพรวม ถัดมาที่นั่งพักผ่อนเพียงพอ ถัดมาสถานที่จอดรถมีความเพียงพอ และสุดท้ายป้ายบอกทางภายในวัด

ด้านร้านค้า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความคุ้มค่าต่อการซื้อสินค้าอันดับแรก รองลงมาความเหมาะสมกับสินค้า ถัดมาร้านค้าและศูนย์อาหารมีบริการอาหารและสินค้าให้เลือกหลากหลายชนิด และสุดท้ายร้านค้าและศูนย์อาหารมีการจัดตั้งร้านเหมาะสม สะอาด เหมาะแก่การมาซื้อสินค้า

จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอย จังหวัดปทุมธานี ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณาวรรณ ชมพู (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก” จากการศึกษาข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านสถานที่ โดยพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจด้านสถานที่ อันดับแรกคือความร่วมมือกันตามธรรมชาติของวัด รองลงมาความสวยงามของพระอุโบสถ ความสะอาดและความเพียงพอของห้องน้ำ รวมทั้งความเพียงพอที่นั่งหรือจุดพักผ่อน ความสวยงามของภาพจิตรกรรมฝาผนัง ความเพียงพอของสถานที่จอดรถ โดยมีความสะอาดรอบบริเวณวัด ป้ายบอกทางสถานที่ต่าง ๆ ในวัดและความสวยงามของวัดโดยรวม

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดเจติยหอยจังหวัดปทุมธานี” เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อที่จะปรับปรุงพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวภายในวัด ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงถนนบางเส้นทางให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสะดวกต่อการเดินทางมาวัด เช่น ถนนลาดบัวหลวง มีความชำรุดตลอดการเดินทาง เป็นต้น

2. ควรมีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เช่น จุดพักผ่อน ควรมีให้กับนักท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น หรือ ร้านค้า,ร้านอาหาร ควรจัดให้โซนขายของเพื่ออำนวยความสะดวกซื้อสินค้า

3. ควรปรับปรุงทัศนภาพโดยรอบโดยเฉพาะการเพิ่มความร่มรื่น และการรักษาความสะอาด

4. ควรปรับปรุงโรงงานของวัดให้มีราคายุติธรรมกับนักท่องเที่ยว เช่น ควรคิดราคาผู้ที่รับประทานอาหารโดยรับบริจาคแทนการคิดเป็นรายบุคคล

5. ควรปรับปรุงความเป็นระเบียบของสถานที่จอดรถ โดยเฉพาะการเข้า-ออก ยังเกิดความวุ่นวายเนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ให้บริการ

6. ควรปรับปรุงการให้บริการของเจ้าที่ให้มีอัธยาศัยที่ดี ยิ้มแย้ม ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในเรื่องต่างๆ เช่น รายละเอียดของสถานที่ภายในวัด

7. เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ จังหวัดปทุมธานี. แหล่งที่มา [hppt://www.mots.go.th](http://www.mots.go.th). สิงหาคม, 2554.

คุณาวรรณ ชมพู. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาว

ไทยที่มาวัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(สาขาการ ด้ การ การท่องเที่ยวและการโรงแรม). บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร,2555.

จุฑารัตน์ เพราะบุญ. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาว

ไทยที่มีต่อ วัดพราหมณี จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม). บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร,2555

บรรณคม ดิลกพรธรรม. พฤติกรรมในการท่องเที่ยวของ

ประชาชนในเขตพระโขนง. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(สาขา การจัดการ การท่องเที่ยวและการโรงแรม). บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร,2555.

สุปราณี พามณี. (2555). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ชาวไทยที่มีต่อการเที่ยวชมวัดพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(สาขาการจัดการ การท่องเที่ยวและการโรงแรม). บัณฑิตวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร,2555.

การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อสุขภาพตามหลักการออกแบบ เว็บไซต์ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุ

A Development of Health-related Websites with Easily Accessible Patterns for Elderly users

ดวงใจ นูเหล็ก

คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ, duangjai.noolek@hotmail.com

บทคัดย่อ:

เว็บไซต์ด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุไทยในปัจจุบันมีจำนวนไม่มาก มีการออกแบบเว็บไซต์โดยไม่ได้คำนึงถึงการเข้าถึงเว็บไซต์ของกลุ่มผู้สูงอายุ เช่น การใช้ขนาดตัวอักษรที่เล็กเกินไป การนำเสนอข้อมูลในปริมาณที่มากเกินไปในแต่ละหน้าเว็บ ซึ่งยากต่อการทำความเข้าใจข้อมูล เป็นต้น และจากการทดสอบการเข้าถึงเว็บไซต์สำหรับผู้สูงอายุด้วยเครื่องมือตรวจสอบจาก เครื่องมือตรวจสอบแบบอัตโนมัติของต่างประเทศ (A Checker) พบว่าเว็บไซต์สำหรับผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้พัฒนาตามแนวทางการออกแบบเว็บไซต์ที่ช่วยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ งานวิจัยนี้จึงทำการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ และพัฒนาเว็บไซต์เกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพตามแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ฉบับภาษาไทย (TWAG 2010) เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น ซึ่งเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นผ่านการทดสอบการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ระดับสูงสุด จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุจำนวน 30 คนประเมินความยากง่ายในการใช้งานเว็บไซต์โดยประเมินคุณลักษณะ 5 ด้าน (usability) พบว่า เว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณลักษณะทั้ง 5 ด้าน ดีกว่าเว็บไซต์เดิมที่มีอยู่แล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ฉบับภาษาไทย แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อผู้สูงอายุ เว็บไซต์ด้านสุขภาพ ผู้สูงอายุ

ABSTRACT:

There are not many health-related websites available today for Thai elders. Websites for elders do not concern the web accessibility. For example using font size is too small, presentation of information is excessive amounts on each page. It is difficult for elders to understand the information which provided on these websites. The web accessibility test which automated code inspection by using a tool from A Checker, found that most of today's websites for elders do not follow the web accessibility guideline. This research developed a health related websites for elderly users based on Thai Web Content Accessibility Guideline 2010 (TWAG 2010) to help elderly users more easily access information on the web. The developed website was tested and passed with the highest accessibility level of the guideline. The website was evaluated by 30 elderly users. The satisfaction of the website based on five attributes .The Results show that the developed website showed better quality of all five attributes than those of the existing website at level of 0.05. significantiy

KEYWORDS:

Thai Web Content Accessibility Guideline 2010, Web Design Guidelines for Older People, Health related Websites, Aging Users.

บทนำ

จากผลการสำรวจข้อมูลประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ใน พ.ศ. 2550 พบว่าเกือบร้อยละ 11 ของประชากรทั้งหมดของประเทศ (65.6 ล้านคน) เป็นประชากรผู้สูงอายุ (ประมาณ 7 ล้านคน) ซึ่งเป็นสัดส่วนประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 ใน พ.ศ. 2493 (ซินดา, 2552) ตามคำนิยามขององค์การสหประชาชาติ (UN) (เกื้อ, 2547) ได้กำหนดไว้ว่าประเทศใดมีสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุเกินร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) นอกจากนี้สัดส่วนของประชากรในวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 65.92 ในปี พ.ศ. 2543 เป็นร้อยละ 62.05 ในปี พ.ศ. 2568 (สมาน, 2554) จากสัดส่วนประชากรในวัยแรงงานต่อผู้สูงอายุที่ลดลงนี้ทำให้อัตราการมีแนวโน้มที่ผู้สูงอายุจะต้องพึ่งพาตนเองทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยผู้สูงอายุในการทำงานหรือประกอบอาชีพหลังเกษียณอายุงานอย่างสะดวกมากขึ้น (สมาน, 2554) จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมแสวงหาสารสนเทศ (จิตพร, 2554) ,(สุรศักดิ์และจรรุวรรณ, 2555), (พนทิพย์และนชกฤต, 2555) พบว่าผู้สูงอายุกินหาข้อมูลด้านสุขภาพมากที่สุด เมื่อทดสอบเว็บไซต์สำหรับผู้สูงอายุ ที่แสดงในลำดับต้นจากการค้นหาบน www.google.com และเป็นเว็บไซต์ที่เป็นที่นิยมของผู้สูงอายุโดยพิจารณาจากจำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ในแต่ละวัน พบว่าเว็บไซต์ด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุไทยมีจำนวนไม่มาก และเมื่อทดสอบเว็บไซต์ดังกล่าวด้วยเครื่องมือตรวจสอบจาก

A Checker พบว่าเว็บไซต์ส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐานในการออกแบบเว็บไซต์ที่ช่วยให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยมีเนื้อหาที่เป็นข้อความเพียงอย่างเดียว การใช้ขนาดตัวอักษรที่เล็กเกินไป หรือสีพื้นหน้าและพื้นหลังตัดกันน้อยทำให้อ่านยาก การนำเสนอข้อมูลในปริมาณที่มากเกินไปในแต่ละหน้าเว็บ ทำให้ลำบากในการดูเนื้อหา และยากต่อการทำความเข้าใจข้อมูล นอกจากนี้ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความยุ่งยากซับซ้อน และสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตมีมากเกินไป หรือข้อมูลที่ค้นหาได้ไม่ตรงตามความต้องการ ส่งผลให้ไม่สามารถรวบรวมสารสนเทศที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือ (จิตพร, 2554) ,(สุรศักดิ์และจรรุวรรณ, 2555) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำงานหรือดูแลสุขภาพของตนเองได้อีกทั้งผู้สูงอายุบางรายยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการทำงานหรือมีประสบการณ์น้อย ประกอบกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าเร็วมาก ทำให้ผู้สูงอายุบางรายที่เกิดและเติบโตมาก่อนที่จะมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้และใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน จากปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำสารนิพนธ์จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาเว็บไซต์เกี่ยวกับสุขภาพเบื้องต้นที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ตามแนวทางการเข้าถึงเนื้อหาบนเว็บไซต์ฉบับภาษาไทย (Thai Web Content Accessibility Guideline 2010 :TWAG 2010) (ทก., 2553) ที่จัดทำขึ้นโดยสำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอ้างอิงจากมาตรฐานสากล WCAG 2.0 (ทก., 2553)แนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาและนำเสนอเนื้อหาข้อมูลบนเว็บไซต์ ประกอบด้วย

หลักการ 4 ข้อ คือ สามารถรับรู้ได้ (Perceivable) สามารถใช้งานได้ (Operable) สามารถเข้าใจได้ (Understandable) และความสามารถในการรองรับหลายเทคโนโลยี (Robust) (ปรีดี, 2554) แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้การสร้างเว็บไซต์มีความซับซ้อนไม่มากเกินไป มีรูปแบบที่เรียบง่ายดูสบายตา ไม่มีภาพเคลื่อนไหวหรือกะพริบเป็นจำนวนมาก จนทำให้ผู้สูงอายุสายตา เพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงการใช้งานเว็บไซต์ได้ง่าย และสามารถค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์เพื่อการดูแลรักษาสุขภาพของตนเองในเบื้องต้นได้

2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์สำหรับผู้สูงอายุ

วัยสูงอายุเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการแสวงหาสารสนเทศ ปัญหาที่พบสำหรับผู้สูงอายุ ได้แก่ ปัญหาสุขภาพที่เสื่อมถอย ทำให้ความสามารถต่างๆ เช่น ความคิด การกระทำ และการเรียนรู้เริ่มเสื่อมถอยช้าลง การมองเห็นและการได้ยินลดลง (ฝนทิพย์และนรชกฤต, 2555), (สุชาดาและสวรัย, 2553) และปัญหาอื่นที่สำคัญคือ การปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีที่ทันสมัย (Eyadat, 2009) ผู้สูงอายุอีกจำนวนมากยังไม่สนใจเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เนื่องจากผู้สูงอายุขาดประสบการณ์ในการใช้งาน ทำให้ประสบความยากลำบากในการใช้งานเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต จึงมีงานวิจัยที่ศึกษาและพัฒนาแนวทางในการพัฒนาเว็บไซต์ (Shirley, 2004), (Sri, 2005) ที่จะช่วยเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงและใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุ สามารถสรุปรายละเอียดของแนวทางต่างๆ ดังนี้

2.1.1 แนวทางสำหรับการออกแบบข้อความ ใช้แบบอักษรที่ไม่เป็นตัวหนาเพื่อแสดง

เนื้อหาข้อมูล หลีกเลียงใช้สีที่ใกล้เคียงกัน เช่น สีเหลือง สีฟ้า และสีเขียว และควรใช้สีเข้มบนพื้นหลังเป็นต้น

2.1.2 แนวทางสำหรับการนำเสนอข้อมูล นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย จัดระเบียบเนื้อหาในรูปแบบมาตรฐาน

2.1.3 แนวทางสำหรับการเพิ่มความง่ายโดยใช้ เนวิเกชั่น (navigation) ออกแบบหน้าจอแบบมาตรฐานและใช้สัญลักษณ์ไอคอนที่เหมือนกันตลอดทุกหน้าจอและอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน มีระบบนำทาง และมีเมนูช่วยเหลือสำหรับผู้ที่ต้องการสอบถามหรือแสดงความคิดเห็น

2.2 การพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Web accessibility)

ความสามารถในการเข้าถึงได้ทางเว็บไซต์ หมายถึง การพัฒนาเว็บไซต์ที่รองรับผู้ใช้ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้พิการหรือบุคคลทั่วไป การที่ทำให้เว็บไซต์มีความสามารถเช่นนี้ จะทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงและเข้าใจเนื้อหา (Content) ในเว็บไซต์นั้นได้ และเป็นประโยชน์กับคนพิการผู้สูงอายุที่สายตาเลือนลาง จนกระทั่งผู้ใช้ปกติที่ใช้ช่องสัญญาณความเร็วต่ำ ให้สามารถเข้าถึงเนื้อหาในเว็บไซต์ได้อย่างเท่าเทียมกัน (ปรีดี, 2554), (ไฉน, 2553)

สำหรับประเทศไทย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ได้จัดทำแนวทาง TWAG ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้ โดยมีหลักการดังนี้

หลักการที่ 1 ผู้อ่านต้องสามารถรับรู้เนื้อหาได้ โดยการเห็น ได้ยินหรือสัมผัส สามารถปฏิบัติได้ โดยจัดให้มีข้อความทดแทนสำหรับเนื้อหาที่ไม่ใช่ข้อความหรือสื่อประเภทเสียงหรือวีดิทัศน์ที่มีการบันทึกไว้ล่วงหน้า เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับรู้

เนื้อหาของผู้ใช้ผ่านข้อความที่เป็นคำอธิบาย ออกแบบเว็บไซต์ให้ผู้ใช้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ตามความเหมาะสมและตามความต้องการ โดยไม่สูญเสียเนื้อหาหรือการทำงานเดิม เช่น การปรับขนาดตัวอักษร การหยุดหรือการปิดเสียงประกอบภาพ หากมีการใส่เสียงประกอบที่มีความยาวมากกว่า 3 วินาที ต้องสามารถหยุดเล่นชั่วคราวหรือจบการเล่นได้ เป็นต้น

หลักการที่ 2 องค์ประกอบต่าง ๆ ของหน้าจอกับเนื้อหาต้องใช้งานได้ ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ทุกส่วนและใช้งานในหน้าเว็บไซต์ได้ด้วยการใช้แป้นพิมพ์ ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ที่มีข้อจำกัดด้านฮาร์ดแวร์หรือผู้พิการทางการมองเห็นสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ รวมถึงการใช้แอนิเมชันที่เหมาะสมกับการรับรู้เนื้อหา โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การสร้างเนื้อหาบนเว็บไซต์ที่มีลักษณะแสงกระพริบเกิน 3 ครั้งต่อ 1 วินาที จะมีผลกระทบต่อผู้ใช้ที่เป็นโรคลมชักซึ่งจะมีอาการไวต่อการกระตุ้นทางแสง อาจทำให้เกิดอาการโรคลมชักกำเริบขึ้นมาได้ เป็นต้น

หลักการที่ 3 ผู้ใช้สามารถเข้าใจเนื้อหา ส่วนควบคุมการทำงานต่าง ๆ และส่วนต่อประสาน โดยจัดวางโครงสร้างเนื้อหาให้เป็นระเบียบ และมีรูปแบบที่เหมือนกันทุกหน้าอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ใช้เกิดความคุ้นเคยและสามารถคาดเดาเนื้อหาของเว็บไซต์ที่ต้องการได้ว่าอยู่ส่วนใดของหน้าเว็บ ควรมีคำแนะนำการใช้งานในบางฟังก์ชันที่สำคัญ เช่น การกรอกข้อมูลในแบบฟอร์ม เมื่อผู้ใช้กรอกข้อมูลผิดประเภทควรมีข้อความแจ้งเตือนเพื่อให้ผู้ใช้เกิดความเข้าใจและหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นซ้ำอีก เป็นต้น

หลักการที่ 4 เนื้อหาต้องมีความยืดหยุ่น เหมาะที่จะทำงานกับเทคโนโลยีเว็บไซต์ในปัจจุบัน และอนาคต โดยออกแบบเว็บไซต์ที่มีการสร้างเนื้อหาให้รองรับการใช้งานกับเทคโนโลยีที่หลากหลาย แม้ว่า

การพัฒนาของเทคโนโลยีจะเปลี่ยนไป เช่น โปรแกรมบราวเซอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ (ทก., 2553) ,(ไฉน, 2553)

ในการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ มีเครื่องมืออัตโนมัติในการตรวจสอบว่าเว็บไซต์ได้รับการพัฒนาตาม TWAG 2010 อยู่ในระดับใด [14] โดยกำหนดระดับในการเข้าถึงไว้ 3 ระดับคือระดับ A ระดับ AA ระดับ AAA ซึ่งระดับ AAA เป็นระดับที่ช่วยให้ผู้ใช้งานเข้าถึงเว็บไซต์ได้ง่ายที่สุด (ทก., 2553) ,(ไฉน, 2553)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 สํารวจเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ศึกษาแนวทางการออกแบบเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรวบรวมแนวทางการออกแบบเว็บไซต์ ที่นำเสนอในงานวิจัยที่ผ่านมา เช่น งานวิจัยของ Becker (Shirley, 2004) ที่ศึกษาความยากง่ายในการเข้าใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุ โดยการสำรวจเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ และศึกษาว่าเว็บไซต์เหล่านี้มีลักษณะตามแนวทางการออกแบบเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุหรือไม่ ซึ่งแนวทางนี้แนะนำโดย National Institute on Aging (NIA) และ National Library of Medicine (NLM) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

3.2 ออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์

3.2.1 ผู้วิจัยออกแบบเว็บไซต์ตามแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้ฉบับภาษาไทย ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1: เกณฑ์การออกแบบการเข้าถึงขั้นสูงสุดที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงและใช้งานเนื้อหาเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น

หลักเกณฑ์	การออกแบบ
ไม่สร้างเสียงพื้นหลัง	ไม่ใส่เสียงพื้นหลัง เลือกรูปภาพพื้นหลังเป็นสีอ่อน

ขนาดของตัวอักษรสามารถปรับขนาดได้ร้อยละ 50-200 โดยปราศจากเครื่องมือช่วยอื่น และไม่ทำให้ความหมายในเนื้อหาเปลี่ยนแปลง และต้องไม่ทำให้เกิดการ Scroll ทางแนวนอน	ผู้ใช้งานสามารถเลือกปรับขนาดตัวอักษรได้เอง 3 ระดับ และหน้าเว็บไม่มี Scroll แนวนอน
--	---

โครงสร้างเอกสารต้องเป็นไปตามมาตรฐานของภาษา	ออกแบบตามหลักการของ ภาษา HTML
--	-------------------------------

ตารางที่ 3-1(ต่อ): เกณฑ์การออกแบบการเข้าถึงขั้นสูงสุดที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงและใช้งานเนื้อหาเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น

หลักเกณฑ์	การออกแบบ
เนื้อหาจะต้องไม่มีข้อมูลที่เป็นลักษณะแฟลช ที่มีการกะพริบมากกว่า 3 ครั้งต่อวินาที	ส่วนของเนื้อหาไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นลักษณะแฟลช
มีส่วนที่แสดงให้ทราบถึงเส้นทางตำแหน่งของหน้าเว็บ	มีเมนูแผนผังเว็บไซต์และระบบเนวิเกชัน
ชื่อลิงค์บอกความหมายในตัวเองได้ การแบ่งหมวดหมู่ให้ใช้ Heading แบ่งเป็นลำดับชั้น มีรูปแบบที่ชัดเจน จัดระเบียบเนื้อหาในรูปแบบมาตรฐาน	ชื่อของลิงค์ในแต่ละหน้าเว็บบอกความหมายชัดเจน จัดรูปแบบ Heading เป็นตัวอักษรตัวหนาสีดำ
จัดเตรียมระบบการช่วยเหลือสำหรับวิธีการกรอกข้อมูลที่ถูกต้อง	หากผู้ใช้งานมีการกรอกข้อมูลผิดประเภทจะมีข้อความแจ้งเตือนและคำแนะนำว่าให้กรอกข้อมูลประเภทใด
มีวิธีป้องกันการเกิดความปลอดภัยอย่างน้อย 1 วิธี	ผู้ใช้งานที่เป็นสมาชิกสามารถกลับไปแก้ไขหรือตรวจสอบข้อมูลของสมาชิกเองได้

3.2.2 ผู้วิจัยออกแบบเว็บไซต์ตามหลักการออกแบบเว็บไซต์เพื่อผู้สูงอายุ (Shirley, 2004),(Sri & Panayiotis, 2005) ดังตารางที่ 3-1 และพัฒนาขึ้นในรูปแบบของเว็บแอปพลิเคชัน ด้วยภาษา PHP ร่วมกับโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล MySQL ใช้เทคโนโลยี CSS (Cascading Style Sheets) พัฒนหน้าเว็บไซต์ให้มีความเป็นระเบียบและสวยงามมากขึ้น ตามหลักการออกแบบดังนี้

แนวทางสำหรับการออกแบบข้อความ มีรายละเอียด ดังนี้

1) แบบอักษร ใช้ฟอนต์อักษรที่เป็นเส้นเรียบ เช่น Helvetica ที่ไม่หนา หลีกเลียงการใช้เส้นและรูปแบบที่แปลก

2) ขนาด ใช้ขนาดตัวอักษรที่ 12-14 จุดเพื่อความชัดเจนของเนื้อหาข้อมูล

3) น้ำหนัก ใช้ขนาดตัวอักษรขนาดกลางหรือตัวหนา

4) ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และตัวเอียงในส่วนหัวข้อเท่านั้น จัดเส้นใต้สำหรับการเชื่อมโยง

5) สี หลีกเลียงใช้สีเหลือง สีฟ้า และสีเขียวในบริเวณใกล้เคียงกัน สีเหล่านี้ทำให้ผู้สูงอายุบางคนไม่เห็นความแตกต่างของสี

6) พื้นหลัง ใช้พื้นหลังชนิดสีเข้ม กราฟิกพื้นหลังสีอ่อน ตัวอักษรสีขาวบนพื้นหลังสีดำหรือสีเข้ม หรือหลีกเลียงพื้นหลังลวดลาย เป็นต้น

แนวทางสำหรับการนำเสนอข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1) รูปแบบ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจน

- 2) การใช้ถ้อยคำ ใช้ถ้อยคำเชิงบวก
- 3) ความง่าย เขียนข้อความในภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ทั่วไป
- 4) การจัดระเบียบ จัดระเบียบเนื้อหาในรูปแบบมาตรฐาน แบ่งเอกสารที่มีความยาวให้เป็นส่วนสั้น ๆ

แนวทางสำหรับการเพิ่มความง่ายโดยใช้เนวิเกชัน (navigation) มีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ออกแบบหน้าจอที่สอดคล้องกัน ใช้การออกแบบหน้าจอแบบมาตรฐานและใช้สัญลักษณ์ไอคอนที่เหมือนกันตลอดทุกหน้าและอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน

- 2) รูปแบบและขนาดของปุ่มไอคอน ใช้ปุ่มไอคอนขนาดใหญ่ที่สามารถใช้เมาส์คลิกได้อย่างแม่นยำในการใช้งาน

- 3) เมนู ใช้เมนูแบบดิ่งลง

- 4) ตัวเลื่อน หลีกเลี่ยงข้อความเลื่อนอัตโนมัติ ถ้าหากใช้ให้ใช้เลื่อนที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละหน้า

- 5) แผนที่เว็บ ใช้แผนที่เว็บไซต์แสดงให้เห็นว่าแต่ละเว็บเพจมีลิงค์อะไรบ้าง

- 6) การช่วยเหลือ ให้หมายเลขโทรศัพท์สำหรับผู้ที่ต้องการที่จะพูดคุยกับผู้ดูแลเว็บไซต์ หรือให้ที่อยู่อีเมลสำหรับการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น

3.3 การทดสอบเว็บไซต์

ผู้วิจัยทดสอบการทำงานของเว็บไซต์แบ่งขั้นตอนการทดสอบเว็บไซต์ออกเป็น 2 ขั้นตอนได้แก่

- 1) การทดสอบโดยผู้วิจัยทำการทดสอบการทำงานของเว็บไซต์ให้ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน TWAG 2010 ที่ระดับสูงสุด (AAA) ด้วยเครื่องมือตรวจสอบจาก A Checker

- 2) การทดสอบ โดยกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเว็บไซต์ที่พัฒนาตามรูปแบบของเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ที่สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้จำนวน 30 คน (ส่วนงานดัชนีและสำรวจสำนักนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2556) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณด้วยโปรแกรม G*POWER โดยเลือกวิธีการทางสถิติแบบ paired sample t-test และกำหนด Effect size = 0.5, $\alpha = .05$ และ Power = 0.8 งานวิจัยนี้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เนื่องจากผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2556 พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอายุ 50-59 ปีมีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตคล้ายคลึงกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอายุ 60 ปีขึ้นไป และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปีมีมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป (ส่วนงานดัชนีและสำรวจสำนักนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2556) วิธีการทดลองใช้งาน ให้ผู้ทดสอบประเมิน 2 ครั้ง สำหรับแต่ละเว็บไซต์ และเว้นระยะห่างระหว่างครั้งแรกกับครั้งที่สอง 30 นาที โดยผู้วิจัยกำหนดกิจกรรม 5 กิจกรรม ให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบการใช้งานเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้น (www.healthyforaging.com) เปรียบเทียบกับการใช้งานเว็บไซต์ด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุที่มีอยู่ในปัจจุบัน (www.thehealthyclub.com) กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ สมัครสมาชิกเว็บไซต์ อ่านเมนูอาหารด้านสุขรูปที่สนใจ อ่านบทความที่สนใจ คำนวณค่าพลังงานของอาหาร และติดต่อผู้ดูแลเว็บไซต์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับฟังก์ชันพื้นฐานที่มีในเว็บไซต์ทั้ง 2

เว็บไซต์ จากนั้นวัดความยากง่ายในการใช้งาน
เว็บไซต์ จากคุณลักษณะ 5 ประการ คือ

1) ความยากง่ายในการเรียนรู้ (Learnability) เมื่อผู้ใช้งานเว็บไซต์ลองใช้งานเป็นครั้งแรก ผู้ใช้รู้สึกว่าการเรียนรู้การใช้งานฟังก์ชันพื้นฐานของเว็บไซต์นั้นยากหรือง่ายเพียงใด โดยการสอบถามความยากง่ายในการเรียนรู้การใช้งานเว็บไซต์ที่ให้ผู้ทดสอบประเมินความความยากง่ายในการทำกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนความยากง่ายในการเรียนรู้การใช้งานเว็บไซต์จากคะแนน 1 (ง่ายที่สุด) ถึง 5 (ยากที่สุด) และให้คะแนนความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพและการออกแบบเว็บไซต์จากคะแนน 1 (น้อยที่สุด) ถึง 5 (มากที่สุด)

2) ประสิทธิภาพการใช้งาน (Efficiency) เมื่อผู้ใช้งานได้ใช้เว็บไซต์แล้วผู้ใช้รู้สึกว่าจะสามารถทำงานต่างๆ ซึ่งเป็นฟังก์ชันพื้นฐานของเว็บไซต์ ให้ประสบผลสำเร็จได้รวดเร็วเพียงใด โดยตัวชี้วัดคือเวลาที่ผู้ทดสอบดำเนินการจนเสร็จ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้ในการดำเนินการจนครบทั้ง 5 กิจกรรมของทั้ง 2 เว็บไซต์

3) ความสามารถในการจดจำ (Memorability) เมื่อผู้ใช้งานได้เคยใช้เว็บไซต์ และกลับมาใช้งานหลังจากที่ไม่ได้ใช้เว็บไซต์ไปในเวลาหนึ่ง ยังสามารถใช้งานเว็บไซต์ได้คล่องแคล่วเพียงใด โดยตัวชี้วัดคือ แบบทดสอบกิจกรรมที่คล้ายกับกิจกรรมเดิมที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นให้ผู้ทดสอบได้ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ เปรียบเทียบเวลาที่ผู้ทดสอบดำเนินการจนเสร็จกิจกรรมว่ามากกว่าหรือน้อยกว่าการดำเนินการในครั้งแรก โดยเว้นระยะห่างระหว่างครั้งแรกกับครั้งที่สอง 30 นาที วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเวลาในการดำเนินการจนครบทั้ง 5 กิจกรรม เปรียบเทียบระหว่างการดำเนินการกิจกรรมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 และเปรียบเทียบจำนวนกิจกรรมที่ผู้ใช้งานดำเนินการได้

สำเร็จ ว่าผู้ใช้สามารถดำเนินการที่สำเร็จเพิ่มขึ้นหรือน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

4) ข้อผิดพลาดจากการใช้งาน (Error) ผู้ใช้งานเว็บไซต์ได้ทำข้อผิดพลาดในขณะการใช้เว็บไซต์ทั้งสิ้นกี่ครั้ง ข้อผิดพลาดในแต่ละครั้งมีความรุนแรงมากน้อยเท่าใด และผู้ใช้สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองได้อย่างง่ายดายหรือยากเพียงใด โดยตัวชี้วัดคือ จำนวนข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของจำนวนข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมว่ามีมากน้อยเพียงใด

5) ความพึงพอใจของผู้ใช้ (Satisfaction) ผู้ใช้งานเว็บไซต์มีความพึงพอใจในการใช้งานเว็บไซต์ในระดับใด โดยจัดทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจต่อเว็บไซต์และ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของทั้ง 2 เว็บไซต์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพของเว็บไซต์และด้านการออกแบบ การให้คะแนนระดับความพึงพอใจแบ่งเป็น ระดับ 5 (พึงพอใจต่อเว็บไซต์มากที่สุด) ระดับ 4 (พึงพอใจต่อเว็บไซต์มาก)

4. ผลการดำเนินงาน

เว็บไซต์ถูกพัฒนาขึ้นในรูปแบบของเว็บแอปพลิเคชัน ด้วยภาษา PHP ร่วมกับ โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล MySQL ใช้เทคโนโลยี css (Cascading Style Sheets) พัฒนาหน้าเว็บไซต์ให้มีความเป็นระเบียบและสวยงามมากขึ้น ตามหลักการออกแบบเว็บไซต์เพื่อผู้สูงอายุ และตามแนวทาง WCAG 2010 โดยมีผลการดำเนินงานการแสดงผลบน browser คอมพิวเตอร์ ดังนี้

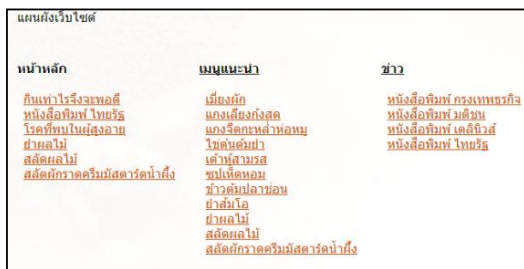
4.1 ออกแบบสีพื้นหลังเป็นสีอ่อนและไม่ใส่เสียงชื่อของลิงค์ในแต่ละหน้าเว็บเพื่อบอกความหมายชัดเจนและอยู่ด้านบนเหมือนกันทุกหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกมองเห็นและใช้งาน ส่วนเนื้อหาไม่มีข้อมูลที่เป็น

ลักษณะแฟลช มีการแสดงตัวอักษรสีต่างจากสีปกติ เมื่อนำเมาส์ชี้ หรือในขณะที่ผู้ใช้งานอยู่ในหน้าที่เลือก มีฟังก์ชันค้นหาสำหรับผู้ใช้งานที่ต้องการค้นหา สามารถปรับขนาดตัวอักษรได้ 3 ระดับโดยที่ไม่ทำให้เนื้อหาในหน้าเว็บไซต์เปลี่ยนแปลง ดังแสดงในรูปที่ 4-1

รูปที่ 4-1: แสดงสีพื้นหลังเป็นสีอ่อนและไม่ใส่เสียง

4.2 มีแผนผังเว็บไซต์แสดงให้เห็นทางตำแหน่งของเว็บเพจดังแสดงในรูปที่ 4-2

รูปที่ 4-2: แสดงแผนผังเว็บไซต์

4.3 มีข้อความแจ้งเตือนผู้ใช้งานในการกรอกข้อมูล แนะนำให้กรอกข้อมูลประเภทใด ดังแสดงในรูปที่ 4-3

รูปที่ 4-3: แสดงข้อความแจ้งเตือน

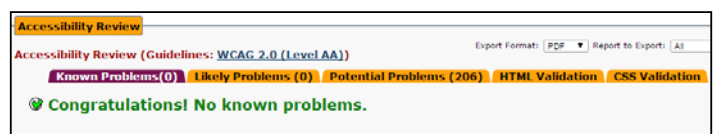
4.4 ออกแบบให้สามารถเปิดใช้งานเว็บไซต์ได้ทั้งในเครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ไอแพด หรือมือถือ

และยังเปิดได้ในโปรแกรมบราวเซอร์ต่างๆ ดังแสดงในรูปที่ 4-4

รูปที่ 4-4: แสดงการเปิดใช้งานเว็บไซต์บนมือถือ

4.5 ผลการทดสอบการทำงานของเว็บไซต์ตามแนวทางWCAG2010 ที่ระดับ AAA ด้วยเครื่องมือตรวจสอบจาก A Checker พบว่าเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นผ่านการทดสอบแบบมีเงื่อนไข ดังแสดงในรูปที่ 4-5 เนื่องจากเครื่องมือตรวจสอบไม่สามารถประมวลผลข้อความภาษาไทยที่เป็นคำพืดของแท็ก HTML ได้ จึงทำให้เว็บไซต์ไม่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบบางส่วน เช่น เครื่องมือตรวจสอบไม่สามารถเข้าใจข้อความบรรยายภาพภาษาไทยที่ระบุในแท็ก alt จึงแจ้งเตือนว่าข้อความในแท็ก alt ไม่สื่อความหมาย เช่นเดียวกับภาพ เป็นต้น

รูปที่ 4-5: แสดงผลการทดสอบเว็บไซต์ ที่ระดับ AAA ด้วยเครื่องมือตรวจสอบจาก A Checker

4.6 ผลการประเมินความยากง่ายในการใช้งานเว็บไซต์ โดยวัดจากคุณลักษณะ 5 ประการ คือ ความยากง่ายในการเรียนรู้ ประสิทธิภาพการใช้งาน ความสามารถในการจดจำ ข้อผิดพลาดจากการใช้งาน และความพึงพอใจในการใช้งานเว็บไซต์ กลุ่มผู้สูงอายุที่ประเมินการใช้งานเว็บไซต์เป็นเพศชาย

จำนวน 20 คน (ร้อยละ 66.67) และเพศหญิงจำนวน 10 คน (ร้อยละ 33.33) มีอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 70) และอายุระหว่าง 60-69 ปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30) สำหรับอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง มีอาชีพ รับราชการจำนวน 14 คน (ร้อยละ 46.67) เป็นพนักงานบริษัทจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.67) ประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) และเป็นการเข้าราชการบำนาญจำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.67) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.33) มีประสบการณ์ระหว่าง 1-3 ปีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) ระหว่าง 4-6 ปีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 30) ระหว่าง 7-9 ปีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.33) และ 10 ปีขึ้นไปจำนวน 10 คน (ร้อยละ 33.33) ส่วนความถี่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีการใช้งานทุกวันจำนวน 23 คน (ร้อยละ 76.67) ใช้งาน 2-3 ครั้ง/สัปดาห์จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) และใช้งานนาน ๆ ครั้งจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.33)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความยากง่ายในการเรียนรู้ ประสิทธิภาพการใช้งาน ความสามารถในการจดจำเว็บไซต์ ข้อผิดพลาดจากการใช้งาน และความพึงพอใจในการใช้งานเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นกับเว็บไซต์ที่มีในปัจจุบันด้วย Paired Sample t-Test พบว่าการเรียนรู้การใช้งาน www.healthyforaging.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78) ง่ายกว่า www.thehealthyclub.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ประสิทธิภาพการใช้งาน www.healthyforaging.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.27) ประสิทธิภาพการใช้งานเร็วกว่า www.thehealthyclub.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.91) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ความสามารถในการจดจำ www.healthyforaging.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78) ผู้ทดสอบสามารถจดจำการใช้งานเว็บไซต์ได้ดีกว่า www.thehealthyclub.com (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

2.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และผลการประเมินพบว่าผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ของงานวิจัยนี้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29) มากกว่าเว็บไซต์ที่มีอยู่เดิม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นอกจากนี้ข้อผิดพลาดจากการใช้งานพบว่า ส่วนใหญ่ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอยู่ในส่วนของหน้าสมัครสมาชิก เนื่องจากผู้ทดสอบส่วนใหญ่ไม่คุ้นชินกับการสมัครสมาชิกเว็บไซต์

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้ออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์เพื่อสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุตามแนวทาง TWAG 2010 ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงาน โดยเริ่มจากทำการสำรวจเว็บไซต์ที่เป็นที่นิยมของผู้สูงอายุ จากนั้นทดสอบแต่ละเว็บไซต์ว่าเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ให้ทุกคนเข้าถึงได้หรือไม่ ขั้นตอนต่อมา คือ ทำการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ตามแนวทางการเข้าถึงเนื้อหาบนเว็บไซต์ฉบับภาษาไทย และขั้นตอนสุดท้ายคือการทดสอบและประเมินเว็บไซต์

งานวิจัยนี้ออกแบบเว็บไซต์ตามระดับการเข้าถึงขั้นสูงสุดที่ช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงและใช้งานเนื้อหาเว็บได้ง่ายโดยไม่ใส่เสียงพื้นหลัง ใช้ภาพพื้นหลังที่มีสีอ่อน ผู้ใช้สามารถปรับขนาดตัวอักษรได้ ไม่ใช้การเลื่อนหน้าเว็บ (Scroll) ตามแนวนอน ไม่ใส่ข้อมูลแฟลช (Flash) มีแผนผังเว็บไซต์ มีชื่อของลิงค์ในแต่ละหน้าเว็บเพจที่สื่อความหมายชัดเจน จัดรูปแบบ Heading เป็นตัวอักษรตัวหนาสีดำ และมีข้อความแจ้งเตือนแนะนำว่าให้กรอกข้อมูลประเภทใดผลการประเมินความยากง่ายในการเรียนรู้การใช้งานและความพึงพอใจต่อการใช้งานเว็บไซต์ พบว่าเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ง่ายโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 ผลการประเมินประสิทธิภาพการใช้งานจนครบทั้ง 5 กิจกรรมของเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้นใช้เวลาน้อยกว่าเว็บไซต์เดิมที่มี

อยู่แล้ว เฉลี่ย 10.27 นาที ผลการประเมินความสามารถในการจดจำ พบว่าผู้ใช้งานสามารถใช้งานเว็บไซต์ได้คล่องแคล่วมากขึ้นหลังจากใช้งานเว็บไซต์ในครั้งที่ 2 และผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อการใช้งานเว็บไซต์ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 นอกจากนี้ ผลการประเมินข้อผิดพลาดจากการใช้งาน พบว่าเป็นข้อผิดพลาดที่ผู้ใช้งานสามารถแก้ไขเองได้สำเร็จ จึงเป็นข้อผิดพลาดที่ไม่มีความรุนแรงในอนาคต ส่วนของการปรับเปลี่ยนการแสดงผล ควรพัฒนาให้ผู้ใช้งานสามารถเลือกเปลี่ยนสีพื้นหลัง และเปลี่ยนสีตัวอักษรเป็นแบบสีเข้มหรือสีอ่อนได้ เพื่อรองรับการใช้งานของผู้ใช้งานที่ตาบอดสี และเป็นต้นแบบสำหรับการพัฒนาเว็บไซต์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เกื้อ วงศ์บุญสิน. ประชากรศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ, 2547.

ไฉน ผึ้งผาย. การพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้กรณีศึกษา : เว็บไซต์โครงการพัฒนาสังคมแห่งความเท่าเทียมด้วย ICT กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, วิทยา ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร ภาควิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2553.

ชื่นตา วิชชาวุธ และคณะ. การทบทวนและสังเคราะห์ องค์ความรู้ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2545-2550. รายงานการวิจัย, 2552.

ธิดิพร ชาญศิริวัฒน์. พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของผู้สูงอายุ. วารสารสารสนเทศศาสตร์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 พ.ศ.-ศ.ศ. 2555 หน้า 77-90.

ปรีดี ปลื้มสำราญกิจ. ความสามารถในการเข้าถึงได้ทางเว็บ, วารสารบรรณศาสตร์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 ก.ค.-ธ.ค. 2554 หน้า 96-106.

ปรีดี ปลื้มสำราญกิจ. การตรวจสอบความสามารถในการเข้าถึงได้ทางเว็บ, วารสารสารสนเทศศาสตร์ ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 พ.ศ.-ศ.ศ. 2554 หน้า 40-52.

ฝนทิพย์ กำลั้งยั้ง และ นชกฤต วันตะเมธ. พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศเพื่อวางแผนหลังเกษียณอายุของวัยทำงานตอนปลายในกรุงเทพมหานคร, การประชุมวิชาการแห่งชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน ธันวาคม 2555 หน้า 850-859.

สมาน ลอยฟ้า. ผู้สูงอายุกับเทคโนโลยีสารสนเทศ, วารสารสารสนเทศศาสตร์ ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 พ.ศ.-ศ.ศ. 2554 หน้า 54-64.

สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร .แนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้, กรุงเทพฯ, 2553.

ส่วนงานดัชนีและสำรวจสำนักนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2556, (ออนไลน์) สืบค้นวันที่ 11 มีนาคม 2557

จ 1 ก
:http://www.etda.or.th/InternetUserprofile2013/TH_InternetUserProfile2013.pdf.

A. Shirley. A Study of Web Usability for Older Adults Seeking Online Health Resources,” ACM Transactions on Computer-Human Interaction, Vol.11,no.4, pp. 387–406, 2004.

K. Sri, and Z. Panayiotis. Research-Derived Web Design Guidelines for Older People, ACM

- Transactions on Computer-Human Interaction,
Vol. 5, pp. 129–135, 2005.
- M. Eyadat and D. Fisher. Web accessibility in
Information Systems, International Journal of
Web, Vol. 3, No. 4, pp.363-377, 2009.
- T. Miquel, , R. Mireia, P. Merce, B. Marc, S.
Andreu, and P. Pilar, Web Content
Accessibility Guidelines: from 1.0 to
2.0,International World Wide Web
Conference(www2009), pp.1171-1172, 2009.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยธนบุรี
วิทยาลัยเจ้าอาวาสรางคอก
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
วิทยาลัยอินเทอร์เทคสำปาง

การประชุมวิชาการระดับชาติ "เมตญานิตวิชาการ" ครั้งที่ 5 28 พฤษภาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับขาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
โทร. (02)172-9888 โทรสาร. (02)172-9620
www.bsu.ac.th

BSU